ASOCIAȚIA CHINOLOGICĂ
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

330 RASE DE CÎINI

Imagini, origini, descriere morfologică, utilizări

autori:

MARIA LICA GHEORGHE LICA DUMITRU HOTOPELEANU

EXTERIORUL CÎINELUI

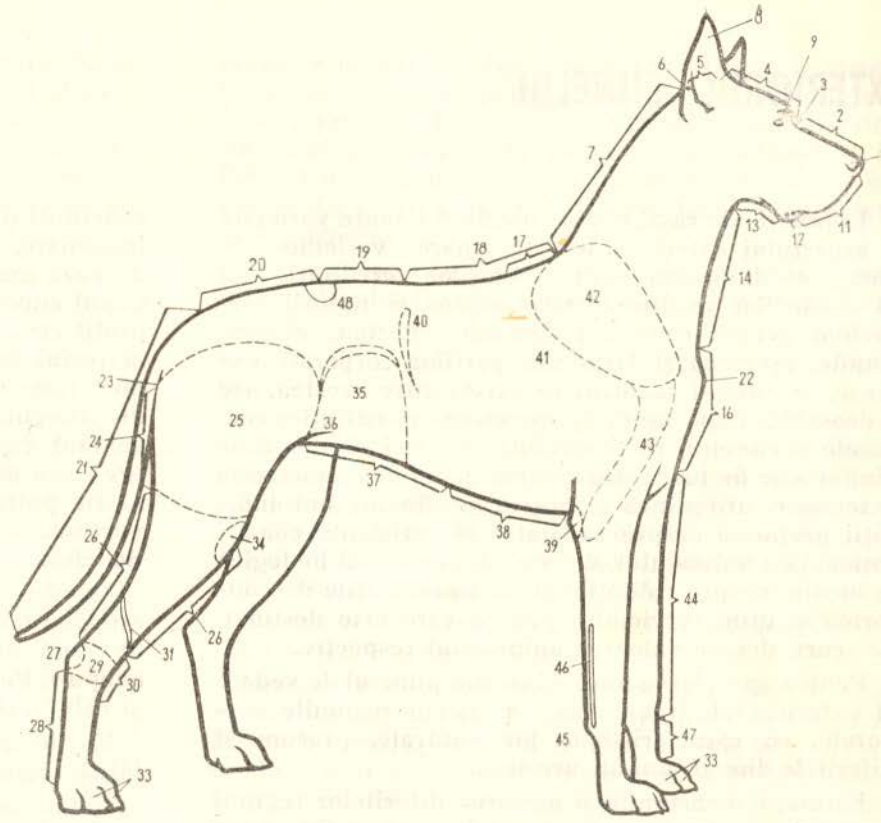

1 Trufa
2 Linia nasului
3 Stopul
4 Fruntea
5 Creasta occipitală
6 Nuca
7 Gîtul — fața dorsală
8 Urechea
9 Ochiul
10 Botul
11 Buzele
12 Gîtlejul
13 Comisura buzelor
14 Gîtul — fața ventrală
15 — fața laterală dreaptă (stîngă)
16 Pieptul
17 Greabănul
18 Regiunea spinării
19 Regiunea șalelor
20 Crupa
21 Coada
22 Punctul spetei
23 Punctul fesei
24 Fesa
25 Coapsa
26 Gamba
27 Punctul jaretului
28 Metatarsul
29 Tarsul
30 Unghiul jaretului
31 Vena safenă externă
32 Scobitura gambei
33 Degetele
34 Genunchiul
35 Flancul
36 Pliul iei
37 Abdomenul
38 Sternul
39 Punctul cotului
40 Rebordul costal
41 Toracele
42 Spata
43 Brațul
44 Antebrațul
45 Carpul
46 Scobitura radio-cubitală
47 Metacarpul
48 Unghiul șoldului

EXTERIORUL CÎINELUI

În funcție de rasă, cîinele prezintă o mare varietate a aspectului exterior. Această mare varietate de forme se datorează atît factorilor ereditari, cît și condițiilor mediului înconjurător și naturii serviciilor pentru care sînt destinați. Forma, dimensiunile, așezarea și structura părților corporale externe, precum și raportul ce există între acestea, are o deosebită importanță în aprecierea constituției corporale a cîinelui, în determinarea rasei și a aptitudinilor sale de lucru. Înfățișarea generală, caracterele exterioare, atitudinea și mișcările cîinelui sînt indicații prețioase despre sănătatea și rezistența constituțională a animalului, despre adaptarea lui biologică la mediu, despre calitățile și particularitățile de conformație utile serviciului pentru care este destinat, pe scurt, despre valoarea animalului respectiv.

Pentru aprecierea unui cîine, din punctul de vedere al exteriorului, trebuie să cunoaștem regiunile corporale, cu caracteristicile lor naturale, precum și diferitele dimensiuni ale acestora.

Forma, dimensiunile și așezarea diferitelor regiuni corporale se prezintă, în general, comparativ, o regiune corporală raportîndu-se la alta sau la întregul corp, între acestea trebuind să existe o anumită proporționalitate. Prin natura lucrurilor însă, datele cu privire la exteriorul cîinelui sînt relative, ele neputînd fi, întotdeauna, încadrate în cifre sau reguli matematice.

REGIUNILE CORPORALE

Ca și la alte mamifere, pentru ușurarea prezentării și studierii exteriorului cîinelui, acesta a fost împărțit, în mod convențional, în trei părți principale : cap, trunchi și membre.

CAPUL

Este partea cea mai expresivă după care apreciem frumusețea, temperamentul și caracterul cîinelui, elementul principal în determinarea rasei. El este constituit din mai multe regiuni, delimitate prin linii imaginare, stabilite de oamenii de știință în funcție de baza anatomică care susține regiunile respective. Capul cîinelui diferă ca dimensiune, greutate, formă, profil etc., în funcție de rasă, sex și vîrstă. Raportat la restul corpului, capul cîinelui poate fi mare sau mic, lung sau scurt, larg sau îngust, pătrat, conic, dreptunghiular, concav sau convex etc. Ca aspect general capul poate fi uscat, uscățiv sau sculptat, greu sau grosolan. În general, capul cîinelui trebuie să fie potrivit de mare, potrivit de încărcat și proporționat cu restul corpului, iar forma — în funcție de rasă.

Fruntea are ca bază anatomică oasele frontale și este limitată posterior de creasta occipitală, anterior de linia nasului la nivelul unghiului cranio-facial (stopul). Pe partea laterală este limitată de sprîncene și ochi, partea superioară a obrazului și a urechilor.

Regiunea cranio-frontală poate fi lungă, scurtă, largă, îngustă, plată, concavă, convexă.

Rotunjimea capului este dată de forma crestei occipitale. Această creastă este foarte rotunjită la Pechinezi, este netedă la Setteri și foarte proeminentă la Ogari.

Stopul reprezintă unghiul dintre frunte și bot (linia nasului). Este o adîncitură în craniul feței, în fața liniei frunții, ca o treaptă în fața ochilor, al cărui unghi față de linia nasului determină profilul. El poate fi : adînc și scurt (ex. la Bulldogul francez), bine dezvoltat și în unghi drept (ex. la Pointer), puțin pronunțat (ex. la Airedale Terrier) și șters (ex. la Bullterrier). Aspectul stopului dă forma profilului și caracterizează marile tipuri morfologice. Profiul cefalic poate fi : rectiliniu, la care stopul este marcat și linia frunții este oarecum paralelă cu linia nazală (ex. — Cockeri) ; convex, la care stopul este șters și linia frontalo-nazală este aproape continuă (ex. — Ogari) ; concav, la care stopul este foarte adînc iar regiunea nazală foarte scurtă (ex. — Pechinezi).

Botul este limitat în sus de frunte și ochi, în jos de nas iar lateral de obraji și buze. Botul poate fi

lung, scurt, pătrat, gros, larg, drept, ascuțit foarte alungit (la Ogari) sau foarte scurt (la Bulldogi și Pechinezi). Lungimea botului este raportată la frunte. Spunem că botul cîinelui este lung sau scurt dacă este mai lung sau mai scurt decît fruntea. Silueta sau profilul liniei superioare a botului poate fi : dreaptă (Setteri), convexă și formează un bot coborît (Bullterrieri) și concavă, care formează un bot ridicat, în vînt sau pointerin (Pointeri).

Linia nasului este linia superioară a regiunii nazale și este determinată în partea posterioară de stop și anterioară de trufă și nări. Este foarte lungă la Ogari și foarte redusă la Pechinezi.

Trufa este porțiunea lipsită de păr de la începutul regiunii nazale. Este colorată în funcție de culoarea generală a cîinelui. De obicei, este de culoare neagră : la cîinii cu blana de culoare deschisă este cenușie ; la cîinii cu blana bălțată este pestriță. Trufa trebuie să fie pigmentată uniform, fără să aibă pete albe, care constituie un defect de frumusețe. Trufa roză este un defect grav : ea denotă lipsa pigmentului și degenerare. Trufa roz apare frecvent la căței dar, progresiv, cu vîrsta, culoarea roz trece, treptat, în culoare închisă. Trufa este mobilă și umedă și prezintă pe suprafața ei niște striațiuni specifice fiecărui cîine. Amprenta acestor striațiuni constituie mijlocul ideal de identificare a ciinelui, ca și amprenta digitală la om. Luarea amprentei trufei este un lucru extrem de simplu, prin aplicarea unui strat subțire de tuș și apăsarea trufei pe o hîrtie albă. Trufa trebuie să fie umedă și, datorită umidității, are temperatura mai scăzută decît corpul, din pricina evaporării. Trufa caldă nu înseamnă întotdeauna o stare febrilă, deoarece ea este caldă imediat după somn, cum, de asemenea, trufa rece nu exclude o stare febrilă. Trufa uscată și crăpată indică însă, întotdeauna, o boală ; în cazul bolilor grave (ex. — jigodia), trufa rămîne foarte multă vreme uscată și cu fisuri.

Nările au formă de virgulă întoarsă și trebuie să fie bine deschise. La cîinii sănătoși, nu sînt lipite și nici nu prezintă secreții.

Buzele, superioară și inferioară, conferă profilului cefalic partea inferioară. Pot fi bine afrontate, așa cum se întîmplă la rasele cu botul ascuțit (Ogarii), sau buza superioară depășește buza inferioară și atunci aspectul botului este pătrat (Dogul german). Buza superioară acoperă pe cea inferioară iar la comisuri prezintă falduri, care atîrnă lateral. Acestea sînt mai pronunțate la rasele de prepelicari și la Dogi. Cînd faldurile sînt prea mari, constituie un defect. La Ogari și la Fox Terrieri, buzele sînt scurte și se închid perfect.

Obrazul constituie partea laterală a capului ; este format din două părți : partea plată, care are ca bază anatomică mușchiul maseter, și buzunarul obrazului, care prelungește partea plată înspre partea anterioară.

Ochii dau cîinelui expresia feței. Sînt situați pe fețele laterale ale capului, de fiecare parte a frunții, între craniu și față. Sînt formați din globul sau bulbul ocular, cavitatea orbitară (cavitatea osoasă care îi protejează), mușchii ce fac ochiul să pivoteze pe diferitele lui diametre, pleoapele, corpul clignotant (a 3-a pleoapă) și aparatul lacrimal.

Forma ochilor, cum sînt plasați și culoarea lor ne interesează, în primul rînd.

Desigur, ochii ciinelui diferă de la o rasă la alta. Forma lor este particularitate caracteristică de rasă. Poate fi : ovală, alungită (formă de migdală) și rotundă. Ciinii nordici au, în general, ochi migdalați. După cum sînt plasați, deosebim ochi drepți, așezați pe același plan și cu unghiurile pe aceiași linie dreaptă (la ciinii cu craniul rotund și bombat) și cu ochi oblici, care au unghiurile externe mai sus decît cele interne, astfel încît linia dreaptă nu poate uni decît o pereche de unghiuri, externe sau interne (ciini cu craniul îngust și lung). La ciinii cu profil rectiliniu (Ciobănesc german), ochiul are o poziție ușor laterală și o formă alungită. La cei cu profil concav (Boxer, Pechinez), ochii sînt plasați mai în față și deschiderea este rotundă. La ciinii cu profil convex (Bullterrier), ochii sînt foarte migdalați și au o vedere laterală. Ca așezare în orbită, se deosebesc ochi așezați adînc în orbită, ieșiți în afară (bulbucați) și așezați normal. Ochi holbați găsim mai frecvent la rasele pitice și la ciinii cu fața scurtă. Orbitele sînt orientate mai mult în față decît lateral. Pupila este rotundă și se deschide în mod diferit. Irisul determină culoarea ochilor, care poate fi maron închis sau maron deschis, galbenă sau verzuie.

La ciinii cu blana albă sau bălțată poate fi întîlnită culoarea albăstruie, această culoare fiind nedorită.

Arcadele orbitare sînt mai mult sau mai puțin proeminente. Pe ele se formează sprîncenele care, uneori, prin mărimea și așezarea lor, dau capului aspectul de zbîrlit (ex. la Griffoni).

Urechile sînt formate din cartilagiul auricular și mușchii auriculari și sînt situate pe părțile laterale și superioare ale capului. Mușchii pot fi atrofiați ca la om și, în consecință, urechile vor fi imobile sau, din contră, foarte dezvoltați și atunci urechile sînt foarte mobile îndreptîndu-se în direcția celui mai slab sunet. Marginea posterioară a urechii are pe partea inferioară un pliu al pielii.

Forma și felul în care sînt purtate sînt foarte diferite, în funcție de rasă. După felul cum sînt purtate, urechile se împart în : urechi drepte sau ridicate ; urechi semiîndoite sau semicăzute ; urechi complet căzute sau atîrnînde (blegi).

Urechile purtate drept se întîlnesc în mod natural la ciinele Ciobănesc german și Chow-Chow. Pentru a fi purtate drept, ele se amputează la anumite rase (Boxer, Dobermann, Dog german). Această operațiune convențională vizează doar dezideratul estetic și se practică din ce în ce mai puțin, fiind complet inutilă.

La urechile semicăzute, prima parte este purtată drept, iar extremitatea este căzută. Acest mod de a purta urechile se întîlnește la Fox Terrier, Collie etc.

Urechi complet căzute, lipite de obraz, se întîlnesc la Cocker, Caniche, Brac, Dalmațian etc.

Ca aspect general, urechile pot fi mari, mici și potrivit de mari ; lungi, scurte și potrivit de lungi. Mărimea urechilor este în strînsă legătură cu felul cum sînt purtate ; urechile mici și cele potrivit de mari sînt purtate, în general, ridicate, iar urechile mari sînt căzute. După așezare, indiferent de forma și direcția urechilor, pot fi prinse sus (au baza de prindere deasupra liniei ochilor), prinse jos (au baza de prindere sub nivelul liniei ochilor) și prinse normal (au baza de prindere la nivelul liniei ochilor).

Forma urechilor este, de asemenea, diferită : triunghiulară — la cele purtate drept ; la ciinele Ciobănesc german vîrful este ascuțit, iar la Chow-Chow triunghiul este echilateral ; forma „trandafir", sau „scoică", întîlnită la urechea semicăzută, atunci cînd partea căzută este îndreptată spre înapoi — la unii Ogari ; forma de „inimă" — la Pechinez ; forma de „lob" — la Cocker ; forma de „V" — la Fox Terrier (la care urechile sînt semicăzute partea căzută avînd formă de „V").

Abaterile de la prevederile standardului privind forma, mărimea și portul urechii exclud ciinele de la concurs.

Ceafa sau nuca, aflată la extremitatea posterioară a capului, are ca bază anatomică osul occipital cu creasta lui. La rasele Brac, Setter irlandez și la alți ciini de vînătoare, occipitalul formează o protuberanță bine vizibilă.

Gîtlejul este regiunea cuprinsă între jgheabul submaxilar și partea superioară a gîtului. Diferă, ca lungime, de la o rasă la alta.

Între elementele capului, pe părțile laterale ale feței ciinelui, sînt plasate fălcile și maxilarele, iar sub trufă, gura, cu buzele de sus și de jos și comisurile (colțurile gurii). La gură interesează palatul (cerul gurii) care trebuie să aibă aceiași culoare ca și culorile părului ; limba, care trebuie să fie roză la toate rasele de ciini, cu excepția raselor Chow-Chow și Shar-Pei, la care culoarea este violacee.

Insistăm asupra acestora deoarece au o importanță deosebită în selecția ciinilor de rasă și, în special, a celor utilitari.

Dinții — interesează din punct de vedere al afrontării lor, al numărului și al aspectului general.

După proveniența și dezvoltarea lor, dinții sînt de trei feluri : dinți de lapte, care formează dantura provizorie a cățeilor tineri, fiind înlocuiți, treptat, cu dinții de înlocuire ; dinții de înlocuire, care cresc pe locul celor de lapte, căzuți și care, împreună cu dinții permanenți, care cresc pe locurile libere unde nu au fost dinți de lapte, alcătuiesc dantura completă a ciinelui adult.

După forma și funcțiunea lor, deosebim dinții : incisivi, (I), care au formă alungită, ușor arcuită și aplatizată, avînd o singură rădăcină și vîrful trilobat (în formă de crin sau treflă) ; servesc la apucare și tăiere încheindu-se, cei de sus în fața celor de jos, ca lamele unei foarfeci. Caninii sau colții, (C), dinți conici, foarte lungi, puternici și ascuțiți ; au o singură rădăcină și servesc la sfîșiere și ca principală armă de luptă. Măselele : premolarii (notați cu P) și molarii

(M). Măselele au dimensiuni diferite, cele mai mari fiind cele din mijlocul şirului şi cele mai mici cele de la extremităţi. Sînt plate, cu trei vîrfuri şi cu muchia tăioasă ; au 1—3 rădăcini.

Ciinele adult are 42 de dinţi : 20 în maxilarul superior şi 22 în cel inferior. Schema danturii canine se poate reprezenta astfel :

	3	1	4	2	— sus
pe o singură parte :	I	C	P	M	
	3	1	4	3	— jos

Dinţii sînt dispuşi în felul următor :

În maxilarul superior : cîte 3 incisivi de fiecare parte (stînga şi dreapta), numerotaţi de la mijloc spre margini : I_1 — I_2 — I_3, stîng şi drept ; cîte un canin C, de fiecare parte ; după canin, urmează de fiecare parte cîte 4 premolari : P_1 — P_2 — P_3 — P_4, stînga şi dreapta, numerotaţi, din faţă spre spate, cu dimensiunile crescînde în aceeaşi ordine. P_4 se deosebeşte de ceilalţi trei, este mult mai masiv şi mai dezvoltat. Se numeşte carnasieră şi serveşte la fragmentarea hranei şi la zdrobirea oaselor, fiind cea mai importantă măsea a maxilarului superior, avînd funcţionalitatea maximă. Ceilalţi 3 premolari mai mici din faţă au un rol mai puţin important, nu ajung în contact cu omologii lor inferiori şi prezintă spaţii goale între ei, ceea ce denotă că s-au micşorat în cursul evoluţiei speciei faţă de dimensiunile avute iniţial. În continuare, se găsesc de fiecare parte cîte 2 molari ; M_1 şi M_2, stînga şi dreapta. Măselele posterioare sînt bine dezvoltate, se încheie în contact cu omologii inferiori şi iau parte la masticaţie, zdrobind şi fărîmiţînd mai ales oasele.

În maxilarul inferior : cîte 3 incisivi de fiecare parte, stînga şi dreapta, numerotaţi de la mijloc spre margine : I_1 — I_2 — I_3 ; cîte un canin C, de fiecare parte, care se încheie întotdeauna în faţa celui de sus. Urmează apoi cîte 4 premolari de ambele părţi : P_1 — P_2 — P_3 şi P_4, conformaţi asemănător celor de sus, cu excepţia lui P_4 care aici, nu este o carnasieră, ci rămîne un premolar veritabil. Carnasiera de jos este primul molar : M_1, care este cea mai puternică măsea din maxilarul inferior. În partea sa din faţă intră în contact cu carnasiera superioară P_4 şi are funcţie de tăiere. În partea posterioară intră în contact cu molarul superior M_1 şi are funcţie de zdrobire, la care ia parte şi următorul molar inferior, M_2. Ultimul molar de jos, M_3, fiind foarte mic şi rudimentar, este total lipsit de importanţă. Procesul de involuţie a premolarilor continuă şi azi şi se manifestă, mai ales, asupra primilor doi (P_1 şi P_2) a căror lipsă este frecventă la cele mai diferite populaţii canine. Dar se consemnează destul de frecvent şi contrariul : apare cîteodată un al cincilea premolar, supranumerar, în faţa lui P_1, fără a fi precedat de un dinte de lapte. Dacă dantura permanentă conţine un număr normal de 42 de dinţi, cea de lapte numără doar 28. Diferenţa faţă de dantura permanentă constă în lipsa molarilor şi a primilor premolari.

La vîrsta de circa 6 luni, la majoritatea raselor, garnitura definitivă de dinţi este completă.

Dantura canină normală este cea cu formula completă, de 42 de dinţi, încheiaţi în foarfecă — incisivii superiori să acopere cu treimea lor inferioară dorsală, vîrful incisivilor inferiori. Dinţii trebuie să fie albi, viguroşi şi sănătoşi, întregi şi nevătămaţi de carii şi de tartru şi aliniaţi regulat.

Această normă însă nu este universal valabilă pentru toate rasele canine. Variaţiile şi excepţiile sînt numeroase şi chiar contradictorii. Astfel, ceea ce pentru o rasă constituie un defect eliminator, pentru altă rasă poate fi un model obligator, un caracter al acestora.

Cele mai frecvente anomalii sînt defectele de conformaţie ale maxilarelor şi absenţa unor dinţi, mai ales a premolarilor P_1 şi P_2.

Defectele maxilarelor sînt eliminatorii la o mare parte a raselor, majoritatea lor fiind ereditare. Ele apar frecvent, ca un semn al degenerării, mai ales în urma consangvinităţii exagerate. Cea mai frecventă formă este prognatismul, cînd maxilarul inferior este prea lung şi se încheie în faţa incisivilor superiori. Dar această conformaţie a maxilarului este un caracter tipic de rasă la Bulldog, Boxer, Griffon de Bruxelles, Chin şi alte rase, unde muşcătura în forfecă constituie un defect.

Anomalia contrară prognatismului se numeşte brevignatism (sau hipognatism), cînd maxilarul inferior este prea scurt şi nu ajunge pînă la incisivii superiori. Un brevignatism moderat este tolerat de standard la unele rase (Collie, Brac german).

O formă intermediară este muşcătura „în cleşte", cînd vîrful incisivilor superiori atinge exact vîrful

celor inferiori, muchie pe muchie. În foarte multe standarde, mușcătura în clește este admisă cu aceeași valoare ca mușcătura în foarfecă (Ciobănești belgieni, Ciobănești polonezi, Mastiff etc.), constituind chiar un caracter de rasă la Bedlington Terrier. La o altă serie de rase este tolerată ca o foarte mică scădere (Teckel, Dog german, Barzoi, Hovawart etc.) fără a se refuza, la unele rase, chiar calificativul de „excelent".

O altă anomalie este maxilarul deformat, asimetric, strîmb, care se întîlnește la Boxer și alte rase prognatice.

GÎTUL

Este regiunea care leagă capul de trunchi. Baza anatomică a gîtului o constituie vertebrele cervicale și mușchii care pun în mișcare capul. Gîtul poate fi lung sau scurt, în raport cu lungimea capului, și potrivit de lung, cînd este egal în lungime cu capul ; poate fi gros, subțire sau potrivit de gros ; încărcat (masiv) sau uscățiv, după dezvoltarea și întinderea musculaturii ; poate fi prins sus, prins jos, prins normal ; purtat orizontal (Bulldogul englez), oblic (marea majoritate a cîinilor) sau vertical. Gîtul cu salbă (pliu longitudinal al pielii, drept sau cutat, pe fața inferioară a gîtului) este un defect. Gîtul are un rol dinamic în păstraea echilibrului cîinelui. De aceea, el trebuie să fie bine prins de cap și trunchi, să fie suficient de puternic și musculos pentru a asigura mișcări libere și ușoare capului.

TRUNCHIUL

Principalele regiuni ale trunchiului sînt :

Greabănul — partea superioară a spetelor, la baza gîtului. Este punctul cel mai înalt al cîinelui și, de aceea, aici se măsoară talia (înălțimea) animalului. Trebuie să fie evident și să descindă spre spate.

Spinarea este delimitată înainte de greabăn, înapoi de șale și lateral de coaste. Spinarea poate fi lungă, scurtă și potrivit de lungă ; largă, îngustă și potrivit de largă ; dreaptă, lăsată, înșeuată și convexă (spinare de crap). Este de preferat spinarea dreaptă, potrivit de lungă și de largă, musculoasă.

Șalele trebuie să fie elastice, musculoase, drepte și largi, cu excepția Ogarilor la care șalele sînt ușor boltite.

Crupa este situată înapoia șalelor și are ca bază anatomică osul sacral, oasele bazinului și mușchii fesieri. Ea prelungește regiunea lombară. Poate fi dreaptă sau orizontală (la Terrieri), oblică (la Ciobănești) și teșită (la Levrieri); lungă, largă, rotundă sau îngustă. Este preferabil să fie lungă, suficient de largă (în special la cățele) oblică și bine îmbrăcată cu mușchi.

Pentru aprecierea unui cîine, din punct de vedere al exteriorului, trebuie să cunoaștem nu numai regiunile corporale cu caracteristicile lor naturale, ci și diferitele dimensiuni ale acestuia, pe care le vom aprecia executînd anumite măsurători.

În funcție de diferitele proporții în care se fac măsurătorile regiunilor corporale, aspectul general al cîinelui se referă la înscrierea într-o tipologie.

— Tipul longilin — formele sînt alungite, corpul este svelt, format pentru curse ; unghiul dintre spată și humerus este închis. Ex. : Ogarii.

— Tipul mediolin — formele sînt echilibrate, corpul este proporționat. Ex : Caniche.

— Tipul brevilin — cîine robust, format pentru apărare și tracțiune, cu unghiul dintre spată și humerus deschis ; formele corpului sînt compacte, adunate. Ex. : Bulldogul.

Teckelul întrunește două tipuri : este longilin prin forma corpului și brevilin prin forma picioarelor.

Toracele : are un volum limitat de coloana vertebrală, coaste și stern. Interesează trei dimensiuni : înălțimea, lungimea și lărgimea.

La cîinii mediolini, între aceste dimensiuni este o proporție perfectă.

La cîinii longilini, specializați pentru curse (Ogarii), toracele se aplatizează dar crește în lungime și înălțime. Coastele sînt articulate oblic la coloana vertebrală ; cîinele are aspectul alungit.

La cîinii brevilini, lărgimea toracelui este aproape egală cu înălțimea, iar coastele se înșiră pe coloana vertebrală perpendicular, ceea ce îi dă un aspect adunat.

Coada : are ca bază anatomică vertebrele coccigiene. Ea este un ornament al cîinelui și, prin poziția pe care o are, ne arată starea acestuia : frică sau bucurie, activitate sau repaos. Toți cîinii își manifestă plăcerea și bucuria prin mișcarea puternică a cozii. Poziția, imobilitatea sau mișcarea într-un anumit sens a cozii la cîinii de vînătoare sînt indicii clare pentru vînător. Coada strînsă între picioare înseamnă

frică, supunere etc. Coada ajută şi la menţinerea echilibrului în mers, cu deosebire la întoarcerile bruşte. Interesează felul în care este purtată, direcţia şi curbura acesteia.

Coada poate fi prinsă sus, prinsă jos sau prinsă normal.

Direcţia cozii este în funcţie de rasă şi de dispoziţia cîinelui.

Se întîlnesc situaţii cînd există defecte de osificare sau de slăbiciune musculară, care duc la un port defectuos al cozii.

Direcţia este orizontală la unele rase : Setter, Pointer, Brac ; verticală la Scottish Terrier; oblică la Fox Terrier ; rulată şi lipită mai mult sau mai puţin de crupă (în trompetă) la Chow-Chow ; în formă de iatagan la Ciobăneşti germani, unde coada este coborîtă sub linia spinării, apoi se curbează.

Coada poate fi groasă sau subţire, acoperită uniform sau neuniform cu păr, în partea inferioară cu păr mai abundent şi mai lung, sub formă de franjuri.

La unele rase se obişnuieşte amputarea cozii, operaţie ce are numai valoare estetică şi se practică din ce în ce mai puţin. Dacă, totuşi, se face, se recomandă să se facă în prima săptămînă de viaţă. Amputarea se face de la un anumit punct, în funcţie de standardul rasei : poate fi amputată foarte lung, sau să se lase $^1/_3$, $^1/_2$ sau $^3/_4$ din lungimea cozii.

Membrele anterioare au ca bază anatomică următoarele oase : — spata (pentru umăr), humerusul (pentru braţ), radius şi cubitus (pentru antebraţ), oasele carpiene (pentru genunchi), metacarpul (pentru fluierul piciorului) şi falangele (pentru labă).

Umărul : are ca bază anatomică spata, dar este legat funcţional şi de humerus, deci de braţ. Umărul este scurt şi foarte oblic la cîinii longilini, care au unghiul dintre spată şi humerus foarte închis şi care, în consecinţă, au fuleul mare.

La cîinii brevilini, umărul este scurt şi gros, cu unghiul deschis.

Braţul este prins în acelaşi grup funcţional cu spata.

Antebraţul. Importantă este articulaţia dintre braţ şi antebraţ. Această articulaţie trebuie să aibă o poziţie fixă faţă de torace. Dacă poziţia este modificată se vor produce defecte de aplomb la membrele anterioare.

Articulaţia prea lipită de torace va determina o răsucire a membrelor în afară ; dacă este prea depărtată de torace, membrele anterioare se vor răsuci înăuntru.

Antebraţul trebuie să aibă o direcţie verticală.

De obicei, antebraţul este afectat de rahitism şi se poate curba.

Genunchiul este preferabil să fie larg şi mobil. Se produc deseori defecte ale genunchiului din cauza oboselii sau a retracţiei unor tendoane ; în aceste situaţii genunchiul este împins în afară şi spunem că este arcat.

Metacarpul : este foarte scurt şi uneşte genunchiul cu laba.

Laba. La membrul anterior, cîinele are cinci degete. La unele rase, degetele sînt unite cu o membrană şi au un aspect palmat, în special la cîinii care trăiesc în locuri cu zăpadă. Forma labei este alungită la cîinii longilini şi rotunjită la brevilini.

Pe talpă sînt nişte perniţe — cuzinetul plantar — care amortizează şocul de la sol prin elasticitatea sa.

Cuzinetul plantar este format din mai mulţi tuberculi : tuberculul plantar sau central şi tuberculii digitali.

Membrele posterioare.

Sînt organele principale de propulsie a cîinelui. Sînt prevăzute cu oase groase şi mari, articulaţii largi şi musculatură puternică.

Membrele posterioare au ca bază anatomică următoarele oase : femurul (pentru coapsă), tibia şi peroneul (pentru gambă), oasele tarsiene (pentru jaret), metatarsiene (pentru fluierul piciorului) şi falangele (pentru labă). Articulaţiile mai importante sînt articulaţia grasetului, femuro-tibio-rotuliană şi articulaţia jaretului, formată din oasele tarsiene (articulaţia tibio-tarso-metatarsiană).

Coapsa diferă, ca formă şi mărime, după rasa cîinelui şi este foarte puternică şi musculoasă la rasele longiline. La rasele mai sedentare, musculatura nu este evidenţiată datorită grăsimii.

Jaretul este un punct important în sprijin şi în forţa propulsivă a cîinelui. Trebuie să fie uscat, larg, puternic, mobil, cu osul călcîiului lung şi îndreptat înapoi, formînd un unghi de 135—150°.

Jaretul este locul unde apar numeroase defecte. Jaretul drept este caracterizat printr-un unghi prea deschis, iar jaretul flexat printr-un unghi prea închis.

Fluierul piciorului (tarsul) trebuie să fie puternic, lung şi uscat, în poziţie cît mai apropiată de cea verticală.

Laba (metatarsul) la membrele posterioare sînt 4 degete ; la numeroase rase apare şi degetul suplimentar, atrofiat, cunoscut sub denumirea de pinten.

Laba trebuie să fie bine dezvoltată, largă, iar degetele să fie uşor curbate, scurte, strînse unul lîngă altul, cu unghii tari. Ca şi la membrele anterioare, degetele lungi şi lăbărţate, formînd aşa-zisa labă de iepure, constituie un defect.

Aplomburile. Aplombul este direcţia membrelor — dată de direcţia fiecărei raze osoase — atunci cînd animalul stă pe un plan orizontal, în picioare. Ca să apreciem exact direcţia membrelor, imaginăm nişte linii verticale care, pentru membrele anterioare pleacă de la punctul umărului (al spetei), la sol şi pentru membrele posterioare de la punctul fesei la sol. În general, aplomburile la cîini nu variază de la o rasă la alta. Pentru a aprecia aplombul, animalul trebuie privit din faţă, din spate şi din profil.

Cîinele are aplomb corect cînd membrele sale nu prezintă devieri de la verticală. În cazul în care membrele prezintă diverse devieri faţă de verticală avem : membre în O ; membre în X ; membre sub el dinainte ; membre sub el dinapoi ; membre scîlciate sau răsucite în afară ; membre scîlciate sau răsucite înăuntru ; aplomb larg ; aplomb îngust ; închis jos ; deschis jos ; coate de vacă.

La aplomburile normale, coloana vertebrală a cîinelui are direcţie normală, articulaţiile sînt normal încărcate prin repartizarea proporţională a greutăţii şi presiunii, mersul este uşor, fluid, suplu, fără efort.

PIELEA ŞI PĂRUL

Pielea, care acoperă în întregime corpul cîinelui, are rolul de a proteja organismul împotriva factorilor externi şi de a menţine constantă temperatura corpului.

În piele se află glandele sebacee care secretă grăsimea necesară ungerii epidermei şi a părului, pentru menţinerea elasticităţii, luciului şi impermeabilităţii firelor. Tot în piele, numai pe părţile moi ale labelor, se găsesc şi glandele sudoripare, în număr foarte redus, precum şi o reţea deasă de vase capilare şi terminaţii nervoase.

Pielea nu are o grosime uniformă pe toate regiunile corporale : pe spinare este mai groasă, pe abdomen şi la încheieturi, mai subţire. Grosimea pielii variază şi în funcţie de rasă şi de vîrsta cîinelui : la cîinii tineri este mai subţire decît la cei bătrîni.

La cîinii din ţinuturile reci, pielea suplă, de culoare deschisă a căţeilor, se pigmentează treptat, pe măsura înaintării în vîrstă a cîinelui, se îngroaşă şi se îmbogăţeşte în glande sebacee. La cîinii fără păr, pielea devine groasă, grasă şi puternic colorată, mijloc de apărare contra căldurilor tropicale şi ecuatoriale.

În partea superioară, pielea este acoperită cu fire de păr, ale căror rădăcini se găsesc în dermă, şi care, împreună cu pielea, apără organismul de acţiunile nefavorabile ale mediului şi menţine constantă temperatura corpului.

Blana sau îmbrăcămintea cîinelui este formată din totalitatea producţiilor piloase ce acoperă suprafaţa corpului.

Învelişul păros al cîinelui cuprinde trei feluri de păr : păr protector lung, aflat pe părţile mai expuse ale corpului, pe gît, spinare şi pe părţile laterale, şi care formează baza compoziţiei blănii ; păr semilung, mai scurt şi mai subţire decît primul ; puful sau subpărul, fin, scurt şi des, care formează un fel de pîslă protectoare. După felul părului şi culorile lui se apreciază aspectul exterior al blănii.

În funcţie de lungimea părului, putem clasifica cîinii în următoarele categorii : cîini cu păr lung ; cîini cu păr semilung ; cîini cu păr scurt. Există şi rase de cîini fără păr (golaşe) sau cu un smoc de păr pe cap şi la vîrful cozii : levrierii pitici din Africa şi China, cîinii golaşi din Mexic, America de Sud şi Australia.

După felul sau natura părului avem : păr gros, subţire, moale, fin sau mătăsos, pîslos, tare, aspru (sîrmos) ; păr neted (lins), ondulat, buclat, creţ, zbîrlit, des sau rar.

Caracterul de păr aspru (sîrmos) la Terrieri, Schnautzeri, nu este definitiv fixat ; el se menţine astfel prin trimaj.

Părul cîinelui se schimbă (cîinele năpîrleşte) de obicei primăvara şi toamna. Iarna, părul este mai lung, mai des, mai moale şi de culoare mai închisă ; vara este mai scurt, mai rar, mai aspru, mai slab izolator. Năpîrlirea începe, de obicei, cu sub-părul.

Așezarea și forma părului pe anumite regiuni corporale constituie particularități. Astfel, sprîncenele au păr bogat, mai mare și mai aspru pe arcadele orbitare, bine evidențiate la cîinii cu păr sîrmos (Terrieri, Schnauzeri) și zbîrlit la Griffoni; mustăți și barbă, (Terrierii cu păr sîrmos) formate din păr mai mult sau mai puțin lung pe părțile laterale ale botului și sub maxilarul inferior ; moț, smoc de păr pe regiunea cranio-frontală, uneori cu aspect de crizantemă ; franjuri, păr lung, moale, uneori ondulat la urechi, pe fața posterioară a antebrațelor sau pe fața interioară a cozii (Cockeri, Setteri) ; coamă, păr lung, drept și gros la gît (Chow-Chow, Samoied) ; guler, păr lung și des jur împrejurul jumătății superioare a gîtului (Spitz) ; manșon, păr moale, ușor ondulat, lung, de jur împrejurul gîtului, de la partea inferioară pînă la partea superioară (Barzoi) ; pieptar, păr lung, moale și drept pe fața inferioară a gîtului și pe piept (Collie) ; pantaloni, păr lung și moale pe partea posterioară a coapsei (Pechinez).

Cățeii își schimbă părul numai după vîrsta de 4 luni. La cei din rasele cu păr scurt, le crește, după această năpîrlire, un păr de lungime și culoare normală, de cîine adult, în timp ce cîinii din rasele cu păr lung năpîrlesc de cîteva ori — adesea după vîrsta de 1 an sau chiar 2 ani —, pînă la îmbrăcarea cu păr de lungimea și culoarea celui de cîine adult.

Blana, felul și intensitatea culorii părului are mare importanță în utilizarea cîinelui, în selecție. Acestea variază în funcție de climat, de cantitatea de pigment, de vîrsta cîinelui, dar și de felul hranei și de starea lui de îngrijire. Indiferent de rasă, un cîine tînăr, sănătos, hrănit rațional și bine îngrijit, are întotdeauna un păr lucios și intens colorat.

CULOAREA PĂRULUI (ROBA)

În lucrările de specialitate, cînd se descrie culoarea părului la cîini, se folosește, de obicei, clasica împărțire în culori simple și culori compuse.

Pentru că nu corespunde suficient cu datele genetice, în locul împărțirii clasice, în arbitrajul practicat în prezent la expozițiile canine internaționale se folosește un nomenclator mai larg, mai diversificat, care împarte culorile părului la cîini în următoarele trei grupe fundamentale : culori primare, culori derivate și culori combinate.

Culorile primare — cînd firele de păr care acoperă corpul animalului sînt de culori identice. Aceasta poate fi unicoloră, cînd părul este unicolor, dînd blănii un aspect uniform (ceea ce ar corespunde culorii simple a autorilor clasici), sau poate fi bicoloră, cînd culoarea firului de păr este formată din asocierea a două culori, cel mai adesea negru cu roșcat.

La originea diferenței de colorit se află doi pigmenți : eumelanina, care dă culorile închise (cel mai adesea culoarea neagră, dar și culoarea maron, și, sub efectul genelor de diluție, coloritul bleu și bej), și feomelanina, care dă culorile deschise.

Monoculorile pot fi închise, cînd părul conține eumelanină, deschise, cînd sînd colorate de feomelanină și albe, rezultate din absența pigmenților în păr.

Bicolorele sînt esențialmente compuse din păr bicolor : pe firul de păr se întîlnesc zone cu două culori, una deschisă, alta închisă. Repartizarea acestor culori pe firul de păr este diferită de la un animal la altul. Ele pot fi net separate în două zone : una deschisă, situată la baza firului de păr, alta închisă, situată la extremitatea firului. Acestea sînt cazurile cele mai frecvente, dar există și alte moduri de repartizare. De exemplu, o bandă închisă este mărginită de două zone mai deschise ; o alternanță mai mult sau mai puțin uniformă de benzi închise și deschise etc.

Derivatele provin din asocierea firelor de păr de culori diferite și derivă din culorile primare prin asocierea acestora, fără nici o pată albă. Dacă amestecul firelor de păr este profund, rezultatul este o tentă aproape uniformă — robă unicoloră. De cele mai multe ori însă există o justapunere de pete colorate — robele pluricolore, împărțite și ele în trei categorii : bălțate, pătate și dungate (sau tigrate).

Combinatele se caracterizează prin prezența petelor albe, de întindere și repartiție variabilă, pe o culoare primară sau derivată. Ele pot fi repartizate în trei grupe, după importanța petelor albe : cu amestec limitat, unde fondul robei este dominat de culoarea inițială, pe care se găsesc semne albe ; cu amestec mediu, unde porțiunile colorate și cele albe sînt relativ egale, și cu amestec preponderent, unde domină albul.

Culorile părului la cîine, altele decît cele prevăzute de standardul rasei, de exemplu, culoarea albă la Ciobănesc Briard, culoarea gălbuie la Kuvasz, culoarea brun-roșcat la Ciobănesc românesc constituie defecte care atrag excluderea cîinelui de la reproducție, pentru că ele indică, întotdeauna, fie infuzie de sînge străin rasei, fie procese de degenerare.

Ciobănesc românesc Carpatin

Generalităţi : Carpatinul este un cîine masiv, de talie mare, derivînd din grupa „Molossus", folosit de ciobanii români din Munţii Carpaţi, de multe secole, la paza turmelor şi apărarea lor personală împotriva răpitoarelor mari şi a răufăcătorilor. Este calm şi echilibrat din fire dar irezistibil la atac şi la apărare. Are un fizic robust şi rezistent în cele mai vitrege condiţii. Impresia generală este a unui cîine viguros, impunător şi semeţ, foarte agresiv la nevoie. De tip constituţional masiv, îndesat, cu osatură puternică, are un păr des şi bogat, un contur aproape pătratic şi un comportament demn de reţinut. Caracterele sexuale sînt bine exprimate în tipul somatic.

Capul este masiv, cu fruntea lată dar foarte puţin bombată. Stopul este lin, botul puternic, puţin mai scurt sau cel mult egal în lungime cu fruntea, nu se subţiază prea mult spre trufa mare, lată şi neagră. Buzele sînt groase, bine întinse pe fălcile puternice cu dantura extrem de puternic dezvoltată, de conformaţie corectă şi completă numeric.

Urechile în formă de V cu vîrfurile rotunjite, nu prea mari, sînt inserate sus, culcate pe obraji.

Ochii migdalaţi sînt destul de mici, aşezaţi oblic, închişi la culoare, de nuanţă brun-castanie. Nu sînt proeminenţi (bulbucaţi).

Gîtul este puternic, de lungime mijlocie, inserat sub un unghi de 40°—45° faţă de nivelul spatelui.

Trunchiul este viguros şi îndesat, foarte musculos ; greabănul este uşor aparent, spatele scurt, lat şi drept ; de asemenea, şalele şi crupa ; toracele este destul de lat şi adînc, coboară pînă la nivelul coastelor aderente de corp ; coastele sînt bine arcuite, abdomenul uşor ascendent.

Trenul anterior. Omoplatul înclinat spre spate formează cu braţul masiv un unghi puţin mai mare de 90° ; antebraţul este foarte puternic, drept şi nu prea lung. Oasele carpiene sînt scurte, foarte puţin înclinate, labele uşor ovale, compacte, masive. Privite din faţă sau lateral, membrele anterioare stau perpendicular pe sol.

Trenul posterior. Membrele posterioare sînt foarte puternice şi musculoase. Privite din spate, coboară paralel spre sol. Angulaţiile genunchiului şi ale călcîiului sînt uşor deschise (125°—130°) ; porţiunea de sub jaret stă perpendicular pe sol ; labele sînt ovale, masive, compacte. Eventualii pinteni se îndepărtează la naştere.

Coada inserată destul de sus ajunge pînă la jaret ; în repaos atîrnă în jos, cu vîrful uşor curbat, în acţiune este ridicată pînă la nivelul spatelui, în excitaţie chiar ceva mai sus, dar niciodată încovoiată pe spate.

Părul. Cu excepţia capului şi a suprafeţei anterioare a membrelor, unde este scurt şi neted, tot corpul este acoperit de un păr abundent. Părul tector este format din fire lungi, drepte şi aspre ; subpărul este des şi moale ; cel mai lung este părul din jurul gîtului (coama), de pe dosul părţii superioare a membrelor, unde formează panaşe şi pantaloni, şi de pe coadă.

Culoarea cea mai frecventă este cea a lupului, de diferite nuanţe, adesea cu mască neagră pe bot şi, frecvent, cu marcaje albe pe cap, piept şi membre. Albul poate fi şi mai extins formînd culoarea de bază, în care pot exista pete de culori diferite — (negru, sur, vînăt, galben, roşcat). Toate culorile sînt admise, în afară de brun-roşcat.

Pigmentaţia. Pielea este, de obicei, pigmentată uniform, cenuşiu închis. Trufa, marginile pleoapelor şi buzele trebuie să fie negre, chiar dacă pielea este, pe alocuri, roză. Unghiile, de preferinţă, sînt negre sau cenuşii. Culoarea brună a ochilor nu trebuie să fie de o nuanţă prea deschisă (galbenă).

Talia. Înălţimea minimă : masculi 65 cm, femele 62 cm.

Mersul : Degajat, cu pasul întins, membrele mişcîndu-se, nedeviate, pe linie dreaptă.

Caractere psihice : Carpatinul este foarte stăpînit şi echilibrat, calm şi credincios stăpînului pînă la sacrificiu. Nu cunoaşte frica, înfruntă ursul, lupul şi rîsul apărînd turmele şi stăpînul. Agresiv în teritoriul său faţă de străini, este calm şi disciplinat alături de stăpîn, în centre populate.

Defecte eliminatorii : Prezenţa unor elemente morfologice străine rasei, prognatism, hipognatism ce depăşeşte 5 mm, lipsuri dentare multiple de incisivi, canini şi molari, monorhidie, criptorhidie, albinism cu lipsă generală de pigmenţi, prezenţa pigmentului brun-roşcat în piele, păr şi tegumene, anurie congenitală, vicii grave de comportament (agresivitate sau timiditate excesivă). Talie sub 60 cm (masculi), sub 57 cm (femele).

Defecte ce exclud calificativul „excelent" : Lipsă de vigoare în constituţie, sau constituţie grosolană, lipsa conformaţiei tipice sexului, muşcătura în cleşte, lipsa unui dinte P_1, P_2 şi M_3, talie insuficientă, corp uşor alungit sau puţin denivelat, lipsuri mărunte de pigmentaţie, defecte uşoare ale capului, ale părului şi de aplomburi.

Defecte ce exclud calificativul „foarte bun" : Constituţie prea uşoară sau prea grosolană, ochi mari rotunzi, lipsa mai multor dinţi P_1, P_2 şi M_3, urechi prea mari, plasate sau purtate incorect, coada purtată prea sus, lipsa coamei şi a celorlalte elemente decorative ale blănii, păr creţ sau de textură nedorită, labe prea lungi, moi sau extorsionate, coate ieşite, coate de vacă, spate prea lung sau prea denivelat, tren posterior rigid, mers greoi.

Defecte ce exclud calificativul „bun" : Disproporţie morfologică accentuată, cap netipic, urechi grele ce atîrnă lateral sau erecte, lipsă de incisivi, canini, molari sau premolari 3—4, hipognatism ce depăşeşte 2 mm., displazie coxofemurală aparentă, defecte grave de aplomburi, pigmentaţie, păr scurt sau împîslit, agresivitate sau timiditate peste limitele obişnuite, talie sub 62 cm (masculi) şi 60 cm (femele).

Notă : Cuparea urechilor şi a cozii, practicată în mod tradiţional de unii ciobani, este permisă.

Ciobănesc românesc Mioritic

Generalităţi : Cîine ciobănesc de talie mare, răspîndit în zona Carpaţilor din R. S. România. Corpul de constituţie masivă este acoperit în întregime de păr abundent, lung şi des, de nuanţă deschisă. Este vigilent, curajos şi agresiv dar calm şi disciplinat sub mîna stăpînului.

Capul este masiv, cu partea cranianã lată, uşor boltită şi stopul nu prea marcat ; botul puternic se îngustează uşor spre vîrf, lungimea lui fiind ceva mai mică decît a părţii craniene ; creasta occipitală este puternic dezvoltată şi proeminentă ; trufa este mare, lată şi neagră ; dantura foarte puternică, încheiată în foarfece, este complectă numeric.

Urechile nu prea mari, inserate potrivit de sus, au formă triunghiulară şi atîrnă lateral pe obraji.

Ochii sînt de mărime mijlocie, uşor ovali, de culoarea brună a chihlimbarului sau a alunei.

Gîtul este musculos, masiv, de lungime medie, plasat într-un unghi de 40°—45° ; greabănul nu este proeminent.

Trunchiul este puțin alungit, dreptunghiular ; spatele drept, lat, și musculos ; șalele late, crupa nu este piezișă ; toracele este lat și adînc, pînă la nivelul coatelor, care nu ies din planul lor ; coatele sînt masive, bine arcuite ; pieptul este lat, ușor proeminent.

Trenul anterior. Omoplatul lat formează cu brațul un unghi de aproximativ 100° ; coatele masive sînt strînse pe corp ; antebrațul este drept, foarte viguros, capul ușor oblic, labele ovale, masive și compacte. Văzute din orice poziție, membrele anterioare stau drepte, în poziție verticală pe sol.

Trenul posterior. Privit din spate, arată două linii ce coboară aproape paralel spre sol. Din profil se observă angulația destul de bine marcată a coapsei cu gamba, ambele destul de lungi și musculoase, și a jaretului plasat nu prea înalt, perpendicular deasupra labelor ovale, bine dezvoltate și compacte.

Coada inserată destul de sus, în repaos atîrnă drept în jos și ajunge pînă la jaret ; vîrful cozii este puțin recurbat. În acțiune, este ridicată pînă la nivelul spatelui dar nu se încovoaie pe spate.

Părul este lung și abundent pe tot corpul, inclusiv pe cap și pe membre ; părul tector este ușor ondulat, cu aspect lățos, cu fire aspre, lungi de 8—16 cm ; subpărul este des și moale. Culoarea părului este de obicei albă, ușor gălbuie sau cenușiu-deschis, eventual pătată cu aceste culori. Pielea pigmentată în cenușiu este de preferat.

Mersul este liber, degajat, cu pasul întins. Membrele se mișcă în linie dreaptă, fără a devia din plan.

Talia minimă pentru masculi este de 60 cm, pentru femele de 57 cm.

Caractere psihice. Are un temperament vioi, dar echilibrat. Este atent și vigilent, disciplinat și foarte atașat stăpînului, dar neîncrezător față de străini. Își apără cu mult curaj stăpînul și turmele ; nu cunoaște frica.

Defecte care duc la descalificare : Mono și criptorhidie, prognatism, hipognatism ce depășește 5 mm., lipsa unui incisiv, canin, molar (M_1 și M_2) sau premolar (P_3—P_4). Păr scurt sau creț, colorat în negru, roșcat sau brun. Depigmentare avansată a trufei și a pleoapelor. Talia sub 58 cm la masculi și sub 55 cm la femele. Agresivitate sau timiditate excesivă.

Defecte care exclud calificativul „excelent" (în cazuri ușoare) și cel de **„foarte bun"** (în cazuri mai severe) : Lipsuri dentare (P_1, P_2 sau M_3), mușcătură în clește, hipognatism mai mare de 2 mm, talie sub limită, crupa mai înaltă decît greabănul, spate denivelat, defecte de aplomb, coada purtată prea sus, lipsă de vigoare, ușoară disproporție morfologică, mers greoi, imperfecțiuni ale blănii și pigmentației, ale ochilor și urechilor.

Notă : Cuparea urechilor și a cozii este permisă.

a) Cu probe de lucru

1. **Ciobănesc german**
   Deutscher Schäferhund
2. **Ciobănesc belgian — Groenendael**
   Berger Belge — Groenendael
3. **Ciobănesc belgian — Tervueren**
   Berger belge — Tervueren
4. **Ciobănesc belgian — Malinois**
   Berger belge — Malinois
5. **Ciobănesc belgian — Lackenois**
   Berger belge — Lackenois
6. **Ciobănesc de Beauce — Beauceron**
   Berger de Beauce ; Bas- Rouge
7. **Ciobănesc de Brie — Briard**
   Berger de Brie — Briard
8. **Ciobănesc de Pirinei cu bot normal**
   Berger des Pyrénées à museau normale
9. **Ciobănesc de Pirinei cu fața rasă**
   Berger des Pyrénées à face rasé
10. **Ciobănesc de Picardia**
    Berger de Picardie — Picard
11. **Cîine de turmă de Flandra**
    Bouvier des Flandres
12. **Cîine de turmă lapon**
    Lapınporokoira

b) Fără probe de lucru

13. **Cîine de turmă de Ardeni**
    Bouvier des Ardennes
14. **Cîine de turmă Catalan — Gos d'Atura**
    Perro de Pastor Catalan — Gos d'Atura
15. **Cîine portughez din Valea Aires**
    Cao da Serra de Aires
16. **Ciobănesc olandez cu păr scurt**
    Herdershonden Korthaar
17. **Ciobănesc olandez cu păr lung**
    Herdershonden Langhaar
18. **Ciobănesc olandez cu păr aspru**
    Herdershonden Ruwhaar
19. **Komondor**
20. **Kuvasz**
21. **Mudi**
22. **Puli**
23. **Pumi**
24. **Ciobănesc de Bergam**
    Cane da Pastore Bergamasco
25. **Ciobănesc de Mareman Abruzi**
    Cane da Pastore Maremmano-Abruzzese
26. **Ciobănesc norvegian**
    Norsk Buhund

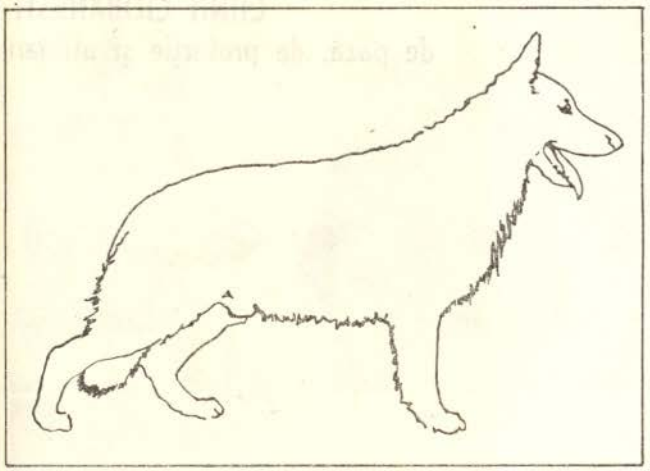

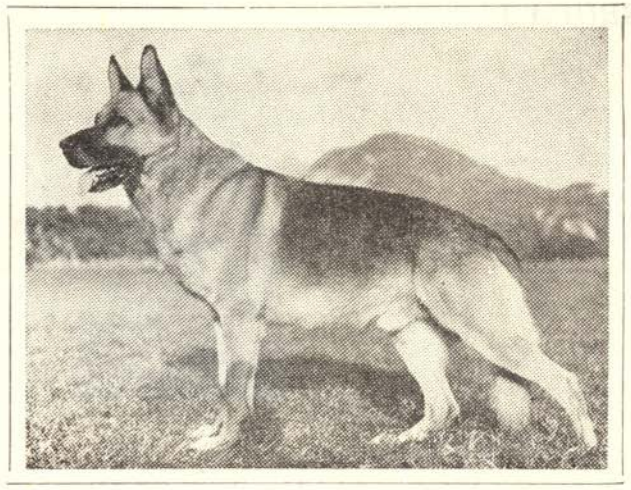

27. **Ciobănesc polonez de Tatra**
Owczarek podlhalanski
28. **Ciobănesc polonez de cîmpie**
Polski owczarek nizinny/Pon
29. **Spitz lapon**
Lapphund
30. **Ciobănesc suedez**
Västgötaspets ; Svensk Vallhund
31. **Ciobănesc slovac**
Slovensky cuvač
32. **Ciobănesc de Charplanina — Sarplaninac**
Iugoslovenski ovcarski pas — Sarplaninac
33. **Ciobănesc de Karst**
Kraski ovcar
34. **Ciobănesc croat**
Hrvatski ovcar
35. **Ciobănesc scoțian — Collie cu barbă**
Bearded Collie
36. **Ciobănesc scoțian — Collie cu păr lung și aspru**
Rough Collie ; Berger d'Ecosse
37. **Ciobănesc scoțian — Collie cu păr scurt și neted**
Collie Smooth
38. **Ciobănesc englez — Bobtail**
Old English Sheepdog
39. **Ciobănesc de Shetland — Sheltie**
Sheltie — Shetland Sheepdog
40. **Welsh Corgi Cardigan**
41. **Welsh Corgi Pembroke**
42. **Ciine de cireadă australian**
Heeler Australian
Ciine de turmă australian
Australian Cattle Dog
43. **Schapendoes**

CÎINII CIOBĂNEȘTI
de pază, de protecție și utilitari

Este una din grupele cele mai însemnate ; ea cuprinde toate rasele de cîini care timp de milenii au fost sprijinul oamenilor la paza cirezilor de vite și a turmelor de oi.

Din timpuri străvechi, cîinele a posedat și alte aptitudini decît cele de vînător și, dintre acestea, cele mai de seamă au fost cele de pază. Dacă domesticirea și creșterea animalelor a furnizat omului hrană, piei și mijloace practice de transport, a existat întotdeauna și pericolul ca turmele să fie prădate. Pădurile de pretutindeni erau pline de animale sălbatice prădalnice și de lotri. Fiind pregătit să participe la vînătoare alături de om, cîinele a devenit curînd și sentinela turmelor, paznicul incoruptibil, gata să respingă oricînd agresorii, fie ei oameni sau fiare.

Primii cîini ciobănești au fost de talie mare, masivi, puternici și curajoși, gata să sară de gîtul lupului, ursului sau altor intruși.

Cei dintîi cîinii de turmă au apărut în serviciul ciobanilor nomazi din Asia. Navigatorii fenicieni i-au adus în Europa unde s-au încrucișat cu rasele locale și, în decursul secolelor, au stat la originea celor mai vestite rase.

La început, ciobanii preferau cîinii cu părul alb, poate pentru că le era mai ușor să-i observe noaptea, în raport cu părul de

culoare închisă a lupului, sau a ursului, şi să intervină cu lovituri de bîtă în lupta lor, fără să rănească proprii cîini. Aşa se explică faptul că avem astăzi cîini ciobăneşti cu părul de culoare deschisă : Ciobănescul de Abruzi, de Tatra, de Pirinei, Bergamascul, Kuwaszul şi alţii.

Romanii au răspîndit rasele existente în toată Europa şi, pretutindeni, cîinii s-au adaptat mediului înconjurător, climatului şi felului de lucru solicitat de om. Timp de secole au fost folosiţi exclusiv la paza turmelor cu unica specializare : paza cirezilor de vite şi a turmelor de oi. Începînd din secolul trecut, odată cu limitarea şi apoi îndepărtarea ameninţării pericolului din partea lupilor, a urşilor şi a altor animale de pradă, cîinii au fost folosiţi la conducerea animalelor spre staule şi stine, la căutarea şi aducerea la turmă a animalelor rătăcite.

Un cîine ciobănesc de bună calitate trebuie să fie robust, rezistent, cu nervi solizi, întotdeauna gata de luptă ; el trebuie să înţeleagă repede şi să execute prompt comenzile stăpînului său ; trebuie să fie destul de inteligent ca să aibă şi iniţiativă, să fie vigilent, puternic şi curajos pentru a proteja şi apăra turmele de vite, gospodăria şi viaţa stăpînului.

Nr. curent Nr. standardului F.C.I.

Denumirea rasei. Țara de origine
Istoric, descriere morfologică, utilizare

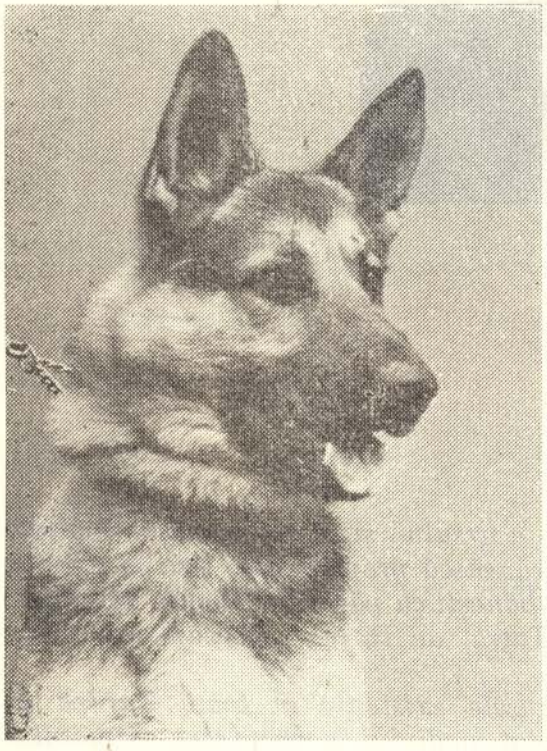

1

166

CIOBĂNESC GERMAN
Deutscher Schäferhund

GERMANIA

Este rasa cea mai numeroasă, mai cunoscută și mai răspîndită în întreaga lume, Ciobănescul german fiind, datorită calităților sale și al posibilităților de folosire, cel mai polivalent cîine. Veche de peste 6000—7000 de ani, rasa are un șir lung de strămoși, începînd cu Ciobănescul persian care, la rîndul său, descinde din „Canis familiaris matris optimae". (Pe baza asemănării vagi fenotipice cu lupul, Ciobănescul german este larg cunoscut sub denumirea populară, greșită, de Cîine-lup). Rasa a fost fixată de abia în anii 1884—1899, cînd s-a început creșterea selecționată a Ciobănescului german de astăzi de către căpitanul de cavalerie Max von Stepanitz care, printr-o selecție perseverentă și din ce în ce mai fină, reunind toate calitățile rasei a făcut din Ciobănescul german un tip perfect de cîine, devenit rasa națională a Germaniei. Unii autori îi atribuie, greșit, o origine alsaciană.

Ciobănescul german este un atlet, cu corp perfect armonios, de mărime puțin superioară celei mijlocii, ușor alungit, robust, cu musculatură foarte bine dezvoltată, cu osatură puternică, cu spatele scurt, drept și rigid, cu gîtul puternic și musculos. Capul este proporționat, ușor alungit și „uscat", fruntea foarte puțin bombată, destul de largă, craniul puțin mai lat între urechi ; botul în formă de pană este proporțional cu craniul ; dantura este foarte puternică, incisivă, închizîndu-se în foarfecă ; ochii de mărime mijlocie, migdalați, ușor oblici, de culoare mai închisă decît culoarea părului au o expresie vioaie și inteligentă ; urechile de mărime mijlocie, mai late la rădăcină, cu insercție înaltă, terminate în vîrf ascuțit sînt purtate drept în sus (puii și tineretul pînă la 4—6 luni poartă urechile atîrnate) ; coada stufoasă, compactă, cu păr des, lungă pînă la jaret, în formă de sabie puțin arcuită este purtată în jos, niciodată pe spate.

Înălțimea :
M. 60—65, ideal 62,5 cm
F. 55—60, ideal 57,5 cm

Greutatea :
M. 32—35 kg
F. 25—28 kg

Culoarea părului :
Complet negru ; negru cu zone uniform brune, maronii, roșcate, galbene, gri-fer, cenușiu.

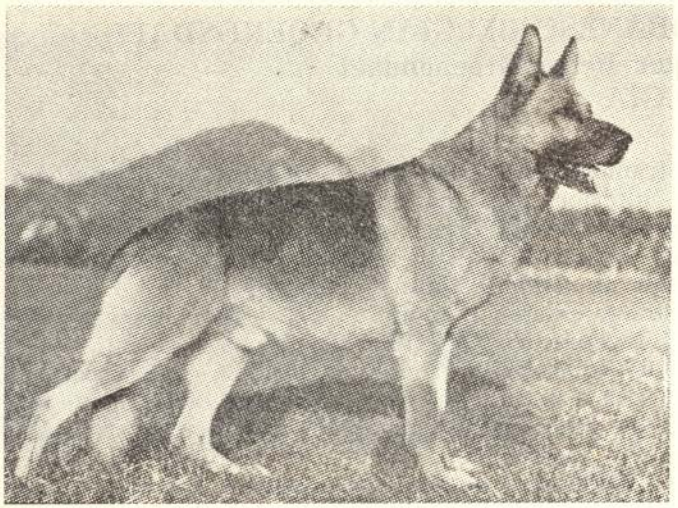

Ciobănescul german se prezintă în trei varietăţi : cu păr scurt, cu păr aspru şi cu păr lung lăţos. Ciobănescul german cu păr scurt, prezentat prima oară la expoziţia de la Berlin în 1889, este reprezentantul cel mai des întîlnit al rasei ; părul de protecţie este scurt, des, drept, aspru şi bine culcat pe corp ; pe gît părul este ceva mai lung şi mai tare, pe spate şi picioare are 5 cm lungime.

Considerînd că părul lung, lăţos nu constituie un strat protector, necesar pentru păstrarea rezistenţei şi vigorii cîinelui, standardul rasei exclude Ciobănescul german cu păr lung de la reproducţie.

Cu toată robusteţea sa, Ciobănescul german are o înfăţişare elegantă, impunătoare şi atrăgătoare, cu mers întins, spornic de trăpaş. Este puternic, rezistent, vioi, cu un foarte bun simţ olfactiv, cu nervi solizi, întotdeauna gata de luptă, caracter ferm, este foarte ager, şi foarte vigilent, deosebit de curajos, incoruptibil, devotat ; creează o imagine armonioasă de noblеţe şi forţă naturală care inspiră respect. Tratează cu indiferenţă animalele şi oamenii străini atîta timp cît aceştia nu prezintă semne de agresivitate. Se dresează uşor. Este un colaborator activ şi inteligent al omului, îndeplinind, graţie instruirii, sarcina fixată de acesta. Cu o mare uşurinţă de adaptare la orice situaţie, cu un simţ înnăscut al datoriei este gata să facă orice cu cea mai mare plăcere şi bucurie.

Reprezentantul nr. 1 al raselor utilitare, Ciobănescul german este cel mai bun cîine de pază-apărare, de ocrotire şi însoţire, folosit în miliţie — cîine poliţist, în armată — cîine de legătură şi în alte misiuni, paznic la graniţă, paznic al turmelor de vite, al locuinţelor şi fermelor, al vieţii şi avutului omului ; bun conducător al orbilor şi al altor handicapaţi ; un foarte bun însoţitor, folosit în munţi la salvarea oamenilor de sub avalanşe, la găsirea şi salvarea oamenilor îngropaţi sub dărîmăturile cutremurelor, sau din locuinţele incendiate, la descoperirea drogurilor, sau al gazelor scăpate din conducte, este prietenul viteaz şi fidel al tuturor copiilor din lume.

Rezistenţa nervoasă, fidelitatea, vigilenţa, incoruptibilitatea, curajul, combativitatea şi agresivitatea decisivă la necesitate, forţa naturală îmbinată cu o deosebită inteligenţă şi agilitate îi permit, atît fizic cît şi psihic, să se manifeste cu deplin randament în toate domeniile de utilizare ale speciei canine.

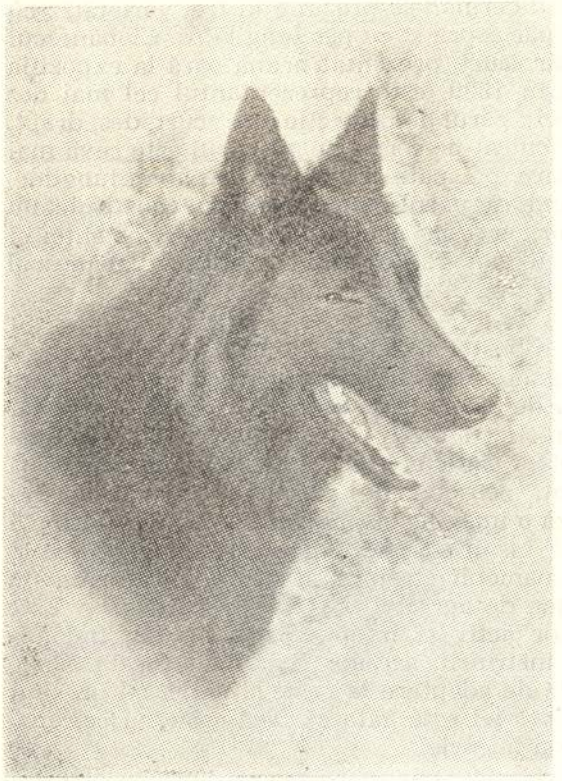

2

15

CIOBĂNESC BELGIAN GROENENDAEL
Berger Belge Groenendael
BELGIA

Strămoşul său este cîinele ciobănesc persian din care, ulterior, prin mai multe încrucişări între tipuri indigene şi cîinele Deerhound, adus de călugării flamanzi în secolul al 13-lea, au rezultat exemplarele actuale. În timpul stăpînirii Caselor de Burgundia şi Habsburg, existau mai multe tipuri de ciobăneşti belgieni. Începînd cu anul 1885 s-a trecut la selecţionarea tuturor ciobăneştilor indigeni, acţiune care a condus la fixarea a patru tipuri de ciobăneşti belgieni, deosebindu-se între ele numai prin culoarea şi structura părului : Groenendael, Tervueren, Malinois şi Lackenois. Ciobănescul belgian Groenendael a fost creat de Nicolas Rose, la castelul Groenandael, de unde îi vine şi numele. Aici s-a format, prin diverse selecţionări dirijate, celebrul cîine numit Ducele de Groenendael din care descinde întreaga rasă cu păr lung, negru, de groenendaeli.

Prin armonia structurală, prin sensibilitatea şi inteligenţa sa, Ciobănescul belgian face parte din aristocraţia raselor ciobăneşti. Este un cîine de tip lupoid, de mărime mijlocie, cu aspect armonios, cu corpul de construcţie proporţionată, cu muşchi puternici, însă nu greoi ; membrele sînt musculoase, cu osatură solidă ; capul este bine conturat, potrivit de lung, botul de mărime mijlocie îngustîndu-se spre nas ; ochii sînt mijlocii, uşor migdalaţi, de nuanţă brun-închisă, cu o privire directă, vioaie, inteligentă şi întrebătoare ; urechile de lungime potrivită, în formă triunghiulară, cu vîrful rotunjit sînt prinse sus, rigide şi drepte ; gîtul uşor alungit, musculos, fără salbă se lăţeşte spre umeri ; pieptul este potrivit de lat, toracele adînc şi rotunjit la coaste, spatele este drept şi lat, flancurile musculoase, abdomenul uşor ridicat în continuarea liniei toracelui ; coada de lungime medie, puternică la rădăcină este purtată în jos, cu vîrful puţin curbat. Părul este lung, negru, neted, lucios, des, cu o textură bună, formînd cu puful moale de dedesubt un acoperămînt protector excelent ; mai scurt pe cap, urechi şi partea de jos a picioarelor, mai lung şi bogat pe gît şi piept unde formează guler şi jabot ; coapsele sînt îmbrăcate cu păr bogat şi lung ; coada este stufoasă, cu păr lung şi bogat formînd panaş ;

Înălţimea :
M. 60—66, ideal 62 cm
F. 58—60 cm

Greutatea :
M. 28—35 kg
F. 25—32 kg

Culoarea părului :
Negru complet, cu păr lung, lucios pe tot corpul, mai abundent la gît. Puţin alb pe piept şi pe labe este îngăduit

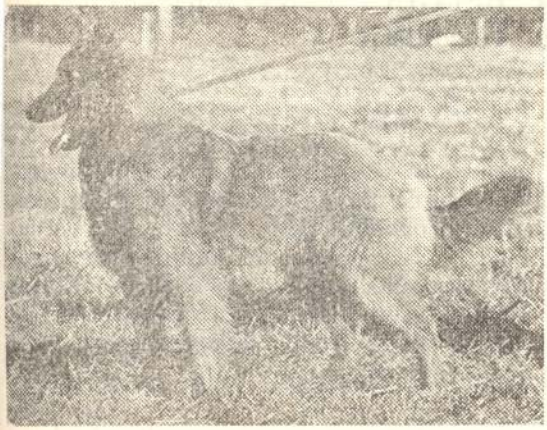

Este un cîine rustic, obişnuit să trăiască în plin aer, foarte rezistent la intemperii. Prin armonia formelor sale şi portul mîndru al capului, dă impresia unei robusteţi elegante şi foarte atrăgătoare. Rezervat cu străinii, este vigilent, activ şi extrem de devotat stăpînului. Foarte rapid în acţiuni, are caracter cam impulsiv, răspunzînd fulgerător la orice provocare. Fiind foarte sensibil la instruire, îi trebuie o mînă blîndă.

Este un excelent paznic al turmelor şi al locuinţelor, un cîine solicitat pentru apărare şi protecţie, folosit tot mai mult în poliţie ca un foarte bun cîine de urmărire ; devotat, vigilent, inteligent, elegant şi demn, armonios, impozant este tot mai solicitat în ultimul timp şi ca un mîndru cîine de însoţire.

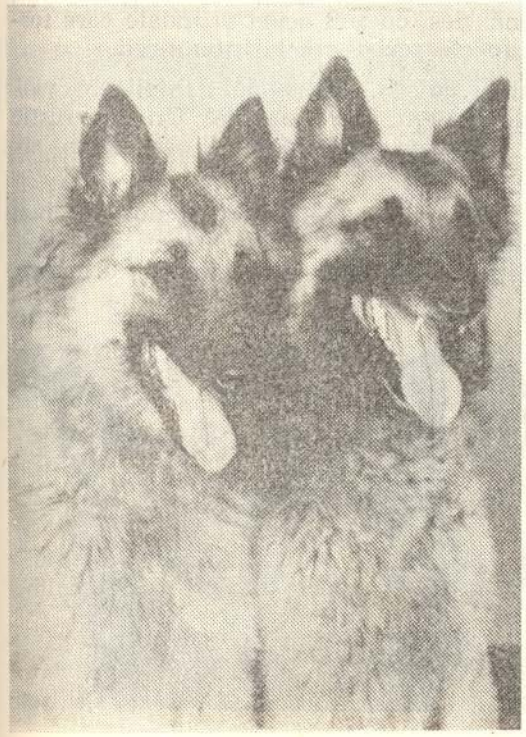

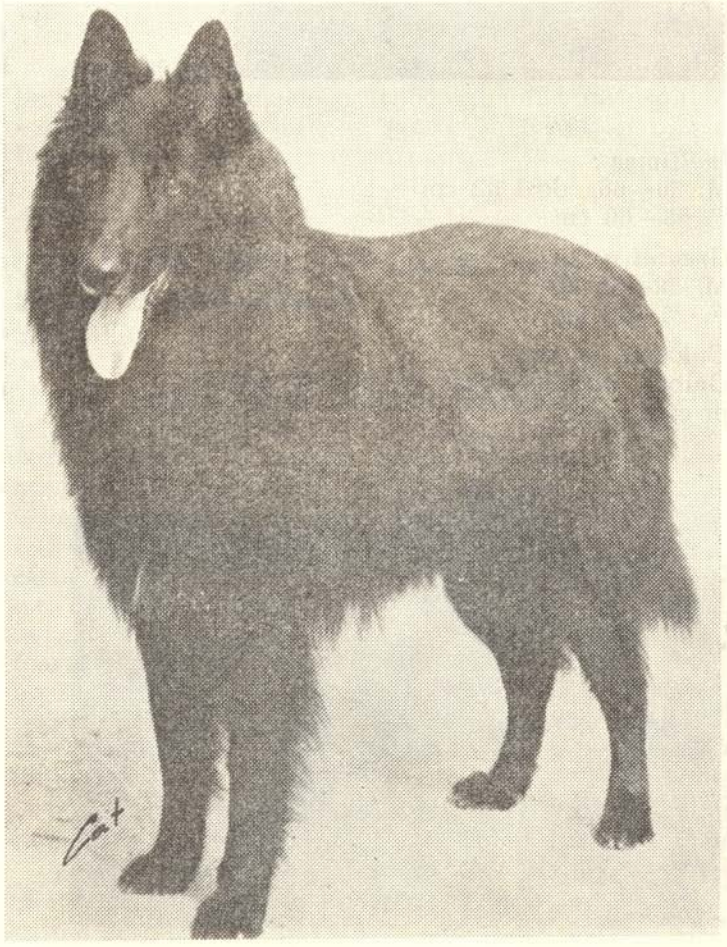

3

15

CIOBĂNESC BELGIAN TERVUEREN
Berger Belge Tervueren
BELGIA

Paralel cu crearea şi consolidarea tipului de ciobănesc Groenendael a fost creat ciobănescul Tervueren de către un berar, Corbeels, din oraşul Tervueren, situat la sud-est de Bruxelles, de unde provine şi numele. Prin diverse selecţionări, Corbeels a obţinut un ciobănesc belgian asemănător cu Groenendael dar cu părul de culoarea căprioarei — arămiu-roşcat.

Aceeaşi armonie a formelor, corp proporţionat, musculos, însă nu greoi, osatură puternică a membrelor, acelaşi cap mîndru, cu urechile triunghiulare, drepte, cu ochii vii, pătrunzători, coada bine prinsă, potrivit de lungă, terminată cu panaş. În schimb, părul, deşi este lung, la fel repartizat, adică mai scurt pe cap, mai lung pe restul corpului şi în special pe gît şi pe piept, unde formează guler şi jabot, cu franjuri pe partea posterioară a membrelor — este de culoare arămie, cu tonuri de cărbune şi cu mască neagră, neted, cu o textură fină, des, cu puf scurt şi moale care formează o blană foarte rezistentă la intemperii.

Acelaşi caracter ca şi Groenendael : inteligent, vioi, activ, deosebit de vigilent, foarte devotat. Un cîine rustic căruia îi place mişcare multă în aer liber, demn, armonios, impozant.

Un excelent paznic al turmelor şi al locuinţelor, bun însoţitor, excelent cîine pentru apărare şi protecţie, folosit şi în poliţie ca un foarte bun cîine de urmărire.

Înălţimea :
M. 60—66, ideal 62 cm
F. 58—60 cm

Greutatea :
M. 28—35 kg
F. 25—32 kg

Culoarea părului :
Gălbui, arămiu-roşcat cu puncte negre ; pe cap, negru

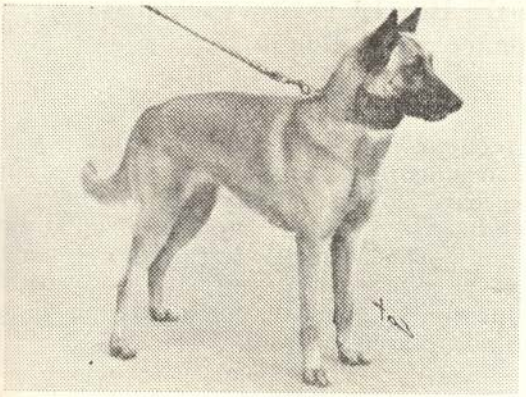

4

15

CIOBĂNESC BELGIAN MALINOIS
Berger Belge Malinois
BELGIA

Acest cîine a fost format în regiunea Malinois din Belgia, de unde îi vine și numele, prin diverse încrucișări între tipuri indigene.

Are aceeași conformație a corpului și toate caracterele morfologice ale cîinelui Groenendael. Se diferențiază datorită părului, care este mai scurt pe cap, picioare și pe restul corpului, mai bogat și puțin mai lung pe gît, unde formează guler, și pe coadă ; pulpele au marginile garnisite cu franjuri de păr puțin mai lung.

Aceleași utilizări ca și la ceilalți ciobănești belgieni : bun paznic al turmelor și al locuințelor, bun însoțitor, excelent pentru apărare și protecție, folosit și în poliție ca un bun cîine de urmărire.

Înălțimea :
M. 60—66, ideal 62 cm
F. 58—60 cm

Greutatea :
M. 28—35 kg
F. 25—32 kg

Culoarea părului :
Gălbui roșcat, cenușiu cu tonuri de negru

5

15

CIOBĂNESC BELGIAN LACKENOIS
Berger Belge-Lackenois
BELGIA

Rasa a fost creată de ciobanul Janssens, prin diverse selecționări și încrucișări între tipuri de cîini cu păr scurt și aspru, la castelul Lacken, de unde îi vine și numele.

Au rezultat exemplarele actuale, cu păr aspru, scurt, țepos, de culoare arămie, cu tonuri de negru-cărbune, în special pe bot și coadă. Lungimea părului este de cca. 6 cm și este uniform pe întregul corp. Ceea ce caracterizează părul acestui cîine este textura : foarte scurtă, tare și aspră, cu aspect ciufulit. Rasa nu s-a răspîndit prea mult nici în țara sa de origine, Belgia. Totuși, este cunoscut și în Olanda, unde este apreciat, în Marea Britanie, Germania, Franța, Elveția, Italia, S.U.A. și Canada.

Are aceleași caractere morfologice ca și ceilalți cîini ciobănești belgieni.

Este un bun paznic al turmelor și locuințelor, bun însoțitor, excelent cîine pentru apărare și protecție, folosit și de poliție ca un eficient cîine de urmărire.

Înălțimea :
M. 60—66, ideal 62 cm
F. 58—60 cm

Greutatea :
M. 28—35 kg
F. 25—32 kg

Culoarea părului
Gălbui-roșcat-arămiu, cu tonuri de negru

6

44

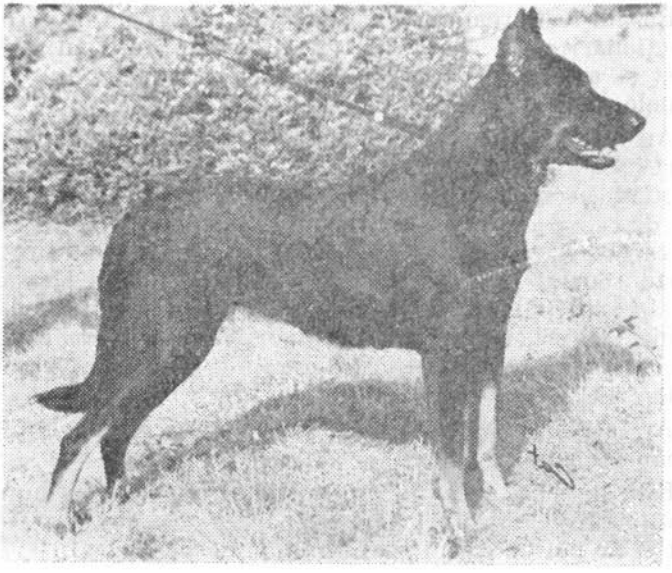

CIOBĂNESC DE BEAUCE-BEAUCERON

Berger de Beauce ; Bas-Rouge

FRANȚA

Este o rasă veche franceză, strămoșul lui fiind cîinele ciobănesc persian adus de romani în Galia. Mai tîrziu, în secolul al 13-lea, rasa s-a îmbunătățit prin încrucișarea cîinilor indigeni cu cîinele Deerhound adus din Anglia de către călugării flamanzi. Inițial, el s-a numit „cîine de cîmpie" și numai în anul 1863 a căpătat numele de Beauceron la prima expoziție canină de la Paris. Este răspîndit numai în Franța.

Cîine de talie mare, solid, rustic, puternic, cu corpul bine construit și musculos, fără a fi prea greoi, cu osatura membrelor puternică ; capul lung, proporționat față de corp, bine conturat, cu linii armonioase, este ținut semeț ; ochii sînt vii, închiși la culoare, ușor ovali, blînzi și inteligenți ; urechile prinse sus, sînt tăiate și purtate drept ; gîtul este musculos și bine atașat de trunchi, toracele lat și adînc, spatele drept, cu greabănul proeminent, jaretul puternic și adînc, labele tari, rotunde și elastice ; coada lungă pînă la jaret formează la vîrf un ușor cîrlig ; părul este tare, des, scurt și gros, bine lipit de corp, cu puf scurt și moale ; pe pulpe și pe burtă are franjuri.

Este un cîine cu o excepțională rezistență care-i permite să parcurgă pînă la 80 de km pe zi fără să fie obosit, cu mișcare liberă și degajată, cu trapul bine întins. Este inteligent și deosebit de ascultător, disciplinat, foarte activ și curajos, dar nervos, brutal, agresiv, mușcă pe neașteptate. Este însă foarte atașat și credincios stăpînului ; iubește copiii.

Cu comportamentul lui temerar, neînfricat, este un excelent paznic al turmelor de vite și al locuințelor. De asemenea, un ideal cîine de apărare. Este utilizat de poliție și de armată ca un bun cîine sanitar.

Înălțimea :	*Greutatea :*
M. 65—70 cm	M. 27—40 kg
F. 63—68 cm	F. 27—32 kg

Culoarea părului :
Negru, negru cu semne de foc ; negru luminos, arămiu, tricolor-cenușiu cu pete negre și roșcate ; cenușiu

7

113

CIOBĂNESC DE BRIE-BRIARD
Berger de Brie ; Briard
FRANȚA

Înălțimea :
M. 62—68 cm
F. 56—64 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Unicolor ; toate culorile în afară de alb

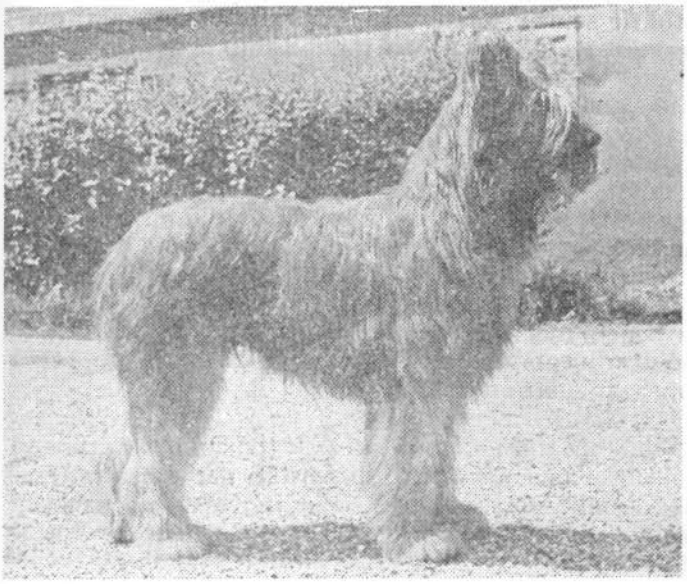

Ca și Beauceronul, cu care se înrudește de aproape, descinde din același cîine ciobănesc persian. În cursul secolelor, rasa s-a dezvoltat și îmbunătățit prin încrucișări cu cîinii Deerhound, Barbet și Griffon. Rasă foarte veche cunoscută încă din secolul al 15-lea din picturile italianului Andreea Mantegna care, în tabloul său „Martiriul Sfîntului Sebastian" a prezentat doi cîini tipic Briard. Numele rasei a fost fixat însă de abia în 1863 la prima expoziție canină de la Paris. Către sfîrșitul secolului al 19-lea a fost separat de rasa Beauceron.

Briardul are aceleași caractere morfologice ca și Beauceronul de care se deosebește numai prin lungimea părului. Este un cîine mare, rustic, puternic, cu corpul viguros, bine proporționat, cu musculatură dezvoltată ; picioarele au osatură solidă, mers ușor și elastic ; capul este puternic, destul de lung, cu craniul plat, garnisit cu păr lung, bogat, formînd barbă, mustăți și sprîncene bine dezvoltate care acoperă ușor ochii rotunzi, largi, cam mari, plasați orizontal, închiși la culoare, cu o expresie inteligentă și calmă ; trufa este totdeauna neagră ; dinții viguroși și albi se închid perfect ; urechile sînt drepte, tăiate, prinse sus ; gîtul este musculos, bine separat de umeri, spatele drept, crupa ușor teșită, jaretul bine angulat, labele tari, rotunjite, ghiarele negre, duble la membrele posterioare ; părul lung de 5—7 cm și aspru (seamănă cu cel al caprei), are puful moale și bogat ; coada lungă pînă la jaret, stufoasă, cu vîrful încîrligat este purtată atîrnat.

Ca și Beauceronul este inteligent, vigilent, sprinten, activ, excepțional de rezistent putînd parcurge 70—80 de km pe zi fără să fie prea obosit, un alergător deosebit. Este mai puțin agresiv decît Beauceronul, mai ascultător și deosebit de atașat stăpînului. Se dresează ușor.

Un paznic foarte bun al turmelor de vite și un bun conducător, un paznic excelent al locuințelor, prieten devotat și foarte util al omului.

8

141

CIOBĂNESC DE PIRINEI CU BOT NORMAL
Berger des Pyrénées à museau normale
FRANȚA

Rasă foarte veche franceză a cărei origină nu este prea bine cunoscută. Se presupune că ar descinde din micul Terrier tibetan, adus în Europa o dată cu invazia barbarilor. Mulți susțin că ar fi crescut împreună cu cîinele din Munții Pirinei, cu care nu trebuie confundat deoarece acesta este un cîine mare, masiv care descinde din cîinii tibetani Moloss. În decursul timpului, prin diverse încrucișări, a evoluat și a devenit mai cunoscut în 1916 datorită folosirii în armată. Rasa a fost recunoscută oficial de către Societatea Centrală Canină numai în 1926. Este răspîndită în Franța și Italia.

Înălțimea :
M. 40—50 cm
F. 38—48 cm

Greutatea :
F. 18—24 kg
M. 18—24 kg

Culoarea părului :
Roșcat cu fire negre ; pete albe pe piept și labe ; cenușiu, cu pete albe pe cap și pe piept ; arlechin

Ciobănescul de Pirinei cu bot normal este cel mai mic dintre cîinii ciobănești francezi. Cu toată talia și greutatea mică, el dovedește un maximum de flux nervos. O atitudine mereu trează, mereu în gardă, vigilentă, șireată, bănuitoare și neîncrezătoare, la care se adaugă o mare vioiciune în mișcări, dau acestui cîine o înfățișare caracteristică, neasemănătoare cu a nici unui altul. Corpul este armonios construit, destul de robust, suplu, cu osatură puternică, cu cap aproape plat, de formă triunghiulară (seamănă cu capul ursului brun) ; ochii sînt expresivi, inteligenți ; urechile destul de scurte, tăiate, mai largi la rădăcină, sînt purtate în sus ; gîtul este mai mult lung, drept și musculos, bine degajat din umeri, spatele destul de lung, șalele scurte și nearcuite ; pieptul potrivit de dezvoltat coboară la nivelul cotului, rareori mai jos ; membrele anterioare și posterioare sînt seci, nervoase, suple, cu articulația bine distinctă, acoperite cu păr și franjuri ; trapul este liber și viguros ; părul este lung sau semilung, bogat, neted sau ușor ondulat, mai bogat și moale pe coapse și pulpe, cu o textură caracteristică : între părul caprei și lîna oii ; pe bot și pe obraji părul este mai scurt, mai puțin des și întors în răspăr ; coada bine franjurată, nu prea lungă, prinsă mai mult jos, formează la extremitate un cîrlig.

Fiind un cîine inteligent și activ, care se dresează foarte ușor, suspicios față de străini dar atașat și credincios stăpînului și foarte ascultător, este un excelent paznic al turmelor de munte și al locuințelor, un foarte bun însoțitor.

9

138

CIOBĂNESC DE PIRINEI CU FAȚA RASĂ
Berger des Pyrénées à face rasé
FRANȚA

Ca și Ciobănescul de Pirinei cu bot normal, este o rasă foarte veche franceză a cărei origine se pierde în negura vremurilor. Probabil că strămoșul lui a fost tot Terrierul tibetan. Răspîndit numai în Franța și Italia, a fost recunoscut, oficial, tot în anul 1926.

Foarte vioi, este de o suplețe și o îndemînare rară. Prezintă aceleași caractere morfologice ca și Ciobănescul de Pirinei cu bot normal, de care se deosebește prin lungimea părului și conformația botului puțin mai lung. Capul este acoperit cu păr scurt și fin, de unde și denumirea de față rasă, iar pe restul corpului părul este semilung (4—5 cm), mai lung la gît și greabăn (6—7 cm), cu franjuri la picioare și păr bogat pe pulpele posterioare. Coada lungă, încovoiată la vîrf, poate fi tăiată. Corpul este ceva mai scurt ca al semenului său cu bot normal.

Este un cîine plin de viață, mai puțin nervos decît Ciobănescul de Pirinei cu bot normal, mai puțin suspicios față de străini, inteligent, activ și devotat stăpînului.

Are aceleași utilizări ca și Ciobănescul de Pirinei cu bot normal : un excelent paznic al turmelor și al locuințelor, un foarte bun însoțitor.

Înălțimea :
M. 40—54 cm
F. 40—52 cm

Greutatea :
M. 18—24 kg
F. 18—24 kg

Culoarea părului :
Negru roșcat cu fire negre ; arlechin ; toate nuanțele de negru

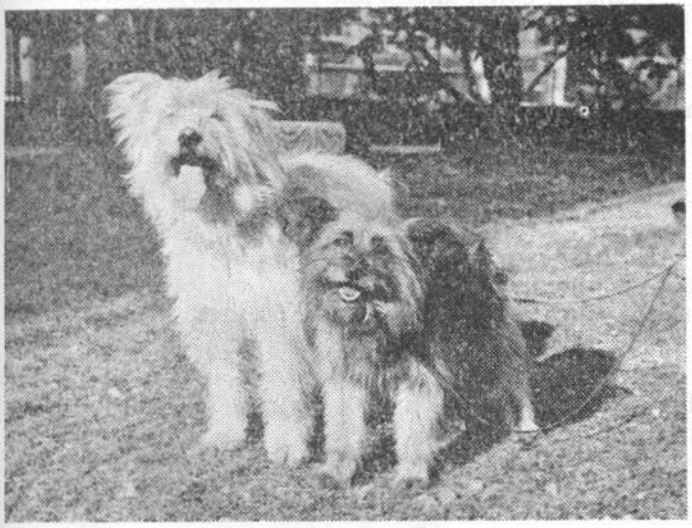

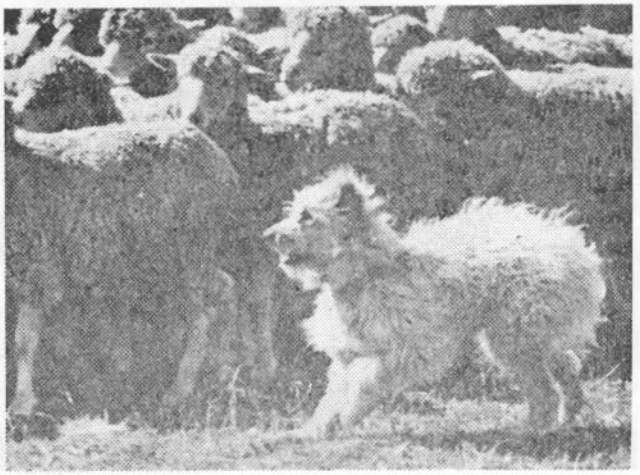

10

176

CIOBĂNESC DE PICARDIA
Berger de Picardie ; Picard
FRANȚA

Descendent direct din cîinele ciobănesc din Evul Mediu, este reprezentant în picturile și gravurile vechi. Ca și cîinii Beauceron și Briard, a fost prezentat în anul 1863 la prima expoziție canină de la Paris, însă a fost recunoscut de abia în anul 1925. Astăzi este unul din cei mai buni cîini ciobănești francezi, foarte iubit și apreciat.

Cîine de talie mijlocie, cu corp bine construit, musculos, viguros, cu aspect rustic dar elegant. Capul este proporționat, fără a fi masiv, stopul foarte ușor, sprîncenele bine marcate fără să acopere ochii, botul puternic și nu prea lung, trufa întotdeauna neagră, buzele seci și bine strînse, ușoară mustață și barbă ; urechile de mărime mijlocie, late la bază, prinse destul de sus, cu vîrfurile ușor rotunjite sînt purtate drept ; ochii sînt de mărime mijlocie, de culoare închisă, gîtul este puternic și musculos, de lungime potrivită, bine degajat de umeri ; în acțiune este ridicat purtînd falnic capul ; lungimea corpului este ușor superioară înălțimii, spatele este drept, șalele solide, coastele bine arcuite în treimea lor superioară aplatizîndu-se gradat pînă la stern, abdomenul ușor ridicat, pieptul profund fără exagerare ; membrele anterioare au aplomb bun, osatură seacă, umeri lungi și oblici dînd o mare ușurință mișcării, musculoși fără a fi greoi ; cele posterioare au coapse lungi și musculoase, articulația genunchiului puternică, jaretul nu prea înalt, nici prea deschis nici prea închis ; labele sînt rotunjite și scurte, bine închise, cambrate, cu unghii puternice și scurte de culoare închisă. Foarte rezistent la intemperii, are păr aspru și tare, de lungime mijlocie.

Are înfățișare vioaie, mereu trează, inteligentă. Este foarte vigilent, cu un instinct deosebit de apărare și ocrotire, curajos și devotat stăpînului său.

Foarte bun paznic al turmelor de vite și al locuințelor ; poate fi utilizat pentru apărare și protecție și ca bun însoțitor.

Înălțimea :
M. 60—65 cm
F. 55—60 cm

Greutatea :
F. 26—38 kg
M. 26—38 kg

Culoarea părului :
Roșcat închis ; cenușiu ; negru-argintiu ; albastru-cenușiu ; cenușiu-roșcat în variate nuanțe și gradații ; o ușoară pată albă pe piept și labe

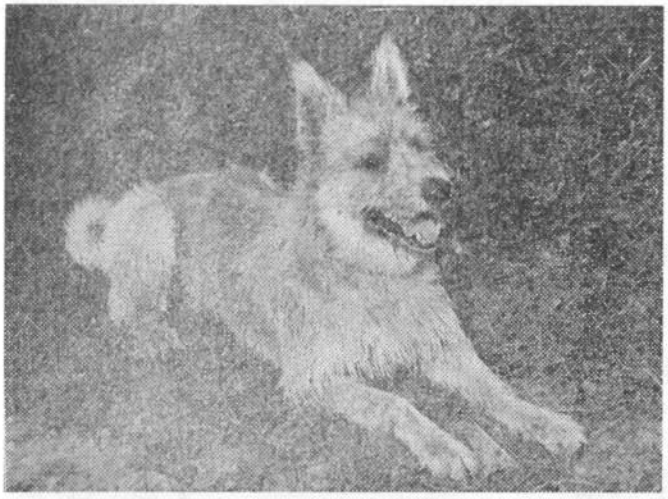

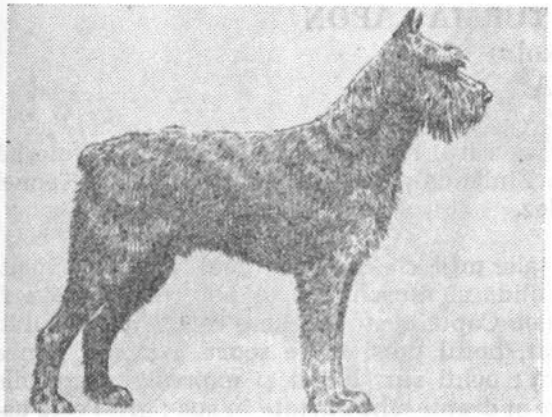

11

CÎINE DE TURMĂ DE FLANDRA
Bouvier des Flandres
FRANȚA-BELGIA

Înălțimea :
M. 62—68 ideal 65 cm
F. 59—65, ideal 62 cm

Greutatea :
M. 35—40 kg
F. 27—35 kg

Culoarea părului :
Gălbui-roșcat ; cenușiu ; culoarea fierului

191

După cum arată și numele, este de origine flamandă ; apare atît în Flandra belgiană cît și în cea franceză. Este un urmaș al Dogului de Brabant. Mai tîrziu, pentru regenerarea rasei, a fost încrucișat cu Ciobănescul Picard. Are o vechime de mai multe sute de ani dar nu a fost recunoscută decît în anul 1910. S-a răspîndit apoi în Valonia și în Germania, și de aici în Italia, Olanda, S.U.A. și în alte țări. De îmbunătățirea rasei s-a ocupat căpitanul Darby din armata belgiană.

Cîine de constituție puternică, cu înfățișare impresionantă, cu corpul scurt și îndesat, robust, susținut de picioare viguroase și musculoase, cu osatură solidă, ceea ce îi conferă un aspect de forță, de energie ; capul puternic dă impresia de masivitate, accentuată prin mustața, barba și sprîncenele lui stufoase ; botul lat, solid, osos are formă conică spre nas ; ochii ușor ovali au expresie energică și curajoasă ; urechile triunghiulare, tăiate, purtate drept în sus sînt foarte mobile ; gîtul este tare, musculos, ceva mai scurt decît capul, lățindu-se ușor spre umeri ; trunchiul este masiv, lat și scurt, cvadratic ; spatele este scurt, lat, musculos și mobil ; membrele anterioare au osatură și musculatură puternică și sînt perfect drepte ; cele posterioare sînt solide, cu musculatura pronunțată, se mișcă în același plan cu cele din față, jaretul este aproape de sol, lat, musculos, compact, labele sînt rotunjite, solide, cu ghiarele bine strînse și arcuite, tari și negre ; coada tăiată este purtată vesel ; părul aspru, uscat și mat, puțin zbîrlit, lung de circa 6 cm, mai scurt pe cap și spate este dublat de puf moale și des cu care formează o manta excelentă de protecție. Mustața și barba înzestrate cu păr bogat, aspru și sec îi dau acea expresie de răzvrătit caracteristică rasei. Sprîncenele stufoase din păr la fel de aspru conturează ochii, fără a-i acoperi.

Este un cîine echilibrat, energic, îndrăzneț, foarte rezistent, inteligent, credincios.

Inițial a fost utilizat ca paznic, conducător al turmelor de vite și la tracțiune. Prin modernizarea echipamentului fermelor s-a modificat și utilizarea acestui cîine, fiind folosit acum ca paznic al fermelor și al locuințelor ; de asemenea, bun cîine de apărare și de poliție, excelent cîine de urmărire, de legătură și contra braconierilor.

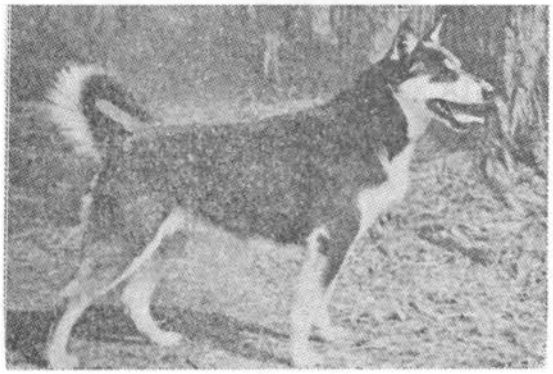

12

189

CÎINE DE TURMĂ LAPON
Lapinporokoira
FINLANDA

Înălţimea :
M. 49—55 cm
F. 43—49 cm

Greutatea :
M. 17—22 kg
F. 15—20 kg

Culoarea părului :
Negru, negru cu maron, maron cu cenuşiu, negru cu reflexe roşcate ; sînt permise marcaje albe pe gît, piept şi labe

Este o rasă rară, specifică ţărilor nordice, folosită în special în Finlanda : nu este recunoscută de Kennel Clubul Suedez.

Cîine de talie mijlocie cu corpul mai lung decît înalt, cu osatură solidă şi muşchi foarte puternici, fără a fi însă prea greoi. Capul destul de lung este bine conturat, stopul marcat, botul potrivit de scurt şi gros, limba mare, neagră ; ochii sînt blînzi şi expresivi ; urechile triunghiulare şi drepte sînt purtate în sus ; gîtul este uscăţiv, tare, semilung ; toracele este lat şi adînc, spatele drept şi viguros, abdomenul uşor supt ; membrele anterioare sînt tari, cu musculatură masivă ; cele posterioare mult angulate, labele compacte, cu păr des. Coada de lungime medie, acoperită de păr des se termină la vîrf cu un cîrlionţ (buclă) ; mişcarea ei este rotundă. Părul destul de lung, drept şi potrivit de aspru şi tare este mai lung pe umeri şi piept, cu subpărul moale şi des.

Cîine iute, suplu şi foarte rezistent, în special la alergarea în curse. Posedă un curaj neîntrecut ; nu şovăie să atace lupi şi urşi. Un cîine demn de încredere, liniştit, foarte vigilent şi devotat, ascultător, prietenos, energic ; lucrează bucuros ; latră des.

Paznic înnăscut al marilor turme de vite, în special al turmelor de reni în Laponia. Este folosit şi la alergările în curse şi la vînătoare de lupi şi urşi.

13

CÎINE DE TURMĂ DE ARDENI
Bouvier des Ardennes
BELGIA

Rasă foarte rară chiar şi în ţara de origine.

Rezistent şi viguros, este un cîine rustic obişnuit cu viaţa în aer liber şi cu lucrul dur. De talie mijlocie, are corpul proporţionat, robust, cu osatură solidă ; capul masiv, potrivit de lung, cu bot scurt şi lat este acoperit de păr ciufulit ; ochii sînt expresivi şi inteligenţi, închişi la culoare ; urechile ascuţite şi drepte sînt purtate în sus ; gîtul este scurt şi gros, omoplatul aderent de corp, pieptul lat ; linia superioară — spate, flanc, crupă — este orizontală, lată şi tare, de lungime medie ; membrele anterioare sînt drepte, paralele, cu oase tari ; cele posterioare moderat angulate, paralele, cu oase puternice şi jareţii adînci ; coada este scurtă din născare ; dacă nu, trebuie tăiată. Părul scurt sau lung este aspru, tare şi stufos, mai scurt pe cap şi pe picioare, cu puf moale şi des.

171

Este un cîine inteligent, credincios şi ascultător. Faţă de străini are o privire aspră şi posacă care îi îndepărtează. Dimpotrivă, cu stăpînul este supus, prietenos, ataşat.

Un excelent păzitor al turmelor de vite : se mişcă rapid, de obicei într-un semicerc în urma stăpînului ; este şi un bun paznic al locuinţelor.

Înălţimea :
M. mărime mijlocie = sub 60 cm
mărime mare = peste 60 cm
F. ceva mai mică decît masculul

Greutatea :
M. 25 kg
F. ceva mai mică

Culoarea părului :
Sînt admise toate culorile

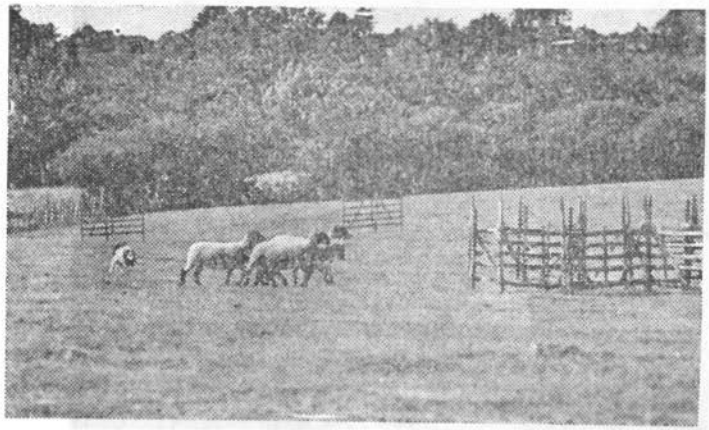

14

87

CÎINE DE TURMĂ CATALAN; GOS D'ATURA
Perro de pastor Catalan ; Gos d'Atura
SPANIA

Înălțimea :
M. 45—56 cm
F. 43—53 cm

Greutatea :
M. 18—20 kg
F. 17—19 kg

Culoarea părului :
Negru-gri mergînd pînă la crem la extremități ; amestec de fire de păr albe și negre ; roșcat la picioare și la labe

Locul de origine al rasei este Valea Catalaniei din sudul Munților Alpi de unde îi vine și numele. Se aseamănă foarte mult cu cîinele francez de Pirinei cu care se înrudește, însă este ceva mai mare decît acesta. În timpul primului război mondial a fost folosit în armată ca un cîine de patrulare dovedindu-se foarte corespunzător. În Spania, rasa are mulți admiratori ; se întîlnește, rar, în Franța și Italia.

Ciine de talie mijlocie, sobru, cu aspect nobil, cu corp bine construit, potrivit de lung, susținut de picioare puternice, drepte și scurte ; capul este lat și bombat ; botul drept, cam scurt și în formă de trunchi de con ; ochii sînt expresivi, inteligenți, cu privire distinsă ; urechile prinse sus, de lungime mijlocie, fine, ascuțite, acoperite cu păr lung, lipite de cap sînt de obicei tăiate ; gîtul masiv, musculos și mobil este cam scurt ; umerii au o poziție abruptă ; greabănul este proeminent, toracele bine dezvoltat, spatele orizontal, de lungime medie ; membrele sînt uscățive, viguroase, drepte și relativ scurte ; coada bine prinsă jos este fie lungă, fie tăiată la o lungime de 10 cm. Părul este neted și ondulat, frumos, lung și mătăsos la picioare și labe, mai lung și țepos pe corp.

Este un cîine inteligent, vioi, cumpătat, rezistent la intemperii, atașat și credincios, foarte vigilent.

Această rasă mai prezintă și o altă varietate — cu păr scurt — care are aceleași caracteristici și utilizări ca și cea cu păr lung, de care se deosebește prin culoarea părului : negru-gri pe tot corpul, cu tente roșcate pe picioare și cap, și cu coada mai lungă și încovoiată.

Excelent paznic al turmelor, avînd o deosebită capacitate de a găsi vitele pierdute și a le readuce la turmă, este un neîntrecut ajutor al păstorilor la mînatul și îndrumarea turmelor în direcția dorită, împiedicîndu-le să părăsească pășunea sau să pătrundă pe loturi cultivate. Adună și strînge turma în cel mai scurt timp : nici taurul cel mai înverșunat și nici calul cel mai sălbatic nu se pot sustrage de la comanda acestui cîine care știe să imprime turmelor o disciplină perfectă. Un singur păstor cu 1—2 Gos d'Atura poate dirija și păzi cu ușurință o turmă de sute de vite.

Folosit și în poliție și în armată, este și un bun ocrotitor și un credincios cîine de însoțire.

15

CÎINE PORTUGHEZ DIN VALEA AIRES
Cao da Serra de Aires
PORTUGALIA

Această rasă descinde din Ciobănescul de Brie, importat în Portugalia de contele Castro Guimaraes la începutul acestui secol. Se aseamănă mult cu Ciobănescul de Pirinei.

Cîine de talie mijlocie, cu înfăţişare rustică. Corpul este proporţionat, picioare musculoase, capul puternic, lat, potrivit de lung, cu barbă, mustăţi şi sprîncene stufoase ; botul este aproape cilindric, stopul bine marcat ; ochii sînt mijlocii, rotunzi, expresivi, inteligenţi şi blînzi ; urechile prinse sus sînt căzute peste cap cînd sînt lungi iar cînd sînt tăiate sînt drepte, triunghiulare, fine şi cu păr neted ; gîtul armonios ataşat este drept şi uşor ascendent, de grosime potrivită şi fără salbă ; trunchiul are linia superioară uşor descendentă iar cea inferioară ascendentă ; spatele este drept, lung şi uşor descendent ; mebrele anterioare sînt viguroase şi verticale ; cele posterioare sînt puternice, perpendiculare pe sol, jaretul viguros şi uscăţiv ; coada lungă, pînă la jaret este îndoită la vîrf ; părul este foarte lung, neted sau puţin ondulat ; subpărul lipseşte.

93

Înălţimea :
M. 42—48 cm
F. 40—46 cm

Greutatea :
M. 12—18 kg
F. 10—16 kg

Culoarea părului :
Gălbui-roşcat, maroniu, cenuşiu, negru cu pete de foc, cu sau fără fire albe, dar niciodată cu pete albe, exceptînd una mică pe piept

Are un caracter independent, este neîncrezător şi fioros faţă de străini. În schimb, este devotat stăpînului şi turmei pe care o păzeşte ; veghează toată noaptea. Este vioi, are o înfăţişare de maimuţă. De aceea, în ţara sa se mai numeşte şi „Cîinele maimuţă".

Folosit ca un excepţional paznic de turme, apreciat în special pentru maniera abilă cu care menţine turmele la păşune, caută şi readuce în turmă animalele ce se rătăcesc.

16

223

CIOBĂNESC OLANDEZ CU PĂR SCURT
Herdershonden Korthaar
OLANDA

După caracteristicile anatomice, Ciobănescul olandez are aceeași origine ca și Ciobănescul belgian, fiind descendent tot din cîinele ciobănesc persian. Nu este cunoscut decît în țara sa de origine, fiind foarte puțin răspîndit în alte țări. Se prezintă în trei varietăți, care au aceleași caractere morfologice și utilizări, dar se deosebesc între ele prin felul și culoarea părului : Ciobănescul olandez cu păr scurt, cu păr aspru și cu păr lung. Cea mai răspîndită este varietatea cu păr scurt. Varietatea cu păr aspru nu este prea cerută la fermele olandeze și de aceea este puțin răspîndită ; în aceeași situație se află și varietatea cu păr lung : nefiind prea folosită este pe cale de dispariție.

Ciobănescul olandez cu păr scurt este un cîine de talie mijlocie, cu corp puternic, musculos, bine construit, nu prea greoi, susținut de picioare solide, cu osatură puternică. Capul de lungime medie este subțire, de formă conică ; craniul este plat, botul puțin mai lung ; ochii sînt migdalați, ușor oblici, expresivi și inteligenți ; urechile mici, drepte, sînt purtate în sus ; gîtul nu prea scurt, este bine articulat trunchiului, pieptul este profund și nu prea îngust, spatele scurt, drept și puternic, greabănul înalt ; coada lungă pînă la jaret, atîrnînd, este ușor curbată la vîrf. Părul potrivit de scurt, cu puf moale, care fac împreună o blană rezistentă la intemperii, este mai bogat pe cap și gît, unde formează guler ; de asemenea, păr bogat pe pulpe și pe coadă.

Cîine cu înfățișare atrăgătoare, totdeauna atent, mereu în gardă, foarte vioi și curajos. Cu privire inteligentă, ascultător, blînd și puțin pretențios, este rezistent la intemperii și apt pentru orice lucru. Foarte devotat stăpînului și pasionat pentru lucrul său.

Este un excelent însoțitor, un eficient paznic al turmelor și al locuințelor.

Înălțimea :
M. 58—63 cm
F. 55—62 cm

Greutatea :
M. 30 kg
F. 28 kg

Culoarea părului :
Galben roșcat ; brun-auriu sau brun-argintiu cu mască neagră ; brun-castaniu

17

223

CIOBĂNESC OLANDEZ CU PĂR LUNG
Herdershonden Langhaar
OLANDA

Este o varietate a rasei Ciobănesc olandez ; are aceeași origine și caractere morfologice ca și Ciobănescul olandez cu păr scurt. Se deosebește de acesta prin felul părului și culoare : părul este lung pe tot corpul, bine lipit de corp, aspru, mai lung la gît unde formează un guler bogat ; are, de asemenea, păr bogat, fanioane, pe pulpe și pe coadă, fără a fi ondulate sau buclate ; puful este moale, des și lînos ; părul de pe cap, urechi și membrele posterioare este mai scurt și mai des ; partea din spate a membrelor anterioare este prevăzută cu păr bogat a cărui lungime se scurtează puțin cîte puțin spre labe unde se termină scurt ; păr abundent pe partea din spate a coapselor formînd un fel de chilot ; acest chilot nu ajunge în întregime pînă la jaret, acesta, ca și labele, fiind acoperite cu păr scurt.

Este un excelent însoțitor, un bun paznic al turmelor.

Înălțimea :
M. 58—62 cm
F. 55—60 cm

Greutatea :
M. 28—30 cm
F. 26—28 cm

Culoarea părului :
Brun-castaniu ; vărgat cu auriu ; vărgat cu argintiu

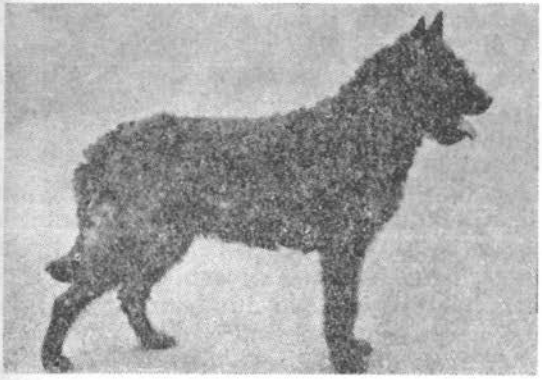

18

223

CIOBĂNESC OLANDEZ CU PĂR ASPRU
Herdershonden Ruwhaar
OLANDA

Este o varietate a Ciobănescului olandez ; are aceeași origine și caractere morfologice ca și Ciobănescul olandez cu păr scurt. Se deosebește de acesta prin felul părului și culoare ; părul este tare și aspru pe tot corpul, puțin sau deloc ondulat, cu puf moale și des, lînos, în afara capului, mustață și barbă bogate, sprîncene stufoase, aspre, păr bogat pe coadă și pe pulpe formînd un fel de pantalon.

Este un bun însoțitor, un vigilent paznic al turmelor.

Înălțimea
M. 58—62 cm
F. 55—60 cm

Greutatea :
M. 28—30 kg
F. 26—28 kg

Culoarea părului :
Gălbui ; brun-roșcat ; albastru-cenușiu ; culoarea „sare și piper"

19

53

Înălţimea :
M.65—80 cm
F. 55—70 cm

Greutatea :
M. 50—60 kg
F. 40—50 kg

Culoarea părului :
Totdeauna albă, cu părul încreţit şi cordelat, lung de 20 pînă la 27 cm.

KOMONDOR
UNGARIA

Rasa provine din Dogul de Tibet care a fost adus în Ungaria, în secolul al 9-lea, de cumani, ciobani nomazi de origine turcă. După unii autori americani, această rasă ar fi şi mai veche, existînd în Mesopotamia acum 3—4000 de ani. Komondorul este astăzi răspîndit în mai multe ţări : Franţa, Italia, Iugoslavia, Marea Britanie şi, în special, în S.U.A. unde este foarte apreciat.

Face parte din grupa cîinilor de talie mare. Înfăţişarea sa atrăgătoare şi impozantă, ţinuta şi mersul demn impun respect şi admiraţie. Corpul său este pătratic, puternic construit, cu muşchi solizi şi osatură viguroasă. Capul mare, proporţional cu corpul, pare un smoc de păr ce ţîşneşte de pe suprafaţa corpului ; craniul este puţin bombat, stopul puternic marcat ; ochii sînt inteligenţi, cu arcada sprîncenelor bine dezvoltată ; urechile lungi, în formă de „U", atîrnă de-a lungul capului ; urechile nu se mişcă în sus nici în stare de atenţie nici în stare de atac ; gîtul de lungime mijlocie, mai de grabă scurt, se ridică puţin deasupra liniei spatelui ; greabănul este destul de lung şi pronunţat în faţă ; spatele este scurt, crupa de lungime medie, lată, este uşor descendentă ; toracele moderat de adînc este lung, bine arcuit, abdomenul nu coboară sub nivelul toracelui. Blana lungă, deasă şi încîlcită îngreunează aprecierea corectă a membrelor : cele anterioare, de forma unor coloane, au scheletul puternic, masiv ; labele sînt mari, strînse, tălpile elastice, de culoarea ardeziei ; cele posterioare sînt musculoase şi pline, poziţia statică a acestora este echilibrată, labele sînt mai alungite, dar strînse. Coada atîrnînd este uşor îndoită orizontal la vîrf ; în stare de agitaţie se ridică cel mult la nivelul spatelui. Ceea ce atrage în mod deosebit la acest cîine este blana formată dintr-un păr lung, bogat şi stufos care, acoperind corpul viguros, mare, dă Komondorului un aspect de masivitate. Este o blană frumoasă şi rară. Părul se prezintă fie sub formă de şnur, cu bucle mici şi nu prea stufos (pîslos), fie neted, mai aspru, foarte stufos, cu puf moale, care face blana impermeabilă.

Este un cîine inteligent, vigilent, vioi, foarte curajos, atacă urşii şi lupii. Cu forţa lui de 60 de kg, ma-

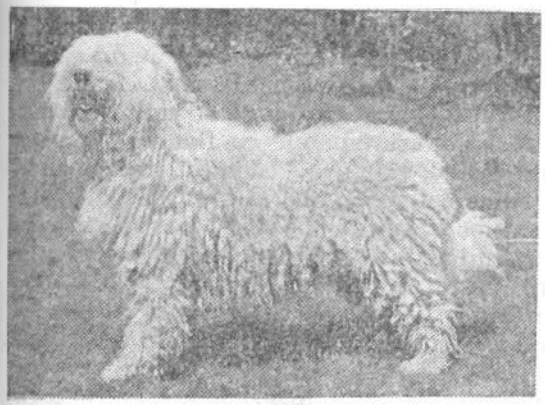

iestuos şi neînfricat, este gata în orice moment de luptă. Înfăţişarea lui masivă trezeşte teamă ; nu este prea blînd ; foarte bănuitor, atacă puternic străinii. În schimb, este deosebit de credincios stăpînului. În paza şi apărarea casei, avutului şi a vitelor manifestă un curaj ferm. Atacă fără glas, cu îndrăzneală. Este necruţător ; în terenul păzit de el nu admite pătrunderea altor vietăţi ; noaptea este neîncetat în mişcare.

Este un excelent cîine de lucru, paznic al turmelor de vite şi al locuinţelor. Este folosit şi ca un bun cîine de ocrotire şi însoţire.

20

54

Înălţimea :
M. 70—75 cm
F. 66—70 cm

Greutatea :
M. 40—52 kg
F. 30—42 kg

Culoarea părului :
Alb curat ; bot şi ochi negri ; nu se admite culoarea galbenă

KUVASZ
UNGARIA

Este unul din cei mai cunoscuţi cîini de serviciu din Ungaria. Asupra originii sale sînt mai multe teorii. Unii susţin că ar fi fost adus în Europa din Tibet de către huni, fiind urmaş al cîinelui Moloss ; alţii susţin că nobili unguri l-ar fi importat din Asia, pentru protecţia caselor şi proprietăţilor lor, în timpul revoluţiei industriale ; iar alţii, că ar fi fost adus din Asia de către păstorii turci, „kuwas" însemnînd „paznic de încredere". Alţi autori, printre care şi Max von Stephanitz, susţin că între Kuvasz şi Komondor ar fi o foarte mare înrudire, avînd acelaşi strămoş : Dogul de Tibet. Experţii în materie susţin însă că o încrucişare între aceste două rase este imposibilă. Cert este că încă în secolul al 15-lea el era stabilit în Ungaria, unde regele Matias I poseda o crescătorie din această rasă.

Este un cîine de talie mare, solid construit, dînd impresie de forţă, masivitate şi distincţie. Suplu în mişcări, rapid, cu corpul proporţionat, musculos, cu picioare puternice şi osatură solidă dar fină ; capul mare, proporţional cu corpul prezintă distincţie şi armonie şi totodată şi forţă ; botul este mai mult pătrat, acoperit de păr fin şi scurt, stopul uşor, larg arcuit ; ochii sînt

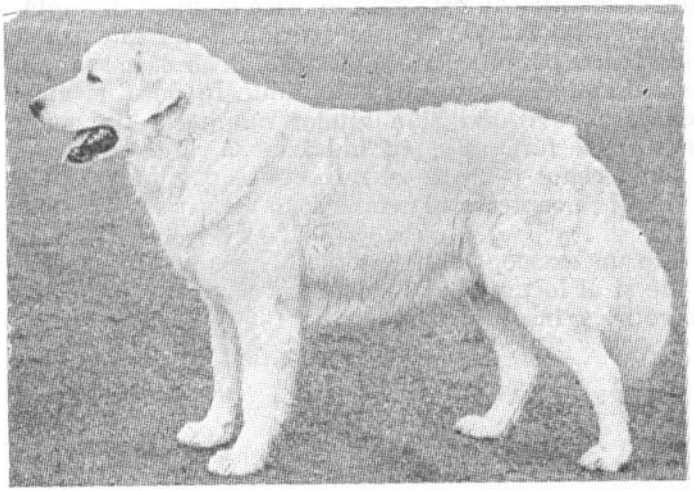

puţin oblici, expresivi şi inteligenţi; urechile, mai mult mici, prinse mai în spre spate, atîrnă de-a lungul capului ; gîtul este de lungime medie, mai de grabă scurt, cu musculatură puternică ; greabănul lung se ridică hotărît deasupra nivelului spinării, spatele cu flancuri scurte este de lungime medie, crupa este lată şi musculoasă, toracele foarte adînc este uşor plat şi lung, pieptul este uşor boltit în mijloc datorită bogatei musculaturi a sternului, abdomenul vizibil ascendent spre spate. Coada potrivit de lungă este acoperită de păr lung, ondulat şi des ; este purtată în jos, cu vîrful uşor curbat în sus dar nu încolăcit ; părul este lung şi moale, mai lung pe gît şi crupă, mai fin şi mai ondulat pe coaste : partea posterioară a picioarelor este înzestrată cu franjuri.

Cîine foarte vioi şi inteligent ; faţă de străini are o comportare brutală, fioroasă, în schimb este foarte devotat stăpînului. Puternic şi curajos, atacă urşii şi lupii.

Este folosit ca un excelent paznic al vitelor şi al fermelor. În ultimele decenii, datorită aspectului nobil, a frumoasei sale blăni albe, a docilităţii şi fidelităţii lui, Kuvaszul a devenit, pe lîngă cîinele ciobănesc şi cîinele de pază apreciat şi un tot mai mult solicitat cîine de companie, prieten credincios al copiilor.

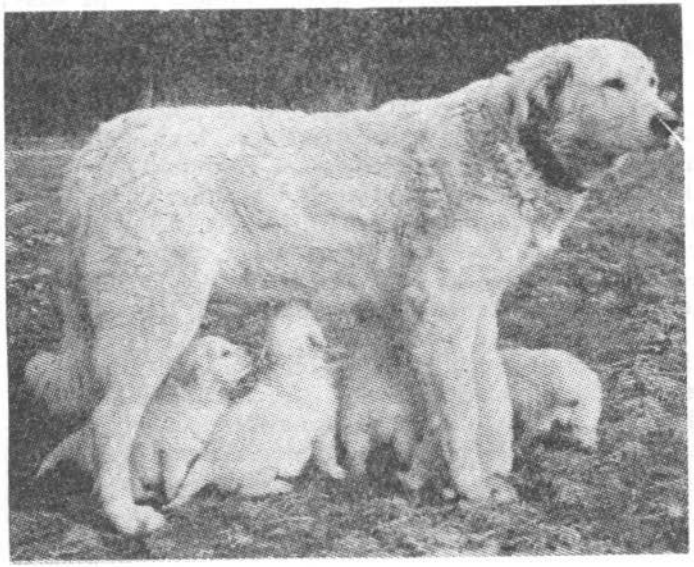

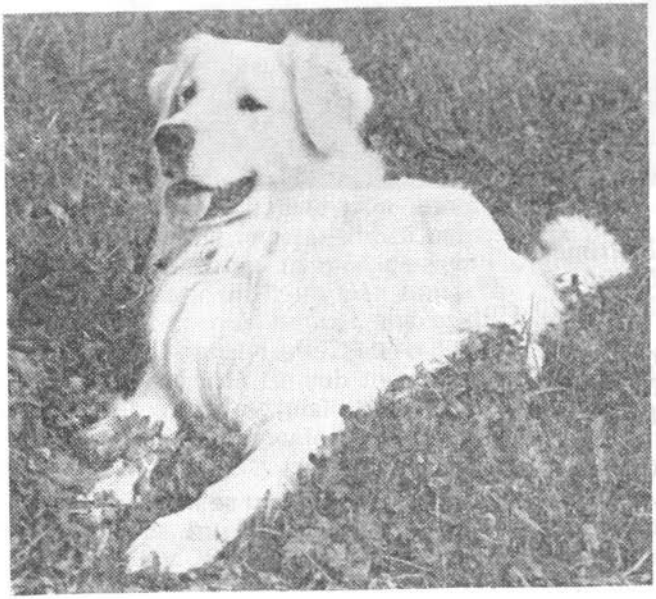

21

238

Înălțimea :
M. 35—47 cm
F. 35—47 cm

Greutatea :
M. 8—13 kg
F. 8—13 kg

Culoarea părului :
Negru luminos ; alb ; negru și alb ; alb și negru

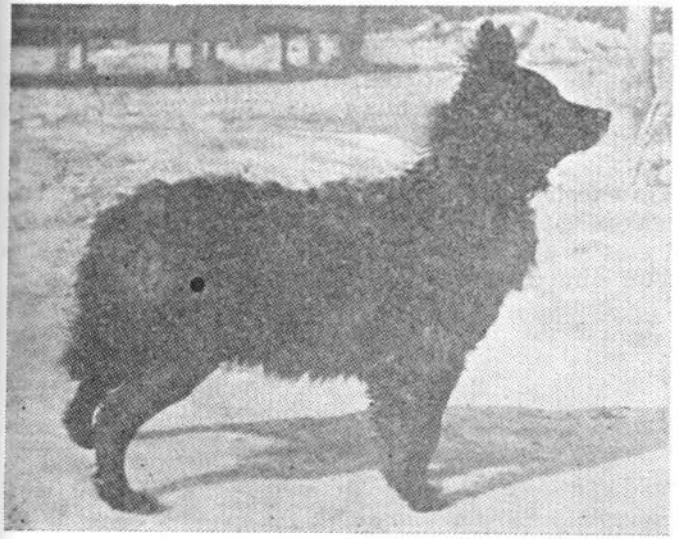

MUDI
UNGARIA

Este un cîine ciobănesc modern. Spre deosebire de alți ciobănești care au în urma lor mii de ani, această rasă s-a format în Ungaria la sfîrșitul secolului al 19-lea.

Cîine de talie mijlocie dar cu temperament viguros, cu corp alungit, robust, proporționat ; capul este lung și îngust ; ochii brun-închis sînt ovali, ușor oblici, inteligenți ; urechile sînt drepte, ascuțite, foarte mobile, în formă de „V" întors ; gîtul semilung, musculos, ușor arcuit este inserat sus ; greabănul este marcat și lung, spatele scurt și drept, abdomenul supt, crupa scurtă, teșită și cam lată, sternul proeminent, toracele lung și adînc ; membrele posterioare sînt întinse înapoi, labele rotunde, compacte, tălpile elastice, ghearele tari ; coada atîrnînd în jos este fie scurtă, fie táiată ; părul pe cap și picioare este scurt și neted, pe restul corpului are o lungime de 5—7 cm, ondulat și strălucitor ; cîteodată formează bucle mari sau șuvițe ; păr mai lung acoperă partea posterioară a picioarelor.

Este un cîine inteligent, docil, vigilent, perseverent, energic, foarte activ, cu mișcări vioaie, rapide, deosebit de curajos, neșovăind să atace porcii mistreți.

Este un paznic excelent al turmelor de vite și al locuințelor. Datorită curajului său este folosit și la vînătoare de mistreți. De asemenea, pentru distrugerea rozătoarelor.

22

55

Înălţimea :
M. ideal 40—44 cm, tolerat 37—39 cm sau 45—47 cm
F. ideal 37—41 cm, tolerat 34—36 cm sau 42—44 cm

Greutatea :
M. 13—15 kg
F. 10—13 kg

Culoarea părului :
Negru curat ; toate nuanţele de la cenuşiu la alb

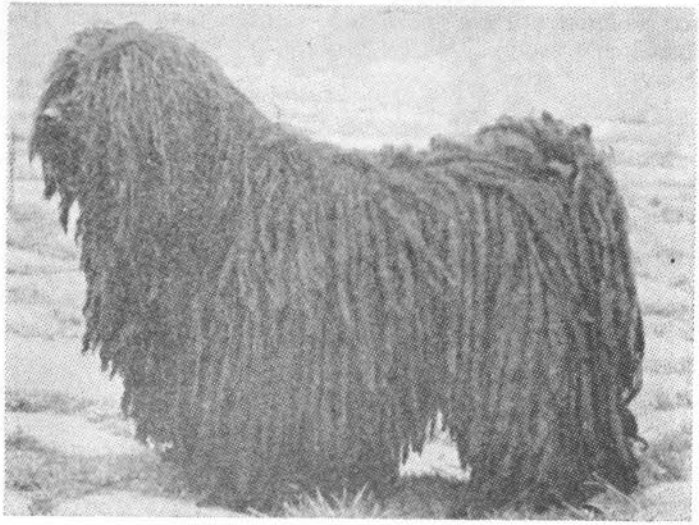

PULI
UNGARIA

Numele lui înseamnă „conducător", după sarcina pe care o îndeplineşte de a conduce turmele de vite. Are o vechime de peste o mie de ani şi se presupune că ar fi ajuns în Europa Centrală împreună cu triburile războinice asiatice care şi-au adus cu ele şi cîinii ciobăneşti. După unii, Puli ar fi urmaşul cîinelui Terrier Tibetan cu care se aseamănă. Este răspîndit în Ungaria, Franţa, Italia, Marea Britanie, Iugoslavia şi, în special, în S.U.A. unde este mult apreciat.

Cîine de talie mijlocie, cu corp pătrat, solid, musculos, proporţionat, cu osatură bună ; capul este mic, fin, rotund ; ochii rotunzi sînt vii şi inteligenţi ; urechile atîrnate de-a lungul capului au forma de „V" ; gîtul de lungime medie este compact şi musculos ; greabănul este foarte puţin ridicat deasupra spatelui, crupa este destul de scurtă şi puţin cabrată, pieptul este potrivit de larg, adînc şi lung. În poziţie statică membrele anterioare sînt aşezate drept şi moderat de larg ; cele posterioare au o lărgime mijlocie. Coada destul de lungă şi stufoasă este purtată în jos sau peste spate ; părul bogat al cozii se confundă cu cel de pe pulpe astfel că, de multe ori, ea se pierde şi cîinele pare a fi fără coadă. Părul este des şi lung, stufos şi în şuviţe, ondulat, mai scurt pe cap şi picioare, mai lung (8—18 cm) pe pulpe, coapse şi coaste, pe bot şi pe coadă.

Este un cîine foarte vioi, inteligent, agil, curajos, deosebit de iute şi extrem de rezistent ; neîncrezător faţă de străini, foarte ataşat şi credincios stăpînului. Se dresează uşor.

Un excelent paznic şi conducător al turmelor de vite, cu galop scurt şi rapid, foarte apreciat la vînătoare şi mai ales la aportul vînatului din apă ; de asemenea, ca un bun cîine de serviciu şi urmărire.

23

56

Înălțimea :
M. 35—44 cm
F. 33—44 cm

Greutatea :
M. 8—13 kg
F. 7—12 kg

Culoarea părului :
Gri-argintiu ; alb ; brun-roșcat ; grí-cărămiziu. Este de dorit o culoare unică

PUMI
UNGARIA

Această rasă s-a format în secolele al 17-lea și al 18-lea. Este recunoscută sub acest nume din anul 1801. Se presupune că ar rezulta dintr-o încrucișare între Puli și ciinii ciobănești veniți din Franța și Germania.

Ciine de talie mijlocie, viguros, cu caracterele unui terrier. Ca și Puli, are un corp pătrat, robust, musculos ; picioarele au osatură solidă ; capul este potrivit de lung, cu craniul bombat ; ochii puțin oblici sînt vii și inteligenți ; urechile prinse sus, de mărime mijlocie, sînt bine proporționate, erecte, în formă de „V" întors ; gîtul este semilung, puțin arcuit și musculos ; greabănul este larg și pronunțat, spatele scurt, abdomenul tras în sus, crupa scurtă, destul de lată, ușor descendentă ; membrele posterioare sînt întinse înapoi, labele sînt rotunde și compacte, tălpile elastice, ghearele tari ; coada prinsă sus este purtată orizontal și tăiată 2/3 din lungimea ei. Părul este aspru și în șuvițe, de lungime medie pe corp, mai scurt pe cap și membre ; urechile sînt acoperite cu păr de lungime medie, des, aspru și zbîrlit. Părul neted nu este permis.

Fiind un ciine inteligent, foarte vioi, vigilent, temerar și devotat, cu miros excelent a fost folosit inițial ca paznic și conducător al turmelor de vite. Astăzi este folosit mai mult la vînătoare, la combaterea răpitoarelor și rozătoarelor și ca paznic al locuințelor ; este gălăgios, lătrător.

194

Înălţimea :
M. 60±2 cm
F. 56±2 cm

Greutatea :
M. 32—38 kg
F. 26—32 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu în toate nuanţele pînă la negru, cu sau fără pete albe sau negre ; galben cu maron deschis

24 CIOBĂNESC DE BERGAM
Cane da Pastore Bergamasco
ITALIA

Originea acestei rase nu este prea bine cunoscută. După unii ar descinde din Ciobănescul persian, iar după alţii ar fi un descendent al cîinilor ciobăneşti tibetani Moloss. Se aseamănă ca înfăţişare cu Ciobănescul francez Briard, cu care se presupune că se înrudeşte.

Cîinele ciobănesc de Bergam, numit şi Cîinele ciobănesc al Munţilor Alpi, este de talie mijlocie, bine construit, cu corpul mai mult scurt, cu muşchi puternici. Capul este lung, cu stopul marcat, craniul lat şi uşor bombat între urechi, botul drept, subţiindu-se uşor spre nas, ochii destul de mari, bruni, urechile triunghiulare, culcate pe obraji, scurte, acoperite cu păr moale, uşor ondulat, cu franjuri pe margine. Gîtul este tare, puţin arcuit, fără salbă dar cu o coamă deasă. Părul este lung, bogat, cu smocuri de păr (şuviţe) ondulate formînd o ţesătură deasă, încîlcită ; pe frunte, părul, foarte lung, cade peste ochi, acoperindu-i.

Este un cîine rustic, viguros, rezistent la intemperii, răbdător şi neobosit la lucru. Are o înfăţişare elegantă, este inteligent, curajos, vigilent şi foarte devotat.

Folosit la conducerea şi paza cirezilor de bovine în munţi, este un excelent cîine de ocrotire, ataşat pînă la sacrificiu cirezii şi stăpînului cărora le dedică toate orele propriei sale vieţi.

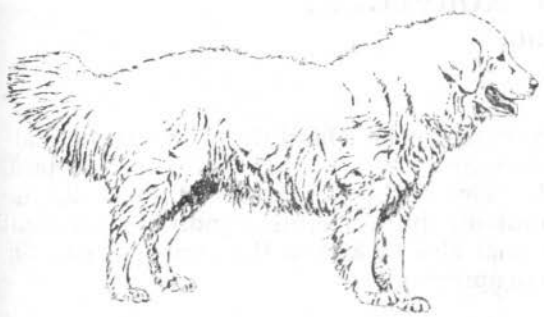

25

201

CIOBĂNESC DE MAREMAN ABRUZI
Cane da Pastore Maremmano-Abruzzese
ITALIA

Ca şi Ciobănescul de Bergam, originea acestei rase nu este prea bine definită. Se presupune că ar descinde din cîinii persiani sau din cîinii ciobăneşti tibetani Molosses. În orice caz, este o rasă italiană foarte veche, recunoscută însă oficial numai în 1915. Se aseamănă cu cîinii francezi de Pirinei şi cu cîinii Saint-Bernard.

Cîine de talie mare, bine construit, robust, rustic, totuşi cu o înfăţişare distinsă. Are un corp mai mult lung decît înalt, acoperit cu păr bogat, lung, aspru şi neted formînd guler la gît ; părul este mai scurt pe cap şi picioare ; partea posterioară a picioarelor este înzestrată cu franjuri. Capul mare are formă conică, asemănător cu capul unui urs alb ; botul este drept şi viguros, ochii sînt migdalaţi, bruni ; urechile mici, triunghiulare, în formă de „V" sînt acoperite cu păr scurt. Gîtul este lung şi viguros, greabănul este lat şi uşor proeminent, spatele drept, abdomenul foarte puţin supt, crupa lată, viguroasă şi musculoasă ; coada este inserată destul de adînc şi ţinută în jos, cu vîrful curbat.

Cîine viguros, demn, curajos, docil, inteligent, vigilent, cu caracter blînd ; devine însă fioros cînd păzeşte turma de vite sau locuinţa stăpînului.

Este utilizat ca un excelent paznic al turmelor şi al locuinţei fiind foarte devotat. Este folosit şi ca un cîine de însoţire, ca un tovarăş agreabil care ştie să păzească şi să apere fără ezitare proprietatea sau integritatea personală a stăpînului.

Înălţimea :
M. 65—73 cm
F. 60—68 cm

Greutatea :
M. 35—45 kg
F. 30—40 kg

Culoarea părului :
Alb unicolor ; se admit pete sidefii, galbene sau portocaliu deschis

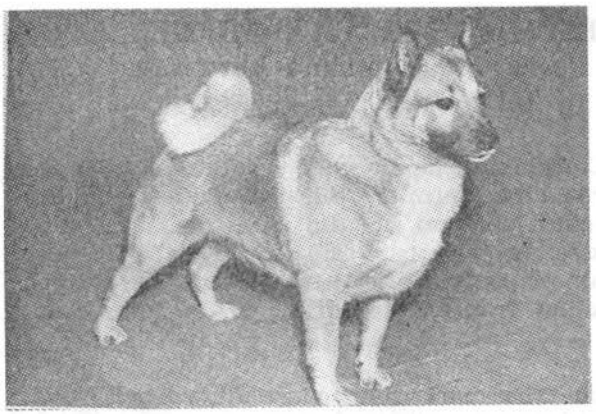

26

CIOBĂNESC NORVEGIAN
Norsk Buhund
NORVEGIA

Este o rasă foarte veche. Omul de ştiinţă Mark Watson arată că încă din anul 874 a existat în această ţară, fiind adusă de primii colonizatori norvegieni din Islanda. Este unul din puţinii cîini scandinavi cunoscut şi în alte ţări, mai ales în Marea Britanie şi Australia, unde este foarte apreciat.

237

Ciobănescul norvegian are aspectul unui Spitz — ceva mai mic decît mărimea mijlocie a acestuia ; bine construit, cu corp scurt şi îndesat, acoperit cu păr neted, lung şi aspru ; urechile sînt drepte şi ascuţite, foarte mobile ; ochii proeminenţi, de culoare brun-închis, au privirea ageră, fără teamă. Gîtul este semilung, uscăţiv, bine ţinut, fără salbă ; membrele sînt uscăţive, tari şi verticale ; cele posterioare sînt moderat angulate, privite din spate sînt paralele ; labele sînt mici, uşor ovale ; coada cu inserţie înaltă este scurtă şi groasă, acoperită cu păr des dar nu prea lung, rulată şi ţinută puţin lateral.

Cîine curajos şi vigilent. Are multă independenţă, este arţăgos, energic şi foarte zgomotos. Este dotat cu un fler deosebit, cu auz foarte dezvoltat şi privire pătrunzătoare. Datorită acestor calităţi, la vînătoare nu-i scapă nici un animal.

Cîine excelent pentru paza turmelor de vite şi pentru vînătoare.

Înălţimea :
M. 43—47, ideal 45 cm
F. 41—45, ideal 44 cm

Greutatea :
M. 15—18 kg
F. 13—16 kg

Culoarea părului :
Gălbui-roşcat ; negru ; roşu ; cenuşiu-crem (culoarea nisipului şi a grîului)

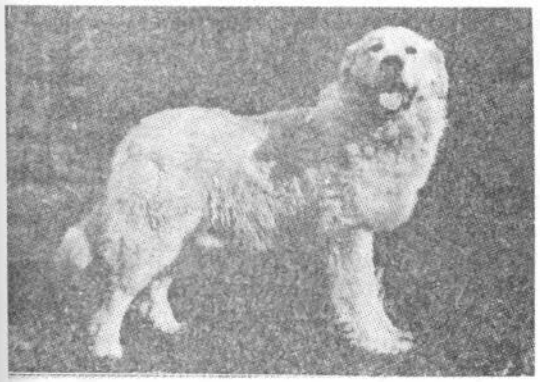

27

252

CIOBĂNESC POLONEZ DE TATRA
Owczarek podlhalanski
POLONIA

Înălțimea :
M. 65—70 cm
F. 60—65 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 33 kg

Culoarea părului :
Alb-unicolor sau crem

În decursul marilor emigrări din Orient, acest cîine a fost adus în Europa Centrală și adaptat la natura și clima regiunii.

Cîine de talie mare, se aseamănă cu cîinii ciobănești din Munții Pirinei. Are o înfățișare impunătoare și elegantă, corp îndesat, de formă dreptunghiulară, musculos și agil, care-i dă un aspect de forță și vitalitate. Blană bogată, păr scurt pe cap și picioare, păr lung, des, drept sau ușor ondulat, aspru pe restul corpului ; guler bogat, coadă stufoasă, purtată sub nivelul spatelui. Masculul este ceva mai scurt decît femela. Ochii de mărime mijlocie, puțin oblici, au privirea gravă, inteligentă și atentă ; urechile triunghiulare, destul de groase, atîrnă pe lîngă cap. Gîtul este musculos, de lungime medie, inserat adînc în trunchi ; membrele sînt musculoase, tari, cu osatura nu prea grea.

Este un cîine echilibrat și cuminte, foarte ascultător, ușor de dresat.

Folosit ca paznic al turmelor și ca un excelent cîine de gardă. Datorită înfățișării sale deosebit de frumoasă este apreciat și ca un elegant cîine de însoțire.

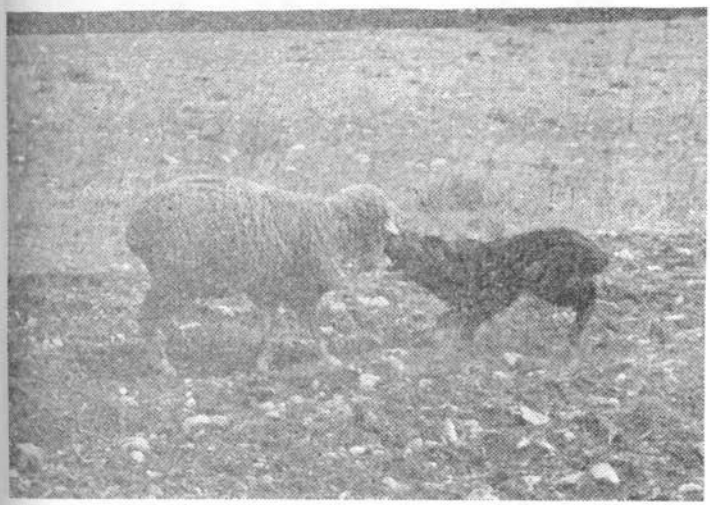

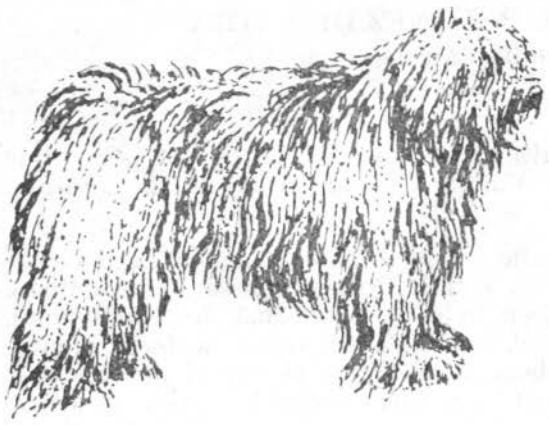

28

CIOBĂNESC POLONEZ DE CÎMPIE
Polski owczarek nizinny / Pon
POLONIA

Este o rasă veche poloneză.

De talie mijlocie, cu corp compact, musculos, acoperit cu blană deosebit de bogată din păr lung, des, gros şi catifelat, cu puf moale şi des care îi permite să reziste la clima aspră a Europei de Răsărit, la zăpadă şi ploaie. Are înfăţişare vioaie şi atrăgătoare ; capul de mărime mijlocie este armonios, craniul este puţin lat şi uşor boltit, stopul pronunţat, ochii mijlocii, ovali, bruni au privirea vioaie şi pătrunzătoare ; urechile sînt cordiforme, inserate la înălţimea medie, cu muchea internă aşternută pe obraji ; gîtul fără salbă, tare şi musculos este ţinut orizontal ; membrele sînt drepte, bine angulate, viguroase, coada este scurtă, sau absentă din naştere, sau cupată.

251

Inteligent, vigilent, receptiv, docil şi dotat cu o foarte bună memorie, curajos, vioi dar cu măsură, rezistent la intemperii, nici o muncă nu-l sperie. Foarte devotat stăpînului ; se dresează uşor.

Este folosit ca paznic al turmelor de vite dar, mai ales, la paza locuinţelor.

Înălţimea :
M. 43—52 cm
F. 40—46 cm

Greutatea :
M. 30—32 kg
F. 28—30 kg

Culoarea părului :
Sînt admise toate culorile şi pete de orice culoare

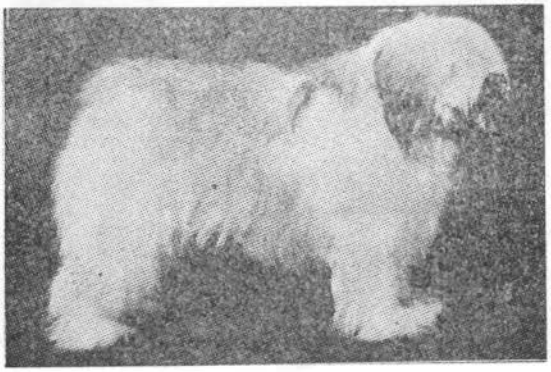

29

SPITZ LAPON
Lapphund
SUEDIA

Originar din Ţările Baltice, este urmaşul lupului polar. Se aseamănă cu „Cîinele Varanger" al cărui schelet a fost găsit în nordul Norvegiei şi care are o vechime de peste 7000 de ani. Unii susţin că acest cîine este strămoşul tuturor cîinilor Spitz care provin din regiunile Polului Nord. Climatul aspru a determinat la această rasă selecţia — cîinii slabi, care nu au rezistat frigului, au dispărut. Din această cauză, rasa s-a păstrat foarte curată, cu exemplare viguroase, pline de vitalitate. Este foarte puţin răspîndit în alte ţări.

135

Cîinele lapon are o talie mijlocie, cu aspect de Spitz mic. Corpul este îndesat, acoperit cu păr bogat şi des, foarte zbîrlit şi ciufulit ; capul, cu urechi mici şi ascuţite purtate în sus, este ţinut drept ; ochii sînt mari şi rotunzi, de culoare brună ; stopul este accentuat, botul relativ scurt este mai gros la rădăcină şi de aici se îngustează treptat şi uniform spre nas ; trunchiul este compact, spatele drept, abdomenul puţin supt, membrele tari, drepte, paralele.

Este un cîine vioi, vigilent şi foarte ascultător. Are un curaj deosebit : nu ezită să-şi rişte viaţa cînd turma sa este atacată de lupi şi urşi. Este foarte devotat şi ataşat stăpînului şi turmei încredinţate.

Un excelent paznic al turmelor de reni, folosit tot mai mult şi la tracţiunea săniilor, la paza casei, la vînătoare.

Înălţimea :
M. 45—50 cm
F. 40—45 cm

Greutatea :
M. 15—20 kg
F. 13—18 kg

Culoarea părului :
Maron închis ; negru ; maron-deschis. Sînt admise pete pe bot, piept şi picioare

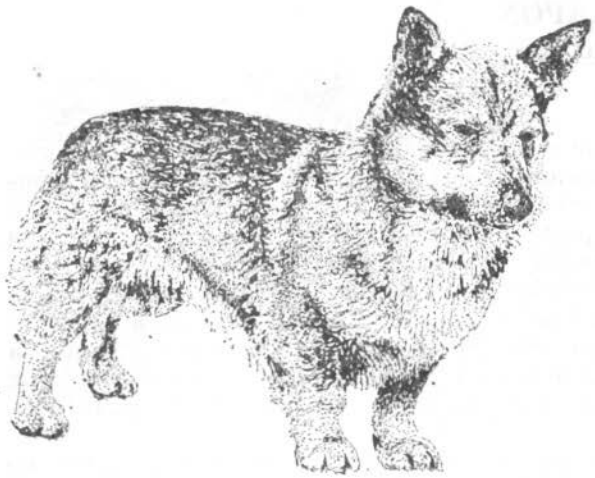

30

CIOBĂNESC SUEDEZ
Västgötaspets ; Svensk Vallhund
SUEDIA

Acest cîine ciobănesc se aseamănă foarte mult cu cîinele galic Corgi Pembroke, ambii avînd același arbore genealogic. Totuși, chinologia oficială suedeză susține că această rasă este absolut autohtonă. Susținerea nu are nici o bază și, ca atare, originea acestui harnic cîine ciobănesc nu este definită.

Wästgötaspets este un cîine de talie mică, cu picioare scurte, cu corp musculos, acoperit de păr scurt, des și aspru. Înfățișarea și comportarea lui denotă energie, vioiciune, curaj și vigilență. Capul este voluminos și uscățiv, ochii de mărime mijlocie, ovali, de culoare brun-închis, urechile ascuțite, ridicate în sus, mobile, acoperite pînă la vîrf cu păr fin și aspru. Gîtul este lung, cu mușchii cervicali tari, bine ținut în sus ; spatele scurt, musculos, pieptul lat și adînc, membrele bine angulate, cu oase puternice ; coada, care nu trebuie să depășească 10 cm este ținută orizontal sau ceva mai jos.

Cîine foarte agil, vigilent, credincios și atașat.

14

Înălțimea :
M. 33—40 cm
F. 33—40 cm

Greutatea :
M. 9—14 kg
F. 9—14 kg

Culoarea părului :
Cenușiu ; galben-roșcat ; maron-gălbui, vărgat cu albastru și cenușiu

Este folosit ca un excelent paznic al turmelor de vite și al locuințelor. Adesea este utilizat și la vînătoare.

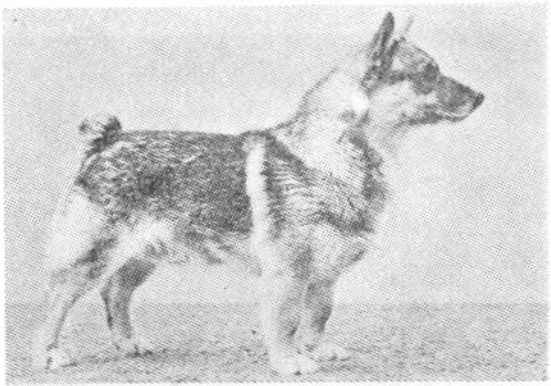

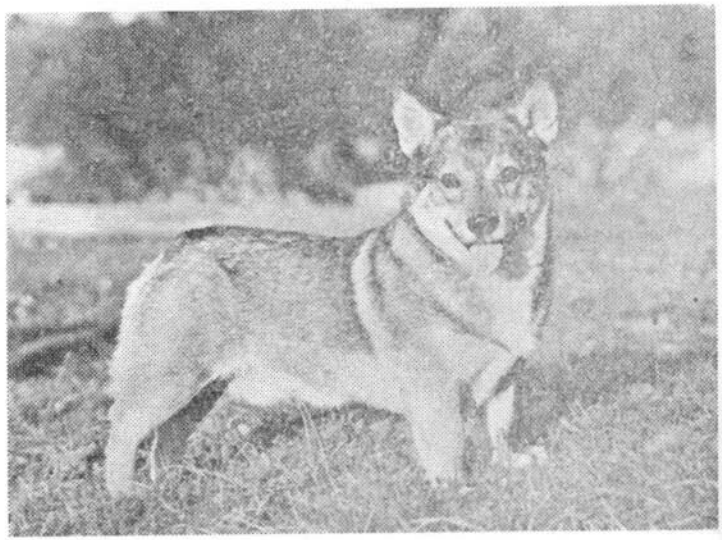

31

142

CIOBĂNESC SLOVAC
Slovensky-cuvač
CEHOSLOVACIA

Rasă tînără, autohtonă din Slovacia, pe care F.C.I. a recunoscut-o oficial în 1964. Unii autori din Slovacia cred însă că el ar descinde din cîinele ciobănesc unguresc Kuvasz. Profesorul veterinar, dr. Hruza, de la Facultatea din Brno, i-a definit caracterele, fixînd această rasă de cîini care, de sute de ani, a păzit turmele de vite din munţii Slovaciei.

Este un cîine de talie mare, bine construit, puternic, cu înfăţişare deosebit de impunătoare şi frumoasă. Este liniştit, curajos, inteligent şi vigilent. Părul des şi aspru, puţin ondulat, cu guler bogat la gît, care îi acoperă corpul, îi dă posibilitatea să reziste la intemperii.

Este foarte credincios şi ataşat stăpînului şi turmei pe care o păzeşte, ascultător („čuvač" în slovacă înseamnă „a asculta, a fi atent"), are un curaj deosebit, atacă urşii şi lupii.

Ciobănescul slovac este folosit ca paznic al turmelor şi al locuinţelor. Se orientează perfect şi noaptea. Este şi un foarte bun însoţitor.

Înălţimea :
M. 62—70 cm
F. 59—65 cm

Greutatea :
M. 36—44 kg
F. 31—37 kg

Culoarea părului :
Alb. Se admite o nuanţă uşor gălbuie la gît şi urechi

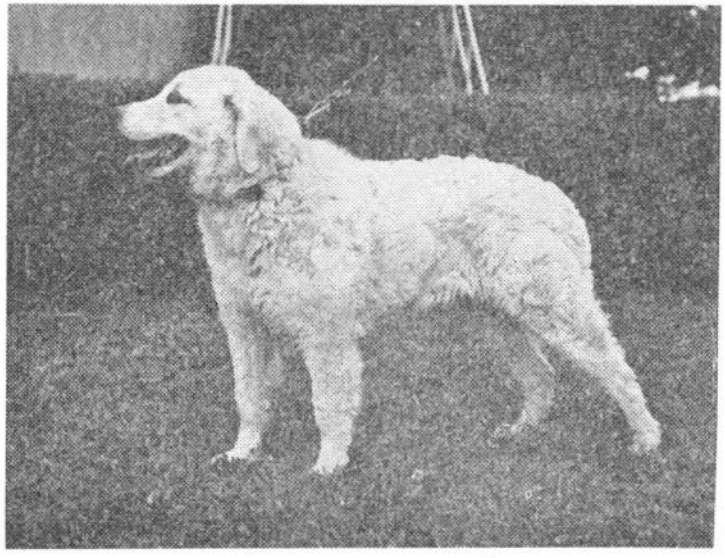

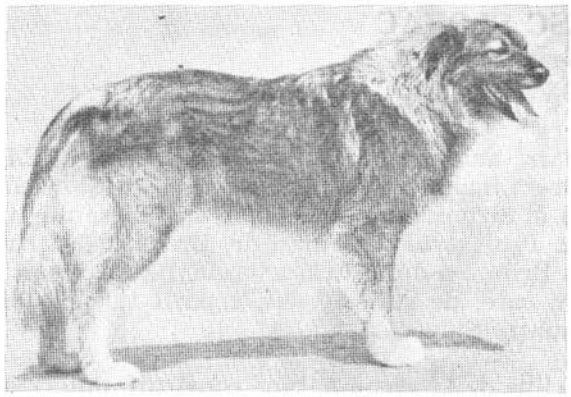

32

155

CIOBĂNESC DE CHARPLANINA
Iugoslovenski ovcarski pas — Sarplaninac
IUGOSLAVIA

A fost adus în Europa din Asia o dată cu migrările popoarelor în timpuri preistorice. La început s-a răspîndit în Iliria romană, regiune situată pe ţărmul Mării Adriatice, pentru care s-a şi numit „Cîine ciobănesc de Iliria" (Ilirski ovcar) ; mai tîrziu, rasa s-a stabilizat în munţii Charplanina. În 1957, la cererea Federaţiei Chinologice Iugoslave, F.C.I. a aprobat ca acest cîine să se numească Ciobănesc iugoslav de Charplanina.

Înălţimea :
M. 56—62 cm
F. 54—58 cm

Greutatea :
M. 35—45 kg
F. 30—40 kg

Culoarea părului : unicolor ; toate nuanţele de la alb la maron şi negru. Ideal-grifer şi gri-închis.

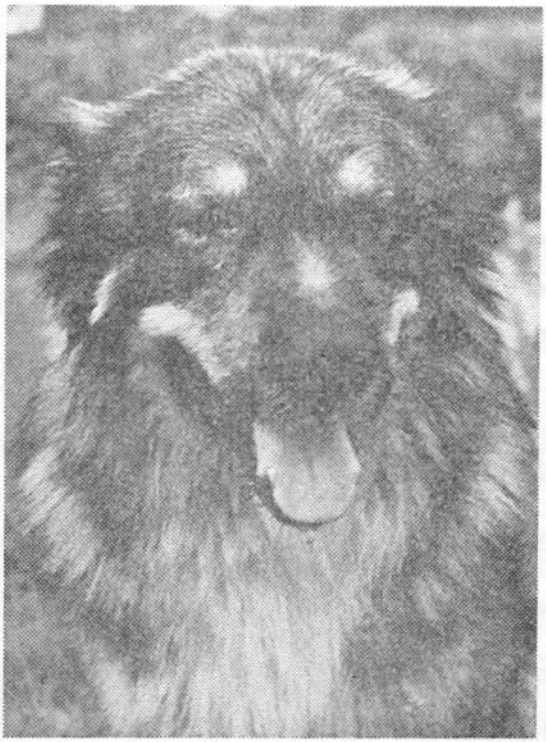

Este un cîine de talie ceva mai mare ca cea mijlocie, cu corp robust, bine construit şi foarte bine proporţionat, acoperit cu păr lung şi des ; capul este potrivit de lung, stopul puţin marcat, ochii migdalaţi, cu expresie calmă, pătrunzătoare, fără teamă ; urechile de lungime medie în formă de „V" atîrnă de-a lungul obrajilor. Gîtul este lat, gros şi musculos, acoperit cu păr lung, aspru şi des care formează guler în jurul capului accentuîndu-i lăţimea şi adîncimea ; linia superioară a trunchiului este orizontală sau uşor descendentă ; lungimea trunchiului întrece puţin înălţimea ; greabănul nu este marcat, spinarea este dreaptă şi lată, crupa de lungime medie este piezişă, lată şi musculoasă, toracele adînc, pieptul lat şi musculos. Coada lungă pînă la jaret, groasă la bază, subţiindu-se spre vîrf, uşor arcuită, în formă de sabie, acoperită cu păr stufos, se termină la vîrf cu franjuri. Părul este aspru şi tare, mai scurt pe cap şi picioare, mai lung pe restul corpului şi pe coadă. Are puf fin, bogat şi stufos.

Constituţie puternică, un temperament calm, un caracter bun. Inteligent, incoruptibil şi devotat stăpînului. Un bun apărător, care nu muşcă.

Cîinele Ciobănesc iugoslav de Charplanina este un excelent paznic al turmelor şi al casei ; datorită curajului său este un adversar de temut pentru lupi şi urşi.

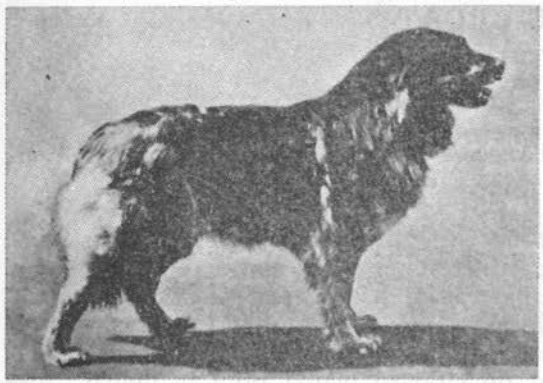

278

33 CIOBĂNEC DE KARST
Kraski ovcar
IUGOSLAVIA

Cîine de talie mijlocie, robust, cu urechile căzute pe lîngă cap ; corpul bine construit, cu aspect dreptunghiular este acoperit cu păr lung şi abundent. Este un cîine cu înfăţişare armonioasă, cu musculatură puternică ; capul este nobil ; ochii migdalaţi, oblici, bruni, cu privire directă sînt puţin melancolici. Urechile inserate cam sus, de mărime medie, cad în formă de „V" ; gîtul este arcuit, ţinut semeţ, fără salbă ; spatele este drept şi lat, ceva mai lung decît înalt ; membrele bine proporţionate şi drepte sînt tari şi musculoase ; coada inserată sus în formă de sabie este ţinută normal.

Are un temperament calm, este brav şi curajos, inteligent, vigilent şi foarte devotat stăpînului. Cu străinii este suspicios şi neîncrezător. Dacă stăpînul este atacat îl apără cu îndîrjire.

Ciobănescul de Karst este un excelent cîine de pază al turmelor şi al locuinţelor. Este utilizat şi ca un bun cîine de însoţire.

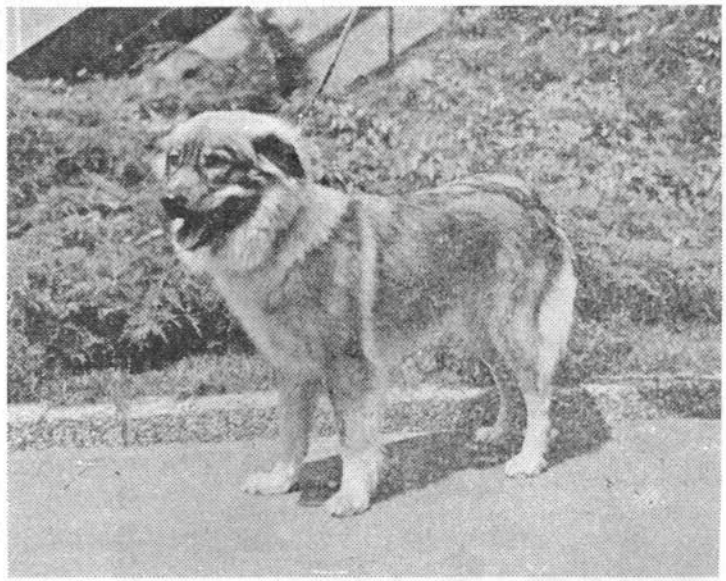

Înălţimea :
M. 55—60, ideal 57 cm
F. 52—56, ideal 54 cm

Greutatea :
M. 30—40 kg
F. 25—35 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu ; gri-deschis ; culoarea nisipului pe piept şi labe

277

34

CIOBĂNESC CROAT
Hrvatski ovcar
IUGOSLAVIA

Ca şi Ciobănescul de Karst, este o rasă autohtonă iugoslavă.

Cîine de talie sub limita mijlocie, robust. Părul scurt de pe cap şi picioare este caracteristica acestei rase. Pe restul corpului părul este lung, uşor ondulat sau încreţit, însă nu cu aspect lînos. Capul de formă conică este proporţional cu corpul ; ochii expresivi, vii ; migdalaţi sînt de culoare brună pînă la negru ; urechile mici, ascuţite, triunghiulare sînt purtate vertical ; gîtul de lungime medie este adînc, rotund, destul de musculos, fără cute, cu păr des, purtat oblic în sus ; spatele este scurt şi musculos, greabănul nu este pronunţat, toracele adînc şi suficient de lat este de lungime medie şi bine arcuit, abdomenul împlinit şi uşor subt. Coada, inserată sus, cu păr lung şi des, este purtată mai jos de linia spatelui.

Cîine vioi, atent, inteligent, modest şi foarte ascultător. Uşor de dresat, este curajos, ataşat şi devotat stăpînului.

Este folosit ca un excelent paznic al turmelor de vite, avînd pentru aceasta o foarte dezvoltată înclinaţie, ca şi un util paznic al locuinţelor.

Înălţimea :

M. mare : 40—50 cm
mică : 37—44 cm
F. mare : 40—50 cm
mică : 30—40 cm

Greutatea :

M. 10—14 kg la mărime mică
F. 8—12 kg la mărime mică

Culoarea părului :

Negru. Se admite o singură pată albă

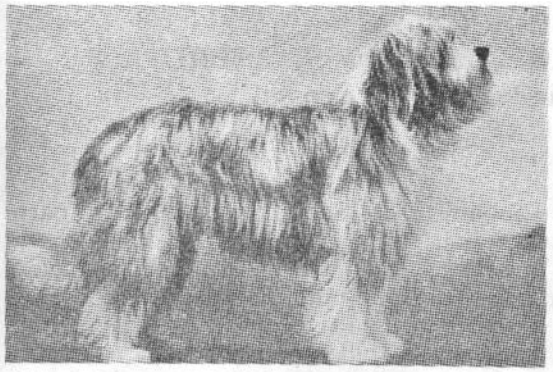

35

271

CIOBĂNESC SCOȚIAN — COLLIE CU BARBĂ
Bearded Collie
ANGLIA

Înălțimea :
M. 53—56 cm
F. 51—53 cm
Greutatea :
M. 20—27 kg
F. 17—23 kg
Culoarea părului :
Cenușiu ; cărămiziu ; roșcat ; negru cu toate nuanțele de maron ; cu sau fără pete albe sau de culoarea nisipului

Rasă foarte veche de origine scoțiană. Totuși, unii chinologi îi atribuie origine engleză. Numele de Collie se presupune că vine de la cuvîntul „cool" care înseamnă cărbune. Există și prespunerea că numele ar proveni de la oile numite „colley", păzite de acest cîine, în special în secolul al 18-lea, secolul expansiunii industriei textile în Anglia.

Collie cu barbă este un cîine vioi, cu corp lung și subțire, bine construit, musculos dar nu greoi. Are o siluetă foarte frumoasă. Corpul este acoperit cu păr lung, neted, destul de aspru ; părul de la bărbie are o lungime moderată însă se lungește spre piept formînd un fel de barbă ; puful este moale și mătăsos. Capul este masiv dar proporțional cu corpul ; ochii mari, strălucitori ; urechile atîrnînde sînt acoperite cu păr lung. Gîtul este destul de lung, musculos, ușor arcuit ; membrele anterioare sînt drepte, cu osatură bună, trunchiul este destul de lung, cu spatele drept, flancurile tari, toracele deopotrivă de adînc și lung, umerii plați, sternul drept ; labele ovale, cu tălpile joase, cu degetele bine strînse și arcuite, acoperite cu păr și între degete. Coada cu inserție joasă, de lungime medie, cu vîrful recurbat, este acoperită de păr lung ; în stare de alertă este ținută în sus dar nu peste nivelul spatelui.

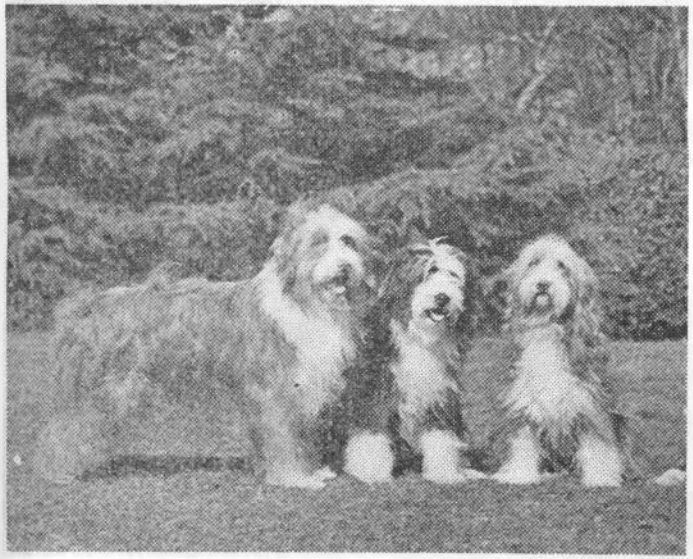

Cîine sprinten, sigur de el, foarte nervos și sensibil. Inteligent, neobosit, foarte rapid și eficient în activitatea lui. Are un caracter echilibrat care-i permite să se acomodeze ușor cu toate sarcinile. Se dresează ușor.

Este folosit la paza turmelor dar și ca un bun cîine de însoțire.

36

156

CIOBĂNESC SCOȚIAN
COLLIE CU PĂR LUNG ȘI ASPRU
Rough Collie ; Berger d'Ecosse
ANGLIA

Numit și Ciobănesc de Scoția, este o rasă foarte veche, cunoscută încă din secolul al 12-lea. Oamenii de știință au arătat că scheletul acestui cîine se aseamănă foarte mult cu acela al cîinelui sălbatic, fapt recunoscut și de savantul englez Darwin. Asupra originii numelui sînt mai multe teorii. Unii susțin că acesta derivă de la cuvîntul „collt", „cooly" sau „coley" care înseamnă „aproape negru", culoare foarte des întîlnită pe atunci. Alții susțin că numele său ar veni de la cuvîntul „collar", care înseamnă „colier", datorită gulerului de păr din jurul gîtului. Alții susțin că numele ar proveni de la oile numite „colley" care erau păzite

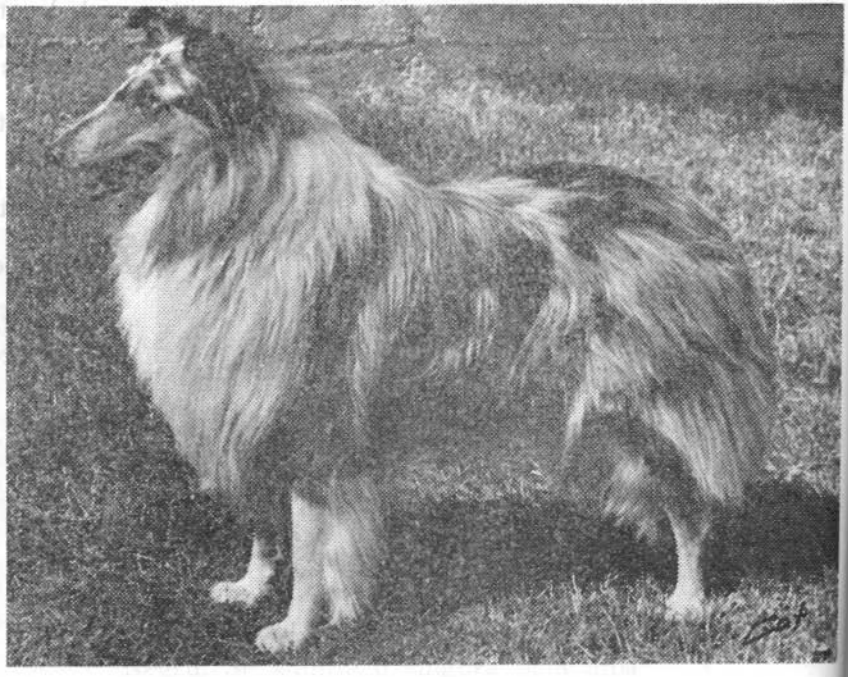

Înălțimea :
M. 56—61 cm
F. 51—56 cm

Greutatea :
M. 20—29 kg
F. 18—25 kg

Culoarea părului :
Culoarea nisipului — de la auriu la galben închis ; manta roșcată ; tricolor — negru cu pete roșii și galbene

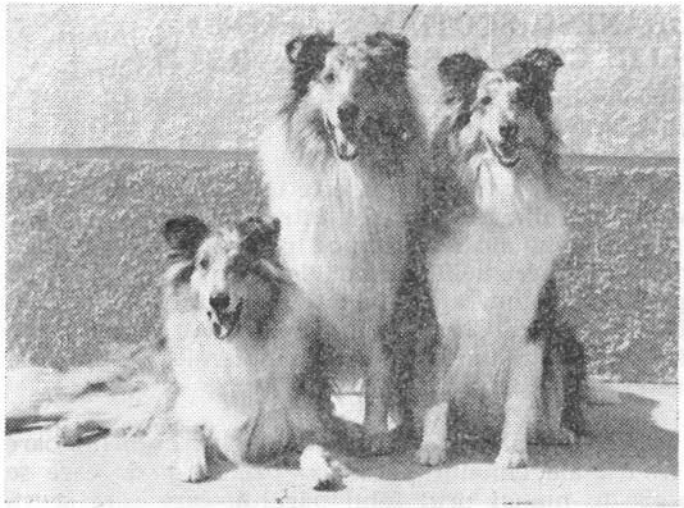

de acest cîine în secolul al 18-lea, de unde şi denumirea de Colley-Dog (cîine Colley). Se ştie însă că la cîinele Collie culoarea părului nu este determinantă — admiţîndu-se orice combinaţie ; blana, însă, prezintă o mare importanţă în armonia de ansamblu a acestui tip canin.

Sînt două varietăţi de Collie — una cu păr lung şi aspru şi alta cu păr scurt şi neted, care au aceleaşi caractere morfologice şi utilizări, deosebindu-se între ele numai prin lungimea şi felul părului.

Collie cu păr lung şi aspru, unul dintre exemplarele cele mai frumoase ale raselor canine, are o formaţie anatomică perfectă, un corp mai mult lung, puternic construit, capul proporţionat faţă de corp, botul potrivit de lung, ochii migdalaţi, uşor oblici, blînzi, vii şi inteligenţi ; urechi mici, prinse înspre vîrful capului, atîrnă spre spate cînd cîinele este în repaus şi sînt ridicate în sus, pe jumătate, cînd cîinele este în alarmă sau atenţie. Este acoperit cu o splendidă blană bogată, din păr lung, des şi aspru, cu puf moale, des şi lipit de corp, cu coamă şi guler de păr des, foarte abundent. Gîtul este musculos, viguros, uşor arcuit şi destul de lung ; membrele anterioare sînt verticale şi musculoase ; cele posterioare au coapse musculoase, cu contururi clare ; labele sînt ovale, cu pernele tălpilor groase, cu degete arcuite şi bine strînse ; cele posterioare sînt mai puţin arcuite ; jaretul este viguros şi plasat adînc. Trunchiul este mai degrabă lung, cu laturi proeminente. Coada de lungime medie este purtată atîrnat în jos în stare de repaos şi cu vîrful uşor încovoiat în sus în stare de alertă.

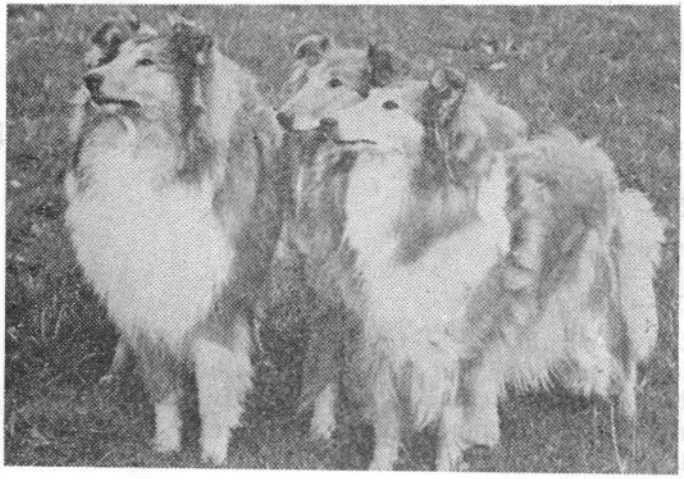

Frumuseţea capului, a blănii, blîndeţea expresiei, proporţionalitatea, ţinuta mîndră, totul concurează la prezentarea unei înfăţişări plăcute şi elegante, care inspiră admiraţie. Este un adevărat cîine nobil, de o mare frumuseţe, dotat cu inteligenţă remarcabilă şi vioiciune. Felul de a purta capul, mersul său lejer şi graţios, expresia ochilor melancolică dar în acelaşi timp maliţioasă, precum şi caracterul său blînd, fac din el un cîine de clasă înaltă. Credincios, ataşat şi ascultător, se dresează uşor, cu condiţia să fie tratat cu blîndeţe.

Este un excelent cîine ciobănesc de pază a turmelor de oi din Scoţia şi Anglia. În Franţa, în mod special, şi în alte ţări este folosit ca un perfect cîine de însoţire. Bun tovarăş de joacă şi de pază al copiilor.

37

296

CIOBĂNESC SCOȚIAN
COLLIE CU PĂR SCURT ȘI NETED
Collie Smooth
ANGLIA

Ca și Collie cu păr lung, este o rasă veche scoțiană care provine din încrucișarea între ciinii Collie cu păr lung și Greyhound. Cu timpul, prin mai multe selecționări, caracteristicile tipului de ciine Greyhound au dispărut rămînînd predominante calitățile excelentului ciobănesc Collie. Cîtva timp a fost lăsat în părăsire ; astăzi însă este unul dintre exemplarele canine cele mai iubite în Anglia.

Caracteristicile sale morfologice sînt asemănătoare cu acelea ale ciinelui Collie cu păr lung, de care se deosebește numai prin felul părului, care este scurt, des și neted.

Armonia perfectă dintre craniu și bot, talie și întregul corp, culoarea, așezarea și expresia ochilor, inserția și purtarea urechilor, mișcarea lejeră și plăcută — toate determină acel aspect visător, dar totuși vioi, care face din Collie unul din cei mai frumoși reprezentanți ai speciei canine.

Este un excelent ciine de pază al turmelor de oi și un foarte bun ciine însoțitor.

Înălțimea :
M. 56—61 cm
F. 51—56 cm

Greutatea :
M. 20—30 kg
F. 18—25 kg

Culoarea părului :
Culoarea nisipului, de la auriu la galben închis ; manta roșcată ; albastru cenușiu ; manta albastră cu pete negre și roșii la cap și labe

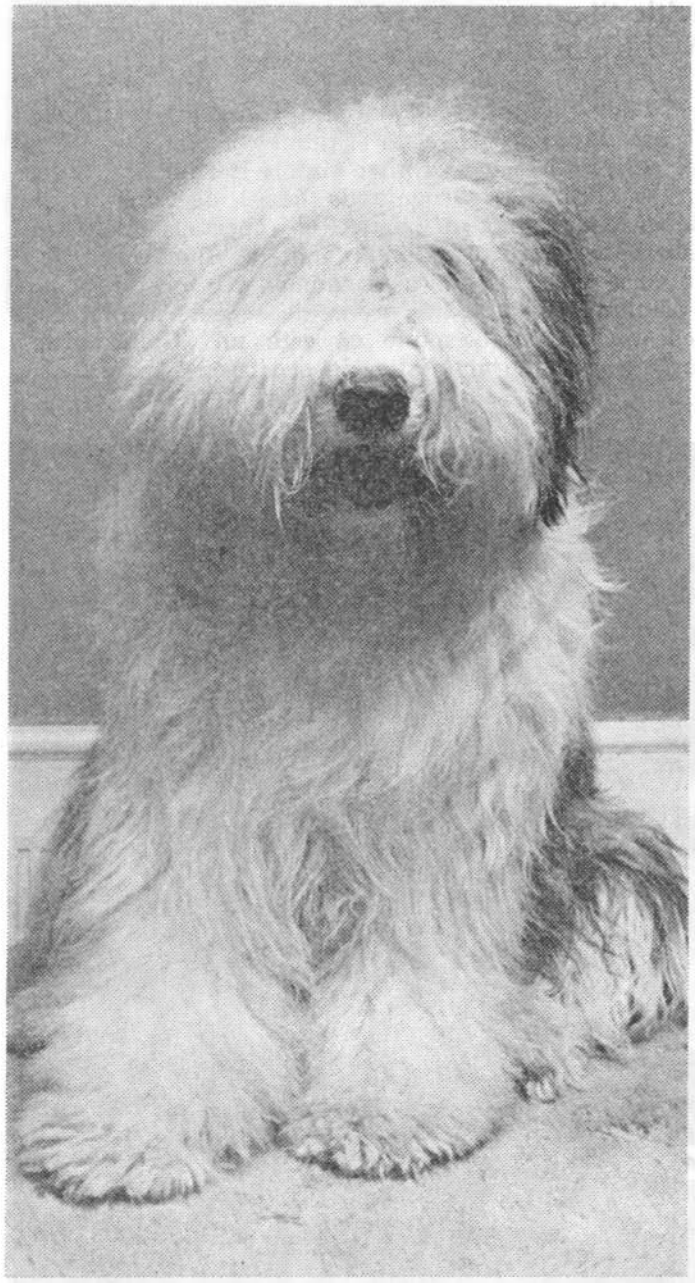

16

38 CIOBĂNEC ENGLEZ BOBTAIL
Old English Sheepdog
ANGLIA

Este cel mai vechi cîine ciobănesc englez a cărei origine nu este stabilită. Datorită asemănării cu cîinii ciobănești Briard, Bergam, ungurești și francezi se presupune că ar avea același strămoș — cîinele ciobănesc persian adus în Anglia de legiunile romane. Prin diferite încrucișări cu cîinele Deerhound, mai tîrziu cu Briard, adus în Anglia de soldații englezi după războiul de 100 de ani, a rezultat tipul de cîine actual. El a căpătat numele de Bobtail, pentru că se naște cu coada scurtă „ciot", fapt datorat stăpînilor săi care, pentru a fi scutiți de impozitul perceput pentru cîinii de lux, îi tăiau coada.

Este un cîine puternic, cu aspect compact, cu corpul foarte simetric, destul de scurt și îndesat, robust, musculos, acoperit peste tot cu păr lung, aspru și stufos ; capul mare, mai mult pătrat, cu arcade bine conturate, este acoperit bine cu păr lung ; stopul este puternic ; ochii sînt expresivi, de culori diferite ; urechile mici atîrnînde de-a lungul capului sînt acoperite cu păr puțin. Gîtul este destul de lung, ușor arcuit și acoperit cu păr abundent ; trunchiul este scurt și foarte îndesat, coastele bine bombate, toracele lat și adînc, flancurile viguroase și ușor arcuite ; membrele sînt drepte, cu osatură lungă, acoperite peste tot cu păr des, gros și lung ; labele sînt mici, rotunde, cu degete bine arcuite, cu tălpi groase și rotunde.

Are un mers greoi, ca de urs și un lătrat deosebit, zgomotos. Este vioi, blînd, inteligent și devotat stăpînului.

Excelent cîine de pază a turmelor și un foarte bun însoțitor.

Înălțimea :
M. 56 cm și mai mult
F. 55 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 22—28 kg

Culoarea părului :
Toate nuanțele de cenușiu, albastru sau albastru-cenușiu, cu sau fără pete albe

39

88

CIOBĂNESC DE SHETLAND-SHELTIE
Sheltie-Shetland Sheepdog
ANGLIA

Provine din insulele Shetland, din nord-vestul Scoției, așa după cum îl arată și numele și este rezultatul unor serii de încrucișări între cîinele Border Collie scoțian și cîinii din Groenlanda aduși de vînătorii de balene. Mai tîrziu s-au făcut și alte încrucișări cu cîinii Spitz, datorită cărora Ciobănescul de Shetland are o structură mică. Deși se aseamănă foarte mult cu Collie cu păr lung și aspru, de care se deosebește prin statura mică, nu se poate spune că este un „Collie pitic", neavînd nici o caracteristică în acest sens.

Înălțimea :
M. ideal — 35 cm, maxim 40 cm
F. ideal — 35 cm, maxim 37 cm

Greutatea :
M. 10—18 kg
F. 10—18 kg

Culoarea părului :
Tricolor : negru intens, roșcat și cenușiu ; pete albe pe piept, labe și vîrful cozii ; albastru-cenușiu

Cu o structură simetrică, bine proporţionat, prezintă un corp viguros şi plin de viaţă, musculos, cu osatură puternică la picioare, fără a fi greoi sau dur ; capul este fin, bine sculptat ; ochii de mărime mijlocie, oblici, migdalaţi, de culoare brun-închis, exceptînd pe cei cu blana de culoare albastru-cenuşiu la care ochii sînt albaştri, au o expresie de blîndeţe ; urechile mici sînt prinse sus şi îndoite puţin înspre faţă ; gîtul este musculos, frumos arcuit, destul de lung pentru a da un aspect mîndru capului ; membrele sînt drepte, musculoase şi solide, cu osatură viguroasă ; spatele este ceva mai lung decît înalt ; coada cu păr bogat ajungînd pînă la jaret este purtată cu vîrful uşor recurbat. Blana deasă şi bogată, cu coamă şi jabot pe piept, foarte abundentă, părul lung, drept şi rigid şi puful moale, scurt şi fin dau acestui cîine o înfăţişare deosebit de armonioasă care inspiră admiraţie.

Pe lîngă frumuseţe, este inteligent, vioi şi ascultător, supus stăpînului, prietenos cu copiii, răbdător, rezervat faţă de străini.

Este folosit la paza turmelor de oi dar şi ca însoţitor, fiind foarte devotat şi jucăuş. Este un cîine prietenos cu toţi ai casei, chiar şi cu alte animale.

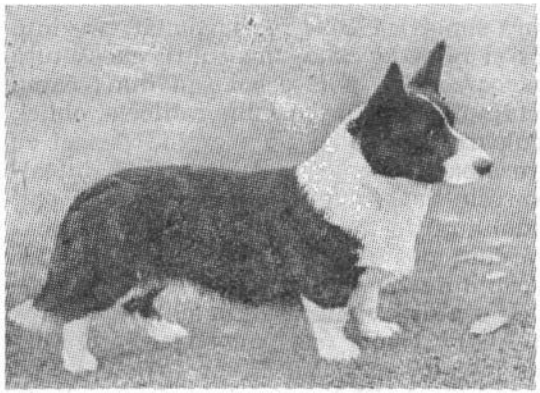

40

38

WELSH CORGI CARDIGAN
ANGLIA

Este de origine galică, foarte apreciat de celţi care îl foloseau la paza copiilor. Cu peste 2000 de ani în urmă a fost adus de celţi în Ţara Galilor şi în Cornuailles, în fuga lor din faţa hoardelor barbare. Mai tîrziu, s-au făcut o serie de încrucişări cu cîinii nordici Buhund şi Vallhund, aduşi de năvălitorii normanzi, şi cu cîinii englezi Sealyham Terrier şi Colley. În 1933 a fost introdus la curtea Angliei de către Ducele de York, viitorul rege Georges al VI-lea, fapt ce a contribuit mult la popularitatea şi răspîndirea lui.

Este un cîine mic de statură, bine legat, cu corpul destul de lung, viguros, puternic şi musculos, acoperit cu păr scurt sau puţin mai lung şi aspru, asemănător cu cel al vulpii ; ochii de mărime mijlocie, depărtaţi, închişi la culoare au privirea vioaie şi atentă ; urechile proporţionale cu talia sînt drepte, erecte, distanţate 9 cm între ele ; gîtul este musculos, bine dezvoltat, proporţional cu corpul ; trunchiul este lung şi puternic, cu laturile bine rotunjite, cu conturul precis ; labele sînt rotunde, cu tălpile solide, destul de mari. Coada este potrivit de lungă, asemănătoare cu cea a vulpii.

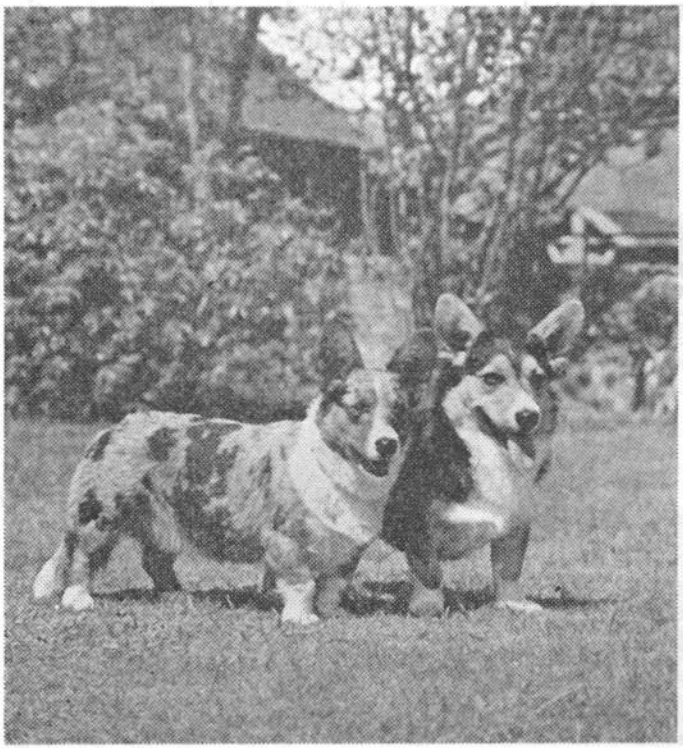

Cîine plin de energie, neobosit, inteligent, şiret ca o vulpe, vesel şi foarte devotat.

Este folosit la paza turmelor de oi, dar mai ales ca însoţitor. Adesea este utilizat şi la vînătoare.

Înălţimea :
M. 30 cm
F. 30 cm

Greutatea :
M. 10—12 kg
F. 9—11 kg

Culoarea părului :
Toate culorile, afară de alb curat

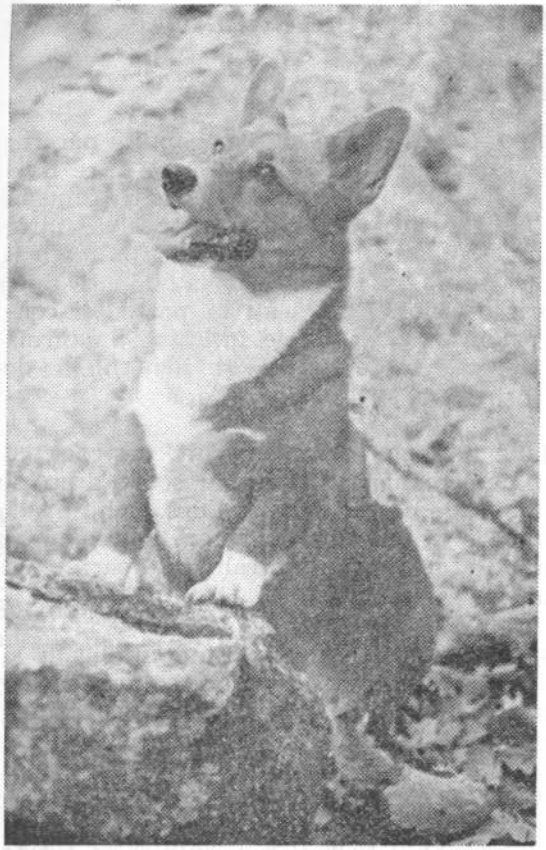

41

WELSH CORGI PEMBROKE
ANGLIA

Are aceeaşi origine galică ca şi Welsh Corgi Cardigan cu care se aseamănă foarte mult. A fost adus în Ţara Galilor, în anul 1107, de către ţesătorii flamanzi chemaţi de regele Henric I să-şi dezvolte artizanatul în regatul său. Cîinii aduşi de ţesători erau înrudiţi cu cîinii nordici Samojede şi Elkhound, care aveau aceeaşi origine ca şi cîinii celţilor.

Acestui fapt se datorează asemănarea rasei cu Corgi Cardigan, de care se deosebeşte prin statură, care este mai mică, şi părul ce acoperă corpul, care este mai lung, des şi nu prea aspru. Are coadă-ciot (a lui Cardigan fiind mai lungă), Corgi Pembroke are aceeaşi înfăţişare ca a vulpii : corpul bine construit dă impresia de rezistenţă şi densitate în volum mic ; puternic, vioi, cu un cap asemănător cu al vulpii, cu urechi de mărime mijlocie, drepte şi puţin ascuţite ; ochii au o expresie inteligentă, şireată şi vie.

Deosebit de rezistent şi energic, foate ataşat şi credincios.

Este folosit la paza turmelor, dar mai ales ca un bun cîine însoţitor. În cazuri mai rare, este utilizat la vînătoare.

39

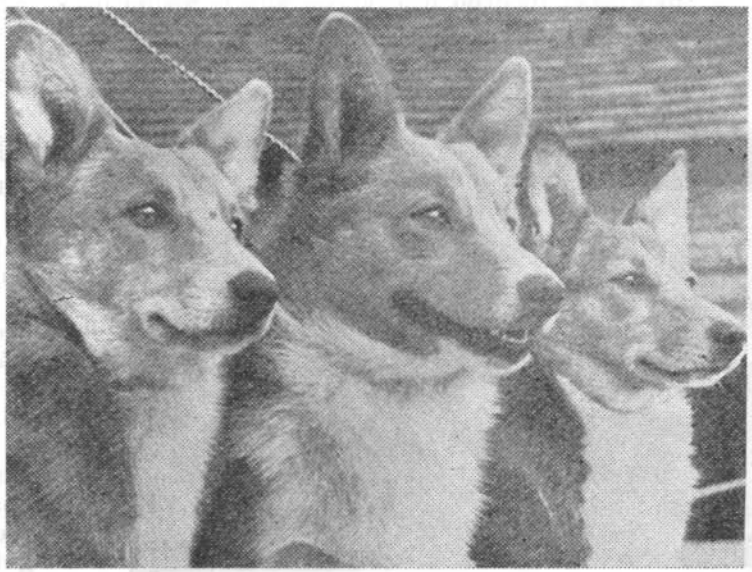

Înălţimea :
M. 25—30 cm
F. 25—30 cm

Greutatea :
M. 9—11 kg
F. 8—10 kg

Culoarea părului :
Unicolor-roşu ; roşcat ; negru şi roşu cu pete albe pe piept, gît şi labe ; culoarea nisipului

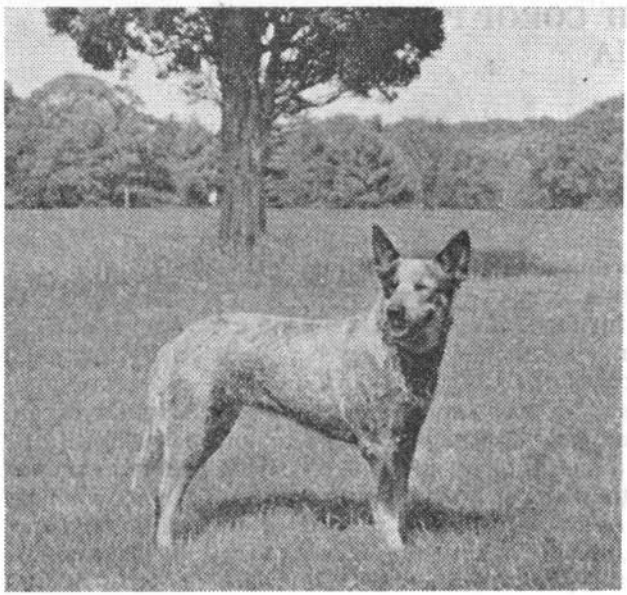

Înălţimea : M. 47,5—55 cm F. 42,5—51 cm

Greutatea : M. 15—18 kg F. 14—16 kg

Culoarea părului :
Albastru sau albastru pătat cu roşu

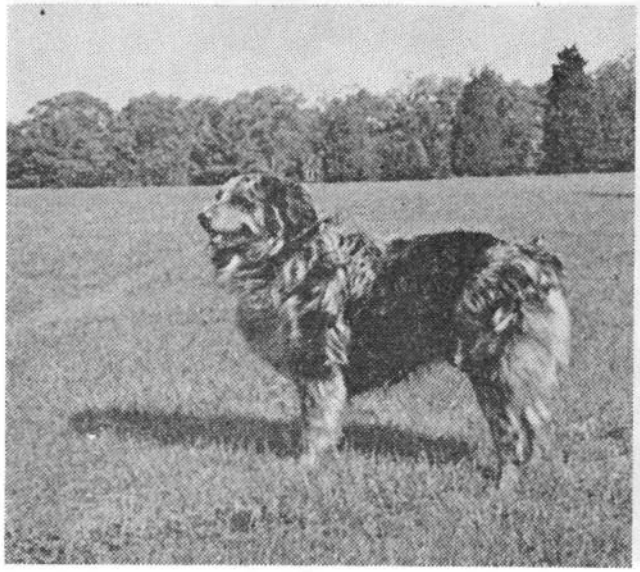

42 CÎINE DE CIREADĂ AUSTRALIAN
Heeler Australian
AUSTRALIA

Asupra originii acestei rase sînt mai multe păreri : unii susţin că ar rezulta dintr-o încrucişare între Kelpie australian şi un Collie de culoare albastru cenuşiu (bleu merle) ; alţii susţin că ar fi o încrucişare între Dingo sau cîinele sălbatec australian şi un Dalmaţian. Cert este că ţara sa de origine este Noua Galie de Sud, unde crescătorii de vite îl foloseau ca paznic şi conducător al cirezilor : aducea vitele întîrziate la turmă muşcîndu-le de călcîi, de unde şi denumirea de „Heeler".

287

Cîine de talie mijlocie, bine construit, compact, cu corp armonios, puternic, acoperit cu păr scurt, drept şi puţin aspru, dublat de un puf moale şi des. Ochii ovali, mijlocii, de culoare brun-închis exprimă vigilenţă şi inteligenţă, manifestate printr-o strălucire aparte cînd devine bănuitor faţă de cineva.

Cu înfăţişare elegantă, este un cîine inteligent şi extrem de harnic. Dispunînd de calmul şi forţa necesare este capabil să îndeplinească orice lucru obositor; datorită musculaturii sale puternice pare neobosit şi sprinten. Caracteristic pentru această rasă este faptul că lucrează fără să latre.

Un excelent paznic al turmelor de vite şi un foarte bun însoţitor.

CÎINE DE TURMĂ AUSTRALIAN
Australian Cattle Dog

A fost creat prin încrucişări între cîinii ciobăneşti australieni şi neozeelandezi.

De talie mijlocie şi robust, cu capul purtat mîndru, are urechile căzute, ochii aproape întotdeauna albaştri, părul bogat, negru cu roşu, sau alb cu pete maron.

Afectuos, credincios stăpînului, curajos, jucăuş, se adaptează uşor vieţii de familie.

Este un cîine ciobănesc foarte activ, care ştie să conducă foarte bine animalele către ţarcurile lor ; este apreciat şi pentru rapiditatea cu care adună turma. Caracteristic acestui cîine este că, la nevoie, emite un strigăt aparte, între lătrat şi urlet.

43

SCHAPENDOES
OLANDA

Ţara sa de origine este Olanda, unde a avut o perioadă de înflorire, însă cînd numărul turmelor de vite s-a micşorat nu a mai fost folosit şi este pe cale de dispariţie. Astăzi, această rasă mai există datorită iniţiativei Clubului crescătorilor de animale din Olanda.

Cîine de talie mijlocie, puternic, musculos, cu corpul acoperit cu smocuri de păr încîlcit. Plin de viaţă, foarte activ, energic şi neobosit, inteligent şi foarte devotat.

Este un paznic excelent al turmelor şi al locuinţelor.

Înălţimea :
M. 43—50 cm
F. 40—48 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Se admite orice culoare. La păr neted se admite numai alb curat

Asociaţia chinologică din R. S. România *este organizaţie obştească, de specialitate, cu personalitate juridică ; îşi desfăşoară activitatea sub conducerea şi îndrumarea Ministerului Agriculturii, cu respectarea prevederilor statutului asociaţiei, în deplin acord cu interesele şi scopurile membrilor crescători şi deţinători de cîini de rasă. Este constituită din totalitatea filialelor judeţene, respectiv a municipiului Bucureşti, şi a organismelor de specialitate, şi este singura organizaţie reprezentantă a activităţii chinologice din Republica Socialistă România.*

Asociaţia are caracter social, ştiinţific, educativ şi sportiv ; organizează activităţi pentru conservarea, dezvoltarea şi punerea în valoare a fondului genetic canin de rasă din ţara noastră. În acest sens, asociaţia încurajează şi îndrumă crescătorii şi deţinătorii de cîini de rasă pentru aplicarea metodelor ştiinţifice privind deţinerea, reproducerea, creşterea, instruirea şi utilizarea cîinilor, astfel ca aceste animale să devină cît mai utile omului şi societăţii.

În realizarea scopurilor sale, asociaţia colaborează cu organe ale administraţiei de stat, ministere, instituţii centrale, unităţi economice socialiste şi alte organizaţii obşteşti pentru organizarea activităţii chinologice, ştiinţifice, culturale, sportive, educative, recreative, de instruire şi sprijin a membrilor săi, care pun în comun contribuţia materială, cunoştinţele şi activitatea lor, în vederea realizării obiectivelor şi sarcinilor asociaţiei.

Prin cuiburile sau canisele aflate la deţinătorii individuali şi organizaţiile teritoriale, asociaţia asigură efectivele necesare de cîini de rasă, din rasele standardizate şi recunoscute ca atare, şi prin crearea de către asociaţie de noi rase, sau prin omologarea raselor autohtone, în vederea asigurării cîinilor de serviciu, pază şi utilitate pentru unităţile şi persoanele interesate.

Sediul asociaţiei este în Bucureşti, Calea Moşilor 128, cod. 30 334, telefon : 15 45 23.

a) Cu probe de lucru

44. Boxer
45. Dobermann
46. Hovawart
47. Rottweiler
48. Schnauzer uriaș
Riesenschnauzer
49. Spitz finlandez
Loulou finois ; Suomenpysty Korvat

b) Fără probe de lucru

50. Fila Brasileiro
51. Dog german
Deutsche Dogge
52. Cîine de Canaan — tip Dingo
Canaan Dog — typ Dingo
53. Schnauzer mijlociu
54. Leonberger
55. Pinscher austriac cu păr scurt
Oesterreichischer Kurzhaar-Pinscher
56. Dog spaniol ;
Mastin Español
57. Mastin de Pirinei
Mastin de los Pyreneos
58. Cîine de munte de Pirinei
Chien des montagnes des Pyrénées
59. Dog de Bordeaux
Dogue de Bordeaux
60. Dog italian
Mastino Napolitano
61. Cîine de Hokkaido — Kyushu
Hund von Hokkaido
62. Cîine de Ainu
Ainos — Hokkaido-Ken
63. Cîine de luptă Tosa
Tosa Fichting Dog
64. Spitz japonez
Akita Inu
65. Sanshu
66. Cîine de Atlas
Aidi
67. Cîine din Valea Estrella
Cao da Serra da Estrella
68. Cîine de Castro Laboreiro
Cao da Castro Laboreiro

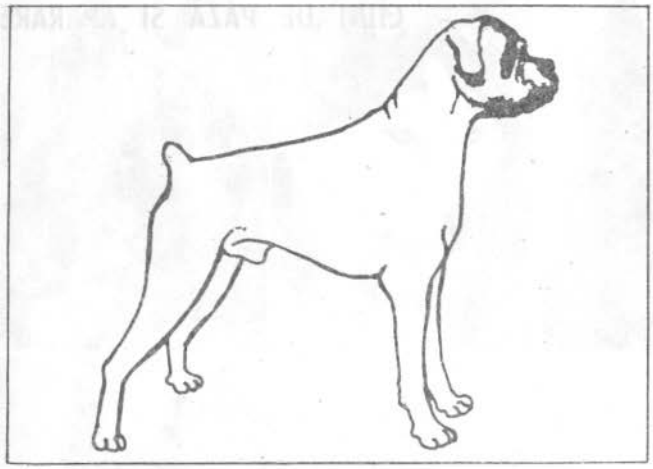

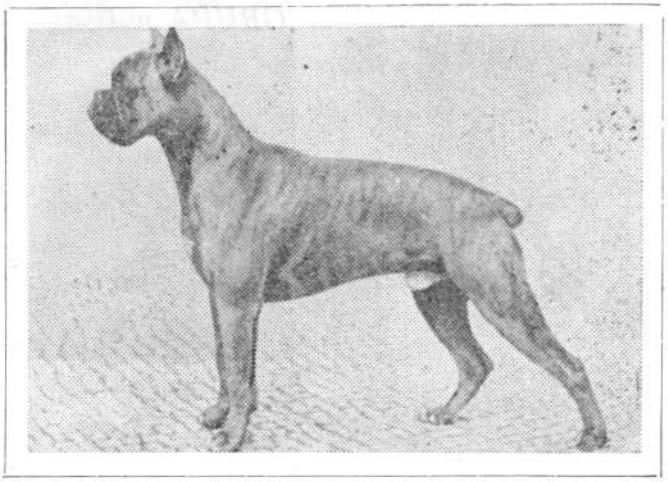

69. Cîine Rafeiro do Alentejo
Cao Rafeiro do Alentejo
70. Cîine de apă portughez
Cao de agua
71. Cîine de turmă Appenzeller
Bouvier d'Appenzell
Appenzeller Sennenhund
72. Cîine de stînă de Berna
Bouvier Bernois
Berner Sennenhund
73. Cîine de stînă de Entlebuch
Bouvier de l'Entlebuch
Entlebucher Sennenhunde
74. Cîine mare de stînă elveţian
Grand Bouvier Suisse
Grosse Schweizer Sennenhunde
75. Norrbottenspets
76. Cîine de Saint Bernard
Chien de Saint Bernard ; Bernardiner
77. Terra Nova
Newfoundländer
78. Cîine Eskimos
Eskimo-Hund
79. Cîine de Groenlanda
Grönlandhund
80. Samoiede
Samojedhund
81. Landseer
82. Cîine Malamut de Alaska
Alaskan Malamute
83. Bulldog englez
English Bulldog
84. Bullmastiff
85. Mastiff
Dogue Anglais
86. Husky siberian
87. Dog de Tibet
Thibetan Mastiff
88. Pinscher
89. Spitz mare german
Deutscher Gross Spitz
90. Volfspitz
Ex-Keeshond

CÎINI DE PAZĂ ȘI APĂRARE

Este una din grupele care cuprinde rase de cîini cu origini foarte diferite și, în special, cu utilizări deosebite. Chinologia oficială a reunit în această grupă mai ales cîini care au fost întrebuințați, din cele mai vechi timpuri, pentru pază și apărare, cîini așa-ziși de serviciu, adică de lucru, care, în spațiul lor de activitate, au ajutat omul în alte îndeletniciri decît cele de vînătoare sau pastorale.

Strămoșii cîinilor de pază sînt Molossi de talie mare cu instincte agresive. Rasele de astăzi de cîini de pază și apărare au fost create prin selecții speciale realizate de crescători profesioniști. Prin instruire atentă li s-au dezvoltat aptitudinile naturale care au fost îndreptate spre îndeplinirea sarcinei fixate de om.

Din instinct, cîinele supraveghează casa stăpînului său. Prin instruire, el a fost învățat să supravegheze anumite obiecte și locuri, să atace fără să rănească, să rămînă indiferent la zgomotele făcute de armele de foc, să refuze orice hrană oferită de străini, să rămînă calm la provocările altor animale, să treacă peste obstacole dificile — scări, garduri, gropi, ape —, să reziste la alergări și eforturi îndelungate. Pe parcursul miilor de ani, datorită selecției și instruirii atente, perseverente, cîinele de pază și apărare a ajuns să posede toate aceste calități, să se adapteze la toate situațiile.

Cîinii de pază și apărare perfect instruiți sînt utilizați pe scară tot mai mare de poliție la căutarea și prinderea hoților, la paza hotarelor sau la depistarea drogurilor ; alții, pentru salvarea din apă ; alții, pentru găsirea persoanelor rătăcite și salvarea lor de sub avalanșe sau dărîmăturile cutremurelor de pămînt ; alții, pentru paza locuințelor sau pentru însoțirea și ocrotirea copiilor. Utilizarea cîinelui în război, ca mesager, sentinelă sau cercetaș este cunoscută de pe vremea celor mai vechi bătălii ; mai tîrziu, a cărat muniții, truse sanitare, echipamente ; a fost instruit să repereze mine și să găsească răniți. Cît despre cîinii de sanie, ei rămîn de neînlocuit : pe întinderile înghețate sau acoperite cu strat gros de zăpadă, unde nici un mijloc mecanic nu poate fi folosit, singura posibilitate de a parcurge aceste mari întinderi pustii rămîn atelajele cu cîinii nordici de sanie. Dar cel mai frumos titlu de glorie al unui cîine rămîne cel de „cîine pentru orbi". De la primele centre pentru instruirea cîinelui în acest scop, înființate cam în același timp, în 1915, în Franța și în Germania, pentru a veni în ajutorul răniților la ochi de pe front, și pînă astăzi, pretutindeni unde funcționează astfel de centre, serviciile aduse omului de acest tovarăș și colaborator fidel, care este cîinele, sînt de neprețuit.

Nr. curent Nr. standardului F.C.I.	Denumirea rasei. Țara de origine Istoric, descriere morfologică, utilizare

44

144

BOXER
GERMANIA

Rasa Boxer descinde din Evul Mediu, la formarea ei contribuind, prin mai multe încrucișări, rasele : Bullenbeissern din Brabant, Mastifful și Bulldogul englez. La sfîrșitul secolului al 19-lea a fost nominalizat ca rasă, odată cu fondarea clubului german pentru creșterea cîinelui Boxer (1896), răspîndindu-se foarte repede în toată Germania. Mai tîrziu, prin diferite metode de selecție dirijate, s-a obținut un exemplar de cîine Boxer care, pe lîngă înfățișarea armonioasă, prezintă și o vie inteligență și un caracter deosebit.

Boxerul este de talie mijlocie, cu aspect atletic, corp solid, scurt, care se înscrie într-o formă pătrată, cu musculatură bine dezvoltată, proeminentă. Mișcările sale sînt vioaie, mersul elegant și liber, ținuta mîndră și nobilă, înfățișarea suplă și elegantă. Forma capului dă acestei rase o fizionomie caracteristică. În primul rînd, trebuie să fie bine proporționat față de restul corpului ; partea superioară a capului, puțin bombată, trebuie să fie sveltă, fără obraji proeminenți. Frumusețea capului depinde de proporția armonioasă între bot și partea superioară a capului, care nu trebuie să fie prea mică. Botul trebuie să fie bine dezvoltat, nu prea scurt, ascuțit sau prea lung. Forma lui este influențată de aspectul celor două maxilare și de dantură. Maxilarul inferior depășește ca lungime pe cel superior (prognatism inferior), însă ambele trebuie să fie mari. În față, comisurile prezintă falduri groase și negre. Dantura este puternică și regulată. Nasul ușor turtit, însă mai puțin plat decît al Bulldogului ; obrajii bine dezvoltați acoperă ușor botul. Urechile situate în vîrful capului pot fi tăiate sau netăiate, de lungime potrivită și purtate vertical. (Potrivit ultimei modificări a standardului solicitată de R.F. Germană și Suedia referitor la protecția animalelor, se cere să nu mai fie tăiate urechile cîinilor din această rasă). Ochii exprimă energie și inteligență ; gîtul este rotund și gros, destul de lung, tare și musculos, totuși uscățiv, fără piele în fal-

Înălțimea :
M. 57—63 cm
F. 53—59 cm
Greutatea :
M. peste 30 kg la înălțimea de 60 cm ;
F. cca 25 kg la înălțimea de 56 cm
Culoarea părului :
Galben, vărgat (tigrat-benzi închise) pe fond galben sau brun ; galben ; diferite nuanțe de la roșcat închis pînă la galben ; mască neagră limitată la regiunea nasului ; marcaje albe, limitate

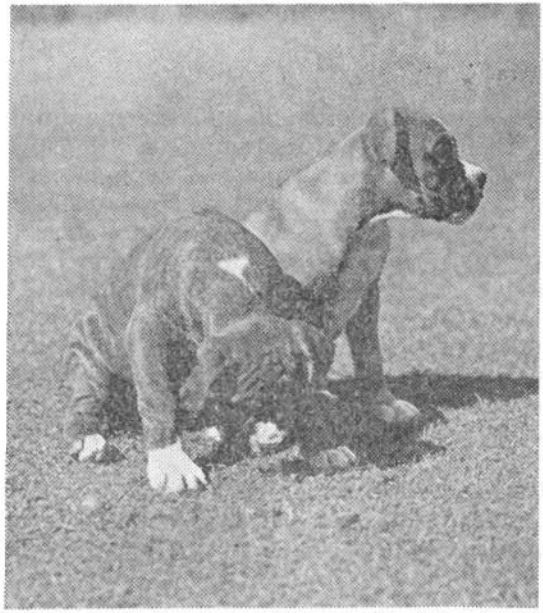

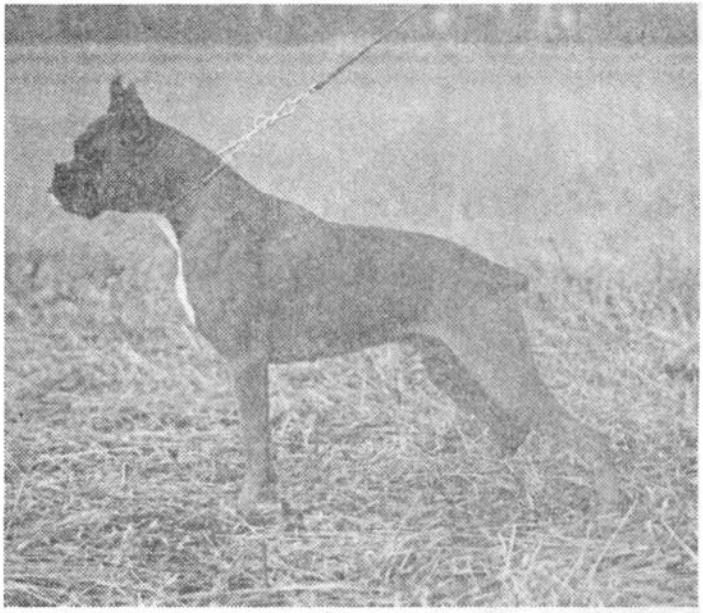

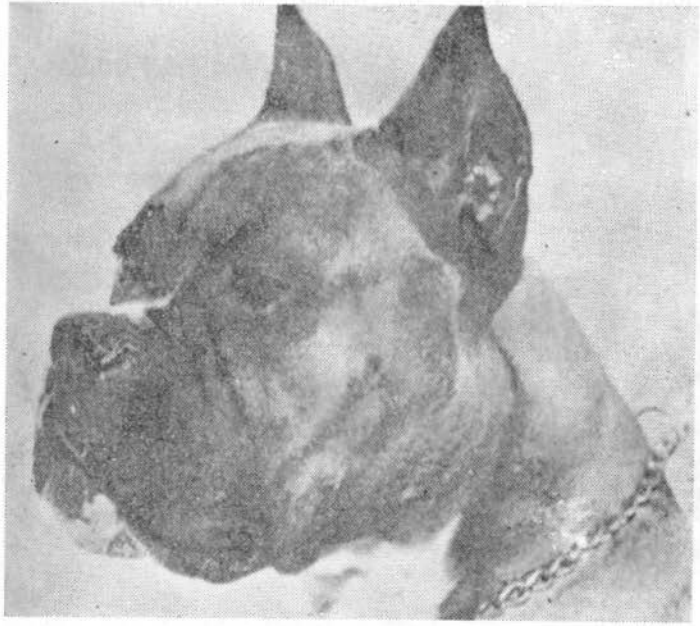

duri sau salbă, cu ceafa proeminentă, legat de spate printr-o arcuire elegantă ; toracele este adînc, greabănul bine aparent, spinarea scurtă, dreaptă, lată, bine muscularizată. Coada prinsă sus este tăiată scurt. Părul este scurt, lucios, strîns aderent pe corp.

Boxerul este un cîine puternic dar în acelaşi timp armonios, energic, curajos, vigilent. Fidel şi ataşat stăpînului şi casei, blînd în familie dar bănuitor cu străinii, vesel şi prietenos, în special cu copiii, poate deveni în unele împrejurări teribil, înfricoşător. Nu este zgomotos, îşi rezervă lătrăturile numai pentru alarmă.

Datorită calităţilor sale este uşor de dresat. Curat, nepretenţios, cinstit, fără prefăcătorii sau viclenii, chiar şi cînd îmbătrîneşte, boxerul este deopotrivă un cîine de pază, de companie sau utilitar, ca şi cîine de poliţie. El apără din instinct stăpînul, casa sau maşina ; privirea lui, atît de blîndă capătă la nevoie un fulger metalic care îi îndepărtează pe răufăcători. Cîine utilitar şi de apărare, Boxerul este printre cei mai bine adaptaţi nevoilor omului.

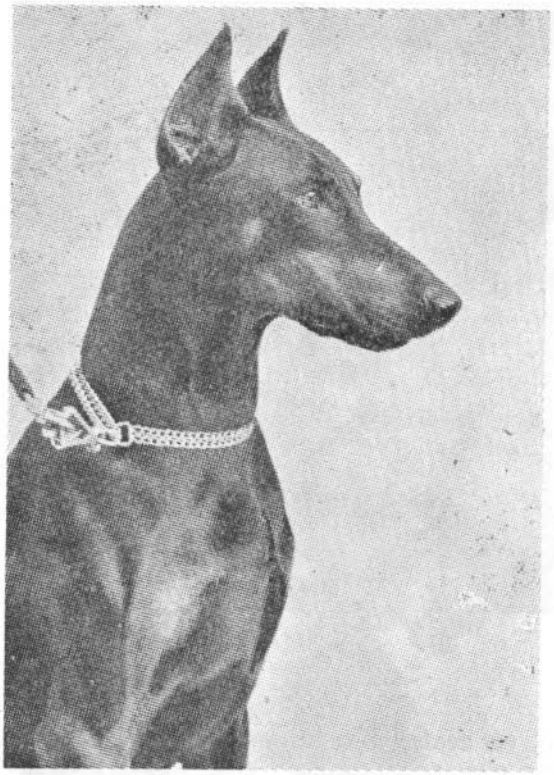

45

DOBERMANN
GERMANIA

De creaţie recentă, tipul actual al Dobermannului a fost definitiv fixat la începutul acestui secol de către Frédéric Louis Dobermann, din Apolda-Thuringia care fiind însărcinat cu gestionarea şi supravegherea ocolului de vite local, a hotărît să creeze un cîine de pază şi ocrotire pentru a-l ajuta în munca sa. Prin diverse încrucişări între Pinscher şi Dogul albastru german, între Rottweiler şi Beauceron, Louis Dobermann a obţinut un cîine aspru, agresiv şi destul de primitiv, al cărui principal defect era că nu avea fixate caracteristicile de bază ; între exemplarele obţinute existau mari deosebiri. Mai tîrziu, un concetăţean a lui, Otto Goller, ameliorează şi fixează rasa prin diverse selecţii şi încrucişări cu Black and Tan Terrier şi Greyhound, obţinînd un cîine cu o siluetă elegantă şi suplă.

Numit şi „Cîinele poliţiştilor", este foarte răspîndit în toată lumea.

143

Cîine de talie mijlocie, robust, musculos, cu mişcări elegante. Prin înfăţişarea sa mîndră şi nobilă corespunde unui cîine cu o anatomie ideală. Capul este lung şi osos, craniul plat, stopul puţin marcat ; ochii de culoare închisă au formă ovală ; urechile prinse sus,

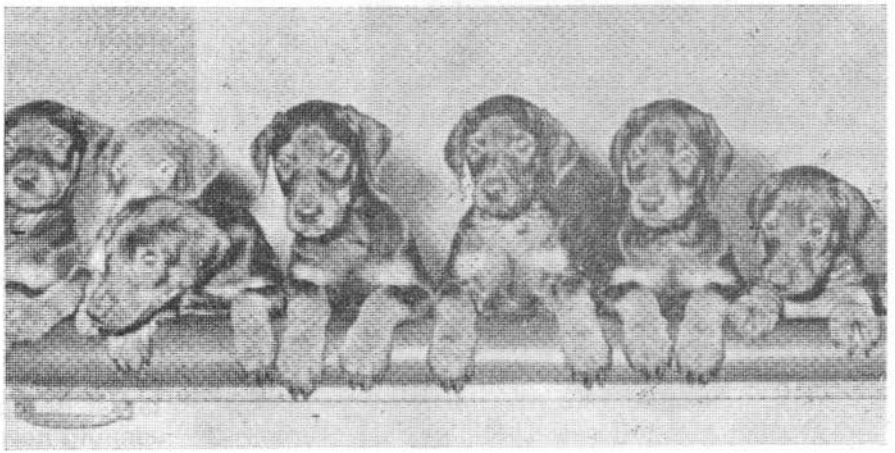

Înălţimea :
M. 68—70 cm
F. 63—66, maxim 67 cm

Greutatea :
M. 20—26 kg
F. 20—26 kg

Culoarea părului :
Negru ; maron închis ; albăstrui ; cenuşiu cu semne de foc arămii

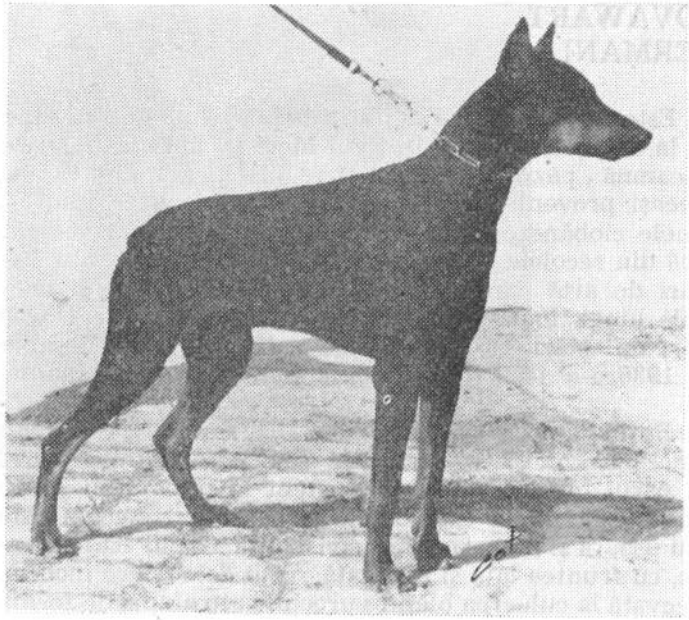

tăiate în armonie cu capul, sînt purtate drept ; gîtul uscat și musculos, de o lungime remarcabilă, este ridicat cu multă demnitate ; spatele este drept, ferm, ușor descendent ; pieptul este adînc, umerii soliži, membrele drepte, cu osatură puternică ; părul este scurt și aspru, bine aderat la corp. Coada, tăiată scurt. Mersul este clasic, elegant, ferm, cu fuleul întins.

Avînd un temperament viu și o expresie hotărîtă, inteligentă și energică, o agresivitate naturală și un excelent simț olfactiv, o voință fermă de lucru, curajos și vigilent, fidel stăpînului, cutezător, rapid și crîncen, neîncrezător în străini, ușor de dresat, Dobermann-ul este folosit, cu rezultate excelente, ca un cîine de pază și apărare, de protecție, de serviciu, de agrement ; este folosit cu foarte bune rezultate și ca însoțitor al orbilor, în special femelele.

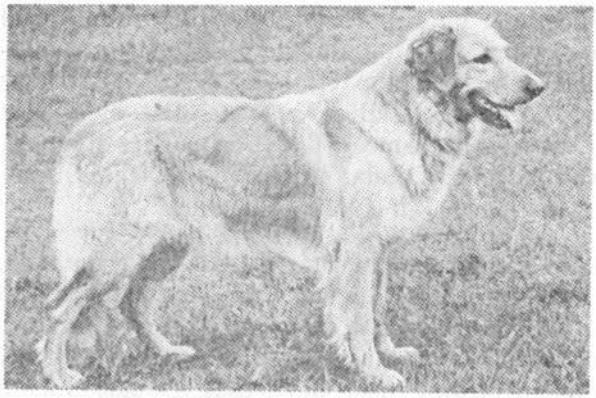

46

HOVAWART
GERMANIA

Este un urmaş al Dogului tibetan. Numele său vine de la expresia folosită în Evul Mediu, „hofwarth", care înseamnă „păzitor de gospodărie". Se presupune că are aceeaşi proveniență ca şi cîinele de turmă elveţian şi cîinele ciobănesc maghiar Kuvasz. În Germania există încă din secolele al 11-lea şi al 12-lea picturi şi alte lucrări de artă care prezintă un cîine cu părul şi urechile lungi, foarte asemănător cu tipul de cîine Hovawart de astăzi. Dezvoltarea sa a decurs încet ; de abia în 1936 i-a fost recunoscut standardul în Germania.

190

Înălţimea :
M. 63—70 cm
F. 58—65 cm

Greutatea :
M. 30—40 kg
F. 25—35 kg

Culoarea părului :
Negru închis ; negru-galben cu semne de la galben la auriu, pată albă la piept şi vîrful cozii

Puţin cunoscut în alte ţări, Hovawartul este un cîine puternic, de constituţie robustă, de talie mare, cu părul lung, frumos şi rezistent la intemperii. Între mascul şi femelă este o mare deosebire : femela este mai uşoară şi mai armonios construită. Capul este puternic, cu fruntea lată şi bombată, ochii de culoare închisă, adecvată la culoarea blănii ; urechile atîrnînde, de formă triunghiulară sînt purtate în cădere liberă ; gîtul este puternic, de lungime medie, bine acoperit cu păr dar fără salbă, pieptul spaţios, adînc, armonios ; membrele anterioare sînt drepte şi puternice, bine acoperite cu păr ; cele posterioare sînt musculoase, cu articulaţii bine legate ; spatele este solid, drept, trunchiul ceva mai lung decît înalt ; coada bine acoperită cu păr trebuie să depăşească jaretul, dar să nu atingă solul.

Fiind curajos şi vigilent, cu simţul mirosului foarte dezvoltat, liniştit, atent, ataşat şi devotat stăpînului şi casei, excelent alergător şi săritor, Hovawardul este un cîine de familie folosit, în special, pentru pază şi ocrotire.

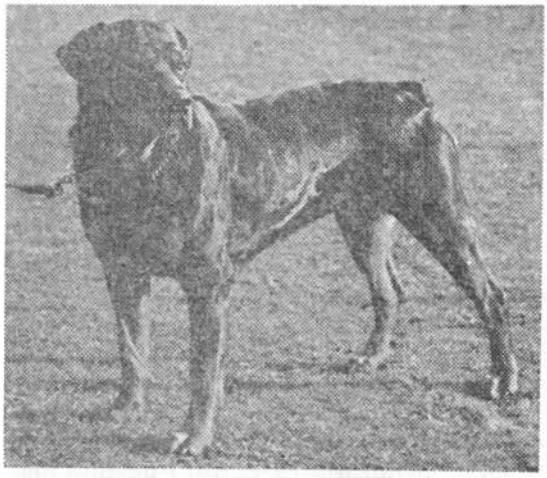

47

ROTTWEILER
GERMANIA

Adus în Europa de legiunile romane, care îl foloseau la paza trupelor şi la conducerea vitelor, încrucişîndu-se ulterior cu ciobăneştii germani, a rezultat cîinele cunoscut sub numle de Rottweiler, după numele oraşului Rottweil, centru principal al negustorilor de vite şi cereale, pe care îi însoţea şi îi proteja. Era utilizat şi de negustorii măcelari, care îl luau cu ei să-i apere cînd se duceau la tîrguri pentru a cumpăra vite, de unde capătă şi numele de „Cîine de măcelar". Într-un timp, aproape dispare ; astăzi este mult răspîndit în America, unde este foarte iubit, în Canada, Australia, Marea Britanie, Franţa, Elveţia, Italia, Germania.

147

Cîine robust, calm, sigur de sine, foarte puternic, de talie care întrece media, cu aspect impozant şi plin de noblețe, cu corpul musculos, uşor alungit, compact şi

Înălţimea :
M. mică 60—61 cm
medie 62—64 cm
mare 65—66 cm
foarte mare 67—68 cm
F. mică 55—57 cm
medie 58—59 cm
mare 60—61 cm
foarte mare 62—63 cm

Greutatea :
M. 30 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Negru cu pete bine conturate brun-roşcate

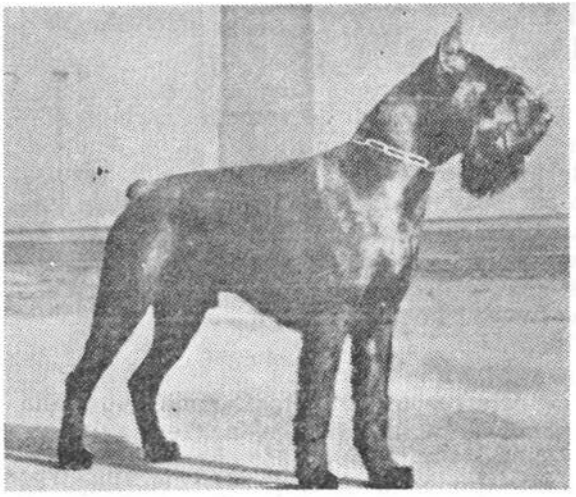

48

SCHNAUZER URIAŞ
Riesenschnauzer
GERMANIA

Tipul original al acestei rase este Schnauzerul mijlociu crescut în Wurttemberg. Schnauzerul uriaş este rezultatul încrucişării dintre Schnauzerul mijlociu, Dogul german şi Bouvierul de Flandra. Deşi nu este cunoscut de mult timp, se presupune că are ca strămoş cîinele Biber din Evul Mediu şi cîinii ciobăneşti vechi, indigeni din Wurttemberg şi Tirol. Munca de selecţie a fost lungă şi anevoioasă pînă s-a obţinut un exemplar cu calităţi deosebite.

Bărbos şi mustăcios, Schnauzerul uriaş este un cîine de talie mare, rustic, cu înfăţişare extrem de impunătoare care cere respect. Foarte puternic, cu corp viguros, robust, de formă pătratică, musculos, acoperit cu păr scurt, aspru şi des. Aspectul caracteristic al rasei este dat de barba stufoasă care încadrează botul şi sprîncenele dese ce umbresc puţin ochii. Datorită acestei bărbi, rasa a luat numele de „Schnauzer". Capul este

181

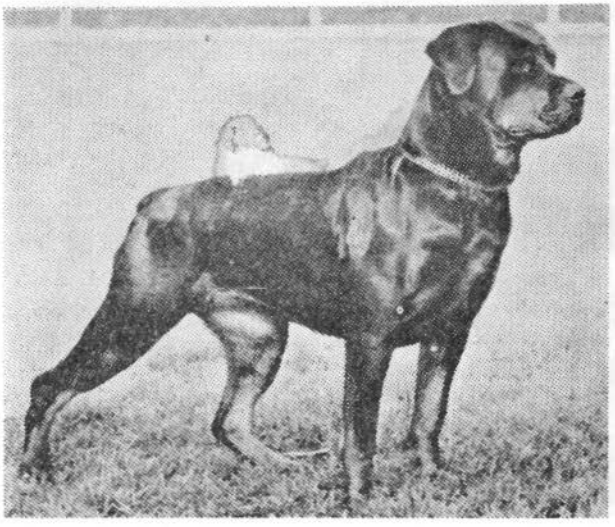

viguros, evocînd forţă, suplеţe şi rezistenţă. Capul este de lungime mijlocie, craniul lat între urechi, botul drept şi lat îngustîndu-se moderat spre vîrf, trufa neagră, lată, bine dezvoltată, cu nări largi, ochii migdalaţi de culoare brun-închis, urechile mici, triunghiulare, cu inserţia înaltă, bine depărtate şi culcate înainte pe frunte ; gîtul este masiv, de lungime medie, bine muscularizat, uscăţiv, fără salbă sau falduri ; toracele este larg şi adînc, pieptul dezvoltat, spatele drept, compact şi masiv ; părul tector este semilung, drept, aspru, des, neted, bine aderent, ceva mai lung pe membre. Rasa prezintă patru mărimi : talie foarte mare, mare, mijlocie şi mică.

Inteligent, curajos şi foarte devotat stăpînului, răutăcios şi periculos cu străinii, cu o comportare sigură de el, vigilent, atent şi dîrz, Rottweilerul este folosit ca un excelent cîine de pază, de ocrotire, de serviciu şi ca însoţitor.

puternic și alungit, fruntea plată, stopul bine marcat, botul de forma unui con retezat, trufa neagră ; ochii de formă ovală sînt închiși la culoare ; urechile prinse sus sînt tăiate ascuțit și purtate drept ; spatele este scurt și viguros, membrele anterioare drepte și bine dezvoltate trenul posterior solid, musculos ; coada prinsă sus este tăiată scurt și purtată drept ; părul este aspru, drept și sîrmos.

Este un cîine cu rezistență fără limită și curaj uimitor ; puțin comod și extrem de agresiv ; inteligent, calm, foarte devotat, perseverent în lucrul său, se poate dresa ușor ; afectuos și vesel în sînul familiei, neîncrezător cu străinii.

Schnauzerul uriaș este un excelent paznic al marilor gospodării ; bun prieten al cailor, deci un bun paznic al grajdurilor ; folosit de poliție și ca agent de legătură în armată, îndeplinește cu plăcere orice sarcină.

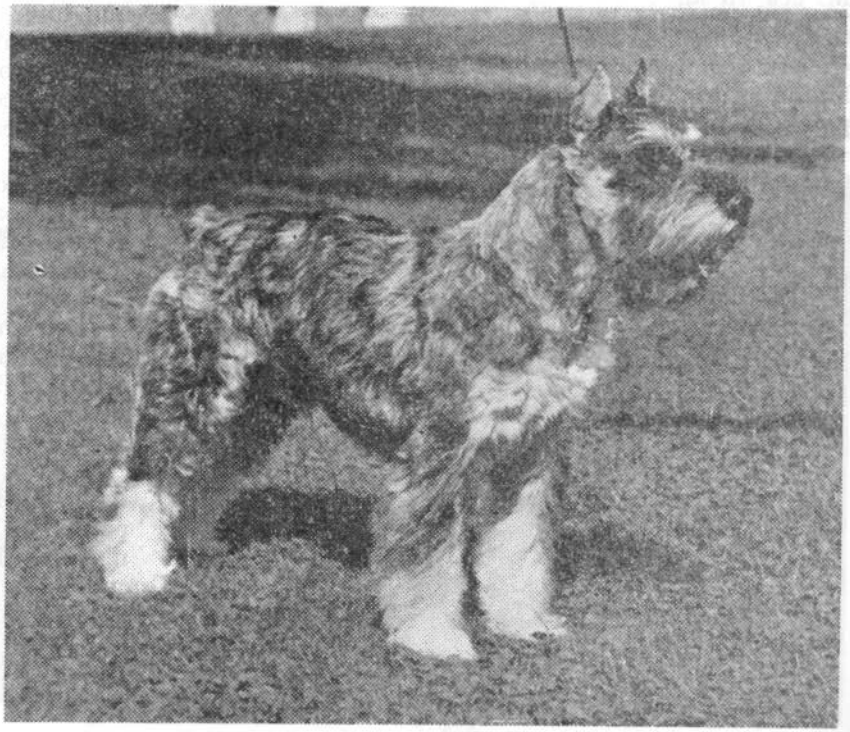

Înălțimea :
M. 60—70 cm
F. 60—65 cm

Greutatea :
M. 30—35 kg
F. 26—32 kg

Culoarea părului :
Negru ; sare și piper ; gri-fer pînă la gri-argintiu. Petele albe sau de alte culori nu sînt admise

49

49

SPITZ FINLANDEZ
Loulou finois, Suomenpysty Korvat
FINLANDA

Este rasa națională a Finlandei ; descinde din Dogii aduși în țară cu diverse prilejuri. După mai multe selecționări, s-a obținut o rasă pură de-abia la sfîrșitul secolului al 19-lea.

Cîine plăcut la înfățișare, de talie mijlocie, cu corp aproape pătrat, acoperit cu păr destul de lung de culoare brun-roșcat. Capul este de mărime mijlocie și uscățiv, fruntea ușor arcuită, stopul pronunțat ; botul este îngust și uscățiv, trufa neagră ca smoala, ochii vioi, de culoare închisă, urechile ciulite, cu vîrful ascuțit, cu textura fină, extrem de mobile. Gîtul este musculos, la masculi pare scurt datorită părului abundent, spatele drept și viguros, pieptul adînc, abdomenul ușor ridicat, membrele anterioare puternice și drepte ; cele posterioare puternice, cu jareții drepți și labele rotunjte. Părul pe cap și picioare, în afară de părțile lor posterioare, este scurt și aderent, pe corp mai lung, semierect sau erect, pe gît și spate mai aspru ; părul tector de pe umeri, mai ales la masculi, este considerabil mai lung și mai aspru ; pe spatele coapsei ca și pe coadă este lung și des ; subpărul este scurt, moale, des, deschis la culoare.

Înălțimea :
M. 44—50 cm
F. 39—45 cm

Greutatea :
M. cca 13 kg
F. cca 11 kg

Culoarea părului :
Manta brun-roșcată sau galben-roșcată ; pete albe pe labe și una îngustă pe piept

Talia ca și capul seamănă foarte mult cu cele ale vulpii. Coada însă nu seamănă cu a vulpii, aceasta este viguros curbată, pornind de la bază peste spate și înapoi, lipită de pulpa piciorului din spate.

Este musculos și destul de robust, foarte vioi, inteligent, curajos și devotat ; atașat stăpînului și prietenilor casei, este neîncrezător față de străini ; nu părăsește din ochi pe necunoscutul primit de stăpînii săi ; are auzul foarte fin, distinge cele mai diferite zgomote.

În Finlanda este folosit, în special, la vînătoare de păsări și la marcatul păsărilor unde dă dovadă de o mare pasiune. Distruge insectele dăunătoare. Iubește mult copiii și de aceea este folosit și ca un bun cîine însoțitor și de pază.

50

225

Înălţimea :
M. 65—68 cm
F. 65—68 cm

Greutatea :
M. 48—50 kg
F. ceva mai mică

Culoarea părului :
Toate culorile. La unicolor se admite pete albe pe piept, gît, coadă şi extremităţile membrelor

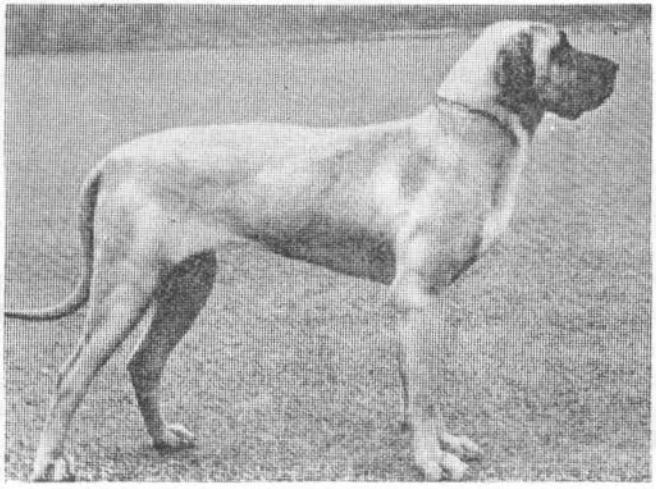

FILA BRASILEIRO
BRAZILIA

Originea sa nu este prea clară ; se presupune că ar rezulta fie din încrucişarea cîinilor aduşi de cuceritorii portughezi şi spanioli în Brazilia, fie din încrucişarea cîinilor Bloodhound, Mastiff şi Bulldogul englez. Este o rasă tipică, de talie mare, din familia Moloss.

Cîine cu corpul mai mult lung decît înalt, viguros, bine proporţionat şi simetric, acoperit cu păr scurt, lipit de corp, cu musculatură puternică. Păşeşte cuprinzînd mult teren, puţin greoi dar mlădios, amintind felinele ; mişcarea este ondulată şi legănată ; în pas domol, coada este ţinută în sus, oscilînd lateral, stînga-dreapta ; trapul este uşurel, membrele anterioare sînt întinse mult înainte astfel că la fiecare mişcare terenul parcurs este relativ mare ; în mersul la pas, capul este ţinut mai jos de nivelul spatelui. Are o înfăţişare elegantă.

Cîine curajos, activ şi devotat, amabil şi ascultător ; neprietenos, chiar înfricoşător pentru străini. Agresivitatea sa deosebită iese la iveală şi în ringul de expoziţie unde, adesea, vrea să atace arbitrul de care nu se lasă atins sub nici o formă. Această atitudine nu se consideră defect deoarece este o însuşire înnăscută, corespunzătoare temperamentului.

Este folosit ca paznic la vite şi la vînătoare de animale mari. De asemenea, ca un cîine de luptă şi un cîine de pază excelent.

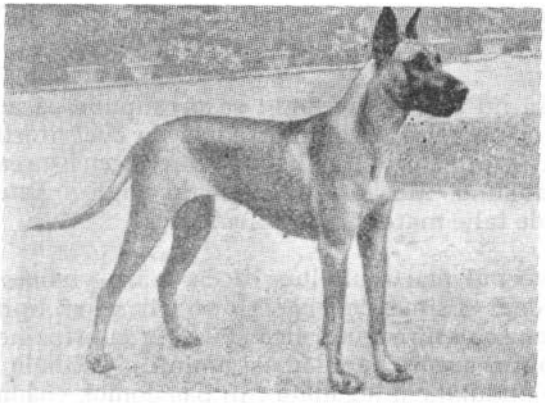

51

235

DOG GERMAN
Deutsche Dogge
GERMANIA

Înălțimea :
M. 80 cm minim
F. 72 cm minim

Greutatea :
M. 50—60 kg
F. 45—50 kg

Culoarea părului :
Vărgat ; galben auriu ; galben deschis pînă la galben închis ; albastru ca oțelul ; negru lucios ; arlechin-tigrat

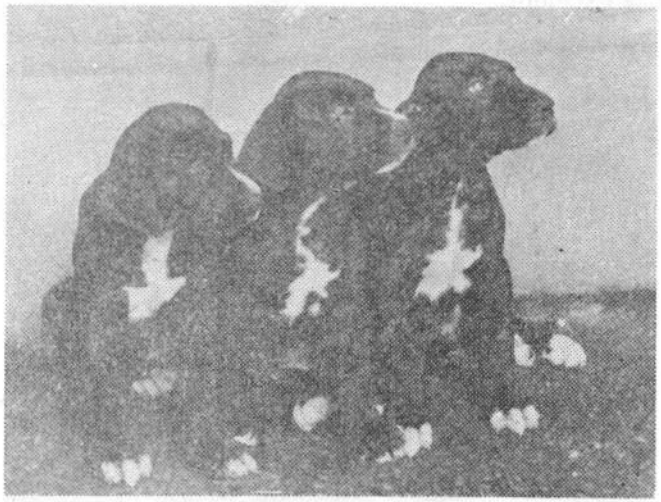

Această minunată statuie vie, cu osatură puternică și mușchi prelungi — Dogul german — este urmaș al cîinelui Alan din Evul Mediu care, la rîndul său, descinde din Dogul de Tibet. Reprezentat în picturi vechi, acest strămoș a fost cîinele de luptă al poporului scit Alan, popor nomad, originar din Persia, care a năvălit în secolul al V-lea, împreună cu hunii, în Galia, în Spania și în Imperiul roman. Silueta Dogului german amintește pe cea a anticului Tiger Dog, reprezentat în basoreliefurile rămase de la asirieni, egipteni și romani. Cîine puternic, era folosit în arene în luptele cu urșii, taurii și chiar cu leii de Nubia. Mai tîrziu, în urma mai multor încrucișări între Dogul de Ulm, Dogul de Wurtemberg și Mastifful german, s-a ajuns la minunatul exemplar de astăzi. Asupra evoluției lui sînt mai multe păreri, printre care aceea a savantului Brehm, care afirmă că Dogul german este un amestec de Ogar și Dog englez. Chinologia modernă îl consideră un adevărat Molloss. Denumirea de Dog danez, sau Marele danez, sub care este adesea cunoscut, este improprie. Denumirea oficială și exclusivă este : Dogul german, operă a chinologilor germani, consemnată ca atare cu ocazia unei expoziții la Berlin, în 1880.

Întrunind, în aspectul său nobil, mîndria, forța și eleganța, este un Apollo printre rasele canine. De talie mare, cu corpul proporționat, înscris într-un patrat, musculos, robust, cu spatele drept, scurt și puternic, toracele ridicat în sus, susținut de picioare drepte, puternice, Dogul german captivează, în mod special, prin capul său extrem de expresiv : alungit, uscățiv, bine dăltuit, mai ales rotund în jurul ochilor, cu stopul puternic marcat, cu botul lung, terminat vertical în față ; ochii de mărime mijlocie, rotunzi, de culoare cît mai întunecată, sînt expresivi, vioi ; urechile ascuțite, așezate sus, nu prea depărtate, sînt purtate perfect vertical (trebuie tăiate la vîrsta fragedă a cîinelui, proporțional cu capul) ; gîtul este lung, uscățiv, cu inserție înaltă, musculos, cu tendoane viguroase, fără riduri sau pliuri, subțiindu-se treptat dinspre piept spre cap, cu regiunea cervicală frumos arcuită ; coada de mărime mijlocie nu coboară mai jos de articulația jaretului ; purtată

52

273

CÎINE DE CANAAN - TIP DINGO
Canaan Dog — typ Dingo
ISRAEL

Rasă veche autohtonă din Israel, unde a fost de mare ajutor în armată — cîine de apărare și de legătură. Rămas mult timp necunoscut în lumea occidentală, astăzi este răspîndit în Europa și în S.U.A. și, mai ales, în California.

De talie mijlocie, cu corp de formă pătrată, de construcție proporțională, asemănător tipului de cîine sălbatic, cu păr des, scurt, bine lipit de corp, este un cîine viguros, plin de viață și foarte bătăios. Capul este bine proporționat și distins, ușor alungit, nu prea masiv sau greu dar nici delicat ; botul este viguros, trufa neagră ; urechile scurte, relativ late și erect purtate sînt inserate jos și depărtate ; ochii sînt așezați ușor oblic, de formă triunghiulară, migdalați ; gîtul și greabănul sînt distinse, drepte, bine dezvoltate ; membrele anterioare sînt perfect drepte ; cele posterioare bine angulate, cu jaretul cît mai jos așezat, puternic și bine îmbrăcat cu păr ; labele sînt rotunde — labe de pisică.

Rezistent, fapt pentru care este folosit mai ales în regiuni stîncoase, curajos și vigilent, nu numai față de om ci, în aceeași măsură, și față de alte animale ; extraordinar de credincios și docil dar bănuitor față de străini, aprig apărător, fără agresivitate naturală.

Este utilizat ca un cîine de pază și apărare. În armată este folosit pentru servicii diverse. Este un bun cîine însoțitor și un devotat conducător de nevăzători.

Înălțimea :
M. 50—60 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 18—25 kg
F. 18—25 kg

Culoarea părului :
Negru cu alb ; brun-roșcat ; roșu deschis pînă la roșu închis. Sînt admise pete albe. Arlechin, cu sau fără mască albă

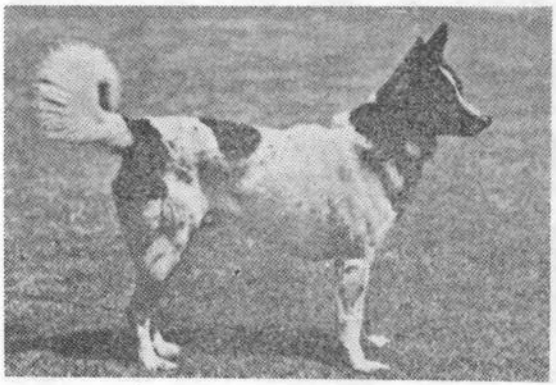

53 **SCHNAUZER MIJLOCIU**
GERMANIA

Este tipul original, inițial, al rasei. De origine foarte veche, strămoșii lui fiind cîinele Biber din Evul Mediu, încrucișat cu cîinii ciobănești, vechii indigeni din Württemberg și Tirol. Mult folosit și mai ales iubit în München și în toată Bavaria, unde însoțea carele cu bere mergînd fără oboseală pe lîngă cai, cu care împărțea și grajdul.

De talie mijlocie, robust, musculos, bine construit, de formă pătrată, cu un păr zburlit, aspru și des. În jurul botului are barba stufoasă ce caracterizează această rasă, ca și sprîncenele dese ce umbresc ușor ochii. Înfățișarea este mîndră și nobilă.

Schnauzerul mijlociu are aceleași caractere și temperament ca și Schnauzerul uriaș : este inteligent, vioi, constant în credința față de stăpîn, energic, cu o voință deosebită de a învinge în luptă, chiar cu riscul vieții.

Este un perfect paznic al locuințelor și un excelent vînător al șobolanilor și al șoarecilor. Este folosit și ca însoțitor, și ca un bun cîine de poliție, avînd un calm remarcabil, organele simțului bine dezvoltate, docil, atent tot timpul, curajos, stăruitor, rezistent la boli și la intemperii.

Înălțimea :
M. 45—50 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 15—18 kg
F. 15—18 kg

Culoarea părului :
Negru ; gri-fer pînă la gri argintiu ; culoarea sare și piper

182

145

54 **LEONBERGER**
AUSTRIA

Cîine de munte (lion=leu, berg=munte). Această rasă s-a format în secolul al 19-lea, în orașul Leonberg, de unde îi vine și numele, în ținutul Wurttemberg, unde s-a obținut primul exemplar prin încrucișarea Bernardinului, Terra Nova și Cîinele de Pyrinei. Totuși, se presupune că originea lui este mai veche. Astfel, profesorul Schulneuth din Viena a găsit în documentele principelui Metternich dovada că acesta a avut, în anul 1625, o crescătorie de cîini din rasa Leonberger, care semănau întocmai cu cei de astăzi. În anul 1711, în localitatea Leonberg, a existat un important tîrg de cîini cu exemplare din această rasă. Standardul oficial a fost stabilit în 1949.

Impresionează prin mărimea sa, prin constituția armonioasă și mișcările elegante. Este un cîine viguros, cu corp musculos și bine proporționat, acoperit cu blană de păr lung, des și moale : pe cap părul este neted ; urechile au franjuri, iar la gît și piept o frumoasă și bogată coamă ; coada este foarte păroasă, ca o mătură.

Este foarte blînd, calm, vioi, inteligent, afectuos, devotat stăpînului, rezistent la intemperii.

Excelent paznic pentru proprietăți mari, ferme, uzine, depozite ; de asemenea, pentru locuințe. Datorită instinctului său deosebit față de pericol, este un bun cîine de avalanșe.

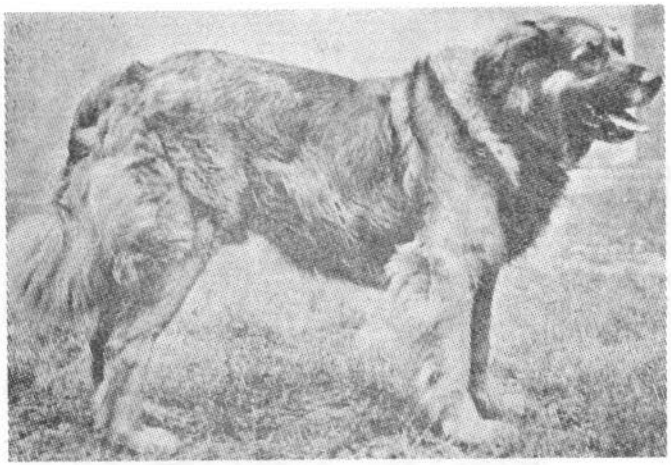

Înălțimea :
M. 72—80 cm ; ideal 76 cm
F. 65—75 cm ; ideal 70 cm

Greutatea :
M. 60—80 kg
F. 60—80 kg

Culoarea părului :
Culoarea leului — de la galben auriu la brun-roșcat ; mască neagră.

55

64

PINSCHER AUSTRIAC CU PĂR SCURT
Osterreichischer Kurzhaar Pinscher
AUSTRIA

Rasă autohtonă din Austria.

Este de statură mică sau mijlocie, cu corpul scurt, îndesat, musculos, acoperit cu păr scurt și țepos, bine lipit de corp. Capul este în formă de pară, stopul evident, botul scurt și puternic, trufa mare de culoare întunecată, ochii rotunzi, cu globul ocular mare ; gîtul este scurt și puternic ; spatele și regiunea lombară sînt scurte, late și musculoase, pieptul lung, foarte adînc și larg ; coada scurtă, rigidă și în perie, este inserată sus și purtată inelat, în mod frecvent, covrig pe spinare.

Este un cîine cu aspect armonios, plin de viață, curajos, devotat și ascultător ; se dresează ușor.

Este apreciat ca un bun cîine de pază și apărare : dă alarma la cel mai mic zgomot, se repede cu agresivitate la orice intrus și nu-și slăbește vigilența toată noaptea. Cîine sportiv, îi place mai mult la țară decît la oraș. Prezintă calitățile unui terrier : sapă gropi, se strecoară în vizuini, vînează iepuri, vulpi și șobolani.

Înălțimea :
M. 35—50 cm, ideal 40 cm
F. 35—50 cm, ideal 40 cm
Greutatea :
M. 12—18 kg
F. 12—18 kg
Culoarea părului :
Galben — diferite nuanțe ; roșcat ; negru ; brun-vărgat

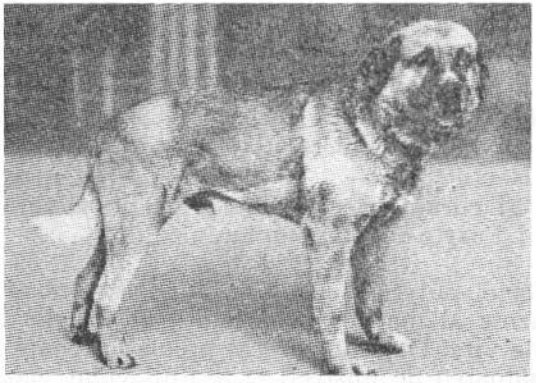

56

91

DOG SPANIOL
Mastin Español
SPANIA

Descinde din cîinele Moloss din Tibet. Prin selecții și încrucișări diferite s-a ajuns la exemplarul de astăzi, care nu trebuie confundat cu un dog. Este cunoscut și sub denumirea de „Mastin de Estremadura" și „Mastin de la Mancia".

Cîine de talie mare, puternic, robust, musculos, compact dar suplu, sprinten și viguros în mișcări. Corpul simetric este acoperit cu păr nu prea lung, bogat, fin și moale. Capul este armonios, craniul îngust, ușor bombat spre botul lung ; ochii sînt mici, inteligenți, urechile mici, ascuțite și căzute înainte ; gîtul este musculos și

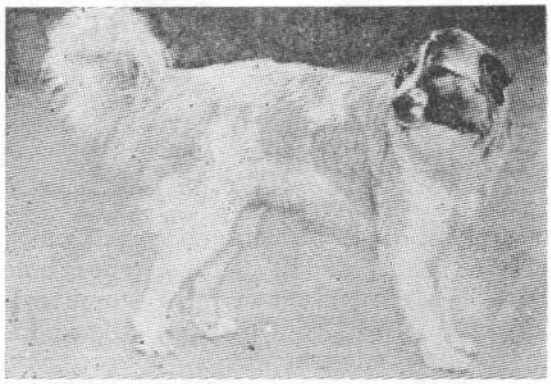

57

92

MASTIN DE PIRINEI
Mastin de los Pyreneos
SPANIA

Este de origine spaniolă, cunoscut şi sub denumirile de „Mastin de Navarra" sau „Mastin de León". Provenind din partea sudică a Pirineilor, a fost confundat cu alte rase originare din Pirineii francezi.

Cîine de talie mare, cu corpul puternic şi robust, cu aspect impunător, de o mare simetrie, foarte elegant în mişcare ; este acoperit cu păr des, gros, bogat, nu prea lung, mătăsos dar nu lînos. Capul este mare, lung şi masiv, craniul lat, puţin bombat, fruntea aproape plată, botul lăţit, trufa neagră, cerul gurii negru brăzdat, maxilarul lung şi viguros. Molarii şi premolarii mari şi puternici, incisivii mici şi albi, caninii ascuţiţi şi bine încrucişaţi pentru prindere ; ochii sînt mici, inteligenţi, închişi la culoare.

Înălţimea :
M. 70—80 cm
F. Puţin mai mică

Greutatea :
M. 55—70 kg
F. Puţin mai uşoară

Culoarea părului :
Alb cu pete mari aurii sau cenuşii

Cîine foarte curajos şi devotat ; periculos pentru străini, muşcă repede şi tăcut.

Temerar şi inteligent, însumînd cele mai bune aptitudini ale cîinelui de pază şi apărare, mai ales contra duşmanilor naturali ai turmelor, dotat cu o mare rezistenţă la frig şi la intemperiile specifice muntelui, Mastinul de Pirinei este folosit ca un bun cîine de pază al turmelor şi al locuinţelor, cîine de vînătoare pentru vînatul mare, cîine de tracţiune.

---

flexibil, moale şi larg la beregată, unde formează o salbă împărţită în două pliuri largi : trunchiul este robust, totuşi mobil şi flexibil, spatele uşor înşeuat.

Înălţimea :
M. 65—70 cm
F. Ceva mai mică

Inteligent şi curajos, feroce cu animalele sălbatice şi cu duşmanii. Foarte devotat stăpînului.

Greutatea :
M. 50—60 kg
F. 45—55 kg

Culoarea părului :
Culori variate : roşcat, cenuşiu, roşu-deschis, alb cu negru, alb cu auriu, alb cu cenuşiu

Datorită forţei, puterii şi curajului său deosebite, este folosit ca paznic al marilor proprietăţi, al stînelor şi al turmelor de vite. După un dresaj prealabil, poate fi folosit la vînătoarea de mistreţi şi a altui vînat mare. De asemenea, datorită forţei sale deosebite, este folosit şi în serviciul militar, ca paznic sau ca animal de tracţiune şi de legătură, în munţi.

58

CÎINE DE MUNTE DE PIRINEI
Chien des montagnes des Pyrènées
FRANȚA

Ca toți cîinii de munte, după mărimea și aspectul său descinde din Dogul de Tibet care a fost adus în Europa în secolul al V-lea de popoarele năvălitoare din Asia. S-a dezvoltat în văile alpine ale Ariège-ului și Andorrei. Alții consideră că descinde din ciobănescu maghiar Kuwasz și din Cîinele de Maremano ; este considerat ca ruda nobilă a Saint-Bernardului și a cîinelui Terra-Nova cu care s-a și încrucișat. Din Franța, s-a răspîndit apoi în S.U.A. și în Anglia, unde este foarte iubit. În 1824, generalul Lafayette îl descria unui prieten american în termenii cei mai elogioși.

Cîine de talie mare, impunător, de construcție puternică însă nu lipsită de eleganță, cu aspect de atlet, sigur de forța sa, cu o privire blîndă și plină de inteligență. Părul des, neted, de lungime medie, mlădios, este mai lung pe gît și pe coadă ; un guler bogat întregește înfățișarea lui frumoasă.

137

Este foarte liniștit, echilibrat, blajin, curajos, devotat ; iubește copiii ; nu suportă să fie legat la lanț.

Este folosit în munți pentru paza și ocrotirea turmelor de oi, capre și vaci, împotriva urșilor și lupilor, fiind cel mai sigur paznic. De asemenea, este utilizat și ca însoțitor.

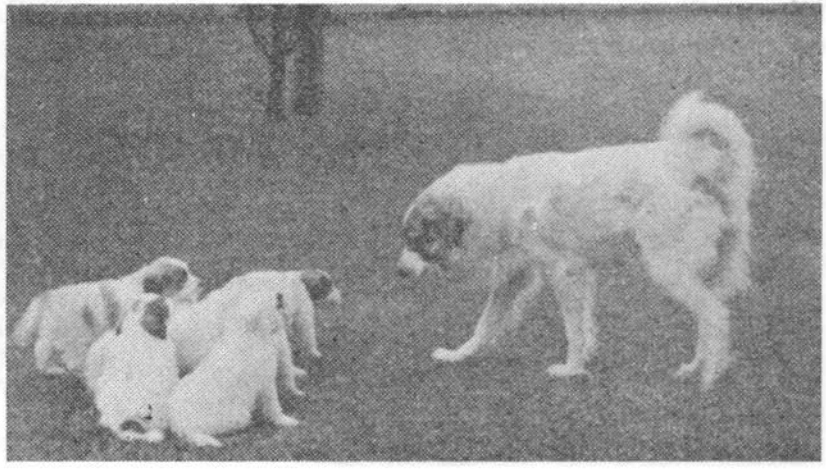

Înălțimea :
M. 70—80 cm
F. 65—72 cm

Greutatea :
M. 45—55 kg
F. 43—53 kg

Culoarea părului :
Alb curat sau alb cu pete ; gri, galben deschis, cafenii sau cenușii

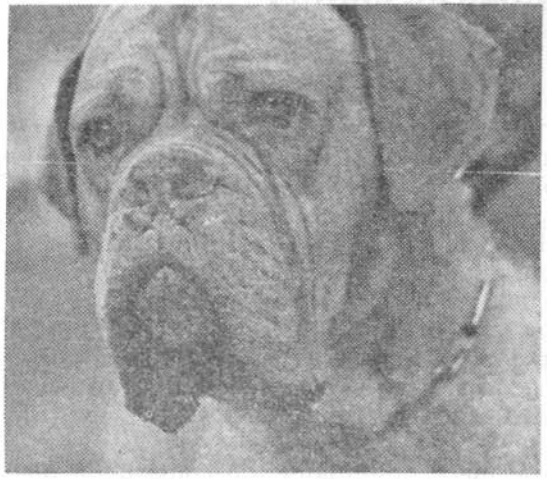

59

116

DOG DE BORDEAUX
Dogue de Bordeaux
FRANȚA

Este unul din cei mai vechi cîini francezi, strămoșii lui direcți fiind cîinii de luptă „Pugnaces", care sînt reprezentați pe monumente antice. Unul din acești Moloss, care poate fi văzut pe o statuie din Bologna (cca 1300 ani î.e.n.), seamănă foarte mult cu Dogul de Bordeaux. Cîinele Moloss a venit în Franța odată cu armatele romane și s-a răspîndit în ținutul Alan, unde era folosit de măcelari, precum și la ocrotirea cirezilor contra urșilor și lupilor. În America și în sudul Franței, acești dogi au fost întrebuințați pentru lupte în arene, cu taurii și leii, cîștigîndu-și o faimă de gladiatori temuți. A fost gloria dar și nenorocirea lor, căci au căpătat și o reputație detestabilă. Se spune despre un om irascibil că este rău ca un Dog de Bordeaux. În realitate, nu există cîine mai egal, mai afectuos, mai echilibrat și mai calm decît Dogul de Bordeaux. Este răspîndit în Belgia, Germania, Italia, Elveția, Canada, S.U.A. și în alte țări.

Înălțimea :
M. 60—68 cm
F. 58—66 cm

Greutatea :
M. Talii mari : 50 kg cel puțin
F. Talii mari : de la 45 kg în sus
Talii mijlocii :
M. 38—45 kg
F. 35—40 kg

Culoarea părului :
Unicolor, culoarea mahonului ; galben roșcat ; pete mici albe pe piept și labe

Dogul de Bordeaux este un cîine colos, puternic, compact, musculos, cu corpul proporționat, cu picioare nu prea înalte, cu aspect armonios, suplu și iute în mișcări, un redutabil atlet. Capul este masiv, cu falduri puternice între ochi, ceea ce îi conferă un aspect de temut. Părul este fin, scurt și mătăsos. Este impunător și mîndru, inteligent, curajos, fără a fi agresiv, vigilent, devotat stăpînului, iubește copiii, însă este răutăcios cu alte animale și, mai ales, cu alți cîini.

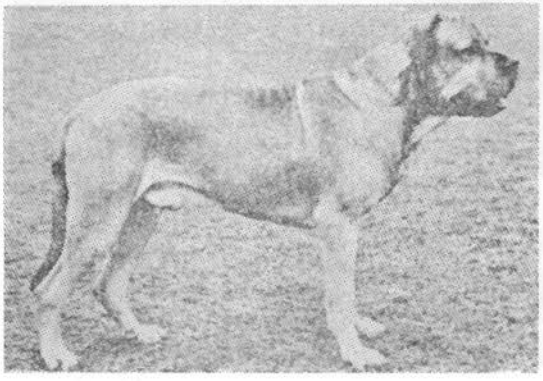

Este prototipul cîinelui de luptă, unul din cei mai curajoși cîini, nu se sperie de nici un pericol : de aceea, este folosit ca un foarte bun paznic, pentru ocrotire și ca însoțitor. S-a făcut din el, cîndva, un gladiator. Se poate face din el un cîine de salon. Este dotat pentru ambele, dar nu trebuie să fie nici cîine de luptă, nici de salon ci să rămînă superbul atlet musculos și prompt. În pofida măștii sale teribile, are nevoie de o mare afecțiune : cu prețul cîtorva mîngîieri și cuvinte calde, el va fi tovarășul cel mai afectuos, mai atent, însoțitorul cel mai bun pe care ți-l poți dori.

197

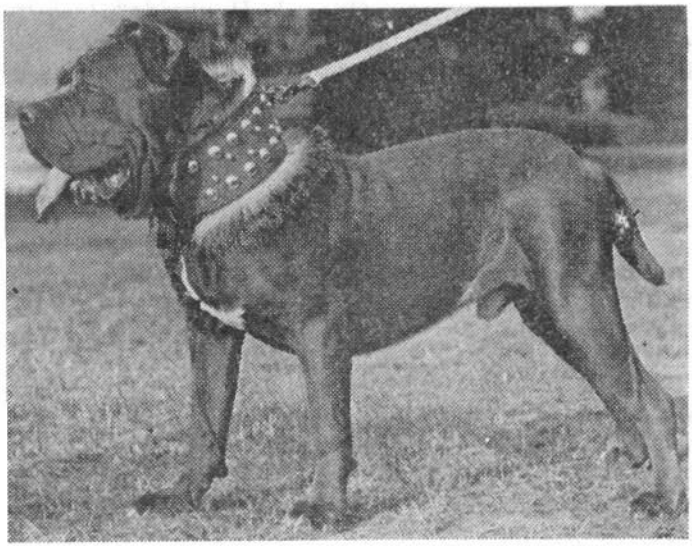

60

DOG ITALIAN
Mastino Napolitano
ITALIA

Ca şi ceilalţi Dogi, are acelaşi strămoş, cîinele Moloss, care, iniţial, a fost adus de romani în Grecia şi folosit ca luptător în arenă şi în război. Mai tîrziu, regele Alexandru al Greciei a preţuit aşa de mult acest cîine încît, atunci cînd a plecat în Italia, l-a luat cu el. După alte opinii, Dogul italian ar rezulta din încrucişarea între Molossul roman şi cîinii de luptă „Pugnaces" britanici, aduşi tot de legiunile romane. După chinologii englezi, a fost introdus în Anglia de fenicieni, cu 500 de ani înaintea erei noastre, de unde s-a răspîndit, ulterior, în Europa. Cert este că prima sa apariţie oficială datează din 1946, iar standardul său a fost definitivat în 1949.

Este un cîine deosebit, de talie mare, cu corpul extrem de musculos, cu o mare forţă ; are mersul încet şi impozant şi o privire serioasă, care cere imperativ să nu te apropii prea mult. Capul seamănă cu acela al unui hipopotam, ceea ce îi dă o înfăţişare de temut. Părul este foarte scurt, des şi neted. Cu toată mărimea, este agil la atac şi iute în alergări, dacă este antrenat. Are un caracter bun, calm, paşnic, devotat stăpînului, însă agresiv cu străinii. Este curajos, energic şi rezistent la intemperii. Caracteristic este pielea largă şi mobilă pe tot corpul, formînd salbă la gît şi riduri pe cap. Are nevoie de spaţiu şi de multă mişcare în aer liber.

Este un foarte bun paznic, cîine de apărare, de luptă, de tracţiune ; este folosit şi în poliţie.

Înălţimea :
M. 65—75 ± 2 cm
F. 60—68 ± 2 cm

Greutatea :
M. 50—70 kg
F. 50—70 kg

Culoarea părului :
Negru ; gri-cenuşiu ; gri-vărgat ; pete albe pe piept şi vîrful labelor

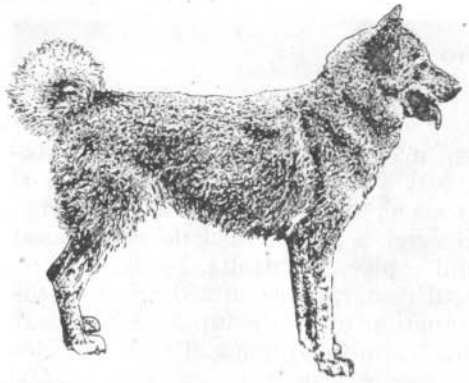

61

CÎINE DE HOKKAIDO — KYUSHU
Hund von Hokkaido
JAPONIA

Înălţimea :
M. 48,5—54,2 cm
F. 42,4—48,5 cm
Greutatea :
M. pînă la 30 kg.
F. pînă la 25 kg.
Culoarea părului :
Alb cu cenuşiu

Leagănul acestei rase este regiunea japoneză Hokkaido. De fapt, după regiunea unde este răspîndit, el poartă denumirile : cîine de Kyushu, cîine de Kochi, de Toyama etc. Originea sa este foarte veche. Datorită calităţilor şi deosebitei lui rezistenţe la intemperii, a fost folosit în regiunile muntoase.

Este un cîine de talie mijlocie, fin, robust, bine clădit, musculos, foarte rezistent. Acoperit cu păr scurt şi des, are o înfăţişare simplă, dar elegantă.

Fiind blînd, răbdător, liniştit, sensibil, credincios şi ataşat stăpînului, este folosit ca paznic al turmelor, la vînătoare şi ca ajutor al pescarilor ; este, de asemenea, un bun însoţitor.

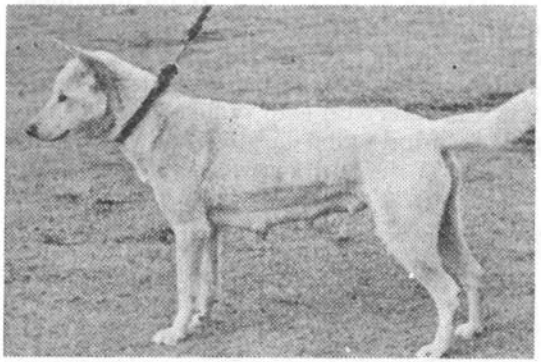

62

261

CÎINE DE AINU
Ainos — Hokkaido-Ken
JAPONIA

Înălţimea :
M. 41—50 cm
F. ceva mai mică
Greutatea :
M. în jur de 25 kg
F. ceva mai mică
Culoarea părului :
Roşcat ; alb ; negru ; negru-maron ; culoarea sare şi piper

În Japonia se numeşte „Cîine de Hokkaido", însă în celelalte ţări este cunoscut mai mult sub denumirea de „Cîine de Ainu". Este o rasă autohtonă din Japonia, folosită la vînătoare şi la paza casei, de poporul Ainou ce locuia pe vremuri îndepărtate în ţinutul Hokkaido. A fost declarat oficial ca „monument al naturii".

De talie mijlocie, puternic construit, fin, musculos, cu aspect rustic este impetuos şi are o mare rapiditate de mişcare ; sensibil, energic, ascultător şi devotat stăpînului, cu un instinct deosebit de orientare, este foarte curajos — luptă cu urşii de talie mare.

Excelent paznic ; este folosit şi la vînătoarea de animale mari şi, îndeosebi, de urşi ; este apreciat şi ca un bun cîine de tracţiune, ca apărător şi bun însoţitor : simţul său deosebit de orientare îi permite, întotdeauna, să-şi regăsească stăpînul, indiferent de distanţa care îi separă la un moment dat.

63

260

CÎINE DE LUPTĂ TOSA
Tosa Fichting Dog
JAPONIA

Înălțimea :
M. peste 60 cm
F. peste 54 cm

Greutatea :
M. peste 37,5 kg
F. peste 30 kg

Culoarea părului :
Unicolor ; roșcat ; alb cu pete roșii

Este o rasă tînără, apărută între anii 1868—1912. Cîinele Tosa este produsul unei însemnate selecționări, în urma mai multor încrucișări între rasa Kochi din provincia Shikoku din Japonia și cîinii europeni din rasele : Bulldog, Saint-Bernard, Bullterrier și Dog german. De la fiecare din aceste rase, Tosa a luat caracteristicile principale și, mai ales, puterea de atac și curajul.

Cîine de talie mare, puternic construit, foarte proporționat, cu aspect impunător, demn și elegant. Cu tot numele său bătăios, are un temperament blînd și răbdător. Este foarte prudent, curajos și, de multe ori, destul de agresiv. Se dresează ușor. Caracterul său reunește deopotrivă perseverența și siguranța de sine, împreună cu un curaj nemărginit.

Excelent paznic al caselor, este folosit, în special pentru lupte. De asemenea, este și bun însoțitor, foarte atașat de stăpînul său.

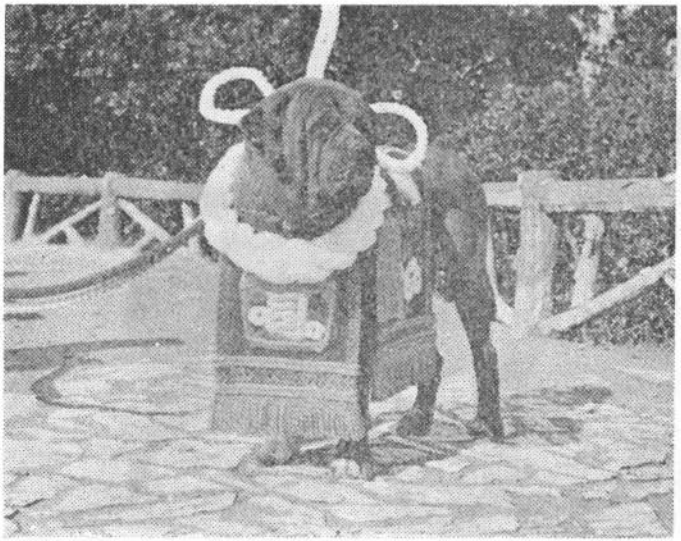

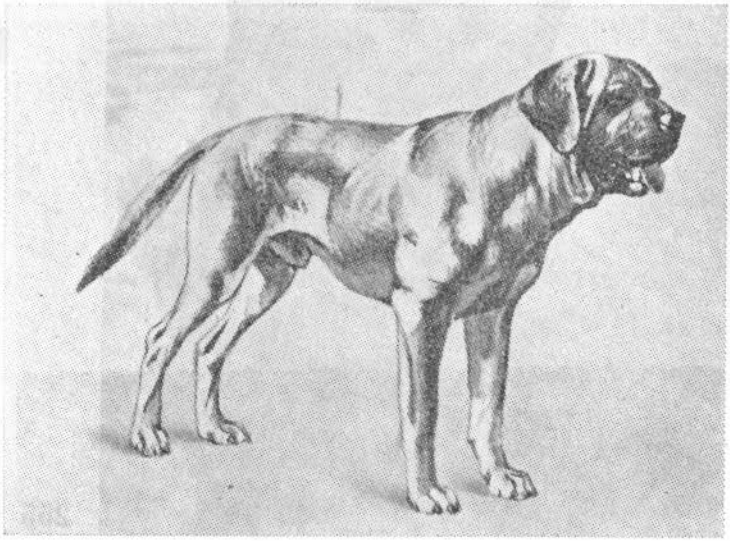

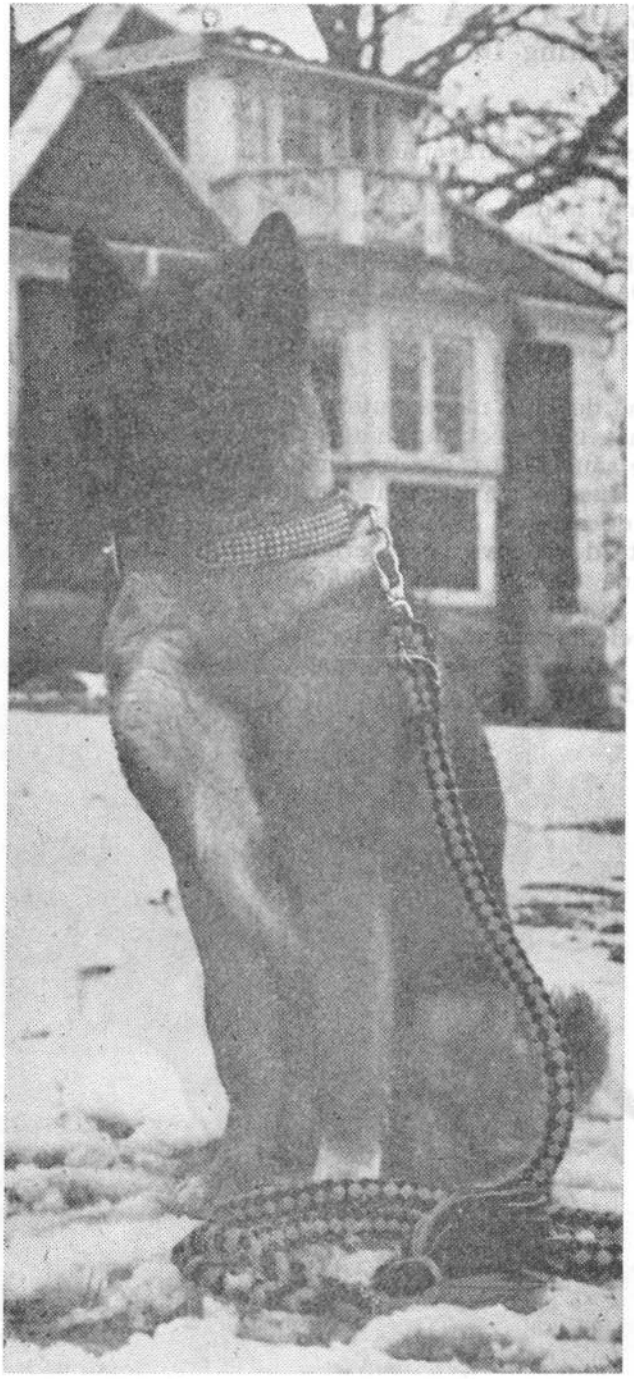

64 **SPITZ JAPONEZ**
Akita Inu
JAPONIA

Rasă veche japoneză, care s-a dezvoltat în regiunea Akita, din nord-estul Japoniei. La început a fost folosit la vînătoare, apoi a fost întrebuinţat ca un cîine de luptă, datorită conformaţiei sale puternice. Considerat ca o glorie naţională, ca un monument istoric, în prezent este unul dintre cîinii protejaţi de statul japonez.

Cîine de talie mare, solid, de proporţii armonioase, cu o înfăţişare impunătoare, ce dă impresia unei mari distincţiuni, datorită unei perfecte simetrii. Are o alură viguroasă şi demnă, plină de grandoare şi blîndeţe.

Fiind docil, mîndru, inteligent, impetuos, cu aspect frumos, simpatic şi blînd, imperturbabil şi ascultător, este folosit ca un excelent paznic, la vînătoare de animale mari şi la tracţiune ; în prezent cunoaşte un mare succes în Europa şi în S.U.A. ca un excelent cîine de însoţire.

Înălţimea :	*Greutatea :*
M. 63,5—70 cm	M. 35—40 kg
F. 57,5—64 cm	F. 32—38 kg

Culoarea părului :
Roşcat ; cenuşiu ; negru-vărgat ; alb cu pete de culoarea sare şi piper

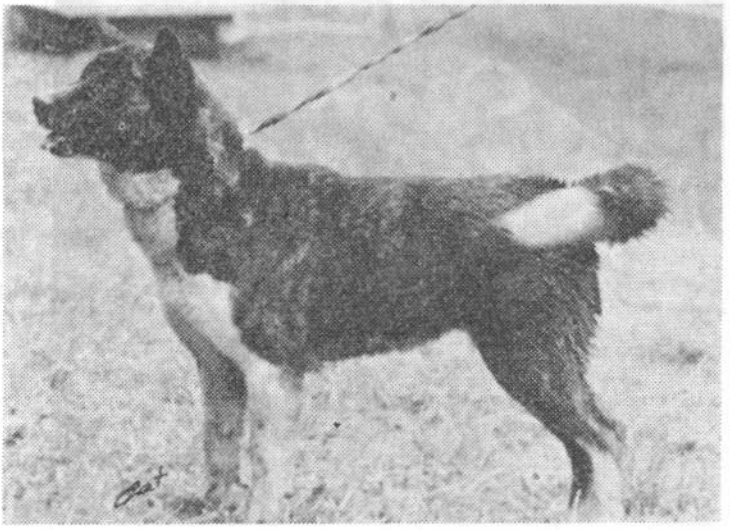

255

65

258

SANSHU
JAPONIA

Rasă relativ tînără, formată în jurul anului 1912 prin încrucişarea dintre vechii cîini Aichi şi Chow-Chow, obţinîndu-se un exemplar de cîine puternic şi compact. Această rasă prezintă două varietăţi — cu talie mică şi cu talie mijlocie ; au aceleaşi caractere morfologice, deosebindu-se numai prin mărimea staturii.

Sanshu este un cîine robust, rezistent, cu corp solid, bine construit, cu o conformaţie puternică, bine echilibrată. Capul văzut din profil are o formă pătrată, cu urechile mici, drepte şi ascuţite : gîtul este gros şi puternic, greabănul dezvoltat şi înalt, spatele scurt şi puternic, toracele suficient de adînc, cu coastele bine arcuite şi cutia toracică bine dezvoltată, abdomenul cu linia moderat de suptă ; părul nu prea lung, este bogat, des şi aspru.

Are un caracter sensibil, este inteligent, curat, ascultător şi foarte devotat stăpînului, ager, vioi, cu mult nerv şi foarte vigilent.

Excelent pentru pază şi bun însoţitor. În toată Japonia este apreciat ca un foarte simpatic cîine de companie.

Înălţimea :
M. mică : 40—45 cm
mijlocie : 50—55 cm
F. mică : 37—42 cm
mijlocie : 45—50 cm

Greutatea :
M. 20—25 kg
F. 18—22 kg

Culoarea părului :
Culori variate, de la roşu la gri, alb curat şi pătat

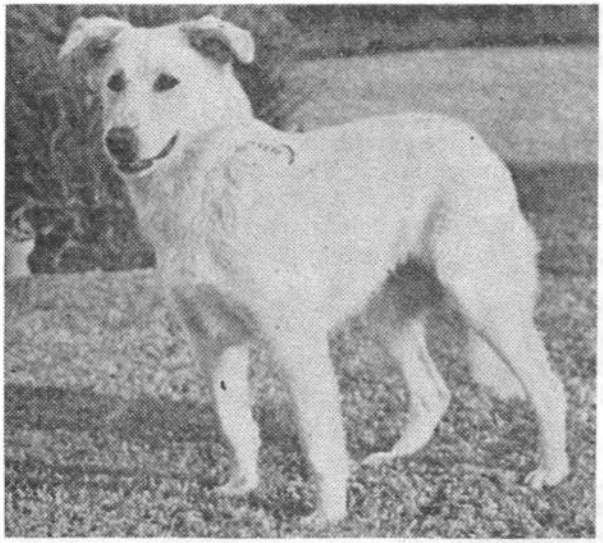

247

66 **CÎINE DE ATLAS**
Aidi
MAROC

Înălţimea :
M. 52—62 cm
F. 52—62 cm

Greutatea :
M. 30—32 kg
F. 28—30 kg

Culoarea părului :
Culori variate : arămiu, roşcat, crem, alb, vărgat, alb şi negru, alb-arămiu, tricolor cu pete

Rasă naţională a Marocului , foarte puţin cunoscută în altă parte.

Este un animal solid, rustic, remarcabil prin puterea şi vioiciunea sa ; musculos, nervos, de construcţie puternică, fără a fi prea greoi ; are părul foarte des şi stufos, de lungime medie, care îl pune la adăpost atît împotriva căldurii cît şi a frigului din munţi ; capul ca de urs este bine proporţionat cu întregul corp, craniul este plat şi lat, botul conic ca şi ansamblul capului, trufa neagră sau brună, în armonie cu blana, maxilarele puternice, dotate cu dinţi bine plantaţi, albi şi regulaţi ; ochii sînt de mărime mijlocie, cu privirea foarte vioaie, atentă şi scrutătoare, de nuanţă închisă, indiferent de culoarea blănii. Blana lui este ca o armură în luptele pe care Aidi trebuie să le ducă împotriva şacalilor şi a altor animale prădalnice.

Mereu atent şi vigilent, gata oricînd să-şi îndeplinească rolul de paznic. Aidi este un cîine inteligent, curajos şi foarte devotat stăpînului.

Cîine de munte, este folosit ca paznic al casei şi ca apărător al cortului şi bunurilor stăpînului şi al şeptelului împotriva animalelor de pradă.

Pedigree-ul, garanţie a purităţii rasei. *Pedigree-ul este un termen englezesc prin care se înţelege arbore genealogic. Pedigree-ul prezintă lista completă a ascendenţilor paterni şi materni ai unui animal de rasă pură, fie că este vorba de un cal sau de un cîine. Pedigree-ul serveşte pentru a individualiza un animal, în aşa fel încît numai din numele acestuia crescătorii să-i poată cunoaşte linia, proprietarii să aibă siguranţa şi garanţia că posedă un cîine de rasă pură.*

Toţi cîinii crescuţi în diferitele crescătorii existente în lume sînt identificaţi prin numele crescătorului (crescătoriei), care corespunde prenumelui animalului, şi printr-un nume propriu.

Cîinii de rasă sînt înregistraţi în Cartea de Origine. Prima Carte de Origine a fost întocmită în 1874, în Anglia.

Cartea de Origine Română (prescurtat C.O.R.), funcţionează ca organism special al Asociaţiei Chinologice din ţara noastră, reprezentînd evidenţa unică de genealogie canină, în care pot fi înscrişi toţi cîinii de rasă cuprinşi în nomenclatura standardelor Federaţiei Chinologice Internaţionale, precum şi a raselor autohtone selecţionate şi omologate.

Este singura evidenţă autorizată pe teritoriul Republicii Socialiste România.

Referitor la actele necesare pentru înregistrarea cîinilor de rasă în C.O.R. şi obţinerea certificatului de origine (pedigree-ul), toţi cei interesaţi pot obţine informaţiile dorite fie de la filialele chinologice teritoriale, fie direct de la Cartea de Origine Română, cu sediul la Timişoara, str. Cozia nr. 91.

67

173

CÎINE DIN VALEA ESTRELLA
Cao da Serra da Estrella
PORTUGALIA

Încă din timpuri vechi, acest cîine trăia pe culmile Văii Estrella. Originea lui sigură este însă greu de stabilit. Totuşi, se presupune că ar fi o rasă veche a peninsulei Iberice, de tip molossoid, folosită la paza turmelor împotriva lupilor şi hoţilor. În Portugalia se află destul de multe exemplare din această rasă şi cele mai reprezentative trăiesc în Valea Estrellei.

Cîine de talie mare, compact, cu corpul bine proporţionat, musculos şi armonios ca aspect, cu o anatomie perfectă, omogen, exprimînd puritatea unei rase consolidate în timp îndelungat. Capul este masiv, puţin alungit şi uşor boltit ; stopul puţin pronunţat este plasat la mijlocul distanţei dintre creştet şi vîrful nasului, făcînd ca proporţionalitatea capului faţă de trup să fie egală cu cea a botului faţă de craniu, ceea ce accentuează armonia în ansamblu ; urechile mici, subţiri, triunghiulare, rotunjite la vîrf, întoarse spre spate sînt inserate la înălţime medie şi atîrnă sprijinite lateral lîngă corp ; ochii ovali sînt plasaţi sus în orbită, orizontali, bine deschişi, de culoarea chihlimbarului deschis, au o privire calmă, inteligentă, foarte expresivă ; gîtul este drept, scurt şi gros, spatele aproape orizontal, de preferinţă scurt, membrele verticale, musculoase, cu oase solide. Coada este lungă pînă la jaret, abundent păroasă, la varietatea cu păr lung prezentînd şi fanioane ; în repaus cade între coapse, în alertă se ridică deasupra nivelului orizontal şi se curbează în sus.

Înălţimea :
M. 65—72 cm
F. 62—68 cm

Greutatea :
M. 40—50 kg
F. 30—40 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu, roşcat, galben, unicolor sau cu pete

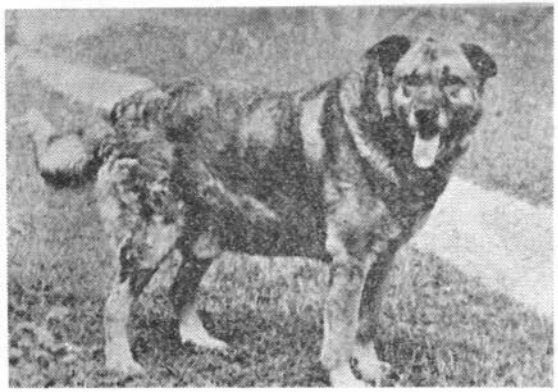

Această rasă prezintă două varietăţi de păr : cîini cu păr lung, bogat, nu prea des şi nici prea aspru şi cîini cu păr scurt şi des ; au aceleaşi caractere morfologice.

Cîine rustic, foarte vioi şi impetuos. Are temperament energic de luptător. Este inteligent, atent şi vigilent. Un cîine care nu cunoaşte cale de mijloc : foarte ascultător şi devotat stăpînului, neîncrezător şi periculos faţă de străini. Este folosit ca paznic al casei, ca apărător al turmelor de vite şi, de multe ori, la tracţiunea săniilor. Avînd un Cao da Serra da Estrella, păstorii din această regiune muntoasă pot fi siguri că, atît ziua cît şi noaptea, nici oameni, nici lupi, nici alte animale de pradă nu se vor apropia de turmă.

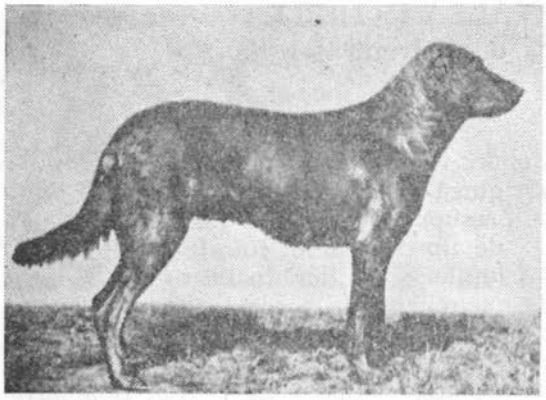

68

CÎINE DE CASTRO LABOREIRO
Cao da Castro Laboreiro
PORTUGALIA

Rasă tipică portugheză. Numele său provine de la satul Castro-Laboreiro. Originea se pierde în trecut. S-a răspîndit în regiunile muntoase, în jurul oraşelor Peneda şi Soaja, situate între fluviile Minho şi Lima. Este un tip de Mastiff, sincer şi încrezător în stăpîn.

Cîine de talie mare, foarte puternic, viguros, cu înfăţişarea graţioasă, cu blana deosebit de frumoasă, cu aspect rustic şi sever, caracteristic cîinelui montan, cu mers uşor, agil în mişcări. Foarte rezistent la intemperii, avînd un păr gros, aspru, neted, abundent şi bine aderent pe corp. Are lătratul caracteristic : foarte sonor, începe cu tonuri joase şi adînci şi se termină cu tonuri înalte, ascuţite, întinse.

170

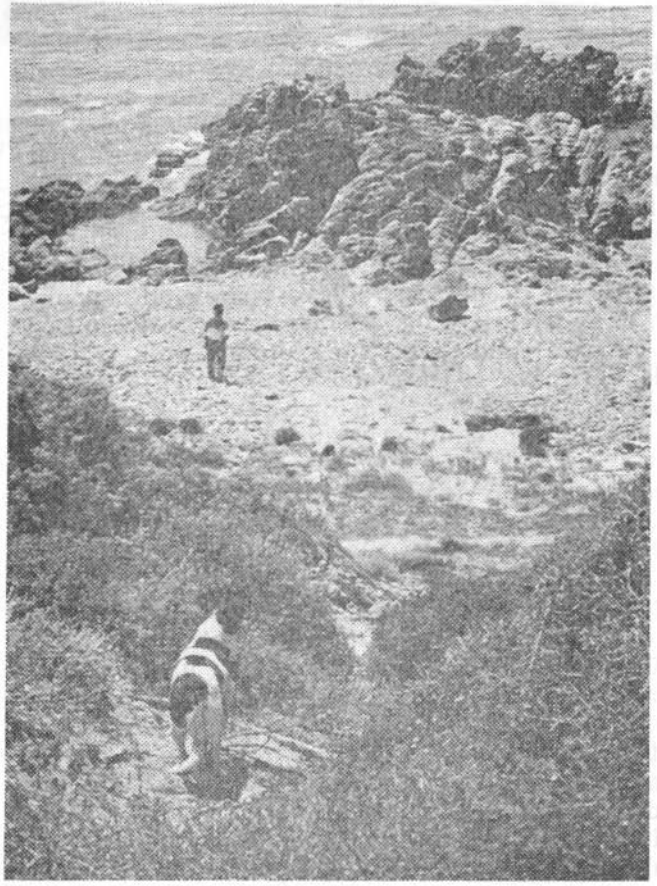

Foarte curajos, bănuitor, nervos, cu temperament furios, sîngeros : se aruncă în luptă ca un nebun. Mişcarea lui se compune din faze ritmice şi lejere. Mersul obişnuit este pasul lent, dacă nu are motiv de a grăbi mişcarea ; la nevoie, trece rapid la trap sau la galop.

Fiind sincer, încrezător şi devotat stăpînului, este folosit ca un excelent paznic al casei şi ca ocrotitor neîntrecut al vitelor împotriva lupilor şi al altor animale prădalnice.

Înălţimea :
M. 50—60 cm
F. 50—57 cm

Greutatea :
M. 30—40 kg
F. 20—30 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu, gri cu tonuri de negru, brun sau roşcat

69

CÎINE RAFEIRO DO ALENTEJO
Cao Rafeiro do Alentejo
PORTUGALIA

Cîine de talie mare, musculos, cu trunchi puternic, lung şi voluminos, totuşi destul de sprinten şi agil în mişcări. Capul seamănă cu al ursului, botul este bombat, cu profilul drept, mai scurt decît craniul, buzele sînt uşor arcuite în faţă, suprapuse, maxilarul este masiv, musculos, stopul puţin pronunţat, axa botului şi axa craniului sînt divergente ; ochii situaţi aproape la suprafaţa craniului, plasaţi orizontal, de formă ovală şi mici, sînt închişi la culoare şi au o expresie calmă; urechile mici şi puţin mobile, triunghiulare, înguste la bază, sînt răsfrînte şi atîrnă lateral ; gîtul este bine ataşat, drept, scurt, viguros şi cu salbă ; membrele sînt viguroase, perpendiculare pe sol şi depărtate între ele ; trunchiul este masiv, lung şi bine muscularizat, arcuit şi uşor descendent. Părul este scurt, des, neted şi abundent : are o mare rezistenţă la intemperii. Coada este lungă şi recurbată dar nu frîntă.

Cu înfăţişare rustică, foarte curajos, activ şi devotat stăpînului, este un excelent paznic al casei şi al turmelor, în special noaptea ; în timpul zilei este mai puţin vigilent.

96

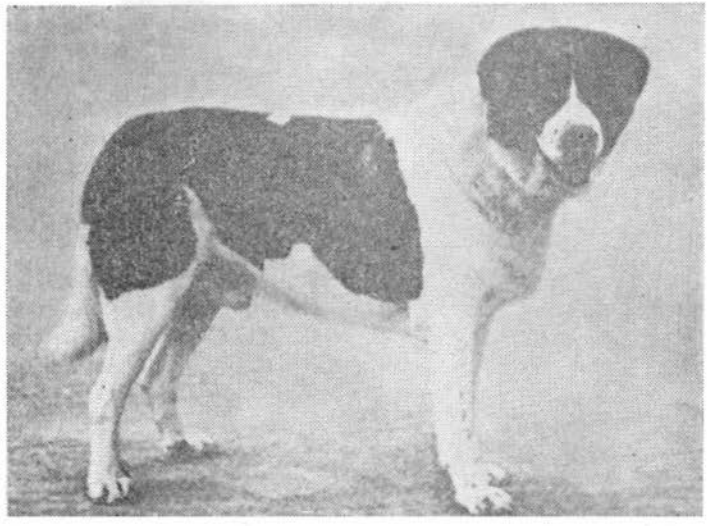

Înălţimea :
M. 66—74 cm
F. 64—70 cm

Greutatea :
M. 40—50 kg
F. 35—45 kg

Culoarea părului :
Negru, gri, cenuşiu, roşcat, brun, gălbui amestecat cu alb

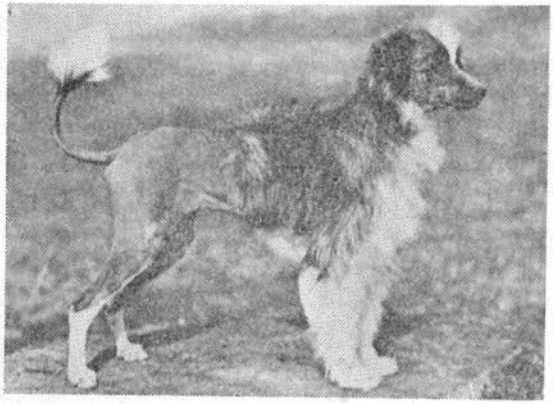

70

37

CÎINE DE APĂ PORTUGHEZ
Cao de aqua
PORTUGALIA

Această rasă nu este prea cunoscută. Altă dată era răspîndită pretutindeni de-a lungul litoralului portughez. Dar pe măsură ce metodele de pescuit s-au modernizat aceşti cîini nu s-au mai găsit decît în provincia Algarve, care a devenit leagănul lor actual. Asupra originii există indicii că ar descinde din cîinele Barbet, adus în Spania şi Portugalia de năvălitorii mauri.

Cîine de talie medie, bine proporţionat, robust şi musculos. Remarcabilă este dezvoltarea puternică a muşchilor datorită frecventelor exerciţii de înot. Corpul este scurt, drept şi destul de rotunjit.

Cîinele de apă portughez se prezintă în două varietăţi : una cu păr lung, uşor ondulat, lucios şi nu prea des, deasupra capului şi urechilor avînd părul mai lung ce formează un fel de claie ; alta, cu părul mai scurt, format din bucle netede, cilindrice, dese şi fără luciu ; îi lipseşte claia de păr de deasupra capului şi urechilor, părul fiind pe aceste porţiuni la fel de lung ca şi pe restul corpului. Cele două varietăţi prezintă aceleaşi caractere morfologice.

Este un cîine inteligent, voluntar, impetuos, foarte curajos şi rezistent, un înotător şi scufundător extraordinar ; docil şi ascultător, îndeplineşte cu mare bucurie ordinele stăpînului, căruia îi este extrem de devotat ; are o privire pătrunzătoare şi vie, posedă un excelent simţ olfactiv, o vedere minunată, un temperament foarte vioi.

Cu aceste calităţi, este un ajutor de nepreţuit în munca grea a pescarilor. Cînd un peşte scapă din undiţă sau din plasă, el se aruncă imediat în apă şi îl aduce stăpînului, fără să i se fi cerut. Aportează din apă năvodul deteriorat sau odgonul dezlegat. Este folosit, de asemenea, şi ca un cîine de legătură între bărcile pescarilor şi ţărm sau viceversa, chiar cînd distanţa este considerabilă, precum şi la paza lucrurilor şi a bărcilor.

Înălţimea :
M. 50—57 cm ; ideal 54 cm
F. 43—52 cm ; ideal 46 cm

Greutatea :
M. 19—25 kg
F. 16—22 kg

Culoarea părului :
Negru ; alb-brun ; alb cu maron ; alb cu negru

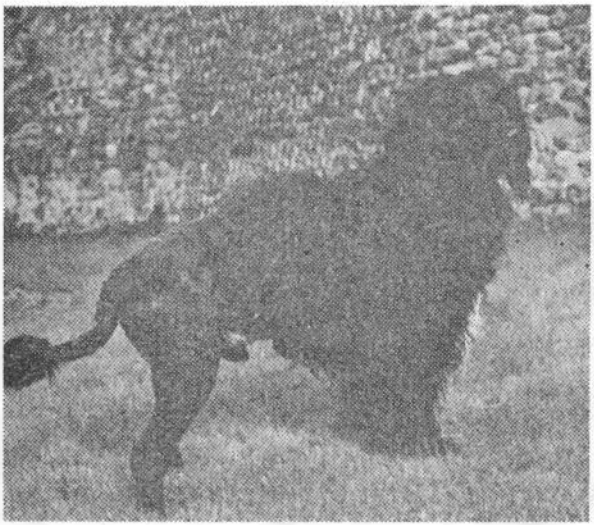

71

CÎINE DE TURMĂ APPENZELLER
Bouvier d'Appenzell ; Appenzeller Sennenhund
ELVEȚIA

Este produsul încrucișării între Dogul tibetan, adus din Asia în Europa de greci și fenicieni, cîinele Moloss, adus în Elveția de legiunile romane și cîinii din Munții Alpi. S-a dezvoltat în văile cantonului Appenzell, de la care a luat și numele.

De mărime mijlocie, bine proporționat, de formă pătratică, musculos și vioi, cu înfățișare răutăcioasă. Capul este proporțional cu corpul ; craniul mai mult plat, cu partea cea mai largă între urechi, se îngustează treptat spre bot ; stopul este puțin pronunțat ; urechile plasate destul de sus, în formă de „V", cu vîrful rotunjit, căzînd lipite de cap, sînt ridicate la rădăcină și întoarse înainte, în poziție de atenție, de așa manieră încît văzute de sus și din față, capul și urechile prezintă o formă triunghiulară, caracteristică ; ochii destul de mici, migdalați, nu proeminenți, vioi, plasați puțin oblic spre nas, sînt de culoare brun-închisă ; gîtul este compact și sec, pieptul larg și profund, spatele puternic și drept ; membrele anterioare, drepte din față ca și din profil, au osatură puternică ; coada prinsă destul de sus, puternică, de lungime mijlocie, bine garnisită cu păr mai lung pe partea inferioară, este purtată, în acțiune, încolăcită lateral pe crupă ; mersul este alungit și suplu, pasul viguros. Părul scurt și aspru, des, stufos și lucios, este bine lipit de corp.

46

Înălțimea :
M. 52—58 cm
F. 48—54 cm

Greutatea :
M. 22—25 kg
F. 22—25 kg

Culoarea părului :
Negru cu pete albe și roșii. O pată albă pe frunte. Alb pe labe, pe piept și în vîrful cozii

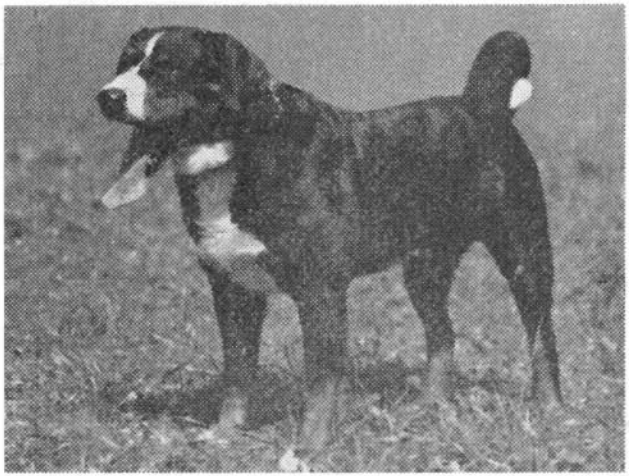

Inteligent și foarte activ, este capabil să adune o cireadă de 100—200 de vite, într-un timp foarte scurt fără nici un alt ajutor. Foarte curajos, stăpînește și taurii de care nimeni nu se poate apropia, sigur de sine, cinstit, inteligent, apărător fidel și incoruptibil al stăpînului.

Rezistent la intemperii, vioi și vigilent, este un excelent paznic al turmelor de vite mari și al casei. Este utilizat și la căutarea călătorilor surprinși de avalanșe și ca sanitar.

72

CÎINE DE STÎNĂ DE BERNA
Bouvier Bernois ; Berner Sennenhund
ELVEȚIA

Este descendent al Dogului tibetan. Cea mai veche reprezentare a lui se poate vedea pe o lampă de lut, romană, găsită în Vindonissa. Acest tip de cîine străvechi a fost încrucișat cu cîini ciobănești, obținîndu-se exemplarele de astăzi. S-a dezvoltat în jurul cantonului Berna, de la care a luat și numele. La sfîrșitul secolului trecut, pentru un timp, a dispărut din această regiune. S-a menținut numai în ținutul Durrbach, de aceea s-a mai numit și „Durrbachler". Este cel mai iubit, stimat și răspîndit cîine în Elveția, de unde s-a răspîndit și în Germania, Olanda, Țările Scandinave, Franța, Italia, Canada și S.U.A. Marele chinolog elvețian Heim susține că este „cel mai frumos cîine din lume", și afirmația este îndreptățită.

De talie mare, cu o construcție perfect proporționată și armonioasă, cu înfățișare splendidă și impunătoare, cu blană superbă din păr lung, bogat, des, moale, puțin ondulat, lucios și negru, cu petele bine conturate în roșu-ruginiu și alb, cu mers demn și nobil, Cîinele de stînă de Berna este foarte apreciat.

Agreabil și vioi, inteligent, curajos și vigilent, activ și devotat stăpînului, este un excelent paznic al casei și al turmelor. Datorită constituției sale puternice și sîrguinței lui proverbiale, este folosit și la tracțiune și la vînătoare. Este și un cîine însoțitor deosebit.

45

Înălțimea :
M. 64—70 cm ; optim : 66—69 cm
F. 58—66 cm ; optim : 62—65 cm

Greutatea :
M. 45—50 kg
F. 45—50 kg

Culoarea părului :
Negru strălucitor cu pete roșii pe fălci, la ochi și pe picioare ; o șuviță albă pe frunte, bot și piept, pe labe și în vîrful cozii

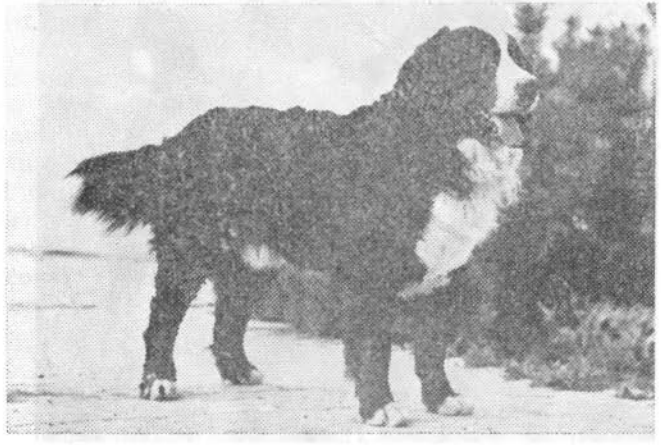

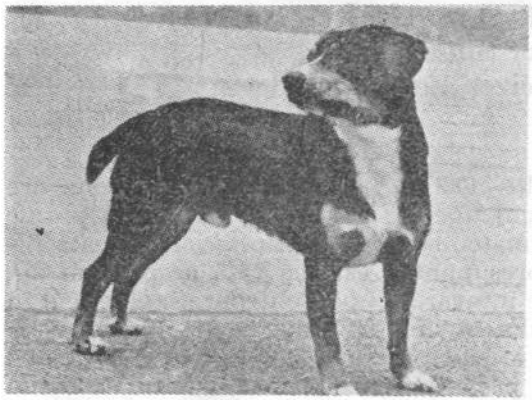

73

47

CÎINE DE STÎNĂ DE ENTLEBUCH
Bouvier de l'Entlebuch
Entlebucher Sennenhunde
ELVEȚIA

Ca și celelalte rase elvețiene din familia cîinilor de stînă, această rasă se pare că există din vremea romanilor. S-a dezvoltat și răspîndit în jurul cantonului Lucerna, din ținutul Entlebuch, de la care a primit și denumirea.

Cîine de talie mijlocie, cu structură armonioasă ; capul este proporționat cu corpul, craniul plat, stopul ușor marcat, botul puternic și frumos modelat, ochii destul de mici, castanii și vioi, trufa neagră ; urechile inserate sus, nu prea mari, cu vîrful rotunjit, sînt purtate atașat de obraji ; gîtul este scurt și compact, trunchiul alungit, spatele drept și puternic ; membrele anterioare au omoplatul lung și așezat oblig ; cele posterioare sînt drepte, puternice cu articulația jaretului bine dezvoltată ; părul este scurt, aspru, stufos, lucitor și bine lipit de corp.

Cîine foarte vioi, are o expresie simpatică și inteligentă, este curajos, activ și devotat stăpînului.

Este, deopotrivă, un excelent cîine de pază al casei și al turmelor, ca și un bun însoțitor, un admirabil cîine de companie, atent, vioi, docil și prietenos, în special cu copiii.

Înălțimea :
M. 40—50 cm
F. 40—50 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 22—28 kg

Culoarea părului :
Negru cu pete roșcat-gălbui ; o stea albă pe frunte ; pete albe pe piept, gît și labe

74

CÎINE MARE DE STÎNĂ ELVEȚIAN
Grand Bouvier Suisse
Grosse Schweizer Sennenhunde
ELVEȚIA

Ca și ceilalți cîini de stînă elvețieni și acesta are ca strămoș Dogul tibetan. Folosit de romani ca paznic al unităților armatei, s-a răspîndit ulterior în toată Elveția. O altă presupunere este că rasa ar proveni din cîinii mari care întovărășau pe Confederații elvețieni în războaiele Evului Mediu. În 1849, acești cîini au scăpat de la pieire cînd primarul din Zürich a vrut să-i extermine sub pretext că distrugeau vînatul, datorită țăranilor care s-au opus cu mare îndîrjire, deoarece cîinii respectivi le erau de un mare ajutor în muncă.

58

De talie mare, robust și vioi, puternic, masiv dar armonios construit, Cîinele mare de stînă elvețian este foarte frumos, atît prin simetria perfectă a corpului cît și prin minunata culoare a blănii sale de păr scurt.

Inteligent, vioi, curajos, credincios, rezistent, putînd parcurge distanțe mari fără a fi prea obosit, este ascultător și devotat stăpînului.

Un bun paznic al turmelor și al casei, — pare că nu doarme niciodată —, cîine de apărare, cîine bun pentru tracțiune, excelent însoțitor.

Înălțimea :
M. 65—75 cm
F. 60—68 cm

Greutatea :
M. 52—58 kg
F. 50—55 kg

Culoarea părului :
Fond negru cu pete roșii, ruginii și albe ; o stea albă pe frunte ; pete roșii la ochi, pe piept și la picioare

75

276

NORRBOTTENSPETZ
SUEDIA

Rasă autohtonă suedeză a cărei origine nu este prea cunoscută

Cîine de talie mică pînă la medie, cu o structură compactă dar suplă, pătratic, tipul clar al unui şpiţ. Conformaţia este armonioasă, mersul uşor şi elegant, expresia vioaie ; capul are formă de con, urechile ascuţite sînt purtate înainte, trufa este neagră, spatele drept, coada stufoasă, purtată răsucit pe spate. Părul este de lungime medie şi des.

Inteligent, totdeauna atent şi vigilent, cu o bună comportare, foarte devotat şi afectuos.

Este folosit ca paznic al locuinţelor, ca un bun cîine de tracţiune şi ca un apreciat însoţitor. Foarte ataşat stăpînului său, devine primejdios faţă de hoţi.

Înălţimea :
M. cca 45 cm
F. cca 45 cm

Greutateea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Toate culorile pe fond alb, cu pete roşii sau galbene

76

CÎINE DE SAINT-BERNARD
Chien de Saint Bernard ; Bernardiner
ELVEȚIA

Este una din cele mai cunoscute rase, avînd ca strămoș Dogul tibetan ; omul de știință Keller susține că acest dog s-a răspîndit în Nepal și India, apoi în China ; mai tîrziu, a trecut în Orientul Apropiat. S-au găsit în Assiria diferite basoreliefuri, vechi de peste 2500 de ani, pe care sînt înfățișați cîini cu păr scurt, care au o asemănare perfectă cu Saint Bernardul de astăzi. Este cunoscut în Egipt din epoca faraonilor. Războaiele și relațiile comerciale din timpul lui Alexandru cel Mare au adus acest cîine, peste Grecia și Italia, în Europa centrală. În Elveția a fost adus de coloniștii romani, care-l foloseau la paza proprietăților lor. Prin încrucișări cu cîinii din Munții Alpi s-a obținut un exemplar deosebit, Saint-Bernardul de astăzi. La început, s-a stabilit în cantoanele Waadt și Wallis, unde cîinii au trăit, mai mult sau mai puțin izolați, în tot cursul Evului Mediu, prezența lor fiind dovedită de picturile și sculpturile ce ne-au rămas din acele timpuri. De-abia între anii 1650—1670 a fost luat de călugării de la spitalul din muntele Saint Bernard (de unde i se trage și numele), dresat și utilizat la salvarea oamenilor de sub avalanșe. Aici s-a

61

Înălțimea :
M. minim 70 cm
F. minim 65 cm

Greutatea :
M. 55—80 kg
F. 55—80 kg

Culoarea părului :
Roșu cu alb, alb-roșu ; toate nuanțele de roșu în pete ; roșu, galben, brun ; pete albe pe bot, piept, labe, abdomen și ultima treime a cozii ; o pată albă pe frunte și pe bot — caracteristica rasei.

dezvoltat sub grija şi ocrotirea acestor călugări şi s-a răspîndit apoi în toată Elveţia, în Austria, Italia, Franţa, Anglia, Canada, S.U.A. etc. (Un cîine din această rasă, Barry, a salvat, în decursul a 12 ani de viaţă, patruzeci de vieţi omeneşti. În semn de omagiu, după moarte, „Barry" a fost împăiat şi astăzi poate fi văzut în Muzeul de Ştiinţe Naturale şi Istorice din Berna). Saint-Bernardul sau Bernardinerul a fost numit şi „Cîine de Barry", cuvîntul bari, în dialectul local, însemnînd urs. În adevăr, cîinele, enorm, cu blana lui bogată, seamănă, ca înfăţişare, cu ursul.

Este un cîine de munte, de talie mare, puternic, musculos şi viguros, cu capul mare, impozant, cu pliuri ce-i brăzdează faţa, cu privirea deosebit de inteligentă, uneori serioasă, alteori tristă, dar niciodată răutăcioasă, cu botul scurt şi trufa lată, neagră. Urechile fixate sus şi îndoite se lipesc de obraz formînd un triunghi uşor rotunjit şi alungit. Totul exprimă vigoare şi noblețe. Spatele este drept şi foarte lat, pieptul puternic, bine rotunjit, umerii înclinaţi şi laţi, membrele foarte solide. Coada, lată şi puternică la bază este lungă şi atîrnă dreaptă sau cu vîrful puţin îndoit.

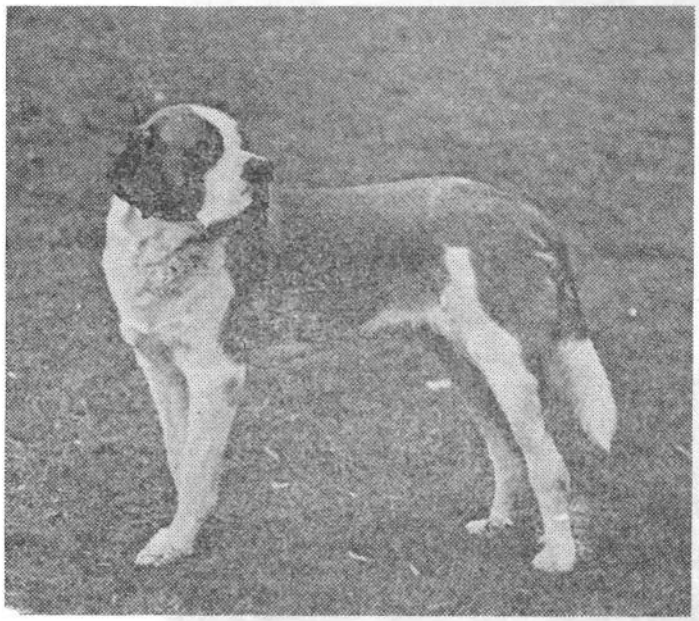

Această rasă se prezintă în două varietăţi care au aceleaşi caractere morfologice, deosebindu-se numai prin aspectul şi lungimea părului : una cu păr lung, mai puţin des, neted, puţin ondulat, înspre şale şi crupe ceva mai ondulat, şi alta cu păr scurt, aspru, des şi bine lipit de corp, la baza cozii părul fiind mai des şi mai lung.

Cu o alură nobilă, Saint-Bernardul are un temperament blînd şi un caracter vesel. Dotat cu simţ olfactiv deosebit, este curajos, devotat şi afectuos cu stăpînul şi, mai ales, cu copiii.

Folosit la început ca paznic al locuinţelor. Mai tîrziu, datorită puterii, simţului său remarcabil de orientare şi calităţilor olfactive, a fost dresat şi utilizat la salvarea oamenilor prinşi sub avalanşe sau rătăciţi în munte, pe care îi găseşte, le semnalează prezenţa sau îi conduce. Este, de asemenea, un foarte bun însoţitor.

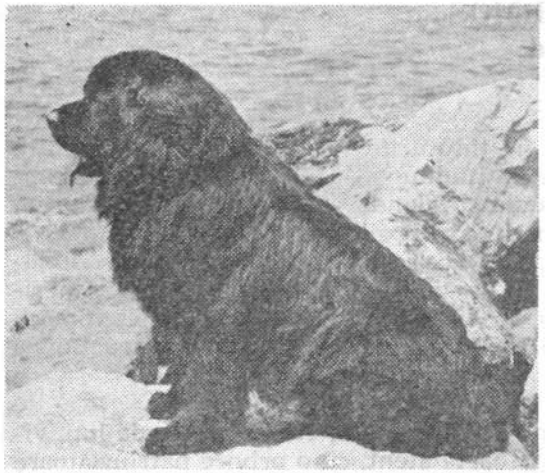

77

50

TERRA NOVA
Newfoundländer
CANADA

Cîine renumit pentru salvarea oamenilor de la înec. Asupra originii sale sînt mai multe presupuneri : mulţi specialişti cred că Terra Nova aparţine unei rase care s-a dezvoltat în Neufundland, ţinut din Canada. Această teorie este puţin veridică, deoarece primii colonişti englezi, care au sosit în anul 1022 în Neufundland, nu au întîlnit acest cîine. Nici cercetătorii din secolele al 17-lea şi al 18-lea nu amintesc de el. Alţi specialişti susţin că este rezultatul încrucişării între cîinele Labrador, care trăia în Neufundland, şi cîinii pentru elani norvegieni, aduşi de navigatorii scandinavi la sfîrşitul secolului al 18-lea în Neufundland. Cert este că are ca strămoş Dogul din Tibet. Această rasă s-a răspîndit apoi, în cursul secolului al 19-lea, cu ajutorul pescarilor, în Franţa, Germania şi Anglia ; a fost iubit şi lăudat de poeţii Burns şi Byron, care spunea despre el că are toate calităţile omului dar nu şi defectele lui.

Înălţimea :
M. 70 cm
F. 65 cm

Greutatea :
M. 63—67 kg
F. 49,5—54 kg

Culoarea părului :
Negru ca smoala ; negru cu reflexe bleu, pete aurii sau albe pe piept şi picioare

Cîinele Terra Nova impresionează prin forţa şi marea lui putere de lucru : se mişcă uşor şi arcuit, cu o legănare a corpului care îl caracterizează. Are statură puternică, fără a-i da însă un aspect greoi. Este viguros, cu înfăţişare foarte plăcută.. Părul neted, scurt, des, cu textură fină, uleioasă, este impermeabil la apă. Este un excelent înotător. Are un temperament excepţional de blînd, duios şi docil. Inteligent, vigilent, devotat stăpînului. Înţelege şi învaţă uşor.

Un excelent salvator al oamenilor de la înec, un bun tovarăş de lucru al pescarilor. Este folosit şi pentru paza şi ocrotirea copiilor.

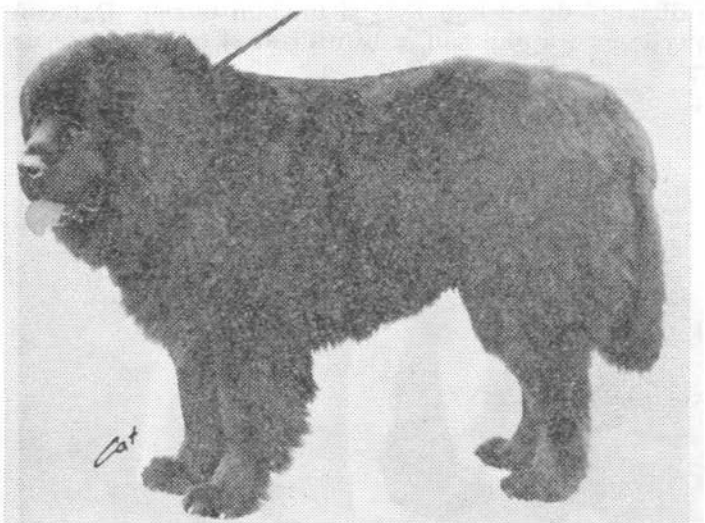

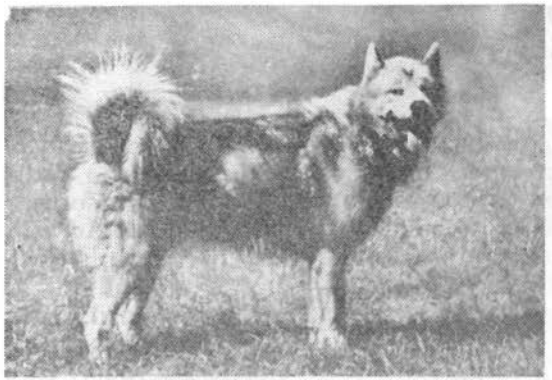

78

211

CÎINE ESCHIMOS
Eskimo-Hund
CANADA

Răspîndită în ţinuturile nordice din Siberia, între 60 şi 70 grade latitudine — Kamciatka, Alaska, Lapland, Groenlanda şi Islanda — rasa se împarte în mai multe varietăţi, dintre care numai una este recunoscută de către F.C.I. Din această varietate face parte şi Cîinele eschimos. El se găseşte mai ales în Nordul Americii, fiind adus, în vremuri îndepărtate, de eschimoşii din Siberia de Răsărit pentru a fi folosit la tracţiunea săniilor.

Înălţimea :
M. 57—64 cm
F. 51—57 cm

Greutatea :
M. 30—50 kg
F. 25—40 kg

Culoarea părului :
Toate culorile

Este un cîine de talie mare, cu înfăţişare de lup, viguros, puternic, foarte atent, cu o privire pătrunzătoare şi înflăcărată ; are o structură armonioasă, musculos şi totuşi suplu. Părul lung şi zbîrlit formează o blană simetrică, deasă, care îl ajută să reziste la temperaturi de minus 60°—70°.

Este un cîine inteligent, vigilent, harnic, devotat şi prietenos, dar puţin timid. Are tendinţa să-şi piardă toată siguranţa dacă este tratat cu severitate. Nu latră ci urlă ca lupul.

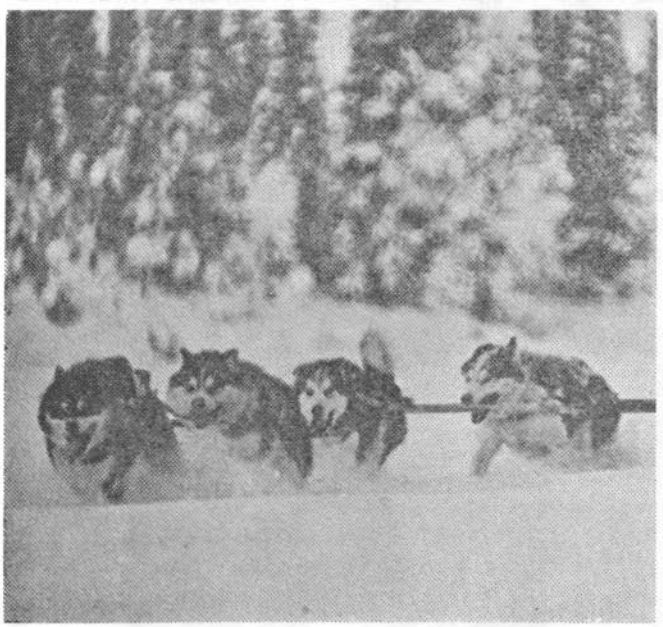

Este folosit, în mod special, la tracţiunea săniilor : un atelaj compus din 20 de cîini eschimoşi poate, fără să se oprească, să tragă o sanie cu o greutate de 2000 kg. pe distanţă de 40 km. Este şi un bun paznic. Datorită puterii şi curajului său, este utilizat şi la vînătoare de urşi.

79

274

CÎINE DE GROENLANDA
Grönlandhund
ȚĂRILE NORDICE

Înălțimea :
M. 72—80 cm ; ideal 76 cm
F. 65—75 cm ; ideal 70 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Unicolor — toate culorile, dar nu complet alb

Face parte dintre cîinii folosiți la tracțiunea săniilor. Apariția în regiunile nordice datează din timpuri foarte îndepărtate. Primii cîini veniți din Siberia s-au răspîndit în Alaska, apoi în Groenlanda și în Canada de Nord. Ei au fost selecționați, după forța și rezistența lor, pentru tracțiunea săniilor. Mulți autori susțin că ar face parte din rasa cîinilor eschimos, fapt ce nu este exact, deoarece Cîinele de Groenlanda are o morfologie proprie și o comportare deosebită.

Este un spitz polar, foarte puternic, cu corpul musculos și bine construit pentru a rezista la viața aspră de tracțiune a săniilor, în condițiile grele ale iernii arctice. Blana este formată dintr-un puf des și moale iar deasupra un păr strîns, aspru și neted, mai scurt pe cap și picioare, ceva mai lung pe corp și bogat la baza cozii, dîndu-i un aspect stufos.

Este tenace și rezistent, putînd parcurge pînă la 80 de km pe zi și chiar mai mult. Are un excelent simț de orientare, este inteligent și devotat.

Un foarte bun cîine de tracțiune a săniilor.

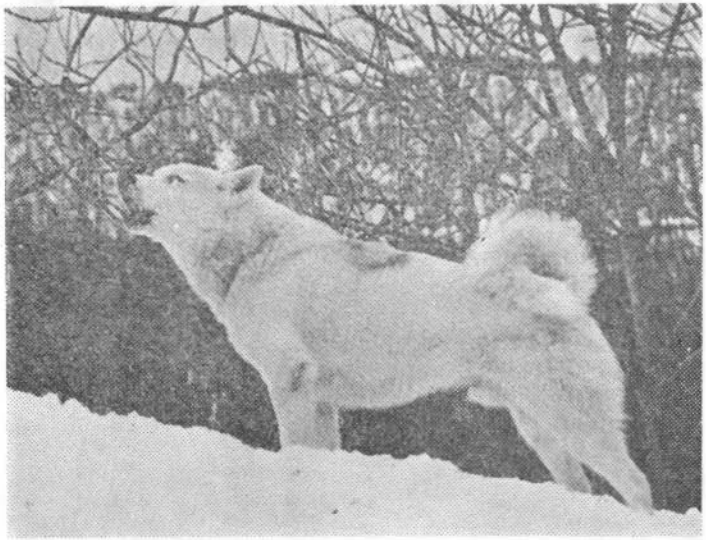

80

SAMOIEDE
Samojedhund
ȚĂRILE NORDICE

Omul de știință Cardano, în studiul său despre samoiezi, scrie că această rasă de cîini, tipic siberiană, este una din cele mai vechi cunoscute. Acești cîini au venit în țările nordice însoțind triburile samoiede în emigrările lor după hrană.

Cîinele Samoiede este puternic, activ și grațios ; cu mușchi bine dezvoltați dar suplu în mișcări. Corpul este potrivit de lung, acoperit cu blană bogată, constituită dintr-un puf des, strîns pe corp, moale și scurt, și un alt rînd de păr cu firul drept, neted și aspru, care îl ajută să suporte rigorile climei nordice.

Are înfățișare frumoasă și distinsă. Este inteligent, franc, tenace și perseverent, deosebit de devotat ; vigilent și prevenitor, are simțul auzului și al văzului excepțional de dezvoltate, este harnic, cumpătat și foarte rezistent.

Excelent paznic al turmelor de reni, excepțional cîine de tracțiune a săniilor, un însoțitor minunat, un foarte bun paznic al locuințelor.

212

Înălțimea :
M. 52,5 — 60 cm
F. 45—53,5 cm

Greutatea :
M. 20—30 kg
F. 17—25 kg

Culoarea părului :
Alb complet, alb cu crem sau cu pete de altă culoare

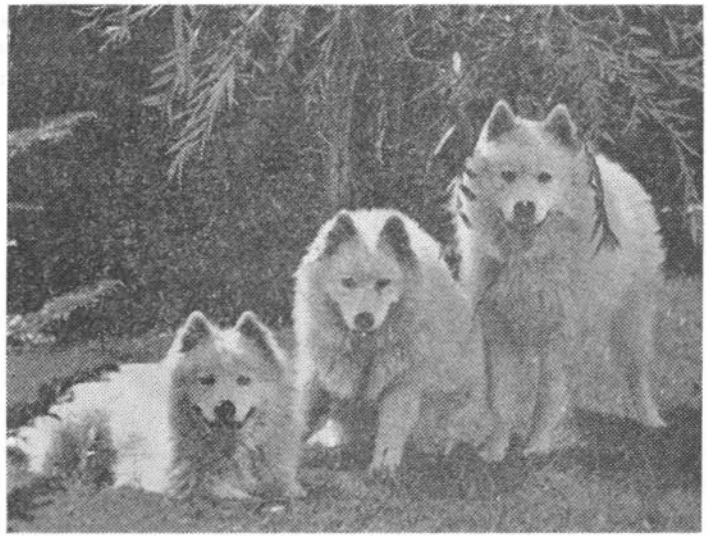

81

226

LANDSEER
ȚĂRILE NORDICE

Se aseamănă foarte mult cu cîinele Terra Nova, avînd aceeași origine și anume Dogul din Tibet. Se presupune că ar rezulta din încrucișarea între cîinele de Labrador și cîinii norvegieni. Își datorează renumele unui pictor de animale, englez, sir Edwin Landseer, care îl înfățișează într-unul din frumoasele tablouri expuse astăzi la Tate Gallery din Londra.

Cîine puternic și armonios construit, cu înfățișare frumoasă, bine proporționat, suplu și elegant. Are aceleași caractere morfologice ca și cîinele Terra Nova, de care se deosebește numai prin faptul că este ceva mai mare ca înălțime și are un păr lung, des și mătăsos, culoarea părului fiind albă cu pete negre, masca neagră. Este un foarte bun înotător ; mișcarea picioarelor sale vînjoase, înalte, îi asigură un mers ușor, plin de elan ; pielița groasă și lată care leagă între ele degetele labelor îi ajută la înot. Iubește copiii, este blînd și docil, inteligent, activ, vigilent și foarte credincios.

Este folosit la salvări din apă, ca ajutor în munca pescarilor și ca un bun însoțitor.

Înălțimea :
M. 70—80 cm
F. 62—72 cm
Greutatea :
M. 63—67 kg
F. 49,5—54 kg
Culoarea părului :
Alb cu pete negre ; capul negru ; pieptul, gîtul, burta, coada și picioarele trebuie să fie albe

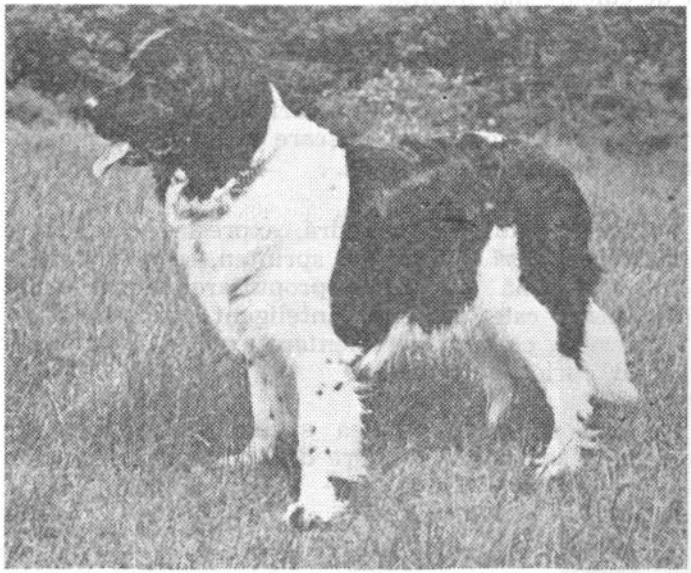

828

CÎINE MALAMUT DE ALASKA
Alaskan Malamute
S.U.A.

Această rasă își datorează denumirea unui trib american, Malamuții, care se statornicise în nord vestul Alaskăi. Malamuții erau pricepuți vînători și pescari și acest cîine avea mare trecere la ei, fiindu-le de real ajutor la tracțiunea săniilor. Mai tîrziu, cînd europenii au venit în nordul Canadei, au folosit acești cîini la transporturi, deoarece drumurile erau impracticabile în acele ținuturi. Datorită iuțelii lor, au devenit renumiți alergători la cursele cu sănii, foarte iubite pe atunci și astăzi încă, obținînd multe recorduri, în special în cursele de alergări pe distanțe mari. A devenit celebru datorită romanelor lui Rudyard Kipling și Jack London.

243

Malamutul de Alaska este cel mai mare și cel mai greu dintre cîinii de sanie. Este viguros, bine construit, cu corpul compact și puternic, acoperit cu o bogată blană de păr des și aspru, de lungime potrivită, care apără animalul împotriva gerurilor și intemperiilor. Mersul este mîndru și demn, are capul drept și ochi vioi. Unii cîini din această rasă au în vîrful capului ca o caschetă de păr negru, restul capului avînd o culoare unică, de obicei, cenușiu-alb ; alții au pe cap un fel de mască din păr de culoare mai închisă.

Înălțimea :
M. 63,5 cm
F. 58,5 cm

Greutatea :
M. 38,5 kg
F. 34 kg

Culoarea părului :
Gri pînă la negru ; pete albe pe burtă și picioare ; mască albă

Avînd menirea să tragă sania cu poveri grele, malamutul trebuie să fie tare, compact, cu scheletul masiv și membre viguroase, cu tălpi tari, torace adînc și voluminos, umeri masivi și mișcare susținută și neobosită, de îndelungată rezistență.

Înfățișarea lui este mîndră, expresia ochilor este blîndă, afectuoasă ; masiv dar sprinten, cu o forță neobișnuită, enormă putere de propulsare și rezistență excepțională, este un cîine inteligent, curajos, afectuos, devotat, cu simț de orientare excelent ; este vioi, interesat, curios, perseverent.

Este folosit la tracțiunea săniilor, la cursele de alergări cu sania, la vînătoare de urși ; este și un bun însoțitor.

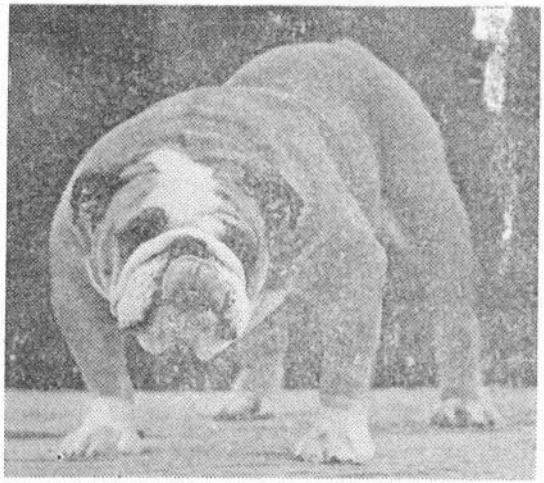

83

BULLDOG ENGLEZ
English Bulldog
ANGLIA

Rasă foarte cunoscută şi iubită în Anglia. Istoria ei se confundă cu aceea a vechii Anglii, de aici şi succesul deosebit al Bulldogului în această ţară. Originile îndepărtate ale rasei nu sînt prea cunoscute. Asupra acestora s-au emis mai multe ipoteze. Una dintre ele este că Bulldogul ar descinde din Molossul din Epir, strămoş comun al dogilor. După descrieri vechi, acesta ar fi fost înrudit cu cîinele Mastiff ca şi cu cîinii Pugnaces, aduşi pe insulă de navigatorii fenicieni sau de legiunile romane. Aceşti Pugnaces, după cum indică şi numele, erau cîini de luptă folosiţi în arene sau circuri. Prima menţiune despre Bulldog datează din anul 1209, în descrierea unei lupte între cîinii de măcelar şi un taur. Asemenea spectacole erau răspîndite în toată Anglia, iar organizatorii se întreceau să ofere lupte cît mai sîngeroase, folosind Bulldogi şi diverse alte animale : tauri, urşi, urangutani etc. În acest timp, creşterea Bulldogului este dirijată în special spre obţinerea de calităţi care să-i confere supremaţia în luptele din arene. Astfel, se obţin exemplare al căror curaj şi tenacitate erau remarcabile. Aspectul lor era, deasemenea, adaptabil scopului, adică un cap scurt, cu colţii din faţă pu-

270

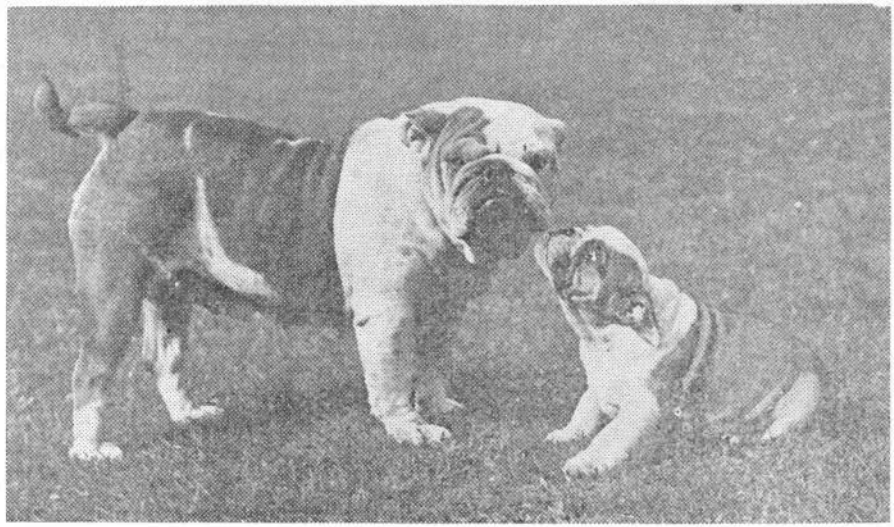

Înălţimea :
M. 30—40 cm
F. 30—35 cm

Greutatea :
M. 24—25 kg ; admis 25—30 kg
F. 22—23 kg ; admis 22—26 kg

Culoarea părului :
Unicolor : alb, roşcat, gălbui ; alb cu pete ; vărgat

ternici, cu maxilarul inferior ieşit în afară (prognatism), care îi permiteau să apuce bine prada. În anul 1835, un decret al parlamentului englez a pus capăt acestor lupte pline de cruzime. Bulldogul a căzut în desuetudine. La sfîrşitul secolului trecut, datorită unor crescători din Birmingham, această rasă începe să se dezvolte iar, obţinîndu-se exemplare care nu mai păstrau din trecutul lor decît puterea şi curajul, eliminîndu-se apucăturile agresive nedorite. Ca urmare a unor expoziţii canine prezentate în Anglia, interesul pentru Bulldog creşte din nou şi, astăzi, el este unul dintre cîinii favoriţi şi scumpi, britanici.

Cîine masiv, greu, cu corpul scurt şi îndesat, musculos şi viguros, susţinut de picioare scurte, puternice. Capul frapează prin masivitatea lui în contrast cu restul corpului : are un craniu foarte scurt, frunte plată, plină de riduri, sprîncene proeminente, trufa mare, turtită, botul scurt, lat şi comprimat, cu maxilarele masive, pătrate, cu colţii din faţă puternici, maxilarul inferior mult ieşit în afară faţă de cel superior ; urechile sînt depărtate între ele, cu inserţie înaltă, mici, fine ; ochii sînt adînciţi în obraji, depărtaţi unul de altul, rotunzi, de mărime mijlocie ; stopul pronunţat, larg, adînc între ochi se întinde pînă la creştet ; gîtul este scurt, gros, adînc, cu conturul superior mult arcuit ; membrele anterioare sînt scurte, drepte, groase şi musculoase ; cele posterioare, viguroase, musculoase sînt mai lungi decît cele din faţă ; spatele este scurt, musculos, lat la umeri, îngustîndu-se spre flancuri, uşor arcuit. Părul este scurt, fin şi tare, neted şi lucios, bine strîns pe corp.

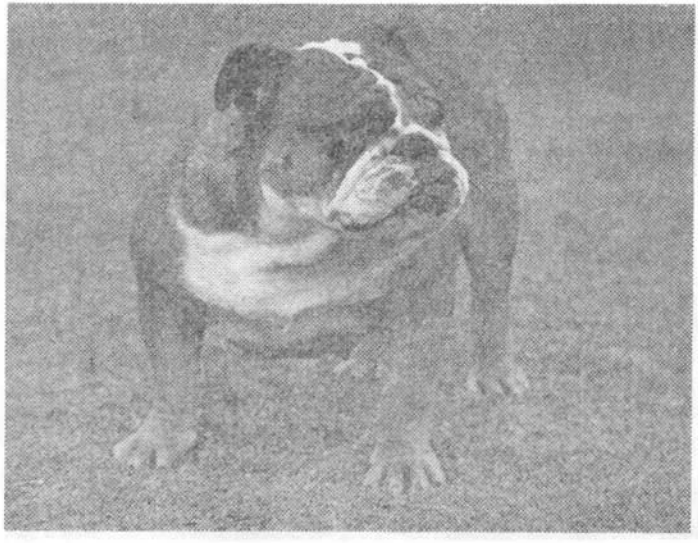

Înfăţişarea lui degajă o puternică impresie de forţă şi vioiciune. Este curajos şi credincios, blajin, ascultător, inteligent şi vigilent.

Excelent cîine de pază, ocrotire şi însoţire.

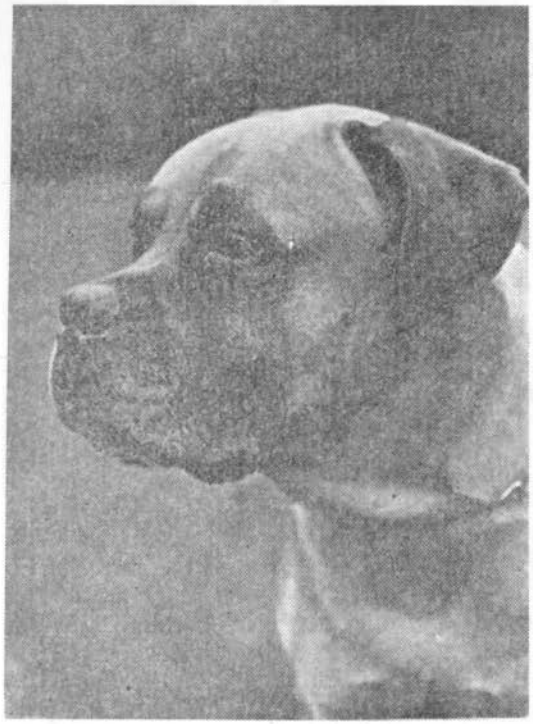

84

149

BULLMASTIFF
ANGLIA

Este rezultatul încrucișărilor între Bulldog și Mastiff. Rasă recunoscută oficial în 1924.

Bullmastifful este mai mic decît Mastifful. Puternic construit, compact, simetric, musculos dă impresia de mare forță. Capul este masiv și pătrat, cu maxilarul inferior foarte puternic și proeminent ; craniul trebuie să fie larg și adînc, cu obrajii încărcați, botul scurt, ochii căprui întunecați sau căprui mai deschis ; urechile în formă de „V", pliate spre spate, sînt inserate depărtat și sus pe orizontala crestei occipitale dînd o formă pătratică craniului ; ele trebuie să fie înguste și de o nuanță mai închisă decît culoarea blănii ; gîtul este cambrat, potrivit de lung, musculos și aproape egal în circumferință cu craniul ; spatele este scurt și puternic; părul este aspru, scurt, foarte des și neted, bine lipit pe corp.

Este inteligent, vesel, iute în mișcări, cu toată masivitatea lui, blînd, devotat, combativ, încăpățînat, tandru, vigilent.

Este un excelent cîine de ocrotire, pază și însoțire ; este folosit și în poliție și în armată.

Înălțimea :
M. 63,5—68,5 cm
F. 60—66 cm

Greutatea :
M. 50—58,5 kg
F. 41—50 kg

Culoarea părului :
Arămiu sau roșcat ; toate nuanțele de cărămiziu ; mască întunecată

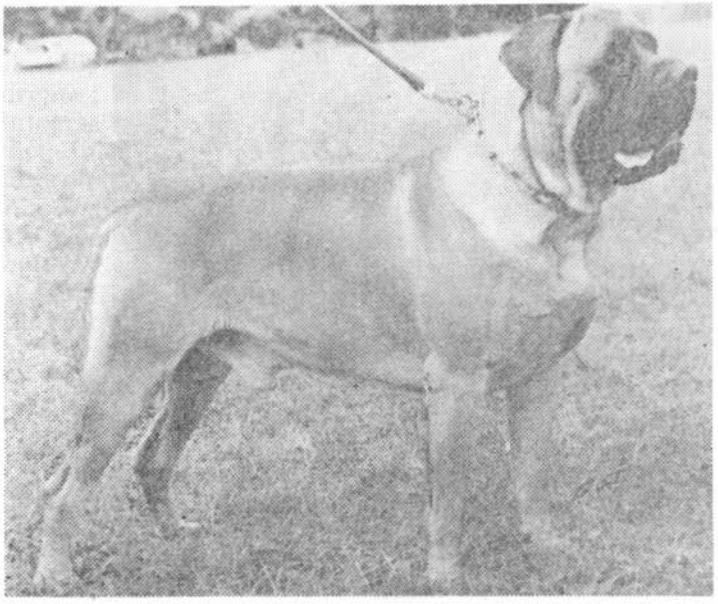

123

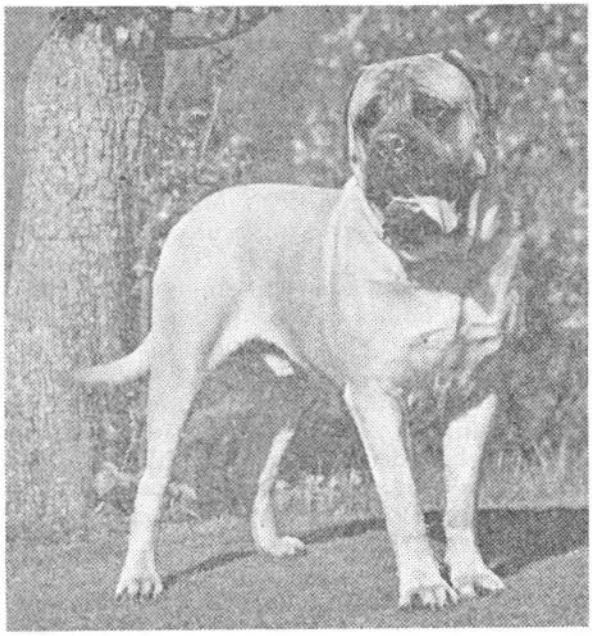

85

MASTIFF
Dogue Anglais
ANGLIA

Rasă foarte veche engleză. Asupra originii ei sînt mai multe teorii : după Demacets acest cîine ar descinde dintr-o rasă autohtonă *Canis Familiaris Anglicus*. După alţii, ar fi urmaşul cîinilor asirieni introduşi în Anglia de navigatorii fenicieni veniţi din Tyr şi Sidon pentru comerţ ; iar după alţii, ar descinde din Molossul de Epir adus de legiunile romane. Toate aceste ipoteze sînt poate exacte, însă cert este că atît Molossul din Epir, cît şi cîinii asirieni au acelaşi strămoş comun — Dogul de Tibet. De altfel, pînă în secolul al 16-lea, acest cîine se numea „Moloss", după ţinutul Molessie din Epir, ca dovadă a originii sale.

157

Cîine folosit în luptele din arene şi în războaie. Astfel, în 1415 a participat la bătălia de la Azincourt, în cursul căreia o cătea Mastiff a scăpat viaţa stăpînului ei, Pierre Leigh ; de atunci, familia Leigh a devenit protectoarea acestei rase. În urma încrucişării cu Dogul spaniol a rezultat Perro da Sangre, cîinele care a însoţit pe spanioli în cucerirea lumii noi. Mastifful a participat, în America, la războiul de secesiune. De la sfîrşitul primului război mondial, Mastifful a decăzut în Anglia ; în schimb, s-a răspîndit în S.U.A.

Este un cîine mare, masiv, viguros, simetric, bine construit, cu corpul puternic, musculos. Capul are aspect pătratic, fruntea plată, ridată cînd cîinele este atent. Părul este scurt, tare şi des, nu prea fin, mai ales pe umeri, pe gît şi pe spate.

Are o înfăţişare măreaţă şi un caracter bun ; este curajos, blînd, docil, devotat, foarte prietenos cu stăpînul, însă periculos şi agresiv cu străinii şi teribil de furios cînd trebuie să lupte.

Excelent cîine de pază şi ocrotire ; poate fi utilizat şi ca bun însoţitor.

Înălţimea :	*Greutatea :*
M. 70—80 cm	M. 75—90 kg
F. 70—80 cm	F. 75—90 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu, roşcat, vărgat, culoarea caisei ; masca neagră

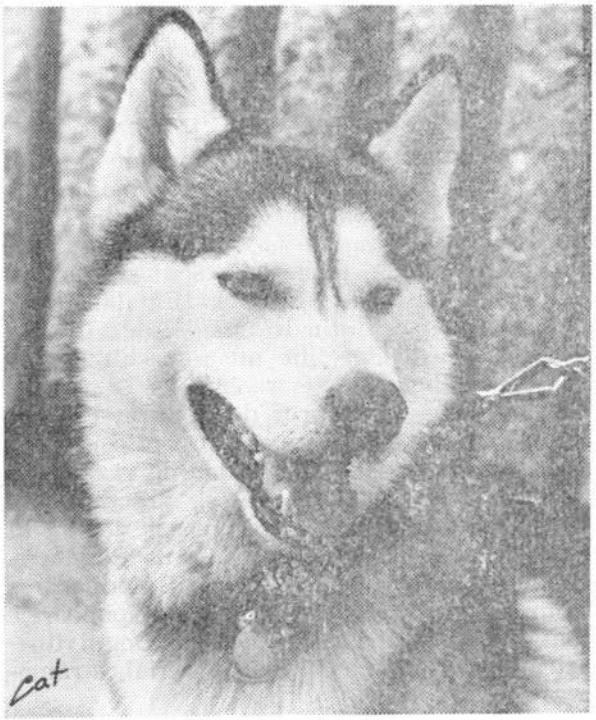

86

HUSKY SIBERIAN
S.U.A.

Este cel mai mic dintre cîinii nordici, însă, la greutate egală, este cel mai puternic cîine de sanie dintre ei. Originile rasei sînt cam întunecate şi se confundă cu acelea ale popoarelor arctice din nord-estul Siberiei. După dr. Weyer Jr., originea lor ar fi următoarea : cu mult timp în urmă, unele triburi de eschimoşi, au emigrat din Siberia în Alaska şi de aici în Groenlanda, ducînd cu dînşii cîinii lor, strămoşi ai cîinelui Malamut şi ai cîinelui Esquimos. În urma lor, a emigrat din Asia Centrală şi poporul Churchis, stabilindu-se în bazinul Kolyma şi la poalele muntelui Cherschi. Ei aveau un cîine, strămoş al cîinelui Huski siberian. Între aceste două popoare s-au stabilit relaţii comerciale, s-au efectuau călătorii numeroase cu săniile ; cu aceste ocazii, îşi schimbau şi echipajele de cîini. Husky siberian şi-a menţinut în decursul timpului, mai mult ca ceilalţi cîini nordici, integritatea rasei datorită unei selecţionări deosebite, prin castrarea exemplarelor mai puţin reuşite şi folosirea pentru reproducţie numai a exemplarelor celor mai frumoase.

270

Este un cîine de serviciu, de talie mijlocie, cu construcţie viguroasă, totuşi graţioasă. Corpul potrivit de compact, puternic, este dotat cu o blană bogată, formată dintr-un puf des, moale, destul de lung şi deasupra un păr foarte des, cu o textură netedă, lucioasă, şi moale, de lungime medie. Capul, potrivit de mare, are urechi drepte ; coada ca o perie cu păr buclat şi stufos este întoarsă pe spate. Are înfăţişare tipică a cîinilor nordici, folosiţi la sanie. Mersul, caracteristic, este larg, fără efort dar cu randament excepţional cînd trage sania. Ochii, de culoare albastră, puţin oblici, au o expresie vioaie, prietenoasă şi blîndă ; gîtul este frumos arcuit şi destul de scurt, trunchiul compact, spatele solid şi drept, membrele sînt viguroase şi musculoase cu osatură compactă, dar nu grea.

Cîne inteligent, curajos, tenace, activ, rezistent, cu un excepţional simţ de orientare ; foarte devotat.

Este un excelent cîine de sanie, folosit şi la vînătoare de reni şi urşi.

Înălţimea :
M. 54—60 cm
F. 51—56 cm

Greutatea :
M. 20—27 kg
F. 16—23 kg

Culoarea părului :
Toate culorile ; mască sub formă de caschetă şi ochelari, tipice rasei

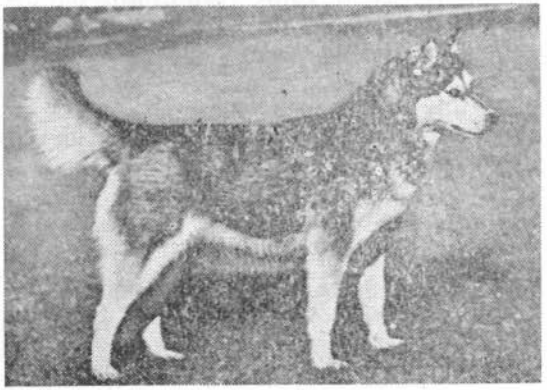

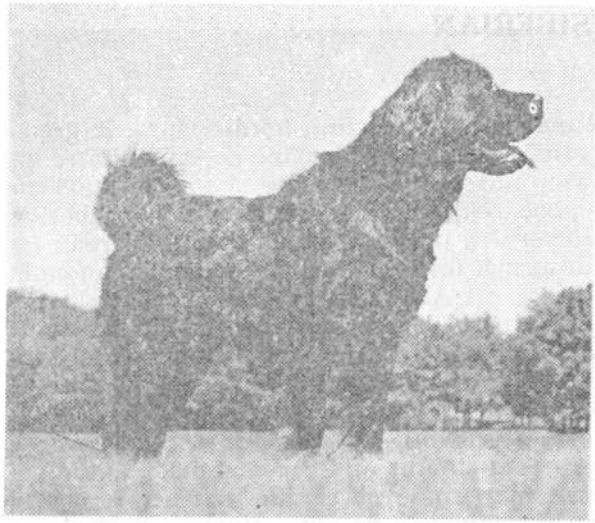

87

230

Înălţimea :
M. 64—69 cm
F. 56—61 cm

Greutatea :
M. 75—85 kg
F. 75—85 kg

Culoarea părului :
Roşu închis, auriu, negru cu pete brune

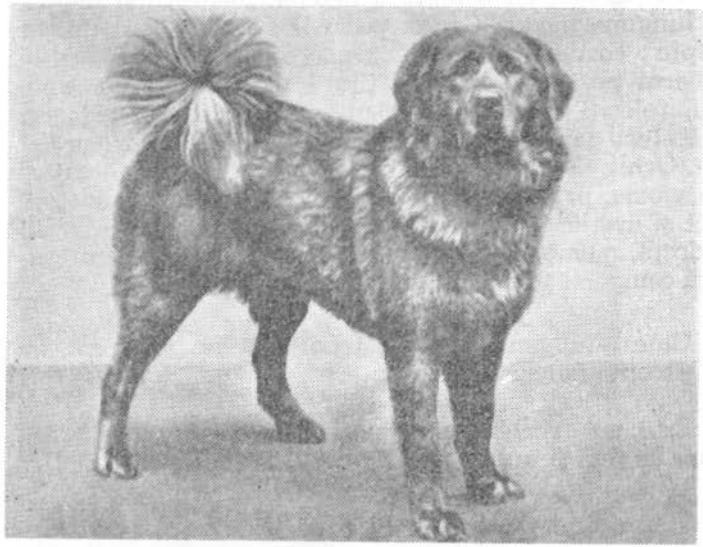

DOG DE TIBET
Thibetan Mastiff
TIBET

Este urmaşul cîinilor din Tibet, la care ne referim mereu cînd relatăm despre originea celor mai multe rase de cîini existente astăzi. El descinde din *Canis Familiaris Inostanzewi* şi este o rudă apropiată a Molossului egiptean şi sumerian. A crescut şi s-a dezvoltat în văile muntoase ale munţilor Himalaia. Este una din cele mai vechi rase din Răsărit. Broderiile din lamaserii dovedesc că acest cîine nu s-a schimbat de mii de ani. Dogul tibetan este strămoşul celor mai mulţi cîini de munte şi al tuturor dogilor din Europa. Cu 2 000 de ani înaintea erei noastre a fost folosit drept cîine de luptă şi păzitor al prizonierilor de război. Pe basoreliefurile babiloniene, egiptene şi greceşti sînt înfăţişaţi cîini foarte asemănători cu acest dog : sînt renumiţii cîini de luptă ai romanilor, Canis Pugnaces. După ce s-a aclimatizat pe ţărmurile Mării Mediterane, a străbătut, împreună cu legiunile romane şi popoarele din Asia, toată Europa. Dintre toţi cîinii, Dogul tibetan şi-a păstrat cel mai bine aspectul iniţial, strămoşesc.

Este un cîine foarte mare şi puternic, cu osatură masivă, curajos şi demn. Lătratul său sălbatic aminteşte răcnetul leului. Corpul de formă pătrată, este bine construit, viguros, cu picioare nu prea înalte. Părul este lung şi aspru în jurul gîtului şi pe umeri, ceva mai ondulat pe pulpe ; puful este bogat, des şi moale.

Este un cîine rezistent, devotat stăpînului, bănuitor şi rezervat, chiar periculos faţă de străini. Are un comportament grosolan şi brutal. Este greu de dresat.

Păzitor incoruptibil al cirezilor de vite în regiunea munţilor Himalaia. Excelent paznic al mînăstirilor, al gospodăriilor izolate.

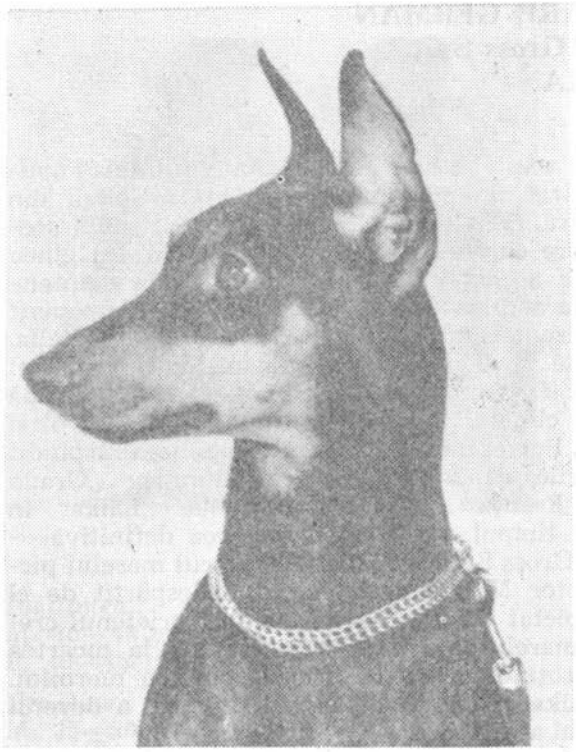

184

88

PINSCHER
GERMANIA

Rasă veche de origine germană, care a servit la crearea unui mare număr de rase de cîini, de la Schnauzer la Dobermann, cu care se aseamănă. Pinscherul este un Schnauzer cu păr scurt, fără barbă şi mustăţi. Are forma exactă a Dobermannului, însă micşorată. Pinscherul a fost unul dintre primii cîini de origine germană prezentaţi la o expoziţie. Recunoaşterea lui, ca rasă, datează din anul 1879. S-a dezvoltat şi s-a răspîndit în mai multe ţări. Beneficiind de patronajul prinţesei de Monaco, dezvoltarea rasei a ajuns repede în Franţa la un nivel atît de important încît, două exemplare de Pinscher, franceze, au obţinut la Frankfurt, în anii 1966 şi 1968, titlul de campioni. Astfel, Franţa este a doua ţară, pe plan mondial, după Germania, în care rasa Pinscher este deosebit de apreciată.

Cîine de o extraordinară eleganţă, de talie mijlocie, cu statura armonioasă, robust, cu muşchi bine dezvoltaţi. Corpul de formă pătrată este asemănător celui al Schnauzerului, însă mai elegant datorită părului scurt, des, neted şi lucios. Capul este foarte fin, cu urechi drepte, ascuţite.

Se distinge printr-o extraordinară uşurinţă de adaptare, o inteligenţă deosebită, o nevoie specială de afecţiune şi un mare devotament. Este plin de viaţă, atent, cu un caracter bun şi vesel, îi place să se joace. Vigilent, incoruptibil şi foarte credincios stăpînului. Aptitudinea pentru instrucţie cît şi perseverenţa, curajul şi rezistenţa lui, îl fac apt pentru un dresaj uşor.

Excelent cîine de pază a casei, fermei sau a vehiculului şi de însoţire ; este utilizat şi ca vînător de şobolani şi şoareci.

Înălţimea :
M. 48 cm
F. 40 cm

Greutatea :
M. 13—16 kg
F. 13—16 kg

Culoarea părului :
Unicolor : brun-roşcat ; bicolor : negru cu roşu cenuşiu, albăstrui cu puncte roşii ; cenuşiu-argintiu

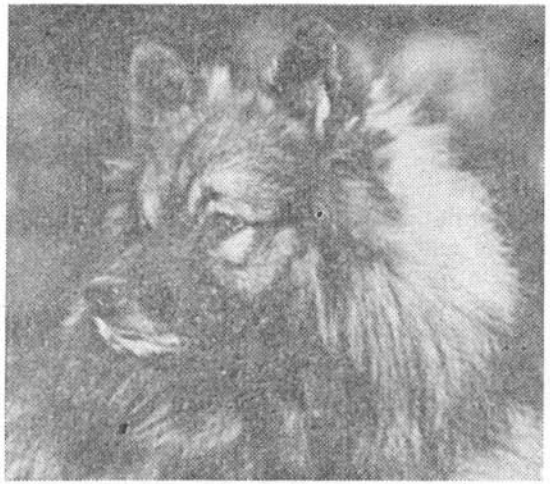

89

97

SPITZ MARE GERMAN
Deutscher Gross Spitz
GERMANIA

Înălțimea :
M. minim 40 cm
F. minim 40 cm

Greutatea :
M. 20 kg
F. 20 kg

Culoarea părului :
Negru, alb, cenușiu

Originile acestei rase trebuie căutate în *Canis Familiaris Palustris* al epocii preistorice și la Spitzii din epoca lacustră. Scheletele neolitice găsite prezintă aceleași caractere cu acelea ale Spitzului actual. Imaginea acestui cîine a fost identificată în picturile egiptene din epoca faraonilor ; de asemenea, s-au descoperit multe reprezentări ale Spitzului în Grecia și Italia. După contele Henry de Byland, locul de origine al Spitzului ar fi ținuturile Mării Baltice, fiind o rudă apropiată a cîinelui Keeshond. Inițial, s-a dezvoltat mai mult în Pomerania și în U.R.S.S. apoi s-a răspîndit în toate țările, căpătînd diferite denumiri : „Grand Loulou" în Franța „Volpino" în Italia, „Laika" în U.R.S.S. Cu timpul, s-a fixat denumirea definitivă — „Deutscher Gross Spitz". A fost însoțitorul marelui pictor și sculptor Michelangelo, stînd nedespărțit de el cît timp a pictat Capela Sixtină ; a fost prietenul credincios al marelui muzician Mozart pînă la moartea acestuia, însoțindu-i, singur, sicriul pînă la mormînt. Cățelușa Laika, prima călătoare în Cosmos, a devenit cîine național al U.R.S.S.

Foarte iubit și cunoscut în toată lumea, Spitzul se distinge printr-o frumoasă blană vaporoasă și mătăsoasă, cu un puf moale, abundent. În jurul gîtului are un guler bogat și stufos, ca o coamă. Capul este asemănător cu acela al vulpii ; ochii sînt vii și inteligenți, urechile mici, drepte și ascuțite, apropiate una de alta. Coada-inel răsucită mîndru pe spate, este bogată și stufoasă. Toate acestea îi conferă un aer de îndrăzneală și vioiciune, caracteristic rasei. De talie mijlocie, are corpul scurt și îndesat, bine proporționat, cu păr scurt, bogat și moale pe cap, urechi, picioare și labe, mai lung și mătăsos pe restul corpului ; prezintă franjuri la picioarele anterioare și pantaloni la picioarele posterioare, pînă la jaret.

Este un cîine inteligent, vioi, atent față de tot ceea ce îl înconjoară ; latră persistent la străini ; extraordinar de vigilent, este foarte credincios stăpînului.

Excelent păzitor al casei și al fermelor, însoțitor deosebit.

90

WOLFSPITZ
Ex Keeshond
GERMANIA

Cîine național olandez, răpîndit în această țară cu cîteva secole în urmă. Rasă perfecționată în Germania, standardul adoptat în concursuri fiind cel german. Se aseamănă foarte mult cu Spitzul mare german, avînd aceleași caractere morfologice. Este mai mic decît Samoiedul și provine din lupul întîlnit pe coastele Mării Baltice. S-a dezvoltat și răspîndit în Olanda ; a luat parte la lupta împotriva lui Wilhelm de Orania, fiind mascota luptătorilor pentru libertate. Mai tîrziu, a devenit cîinele preferat al navigatorilor olandezi, după cum îl arată și numele, Keeshond însemnînd „cîine de barcă". S-a răspîndit și în alte țări, în special în Anglia, unde și-a găsit foarte repede un mare număr de admiratori.

Înălțimea :
M. 45—48 cm
F. 40—45 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 20—30 kg

Culoarea părului :
Gri-cenușiu, negru, alb, brun

De talie mijlocie, are corpul scurt și compact, acoperit cu o bianã frumoasă de păr mătăsos. Părul este scurt, des și aspru pe cap, urechi, labe și picioare, iar pe restul corpului este lung, drept și des, cu puf moale și compact. În jurul gîtului are guler bogat, ca o coamă. Capul se aseamănă cu cel al vulpii, cu ochii vii, plini de viață, cu urechile mici, ascuțite, drepte, cu coada rulată, bine culcată pe spate.

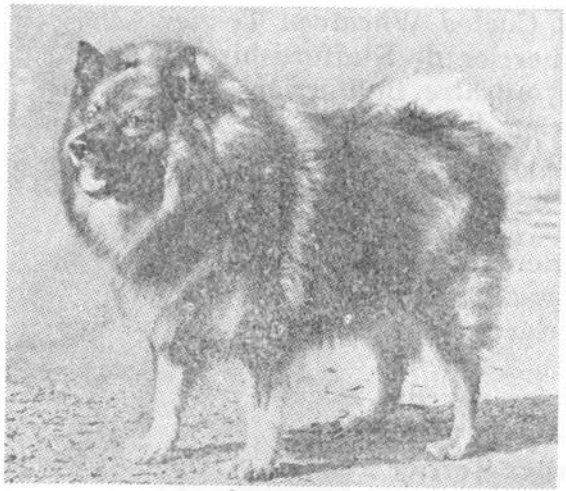

Inteligent, vigilent, devotat stăpînului, bănuitor cu străinii, dar nu agresiv.

Excelent cîine de pază a casei și a șlepurilor, ca și de însoțire.

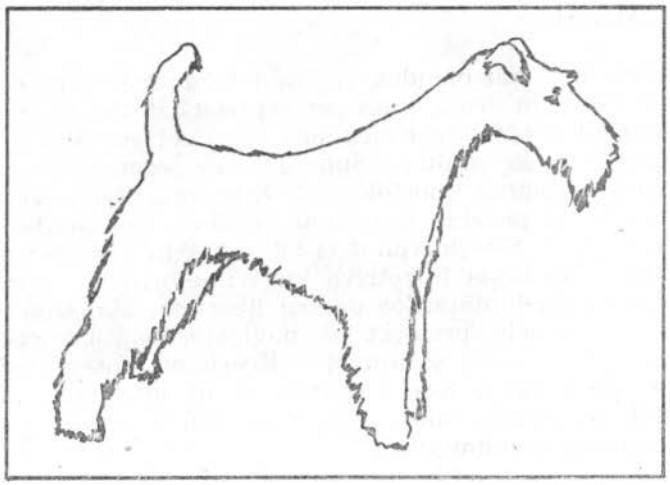

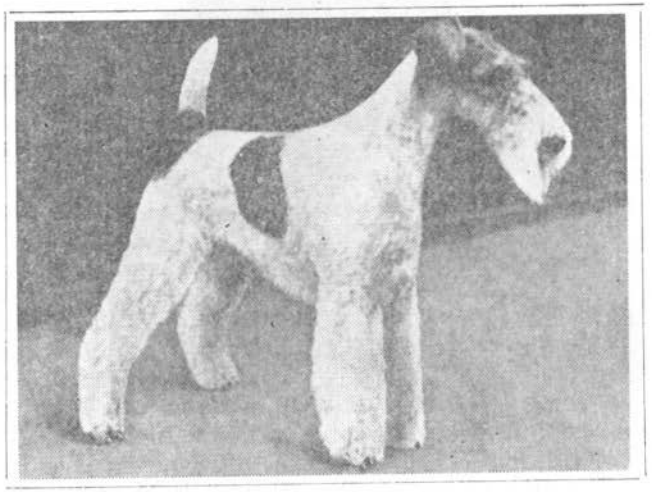

a) Cu probe de lucru

91. Fox Terrier cu păr neted şi scurt
Smooth Foxterrier

92. Fox Terrier cu păr sîrmos
Wire Foxterrier

93. Airedale Terrier

94. Lakeland Terrier

95. Terrier de vînătoare german
Deutscher Jagdterrier

b) Fără probe de lucru

96. Bullterrier

97. Miniature Bullterrier

98. Cairn Terrier

99. Dandie Dinmont Terrier

100. Terrier irlandez
Irish Terrier

101. Kerry Blue Terrier

102. Bedlington Terrier

103. Terrier de Manchester
Manchester Terrier

104. Terrier de Norfolk
Norfolk Terrier

105. Terrier de Norwich
Norwich Terrier

106. Terrier scoţian
Scottish Terrier

107. Sealyham Terrier

108. Skye Terrier

109. Terrier cu blana moale, aurie
Soft Coated Wheateen Terrier

110. Bullterrier de Staffordshire
Staffordshire Bullterrier

111. Terrier din Welsh
Welsh Terrier

112. Terrier alb din Vestul Ţării de Sus
West Highland White Terrier

113. Terrier australian
Australian Terrier

114. Terrier cu păr mătăsos
Silky Terrier

115. Terrier ceh din Boemia
Cesky Terrier

116. Border Terrier

Terrieri — cîini de vizuină

Răspîndiți pe întreg globul pămîntesc, Terrierii formează un mare număr de rase. Sînt cîini de talie mijlocie sau mică, robuști, musculoși, de o deosebită mobilitate și agresivitate, curajoși, dinamici, agili, rezistenți și perseverenți.

Denumirea de „terrieri" vine de la cuvîntul latin „terra" — pămînt și definește cîinii care vînează în pămînt sau, mai exact, în vizuini.

Pliniu cel Bătrîn povestește că soldații romani care invadaseră insulele britanice au găsit acolo cîini mici, care urmăreau prada pînă și sub pămînt. Sînt Terrierii de origină britanică ? Problema este discutabilă. Ceea ce este însă sigur este faptul că de aproape un secol și jumătate, în anumite regiuni din Scoția și Marea Britanie, crescătorii de cîini au îmbunătățit rasele locale și au creat altele noi.

Un bun Terrier, de orice rasă, trebuie să păstreze toate calitățile fundamentale ale unui bun cîine de vînătoare, așa cum erau și pe vremea cînd au fost descoperiți de legiunile romane în Anglia, acum 2000 de ani.

Terrierul a fost specializat să forțeze vînatul în propria-i vizuină. Multe animale de pădure și regiuni colinare — vulpi, dihori, bursuci — au refugii în galeriile săpate în pămînt sau între pietre. Iar Terrierul, scund în picioare, agresiv, perseverent și tenace, cu dantură de oțel, pătrunde în micile subterane unde se vîră sălbătăciunea și angajează cu ea bătălii aspre spre a o expulza.

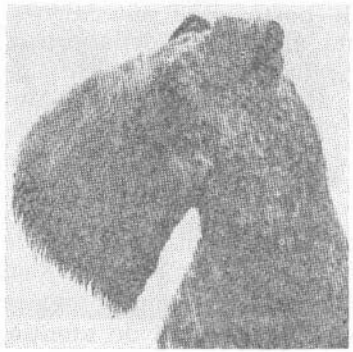

Toți Terrierii sînt șoricari prin excelență. Ei au fost folosiți pentru prinderea și distrugerea șoarecilor și șobolanilor, nu numai din gospodăriile individuale ci și în piețele de fructe și antrepozetele alimentare, în docuri și porturi. Dar difuzarea pesticidelor și teama contagiunii cîinilor cu leptospiroze entero-hemoragice, foarte răspîndite la șoareci, descurajează folosirea cîinilor în acest scop.

Nr. curent Nr. standardului F.C.I.	Denumirea rasei. Țara de origine Istorie, descriere morfologică, utilizare

91

FOX TERRIER CU PĂR NETED ȘI SCURT
Smooth Foxterrier
ANGLIA

Rasă foarte veche englezească, avînd ca strămoș micul Griffon Terrier al britanicilor, *Agassin*, astăzi dispărut, a cărui descriere amănunțită făcută de poetul grec Oppion în opera sa „Kinegetik", un poem despre vînătoarea secolului al 3-lea, este asemănătoare cu cea a Fox Terrierului actual și a altor terrieri englezi. Fox Terrierul s-a dezvoltat în Anglia, fiind folosit la vînătorile de vulpi, după cum arată și numele (fox = vulpe). Fox Terrierii sînt reprezentați pe tablouri de vînătoare încă din secolele al XIV-lea și al XV-lea. Cu timpul, prin selecțiuni și încrucișări speciale s-a ajuns la exemplarele de astăzi, existente nu numai în Anglia, ci și în America, Franța, Germania și în alte țări.

12

Înălțimea :
M. 38—40 cm
F. 36—38 cm

Greutatea :
M. 7,3—8,2 kg
F. 6,8—7,7 kg

Culoarea părului :
Alb predominant ; alb cu pete negre ; alb cu pete negre și maronii

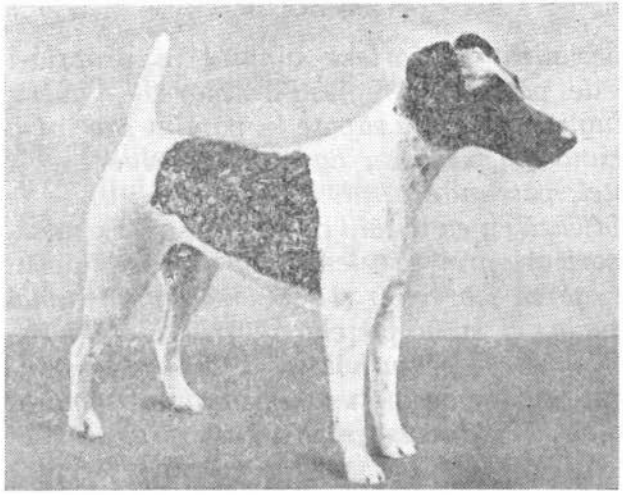

Este un cîine de talie mică, foarte bine proporționat, de construcție puternică, pătratică, armonioasă, cu corp compact, scurt ; capul are formă de pană, potrivit de îngust, cu urechi mici, sus prinse în formă de „V" puțin îndoite, de grosime moderată, căzute în față peste obraji ; ochii de culoare închisă, mici, de preferință așezați adînc, au privirea inteligentă, plină de foc, de viață ; spatele este scurt, drept și solid, gîtul musculos, cu contur clar ; are o ținută impozantă, o linie frumos arcuită, pieptul foarte adînc, cu un front îngust, membrele anterioare paralele, cele posterioare puternice și musculoase, mers ușor, ținută elegantă. Coada prinsă sus este purtată cu vioiciune, dreaptă și nu culcată pe spate, tăiată după nașterea cățelului două treimi din lungime. Părul este neted, drept, aspru, scurt, des, bogat și bine aderent. Toate îi dau o înfățișare frumoasă, atrăgătoare.

Tenace, rezistent, extraordinar de dinamic și de curajos, nu se teme a ataca un adversar cu mult mai mare decît el ; zburdalnic, mereu gata să sară, să atace și să muște, inteligent, cu o expresie plină de atenție

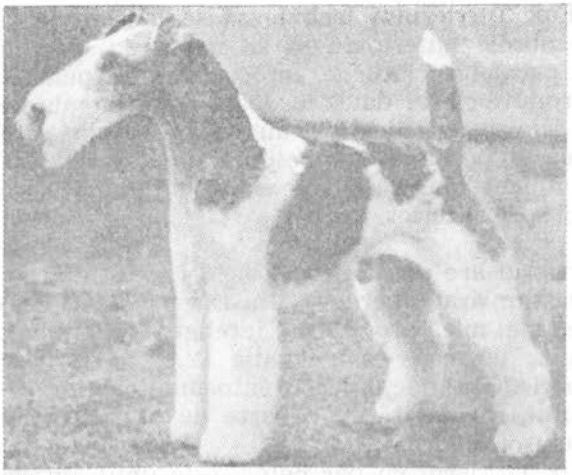

92

FOX TERRIER CU PĂR SÎRMOS
Wire Foxterrier
ANGLIA

Ca și Fox Terrierul cu păr neted, este o veche rasă englezească cu același strămoș — Griffonul Terrier *Agassin*. Se presupune că și-a format părul sîrmos în urma încrucișărilor Fox Terrierului cu păr neted cu cîinele Black and Tan Terrier și cu alți terrieri cu păr aspru. Fox Terrierul cu păr sîrmos era folosit, încă din secolul al XIV-lea, la vînătorile de vulpi. Ulterior, s-a dezvoltat și răspîndit mai ales în S.U.A. și Franța dar și în alte țări.

169

Prezintă aceleași caractere morfologice ca și Fox Terrierul cu păr neted, deosebindu-se de acesta numai prin natura părului, care este tare și sîrmos, foarte aspru ; nu e nici moale, nici mătăsos ; este dur și atît de des că pielea nu este vizibilă ; uneori părul este buclat sau ușor ondulat, însă niciodată încrețit. Mustățile și o mică barbă de păr țepos, ca și calitatea părului, acea „sîrmă aspră", cît se poate de aspră și de bogată, ce se întreține prin trimaj, proporționalitatea, armonia și frumusețea de construcție, privirea, ținuta urechilor și a cozii, sînt caracteristici ale acestui senior al raselor canine. Mișcarea cîinelui în acțiune trădează în mod decisiv constituția lui : în timpul mersului,

Înălțimea :
M. 38—40 cm
F. 36—38 cm

Greutatea :
M. 8,2—9 kg
F. 7,3—8,1 kg

Culoarea părului :
Culoarea de bază și dominantă este cea albă ; alb cu pete negre ; alb cu pete negre și maron

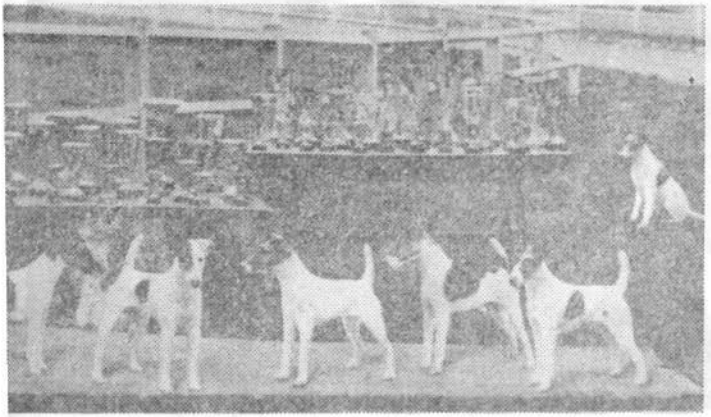

și interes, vigilent, gata să răspundă la cea mai mică provocare. Este un cîine franc, nu atacă pe la spate, polivalent, știind să se acomodeze cu toate situațiile și să îndeplinească orice sarcină. Devotat stăpînului, iubește copiii. Ușor de dresat.

Este unul din cei mai buni cîini de vizuină, supranumit „Attila al șoarecilor". Urmărește și distruge toate rozătoarele, vulpile și bursucii. Are o metodă specială de depistare a cîrtițelor, de descoperire a deschizătorilor vizuinilor și nu ezită să sape, mult timp, chiar o oră, o groapă adîncă de mai mult de un metru, ca să dea de animalul ascuns în vizuină și să-l scoată afară. Este folosit și la vînătoare de animale mari — mistreți, urși, cerbi — pe care îi atacă cu un curaj nemaipomenit, chiar cu furie. Prin vioiciunea și frumusețea lui, este foarte apreciat și ca paznic al casei și ca însoțitor.

picioarele Fox Terrierului trebuie să se lanseze ferm înainte, membrele anterioare să se miște în poziție verticală și paralel cu laturile, întocmai ca un pendul. Forța de propulsie este dată, în special, de membrele posterioare : mișcarea ideală o au numai aceia care sînt dotați cu pulpe lungi, gambe bine angulate și musculoase, genunchi bine angulați, nedeviați nici spre interior, nici spre exterior.

Fox Terrierul are un caracter vesel, jucăuș, extrem de vioi, neastîmpărat, mereu în mișcare, gata să răspundă la cea mai mică provocare ; inteligent și vigilent, foarte curajos, tenace, rezistent, știe să se acomodeze în orice situație și să îndeplinească intocmai toate dorințele stăpînului, căruia îi este foarte devotat. Iubește copiii și este ușor de dresat.

Ca și Fox Terrierul cu păr neted, este unul din cei mai buni cîini pentru lucru la vizuină. Urmărește cu tenacitate vulpile și bursucii, luptîndu-se cu furie și scoțîndu-i afară din ascunzătoare. Urmărește și distruge orice rozător, atacă mistreții și urșii cu un curaj extraordinar, fiind folosit cu succes la vînătorile de animale mari. Prin vioiciunea și zburdălnicia sa, prin inteligența, tenacitatea și curajul de care dă dovadă, este folosit, de asemenea, ca un excelent însoțitor sau paznic al locuinței, ca un colaborator activ și devotat omului.

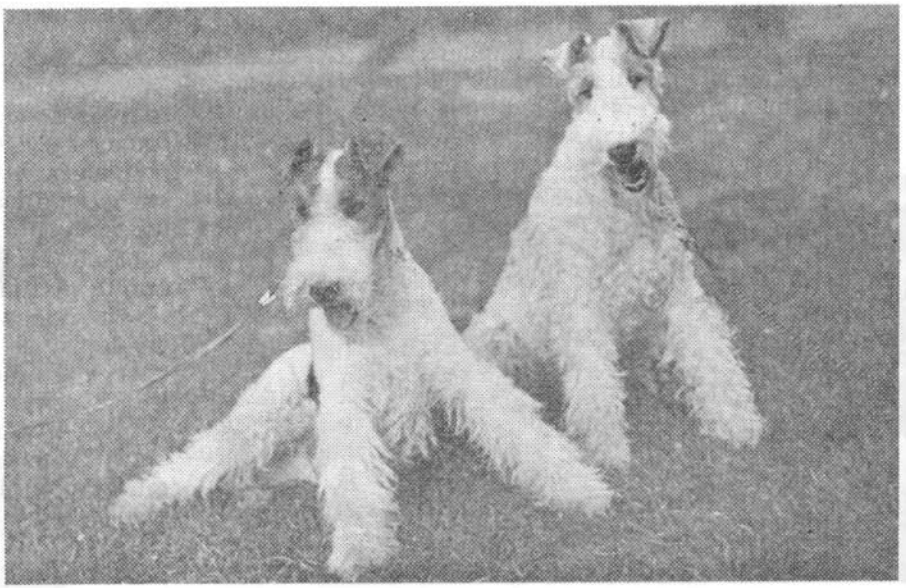

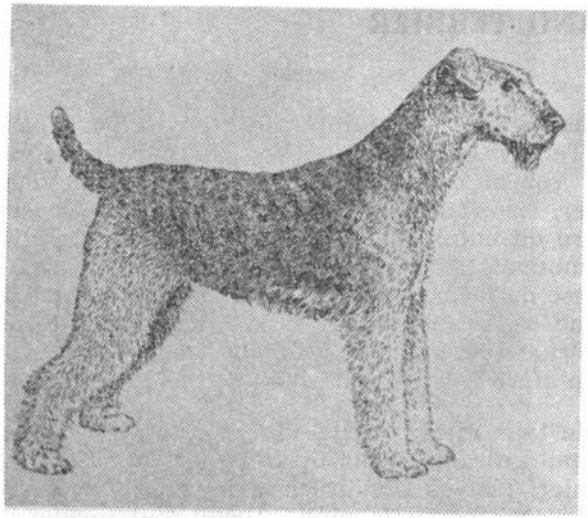

93

AIREDALE TERRIER
ANGLIA

Este rezultatul încrucișărilor între vechiul Terrier englezesc și copoiul pentru vidre Otterhound. Provine din regiunea Yorkshire, valea Aire, vale bogată în vidre, de la care a căpătat numele. Prin selecție, a devenit cel mai mare dintre terrieri ; prin frumusețea și ținuta nobilă, a cucerit repede întreaga lume. Inițial, s-a numit „Weterside Terrier" sau „Bingley", denumiri sub care a fost prezentat în diverse expoziții și de-abia mai tîrziu a primit numele de Airedale Terrier și recunoscut oficial de Kennel Club. Rasa s-a răspîndit apoi pretutindeni, fiind foarte apreciat în țările Europei, în Canada și S.U.A.

7

Robust, musculos, de construcție proporționată, cu aspect simetric, foarte suplu, cu ținuta de o eleganță deosebită. Capul este lung și plat, cu urechi mici în formă de „V", puțin îndoite ; ochii de culoare închisă, mici, sînt expresivi, vioi și inteligenți ; corpul este cvadratic, spatele este scurt, tare și drept, coada dreaptă, solidă, purtată vertical, tăiată $^2/_3$ din lungime ; părul este tare, sîrmos, des și nu prea lung, puțin ondulat, însă nu buclat, cu puf scurt și moale.

Este un cîine inteligent, extrem de vioi, de un curaj deosebit, foarte devotat și ascultător. Mereu, în mișcare, iubește spațiile largi, este plin de viață, sincer, vigilent, ușor de dresat.

Este folosit în special la vînătoarea de vidre, șobolani, jderi, vulpi, iepuri și mistreți. În Canada este întrebuințat la vînătoarea de urși. În Germania este folosit ca un cîine ocrotitor, în poliție sau ca sanitar. În Anglia este cîinele național folosit de poliție. Datorită frumuseții și devotamentului său este și un excelent cîine însoțitor.

Înălțimea :	*Greutatea :*
M. 58,4—61 cm	M. 22,5 kg
F. 55,9—58,4 cm	F. 22,5 kg sau ceva mai mică

Culoarea părului :
Corpul negru sau cenușiu ; capul, urechile și picioarele brun-gălbui

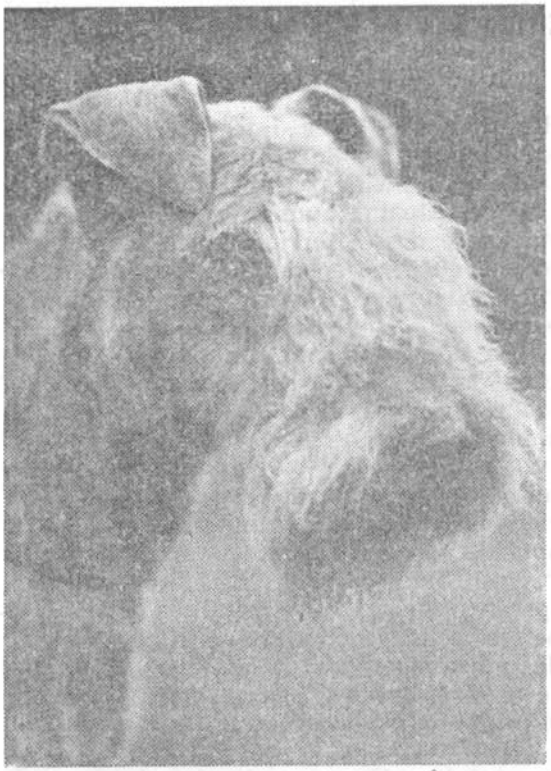

94

70

LAKELAND TERRIER
ANGLIA

Din încrucişarea vechiului cîine englezesc Black and Tan Terrier cu Bedlington a rezultat un cîine micuţ dar robust care, iniţial s-a numit Patersdale Fell Terrier, folosit în ţinuturile muntoase ale Angliei la vînătoare de vulpi. Mai tîrziu, prin diferite selecţii, rasa s-a îmbunătăţit şi s-a dezvoltat mai ales în ţinutul englezesc cu lacuri — de unde a căpătat şi numele de Lakeland — ţara lacurilor, fiind folosit în haite de cîini gonitori şi de hărţuială la vînători mari. Este puţin cunoscut în afara Angliei şi Irlandei.

Cîine de talie mică, plăcut, vioi şi isteţ, robust, cu structură puternică însă nu lipsit de eleganţă. Capul este lunguieţ, plat şi fin, urechile mici, în formă de „V", prinse sus, mereu la pîndă ; ochii sînt închişi la culoare sau de culoarea alunei ; coada, dreaptă, este purtată vertical ; părul este tare, aspru şi foarte des, impermeabil, cu pufuşor moale.

Înainte de toate, este un cîine „sport", foarte vioi, cu ţinută veselă şi fără teamă, cu înfăţişare foarte atrăgătoare, rezistent, activ, credincios stăpînului.

Excelent cîine de vînătoare la vulpi şi bursuci, mai ales în terenuri stîncoase, ca şi la vînătoarea de iepuri. Un foarte bun însoţitor la drumeţie lungă. Util cîine de pază, bănuitor faţă de străini, ataşat de stăpîn.

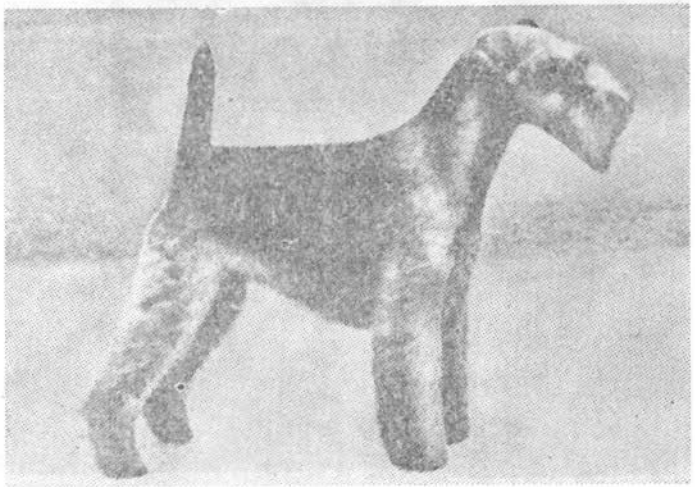

Înălţimea :
M. 37 cm
F. 37 cm

Greutatea :
M. 7,7 kg
F. 6,75 kg

Culoarea părului :
Negru şi roşcat, albăstrui şi roşu, auriu, maroniu, albastru sau negru

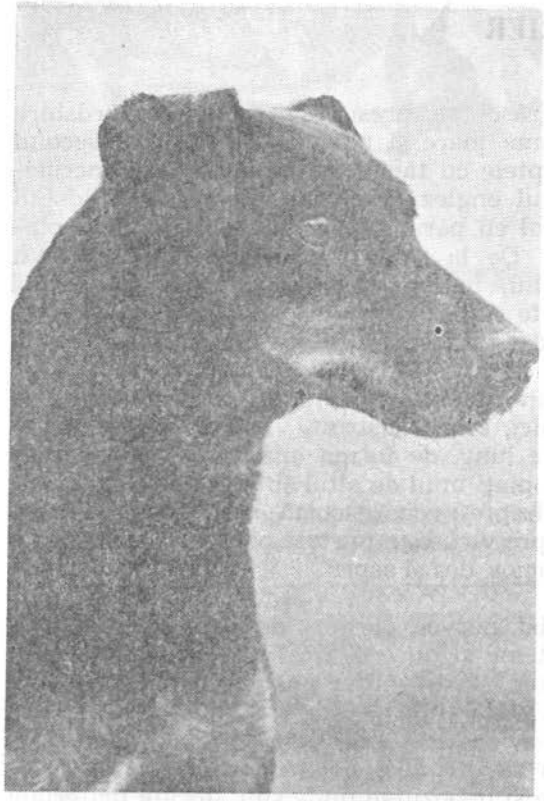

95

103

TERRIER DE VÎNĂTOARE GERMAN
Deutscher Jagdterrier
GERMANIA

Este o rasă creată relativ recent prin încrucişarea diferitelor tipuri de fox terrieri crescuţi în Germania, la începutul secolului al XX-lea, cu terrieri cu păr aspru şi Old English Terrier ; a rezultat un excelent exemplar de cîine bun pentru diferite misiuni, realizare a unei crescătorii germane care s-a limitat să creeze numai o singur rasă, în loc de un şir de varietăţi. Terrierii de vînătoare sînt cîini puternici, capabili să detroneze rasele britanice şi să dovedească, astfel, superioritatea crescătoriilor germane.

Este un cîine viguros şi brutal, proporţionat, cu muşchi puternici, corpul simetric, statura bine alcătuită ; capul este plat, urechile potrivit de mici, în formă de „V", sînt uşor îndoite şi căzute peste obraji ; coada, bine prinsă este purtată mai mult vertical.

După natura părului se cunosc două varietăţi de Terrieri germani : cu păr neted, scurt, des, lipit strîns de corp, şi cu păr negru, sîrmos, potrivit de lung.

Este un cîine tenace, curajos, nemaipomenit de îndrăzneţ ; se evidenţiază mai ales în lucru sub pămînt, la vizuină, unde talia sa mică îi dă posibilitatea să se strecoare uşor în galeriile subterane şi să atace cu curaj vînatul. Este credincios, vioi, foarte rezistent.

Excelent cîine de vînătoare la vizuină pentru vulpi, ca şi la vînătoarea de iepuri şi alte rozătoare. Este, de asemenea, un bun cîine urmăritor şi aportor. Datorită vioiciunii şi zburdălniciei sale, este şi un foarte bun însoţitor.

Înălţimea :	*Greutatea :*
M. 40 cm	M. 9—10 kg
F. 40 cm	F. 7,5—8,5 kg

Culoarea părului :
Negru, negru-cenuşiu, brun întunecat ; pete brun roşcate la ochi, bot, piept şi labe

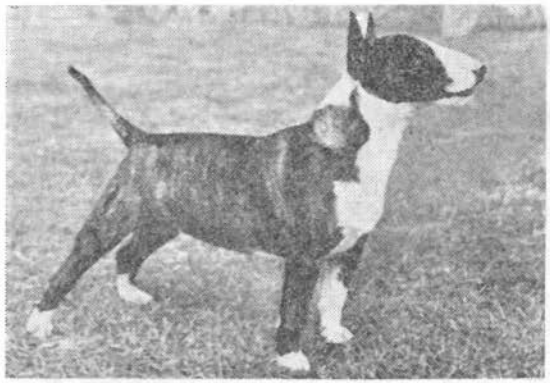

96

BULL TERRIER
ANGLIA

Strămoşul rasei se presupune a fi Staffordshire Bull Terrier, mai mare şi mai greu, folosit în secolul al 17-lea în luptele cu taurii. După mai multe încrucişări cu terrierul englez Black and Tan, cu Mulldogul şi Fox Terrierul cu părul scurt, s-au obţinut exemplarele de astăzi. De la tipul Terrierului a împrumutat expresia capului, iar de la tipul Bulldogului forma trupului. Foarte mult apreciat spre mijlocul secolului al 19-lea ; astăzi însă se întîlneşte mai rar.

11

Este un cîine de talie medie, cu corp compact, cu muşchi puternici, bine construit, viguros, vioi şi sprinten. Capul este lung, de forma unui ou ; ochii migdalaţi sînt apropiaţi unul de altul şi oblici ; urechile sînt mici, subţiri, drepte ; coada scurtă, mai groasă la bază, ascuţindu-se spre vîrf, este purtată orizontal ; părul este scurt, neted, lucios, des şi aspru.

Foarte egoist, nervos, curajos, de o îndrăzneală fără limită, nu se teme şi nu cedează în faţa nici unei primejdii. Bănuitor cu străinii şi uneori brutal, impulsiv, dar credincios stăpînului şi uşor de disciplinat.

Foarte bun vînător de şobolani ; este folosit, în special, la fermele şi depozitele unde sînt stocate materiale ce atrag aceste rozătoare. Este, de asemenea, un excelent cîine de pază şi de însoţire.

Înălţimea :	*Greutatea :*
M. 40—55 cm	M. 23—28 kg
F. 40—55 cm	F. 23—28 kg

(Standardul rasei nu fixează o limită a taliei şi a greutăţii Bull Terrierului)

Culoarea părului :
Alb curat, roşcat, vărgat cu sau fără pete albe pe cap, burtă şi picioare ; tricolor : negru, roşcat, alb

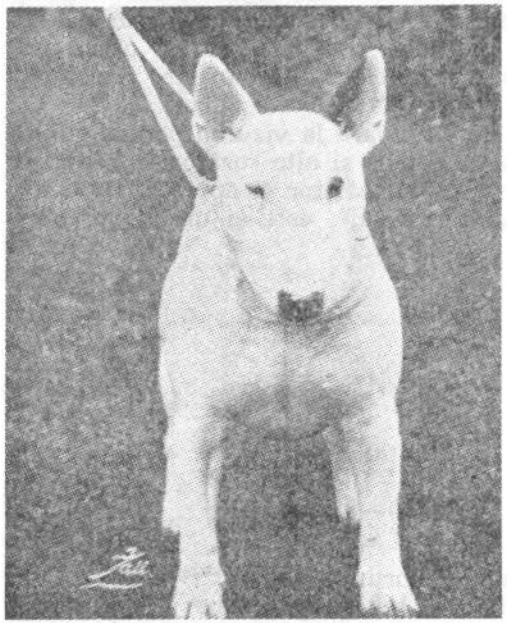

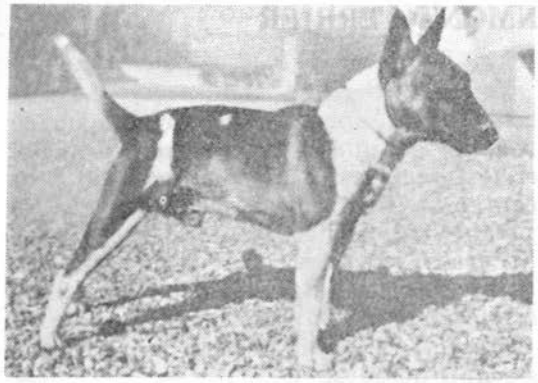

97

MINIATURE BULL TERRIER
ANGLIA

Este o varietate a rasei Bull Terrier, de care se deosebeşte doar prin mărimea taliei şi prin greutate, care sînt mai mici. Are acelaşi strămoş, Staffordshire Bull Terrierul cu păr scurt. Este foarte puţin cunoscut şi răspîndit.

Prezintă aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Bull Terrierul. Deşi mic, are un corp bine construit şi puternic. Este foarte atent, îndrăzneţ şi extrem de curajos, nu se dă înapoi de la nici un pericol ; este devotat stăpînului.

Bun vînător de insecte şi şoareci ; este folosit la ferme şi depozite şi ca bun însoţitor.

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 35 cm M. 9 kg
F. 35 cm F. 9 kg
Culoarea părului :
Alb curat, vărgat cu sau fără pete albe ; tricolor : negru, roşcat şi alb

98

CAIRN TERRIER
ANGLIA

Rasă pură scoţiană cunoscută în forma sa de astăzi de cel puţin 250 de ani. Provine de pe insula Skye şi este probabil unul din cei mai vechi terrieri ai Scoţiei. A contribuit la crearea raselor Scottish Terrier şi West Highland White Terrier. Iniţial s-a numit Cîinele cu păr scurt Skye Terrier. Numele de astăzi i-a fost conferit de către Kennel Club, datorită însuşirii lui de a vîna în teren cu pietre („cairn" în limba scoţiană = „grămadă de pietre"). Rasa nu este prea cunoscută.

De talie mică, solid şi compact, destul de scund, cu muşchi puternici, cu trup viguros, îndesat. Capul are formă triunghiulară, craniul este destul de plat, nu prea lung, cu mult păr pe faţă ; ochii sînt depărtaţi, de culoarea închisă a alunei, cu sprîncene stufoase ; urechile sînt mici, ascuţite, drepte, purtate puţin oblic. Coada, nu prea lungă, dreaptă, garnisită cu păr, este purtată vesel, însă nu culcată pe spate. Părul este aspru, des şi nu prea scurt, dublat de puf scurt, des şi moale.

Ciufulit, vioi şi foarte vesel, are o înfăţişare atrăgătoare. Este prietenos, devotat, totdeauna bine dispus.

Este un vînător activ, curajos şi îndrăzneţ de şobolani şi de animale mici de pradă ; este, de asemenea, un admirabil însoţitor şi un foarte bun paznic.

Înălţimea :
M. 23—25 cm
F. 23—25 cm
Greutatea :
M. 6,3 kg
F. 6,3 kg
Culoarea părului :
Roşu, nisipiu, cenuşiu, vărgat

4

99

168

DANDIE DINMONT TERRIER
ANGLIA

Rasă veche scoţiană despre a cărei origine nu se ştie nimic sigur. Se presupune că ar proveni din încrucişarea între terrieri englezeşti şi Teckel, adus în Scoţia de ţigani cam prin secolul al 18-lea. Numele l-a primit de la romancierul Walter Scott, al cărui erou, Dandie Dinmont, era mereu înconjurat de o haită formată din aceşti mici terrieri. Rasa a fost selecţionată de către un fermier, Janus Davidson, din Anndle — Scoţia, prin încrucişare cu Bedlington. În afara Scoţiei şi Angliei este puţin cunoscută.

De talie mică, cu corpul lung, puternic şi flexibil, care aminteşte pe acela al unui basset, este bine dezvoltat, musculos. Pe capul mare, aproape rotund, poartă un moţ bogat de păr mătăsos de culoare deschisă, caracteristic rasei ; acelaşi moţ de păr se află şi la vîrfurile urechilor lungi, care atîrnă de-a lungul obrajilor. Ochii depărtaţi, mari, rotunzi, lucioşi, adînciţi, de culoarea închisă a alunei, exprimă demnitate şi inteligenţă. Coada, mai mult scurtă, are forma unui iatagan, cu franjuri lungi de 5 cm. pe partea inferioară. Textura părului este ciudată : un amestec de păr aspru şi păr moale, destul de lung, aproape 5 cm. ; părul de pe partea inferioară a corpului este ceva mai moale ca cel de pe spate.

Cu toată înfăţişarea sa elegantă, este un cîine puternic, solid şi neobosit, îndrăzneţ şi curajos, vesel şi devotat. Cu străinii este rezervat.

Este un vînător excelent al animalelor mici de pradă şi la vînătoarea de iepuri. Lucrează cu o deosebită pasiune. Este folosit, de asemenea, ca însoţitor şi paznic.

Înălţimea :
M. 20—25 cm
F. 20—25 cm

Greutatea :
F. 8 kg
M. 8 kg

Culoarea părului :
Culoarea piperului, negru, albastru de diferite nuanţe pînă la gri-argintiu ; culoarea muştarului, brun roşcat pînă la roşcat deschis ; pete mici albe pe piept

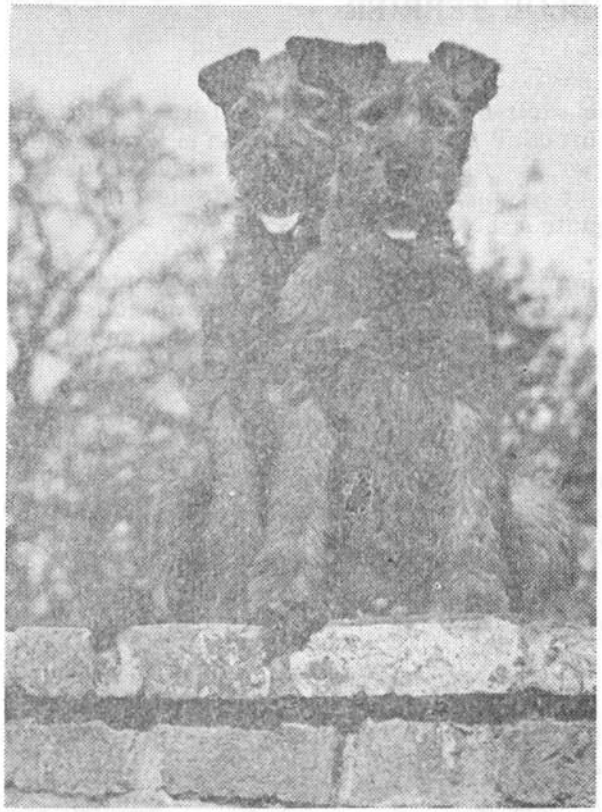

100 **TERRIER IRLANDEZ**
Irish Terrier
ANGLIA

Rasă autohtonă irlandeză foarte veche. Ruda sa apropiată este Fox Terrierul cu păr sîrmos. Prin diverse selecţionări, crescătorii au obţinut cîinele de rasă elegant, pe care îl cunoaştem astăzi. În afară de Irlanda şi Anglia este puţin răspîndit în altă parte.

De talie mică, cu înfăţişare mîndră, este vesel şi vioi. Corpul este potrivit de lung, bine construit, cu muşchi puternici, totuşi suplu, cu o constituţie uşoară : aspectul unui excelent cîine de curse care vădeşte o mare rezistenţă şi o iuţeală deosebită ; este cel mai iute cîine dintre toţi terrierii. Capul este lung, plat, ochi expresivi, plini de viaţă ; urechile sînt mici, îndoite în formă de „V", căzînd de-a lungul obrajilor. Coada tăiată aproape 3/4, fără franjuri, acoperită bine cu păr aspru, este purtată vesel, dar nu deasupra spatelui. Părul, nu prea lung, este tare, aspru şi drept, fără bucle. Are o uşoară barbă la maxilarul inferior.

Caracteristic pentru Terrierul irlandez este îndrăzneala sa nemaipomenită, curajul extraordinar, care îl fac să se repeadă la adversar cu o înflăcărare extremă şi să lupte pînă la ultima suflare. Cu toată cutezanţa sa în luptă este, totuşi, duios şi credincios stăpînului, dovedind devotamentul său prin capacitatea de a-l urma şi a-l găsi pe distanţe incredibile. Este un excelent vînător, foarte aspru şi agresiv la lucru. În contrast cu restul terrierilor, care sînt, de regulă, irascibili, Terrrierul irlandez are o natură deosebit de agreabilă, mai ales faţă de oameni, şi este susceptibil de apropiere şi faţă de unii cîini. Este cel mai inteligent dintre toţi terrierii.

Folosit la vînătoarea de animale mici, iepuri şi vidre ; nu pregetă să atace şi mistreţi. Este un auxiliar de preţ al omului, capabil să îndeplinească orice sarcină, un cîine bun pentru curse, devotat însoţitor, excelent paznic.

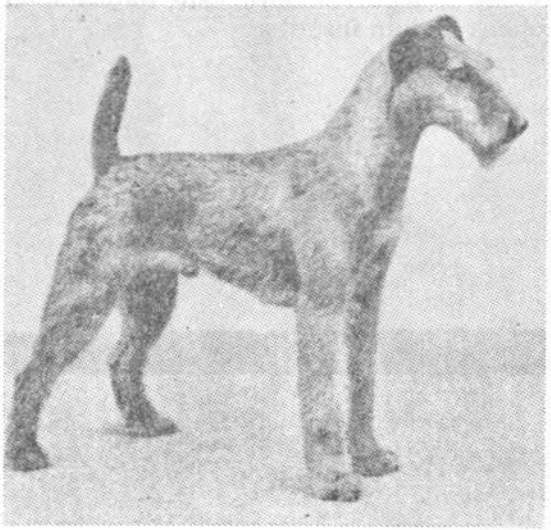

139

Înălţimea :	*Greutatea :*
M. 46 cm	M. 12 kg
F. 45 cm	F. 11,5 kg

Culoarea părului :
Unicolor, roşu viu, auriu sau portocaliu ;
o mică pată albă pe piept

101 **KERRY BLUE TERRIER**
ANGLIA

Provine dintr-o veche rasă Irish Terrier, ai cărei strămoşi sînt cîinii din rasele Bedlington şi Dandie Dinmont Terrier. Exemplarele de astăzi, cu blană albastră, sînt rezultatele unei selecţii deosebite, efectuată în a doua jumătate a secolului al 19-lea.

Cîine de mărime mijlocie, (totuşi cel mai mare dintre terrierii irlandezi), robust, compact, cu constituţie puternică, proporţionată, armonioasă ; corpul musculos, cvadratic, este bine dezvoltat ; capul este lung, uscăţiv, botul pătrat, stopul lin, maxilare puternice, mustaţă şi barbă cu păr des şi lung ; urechile sînt mici, în formă de „V", îndoite puţin şi purtate înspre faţă ; ochii sînt vii şi inteligenţi, de culoare închisă, gîtul este lung şi întins, linia spatelui dreaptă ; membrele anterioare au oasele puternice, cele posterioare sînt bine dezvoltate, largi, cu genunchii bine angulaţi şi jareţii aproape de sol, ceea ce asigură mişcarea liberă, forţa de propulsie a cîinelui ; coada este inserată sus, dreaptă şi cupată.

Are o înfăţişare cu totul deosebită de a celorlalţi terrieri, dar are însuşirile caracteristice terrierilor : forţă, curaj, inteligenţă, vitalitate, vioiciune, devotament faţă de stăpîn, poftă de lucru.

Este folosit la scotocirea vulpilor şi bursucilor din vizuini, la vînătoare de iepuri şi vidre. Este, totodată, un foarte bun paznic şi un bun însoţitor.

3

Înălţimea :
M. 46—48 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 15—17 kg, ideal
F. ceva mai uşoară

Culoarea părului :
Albastru — toate nuanţele, cu sau fără puncte negre ; o mică pată albă pe piept

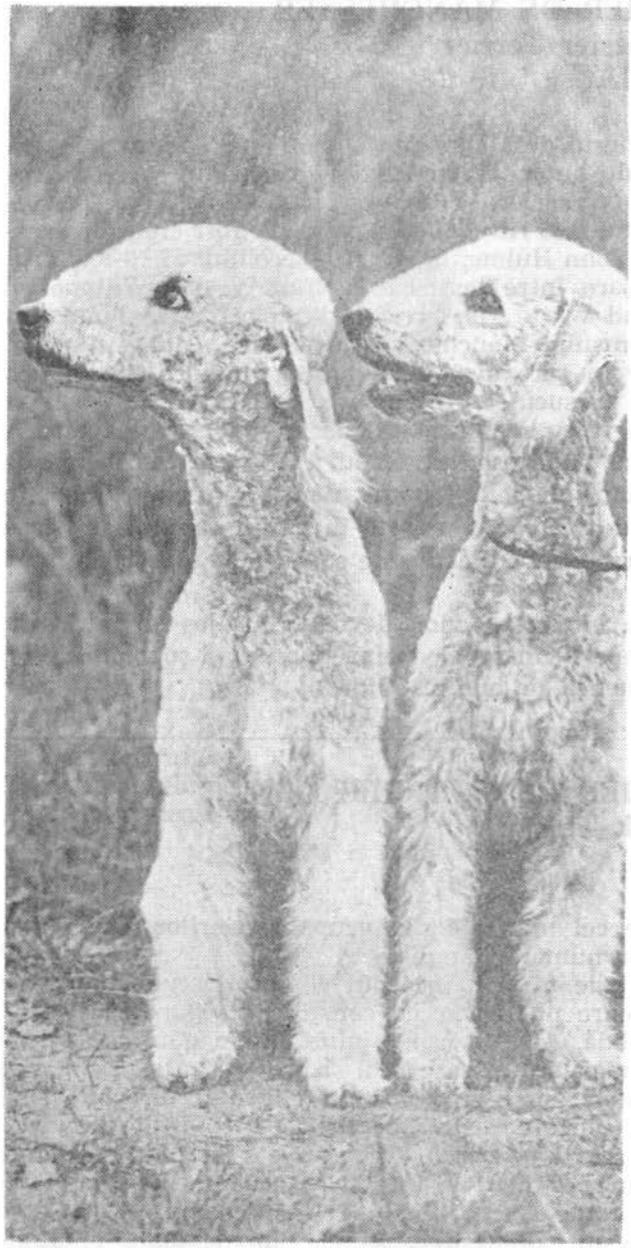

102 BEDLINGTON TERRIER
ANGLIA

Este produsul încrucișărilor între Dandie Dinmont Terrier și Bull Terrier, la care a mai contribuit și Whippet. Provine din localitatea Bedlington, de unde a luat și numele, situată la nord de orașul Newcastle, în ținutul de minieri Northumberland din Anglia. A fost cîinele preferat al minerilor din Newcastle, evidențiindu-se prin frumusețea și drăgălășenia lui.

Are o înfățișare curioasă ; după forma capului, a constituției corpului și aspectul părului seamănă cu un miel. Galopul său suplu amintește de cel al ogarului ; poate atinge o viteză deosebită. Este un cîine grațios și suplu, de mărime mijlocie, cu corp musculos, însă foarte flexibil, cu spatele ușor curbat (spate de crap), capul îngust, rotunjit în formă de pară, acoperit cu un bogat moț de păr mătăsos de culoare deschisă ; stopul lipsește ; urechile de mărime mijlocie, atîrnînd de-a lungul capului, sînt acoperite cu păr fin ; ochii sînt mici și strălucitori, de formă triunghiulară. Coada, groasă la bază, subțiindu-se spre vîrf, este purtată în jos, ușor curbată, niciodată pe spate. Părul este caracteristic la acest cîine : puful este lînos și moale, iar părul protector des, ușor, cu tendință de ondulare, mai ales pe cap.

Cîine inteligent ; puternic și vesel. Deși, în aparență, pare a fi foarte blînd și timid, în realitate este puternic, sprinten și de o rezistență remarcabilă.

Utilizat la vînătoare de vulpi, bursuci și șoareci. Este, de asemenea, un bun însoțitor.

Înălțimea :
M. 40 cm
F. 40 cm

Greutatea :
M. 8—10 kg
F. 8—10 kg

Culoarea părului :
Albastru, maroniu, albastru-roșcat, culoarea nisipului

9

103

TERRIER DE MANCHESTER
Manchester Terrier
ANGLIA

Terrierul de Manchester Black and Tan, ar fi, după mai mulţi autori britanici, tipul vechi din care au provenit Fox Terrierul cu păr neted şi sîrmos, Fox Terrierul irlandez şi Airedale Terrierul. A fost creat de crescătorul John Hulme, la sfîrşitul secolului al 18-lea, prin încrucişare între terrierul de rasă veche, Whippet şi Highland White Terrier. S-a dezvoltat în regiunea din jurul oraşului Manchester, de la care a luat numele, regiune în care aveau loc multe vînători de iepuri, vulpi şi bursuci.

Cîine elegant, graţios şi activ, cu corpul compact, scurt, cu bună osatură. Capul este lung, în formă de pană, bine modelat ; botul ascuţit ; urechile mici, în formă de „V", sînt ataşate în vîrful capului şi atîrnă deasupra ochilor. Părul este scurt, neted, lucios şi bine lipit de corp.

Este inteligent, vioi, devotat, curajos şi îndrăzneţ.

Excelent vînător de vulpi, bursuci, şi şobolani ; este, de asemenea, un bun însoţitor.

71

Înălţimea :
M. 37,5—40 cm
F. 35—37,5 cm

Greutatea :
M. 8 kg
F. 7,7 kg

Culoarea părului :
Negru strălucitor ; roşu acaju

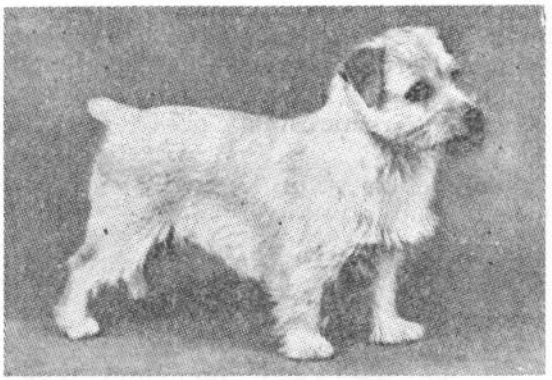

104

272

Înălţimea :
M. ideal 25 cm
F. ideal 25 cm

Greutatea :
M. 5 kg
F. 5 kg

Culoarea părului :
Toate nuanţele de roşu ; roşu-auriu, negru şi roşu, cenuşiu

TERRIER DE NORFOLK
Norfolk Terrier
ANGLIA

Este cel mai mic din grupa terrierilor. Cîine rar, cunoscut numai în Anglia.

De talie mică, cu corpul compact, scund, susţinut de picioare puternice, cu constituţie viguroasă şi osatură solidă. Are un cap original, asemănător cu cel al vulpii, mai larg între urechi şi uşor rotunjit ; ochii vii, strălucitori, au o expresie inteligentă ; urechile sînt îndoite, purtate peste obraji, uşor rotunjite la vîrf ; coada scurtă, dreaptă, este purtată în sus. Părul nu prea lung este aspru, tare şi neted, mai lung pe gît şi umeri, unde formează un fel de coamă.

Este un căţeluş mic, scund, plin de viaţă, energic, curajos, mereu atent, neagresiv. Înzestrat cu caracter ferm, este amabil, inteligent şi foarte îndrăzneţ.

Este un vînător neobosit de insecte şi un foarte bun însoţitor.

105

72

TERRIER DE NORWICH
Norwich Terrier
ANGLIA

Înrudit cu Terrierul de Norfolk, a fost recunoscut oficial de Kennel Club de abia în 1932. Se pare că descinde din Terrierul irlandez roşu. În Anglia, crescătorii au urmărit să creeze un terrier de format mic, care să reunească forţa şi curajul. Unul din aceste exemplare a fost numit Norwich, iar altul Trumpnigton. Aceste două tipuri au fost încrucişate rezultînd Terrierul de Norwich actual.

Este un cîine de talie mică, vioi şi curajos, cu corpul scund, scurt şi compact, de constituţie robustă. Capul seamănă cu cel al vulpii ; ochii sînt vii, expresivi, inteligenţi, strălucitori ; urechile sînt mici, drepte ; coada este scurtă, tăiată la jumătate din lungimea ei ; părul este aspru, neted şi tare, bine lipit de corp, mai lung pe gît şi umeri, aproape ca o coamă : părul de pe cap, bot şi urechi este scurt şi neted.

Cîine foarte vioi, amabil, neagresiv, inteligent, devotat, neobosit. Este mascota studenţilor din Cambridge.

Bun vînător de insecte ; un foarte agreabil însoţitor.

Înălţimea :
M. ideal 25 cm
F. ideal 25 cm

Greutatea :
M. 5 kg
F. 5 kg

Culoarea părului :
Toate nuanţele de roşu ; roşu arămiu, negru şi roşu, cenuşiu

106

73

TERRIER SCOȚIAN
Scottish Terrier
ANGLIA

Înălțimea :
M. 25—28 cm
F. 25—28 cm

Greutatea :
M. 8,6—10,4 kg
F. 8,6—10,4 kg

Culoarea părului :
Negru, auriu sau vărgat, în toate nuanțele

Rasă veche de origine scoțiană, de pe insulele din Estul țării. A existat încă înainte de invazia romanilor. Tipul de astăzi a fost creat la sfîrșitul secolului al 19-lea, prin încrucișarea vechiului Terrier scoțian cu alți terrieri. Rasă cunoscută și iubită în mai multe țări.

Este un cîine scund, viguros, cu musculatură bine dezvoltată care îi dă o înfățișare de forță și vitalitate. Corpul scund este susținut de picioare scurte, cu osatură puternică ; capul este lung, conic, proporționat față de talia lui, botul puternic, încadrat de o barbă groasă ; ochii sînt adînci, inteligenți, migdalați, prevăzuți cu sprîncene stufoase ; urechile triunghiulare sînt ascuțite și purtate drept în sus, dîndu-i o expresie plină de bunăvoință de a merge oriunde și a face orice ; coada de lungime mijlocie, în formă de sabie, este purtată drept sau ușor îndoit ; părul se prezintă în două straturi : primul este un puf scurt, moale și des ; al doilea, stratul protector, este format dintr-un păr dur, aspru, sîrmos ; ambele straturi constituie o blană foarte rezistentă.

Cîine inteligent, vioi, activ, energic, fără teamă, foarte devotat. Un cîine îndrăzneț și neobosit, acționînd mai ales în regiuni muntoase. Față de străini este bănuitor și aspru.

Unul dintre cei mai buni vînători pentru animalele mici de pradă și pentru vulpi. Este și un foarte bun cîine însoțitor.

107

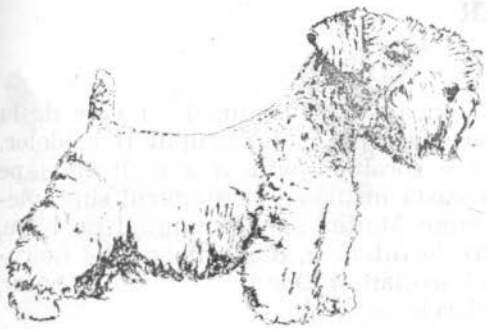

74

SEALYHAM TERRIER
ANGLIA

Provine din localitatea Pembrockshire situată în regiunea Wales. Dezvoltarea rasei se datorează ofițerului englez John Edwards care, la proprietatea sa, Sealyham, prin diferite încrucișări între Basset, Bullterrier, Fox Terrier, Dandie Dinmont și West Heighland White Terrier, a obținut exemplarele actuale. Este mai răspîndit în Anglia și în Africa de sud.

Cîine vioi, scund, cu mișcări libere, sprinten. Corpul de lungime mijlocie este flexibil, musculos ; picioarele sînt scurte, cu osatură puternică ; capul este armonios proporționat, botul pătrat, cu o barbă stufoasă ; ochii sînt rotunzi, foarte expresivi ; urechile de mărime mijlocie, în formă de „V", rotunjite la vîrf, sînt purtate îndoit de-a lungul obrajilor ; coada. prinsă sus, tăiată, este purtată ridicat. Părul este lung, tare, aspru și sîrmos, puful moale, scurt și des.

Este un cîine prietenos, inteligent, foarte vioi. Posedă mult simț umoristic, este curajos, activ și devotat.

Excelent cîine de vînătoare pentru animalele mici de pradă ; un foarte bun paznic și însoțitor.

Înălțimea :
M. 30—32 cm
F. 30 cm

Greutatea :
M. 9 kg
F. 8,1 kg

Culoarea părului :
Alb curat, alb cu galben ; brun cu pete arămii pe cap și pe urechi

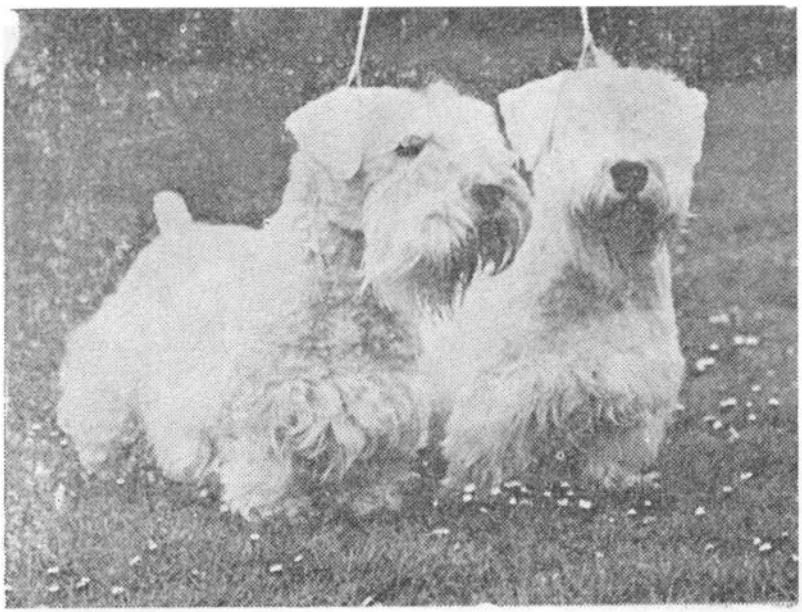

108

SKYE TERRIER
ANGLIA

Cunoscut încă din anul 1600, numele îi vine de la o insulă, Skye, care face parte din grupul Hebridelor. Legenda spune că o corabie spaniolă a naufragiat pe stîncile de lîngă această insulă şi, că singurul supravieţuitor a fost un cîine Maltez care, ajungînd pe ţărm, a fost luat de către locuitori şi, după mai multe încrucişări cu Terrierul scoţian şi Dandie Dinmont Terrier, au rezultat exemplarele actuale.

Este un cîine cu înfăţişare atrăgătoare, scund şi compact, cu corpul bine proporţionat, cu osatură puternică. Capul, de lungime potrivită, puternic, este acoperit cu un moţ de păr mătăsos. Ochii mici, rotunzi, sînt vii şi inteligenţi. Urechile sînt mici, în formă de „V", fine. Sînt cunoscute două varietăţi : cu urechi drepte şi cu urechi căzute. Coada este tăiată şi purtată drept. Părul este lung, cu textură fină, mătăsoasă şi strălucitoare, ce-i conferă un aspect elegant şi frumos.

75

Are toate caracterele unui terrier : vivacitate, energie, curaj, forţă. Este vesel cu copiii şi prietenii, rezervat cu străinii, fără a fi rău : inteligent şi devotat ; cîine cu un singur stăpîn.

Bun vînător de animale mici — şoareci, iepuri — şi un bun însoţitor.

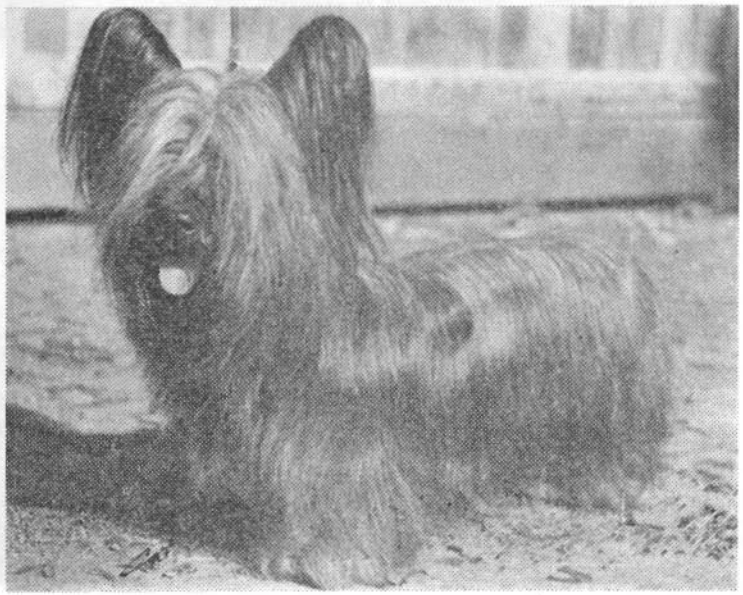

Înălţimea :
M. 25 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 11,5 kg
F. ceva mai uşoară

Culoarea părului :
Gri-albăstrui, gălbui, crem cu puncte. Se admite orice culoare, dacă botul şi urechile sînt negre

109

40

Înălțimea :
M. 45 cm
F. 45 cm

Greutatea :
M. 15,75 kg
F. ceva mai ușoară

Culoarea părului :
Auriu curat : pe obraji și pe urechi poate fi ceva mai închisă

TERRIER CU BLANA MOALE AURIE
Soft Coated Wheaten Terrier
ANGLIA

Rasă cunoscută mai mult în Irlanda, foarte puțin răspîndită în altă parte. După unii autori, descinde din vechiul cîine Madah, astăzi dispărut, care se găsește în arborele genealogic al multor rase de cîini.

Robust, iute, plin de forță, de talie relativ mică, cu corpul compact, nu prea lung, cu mușchi puternici ; capul este potrivit de lung, plat, acoperit cu păr bogat și moale ; ochii sînt inteligenți, urechile mici, subțiri, purtate înainte, sînt acoperite de păr lung, ondulat și cu franjuri ; coada nu prea groasă, scurtă, acoperită de păr, este purtată vesel, însă nu pe spate : părul bogat și moale, ondulat sau buclat, îi conferă o înfățișare foarte atrăgătoare.

Este un cîine curajos, vioi, cu mișcări sigure, elegante, suplu, plin de viață, rezistent, vigilent, foarte devotat.

Bun paznic pentru ferme, bun vînător de animale mici de pradă, bun însoțitor.

76

110 BULL TERRIER DE STAFFORDSHIRE
Staffordshire Bullterrier
ANGLIA

Este rezultatul încrucişării între Bulldog, Fox Terrier cu păr neted şi White English Terrier. Foarte iubit, era folosit în arenă în luptele cu taurii, mult apreciate în Anglia. În anul 1833, luptele fiind interzise, rasa a început să decadă, rămînînd puţine exemplare în ţinutul Staffordshire din nordul Angliei. În secolul al 20-lea, după mai multe selecţionări şi încrucişări cu Manchester Terrier, Bull Terrierul de Staffordshire a rezultat tipul actual, care s-a răspîndit în Anglia şi S.U.A. În restul Europei este necunoscut.

De talie mijlocie, este un cîine solid, dar plăcut, ce seamănă cu Bull Terrierul. Are corpul musculos, robust, cu osatură puternică, dînd impresia unei forţe deosebite ; capul este scurt, craniul plat şi lat ; ochii sînt migdalaţi, negri, rotunzi ; urechile mici sînt pe jumătate ridicate ; coada, de lungime mijlocie, mai groasă la bază, se termină într-un vîrf fin ; părul este scurt, des şi moale.

Cîine curajos, inteligent, tenace, rezistent, prietenos cu copiii, devotat stăpînului, calm, constant, puternic în raport cu talia sa, vioi, sprinten.

Bun vînător al animalelor mici de pradă, excelent păzitor şi cîine de ocrotire, un admirabil însoţitor.

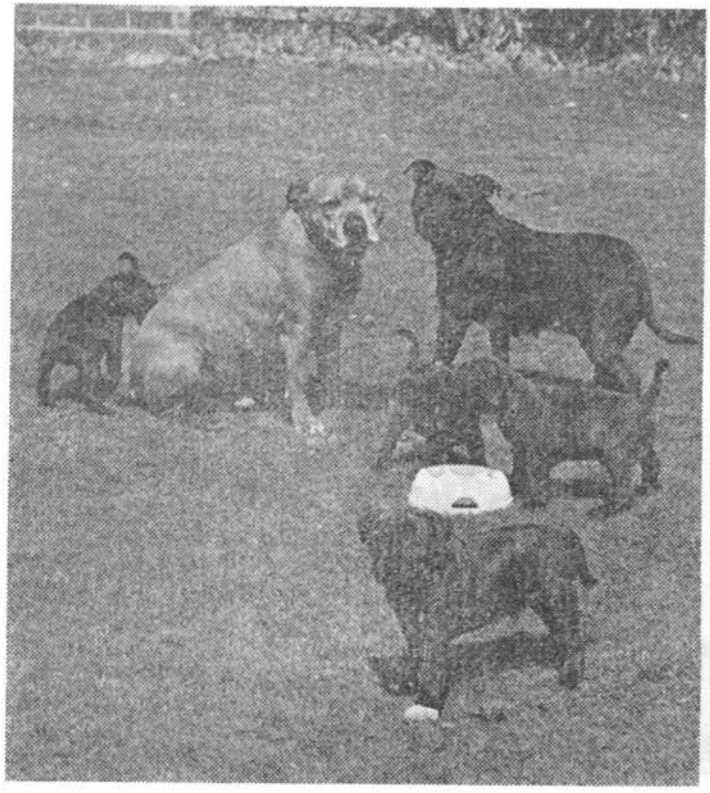

Înălţimea :
M. 35—40 cm
F. 35—40 cm

Greutatea :
M. 12,5—17 kg
F. 10,8—15 kg

Culoarea părului :
Roşu, alb, culoarea nisipului, negru sau albastru cu alb

111

78

TERRIER DIN WELSH
Welsh Terrier
ANGLIA

Este cîinele naţional al Angliei, una din cele mai vechi rase pure din această ţară. Se găsesc pedigree de Terrier de Welsh datînd încă din anul 1854. Rasa s-a dezvotat mai mult în ţinutul Wales. Este urmaş direct al vechiului terrier englezesc Black and Tan. După mai multe selecţionări şi încrucişări cu Fox Terrierul cu păr sîrmos s-au obţinut exemplarele frumoase şi elegante de astăzi. Este răspîndit în multe ţări şi, în special, în Franţa, Belgia, Germania şi S.U.A.

Înălţimea :
M. 39 cm maxim
F. 39 cm maxim

Greutatea :
M. 9—9,5 kg
F. 9—9,5 kg

Culoarea părului :
Negru şi roşu sau negru-cenuşiu şi roşu

Este un mic terrier, vesel şi vioi, înalt, pe picioare drepte şi musculoase ; corpul este destul de robust ; craniul plat, ceva mai lat între urechi, gîtul graţios ; ochii sînt mici, adînci, inteligenţi, plini de viaţă, urechile mici, în formă de „V", sînt purtate în faţă de-a lungul obrajilor ; coada tăiată, prinsă sus, este purtată vertical dar nu deasupra spatelui ; părul este abundent, scurt, aspru, des, sîrmos.

Este un cîine rezistent, curajos, vioi, vesel, inteligent, afectuos şi devotat, ascultător, uşor de instruit.

Excelent vînător de vulpi, vidre şi bursuci ; lucrează bine şi în apă ; este şi un foarte bun însoţitor.

112

TERRIER ALB DIN VESTUL ȚĂRII DE SUS
West Highland White Terrier
ANGLIA

85

Rasă foarte veche, provenind din Scoția. A existat încă înainte de domnia regelui Iacob I Stuart.

Este un cîine micuț, scund, cu păr lung, cu o constituție solidă și puternică, cu corp compact, robust, musculos ; capul este drept, craniul ușor bombat, bine conturat, acoperit de păr moale ; ochii sînt vii și inteligenți, închiși la culoare, sub sprîncene groase ce-i dau o expresie pătrunzătoare ; urechile sînt mici, drepte, purtate ferm în sus, ascuțite spre vîrf, acoperite cu păr scurt, catifelat ; coada este purtată drept, lungă de 12—15 cm, acoperită cu păr aspru ; părul este lung de 5 cm, aspru, cu puf scurt, moale și des. Toate acestea îi dau o înfățișare de forță, curaj și îndrăzneală.

Este inteligent, rezistent, înțelegător, îndrăzneț, atașat stăpînului. Este și un excelent înotător. Se mișcă degajat, cu multă încredere de sine.

Foarte bun vînător de iepuri și vulpi. Vînează cu pasiune șobolani și șoareci. Este și un bun cîine de însoțire.

Înălțimea :
M. 28 cm
F. 28 cm

Greutatea :
M. 7—8,5 kg
F. 7—8,5 kg

Culoarea părului :
Alb curat

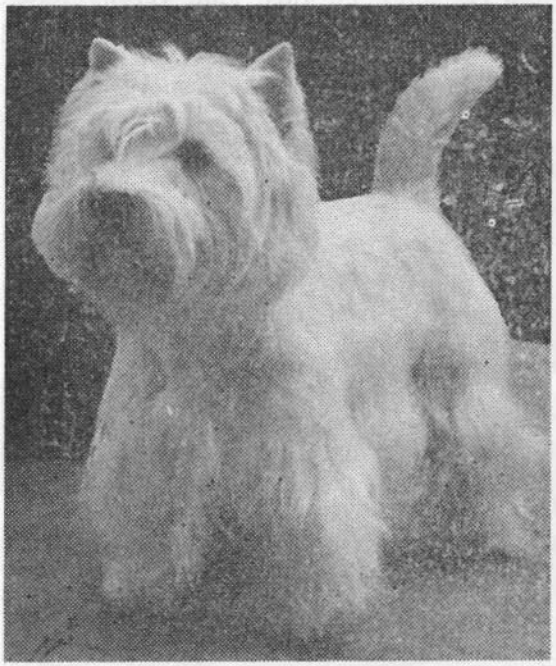

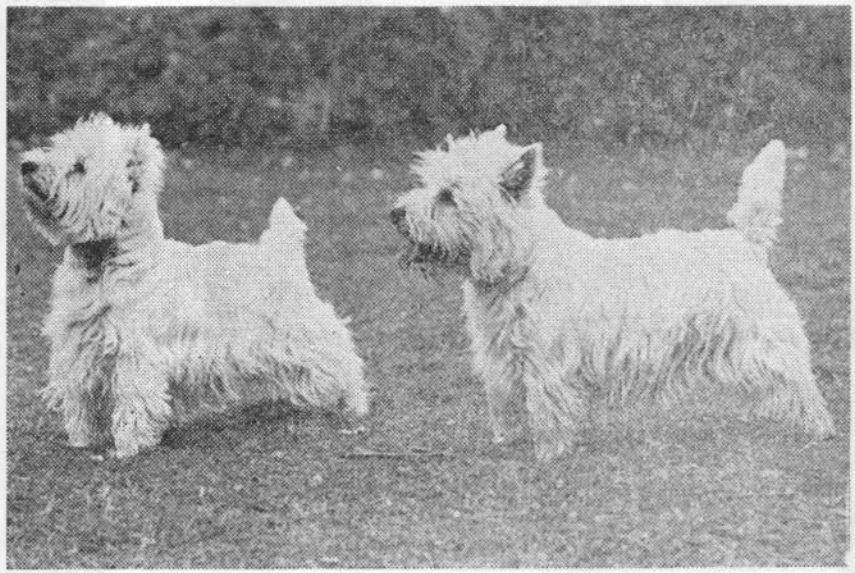

113

8

TERRIER AUSTRALIAN
Australian Terrier
AUSTRALIA

A fost creat la sfîrşitul ultimului secol, strămoşii săi fiind Yorkshire Terrier, Dandie Dinmont şi Cairn Terrier, încrucişaţi cu cîinele indigen Sidney Silky. În afară de patria sa, este iubit şi răspîndit în India şi Anglia ; în Europa este foarte rar.

Cîine micuţ, jucăuş, întotdeauna bine dispus. Corpul este scund şi compact dar, în comparaţie cu picioarele scurte, apare lung ; are muşchi solizi, totuşi este foarte suplu, cu un guleraş de păr mai lung decît pe restul corpului ; capul este lung, craniul plat. Poartă un moţ de păr moale în frunte. Ochii sînt mici, vii, inteligenţi, de culoare închisă ; urechile sînt mici, prinse sus, de obicei drepte sau puţin îndoite. Coada trebuie tăiată. Părul este aspru, destul de lung pe corp, mai lung pe cap şi la guler.

Cîine cu înfăţişare plăcută, vioi şi activ, inteligent, curajos şi devotat ; iubeşte copiii ; este uşor de instruit. Are nevoie de mult spaţiu, trebuie plimbat zilnic.

Este un foarte bun vînător de şobolani şi şoareci, un excelent însoţitor.

Înălţimea :
M. 25 cm
F. 25 cm

Greutatea :
M. 4,5—5 kg
F. 4,5—5 kg

Culoarea părului :
Albastru, negru, cenuşiu, crem deschis sau roşu ; moţul din frunte este albastru sau crem

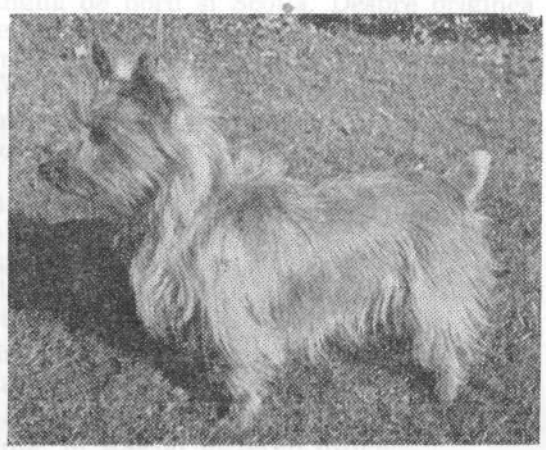

114

TERRIER CU PĂR MĂTĂSOS
Silky Terrier
AUSTRALIA

Ca și ruda sa apropiată, Terrierul australian, are aceiași strămoși — Yorkshire Terrier, Skye Terrier încrucișați cu Sydney Terrier. Rasa a fost recunoscută oficial numai în anul 1962.

Este un cîine micuț, frumos, elegant datorită părului său mătăsos, armonios repartizat pe întregul corp. Cu toată înfățișarea sa atrăgătoare, are o atitudine foarte fermă. Este compact, destul de scund, cu o structură rafinată. Corpul are osatură puternică, mușchi supli dar solizi, capul este potrivit de lung, puternic, craniul plat — conformație caracteristică terrierilor — cu un moț de păr fin în frunte, care nu cade peste ochii rotunzi, expresivi, vii și inteligenți. Urechile sînt mici, în formă de „V", fine și drepte, fără păr lung pe ele. Coada, purtată drept, trebuie tăiată. Părul este foarte fin, strălucitor, mătăsos, lung de 12—15 cm.

Cîine foarte activ, inteligent, vioi, ghiduș, jucăuș ca un clovn, foarte devotat ; iubește copiii.

Bun vînător de iepuri și șoareci, excelent însoțitor.

236

Înălțimea :
M. 22,5 cm
F. 22,5 cm

Greutatea :
M. 4—5 kg
F. 4—5 kg

Culoarea părului :
Albastru și roșu sau negru-cenușiu și roșu

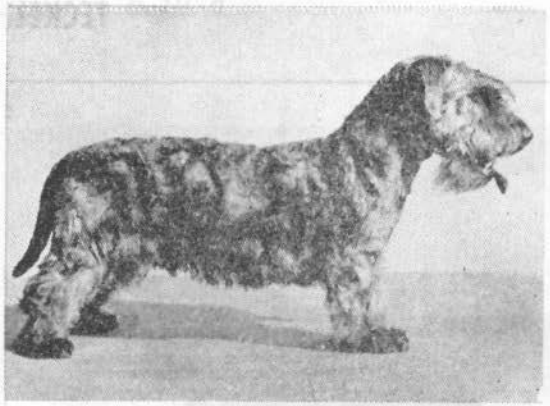

115

246

TERRIER CEH DIN BOEMIA
Cesky Terrier
CEHOSLOVACIA

Rasă creată de crescătorul Franţ Horak din Klanovice prin încrucişarea mai multor rase de terrieri.

De mărime mijlocie, cu aspect atrăgător, cu corpul lung, susţinut de picioare puternice, scurte, robust, cu muşchi puternici, construit proporţionat ; capul este lung dar în armonie cu corpul. Pe maxilarul inferior are o barbă deasă. Ochii sînt expresivi, cu sprîncene stufoase ; urechile sînt potrivit de lungi, căzute de-a lungul capului ; coada destul de lungă, — cam de 18—20 cm — este purtată în jos ; părul este moale, strălucitor, mătăsos şi cîrlionţat.

Cîine vioi, activ, inteligent, curajos, foarte devotat şi afectuos. Mişcarea îi este liberă, degajată, fuga mai domoală ; în schimb, are o mare rezistenţă.

Bun vînător la vizuină şi în cîmp. Bun paznic al casei şi bun însoţitor.

Înălţimea :
M. 27—35 cm
F. 27—35 cm

Greutatea :
M. 6—9 kg
F. 6—9 kg

Culoarea părului :
Albastru-cenuşiu ; brun-cafeniu ; gri-deschis ; pete albe pe cap, gît, piept şi abdomen

---

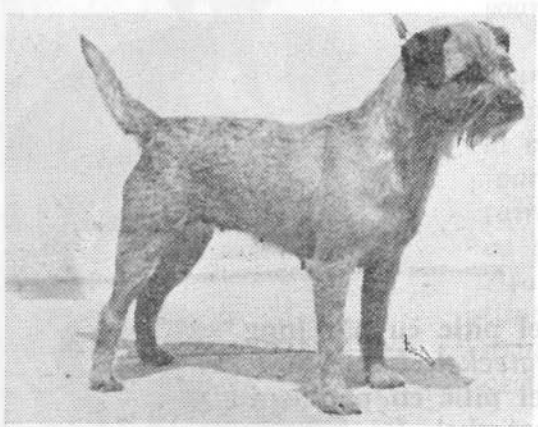

116

10

BORDER TERRIER
ANGLIA

Provine din ţinutul de graniţă (border = hotar, graniţă) dintre Anglia de nord şi Scoţia. Despre originea rasei nu se ştie nimic sigur. Se presupune că este rezultatul încrucişării între vechiul Terrier englezesc cu Dandie Dinmont Terrier şi Bedlington Terrier.

Cîine micuţ, scund, solid şi rustic, cu corpul lung şi îngust, robust, bine proporţionat ; capul nu este asemănător cu al celorlalţi terrieri, seamănă mai mult cu cel al vidrei. Ochii sînt vii, inteligenţi, umbriţi de sprîncene bine conturate. Urechile sînt mici, în formă de „V", pe jumătate îndoite, căzute în faţă. Coada scurtă, mai groasă la bază, subţire spre vîrf, este purtată vesel, însă nu pe spate. Părul este sîrmos şi gros, cu puf scurt.

Este vioi, inteligent, curajos şi rezistent, foarte activ, fidel stăpînului.

Cîine de lucru, folosit la vînătoarea de animale mici de pradă şi vulpi, în special în teren dificil.

Înălţimea :
M. 34—37 cm
F. 34—37 cm

Greutatea :
M. 6—7 kg
F. 5,25—6,30 kg

Culoarea părului :
Roşu, auriu, cenuşiu cu maroniu, albastru cu maroniu.

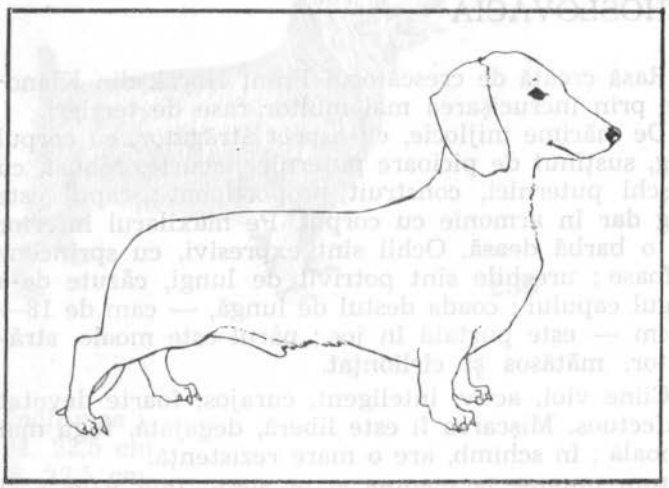

a) Cu probe de lucru

117. Teckel german standard cu păr scurt
Deutsche Dachshunde, Kurzhaar

118. Teckel german standard cu păr lung
Deutsche Dachshunde, Langhaar

119. Teckel german standard cu păr aspru
Deutsche Dachshunde, Rauhaar

120. Teckel pitic cu păr scurt
Zwergteckel, Kurzhaar

121. Teckel pitic cu păr lung
Zwergteckel, Langhaar

122. Teckel pitic cu păr aspru
Zwergteckel, Rauhaar

123. Teckel iepurar cu păr scurt
Kaninchenteckel, Kurzhaar

124. Teckel iepurar cu păr lung
Kaninchenteckel, Langhaar

125. Teckel iepurar cu păr aspru
Keninchenteckel, Rauhaar

Această grupă cuprinde toate tipurile de teckeli : cele trei mărimi — standard, pitic și iepurar, cu cele trei varietăți de păr — scurt, lung și aspru. Au un singur standard, cu toate că fiecare constituie o rasă bine definită.

Germanii le spun Dachshund — Cîine bursucar. La noi li se mai spune și șoricari datorită pasiunii pe care o au pentru prinderea șoarecilor și șobolanilor.

De talie mică, scunzi, cu corpul lung și compact, cu picioarele scurte, musculoase, cu simț olfactiv excepțional, rezistenți, activi, neînfricați și perseverenți, teckelii sînt excelenți cîini de vînătoare la vizuină. În ciuda picioarelor lor scurte și a alurii încete, sînt foarte buni cîini și pentru căutarea, urmărirea, gonirea și hărțuirea vînatului la suprafața pămîntului — iepuri, vulpi, căprioare, ca și pentru urmărirea vînatului mare — cerbi, mistreți, urși. Așa cum se știe, vînatul urmărit își reglează viteza fugii după calitatea cîinelui care îl urmărește. Știind cui are a face față, vînatul urmărit de teckel fuge încet, cu opriri din loc în loc pentru a asculta, ceea ce oferă vînătorului posibilitatea unei ținte ușoare.

Perseverenți și curajoși, teckelii sînt capabili să atace vînatul de talie mare și, adesea, să-l rețină pînă la sosirea vînătorilor.

Temperamentul vioi, inteligența remarcabilă, drăgălășenia, marea sa adaptabilitate, atașamentul și fidelitatea deosebită pentru stăpîn și familia acestuia, fac din teckel un excelent cîine însoțitor, iubit și apreciat pretutindeni în lume, paznic de nădejde al casei și al vehiculului.

Nr. curent	Nr. standardului F.C.I.	Denumirea rasei. Țara de origine Istoric, descriere morfologică, utilizare

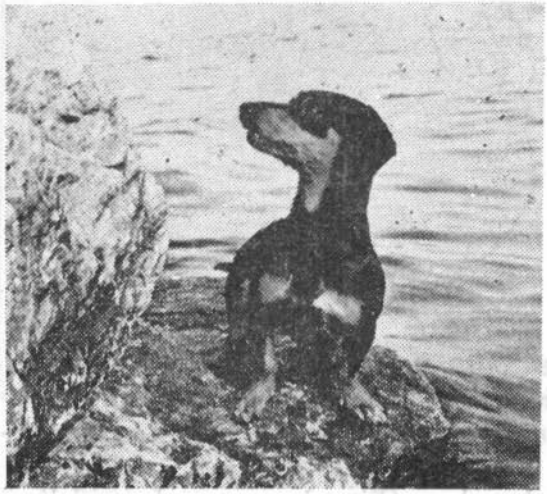

117

148

TECKEL GERMAN STANDARD CU PĂR SCURT

Deutsche Dachshunde, Kurzhaar

GERMANIA

Este o rasă veche germană. Denumirile de Teckel și Dachshund sub care este cunoscut confirmă originea germană, în sprijinul căreia pledează și porecla ironic-afectuoasă de „cîrnat german" dată de englezi. Asupra vechimii și originii sale sînt mai multe teorii. Astfel, una din acestea, bazată pe imaginile de pe basoreliefurile egiptene, susține că primele dovezi de existența rasei ar data de aproape 4 000 de ani ; că ar fi existat în epoca faraonilor, sub dinastia Sesostris, Teckelul fiind folosit ca un cîine de pază. Pe statuia funerară a unui faraon s-a găsit denumirea de „teckel". Totuși, această teorie nu pare a fi veridică, deoarece la începutul erei noastre rasa a dispărut complet din Valea Nilului și nici în

Circumferința toracică :
M. peste 35 cm
F. peste 35 cm

Greutatea :
M. 9 kg ; ideal 6,5—7 kg
F. ceva mai ușoară

Culoarea părului :
Unicolor : roșcat, galben-roșcat, gălbui ; toate aceste culori amestecate cu fire de păr negru ;
bicolor : negru, maron, cenușiu, cu pete albe la extremități, cu pete roșcate pe cap, piept, picioare și partea inferioară a cozii;
arlechin sau vărgat : fond maron deschis, cenușiu deschis sau alb cu pete închise de maron ;
galben roșcat cu pete de negru sau de cenușiu

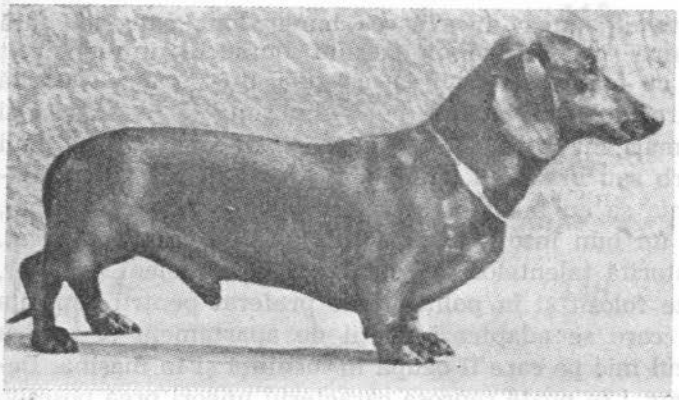

altă parte nu s-a mai găsit vreo urmă. După altă teorie, rasa ar proveni din încrucișarea bassetului Bruno de Jura, tip Saint Hubert, cu tipuri de cîini din rasa Pinscher, din care a rezultat Teckelul cu părul scurt de astăzi, primul dintre varietățile de teckeli. Mai tîrziu, prin mai multe încrucișări între Teckelul cu păr scurt și alte rase au rezultat și celelalte varietăți de teckeli.

Rasa Teckel se prezintă în trei varietăți de talie și trei varietăți de păr, care au aceleași caractere morfologice și utilizări, dar care se deosebesc între ele prin mărimea circumferinței toracice, felul și culoarea părului. Acestea sînt :

— Teckel standard, cu circumferința toracică peste 35 cm, cu trei varietăți de păr : scurt, lung și aspru.

— Teckel pitic, cu circumferința toracică maximă 35 cm., cu trei varietăți de păr : scurt, lung și aspru.

— Teckel iepurar, cu circumferința toracică maximă 30 cm, cu trei varietăți de păr : scurt, lung și aspru.

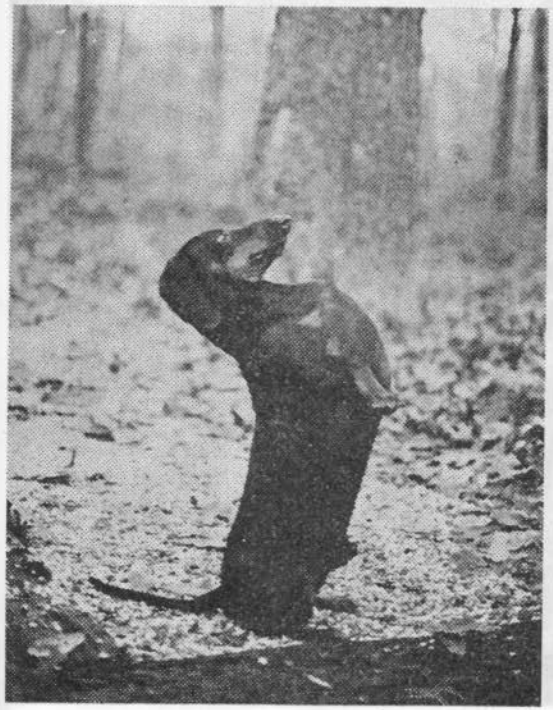

Teckelul standard cu părul scurt este cel mai cunoscut din toată rasa. Crearea acestuia este considerată un deosebit succes pentru vînătoare. De talie mică, scund, cu corpul lung și compact, pieptul proeminent, de forma unei prore de corabie, cu picioare scurte, musculoase, el prezintă toate caracteristicile de bază ale grupei basseților din care face parte : capul mîndru se subțiază spre bot : ochii de mărime mijlocie, ovali, au privirea vie, inteligentă și prietenoasă ; urechile, prinse sus, înspre spate, plate, bine rotunjite la vîrf, foarte mobile, atîrnă de-a lungul obrajilor ; părul ce îi acoperă întreg corpul este scurt, plat și strălucitor.

Este un cîine inteligent, vioi, abil, ascultător, foarte curajos, devotat, rafinat și drăgălaș. Are un simț olfactiv excepțional, este activ și perseverent. Este cunoscut și apreciat în mai multe țări, în special în Franța, Anglia, Italia și în Germania, țara sa de origine.

Datorită taliei mici, este un excelent cîine de vînătoare la vizuină. Se mai numește și „Cîine bursucar" sau „Terrier de vizuină". Vînează bursuci, vulpi, iepuri și, cu toată repulsia pentru apa rece, prinde și vidre. Are o perseverență deosebită în urmărirea prăzii fiind capabil să reziste și 48 de ore în căutarea ei.

Este un expert în vînarea bursucilor ; pătrunde fără teamă în vizuină, înghesuie bursucul într-un colţ şi, cu toată împotrivirea acestuia, nu-l scapă. Datorită mirosului dezvoltat şi curajului său, poate depista şi urmări mistreţii. De asemenea, poate găsi urma unui cerb sau urs rănit. Inteligenţa remarcabilă şi drăgălăşenia sa au făcut ca astăzi să fie folosit, pretutindeni, ca un bun însoţitor şi ca un cîine de agrement iubit. Datorită talentelor sale deosebite de excelent vînător, este folosit şi în poliţie. Este preferat pentru uşurinţa cu care se adaptează vieţii de apartament şi pentru locul mic pe care îl ocupă în locuinţă şi în maşină. Desigur, i se poate reproşa caracterul uneori prea posesiv, care se manifestă prin accese de arţag şi gelozie.

118

148

TECKEL GERMAN STANDARD CU PĂR LUNG

Deutsche Dachshunde, Langhaar

GERMANIA

Ca și Teckelul cu păr scurt, este de origine veche germană. S-a format la mijlocul secolului al 16-lea din încrucișarea între Teckelul cu păr scurt și prepelicarii cu păr lung germani, la curtea regală din Bavaria. Prin frumoasa lui înfățișare, este aristocratul familiei de teckeli. Corpul său este împodobit cu o blană splendidă de păr lung, suplu și mătăsos. Părul, care amintește de cel al Setterului irlandez, este moale, plat, ușor ondulat și mai lung pe gît, abdomen, urechi și, în special, în partea superioară a picioarelor și pe coadă, unde formează franjuri pronunțate.

Este cea mai numeroasă varietate de teckeli din Germania.

Caracteristicile morfologice și utilizările sînt identice cu cele ale Teckelului cu păr scurt.

Circumferința toracică :
M. peste 35 cm
F. peste 35 cm

Greutatea :
M. 9 kg ; ideal 6,5—7 kg
F. ceva mai ușoară

Culoarea părului :
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

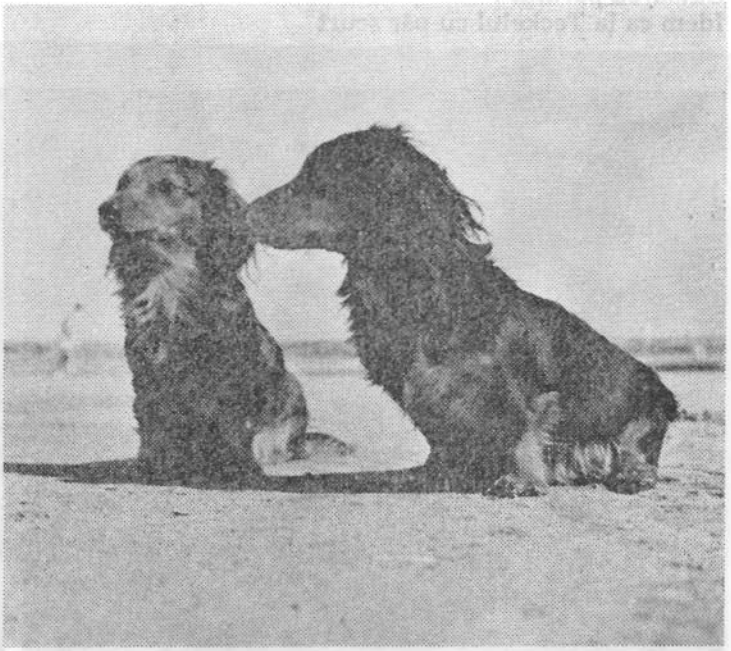

119

148

TECKEL GERMAN STANDARD CU PĂR ASPRU

Deutsche Dachshunde, Kurzhaar

GERMANIA

Ca şi celelalte două varietăţi de teckeli, este o rasă germană, de origine mai nouă, căci s-a format în secolul al 19-lea, din încrucişarea Teckelului cu păr scurt cu Schnauzer şi Dandie Dinmont Terrier. Este proletarul familiei de teckeli, creat pentru lucrul dur din pădure. Se aseamănă, ca aspect, cu Teckelul cu păr scurt, avînd aceeaşi siluetă ; se deosebeşte de acesta numai prin felul părului : cu excepţia botului, a urechilor şi sprîncenelor, părul are aceeaşi lungime pe tot corpul, formînd o blană deasă şi aspră, dublată de un puf scurt şi moale ; botul este garnisit cu mustăţi ; sprîncenele sînt stufoase, iar urechile sînt înzestrate cu păr mai scurt, aspru, în armonie cu restul părului. Coada este acoperită cu păr scurt, bine lipit, subţiindu-se spre vîrf, fără franjuri. Se admit toate culorile de păr ; o pată albă pe piept este tolerată.

Caracteristicile morfologice şi utilizările sînt identice cu cele ale Teckelului cu păr scurt.

Circumferinţa toracică :
M. peste 35 cm
F. peste 35 cm
Greutatea :
M. 9 kg ; ideal 6,5—7 kg
F. ceva mai uşoară
Culoarea părului :
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

120 **TECKEL PITIC CU PĂR SCURT**
Zwergteckel, Kurzhaar
GERMANIA

Circumferința toracică :
M. maxim 35 cm
F. maxim 35 cm

Greutatea :
M. maxim 4 kg
F. maxim 3,5 kg

Culoarea părului :
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

Această varietate de teckeli are aceeași origine ca și Teckelul standard cu părul scurt, de care se deosebește doar prin mărimea taliei, în care conturul pieptului, măsurat în spatele umerilor, nu depășește 35 cm și o greutate pînă la 4 kg. Teckelul pitic cu păr scurt este reducerea exactă a taliei Teckelului standard cu părul scurt, și are toate caracterele acestuia : corpul lung, scund, picioarele scurte, cap lung, ochi ovali și urechi bine prinse și atîrnînde de-a lungul obrajilor, părul scurt, aspru, plat și strălucitor. Calitățile sale sînt aceleași ca și la celelalte varietăți : inteligent, vioi, ascultător, foarte curajos, devotat, drăgălaș.

Este un excelent vînător la vizuină, unde pătrunde mult mai ușor, datorită taliei sale mici, decît teckelii cu talia normală. Vînează cu pasiune iepuri și animale rozătoare mici.

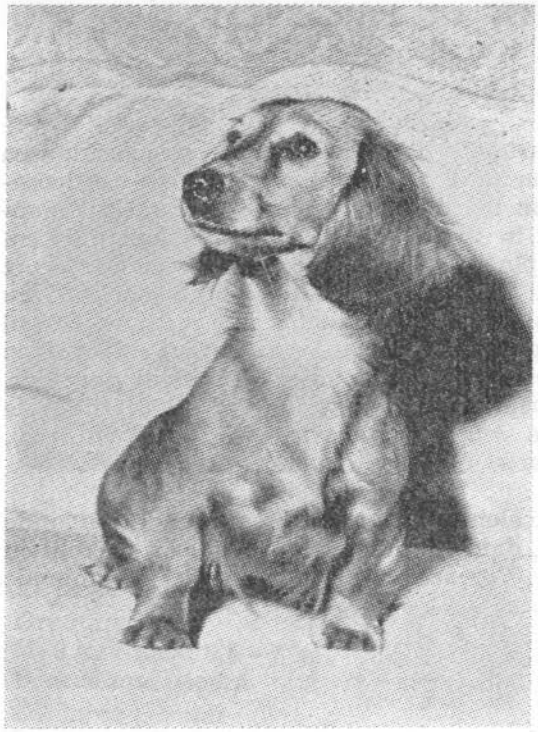

121 **TECKEL PITIC CU PĂR LUNG**
Zwergteckel, Langhaar
GERMANIA

Aceeaşi origine ca şi Teckelul standard cu păr lung. Se deosebeşte de acesta numai prin mărimea taliei : conturul pieptului, măsurat în spatele umerilor, nu depăşeşte 35 cm, iar greutatea nu depăşeşte 4 kg.

Este un excelent vînător la vizuină, un pasionat vînător de iepuri şi de animale rozătoare mici.

Circumferinţa toracică :
M. maxim 35 cm
F. maxim 35 cm

Greutatea :
M. maxim 4 kg
F. maxim 3,5 kg

148 *Culoarea părului :*
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

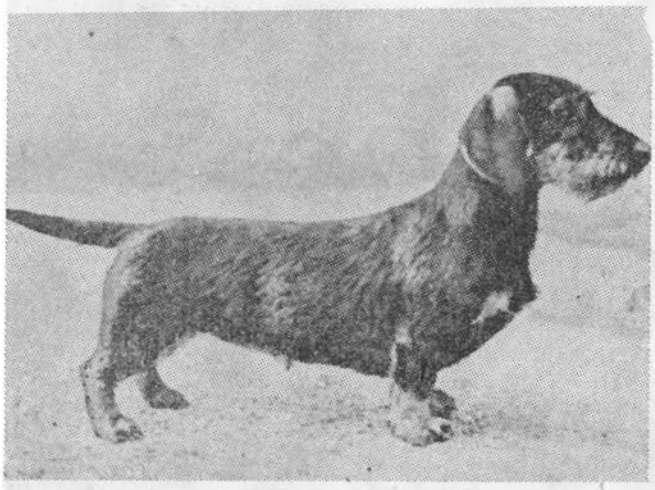

122 **TECKEL PITIC CU PĂR ASPRU**
Zwergteckel, Rauhaar
GERMANIA

Are aceeaşi origine ca şi Teckelul standard cu păr aspru. Se deosebeşte de acesta numai prin mărimea taliei ; conturul pieptului, măsurat în spatele umerilor, nu depăşeşte 35 cm, iar greutatea nu depăşeşte 4 kg.

Este un excelent vînător la vizuină, un pasionat vînător de iepuri şi de animale rozătoare mici.

Circumferinţa toracică :
M. maxim 35 cm
F. maxim 35 cm

Greutatea :
M. maxim 4 kg
F. maxim 3,5 kg

148 *Culoarea părului :*
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

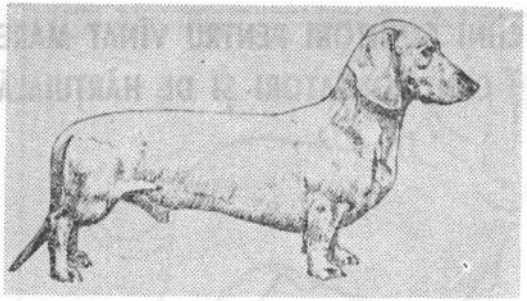

123

148

Circumferința toracică : *Greutatea :*
M. maxim 30 cm M. maxim 3,5 kg
F. maxim 30 cm F. maxim 3,2 kg
Culoarea părului :
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

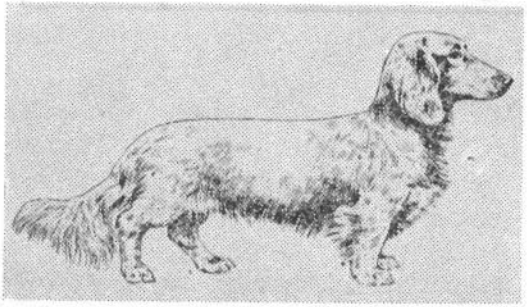

124

148

Circumferința toracică : *Greutatea :*
M. maxim 30 cm M. maxim 3,5 kg
F. maxim 30 cm F. maxim 3,2 kg
Culoarea părului :
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

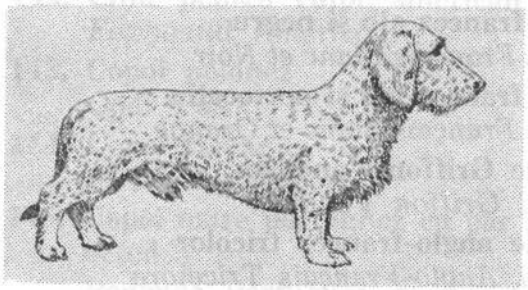

125

148

Circumferința toracică : *Greutatea :*
M. maxim 30 cm M. maxim 3,5 kg
F. maxim 30 cm F. maxim 3,2 kg
Culoarea părului :
Idem ca la Teckelul cu păr scurt

TECKEL IEPURAR CU PĂR SCURT
Kaninchenteckel, Kurzhaar
GERMANIA

Este cel mai mic din familia teckelilor. Are o talie al cărei contur al pieptului, măsurat în spatele umerilor, nu depășește 30 cm, iar greutatea nu depășește 3,5 kg. Acest Teckel iepurar provine din Teckelul pitic încrucișat cu Pinscherul pitic, ceea ce explică unele asemănări cu acesta, asemănări ce nu sînt de dorit și trebuie evitate. Astfel, urechea este scurtă și mult depărtată de obraji (pe cînd la teckeli urechea este mai mare, rotunjită și apropiată de obraji) ; piciorul lung, în loc de piciorul rotund și scurt al teckelilor.

Teckelul iepurar are aceleași caractere morfologice ca și ceilalți teckeli, de care se deosebește numai prin mărimea taliei.

Este un specialist în vînătoarea iepurilor, de unde și numele de Kaninchen (Kanin, în germană = iepure). Are un simț olfactiv deosebit, depistează și atacă micile rozătoare — șoarecii și șobolanii. De un curaj remarcabil, cu toată talia sa mică, atacă vulpi și animale de pradă mai mari decît el. Este și un bun cîine însoțitor.

TECKEL IEPURAR CU PĂR LUNG
Kaninchenteckel, Langhaar
GERMANIA

Are aceeași origine ca și Teckelul iepurar cu păr scurt, aceleași caractere morfologice ca și Teckelul pitic și standard cu păr lung, de care se deosebește numai prin mărimea taliei. Are aceleași utilizări ca și Teckelul iepurar cu păr scurt.

TECKELUL IEPURAR CU PĂR ASPRU
Kaninchenteckel, Rauhaar
GERMANIA

Are aceeași origine ca și Teckelul iepurar cu păr scurt, aceleași caractere morfologice ca și Teckelul pitic și standard cu păr aspru, de care se deosebește numai prin mărimea taliei. Are aceleași utilizări ca și Teckelul iepurar cu păr scurt.

GRUPA a V-a

CÎINI GONITORI PENTRU VÎNAT MARE
CÎINI PONTATORI ŞI DE HĂRŢUIALĂ

a) Cu probe de lucru

126. Copoi de Hanovra
Hannoverischer Schweisshund

127. Cîine de St. Hubert-Bloodhound
Chien de Saint Hubert

128. Rastreador Brasileiro

129. Marele albastru de Gasconia
Grand Bleu de Gascogne

130. Marele Gascon de Saintongeois
Grand Gascon de Saintongeois

131. Levesque

132. Poitevin
Haut Poitou

133. Billy

134. Cîine francez tricolor
Chien Français Tricolore

135. Cîine francez alb şi negru
Chien Français Blanc et Noir

136. Cîine francez alb şi portocaliu
Chien Français Blanc et Orange

137. Marele Griffon Vandeian
Grand Griffon Vandéen

138. Marele anglo-francez tricolor
Grand Anglo-Français Tricolore

139. Marele anglo-francez alb şi negru
Grand Anglo-Français Blanc et Noir

140. Marele anglo-francez alb şi portocaliu
Grand Anglo-Français Blanc et Orange

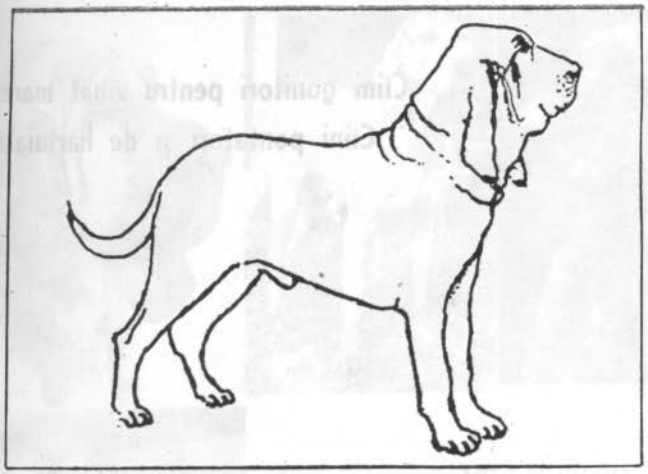

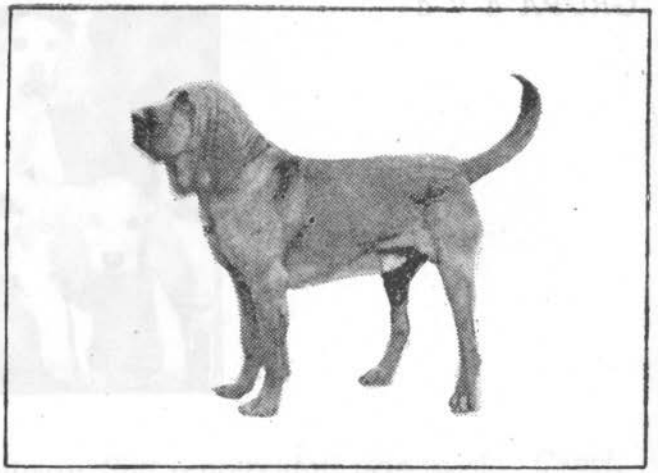

141. Cîine pentru vulpi
Foxhound

142. Cîine pentru vulpi, american
Foxhound Americain

143. Copoi polonez
Ogar Polski

144. Copoi slovac
Slovensky Kopov

145. Copoi mare portughez cu păr scurt şi neted
Podengo Portugues, grande taille, à poil court et lisse

146. Copoi mare portughez cu păr lung şi aspru
Podengo Portugues, grande taille, à poil longue et dur

147. Copoi mare suedez pentru elani
Jämthund

148. Copoi cenuşiu suedez
Grähund

149. Cîine de Karelia pentru urşi
Karjalan Karhukoira

b) Fără probe de lucru

150. Cîine cenuşiu norvegian pentru elani
Norsk Elghund Grau

151. Cîine negru norvegian pentru elani
Norsk Elghund Schwarz

152. Dog argentinian
Dogo Argentino

153. Copoi bavarez pentru munte
Bayerischer Gebirgsschweisshund

GRUPA a V-a

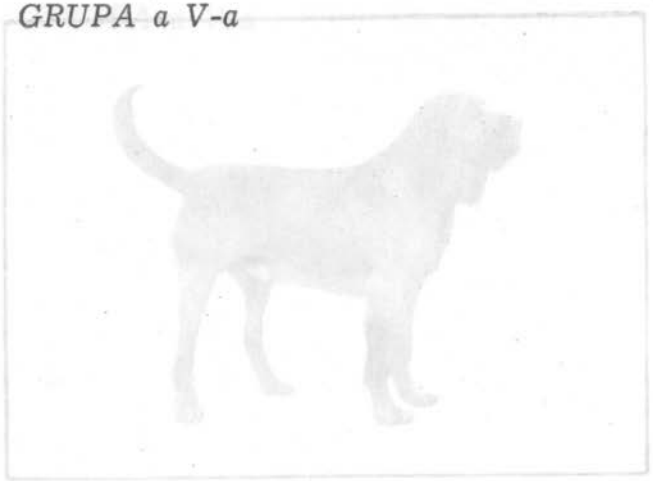

Ciini gonitori pentru vinat mare
Ciini pontatori și de hărțuială

Calitățile fizice și psihice ale cîinelui s-au manifestat mai întîi la vînătoare, urmărirea și prinderea vînatului fiind o însușire naturală a lui. Om și cîine și-au manifestat atașamentul, respectul mutual și chiar o dragoste reciprocă prin intermediul vînătorii. Dacă n-ar fi existat vînătoarea, nu ar fi putut fi realizată niciodată asocierea și prietenia indestructibilă peste veacuri dintre om și cîine.

Biologic și genetic, cîinele, mai mult decît oricare alt animal, este capabil să fie modelat și adaptat nevoilor omului. Cultivînd și dezvoltînd însușirea naturală a cîinelui de a urmări și prinde vînatul, ca și celelalte însușiri ale lui, omul a creat marele număr de rase de cîini de vînătoare specializați, existente astăzi.

Prin vocație, cîinele a fost înainte de orice un copoi. Instinctul l-a împins să caute și să doboare sălbăticiunile în tufișuri și păduri. Totuși, acest lucru nu era de ajuns. Omul l-a învățat și altele. La vînătoare se întîmpla adesea ca un animal rănit de săgeată sau de glonț să scape și să se refugieze într-un loc ascuns. Pentru această sarcină au fost creați retrieverii specializați în căutarea fie în pădure, fie în desișuri sau în terenuri mlăștinoase a vînatului doborît sau rănit.

Cîinii gonitori pentru vînat mare, cîinii pontatori și de hărțuială din această grupă sînt folosiți, în special, la vînatul răpitor — vulpe, urs, mistreț — la gonirea și hărțuirea acestuia. Ei se caracterizează printr-un temperament vioi, miros bun, agresivi-

tate și curaj față de răpitoare. Sînt reprezentați prin rasele : Copoi, Ciinii francezi pentru vînatul mare, Ciinele de Karelia pentru urși, Ciinele norvegian pentru reni, Ciinele pentru vulpi.

Ciinii gonitori pentru vînatul mare urmăresc prada singuri sau în haită, fiind ajutați de simțul mirosului foarte dezvoltat, de vederea și auzul excepțional. Mai mult decît alte rase de ciini, aceștia au păstrat instinctul de a lucra în colectiv, instinct tipic raselor sălbatice.

Evoluția raselor de ciini de vînătoare s-a împletit cu evoluția uneltelor folosite în acest scop. Primii ciini utilizați la vînătoare au fost hărțuitori sau prinzători ai vînatului, care „colaborau" eficient cu omul dotat cu arme rudimentare în scopul dobîndirii prăzii, adesea vitală și pentru om și pentru ciine.

Treptat, vînătoarea a căpătat, pe lîngă rolul inițial — de a asigura hrană și îmbrăcăminte — un statut de îndeletnicire relaxantă a claselor privilegiate. În Anglia ca și în Franța, marii seniori și aproape toți regii din secolele 15—18 au iubit vînătoarea și au făcut o artă regală din vînătoarea cu ciini. Din această epocă datează faimoșii Ciini Albi ai Regelui, eleganți, cu sînge pur, animale inimitabile, care au contribuit la formarea a numeroase rase de ciini de vînătoare specializați.

Cadourile, schimburile, achizițiile, întrecerile au contribuit la răspîndirea în toate țările Europei și, ulterior, și în afara continentului a ciinilor de vînătoare și, totodată, a respectului și admirației pentru aceste nobile animale, pe cît de frumoase pe atît de utile, capabile de prietenie, incomparabile prin fidelitatea și inteligența lor.

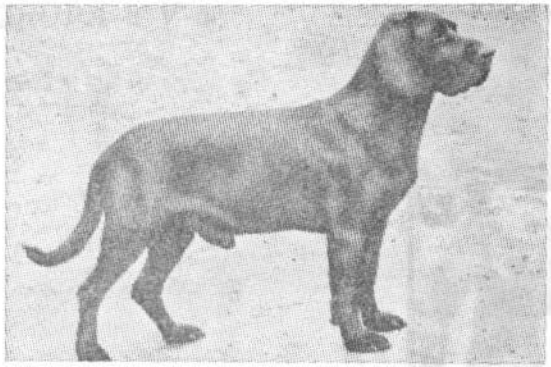

126

213

COPOI DE HANOVRA
Hannowerischer Schweisshund
GERMANIA

Este un urmaş al cîinelui de Saint Hubert. Încă din secolul al 5-lea, unul din strămoşii săi era folosit la vînătoarea cu cîini pentru depistarea vînatului. În Germania, lui îi reveneau aceleaşi îndatoriri la vînătoare pe care în Franţa le îndeplinea cîinele de Saint Hubert iar în Anglia cîinele Bloodhound. Rasa actuală a fost creată în jurul anului 1800, în regiunea Hanovra, prin încrucişarea acestui vechi cîine german cu alţi cîini de Jaegerhof, de Harz şi de Solling.

Cîine de talie mijlocie sau mai mică, cu structură robustă, cu corpul destul de scund, alungit şi musculos ; capul este potrivit de mare, craniul uşor arcuit cu riduri pe frunte ; ochii, limpezi, au o expresie serioasă şi energică ; urechile, lungi, mari, rotunjite la extremităţi, atîrnă lipite de cap ; corpul este acoperit cu păr scurt, neted şi elastic, foarte des, cu aspect mătăsos.

Este un cîine liniştit, cu simţul olfactiv foarte dezvoltat, activ, cu mare pasiune pentru vînătoare, devotat ; se dresează greu.

Excelent cîine pentru depistarea şi urmărirea vînatului.

Greutatea :
M. —
F. —

Înălţimea :
M. 50—55 cm
F. 48—53 cm

Culoarea părului :
Gri-maron ;
brun-roşcat ;
galben roşcat ;
crem-gălbui ;
galben închis ;
vărgat-brun şi negru

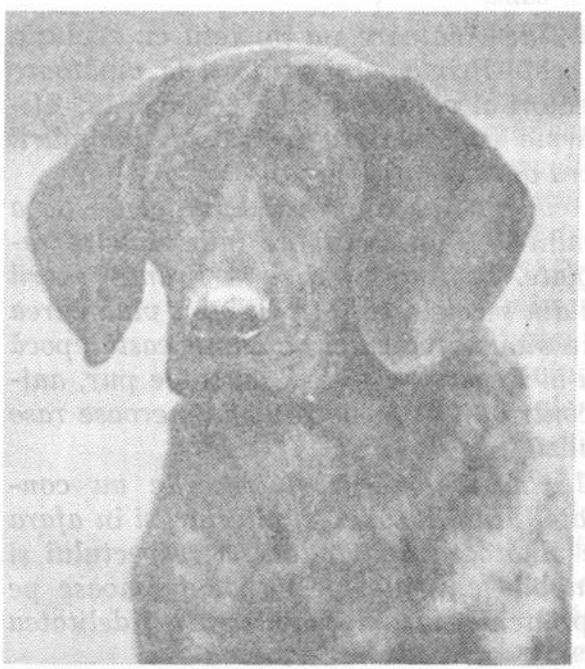

127

CÎINE DE SAINT HUBERT BLOODHOUND
Chien de Saint Hubert
BELGIA

Rasă foarte veche, provenind din Molossul de Tibet adus în Galia şi Anglia de către legiunile romane. Mai tîrziu, s-a dezvoltat într-o mînăstire din Ardeni datorită misionarului Saint Hubert, de la care a primit şi numele, devenind foarte apreciat la curţile regale la vînătoarea în haite. S-a răspîndit apoi şi în Anglia, unde a fost adus de Guillaume, duce de Normandia, odată cu invadarea acesteia în anul 1066.

Este un cîine masiv, greoi, cu mers încet şi impunător, copoi prin excelenţă. Corpul, puternic construit este musculos, spatele larg şi adînc. Capul este unul din punctele caracteristice ale rasei : este bine format, cu craniul înalt şi ascuţit, cu pielea frunţii şi a obrajilor foarte ridată, cu ochii înfundaţi sub arcadele puţin proeminente ; expresia feţei denotă calm şi maiestate. Urechile, lungi, proporţionale cu mărimea capului, ataşate jos, atîrnă în pliuri grele de-a lungul maxilarelor. Coada este purtată într-o curbă elegantă, mai sus de linia spatelui însă nu pe spate. Părul, scurt şi destul de aspru pe întreg corpul, este moale şi mătăsos pe cap şi pe urechi.

Este un cîine inteligent, serios şi activ ; are simţ olfactiv deosebit, fapt care îl ajută să urmărească urmele de sînge ale vînatului rănit, de unde şi a doua lui denumire de „Bloodhound“ (blood = sînge).

Excelent cîine de vînătoare ; este folosit şi în poliţie : lucrează cu mult zel, fără oboseală.

84

Înălţimea :
M. 67 cm
F. 60 cm

Greutatea :
M. 40—48 kg
F. 40—48 kg

Culoarea părului :
Negru şi roşu ; roşu complet ; negru şi auriu ; roşu şi auriu

128

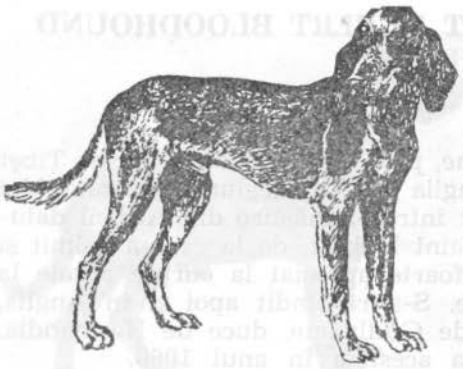

275

RASTREADOR BRASILEIRO
BRAZILIA

Înălţimea :
M. 65 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Pestriţ ; fond alb cu pete albastre ; pete maron pe labe ; fond alb cu pete negre sau maron

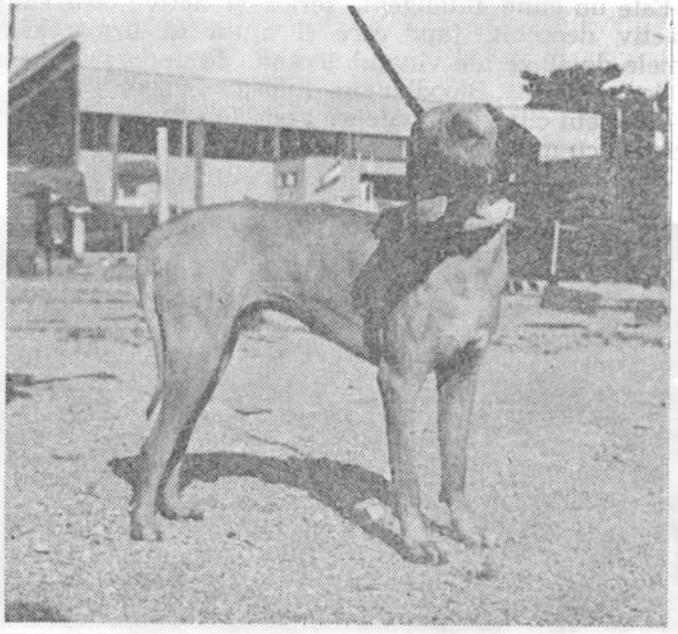

Spre deosebire de alte rase care au fost create prin încrucişarea de rase diferite, aceasta a fost obţinută prin ameliorarea şi amestecarea a diferite varietăţi ale aceleiaşi rase, deja existente : Foxhound american, Foxhound de Walker, Coon-Hound, Black and Tan. Deci, nu a fost propriu-zis o încrucişare, ci o selecţionare judicioasă la care a contribuit mult şi climatul brazilian. Acest tip de cîine a fost creat de vînătorul brazilian Oswaldo Arauha Filho şi numit *Rastreador brazilian* sau *Urmăritor brazilian,* denumire ce provine de la calitatea acestuia de a urmări vînatul cu perseverenţă, în special jaguarul din America de Sud, un animal de pradă care atacă turmele de vite şi distruge culturile. Rastreadorii brazilieni nu atacă oamenii, însă sînt foarte bătăioşi între ei.

Este un cîine puternic, rustic, cu corpul solid construit, cu spatele lung, drept şi puternic ; capul de formă triunghiulară este mare, ochii vii, migdalaţi, cu reflexe metalice ; urechile lungi, moi, atîrnînd de-a lungul obrajilor sînt rotunjite pe margini. Picioarele au osatură puternică. Părul este scurt, aspru şi des.

Un cîine vesel, vioi, fără a fi agresiv. Inteligent, cu simţul olfactiv deosebit, este un excelent urmăritor la vînătoare.

Datorită calităţilor sale — simţ olfactiv şi rezistenţă — este folosit la vînătoarea de animale sălbatice : mistreţi, căprioare şi în special jaguari. Un excelent urmăritor, perseverent şi neobosit, trecînd prin cele mai grele obstacole — fluvii, mlaştini, păduri, stufărişuri — timp de 6—7 ore, fără să piardă urma vînatului.

129

22

MARELE ALBASTRU DE GASCONIA
Grand Bleu de Gascogne
FRANȚA

Înălțimea :
M. 63—70 cm
F. 60—65 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu pete negre ; o dungă albă pe linia nasului cu o pată neagră ovală (simbolul rasei) pe creștetul capului.

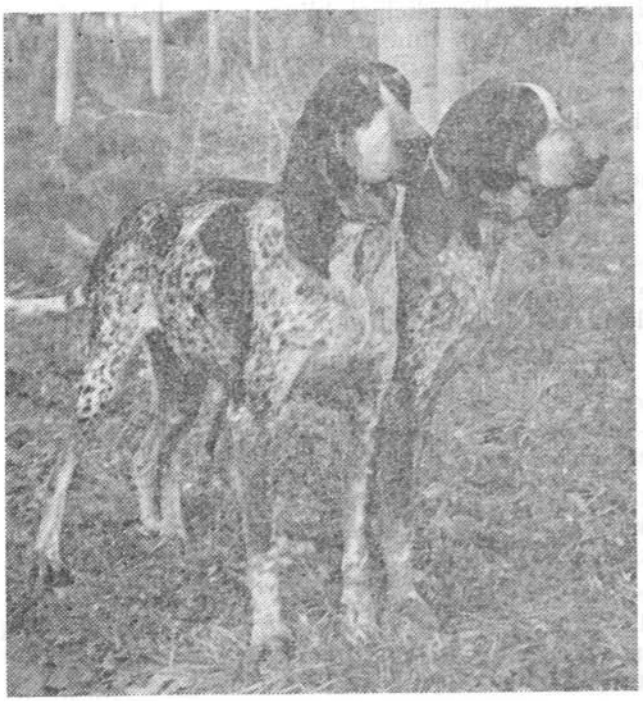

Este o rasă franțuzească foarte veche, care descinde direct din cîinii Saint Hubert, din care au fost crescuți și selecționați alți cîini mari de hărțuială și gonitori. Contele Gaston Phoebus de Foix, întorcîndu-se la castelul său dintr-o luptă pe malurile Rinului, a luat cu sine cîteva exemplare din cîinii mînăstirii Saint Hubert din Ardeni. Prin mai multe selecționări, la care a contribuit și climatul regiunii, au rezultat aceste tipuri de cîini cu o frumoasă blană albastră. Astăzi, cînd vînătorile cu haite de cîini mari s-au rărit, această rasă este aproape dispărută.

Marele albastru de Gasconia impresionează prin blana și conformația corpului : talie mare, trunchi puternic, piept lat și adînc, spate destul de lung și solid, tendoane puternice la picioare, capul potrivit de puternic, alungit ; nasul gros, bine dezvoltat ; craniul puțin bombat ; pielea obrajilor formează una sau două cute ; ochii, sub pleoape grele, au o expresie puțin tristă însă blîndă și încrezătoare ; urechile, caracteristice acestei rase, sînt lungi, atașate foarte jos ajungînd pînă la nas, fine, fluturînde și mătăsoase. Coada, puternică la bază, destul de lungă, este purtată în formă de seceră. Părul, ce formează blana lui splendidă, este destul de gros și bogat, nu prea scurt ; ceea ce frapează este însă coloritul : pete negre pe fond alb împestrițat tot cu puncte negre, ceea ce îi dă un fel de reflexe albăstrui de ardezie ; două pete negre pe fiecare latură a capului acoperind urechile și lăsînd o dungă albă între ele iar pe creștetul capului un petec mic negru, oval, pe fond alb — simbolul rasei.

Este un cîine liniștit, cu simț olfactiv deosebit ; latră înăbușit ca un muget ; este devotat și curajos.

Folosit la vînătoare de lupi, căprioare și iepuri , este un admirabil cîine gonitor și de hărțuială.

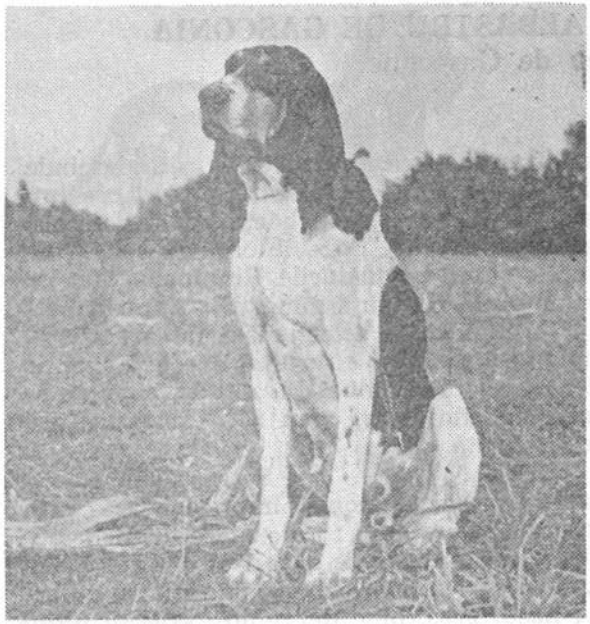

21

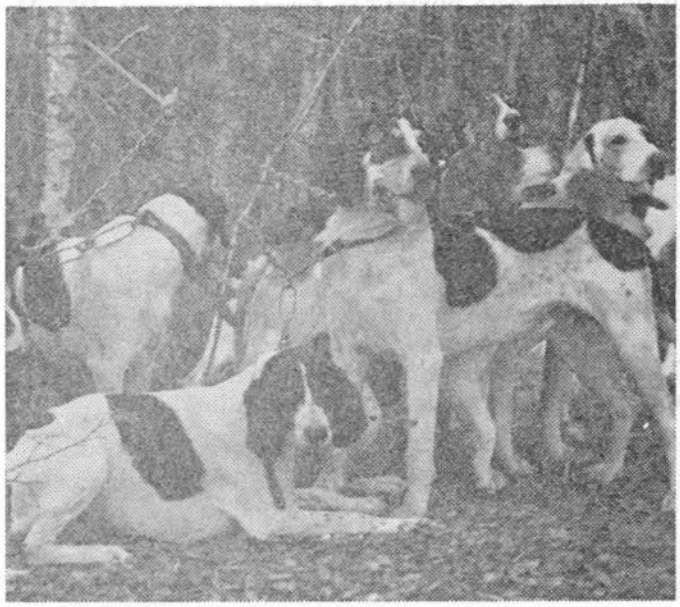

130 MARELE GASCON DE SAINTONGEOIS
Grand Gascon de Saintongeois
FRANȚA

Rasă veche franceză, avînd ca strămoș cîinele Saint Hubert. A fost creată de Joseph de Carajoré Latour în anul 1845. După revoluția franceză, rasa a dispărut, ca să reapară de-abia la începutul secolului al 19-lea. Pentru menținerea culorilor și îmbunătățirea rasei, a fost încrucișat cu Marele Albastru de Gasconia, rezultînd astfel tipul de cîine Virelade, unul din cei mai frumoși și apreciați cîini de haită din Franța. Marele Gascon de Saintongeois a fost dus de mercenarii elvețieni în țara lor, unde a contribuit la crearea cîinelui gonitor de Berna.

Are aspect nobil care dovedește înalta clasă a rasei. Expresia specifică rasei franceze se reflectă în comportarea și fizionomia sa : blînd și încrezător. Este un cîine de talie mare, viguros, cu corpul proporționat și simetric, destul de musculos, cu spatele lung și tare, cu pieptul adînc, lăsat în jos ; capul este lunguieț, craniul de formă ogivală cu o cută pe frunte ; ochii sînt castanii, puțin melancolici și blînzi ; urechile, prinse jos și în spate, lungi, fine și mătăsoase, ajung pînă la nas ; coada lungă, mai groasă la bază, cu marginile rotunjite, este purtată elegant ; părul este scurt, des și bine lipit de corp.

Cîine iute, activ și inteligent, cu simț olfactiv deosebit, cu lătrat sonor și cu mult simț de inițiativă : un perfect cîine de ordine.

Este un excelent cîine de vînătoare, gonitor și de hărțuială la iepuri, căprioare și cerbi.

Înălțimea :
M. 63—70,5 cm
F. 60—65 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Fond alb pătat cu negru ; două pete roșii pe cap și urechi ; o pată ruginie pe coapsa din spate (simbolul rasei)

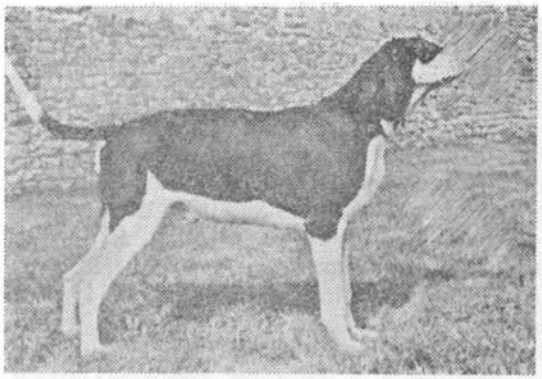

131

LEVESQUE
FRANȚA

Rasă franceză creată la mijlocul secolului al 19-lea de M. Levesque, de la care a primit și numele, prin încrucișarea a două rase asemănătoare : Marele Albastru de Gasconia și Marele Gascon de Saintongeois, încrucișare din care a rezultat și tipul de cîine Virelade cu care se aseamănă foarte mult, deosebindu-se numai prin culoarea blănii ce acoperă corpul. Astăzi, rasa Levesque aproape a dispărut.

23

Cîine gonitor și de hărțuială de talie mare, foarte puternic, cu corpul bine construit, musculos, cu osatură solidă, capul este puternic, destul de lung, cu fruntea lată, arcada ochilor pronunțată, botul de formă aproape pătrată, ochii destul de mari și adînci, urechile potrivit de lungi, prinse la înălțimea ochilor ; coada lungă, mai groasă la bază, se subțiază spre vîrf în formă rotundă ; părul este scurt, tare și bine lipit de corp.

Cîine puternic, tenace, cu simțul olfactiv bine dezvoltat, foarte rezistent, devotat și prietenos : este un cîine de ordine excepțional.

Excelent cîine gonitor și de hărțuială, folosit la vînătoarea de iepuri, cerbi și mistreți.

Înălțimea :
M. 65—72 cm
F. 63—68 cm

Greutatea :
M. cca 35 kg
F. cca 35 kg

Culoarea părului :
Negru, negru cu alb ; manta neagră : o pată ruginie, „semnul căprioarei" pe coapsa din spate (simbolul rasei) ; pete roșii pe fălci, ochi și coadă

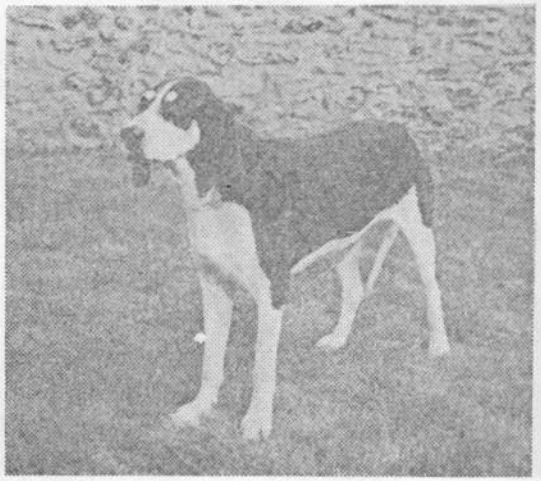

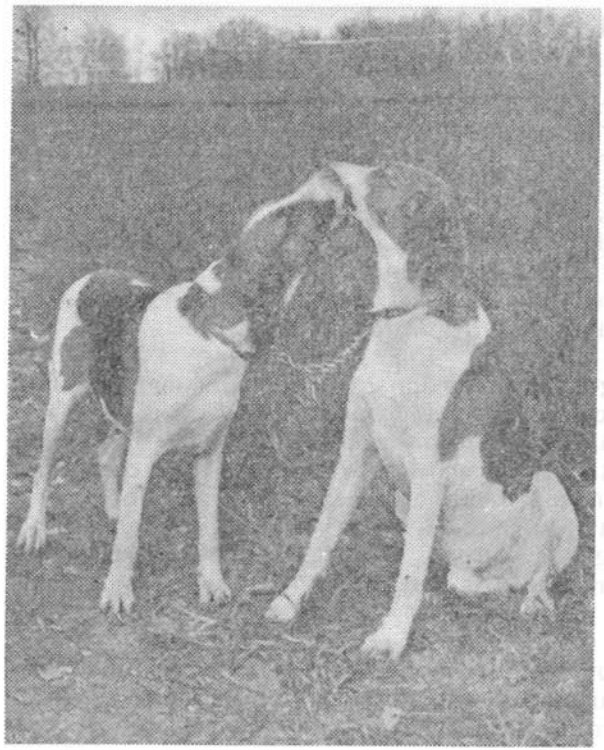

132 **POITEVIN**
Haut Poitou
FRANȚA

Rasă franceză creată recent, de-abia de un secol. Între strămoșii săi direcți se află „Cîinii albi ai regelui" numiți *Greffier*, care compuneau haitele din timpul regelui Francisc I pînă la Ludovic al XIV-lea. Arborele lui genealogic mai cuprinde : cîinele Tricolor Irlandez Larye, de la care a moștenit blana în trei culori, Greyhoundul, căruia îi datorează iuțeala, și Gasconul de Saintongeois, de la care are specificul francez.

Poitevin este un cîine de talie mare, elegant, distins, suplu, de mare clasă, cu corpul perfect proporționat, lung, subțire și musculos, cu pieptul foarte adînc, spatele solid, cu mușchii puternici, cu osatură bună la picioare ; capul este mîndru, fin și uscat, gîtul lung, botul ascuțit, nasul puternic și lat ; ochii sînt mari și expresivi ; urechile, destul de scurte, deosebit de fine și mătăsoase, atîrnă în pliuri grațioase de-a lungul obrajilor ; coada de lungime mijlocie este purtată în curbă elegantă ; părul este scurt și strălucitor, însă moale și mătăsos pe urechi și cap.

24

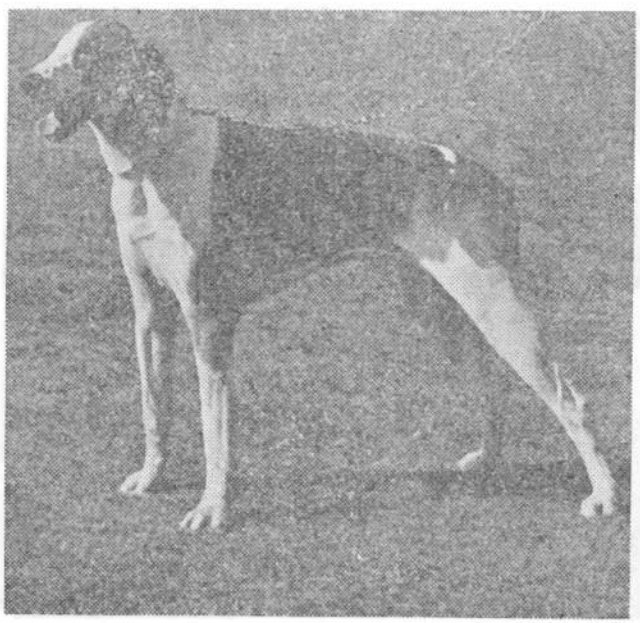

Este un cîine deosebit de atent și inteligent, vioi, cu simțul olfactiv excepțional, adulmecînd urme aproape reci la o distanță de cîteva sute de metri, cu lătrat puternic, sonor ; este foarte prietenos.

Excelent cîine de vînătoare, gonitor și de hărțuială pentru iepuri, cerbi și căprioare.

Înălțimea :
M. 60—70 cm
F. 60—70 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Tricolor : manta neagră cu alb și pete roșcate deschis sau negre ; alb și portocaliu

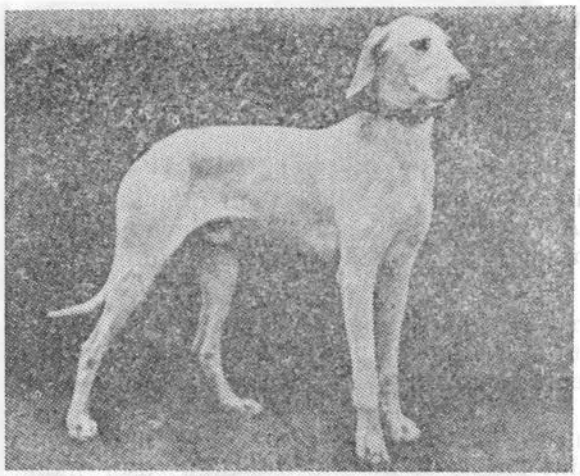

133

25

BILLY
FRANȚA

Descendent direct din „Cîinii albi ai regelui", rasă veche franceză de cîini mari gonitori și de hărțuială, foarte apreciată la curțile regale, în special în timpul lui Ludovic al XIV-lea. Cu timpul, această rasă este abandonată. Prin diferite încrucișări cu alte rase a rezultat tipul Billy actual, fixat încă din anul 1886.

Este un cîine bine construit, puternic dar suplu, cu aspect nobil, de talie mijlocie, cu corpul solid, musculos, rotunjit, cu piept foarte adînc și destul de îngust, cu spate lat, puternic, puțin convex, cu osatură puternică la picioare. Capul este fin, uscat, lunguieț, cu nasul aproape pătrat, de lungime medie ; ochii larg deschiși, de culoare închisă, încercuiți cu păr negru sau brun, au o expresie vioaie ; urechile de mărime mijlocie sînt prinse înalt, culcate plan, ușor îndoite ; coada este lungă, destul de fină, uneori cu o ușoară perie ; părul este neted, aspru și tare.

Rezistent, activ, cu simț olfactiv deosebit, foarte iute, tenace.

Este un foarte bun cîine gonitor și de hărțuială, folosit la vînătoarea de iepuri, porci mistreți și căprioare.

Înălțimea :
M. 61—65 cm
F. 58—62 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Alb ; alb cafeniu ; portocaliu deschis, alb cu pete ; galben ca lămîia

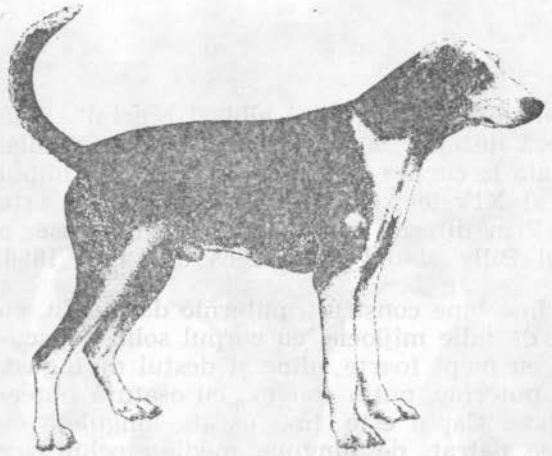

134 219

Înălțimea :
M. 62—72 cm
F. 60—68 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Tricolor : maroniu sau roșu, negru și alb

CÎINE FRANCEZ TRICOLOR
Chien Français Tricolore
FRANȚA

Urmaș al raselor din Gasconia, Saintongeois și, în special, Poitevin, de la care a moștenit coloritul frumos al blanei. A fost recunoscut de către Societatea Centrală Canină de-abia în 1957, cînd i s-a stabilit și standardul.

Este un cîine de ordine, cu înfățișare elegantă și suplă, destul de bine legat, cu corpul musculos și viguros, cu pieptul adînc, cu osatură solidă la picioare ; capul este destul de lung, craniul ușor bombat ; ochii, mari, bruni, au privirea inteligentă ; urechile, potrivit de mari, sînt prinse la înălțimea ochilor, ușor îndoite și atîrnînde ; coada lungă este purtată în sus, elegant ; părul este scurt și fin.

Cîine foarte activ, inteligent, curajos și tenace.

Un foarte bun vînător de căprioare, iepuri și porci mistreți.

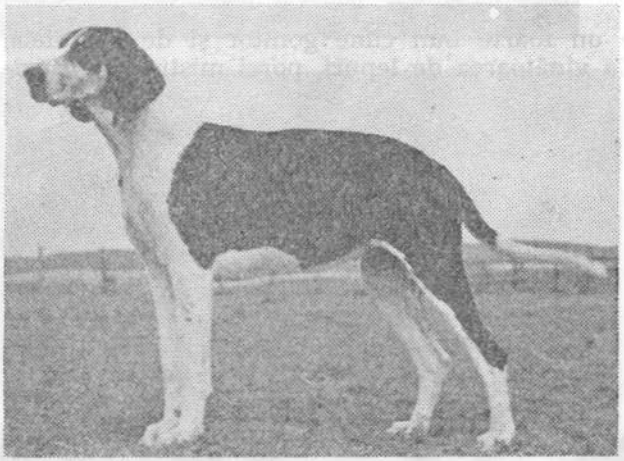

135 220

Înălțimea :
M. 65—72 cm
F. 62—68 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Alb și negru ; o pată ruginie pe coapsa din spate (simbolul rasei) ; pete roșii pe cap ; manta neagră

CÎINE FRANCEZ ALB ȘI NEGRU
Chien Français Blanc et Noir
FRANȚA

Urmaș direct al raselor franceze Gascogne și Saintongeois, cu aport de sînge Levesque ; se aseamănă cu Cîinele francez tricolor, de care se deosebește prin coloritul diferit al blănii.

Cîine de talie mare, de constituție foarte puternică dînd o impresie de echilibru, cu corpul viguros și musculos, sprijinit pe picioare lungi, solide și rezistente, care-i asigură o mare rapiditate și ușurință la gonitul vînatului. Capul, potrivit de lung, expresiv, este purtat mîndru, în armonie cu restul corpului ; craniul este puțin convex, ochii au privirea inteligentă și încrezătoare ; urechile, destul de lungi, sînt prinse la înălțimea ochilor, ușor îndoite și atîrnînde ; coada potrivit de lungă este purtată elegant : părul este scurt și tare.

Cîine elegant, activ și rezistent, cu o iuțeală deosebită în alergare, curajos, neobosit.

Este un foarte bun cîine gonitor și de hărțuială, folosit la vînătorile de căprioare și cerbi.

219

136 **CÎINE FRANCEZ ALB ŞI PORTOCALIU**
Chien Français Blanc et Orange
FRANŢA

Provine din rasele franceze Gascogne şi Saintongenois, cu aport de sînge al cîinelui Billy. Are aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Cîinele francez tricolor, de care se deosebeşte numai prin culoarea părului : fond alb cu pete mari sau mai mici portocalii. Rasa nu are standard. În expoziţii, aceşti cîini sînt arbitraţi după standardul Cîinelui francez tricolor, exceptînd culoarea părului şi cîteva alte caracteristici proprii.

Este un cîine mare, de ordine, puternic, robust, cu capul lung şi urechile mari, atîrnînde de-a lungul capului, specific raselor franceze.

Cîine nobil ca înfăţişare, echilibrat, curajos şi foarte activ, excelent cîine gonitor şi de hărţuială.

Este folosit la vînătoarea de animale mari : cerbi, căprioare, mistreţi.

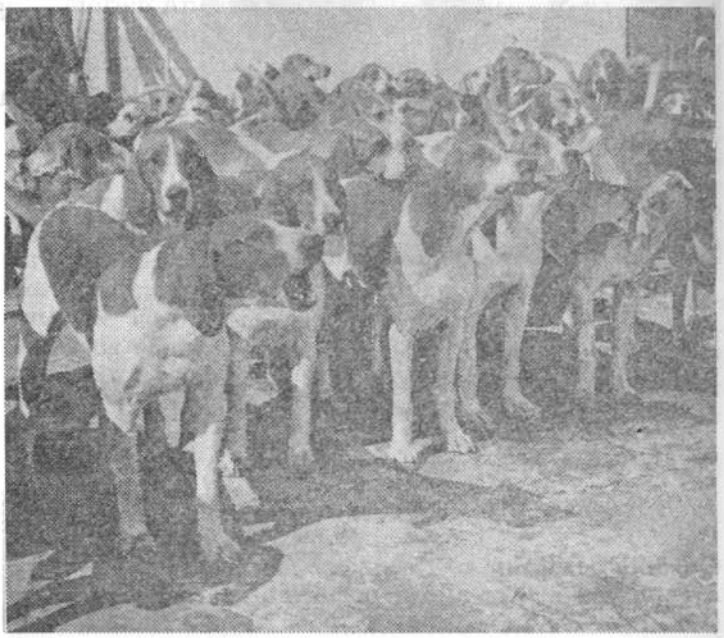

Înălţimea :
M. 62—72 cm
F. 60—68 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb şi portocaliu

282

137 **MARELE GRIFFON VANDEIAN**
Grand Griffon Vandéen
FRANȚA

Urmaș direct al „Cîinilor albi ai regelui", numiți *Greffiers,* provenind din încrucișarea între o varietate de cîine alb de tipul Saint Hubert și o varietate albroșcată de brac italian.

Cîine cu o constituție atletică, plin de forță, cu aspect armonios. Corpul, cu structură proporționată, este robust, fără a fi prea greoi ; pieptul, nu prea mare, este destul de înalt, spatele solid și drept, picioarele au osatură puternică ; capul este alungit și nu prea mare, craniul bombat ; ochii, de culoare închisă, sînt mari și vii, cu sprîncene bine conturate ; urechile, suple, înguste și fine, acoperite cu păr lung și rotunjite la margini, sînt prinse jos sub linia ochilor ; coada, atașată destul de sus, este purtată în formă de sabie ; părul, potrivit de lung, deseori zbîrlit, este aspru și destul de gros.

Este un vînător neobosit, foarte rezistent, iubind terenurile grele și aspre, stîncoase, unde alte rase de cîini n-ar putea rezista. Inteligent, vioi, activ, distins ca formă și alură, devotat și afectuos.

Excelent cîine de vînătoare și de pază ; poate fi și un bun însoțitor.

Înălțimea :
M. 60—65 cm
F. 60—65 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Arămiu ; cenușiu ; alb și portocaliu ; alb și cenușiu

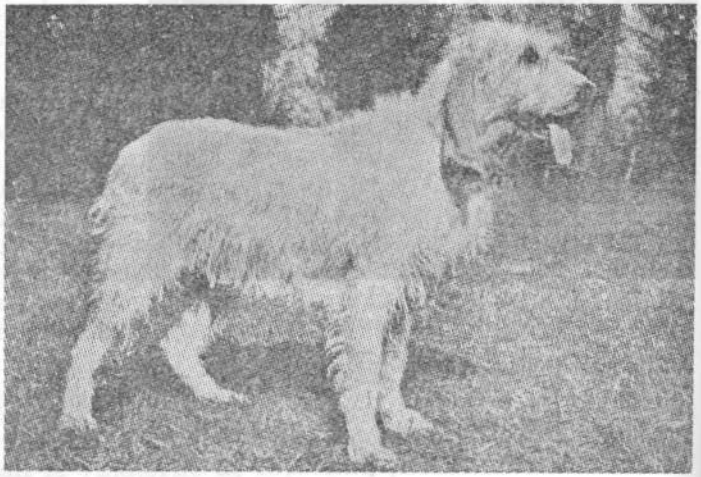

138

MARELE ANGLO-FRANCEZ TRICOLOR
Grand Anglo-Français Tricolore
ANGLIA-FRANȚA

Înălțimea :
M. 60—70 cm
F. 60—70 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Tricolor : manta neagră, pete albe și portocalii sau albe și negre

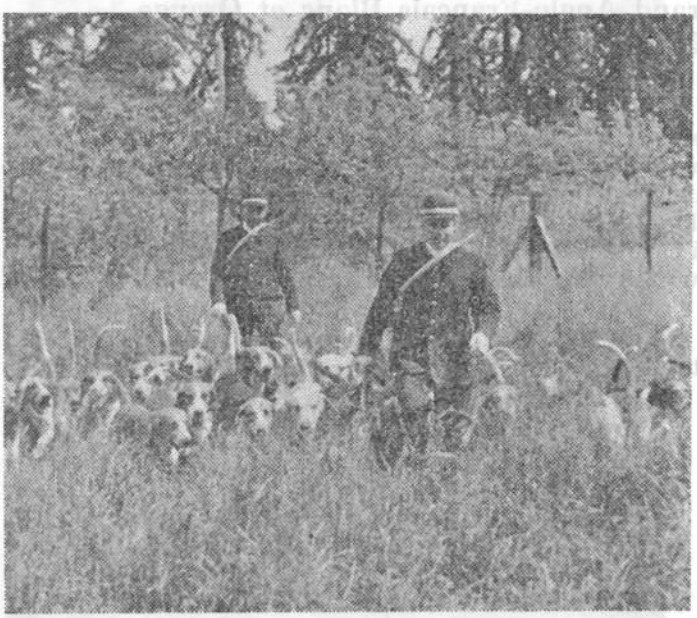

Pentru îmbunătățirea rasei, cîinilor de vînătoare francezi, gonitori și de hărțuială, li s-a infuzat un sînge nou, sînge englezesc, prin diferite încrucișări între rasele franceze Poitevin și Gascon de Saintongeois cu rasele britanice, în special cu Foxhound. Astfel s-au obținut exemplare care au reunit inteligența și simțul olfactiv al cîinilor francezi cu puterea musculară a cîinilor englezești, care le-a conferit o excepțională rezistență și iuțeală. Aceste noi tipuri de cîini s-au numit Anglo-Francezi.

După mărimea taliei, sînt cunoscute trei mari grupe care, la rîndul lor, se împart în alte trei subgrupe, după culoarea părului.

Marele Anglo-Francez, ca și celelalte grupe, se împarte, după culoarea părului, în : tricolor ; alb și negru ; alb și portocaliu.

Toate aceste varietăți au aceleași caracteristici de bază și utilizări, deosebindu-se între ele numai prin culoarea părului.

Marele Anglo-Francez Tricolor este un cîine elegant, distins, reunind forța, eleganța și suplețea ; prin coloritul blănii cucerește toată admirația. Corpul este lung, subțire și musculos ; pieptul adînc și proporționat, mai mult înalt decît lat, îi dă o rezistență mare la gonit vînatul ; spatele este solid, bine întins, picioarele musculoase au osatură puternică, capul este potrivit de lung, cu nasul foarte puternic, mare și proeminent ; botul ușor ascuțit ; ochii mari au privirea expresivă ; urechile, de mărime mijlocie, sînt fine, prinse ceva mai jos, destul de lungi, ușor îndoite. Coada, de lungime mijlocie, cu o ușoară curbură, este fină, fără perie, atașată sus și purtată elegant. Părul este scurt, neted și strălucitor ; întreaga înfățișare degajă o impresie de forță și viteză.

Este un excelent cîine de vînătoare în haită, gonitor și de hărțuială la animale mari.

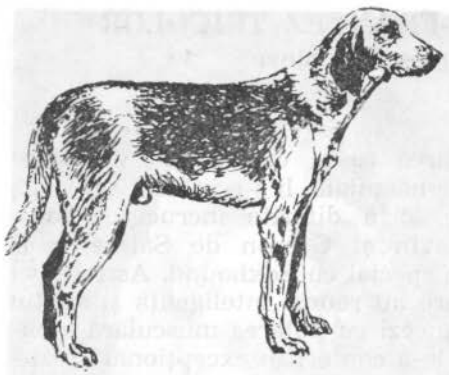

139

MARELE ANGLO-FRANCEZ ALB ŞI NEGRU
Grand Anglo-Français Blanc et Noir
ANGLIA-FRANŢA

Ca şi Marele Anglo-Francez Tricolor şi acesta provine din încrucişarea dintre cîinii francezi Poitevin şi Gascon de Saintongeois cu cîinele britanic Foxhound.

Are aceleaşi caracteristici morfologice şi utilizări ca şi Marele Anglo-Francez Tricolor, de care se deosebeşte numai prin culoarea părului care este scurt, neted şi strălucitor, bicolor, cu manta neagră sau pete mari negre pe fond alb.

Cîine de vînătoare de haită, neobosit, excelent gonitor şi cîine de hărţuială la animale mari.

Înălţimea :
M. 60—70 cm
F. 60—70 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Bicolor : alb şi negru

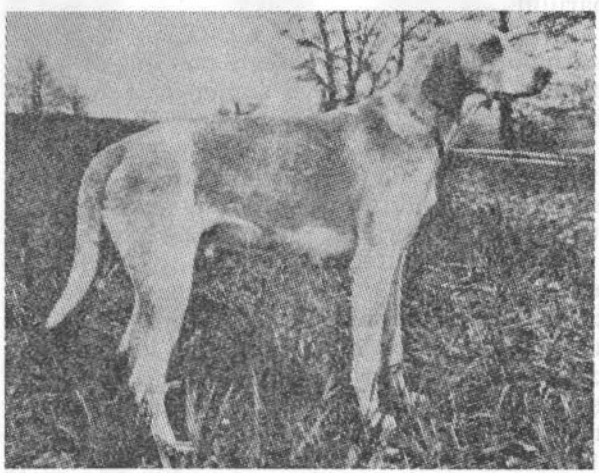

140

MARELE ANGLO-FRANCEZ ALB ŞI PORTOCALIU
Grand Anglo-Français Blanc et Orange
ANGLIA-FRANŢA

Rezultat din încrucişarea între cîinii francezi Poitevin şi Gascon de Saintongeois cu cîinele britanic Foxhound, această varietate are aceleaşi caracteristici morfologice şi utilizări ca şi Marele Anglo-Francez Tricolor, de care se deosebeşte numai prin culoarea părului care este scurt, neted şi strălucitor, bicolor, cu manta sau pete mari portocalii pe fond alb.

Folosit la vînătorile cu haite, este un cîine rezistent, iute, energic, un excelent gonitor şi cîine de hărţuială la animale mari.

Înălţimea :
M. 60—70 cm
F. 60—70 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Bicolor : alb şi portocaliu

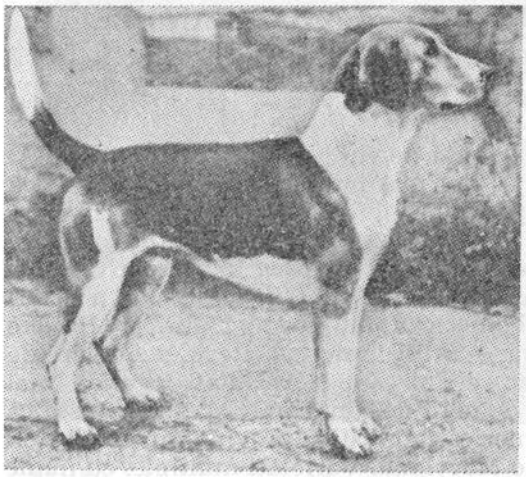

141

159

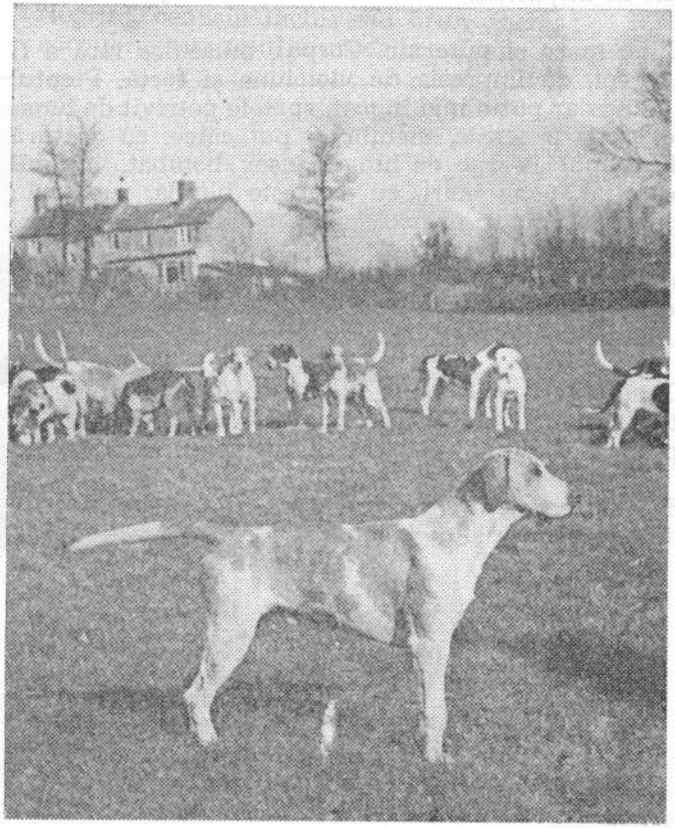

CÎINE PENTRU VULPI
Foxhound
ANGLIA

Rasă veche englezească creată la mijlocul secolului al 15-lea prin încrucişarea cîinelui Staghound cu ogari, terrieri şi chiar buldogi. Au rezultat exemplare de cîini cu o iuţeală excepţională, putînd parcurge 6—7 km. numai în 8 minute. Mai tîrziu, acest tip de cîine Fox gonitor şi de hărţuială a devenit rasa naţională a Angliei.

Răspîndit în special în S.U.A., unde este foarte apreciat, este un cîine puternic, rezistent şi iute. Constituţia corpului îi conferă o mare tenacitate. Corpul este solid, musculos, cu pieptul foarte adînc şi spatele lung, puternic şi drept ; membrele, cu osatură puternică, sînt perfect drepte ; capul este osos, bine dezvoltat, lung, nu prea lat, craniul mare, rotund, nasul destul de dezvoltat, botul de lungime mijlocie şi lat ; ochii, rotunzi, mari, castanii, cu arcade bine pronunţate, sînt expresivi ; urechile, prinse sus, groase, nu prea lungi, sînt lipite pe cap ; coada, de lungime mijlocie, în formă de sabie, cu perie, este purtată vesel ; părul este des, scurt şi neted.

Cîine foarte rezistent, curajos, prietenos, devotat stăpînului şi casei.

Fiind utilizat la vînătoarea în haită la vulpi, a căpătat numele de cîine Fox, gonitor şi de hărţuială. Datorită forţei sale musculare deosebite, a fost utilizat, prin diverse încrucişări, la îmbunătăţirea raselor franceze, cărora le-a conferit excepţionala sa iuţeală şi forţă.

Înălţimea :
M. 58 cm
F. 58 cm

Greutatea :
M. 35 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Alb cu negru, cu semne roşii la cap ; alb şi portocaliu sau culoarea bursucului ; tricolor cu manta închisă

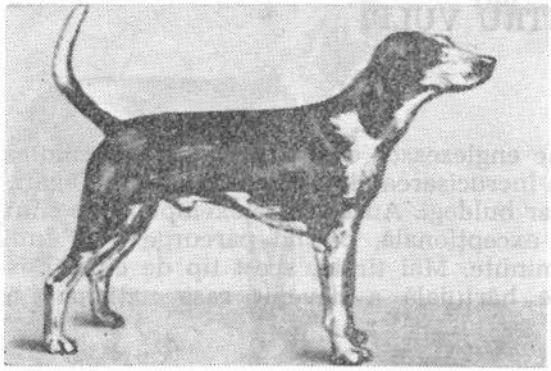

142

CÎINE PENTRU VULPI AMERICAN
Foxhound Americain
S.U.A.

Cea mai veche rasă de cîini de vînătoare din S.U.A. Asupra originii ei sînt mai multe teorii : unii susţin că odată cu descoperirea rîului Mississipi, în 1541, Hernando de Soto a adus cu el în Noul Continent cîţiva cîini de vînătoare pe care îi folosea împotriva indienilor şi nu la vînătoare. Mai tîrziu, din aceşti cîini a rezultat Foxhound-ul american; alţii susţin că Robert Brooke ar fi adus la venirea lui în America cîteva exemplare de Foxhound britanice din care a rezultat ulterior mai multe varietăţi de cîini de vînătoare. Mai sigur este că Foxhound-ul american de astăzi provine din cîinii Fox de Virginia şi de Maryland. Varietăţi multiple, cu nume diferite, după echipajele marilor personalităţi americane. Foate asemănător cu Foxhound-ul britanic, este pe cale de dispariţie.

292

Înălţimea :
M. 56—63 cm
F. 53—61 cm

Greutatea :
M. maxim 30 kg
F. maxim 28 kg

Culoarea părului :
Toate culorile

Cîine mare şi puternic. Corpul, musculos fără a fi prea greoi, dă impresia de vioiciune şi forţă. Pieptul este adînc dar puţin mai îngust, spatele potrivit de lung, musculos şi puternic, membrele puternice, cu osatură solidă, capul destul de lung şi uşor bombat, craniul mare şi lat, ochii mari, cu expresie blîndă, rugători ; urechile sînt lungi, prinse destul de jos, fine, cu marginea rotunjită, lipite de cap şi îndoite puţin spre obraji ; coada, ataşată destul de sus, uşor curbată şi cu perie, este purtată vesel în sus ; părul este des, aspru, de lungime medie.

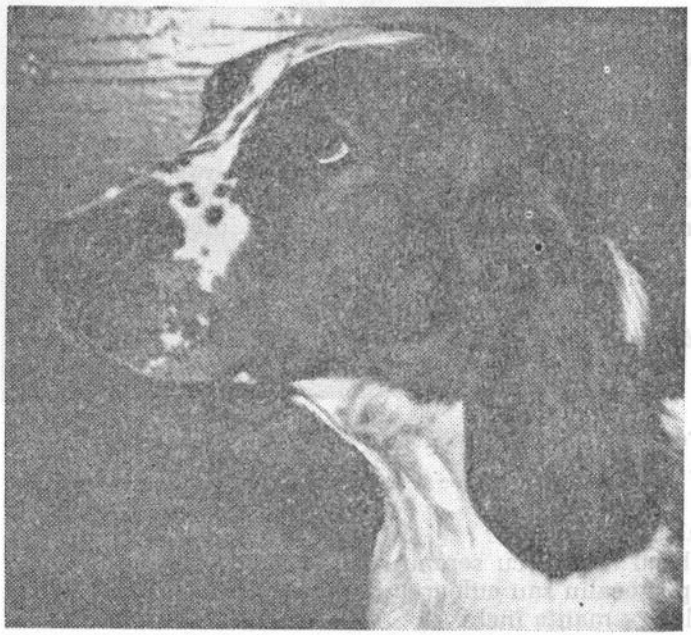

Cîine tenace, curajos şi rezistent, cu o mare viteză : poate parcurge pînă la 150 km. în timp scurt fără să fie prea obosit. Are un lătrat puternic şi melodios.

Este un excelent cîine de vînătoare pentru vulpi, un foarte bun gonitor şi de hărţuială.

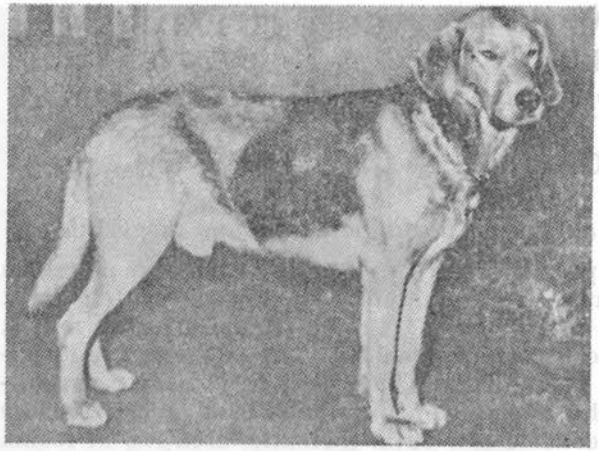

143 **COPOI POLONEZ**
Ogar Polski
POLONIA

Cîine de talie mijlocie, cu construcţie puternică, cu corpul solid şi musculos, cu pieptul mare, adînc şi lat ; membrele sînt lungi, cu osatură puternică, capul expresiv, cu un contur nobil, de lungime mijlocie şi de o formă aproape dreptunghiulară, botul alungit ; ochii, destul de mari, au privire blîndă şi caldă iar arcada bine dezvoltată : urechile, de lungime mijlocie, rotunjite la margini, atîrnă lipite bine de cap ; coada, ataşată destul de adînc, este groasă, acoperită cu păr lung la partea inferioară, atîrnîndă şi puţin îndoită la vîrf ; părul, nu prea scurt, este des şi aspru.

Este un cîine viguros, autoritar, inteligent şi perseverent. Are simţul olfactiv bine dezvoltat, mersul obişnuit destul de greoi dar cu un galop iute în timpul vînătorii. În urmărirea vînatului are un glas limpede, sonor.

Foarte bun cîine de vînătoare şi bun însoţitor.

52

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 56—64 cm M. 25—35 kg
F. 55—60 cm F. 20—26 kg

Culoarea părului :
Negru ; cenuşiu închis sau brun închis ; corpul negru, capul şi urechile cafenii

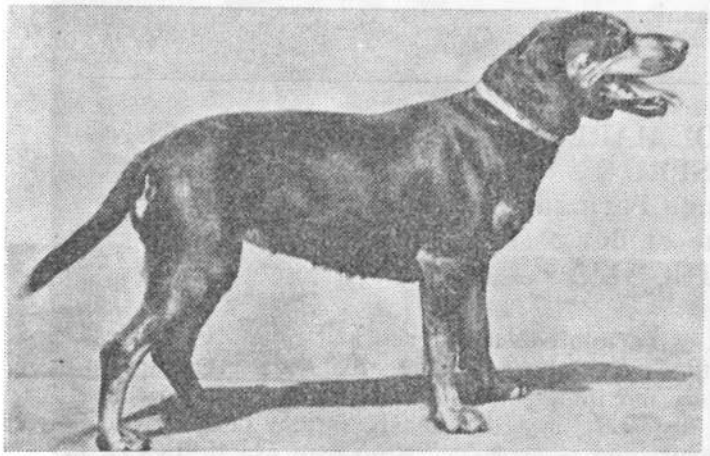

144 **COPOI SLOVAC**
Slovensky Kopov
CEHOSLOVACIA

Aceasta este singura rasă canină din Cehoslovacia folosită şi pentru paza turmelor. Originea este foarte veche.

Cîine robust, cu corpul proporţionat, bine construit, de formă alungită ; pieptul este potrivit de adînc şi de mare ; spatele drept, potrivit de lung ; membrele, cu osatură solidă, sînt musculoase ; capul este bine conturat, proporţionat faţă de corp, botul lung şi puţin ascuţit ; ochii, migdalaţi, au o expresie vioaie şi inteligentă ; urechile, ataşate sus, în linie cu ochii, de mărime mijlocie, atîrnă pe lîngă cap ; părul este des, potrivit de aspru, mai lung pe spate, gît şi coadă.

Este un cîine ager, perseverent, cu un temperament independent. Pentru dresarea lui trebuie o mînă energică. Are mirosul fin şi un deosebit simţ de orientare.

Excelent cîine de vînătoare, în special pentru porci sălbatici. Datorită simţului olfactiv şi de orientare deosebite, este folosit la urmărirea vînatului după urmele de sînge. Este şi un bun paznic şi un bun însoţitor.

244

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 45—50 cm M. 15—20 kg
F. 40—45 cm F. 15—20 kg

Culoarea părului :
Negru cu pete roşcate pînă la ruginiu, ca mahonul

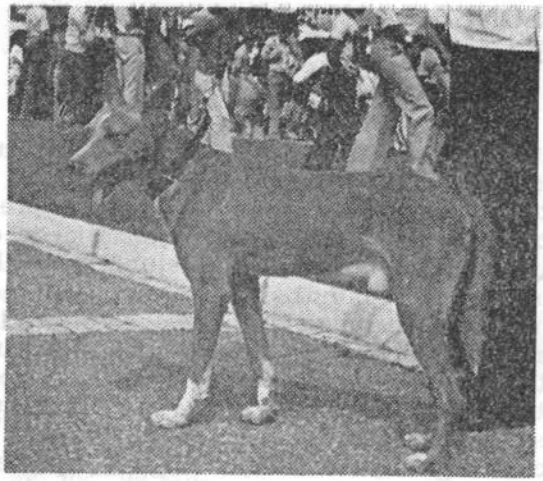

145

94

COPOI MARE PORTUGHEZ CU PĂR SCURT ŞI NETED

Podengo Portugues, grande taille, à poil court et lisse

PORTUGALIA

Rasă autohtonă portugheză aproape dispărută.

Cîine puternic, mare, cu corpul bine proporţionat, cu osatură solidă şi muşchi bine dezvoltaţi, cu spatele drept sau uşor curbat, cu pieptul musculos, nu prea mare ; capul este uscat, în formă de trunchi de piramidă patrulateră, craniul plat şi arcadele sprîncenelor proeminente, ochii expresivi, vioi, mici şi uşor oblici, urechile drepte, verticale sau puţin înclinate, ascuţite, în formă de „V", subţiri, destul de mari ; coada este puternică, groasă şi ascuţită la vîrf, de lungime mijlocie ; în repaus stă atîrnată între fese ; în acţiune se ridică vertical, în formă de seceră uşor îndoită. Părul este foarte des, de grosime mijlocie, de culoare galben şi arămiu amestecate în toate gamele de nuanţe.

Cîine de o mare vioiciune şi inteligenţă, sobru şi rustic, folosit la vînătoarea de animale mari şi ca un foarte bun paznic.

Înălţimea :
M. 55—70 cm
F. 55—70 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Galben şi roşcat în toate nuanţele ; unicolor : arămiu

146

94

COPOI MARE PORTUGHEZ CU PĂR LUNG ŞI ASPRU

Podengo Portugues, grande taille, à poil longue et dur

PORTUGALIA

Ca şi varietatea cu păr scurt şi neted, este o rasă autohtonă portugheză aproape dispărută. Are aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi varietatea cu păr scurt, deosebindu-se de aceasta numai prin faptul că are părul lung şi aspru, care nu este aşa de des ca la varietatea cu păr scurt. Culorile sînt aceleaşi.

Sobru şi rustic, vioi şi inteligent este un excelent cîine de vînătoare şi un bun paznic.

Înălţimea :
M. 55—70 cm
F. 55—70 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Galben şi roşcat în toate nuanţele ; unicolor : arămiu

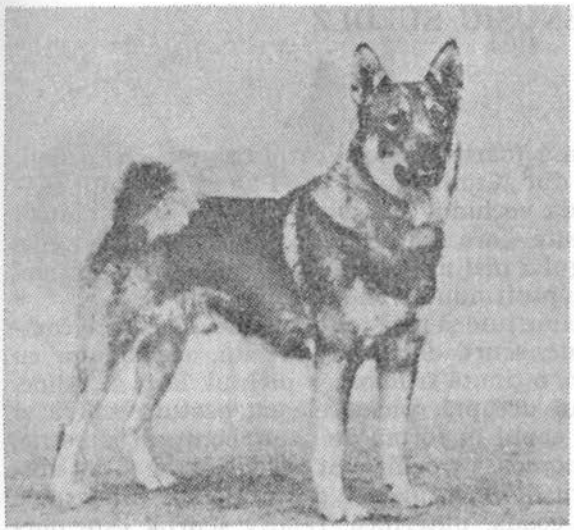

42

147 COPOI MARE SUEDEZ PENTRU ELANI

Jämthund

SUEDIA

Rasă autohtonă suedeză, cunoscută din vremuri vechi, foarte populară în ţările scandinave unde este folosită la vînătoarea de elani.

Este un Spitz de statură mare, cu corpul robust, mai mult lung decît înalt, cu pieptul adînc şi mare, cu linia spatelui dreaptă ; capul este lung, uscat şi proporţionat ; nasul drept şi puternic, botul puţin ascuţit ; ochii destul de mici au privirea inteligentă şi vioaie ; urechile, prinse sus, drepte, ascuţite, în formă de „V", sînt armonioase, proporţionate cu capul ; coada ataşată sus, de lungime mijlocie, destul de groasă, acoperită cu un păr des fără perie, este curbată ca o seceră deasupra spatelui ; părul este lung şi tare, neted, cu puf scurt şi moale ; pe cap, piept şi picioare, părul este mai scurt ; pe restul corpului este lung.

Viguros, puternic, un neîntrecut cîine de sanie, rezistent, curajos, energic, paşnic.

Excelent cîine de tracţiune, în special de sanie, folosit în armată la transporturile de aprovizionare. A fost folosit şi în timpul războiului, ca util cîine de legătură şi de serviciu ; este şi un foarte bun paznic.

Înălţimea :
M. 58—63 cm
F. 53—58 cm

Greutatea :
M. 30 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu întunecat pînă la cenşiu deschis

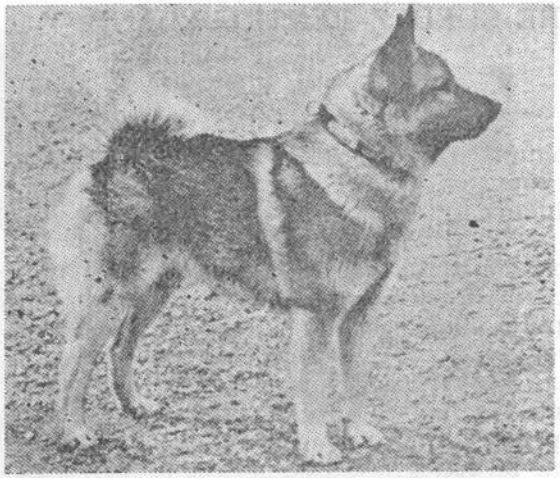

148

112

Înălțimea :
M. 52 cm
F. 49 cm

Greutatea :
M. maxim 30 kg
F. maxim 28 kg

Culoarea părului :
Toate nuanțele de cenușiu

COPOI CENUȘIU SUEDEZ
Grähund
SUEDIA

Este o rasă foarte veche a cărei origine, după unii, ar descinde din „Canis Familiaris Palustris" ; alții susțin că dovada vechimii acestei rase ar fi unele resturi de fosile găsite, care seamănă cu acest cîine. Cert este că de-a lungul a mai multor secole, rasa n-a suferit nici o modificare păstrîndu-se foarte pură.

Este un cîine iute și rezistent, viguros, cu corpul compact, puternic, scurt, de formă pătrată, asemănător cu un Spitz. Are o ținută frumoasă, pieptul larg și adînc, linia spatelui dreaptă, picioarele cu osatură solidă și musculoase, capul în formă de pană, conturat simetric, cu linie armonioasă ; ochii sînt vii și inteligenți ; urechile, potrivit de mici, plasate destul de sus, sînt rigide și ascuțite ; coada, puternică, relativ scurtă, este purtată în curbă deasupra spatelui ; părul este potrivit de lung, des, gros și neted, cu puf moale.

Cu înfățișarea lui viguroasă și atrăgătoare dă impresia unui cîine atent, curajos și energic. Foarte rezistent la intemperii, este prietenos și ascultător.

În țările scandinave este folosit la vînătoarea de elani. În America este folosit la vînătoarea de urși, puma și rîși. Este și un foarte atent însoțitor.

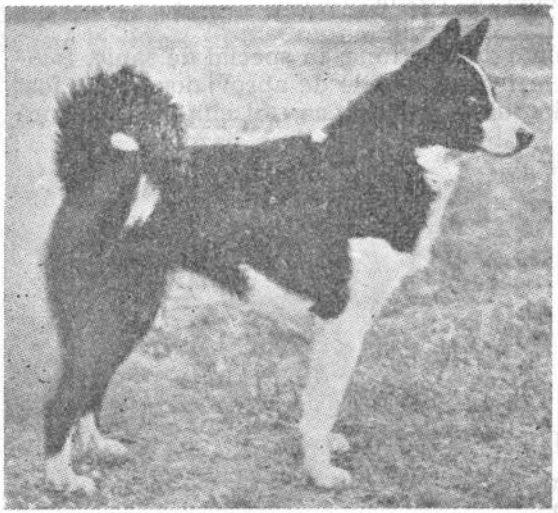

149

48

Înălțimea :
M. 54—60 cm
F. 49—54 cm

Greutatea :
M. cca 23 kg
F. cca 17 kg

Culoarea părului :
Negru-maroniu cu pete albe pe cap, piept, abdomen și labe

CÎINE DE KARELIA PENTRU URȘI
Karjalan Karhukoira
FINLANDA

Este un cîine vechi autohton finlandez, folosit la vînătoarea de elani și, mai ales, de urși, de unde îi vine și numele.

Cîine de talie mijlocie, cu corpul solid și puternic, mai mult lung decît înalt, musculos, bine construit, cu osatură puternică la picioare. Capul are formă conică, ochii sînt vii și arzători, urechile sînt de mărime mijlocie, drepte, boante în vîrf ; părul este drept, rigid și întins.

Are o înfățișare atrăgătoare și frumoasă ; este foarte curajos, ascultător, perseverent, dar nesociabil și agresiv.

Excelent vînător al ursilor, pe care îi urmărește și îi atacă cu un curaj excepțional.

150

242

CÎINE CENUŞIU NORVEGIAN PENTRU ELANI

Norsk Elghund Grau

NORVEGIA

Înălţimea :
M. 52 cm
F. 49 cm

Greutatea :
M. 25 kg
F. 20 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu în diferite tonuri, mai deschise pe gît, piept, abdomen şi picioare ; la părul lung, extremităţile firelor sînt negre

Rasă foarte veche ; în urma unor dezgropări de schelete s-a stabilit că datează din epoca de piatră, scheletele respective fiind identice cu cele ale exemplarelor actuale, ceea ce arată că de mii de ani rasa nu a suferit nici o schimbare. Rasă nordică foarte răspîndită în Suedia şi Norvegia, la sfîrşitul secolului trecut a pătruns şi în Anglia unde, în anul 1901, a fost recunoscută oficial de Kennel Clubul Britanic. Este, de asemenea, un cîine iubit şi apreciat în Canada şi în S.U.A. A fost cîinele preferat al preşedintelui Eisenhower.

Cîine gen Spitz, de talie mijlocie, cu corpul îndesat şi puternic, de formă pătrată ; are pieptul adînc şi lat, spatele drept şi mare, membrele puternice, cu osatură solidă, capul fin şi uscat, craniul lat şi uşor bombat, botul, de lungime mijlocie, lat la bază, îngustîndu-se la capăt ; ochii, nu prea proeminenţi, cu expresia vioaie, ageră şi prietenoasă ; urechile, ataşate sus, sînt drepte, ascuţite şi foarte mobile ; coada, prinsă sus, uşor curbată, purtată lateral, este acoperită cu păr des, destul de lung, buclat ; părul este des şi bogat, lung, aspru, rezistent la intemperii, mai scurt pe cap şi partea anterioară a membrelor, mai lung pe piept, gît, partea posterioară a membrelor şi coadă ; în jurul gîtului şi pe piept, părul formează guler splendid care-i dă un aspect foarte atrăgător.

Este un cîine extrem de curajos, cu o rezistenţă deosebită, tenace, de o mare inteligenţă, vioi şi sensibil, devotat stăpînului.

Este folosit în Suedia şi Norvegia la vînătoarea de elani şi urşi, iar în celelalte ţări la exterminarea animalelor mici de pradă, a şobolanilor şi cîrtiţelor. Este un bun cîine însoţitor, utilizat adesea şi la sanie.

151

268

CÎINE NEGRU NORVEGIAN PENTRU ELANI
Norsk Elghund Schwarz
NORVEGIA

Înălțimea :
M. ideal 47 cm
F. 44 cm

Greutatea :
M. 23 kg
F. 20—22 kg

Culoarea părului :
Negru strălucitor, cu puține pete albe pe piept și labe

Rasă foarte veche, avînd același strămoș din epoca de piatră. Spre deosebire de Cîinele Cenușiu, acesta este puțin răspîndit ; se găsește rar chiar în țările nordice. Are aceleași caractere morfologice ca și Cîinele Cenușiu, deosebindu-se de acesta numai prin culoarea părului și mărimea taliei.

Este un Spitz tipic, puțin mai mic decît talia mijlocie, cu corpul scurt și compact, cu capul uscat și fin, cu craniul plat, destul de scurt ; ochii au privirea energică și fără teamă ; urechile sînt înalte, drepte, ascuțite, foarte mobile ; coada prinsă sus, scurtă, acoperită cu un păr des și strîns, este curbată spre spate ; părul este des și aspru, destul de lung, lipit pe corp, mai scurt pe cap și partea anterioară a membrelor și mai lung pe gît, piept, partea posterioară a membrelor și coadă.

Este un cîine curajos, îndrăzneț și energic, echilibrat, ascultător, docil, inteligent și devotat.

Excelent vînător de elani, urși și hermine. Un bun însoțitor. Este folosit și la tracțiunea săniilor.

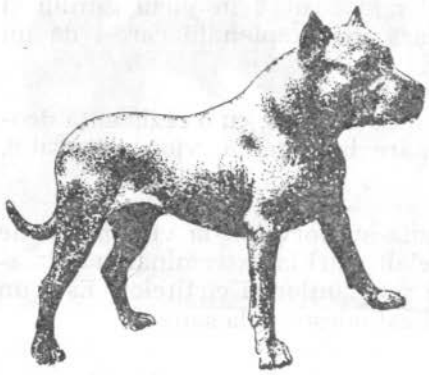

152

—

DOG ARGENTINIAN
Dogo argentino
ARGENTINA

Înălțimea :
M. 60 cm
F. 58 cm

Greutatea :
M. 45 kg
F. 35 kg

Culoarea părului :
Alb curat

Rasă autohtonă argentiniană.

Mare, proporționat, cu corpul puternic, cu pieptul adînc dar nu prea lat, cu spatele drept și membrele lungi, cu osatură solidă ; capul este rotund ca o bilă ; colții scurți și tari ; ochii întunecați au o privire vioaie ; urechile sînt drepte, cupate ; coada lungă este purtată în jos ; părul, scurt, formează o blană frumoasă, de culoare albă.

Este un cîine iute, perseverent, combativ, curajos, puternic, îndrăzneț, vioi, devotat.

Excelent cîine de vînătoare de puma și porci mistreți. Este și un bun cîine de serviciu și un bun însoțitor.

153

217

COPOI BAVAREZ PENTRU MUNTE
Bayerischer Gebirgsschweisshund
GERMANIA

Înălţimea :
M. 50 cm
F. 45 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Toate nuanţele de roşu pînă la galben ; brun ; arămiu vărgat cu dungi închise ; cenuşiu

Rasă veche germană. Exemplarele actuale au fost obţinute la sfîrşitul secolului trecut prin încrucişarea între vechiul cîine obişnuit bavarez şi un copoi. Cîinele care a rezultat este mult mai ager decît strămoşii săi, de o remarcabilă vioiciune şi un instinct sigur de vînător.

Este un cîine sprinten, cu corpul musculos şi puternic, puţin alungit, de talie mijlocie, susţinut de picioare nu prea înalte însă solide ; capul este destul de mare şi plat ; botul nu prea lung şi nici prea ascuţit ; arcadele sprîncenelor bine dezvoltate ; ochii sînt rotunzi, nu prea mari, vii şi inteligenţi ; urechile, de mărime mijlocie, grele, mari, ataşate sus, atîrnă de-a lungul capului rotunjite la margini ; coada, de mărime mijlocie, este purtată orizontal sau atîrnînd ; părul este des şi scurt, relativ aspru, mai fin pe cap şi urechi, mai lung şi mai aspru pe abdomen şi pe pulpele membrelor.

Inteligent, vioi, devotat şi rezistent, apt în zonele înalte muntoase. Are un inegalabil simţ olfactiv în urmărirea vînatului. Este un ciine plin de viaţă, activ şi credincios.

Excelent vînător, în special la vînătoarea caprelor de munte şi un bun însoţitor.

Federaţia Chinologică Internaţională *(F.C.I.) a fost întemeiată în anul 1911 de următoarele ţări : Franţa, Belgia, Germania, Austria şi Olanda. Declanşarea primului război mondial, în 1914, a pus capăt acestei federaţii.*

La 10 aprilie 1921, Franţa şi Belgia au reconstituit Federaţia şi au întocmit statutul. Aceste două ţări sînt recunoscute ca fiind membri fondatori ai F.C.I.

În conformitate cu prevederile statutului, caracterul F.C.I. este ştiinţific şi sportiv. Ca organizaţie mondială, federaţia are ca obiect să încurajeze şi să promoveze creşterea şi utilizarea cîinilor de rasă, păstrarea şi îmbunătăţirea caracteristicilor lor morfologice, corespunzător cerinţelor standardului, pentru ca aceştia să fie apţi să lucreze potrivit calităţilor specifice rasei şi nevoilor sociale ; să ocrotească reproducţia, creşterea şi utilizarea cîinilor de rasă în ţările membre, să stimuleze cercetarea ştiinţifică, care este fundamentală în chinologie, să promoveze liberul schimb de informaţii chinologice între ţările membre, să organizeze congrese chinologice, să stimuleze organizarea expoziţiilor şi concursurilor canine.

Federaţia Chinologică Internaţională este constituită din totalitatea asociaţiilor naţionale care au aderat la statutul federaţiei, considerate ca fiind organizaţii chinologice conducătoare în ţările respective. Sediul este la Thuin-Bruxelles, în Belgia.

a) Cu probe de lucru

154. Copoi bursucar din Alpi
Alpenländische Dachsbracke
155. Prepelicar german
Deutscher Wachtelhund
156. Copoi bursucar de Westfalia
Sauerländer Westfalische Dachsbracke
157. Copoi german cu picioare înalte
Deutsche Sauerländer Hochläufige Bracke
158. Copoi finlandez
Suomenajokoira ; Finnenbracke
159. Copoi austriac cu păr neted
Oesterreichische Glatthaariger Bracke
160. Copoi tirolez
Tiroler Bracke
161. Copoi austriac cu păr aspru pentru munți înalți
Steirische Rauhaariger Hochgebirgsbracke
162. Cîine mic albastru de Gasconia
Petit bleu de Gascogne
163. Micul Gascon de Saintongeois
Petit Gascon de Saintongeois
164. Ariégeois
165. Cîine de Artois
Chien d'Artois
166. Porcelaine
167. Griffon nivernez
Griffon Nivernais
168. Micul Griffon Vendeian — Briquet
Griffon Vendéen Briquet
169. Micul Griffon albastru de Gasconia
Petit Griffon bleu de Gascogne
170. Griffon roșcat de Bretania
Griffon fauve de Bretagne
171. Basset Artesian normand
Basset Artésien Normand
172. Basset albastru de Gasconia
Basset bleu de Gascogne
173. Basset Griffon Vendeian
Basset Griffon Vendéen
174. Basset roșcat de Bretania
Basset fauve de Bretagne
175. Anglo-francez tricolor, talie mijlocie
Anglo-Français Tricolore, taille moyenne
176. Anglo-francez alb și negru, talie mijlocie
Anglo-Français, Blanc et Noir, taille moyenne
177. Anglo-francez alb și portocaliu, talie mijlocie
Anglo-Français, Blanc et Orange, taille moyenne
178. Anglo francez, talie mică
Anglo Français, taille petite
179. Copoi de vînătoare, în haită, la iepuri
Moderner Harrier
180. Copoi pentru iepuri de Somerset
Harrier von Somerset
181. Copoi pentru iepuri
Beagle Harrier
182. Copoi Schiller
Schillerstövare
183. Beagle
184. Copoi pentru vidră
Otterhound
185. Copoi grecesc
Ellenikos Ichnilatis
186. Copoi de Bosnia
Bosanski ostrodlaki gonič barak

187. **Copoi italian cu păr scurt**
Segugio italiano a pelo raso
188. **Copoi italian cu păr aspru**
Segugio italiano a pelo forte
189. **Dunker**
190. **Haldenstover**
191. **Hygenhund**
Hygen Bracke
192. **Copoi iugoslav tricolor**
Jugoslavenski drobojni gonič, trikolor
193. **Copoi portughez, talie mijlocie**
Podengo portugues medio
194. **Copoi portughez, talie mică**
Podengo portugues, pequenno
195. **Copoi suedez**
Drever
196. **Copoi Hamilton**
Hamiltonstövare
197. **Copoi Smaland**
Smalandsstövare
198. **Copoi elveţian**
Chien courant Suisse
Schweizer Laufhund
199. **Copoi de Lucerna**
Luzerner Laufhund
200. **Copoi de Berna**
Berner Laufhund
201. **Copoi de Jura — tip Bruno**
Chien courant de Jura — type Bruno
202. **Copoi de Jura — tip St. Hubert**
Chien courant de Jura-type St. Hubert
203. **Copoi elveţian cu păr aspru**
Rauhaarlaufhund
204. **Copoi mic de Berna, cu picioare scurte şi păr aspru**
Berner Niederlaufhunde, Rauhaar
205. **Copoi mic elveţian, cu picioare scurte**
Schweizer Niederlaufhunde
206. **Copoi mic de Berna, cu picioare scurte şi păr neted**
Berner Niederlaufhunde, Glatthaar
207. **Copoi mic de Jura, cu picioare scurte**
Jura Niederlaufhunde
208. **Copoi mic de Lucerna, cu picioare scurte**
Luzerner Niederlaufhunde
209. **Copoi Basset**
Basset Hound
210. **Copoi negru cu pete roşcate, pentru ratoni**
Black and Tan Coonhound
211. **Copoi iugoslav de munte**
Jugoslavenski planinski gonič
212. **Copoi balcanic**
Balkanski gonič
213. **Copoi istrian cu păr aspru ;**
Istrski Estrodlaki gonič
214. **Copoi istrian cu păr scurt ;**
Istorski Estrodlaki gonič
215. **Copoi de pe Valea Savei**
Sawe Bracke ; Posavski gonič
216. **Copoi ardelenesc**
Erdely Kopo
217. **Prepelicar spaniol**
Sabueso Español

b) Fără probe de lucru

218. **Copoi sicilian de Etna**
Cirenco dell' Etna
219. **Copoi norvegian pentru vînat păsări**
Lundehund
220. **Brac rhodesian**
Rhodesien Ridgeback
221. **Brac de Baleare**
Terrier du Congo
222. **Basenji**
Podengo Ibicenco

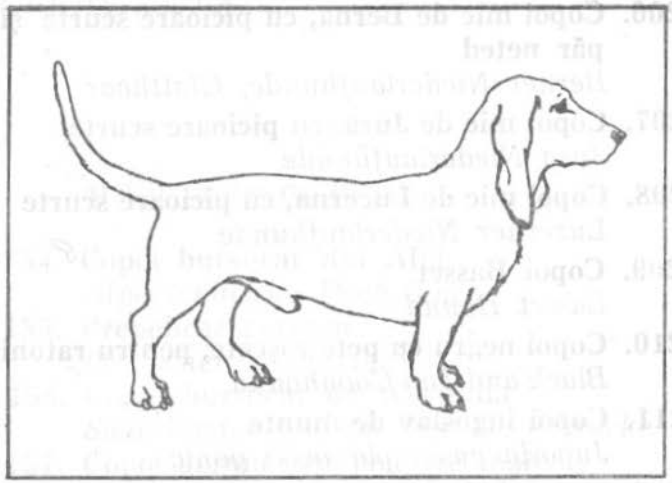

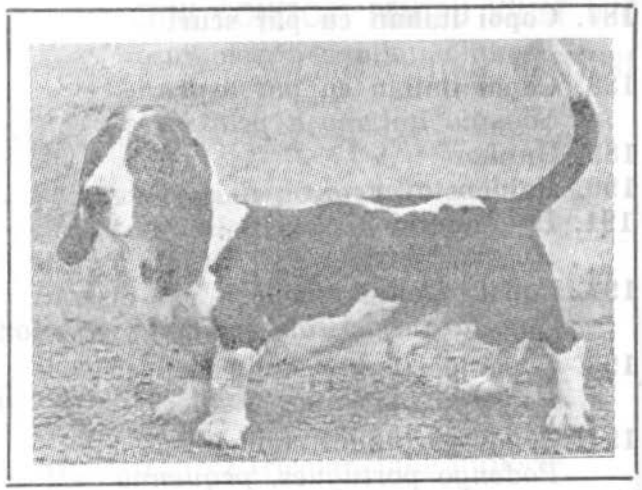

Este de presupus că la originea raporturilor dintre om şi cîine, la cimentarea afinităţilor dintre el şi animalul care i-a acceptat fără constrîngere autoritatea, a stat cooperarea bazată pe interesul reciproc al vînătorilor în scopul de a-şi potoli, amîndoi, foamea. Primele reprezentări de cîini, apărute cu 4—5000 de ani înaintea erei noastre, îi înfăţişează incluşi în activitatea de vînătoare.

Chiar înainte de perioada clasică, vechii greci aveau cîini specializaţi ; grecul Oppion, autor al unei „Cinegetice", se preocupa personal de crearea unor rase mici de cîini pe care le considera mai potrivite pentru vînătoarea în pădure şi desişuri.

GRUPA a VI-a

Ciini gonitori pentru vinat mic
Ciini pentru hățișuri

În timpul Evului Mediu, în acele vremuri de foamete de după invazia barbarilor, cînd vînătoarea animalelor sălbatice era o chestiune de supraviețuire, ajutorul cîinelui s-a vădit, din nou, necesar, căci acesta era capabil să vîneze la fel de bine în pădurile dese, în cîmp deschis ca și în locuri mlăștinoase.

Din această epocă datează încercările de specializare a cîinilor de vînătoare. De atunci omul s-a preocupat în permanență de ameliorarea speciilor, de crearea unor noi rase, mai potrivite nevoilor sale, mai utile în lupta pentru procurarea hranei.

Existînd felurite animale de pradă — unele aleargă rapid, altele sînt lente, unele atacă, altele se feresc, unele trăiesc și atacă în haită, altele singulare — omul a creat diferite maniere de a vîna în cîmp, în desișuri și păduri, în terenuri mlăștinoase etc., și un cîine pentru fiecare fel de vînătoare.

Marii feudali — inspirați de povestirile lui Marco Polo care spunea că Marele Han al tătarilor pornea la vînătoare precedat de haite de 5000 de cîini —, se întovărășeau cu prieteni și porneau la vînătoare acompaniați de haite numărînd sute de cîini.

În Renaștere, a poseda cîini frumoși și eficienți era o mîndrie. Rasele de cîini, mai ales cele de vînătoare, au crescut, s-au diversificat. Secolul al 17-lea le-a fost cel mai favorabil.

Cîinii gonitori pentru vînat mic, incluși de F.C.I. în grupa a VI-a, urmăresc prada singuri sau în haite, fiind ajutați de simțul mirosului, de vederea și auzul lor excepțional. Cei mai mulți pot fi considerați ca specializați pentru vînătoare, cu toate că unele rase — Basset Artesian Normand, Basset Hound, Porcelaine, Beagle — sînt apreciate, astăzi, mai ales ca excelenți cîini de însoțire.

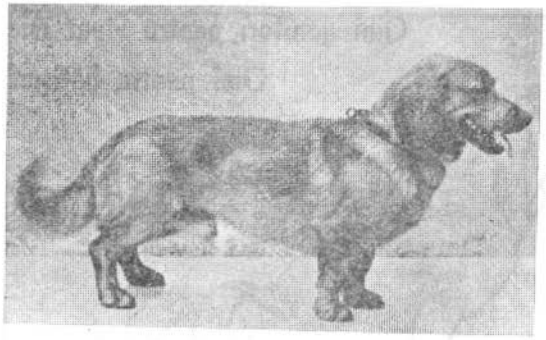

154

299

Înălțimea :
M. 37—38 cm
F. 36—37 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru ; negru cu roșu ; negru cu pete arămii ; maron ; roșu viu ; roșu gălbui

COPOI BURSUCAR DIN ALPI
Alpenländische Dachsbracke
AUSTRIA

Inițial, acest copoi a existat în Munții Boemiei de unde s-a răspîndit și statornicit în Austria.

Cîine de talie mică, cu corpul bine proporționat, robust, îndesat, cu trunchiul lung și musculos ; capul este puternic, ochii rotunzi, cu privire vie ; urechile, atașate sus, mai late la bază, cad de-a lungul obrajilor ; picioarele sînt scurte și musculoase ; coada, ceva mai groasă la bază, de mărime mijlocie, are vîrful puțin ridicat în sus ; părul este scurt, gros și aspru.

Este un cîine de vînătoare polivalent, deștept și prudent, foarte rezistent la intemperii, dotat cu un fler excepțional.

Este folosit la vînătoare la vizuină — iepuri și vulpi — dar mai ales în regiuni dificile și, în special, datorită mirosului său foarte dezvoltat, la urmărirea cerbilor și mistreților după urmele de sînge.

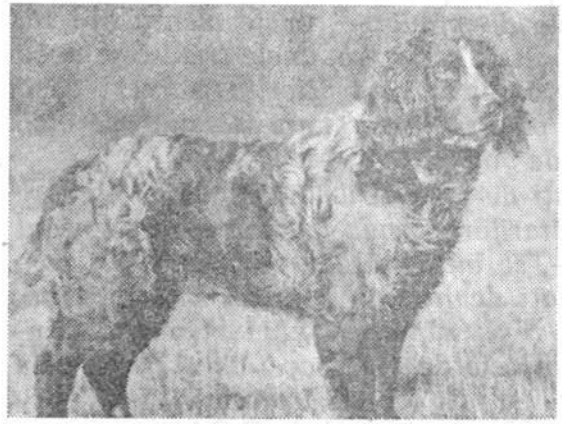

155

104

Înălțimea :
M. 46—52 cm
F. 40—45 cm

Greutatea :
M. circa 25 kg
F. circa 25 kg

Culoarea părului :
Brun și pestriț cu picățele albe

PREPELICAR GERMAN
Deutscher Wachtelhund
GERMANIA

Rasa a fost creată de crescătorul Frederico Roberth în anul 1900, în urma mai multor încrucișări.

Prin aspectul său, acest cîine sugerează un amestec de Setter englez și Coker spaniel. De talie mare, cu corp puternic, musculos și, totuși, elegant în mișcări ; capul este mare și rotund ; ochii sînt vii, de culoare maronie, inteligenți ; urechile, lungi și cu franjuri, cad de-a lungul obrajilor ; picioarele sînt relativ scurte, cu osatură solidă ; coada este lungă și dreaptă ; părul este destul de scurt, ușor ondulat și foarte des.

Cîine inteligent, rezistent la intemperii, puternic, curajos, afectuos cu stăpînul. Pasionat pentru vînătoare, este un neîntrecut pontator ; depistează vînatul cu ușurință datorită simțului său olfactiv foarte dezvoltat și îl urmărește cu tenacitate.

Excelent cîine de vînătoare ; de asemenea, un bun însoțitor.

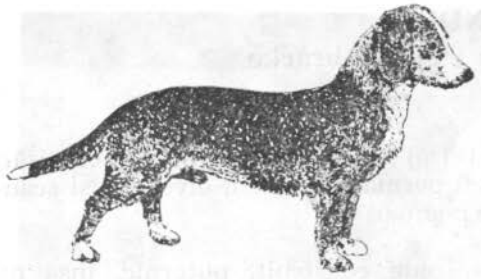

156

254

Înălțimea :
M. 30—35 cm
F. 30—35 cm

Greutatea :
M. 15 kg
F. 15 kg

Culoarea părului :
Toate nuanțele de brun cu mai mult sau mai puțin alb ; roșcat ; șea neagră

COPOI BURSUCAR DE WESTFALIA
Sauerländer Westfalische Dachsbracke
GERMANIA

Este rezultatul încrucișărilor între rasele Brac și Basset germane. S-a dezvoltat mai ales în regiunea Westfaliei. Se aseamănă foarte mult cu Copoiul bursucar din Alpi.

Cîine de talie mică, cu corpul robust, cu trupul lung și musculos. Capul : puternic. Ochii : expresivi, atenți, plini de inteligență. Urechile : atașate sus, cad de-a lungul obrajilor. Membrele : scurte, cu osatură puternică. Coada : lungă și groasă. Părul : des, scurt, mai ales pe cap și urechi, mai lung pe spate și pulpe.

Este un cîine inteligent, prietenos, cu aspect plăcut, cu simțul mirosului deosebit. Foarte rezistent la intemperii, întrunește calitățile esențiale ale cîinelui de urmărire și ale cîinelui de vizuină.

Excelent vînător de iepuri și vulpi ; urmărește cu tenacitate, în terenuri accidentate, cerbi, mistreți și căprioare.

157

280

Înălțimea :
M. 40—45 cm
F. 40—45 cm
Greutatea :
M. —
F. —
Culoarea părului :
Alb ; brun-roșcat cu șea neagră

COPOI GERMAN CU PICIOARE ÎNALTE
Deutsche Sauerländer Hochläufige Bracke
GERMANIA

Rasă veche germană, foarte asemănătoare cu rasa Brandlbracke.

Cîine de mărime mijlocie, zvelt, cu corpul bine proporționat, cu capul lunguieț și uscat ; ochii, de culoare castaniu închis, au o privire prietenoasă ; urechile, lungi, sînt aplecate spre gît ; trupul, lung, puternic, este susținut de picioare înalte, musculoase ; coada atașată sus se termină ca o perie ; părul este relativ lung, foarte des și aspru.

Este prietenos, activ, sprinten.

Admirabil cîine de vînătoare gonitor.

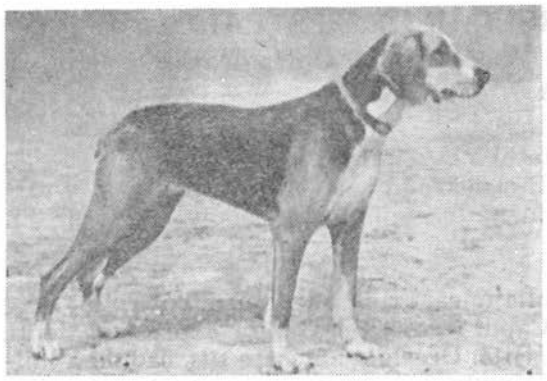

158

51

COPOI FINLANDEZ
Suomenajokoira ; Finnenbracke
FINLANDA

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 55—61 cm M. —
F. 52—58 cm F. —

Culoarea părului :
Negru cu pete colorate ; arămiu cu manta neagră şi pete albe pe cap, gît, piept, labe şi vîrful cozii

Cîine autohton finlandez, obţinut prin încrucişări dirijate între Bracii germani, englezi, elveţieni şi scandinavi. Este foarte popular.

De talie mare, bine construit, puternic, însă nu greoi ; capul este lunguieţ, craniul destul de lat ; ochii întunecaţi ; urechile, mari, destul de lungi, atîrnă de-a lungul obrajilor ; corpul, de lungime mijlocie, cu pieptul adînc şi spatele drept, este susţinut de picioare lungi, musculoase ; coada lungă este purtată atîrnat ; părul este scurt.

Un cîine energic, prietenos, liniştit, blînd şi devotat stăpînului.

Este folosit la vînătoare de iepuri şi vulpi.

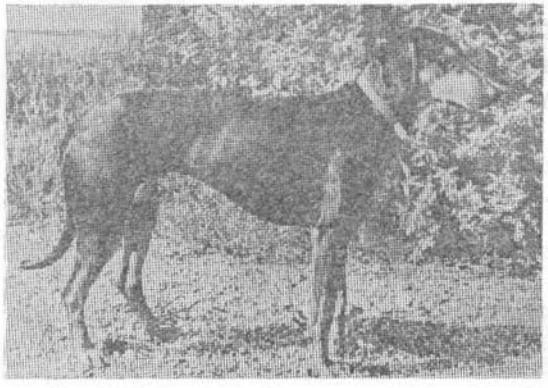

159

63

COPOI AUSTRIAC CU PĂR NETED
Oesterreichische Glatthaariger Bracke
AUSTRIA

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 46—58 cm M. —
F. 46—58 cm F. —

Culoarea părului :
Negru cu pete roşii ca focul ; o pată albă pe piept ; roşu ; brun roşcat ; negru amestecat de roşu

Rasă autohtonă austriacă. Provine din cîinii de vînătoare Brack ai vechilor celţi. Se aseamănă cu Copoiul negru de Jura şi Copoiul tip St. Hubert. Rasa nu este prea cunoscută.

Copoiul austriac cu păr neted este un cîine de talie mijlocie, puternic însă elastic, cu trupul destul de lung, cu spatele drept, susţinut de picioare musculoase ; capul este lunguieţ, ochii inteligenţi ; urechile sînt de mărime medie ; coada este lungă şi uşor îndoită la vîrf ; părul este scurt, des, neted şi lucios.

Este un cîine prietenos, activ, vioi şi credincios stăpînului.

Excelent cîine de vînătoare, foarte activ.

160

68

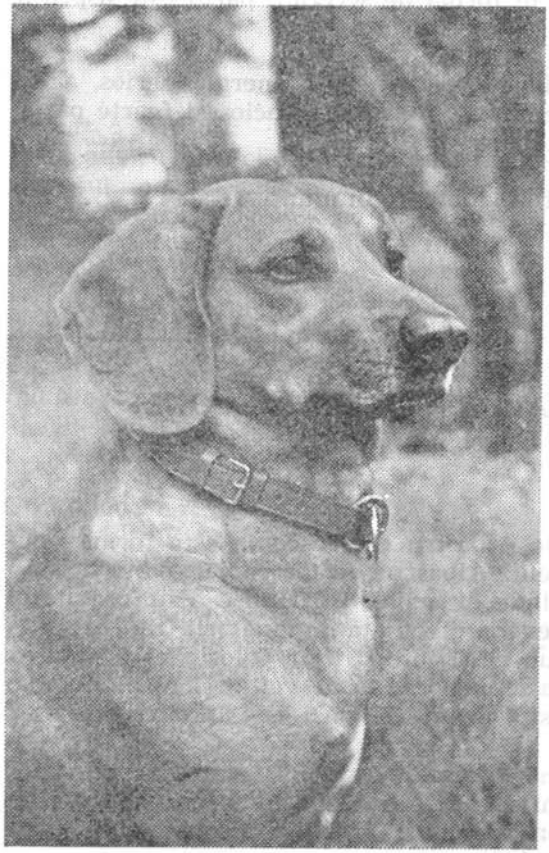

COPOI TIROLEZ
Tiroler Bracke
AUSTRIA

Rasă autohtonă austriacă, nu prea cunoscută în alte țări, avînd aceeași proveniență ca și Brandlbracke.

De talie mare ca și de talie mică, Copoiul tirolez este un cîine puternic, vînos și musculos, cu capul lung, craniul îngust, ochii rotunzi și vii ; urechile, destul de lungi, sînt late și atîrnă de-a lungul obrajilor ; corpul este alungit, lungimea depășind înălțimea ; spinarea este dreaptă ; picioarele au osatură solidă ; coada este bogată și nu prea lungă.

Sînt cunoscute două varietăți : cu păr neted și cu păr aspru.

Este un cîine energic, vioi, hotărît, cu simțul mirosului foarte dezvoltat, credincios stăpînului.

Vînează în special în terenuri grele, accidentate.

Înălțimea :
M. Mare : 40—48 cm
Mică : 30—39 cm
F. Mare : 40—48 cm
Mică : 30—39 cm

Greutatea :
M. La înălțime mare : 15—22 kg
F. la înălțime mare : 15—22 kg

Culoarea părului :
Negru cu pete mici roșcate ; arămiu ; roșu cu pată albă pe piept ; tricolor ; manta neagră cu pete maronii sau roșcate și cîteva pete albe

161

COPOI AUSTRIAC CU PĂR ASPRU PENTRU MUNȚI ÎNALȚI

Steirische Rauhaariger Hochgebirgsbracke

AUSTRIA

Rasa provine din încrucișarea mai multor tipuri de cîini, printre care Copoiul de Hanovra, Bracul austriac, Bracul istrian sîrmos, în urma cărora s-a obținut un admirabil cîine de vînătoare puternic, apt pentru vînătoarea în munți înalți.

De talie mijlocie, cu mușchi puternici, cu capul destul de lung și craniul relativ lat ; ochii, de culoare maronie pînă la gălbui, au privirea serioasă ; urechile, nu prea mari, atîrnă de-a lungul capului ; trupul este potrivit de lung, musculos, susținut de picioare puternice ; coada, de mărime mijlocie, este dreaptă, ușor ridicată în sus, în formă de seceră ; părul este aspru și neted.

62

Cîine inteligent, perseverent, energic, serios, activ, plin de temperament, foarte credincios și foarte pasionat în lucrul său.

Este folosit la vînătoare în munți.

Înălțimea :
M. 44—58 cm
F. 44—58 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Roșu sau galben deschis cu o pată albă pe piept

162

CÎINE MIC ALBASTRU DE GASCONIA

Petit bleu de Gascogne

FRANȚA

Cîinele Mic Albastru de Gasconia este forma micșorată a Marelui Albastru de Gasconia, avînd aceeași origine : descinde din cîinii St. Huber. Este rezultatul unei selecții severe, efectuată de vînătorii francezi pentru a obține un cîine iute și ușor, folosit la vînătoarea de hărțuială a iepurilor. S-a desvoltat și răspîndit mai ales în Sud-Estul Franței. Astăzi este aproape dispărut.

Cîine de mărime mijlocie, robust dar ușor, cu capul boltit în unghi ascuțit, destul de lung, cu ochii vii, de culoare maron-castaniu ; urechile, prinse adînc, sînt

31

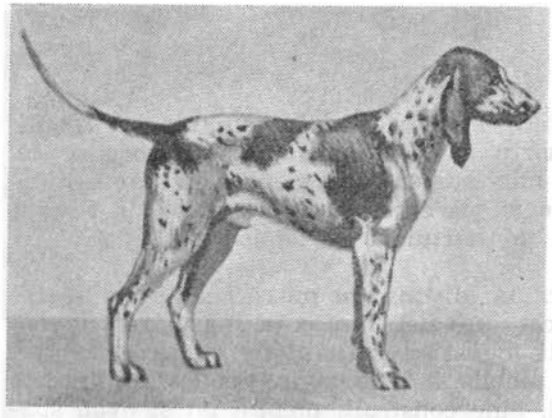

163

MICUL GASCON DE SAINTONGEOIS
Petit Gascon de Saintongeois
FRANȚA

21

Înălțimea :
M. 52—60 cm
F. 50—56 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu picățele negre ; unele exemplare au o manta neagră pe fond alb ; pete de culoare roșu-deschis pe cap ; o pată arămie pe coapsa din spate — marca căprioarei, simbolul rasei

Se aseamănă cu marele Gascon de Saintongeois, de care se deosebește numai prin mărimea taliei. Are același strămoș — Cîinele de St. Hubert. A fost creat în 1845 de Joseph de Carajou Latour. Pentru obținerea unor exemplare mai mici și mai iuți, care să fie folosite mai ales la hărțuială la vînătoarea de iepuri, s-au făcut diferite selecțiuni prin încrucișări dirijate, în special cu Marele Albastru de Gasconia, obținîndu-se tipuri de cîini care reflectă, prin întreaga lor înfățișare, noblețea rasei franceze.

Este un cîine de ordine prin excelență, cu aspect blînd și încrezător. Are capul destul de uscat, de formă lunguiață, ochii castanii, urechile lungi, fine, fluturînde, atașate mai mult spre spatele capului ; trupul, de o formă alungită, este bine proporționat, pieptul adînc, spatele lung și drept, picioarele puternice, ușor îndoite, cu jaretul bine dezvoltat ; coada, lungă, mai groasă la bază, de formă rotunjită, este purtată elegant ; părul este scurt și bine lipit de trup.

Cîine inteligent, cu înfățișare nobilă, cu simțul olfactiv bine dezvoltat.

Este folosit la vînătoare de animale mari și mici ; în special, la vînătoarea de hărțuială la iepuri.

Înălțimea :
M. 48—56 cm
F. 48—56 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Albastru cu pete mici roșcate la cap, interiorul urechilor și la picioare

foarte lungi. Corpul este scurt, bine dezvoltat, pieptul mai mult adînc decît lat, spatele lung și puternic ; picioarele au osatură puternică ; coada este lungă și fină ; părul este des și nu prea scurt.

Un cîine iute, inteligent, liniștit, devotat, cu simțul mirosului foarte dezvoltat. Deosebit este lătratul său : ca un muget.

Cîine gonitor și de hărțuială, este folosit la vînat mare și mic, dar în special la iepuri.

164

20

ARIEGEOIS
FRANŢA

Este rezultatul încrucişărilor între cîinii mari gonitori şi de hărţuială Saintongeois şi Gascogne, cu Briquet, cîine mic indigen. Prin selecţii dirijate s-a obţinut o rasă regională care ocupă primul loc în Franţa la vînătoarea de hărţuială la iepuri.

Cîine uşor, fin, distins, cu mişcări suple şi libere. Capul este uscat, lunguieţ, fără cute ; nasul negru, craniul mai mult îngust ; ochii sînt de culoare închisă ; urechile, fine, mobile, îndoite şi nu prea late sînt prinse adînc ; corpul, bine construit, pieptul lat şi oval, spatele tare, picioarele destul de puternice, cu labe uscate (labe de iepure) ; coada, bine prinsă, în formă de sabie, este purtată vesel ; părul este fin şi des.

Cîine energic, viguros, inteligent, activ, blînd, ascultător. Se dresează uşor. Are simţul olfactiv bine dezvoltat.

Este folosit la vînătoare de animale mari şi mici, îndeosebi la vînătoarea de hărţuială la iepuri, atît în munţi cît şi la şes.

Înălţimea :
M. 55—60 cm
F. 53,5—58 cm

Greutatea :
M. 28—30 kg
F. 26—28 kg

Culoarea părului :
Alb ; negru ; pete roşii deschise la fălci şi deasupra ochilor ; cîteodată pestriţ sau albastru

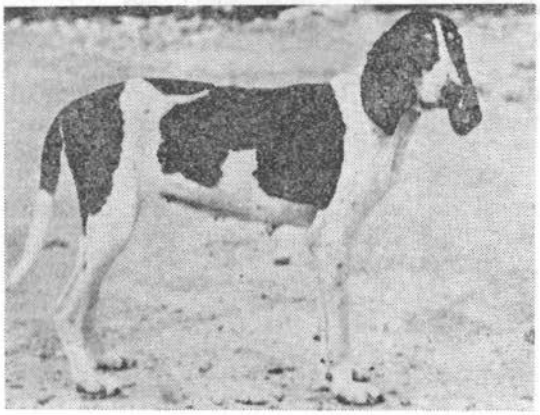

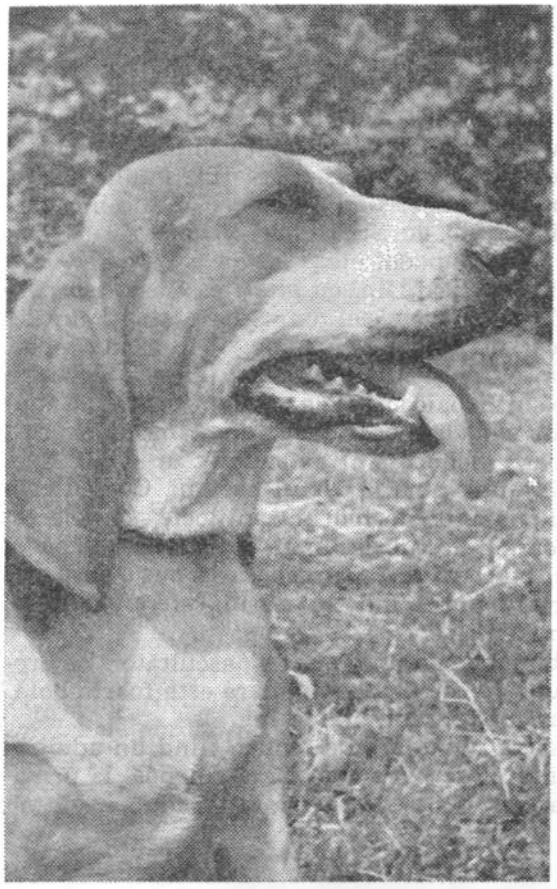

28

165 CÎINE DE ARTOIS
Chien d'Artois
FRANȚA

Este forma micșorată a Marelui Cîine de Artois avînd aceeași proveniență : varietatea neagră a cîinelui de St. Hubert, cu aport de sînge englezesc. Acești cîini au fost apreciați la curțile regale sub Henric al IV-lea și Ludovic al XII-lea. Astăzi însă aproape au dispărut.

De mărime mijlocie, este musculos și bine construit ; capul este puternic, destul de scurt ; craniul ușor bombat ; nasul negru, bine deschis ; ochii sînt proeminenți, mari și expresivi ; urechile, mai mult groase, aproape plane, lungi, sînt prinse în linie la înălțimea ochilor ; corpul este puternic, pieptul lat, spatele, de lungime mijlocie, este musculos ; picioarele sînt solide, cu osatură puternică ; coada este destul de lungă, de forma secerii, cu perie ; părul este neted, des și destul de scurt.

Un cîine ager, iute, tenace, inteligent, cu simțul olfactiv bine dezvoltat.

Cîine gonitor și de hărțuială foarte potrivit pentru vînătoare de iepuri, mai ales în cîmp deschis unde este de neîntrecut. Este folosit la urmărirea căprioarelor și a porcilor mistreți. Vînează și în desiș.

Înălțimea :
M. 52—58 cm
F. 52—58 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Tricolor : alb cu manta sau pete arămii sau gri-cenușiu ; capul negru sau arămiu

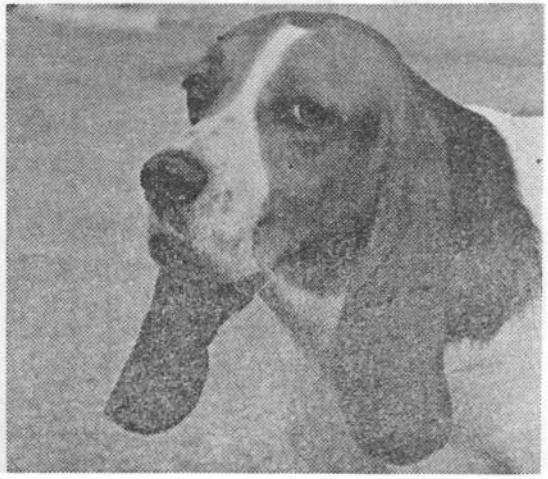

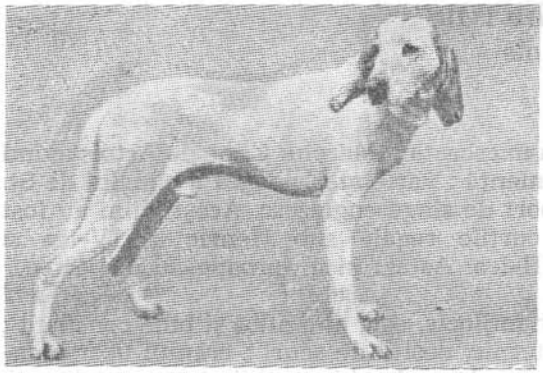

166

30

PORCELAINE
FRANȚA

Înălțimea :
M. 55—58 cm
F. 53—56 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Alb ca zăpada cu pete rotunde portocalii; picățelele rotunde portocalii pe urechi sînt caracteristice rasei

Descinde direct din „Cîinii albi ai regelui" care, înainte de revoluție (1789), au format echipaje faimoase pentru vînătoarea de căprioare și cerbi. Înainte de a se fi fixat tipul definitiv, s-au făcut mai multe încrucișări între Cîinele alb de St. Hubert și alte rase franceze — Billy, Montemboeuf etc.

Este un cîine delicat, fin, cu alură distinsă datorită, în special, blănii sale ale cărei tonuri de pastel amintesc de porțelanurile de Sévres sau Limoges. Un cîine nobil care, prin aspectul corpului, trădează cîinele de rasă. Mișcările sale sînt vioaie și vesele, galopul regulat. Capul este uscat, fin modelat, destul de lung ; nasul negru ; ochii, de culoare închisă, sînt expresivi ; urechile, fine, îndoite, lungi, ajung pînă la vîrful nasului. Corpul este bine construit, pieptul de mărime mijlocie, spatele lat și drept, picioarele destul de lungi și puternice ; coada, relativ lungă, bine prinsă, mai groasă la bază, fără perie, este purtată puțin îndoit ; părul este neted, fin, lucios și bine culcat.

Un cîine blînd, devotat stăpînului, ascultător. Se dresează ușor. Iubește copiii. La vînătoare este foarte hotărît, foarte pasionat în activitatea lui.

Este folosit la vînătoare de iepuri, fiind un admirabil cîine gonitor și de hărțuială. De asemenea, la urmărirea căprioarelor. Este și un minunat cîine însoțitor.

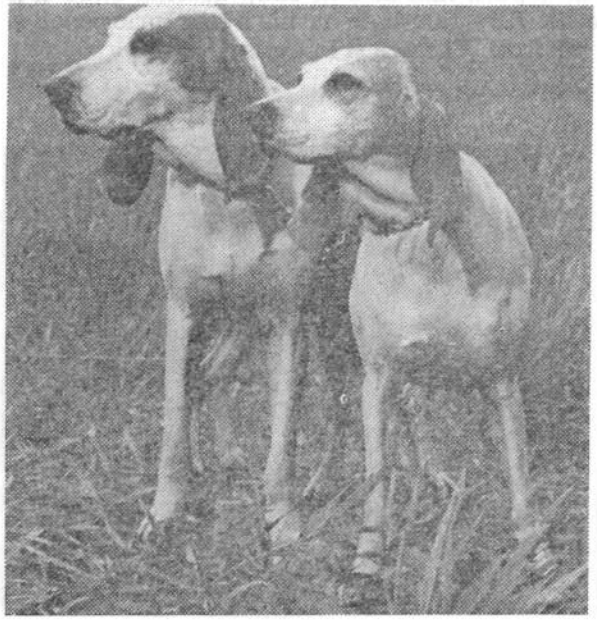

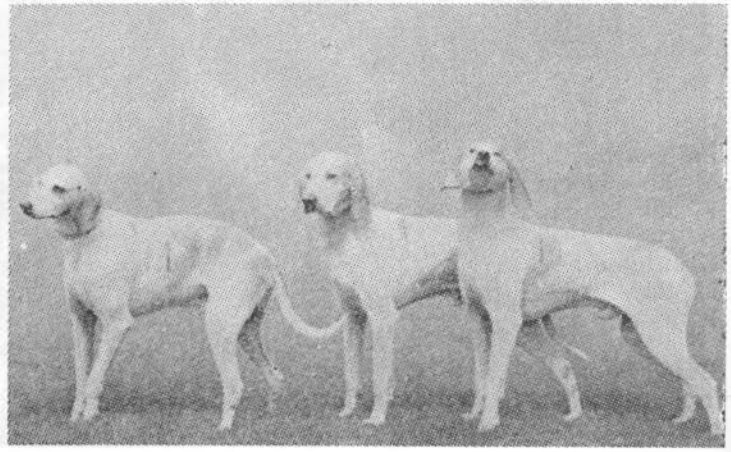

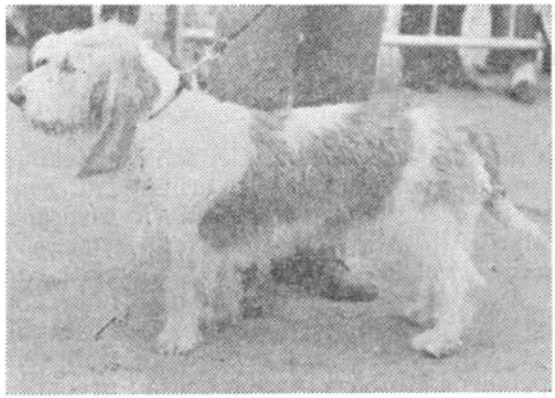

167

GRIFFON NIVERNEZ
Griffon Nivernais
FRANȚA

Este, probabil, descendentul celebrilor „Cîini gri" ai regelui Ludovic cel Sfînt aduși în Franța la reîntoarcerea sa din Cruciade. Acești cîini, care descind din ogarii arabi și cîinii de vînătoare ai cavalerilor sînt cap de arbore genealogic al multor rase de cîini franceze. Astăzi, Griffonul Nivernez aproape că nu mai există.

17

Cîine puternic, bine construit, cu capul uscat, ușor și lunguieț, cu sprîncene stufoase și barbă mică ; ochii, închiși la culoare, au o expresie serioasă ; urechile, moi, prinse cu puțin deasupra ochilor, bine formate, sînt puțin îndoite la margine ; corpul este puternic, pieptul nu prea lat, spatele lunguieț ; picioarele sînt uscate, cu tendoane bune ; coada, de lungime mijlocie, este purtată în formă de sabie ; părul este lung, aspru, tare și zbîrlit.

Este un cîine curajos, activ ; nu se oprește în fața nici unui teren dificil și nici pe vreme rea ; atacă în cel mai des boschet, singur. Este aspru, tenace, rezistent, dar nu prea iute. Simțul olfactiv este bine dezvoltat, lătratul clar și plăcut.

Este folosit la vînătoarea de hărțuială la iepuri și la vînătoarea de porci mistreți.

Înălțimea :
M. 50—60, ideal : 54—58 cm
F. 53—58 cm

Greutatea :
M. 28 kg
F. 28 kg

Culoarea părului :
Gri-cenușiu, gri-albastru ; negru cu spic alb ; pete roșii la cap și picioare ; arămiu cu fire de păr albe și negre

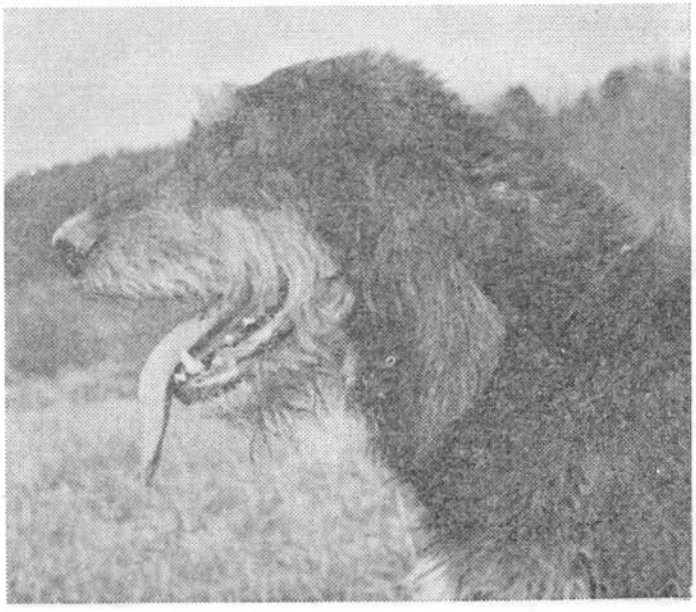

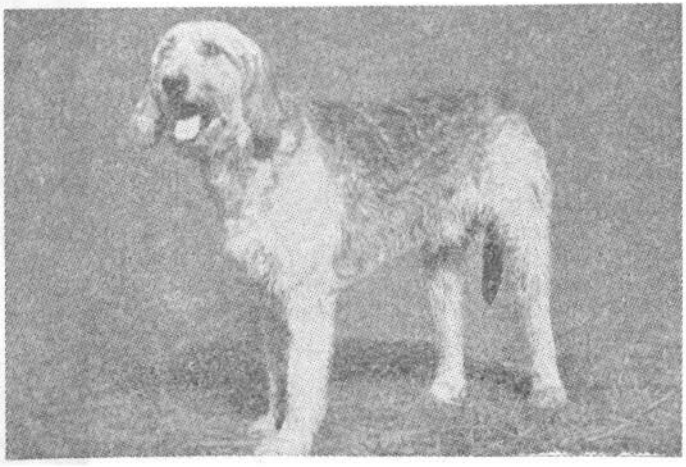

168

19

MIC GRIFFON VENDEIAN BRIQUET
Griffon Vendéen Briquet
FRANȚA

Este forma micșorată a Marelui Griffon Vendeian ; cîine de rasă veche franceză, a cărei origine nu este prea cunoscută. Se crede că este rezultatul încrucișării între Cîinele Mare Alb al Regelui cu o femelă de rasă Griffon-Fauve de Bretagne.

Cîine nobil și distins, bine construit, cu corpul scurt și bine proporționat, puternic însă nu prea greoi; capul este scurt și ușor, craniul destul de boltit ; ochii sînt mari, vii, cu sprîncene stufoase ; barba deasă ; urechile, moi, înguste, ascuțite la extremități, lungi, acoperite cu păr, sînt prinse adînc ; trupul este robust, pieptul destul de adînc, nu prea lat, spatele tare, scurt și drept ; picioarele sînt musculoase, cu osatură puternică ; coada, scurtă, prinsă sus, de forma sabiei, este destul de lungă și, uneori, stufoasă și tare ; părul, lung, fără exagerare, cîteodată zbîrlit, este aspru, cu puf des.

Cîine inteligent, vijelios, focos în activitatea sa, de un curaj remarcabil. Are simțul olfactiv foarte dezvoltat.

Este un cîine gonitor și de hărțuială, apt pentru vînătoarea de animale mari și de iepuri. Un vînător zelos.

Înălțimea :
M. 50—55 cm
F. 48—53 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Roșcat ; alb și portocaliu ; alb-gri ; alb-cenușiu ; tricolor : roșcat, alb, portocaliu

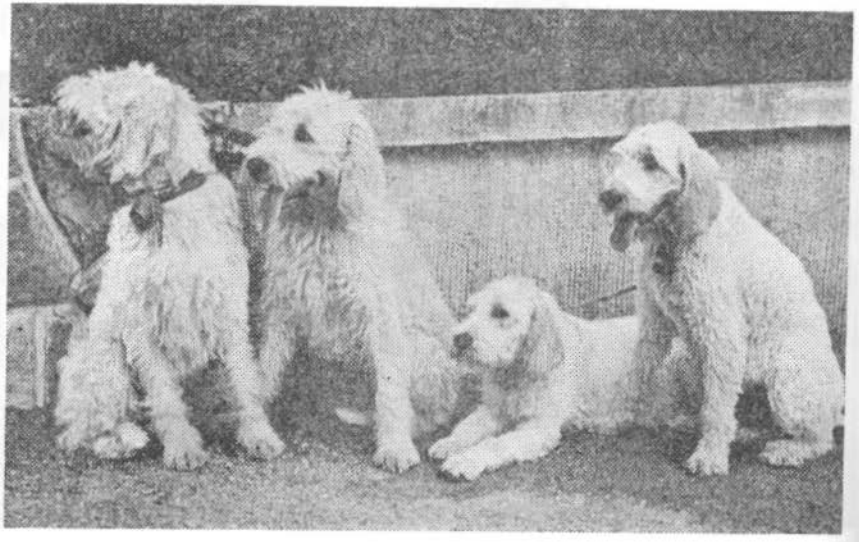

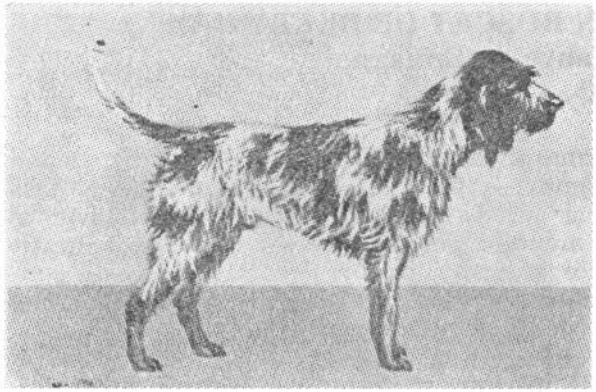

169 **MIC GRIFFON ALBASTRU DE GASCONIA**
Petit Griffon bleu de Gascogne
FRANȚA

Provine din încrucișarea Marelui Albastru de Gasconia cu Griffonul cu păr lung. Rasă pe cale de dispariție.

Cîine rustic, construit solid, destul de scund ; capul este puternic, stopul puțin pronunțat, nasul negru, craniul ușor boltit, nu prea lat ; ochii sînt de culoare castanie, urechile destul de lungi, puțin îndoite, deseori aproape plane, sînt prinse adînc și acoperite cu păr ; trupul este solid, pieptul bine dezvoltat, spatele lung și tare ; picioarele sînt scurte, musculoase, cu labe rotunde ; coada este lungă, fină, ușor îndoită ; părul este aspru, nu prea lung, bine culcat, ușor ondulat pe piept și pulpe, foarte scurt pe urechi.

32

Cîine gonitor și de hărțuială, cu o mare capacitate de a vîna în ținuturi de turbă și desiș. Este tenace, rezistent la intemperii și capabil să facă marșuri lungi într-un teren dificil. Foarte curajos, atacă singur vînatul în desiș. Lătratul său este un urlet puternic.

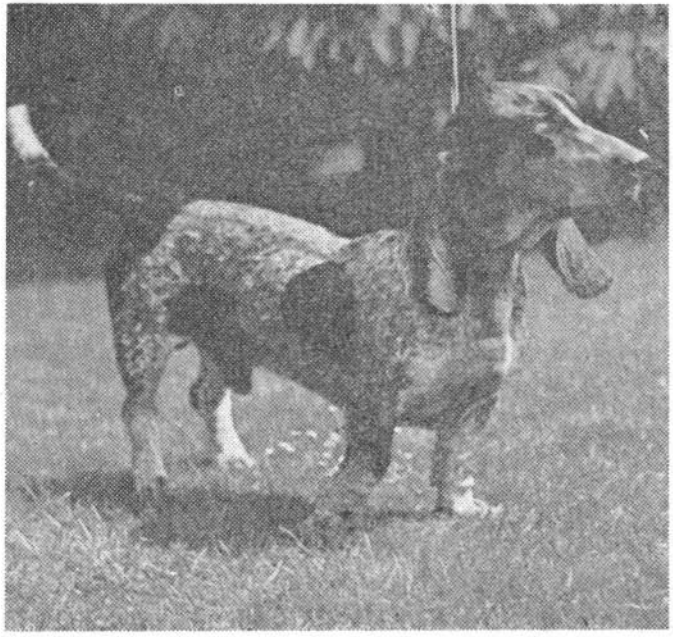

Este folosit cu succes pentru vînarea oricărui animal sălbatec ; s-a adaptat și pentru vînătoarea în apă.

Înălțimea :
M. 43—52 cm
F. 43—52 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu pete negre ; pete roșcate pe cap, piept și picioare ; unele exemplare au o manta albastru-gri cu pete albe pe labe

170

GRIFFON ROŞCAT DE BRETANIA
Griffon fauve de Bretagne
FRANŢA

Este urmaşul Marelui Roşcat de Bretania, avînd acelaşi strămoş — Cîinele alb de St. Hubert. Rasă cunoscută şi apreciată în timpul regelui Ludovic al XI-lea. O anumită perioadă a fost uitat, apoi, graţie străduinţelor crescătorilor din Bretania, interesul pentru acest cîine a crescut din nou. În anul 1951 a fost recunoscut de Societatea Centrală Canină.

66

Cîine de mărime mijlocie, cu osatură puternică, musculos ; dă impresie de putere şi forţă ; craniul este lung, stopul bine marcat, nasul negru sau maron închis ; ochii, de culoare închisă, au privirea îndrăzneaţă şi inteligentă ; urechile, prinse fin, la înălţimea ochilor, nu prea lungi, abia ajungînd la vîrful nasului, sînt acoperite cu păr mai fin decît pe restul corpului ; corpul este robust, pieptul adînc şi lat, spatele scurt şi lat, picioarele musculoase ; coada, de lungime mijlocie, bine purtată, uneori cu perie, se subţiază la vîrf ; părul este tare şi nu prea lung.

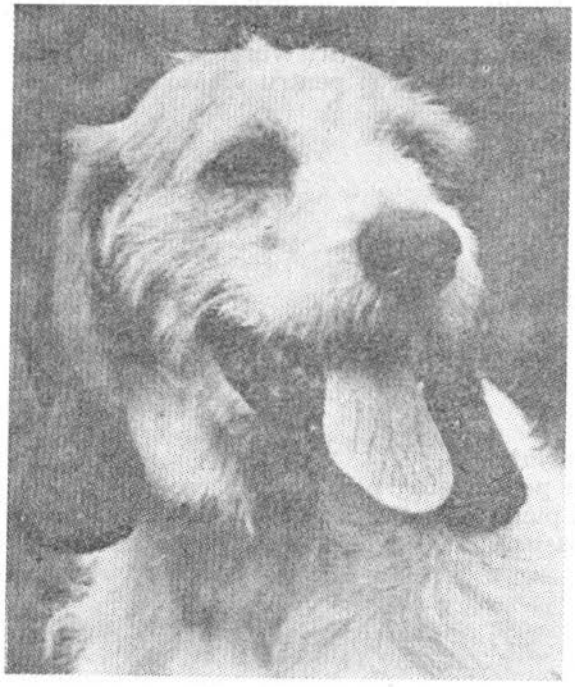

Acest Griffon posedă mult sînge de vînător, dispune de un excelent simţ olfactiv, este zelos, neobosit, îndrăzneţ. Datorită constituţiei sale robuste se poate acomoda oricărui fel de teren.

Cîine gonitor şi de hărţuială, folosit la vînătoarea de iepuri, lupi, mistreţi şi căprioare.

Înălţimea
M. 50—55 cm
F. 47—52 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Roşcat ; auriu şi brun ; roşcat viu

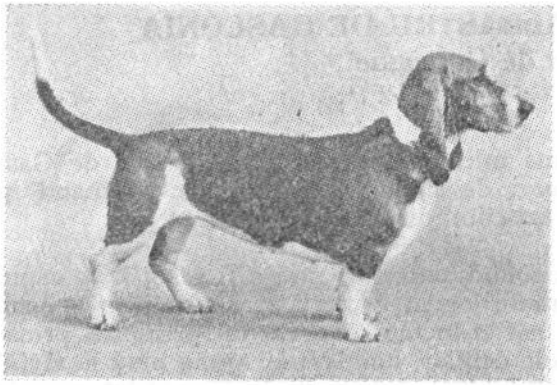

171

BASSET ARTESIAN NORMAND
Basset Artésien Normand
FRANȚA

Este rezultatul încrucișărilor între Basset Artesian și Basset Normand, cîini care constituie forma scundă a cîinilor mari gonitori și de hărțuială — Artois și Normandie. Răspîndit în special în Franța, este și astăzi un cîine căutat și prețuit.

34

Acest Basset are corpul foarte lung și picioare foarte scurte, o expresie serioasă și tristă, mișcări liniștite și libere. Capul este bombat, proeminent, uscat, de lățime mijlocie ; pe obraji are cute ; nasul este negru și lat ; ochii sînt mari, de culoare închisă ; urechile mari, prinse adînc, înguste la bază, în formă de tirbușon, sînt moi, fine, lungi și ascuțite la vîrf ; corpul este solid, pieptul lat și rotunjit, spatele lat și solid construit ; picioarele sînt scurte, cele anterioare sucite pe jumătate însă nu frînte ; coada, bine prinsă, lungă, mai lată la bază, subțiindu-se spre vîrf, este purtată în formă de sabie însă niciodată pe spate ; părul este neted, scurt, bine culcat pe trup și nu prea fin.

Un cîine zelos, îndemînatic, viclean, curajos.

Este folosit la vînătoarea de iepuri și alte animale de vizuină ; de asemenea, ca un bun cîine de însoțire.

Înălțimea :
M. 26—36 cm
F. 26—36 cm

Greutatea :
M. cca. 15 kg
F. cca. 15 kg

Culoarea părului :
Bicolor : alb și portocaliu ; tricolor : alb, portocaliu și pete roșcate pe cap

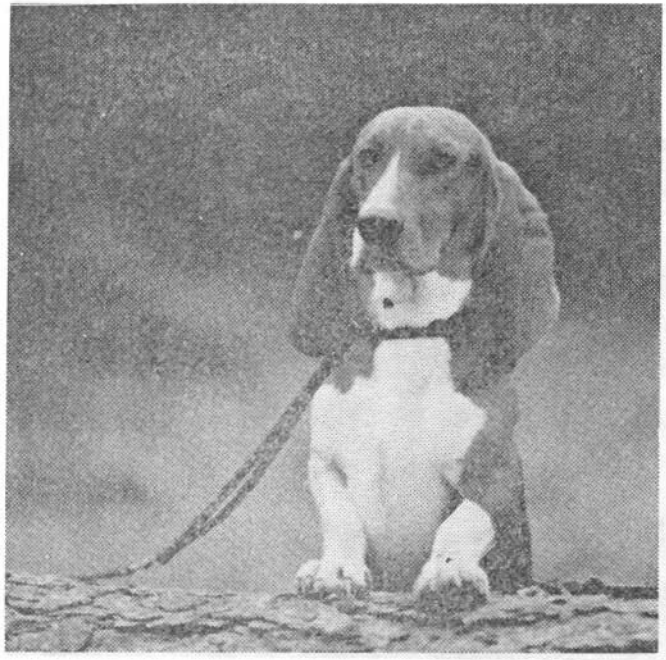

172

35

BASSET ALBASTRU DE GASCONIA
Basset bleu de Gascogne
FRANȚA

Înălțimea :
M. 30—38 cm
F. 30—38 cm

Greutatea :
M. 15 kg
F. 15 kg

Culoarea părului :
Albastru sau alb cu pete negre ; pete roșii la ochi, pe maxilare, pe partea interioară a urechilor și pe picioare

Este forma micșorată a Marelui Albastru de Gasconia, cu aport de sînge de la Artesian-Normand și Briquet. Astăzi cîinii din această rasă sînt rari.

Este mic, scund, puternic, fără a fi greoi ; are capul uscat, mai mult îngust decît lat ; nasul negru, ochii de culoare maron-închis, expresivi ; urechile, prinse adînc sub linia ochilor, lungi, fine, ajung pînă la vîrful nasului ; corpul este solid, pieptul adînc și lat, spatele lung și bine modulat ; picioarele sînt scurte și puternice, cele anterioare drepte, pe jumătate sucite ; coada este bine prinsă, destul de lungă, uneori cu o ușoară perie ; părul este scurt, des și nu prea fin.

Cîine de ordine, inteligent, ascultător, plăcut, ușor de dresat, devotat. Are un scheunat specific cînd simte vînatul și simț olfactiv pronunțat.

Este utilizat la vînătoare de iepuri și căprioare. Neobosit în activitatea sa, manifestă multă pasiune în urmărirea vînatului. Este și un plăcut cîine de însoțire.

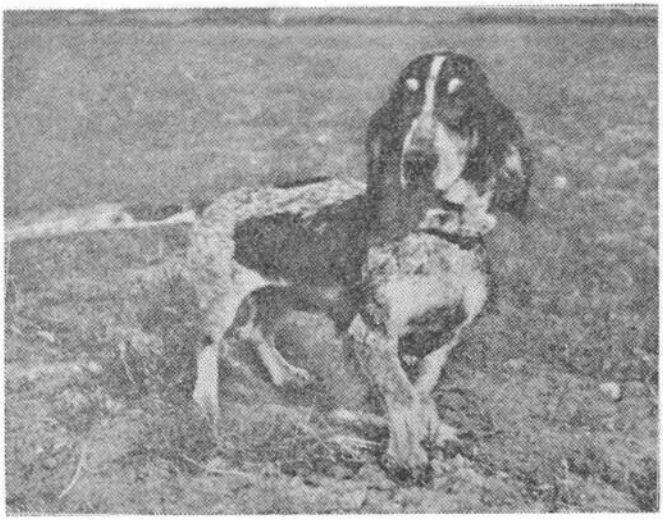

173

33

BASSET GRIFFON VENDEIAN
Basset Griffon Vendéen
FRANȚA

Descendent al Marelui Griffon Vendeian ; se aseamănă mult cu Micul Griffon Vendeian-Briquet. Se cunosc două tipuri : de talie mare și de talie mică.

Cîinele de talie mare are trupul lung și scund, cu capul puternic, lunguieț, nasul negru, ochii mari, de culoare închisă ; urechile, înguste și fine, prinse sub linia ochilor, destul de lungi, ajung pînă la vîrful nasului ; corpul este puternic, pieptul adînc, spatele lung, picioarele sînt drepte, cu osatură puternică ; coada, prinsă sus, groasă la bază, mai fină la vîrf, este purtată în formă de sabie sau ușor îndoită ; părul aspru, nu prea lung, este neted.

Cîinele de talie mică este vioi, cu corpul lung, capul ușor, urechile mai puțin lungi decît la tipul mare, craniul ușor bombat, ceva mai lung, nu prea lat, picioarele drepte, părul aspru, nu prea lung.

Sînt cîini curajoși, docili, veseli, foarte îndrăzneți.

Bassetul de talie mare este folosit, în special, la vînătoarea de iepuri și alte animale. Bassetul de talie mică este folosit la vînătoarea de iepuri și fazani, dar și ca excelent cîine de însoțire. Sînt buni paznici.

Înălțimea :
M. mare : 38—42 ± 1 cm excepție
mică : 34—38 ± 1 cm excepție
F. 36—40 cm

Greutatea :
M. 15—18 kg
F. 15—18 kg

Culoarea părului :
Unicolor : roșcat sau cenușiu ; bicolor ; alb-portocaliu ; alb-gri ; alb-negru ; alb-roșu ; tricolor ; alb, negru și roșu ; alb, gri și roșu ; alb, cenușiu și roșu

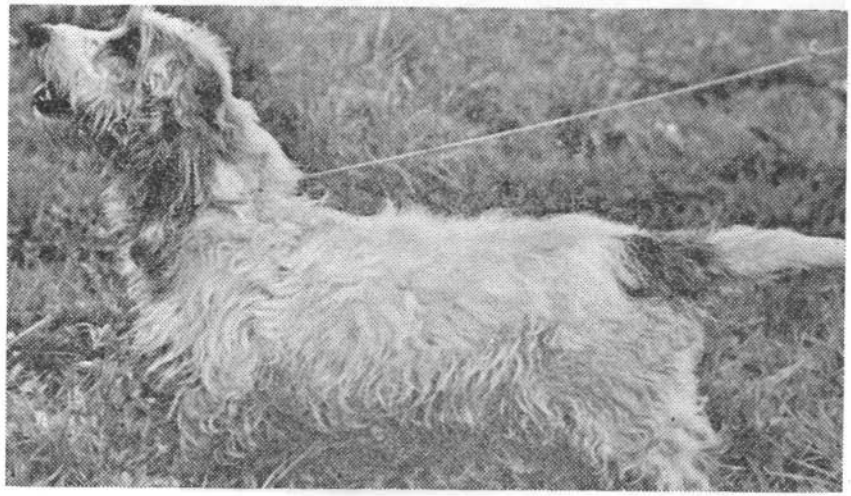

174

BASSET ROŞCAT DE BRETANIA
Basset fauve de Bretagne
FRANŢA

36

Înălţimea :
M. 32—36 cm
F. 32—36 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Auriu ca paiul de grîu ; roşcat mai mult sau mai puţin închis ; o pată albă pe piept şi gît

Descendent al Marelui Roşcat de Bretania şi al Griffonului Roşcat de Bretania ; rasă veche, dar care astăzi a pierit aproape complet.

Cîine mic, vioi, destul de puternic, cu corpul compact — aspectul bassetului ; capul este lung şi fin, nasul negru sau de culoare închisă, ochii de culoare închisă, cu privirea vicleană ca a vulpii ; urechile, fine, prinse la înălţimea ochilor, de lungime mijlocie ajungînd aproape de vîrful nasului, ascuţite spre vîrf, sînt acoperite cu păr fin şi moale ; trupul este solid, cu pieptul lat, spatele mai puţin lung decît la alţi basseţi, picioarele sînt musculoase, cele anterioare drepte sau uşor contorsionate ; coada, groasă la bază, nu prea lungă, subţire spre vîrf, este purtată uşor, în formă de seceră ; părul este foarte aspru, des, aproape neted, culcat bine pe trup.

Are calităţile basseţilor : îndrăzneţ, curajos, perseverent, cu simţ olfactiv deosebit, pasionat pentru vînătoare, tenace, putînd să vîneze timp de trei zile fără pauză.

Cîine gonitor şi de hărţuială la vînătoarea de iepuri în tufişuri şi hăţişuri. Este şi un bun cîine de însoţire.

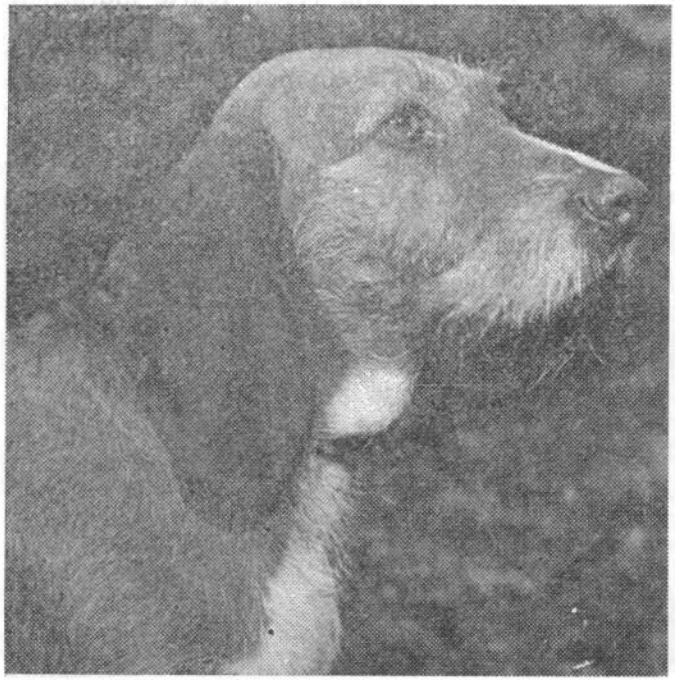

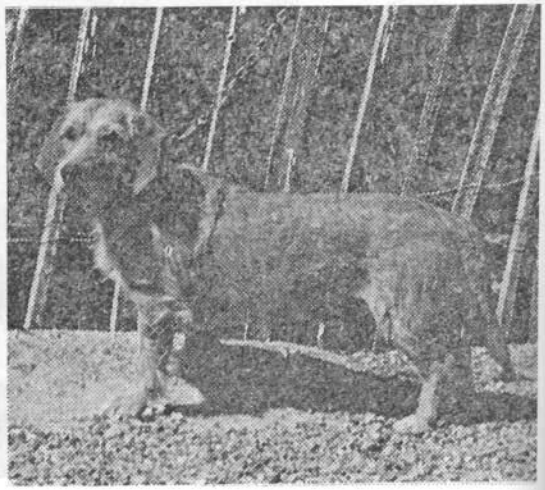

175

ANGLO-FRANCEZ TRICOLOR, TALIE MIJLOCIE

Anglo-Français Tricolore, taille moyenne

ANGLIA-FRANŢA

Rasă veche franceză revitalizată cu cîini englezi de vînătoare. Este rezultatul încrucişărilor între rasele franceze : Micul Albastru de Gasconia, Micul Gascon de Saintongeois, Porcelaine, Artesian şi tipurile de cîini englezeşti Harrier.

Această rasă are trei varietăţi, care au aceleaşi caractere morfologice, deosebindu-se între ele numai prin culoarea părului : tricolor ; alb şi negru ; alb şi *portocaliu*.

Cîinele Anglo-Francez este elegant, distins, cu un aspect impunător, reunind forţa cu supleţea. Are corpul lung fără exagerare, craniul mai mult plat decît bombat, ochii mari de culoare maron, foarte expresivi ; urechile mari, uşor sucite şi căzute de-a lungul capului ; corpul solid, pieptul adînc, spatele musculos, picioarele drepte, uscate, puternice ; coada, de lungime medie, fină, fără perie, bine prinsă de corp, este purtată elegant, cu o uşoară curbură ; părul este scurt şi lucios.

Cîine energic, îndrăzneţ, curajos, elegant, cu mers uşor (în alergare dezvoltă o mare viteză), cu simţul olfactiv foarte dezvoltat, cu lătrat puternic şi plăcut.

Cîine gonitor şi de hărţuială, folosit la vînătoarea de iepuri. Este un excelent cîine de urmărire, puternic şi tenace. Vînează şi în haită şi singur.

Înălţimea :
M. 52—60 cm
F. 52—60 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Tricolor : manta neagră cu pete mari albe şi negre

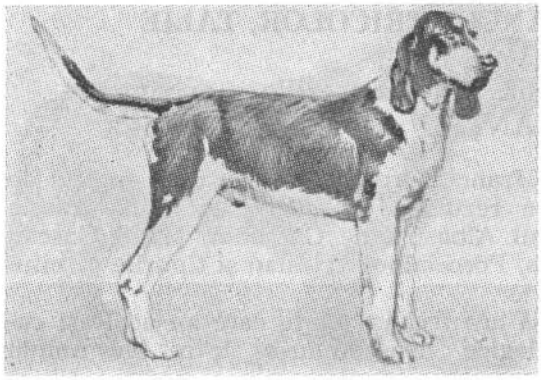

176

ANGLO-FRANCEZ, ALB-NEGRU, TALIE MIJLOCIE

Anglo-Français Blanc et Noir, taille moyenne

ANGLIA-FRANŢA

Este rezultatul încrucişărilor între rasele franceze şi cele englezeşti de cîini de vînătoare.

Are aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi cîinele Anglo-Francez Tricolor, deosebindu-se de acesta numai prin culoarea părului — alb şi negru.

Înălţimea :
M. 52—60 cm
F. 52—60 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Manta neagră sau pete negre pe fond alb

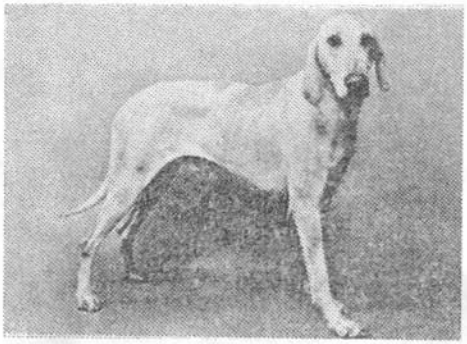

177

ANGLO-FRANCEZ ALB ŞI PORTOCALIU, TALIE MIJLOCIE

Anglo-Français, Blanc et orange, taille moyenne

ANGLIA-FRANŢA

Ca şi celelalte două varietăţi de cîini anglo-francezi — Tricolor şi Alb-Negru — şi această rasă este rezultatul încrucişărilor între cîinii francezi de Gasconia, de Saintongeois, Porcelaine, d'Artois şi cîinii de vînătoare englezeşti, tip Harrier.

Are aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi celelalte două, deosebindu-se de acestea numai prin culoarea părului — alb şi portocaliu.

Înălţimea :
M. 52—60 cm
F. 52—60 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb cu pete mari portocalii

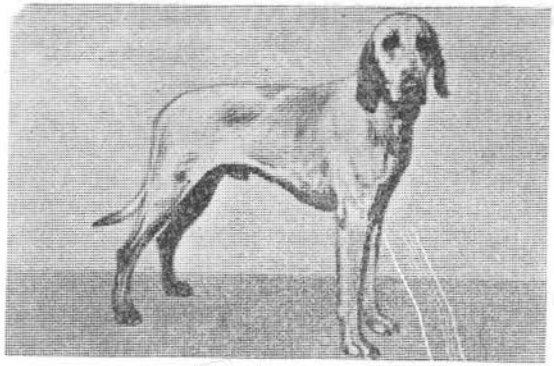

178

ANGLO-FRANCEZ TALIE MICĂ
Anglo-Français taille petite
ANGLIA-FRANȚA

Înălțimea :
M. 46—52 cm
F. 46—52 cm

Greutatea :
M. 16—20 kg
F. 16—20 kg

Culoarea părului :
Tricolor ; alb-negru ; alb-portocaliu

Pînă în prezent nu are un standard stabilit, neavînd omogenitatea cerută, ca de altfel toți anglo-francezii. Sînt însă acceptați în expozițiile canine. Anglo-Francezii de talie mică provin din încrucișarea raselor engleze Beagle sau Beagle-Harrier, cu rase obișnuite franceze, cu păr scurt : Micul Albastru de Gasconia, Micul Gascon de Saintongeois, Artesian etc.

Este un cîine cu aspect simpatic, elegant. Are aceleași caractere morfologice ca toți Anglo-Francezii de talie mijlocie.

Fiind un excelent cîine de hărțuială, este folosit la vînătoarea de iepuri. De asemenea, este utilizat ca un minunat cîine de însoțire.

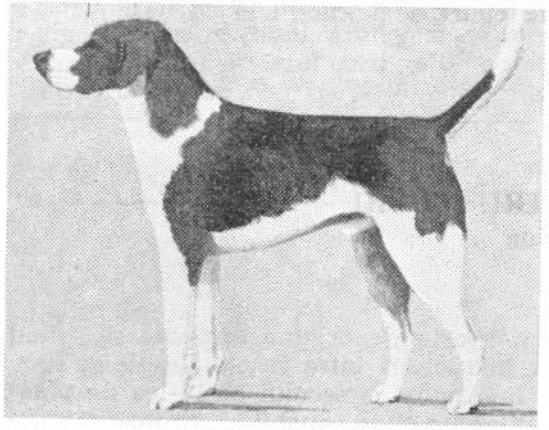

179

295

COPOI DE VÎNĂTOARE ÎN HAITĂ LA IEPURI
Moderner Harrier
ANGLIA

Înălțimea :
M. 48—55, ideal : 48—50 cm
F. 48—55, ideal : 48—50 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu pete negre în toate nuanțele de la negru pînă la portocaliu ; tricolor cu manta neagră

Este forma micșorată a Foxului obținut de vînătorii englezi din sudul Angliei pentru a avea un cîine corespunzător la vînătoarea de hărțuială la iepuri.

Cîine puternic, dar ușor, foarte iute, cu mișcări sigure și libere. Capul este expresiv, destul de lat, botul ascuțit, nasul negru, bine dezvoltat ; ochii sînt mici, vioi, proeminenți ; urechile, în formă de „V", aproape plane, ușor îndoite, sînt destul de scurte și prinse sus ; corpul este compact, pieptul potrivit de lat, bine dezvoltat ; picioarele sînt musculoase, drepte, cu osatură puternică ; coada, de lungime medie, cu o ușoară perie, este purtată frumos ; părul este neted, bine culcat pe corp și nu prea scurt.

Cîine tenace, cu multă vitalitate, rezistent la intemperii, puternic, neobosit, parcurge kilometri întregi pe diverse terenuri pentru a vîna vulpi și iepuri. Are un lătrat puternic și expresiv.

Este folosit la vînătoare de iepuri și vulpi și ca un excelent cîine de însoțire.

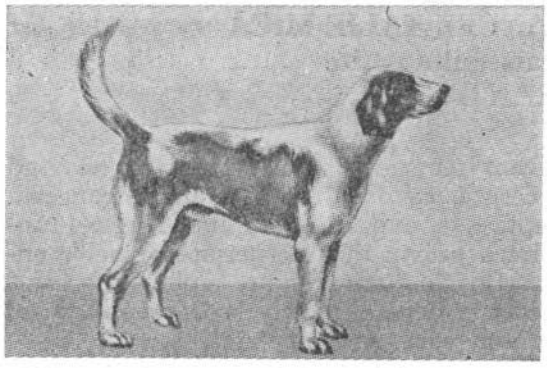

180

COPOI PENTRU IEPURI DE SOMERSET
Harrier von Somerset
ANGLIA

Înălţimea :
M. cca. 55 cm
F. cca 55 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb ; alb şi portocaliu ; alb-cenuşiu ; alb şi roşcat ; toate culorile

Este rezultatul încrucişărilor între „Cîinii albi ai regelui" aduşi din Franţa înaintea revoluţiei din 1789, şi rasa engleză Foxhound. S-a dezvoltat şi răspîndit mai ales în localităţile Devon şi Somerset, de unde a luat şi denumirea.

Cîine puternic, cu constituţie bună, cu capul destul de lung şi craniul lat ; ochii, castaniu-închis au expresie blîndă ; urechile, prinse destul de adînc, moderat de lungi, sînt foarte mobile ; corpul este musculos, pieptul lat, bine lăsat în jos, picioarele drepte, cu osatură solidă ; coada, prinsă sus cu o uşoară perie, este purtată vesel ; părul este destul de des, însă nu prea lipit de corp.

Inteligent, blînd, ascultător, uşor de dresat, cu simţul mirosului fin, iute, cu o vitalitate impresionantă : parcurge zeci de kilometri într-o suflare.

Este folosit la vînătoarea de iepuri şi lupi ca un specialist neîntrecut. Proprietarii de haite l-au folosit la vînătoarea de iepuri, de pe cai.

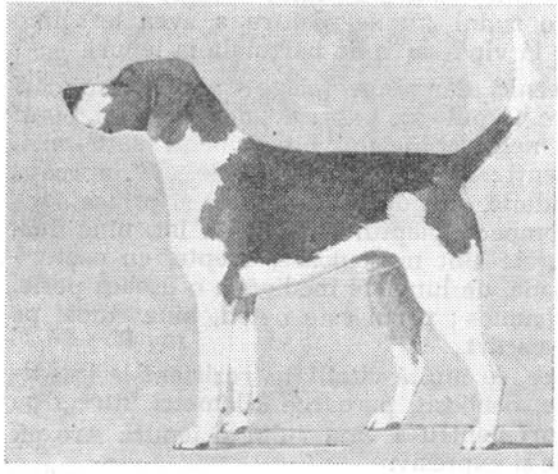

181

290

COPOI PENTRU IEPURI
Beagle Harrier
FRANŢA

Beagle Harrier este de origine englezească, fiind rezultatul unor încrucişări între rasele Beagle şi Harrier, efectuate în Anglia în secolul al 17-lea de vînători pentru a obţine un cîine capabil să însoţească galopul cailor la vînătoare. În Franţa, baronul Gérard a folosit, primul, cîinele Beagle în haita sa. Cîteva exemplare din această rasă au devenit, apoi, celebre prin faptul că au vînat o căprioară într-o pădure deasă. Datorită acestei performanţe, care este deosebită pentru cîini de mărimea respectivă, s-a stabilit standardul Cîinelui Beagle-Harrier după tipul cîinilor din haita baronului Gérard, dîndu-i ca ţară de origine, Franţa.

Este un cîine nobil, bine legat, armonios construit, cu capul mai puţin rotund, cu craniul orizontal, botul

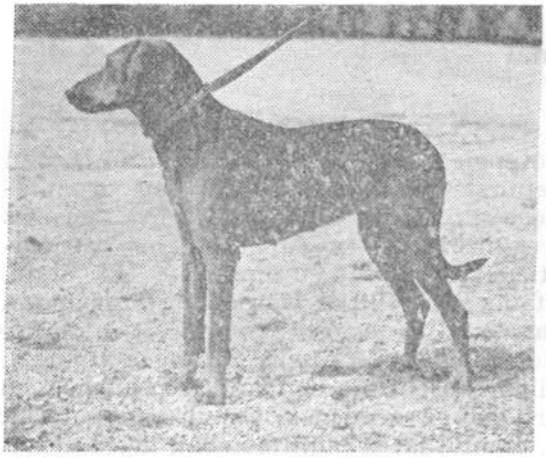

182

131

COPOI SCHILLER
Schillerstövare
SUEDIA

Rasă cunoscută încă din secolul al 15-lea, strămoşii fiind originari din Germania, Elveţia şi Austria. Numele i-a fost dat de crescătorul Per Schiller care l-a prezentat pentru prima dată la o expoziţie.

Cîine nobil, puternic şi suplu, cu capul oval, cu craniul mai lat între urechi ; ochii de culoare deschisă pînă la brun închis au expresie hotărîtă ; urechile ataşate sus sînt suple, plate şi atîrnînde de-a lungul capului ; trupul este viguros, spatele drept şi puternic, pieptul adînc ; picioarele musculoase sînt puternice, drepte şi paralele ; coada prinsă sus în linie cu spatele, potrivit de lungă, este purtată dreaptă în sus sau uşor curbată ; blana este formată dintr-un păr exterior stufos şi scurt care iarna devine mai moale, dublat de un puf des şi moale.

Este un cîine robust, dinamic, elastic, iute, atent.

Este folosit la vînătoare de iepuri şi vulpi. Vînează în cîmp deschis şi, mai ales, se simte foarte bine în zăpadă.

Înălţimea :
M. 50—60 cm
F. 46—57 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru : manta şi părţile superioare ale corpului, partea superioară a gîtului, părţile laterale ale pieptului, partea superioară a cozii ; brun : capul, gîtul (partea inferioară), pieptul şi vîrful cozii ; alb : o dungă pe piept şi labe

---

Înălţimea :
M. 43—48 cm
F. 43—48 cm

Greutatea :
M. 14—15 kg
F. 14—15 kg

Culoarea părului :
Tricolor ; fond alb cu semne roşu deschis sau gri închis

destul de lung, nasul negru, bine dezvoltat, ochii mari, de culoare închisă, foarte expresivi, urechile în formă de „V", aproape plane sau uşor îndoite, nu prea lungi, prinse deasupra liniei ochilor, corpul puternic, cu pieptul bine lăsat în jos, spatele scurt şi musculos ; picioarele drepte şi puternice, cu osatură solidă ; coada de lungime medie este purtată vesel, cu o uşoară perie ; părul este neted, destul de des, nu prea scurt.

Cîine vioi, inteligent, curajos, ascultător, uşor de dresat, energic, foarte iute, cu miros deosebit şi lătrat plăcut.

Este utilizat la vînătoarea de iepuri, porci mistreţi, căprioare, vulpi şi fazani.

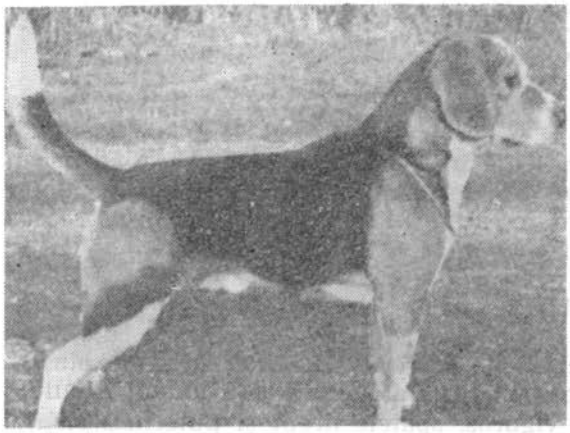

183

BEAGLE
Beagle Normal
ANGLIA

161

Înălțimea :
M. normal : 33—40 cm
pitic : 30—36 cm
F. normal : 33—40 cm
pitic : 30—36 cm

Greutatea :
M. normal : circa 17 kg
F. circa 17 kg

Culoarea părului :
Tricolor sau bicolor ; gri-albăstrui cu pete negre ; alb și roșu în toate nuanțele

Rasă veche englezească, cunoscută încă din secolul al III-lea. Poetul scoțian Ossian îl amintește în cîntecele sale. A fost apreciat în secolul al 15-lea, mai ales sub domnia reginei Elisabeta, datorită căreia varietatea Beagle pitic a fost numită cu numele ei. Mai tîrziu, rasa a fost uitată. În secolul al 17-lea a fost ameliorată prin încrucișare cu Harrier, obținîndu-se exemplarele actuale, foarte răspîndite în Anglia, Franța și în S.U.A.

Este un cîine deosebit de simpatic și prietenos, cu corpul proporționat și armonios. Capul este puternic însă nu greoi, craniul lat și puțin bombat, nasul negru, bine deschis ; urechile, lungi, însă nu mai lungi decît botul, late și plane, sînt rotunjite la marginea de jos ; corpul este solid, pieptul lat și adînc, spatele drept și bine îmbrăcat în mușchi ; picioarele sînt puternice și musculoase ; coada, scurtă, prinsă sus, mai puternică la bază și fină la vîrf, este purtată în formă de sabie ; părul este des, tare, potrivit de scurt și nu prea fin.

Este un cîine energic, plin de sănătate, iute, zelos.

Beagle Normal este folosit la vînătoarea de iepuri și alte animale. În Australia vînează canguri, fazani și vulpi ; în S.U.A. vînează urși și vulpi. Este și un bun însoțitor. Beagle pitic este folosit numai la vînătoarea de iepuri și ca un bun însoțitor.

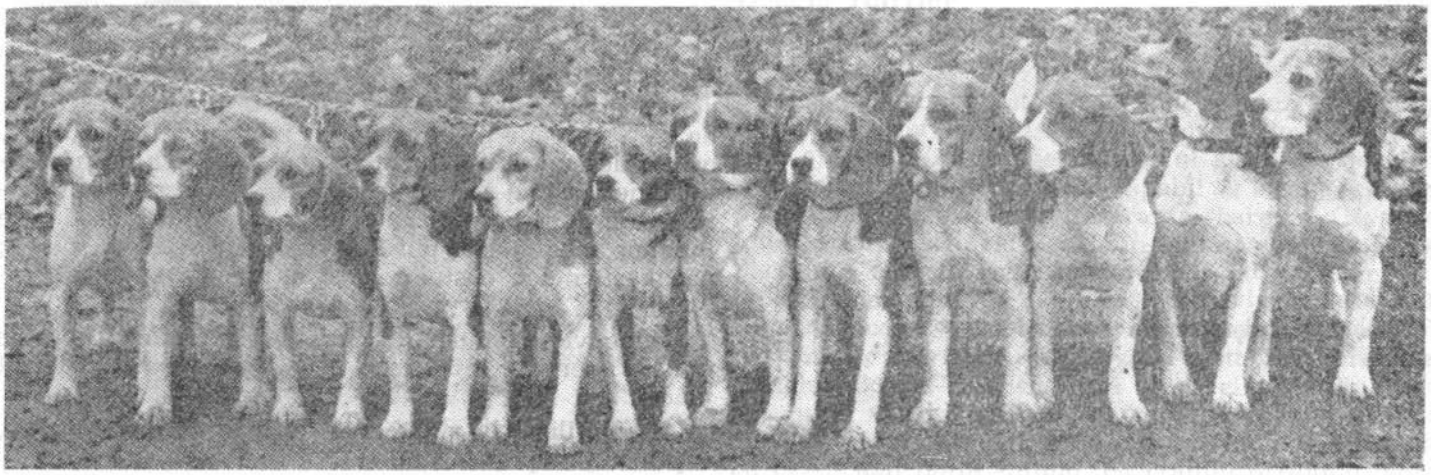

184

COPOI PENTRU VIDRĂ
Otterhound
ANGLIA

Rasă englezească de origine foarte veche, astăzi aproape dispărută. Se admite că este rezultatul încrucişării mai multor rase şi anume : Bloodhound, Welsh Harrier, Water Spaniel şi Bulldog. Rasa a fost apreciată în mod deosebit la curţile regale engleze. Regina Elisabeta I-a a fost prima femeie care s-a ocupat, în mod oficial, de rasele de câini.

294

Este un câine foarte rezistent, de o simetrie perfectă, cu o constituţie solidă, puternică. Corpul este mare, botul destul de lung, nasul puternic, ochii vii, de culoare închisă, urechile lungi, subţiri şi fluturînde, cu franjuri pe margine ; corpul este compact, spatele drept, picioarele drepte şi musculoase, cu osatură puternică ; coada, acoperită cu păr des, este purtată în sus însă nu curbată ; părul, nu prea lung, este des şi aspru.

Câine răbdător, curajos, foarte rezistent la temperaturi aspre : poate lucra mult timp chiar în apa îngheţată a rîurilor şi lacurilor. Este dotat cu simţ olfactiv remarcabil, putînd urmări urma vînatului şi în apă — elementul său natural — în care înoată la perfecţie. Simte de la distanţă mirosul vidrei care a stat în apă şi o poate urmări kilometri întregi, dovedind astfel o rezistenţă deosebită. Are un lătrat plăcut. Este devotat şi iubeşte mult copiii. După cum îl arată şi numele, este folosit la vînătoarea de vidre.

Înălţimea :
M. 60—65 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 30—35 kg
F. ceva mai uşoară

Culoarea părului :
Cenuşiu sau galben ; roşcat-negru

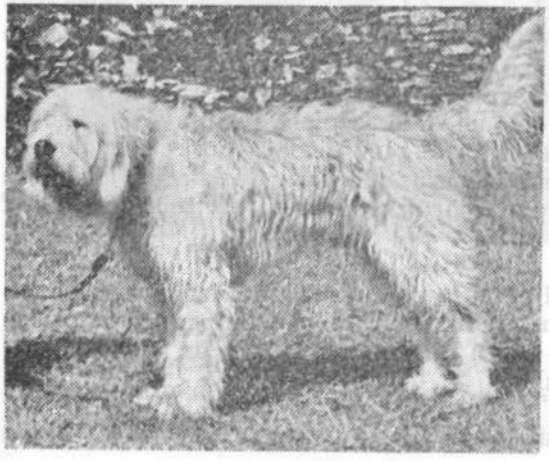

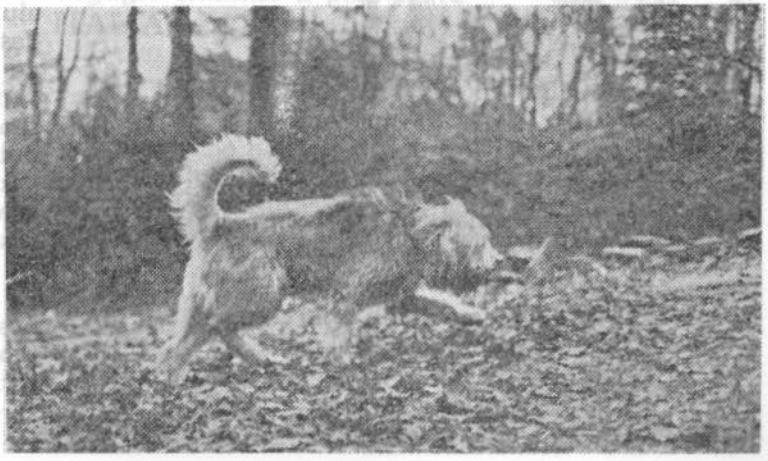

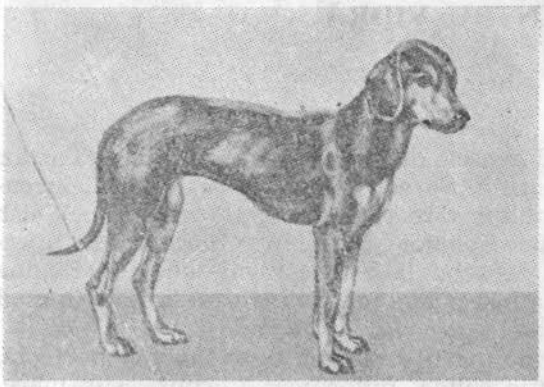

185

214

Înălțimea :
M. 47—55 cm
F. 45—53 cm

Greutatea :
M. 17—20 kg
F. 17—20 kg

Culoarea părului :
Negru și roșu cu o pată mică albă pe piept

COPOI GRECESC
Ellenikos Ichnilatis
GRECIA

Rasă autohtonă, cîine de vînătoare de prim ordin în Grecia.

Puternic, viguros, plin de viață ; are capul lung, ochii castanii, urechile atîrnînde de-a lungul capului ; corpul este solid, cu piept adînc și spate drept ; coada lungă este bine prinsă ; părul este scurt și aspru.

Vioi, inteligent, vînează cu pasiune, singur sau în haită, în orice terenuri de șes și în munți. Este dotat cu simț olfactiv remarcabil și are un lătrat plăcut.

Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat, în orice teren.

186

Înălțimea :
M. 45—56 cm ; recomandabil : 52 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 16—24 kg ; recomandabil : 20 kg
F. 16—24 kg ; recomandabil : 20 kg

Culoarea părului :
Galben-auriu ; galben-roșcat ; negru-cenușiu închis

COPOI DE BOSNIA
Bosanski ostrodlaki gonic-barak
IUGOSLAVIA

Este o rasă autohtonă iugoslavă.

Cîine puternic și robust, de talie mijlocie, cu capul alungit, cu ochii mari, de culoare maron, cu sprîncene dese și marcate, privire inteligentă și severă ; urechile de lungime medie, mai late la bază, îngustîndu-se la vîrf, sînt foarte mobile, fluturînde ; corpul este solid, spatele lat, compact și musculos, susținut de picioare puternice, cu osatură bine dezvoltată ; coada prinsă sus, mai groasă la bază, subțiindu-se la vîrf, este bine acoperită cu păr ; părul este lung, tare, zbîrlit, cu puf des și moale.

Este un cîine curajos, liniștit, îndrăzneț, activ, neobosit la lucru, credincios, plin de temperament, adaptabil la orice teren de vînătoare. Are un lătrat caracteristic, modulat.

Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat,

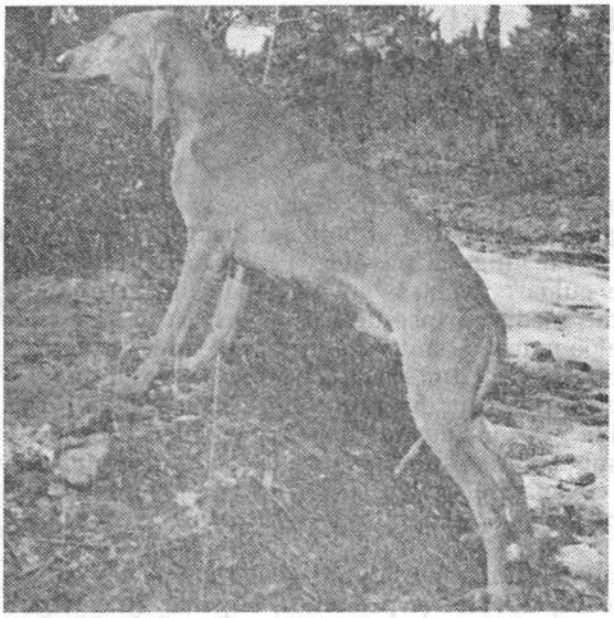

187

198

187 COPOI ITALIAN CU PĂR SCURT
Segugio italiano a pelo raso
ITALIA

Rasa este de origine foarte veche, diversele tipuri de copoi italieni trăgîndu-se din ogarii vechi egipteni folosiţi la curse. Negustorii fenicieni i-au adus pe coasta Mediteranei, iniţial în Grecia, de unde au ajuns în curînd în Italia, unde au fost folosiţi la vînătoare. Rasa originară nu a rămas pură. În urma diverselor încrucişări cu cîinii italieni au rezultat exemplarele actuale. Rasa a fost descrisă de Xenofon şi Aristot. Se regăseşte în iconografiile prinţilor de Savoia şi Sforza, care ne sînt înfăţişaţi înconjuraţi de o haită de copoi italieni asemănători tipurilor de astăzi.

Este un cîine simetric, bine clădit, cu capul lunguieţ, craniul puţin boltit şi botul destul de lung ; ochii, de culoare întunecată, au privire inteligentă ; urechile sînt lungi, pleoştite, prinse sub linia ochilor ; corpul este robust, pieptul destul de adînc, spatele musculos, bine clădit, picioarele drepte, înalte, cu osatură solidă ; coada este lungă, bine prinsă şi purtată atîrnat ; părul este scurt, des şi bine culcat pe trup.

Prietenos, plin de temperament, vioi, cu pasiune pentru vînătoare, neobosit în urmărirea vînatului — ore întregi —, în toate felurile de teren. Are un deosebit simţ al mirosului.

Este folosit la vînătoarea de mistreţi, vulpi, iepuri, în haită sau singur.

Înălţimea :
M. 52—58 cm
F. 48—56 cm

Greutatea :
M. 18—28 kg
F. 18—28 kg

Culoarea părului :
Unicolor : toate nuanţele de roşu sau negru ; brun roşcat ; pete albe pe gît şi labe

188 COPOI ITALIAN CU PĂR ASPRU
Segugio italiano a pelo forte
ITALIA

Are aceeaşi origine ca şi Copoiul italian cu păr scurt.

Caracterele morfologice şi utilizările sînt identice cu ale Copoiului italian cu păr scurt, de care se deosebeşte numai prin textura părului, care este aspru, des, cu aspect lînos.

Înălţimea :
M. 52—58 cm
F. 48—56 cm

Greutatea :
M. 18—28 kg
F. 18—28 kg

Culoarea părului :
Toate nuanţele de roşu sau negru ; pete albe pe gît şi labe

189

203

DUNKER
NORVEGIA

Rasă autohtonă norvegiană.

Este un cîine puternic, însă nu greoi ; corpul de formă dreptunghiulară este destul de lung, cu o linie fină ; capul este lunguieţ şi bine conturat, craniul puţin bombat, botul lung, cu nas negru bine dezvoltat ; ochii mari, de culoare închisă, au privirea calmă. Urechile de mărime medie, prinse destul de jos, catifelate, uşor rotunjite pe margini, sînt bine lipite de cap ; trupul este bine construit, pieptul relativ adînc şi rotund, spatele drept şi puternic, nu prea lung ; picioarele au osatura solidă ; coada, destul de lungă, mai puternică la bază, subţiindu-se spre vîrf, este purtată uşor curbată, în linie cu spatele ; părul este des, drept şi nu prea moale, mai bogat pe membrele posterioare şi pe coadă.

Rezistent la intemperii, adaptabil la toate terenurile de vînătoare, devotat şi prietenos, suportă bine frigul.

Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat şi, în special, la vînătoarea de iepuri.

Înălţimea :
M. 47—55 cm
F. 47—55 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru sau albastru marmorat cu pete albe şi arămiu deschis

190

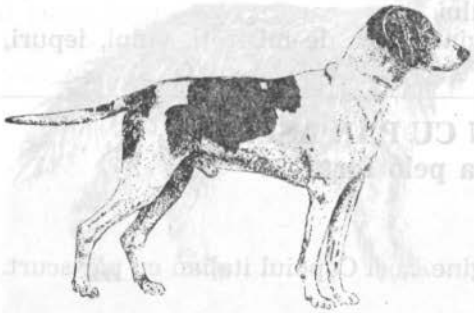

267

HALDENSTOVER
NORVEGIA

Rasă autohtonă norvegiană.

Cîine de talie medie, puternic, musculos, cu corpul lung, bine clădit ; capul este frumos conturat, cu nas negru ; ochii de mărime mijlocie, de culoare brun-castaniu, au privire calmă şi blîndă ; urechile sînt ataşate destul de sus şi adînc, lungi pînă la jumătatea nasului. Trupul este lung, pieptul adînc şi spatele drept, puternic ; coadă prinsă destul de sus, nu prea lungă, este purtată orizontal ; picioarele sînt musculoase, cu osatură puternică ; părul este neted, foarte des, scurt şi nu prea fin.

Un cîine blînd, activ, devotat, rezistent.

Este folosit la vînătoare în spaţii mari.

Înălţimea :
M. — 64 cm
F. — 64 m

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb cu pete negre şi pete brun-închis la picioare

191

266

Înălțimea :
M. 47—55 cm pînă la 60 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb cu brun-roșcat ; alb cu negru-roșcat ; alb cu pete negre și roșcate

HYGENHUND
Hygen Bracke
NORVEGIA

Rasă de origine destul de recentă, rezultată din încrucișarea, la mijlocul secolului al 19-lea, a unor tipuri de cîini Brack de Holstein cu alți braci.

Este un cîine puternic, cu corp compact, cu capul potrivit de mare, mai mult lat decît lung, nasul negru, ochii de mărime mijlocie, întunecați, cu privire atentă și calmă ; urechile sînt prinse sus și adînc, destul de scurte și late, conturate fin, cu marginile rotunjite ; trupul este bine construit, pieptul nu prea lat dar adînc, spatele scurt, drept și puternic ; coada prinsă sus, în linie cu spatele, mai groasă la bază, subțiindu-se spre vîrf, este ușor curbată, însă niciodată purtată deasupra spatelui ; picioarele sînt puternice și nervoase, musculoase, cu osatură solidă ; părul este drept, aspru, des, lucios și potrivit de scurt.

Este un tip de cîine foarte rezistent, capabil să vîneze o zi întreagă fără a fi prea obosit. Este inteligent, devotat și prietenos.

Cîine polivalent de vînătoare.

192

229

Înălțimea :
M. 45—55 ± 2 cm
F. 45—55 ± 2 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Tricolor : negru-galben deschis pînă la roșu viu ; pete albe la gît, piept, burtă, picioare și coadă

COPOI IUGOSLAV TRICOLOR
Jugoslavenski drobojni gonic, trikolor
IUGOSLAVIA

Rasă autohtonă iugoslavă.

Cîine armonios construit, cu capul de lungime medie, lunguieț ca formă, cu nasul negru și ochi întunecați, cu privire blajină ; urechile, prinse sus în linie cu ochii, rotunjite la vîrfuri, atîrnă de-a lungul fălcilor ; trupul este solid, pieptul lat și adînc, spatele destul de scurt, drept și musculos ; picioarele sînt drepte, puternice, cu osatură bine dezvoltată ; coada bine prinsă, destul de lungă, este dreaptă sau ușor curbată, mai lată la bază ; părul este scurt, des și lucios, fără puf.

Cîine voinic, puternic, inteligent, activ și devotat.

Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat.

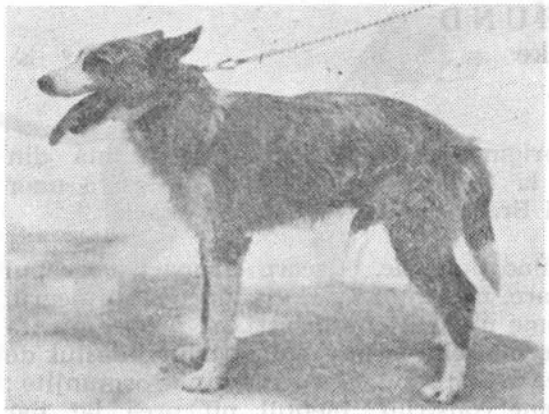

193

94

COPOI PORTUGHEZ, TALIE MIJLOCIE
Podengo portugues medio
PORTUGALIA

Înălțimea :
M. 40—55 cm
F. 40—55 cm

Greutatea :
M. 16—20 kg
F. 16—20 kg

Culoarea părului :
Galben și arămiu ; nuanțe de negru și cenușiu ; unicolor sau culori amestecate

Rasă autohtonă portugheză.

Cîine sobru și rustic, de talie mijlocie, bine construit, cu schelet puternic, musculos ; capul este uscat, de forma unui trunchi de piramidă pătrată, cu baza mare ; botul este subțire și bont, închis la culoare ; craniul este plat, cu sprîncene bine conturate ; ochii sînt vii, de culoare deschisă variind de la auriu la maron, oblici și mici ; urechile prinse oblic, drepte și foarte mobile, ascuțite, mai late la bază, de formă triunghiulară, sînt purtate vertical ; trupul este solid, drept, pieptul musculos, nu prea mare, spatele drept ; picioarele sînt puternice, uscate și musculoase ; coada prinsă sus, puternică, groasă și ascuțită, de lungime medie, în repaus atîrnă între pulpe, în acțiune este ridicată vertical și curbată în formă de seceră.

Sînt cunoscute două varietăți : Copoi portughez cu păr scurt, neted și foarte des ; Copoi portughez cu păr lung și aspru, la bot părul fiind mai lung.

Cîine vioi și inteligent, plin de viață, vigilent și credincios.

Este folosit la vînătoarea de iepuri. Vînează în haită și izolat. Este utilizat și ca paznic.

194

COPOI PORTUGHEZ, TALIE MICĂ
Podengo portugues pequenno
PORTUGALIA

Înălțimea :
M. 20—30 cm
F. 20—30 cm

Greutatea :
M. 4—5 kg
F. 4—5 kg

Culoarea părului :
Galben și arămiu ; unicolor : arămiu

Copoiul portughez de talie mică are aceleași caracteristici morfologice ca și Copoiul portughez de talie mijlocie, cu următoarele deosebiri : talie mică, cap plat sau ușor bombat, trup mai lung decît înalt ; picioare scurte, cele din față drepte sau puțin curbate din afară înăuntru ; părul scurt, neted și bine culcat pe corp.

Cîine vioi, inteligent și devotat.

Este folosit la vînătoarea de iepuri și, în special, pentru scoaterea lor din vizuini și din crăpăturile stîncilor.

195

130

COPOI SUEDEZ
Drever
SUEDIA

Copoiul suedez face parte din grupul basseţilor, foarte răspîndiţi în Europa Centrală şi în Ţările Scandinave. Unii susţin că vine din Germania şi că strămoşul lui ar fi Cîinele Gonitor de Westfalia. Dar pentru că standardul rasei a fost definitivat oficial de-abia în anul 1947, se consideră o rasă tînără, suedeză, cu toată originea ei veche.

Este viguros, cu musculatură bine dezvoltată totuşi suplu şi iute ; forma trupului face impresia unui dreptunghi, îndesat şi compact ; capul destul de mare este puţin alungit, craniul mai lat între urechi se subţiază spre partea din faţă ; nasul este negru, comic, ca de clovn ; ochii sînt luminoşi şi expresivi ; urechile de mărime medie sînt late şi rotunjite la margini ; corpul este solid, spatele puternic şi drept ; picioarele sînt drepte, viguroase ; coada lungă, puternică la bază, este purtată atîrnat ; cînd copoiul este în acţiune, coada este purtată vertical însă niciodată curbată deasupra spatelui ; părul este aspru, scurt, neted, gros şi foarte des, mai lung şi bogat la gît, pe spate şi coapse.

Este un cîine mic, vesel, îndrăzneţ, cu simţul olfactiv deosebit, pasionat în acţiunea lui de vînător ; are un lătrat puternic.

Este folosit la vînătoarea de iepuri, vulpi şi mistreţi.

Înălţimea :
M. 32—40 cm ; ideal : 36 cm
F. 30—38 cm ; ideal : 34 cm

Greutatea :
M. 15—16 kg
F. 15—16 kg

Culoarea părului :
Toate culorile clare, pure, cu pete albe în formă de stea sau guler la piept, labe şi vîrful cozii

196

COPOI HAMILTON
Hamiltonstövare
SUEDIA

Este cea mai tînără dintre cele trei rase de copoi suedezi. De altfel, omologarea ei de către F.C.I. este foarte recentă. Este rezultatul încrucişării a patru rase : două care nu mai există în prezent — Holstein şi Heidelbracke, şi alte două — Courlandais şi Foxhound, destul de răspîndite. Copoiul Hamilton a fost obţinut de crescătorul Adolf Patrik Hamilton, care i-a dat şi numele, şi care, mai tîrziu, a fondat Svenska Kennel klubben.

132

Este un cîine bine construit care impresionează prin forţă şi rezistenţă. Capul este alungit, uscat, dreptunghiular ; craniul este uşor bombat, botul viguros, potrivit de lung, nasul negru ; ochii de culoare deschisă pînă la brun închis au privirea calmă ; urechile ataşate sus, suple şi plane, atîrnă de-a lungul capului ; trupul este solid, spatele drept şi puternic, pieptul adînc, picioarele musculoase, drepte şi paralele ; coada prinsă sus în linie dreaptă cu spatele, puternică la bază, subţiindu-se spre vîrf, este purtată uşor curbată ; părul este format din două straturi : un puf scurt, des şi suplu şi părul exterior ceva mai lung, des, tare şi bine culcat pe corp.

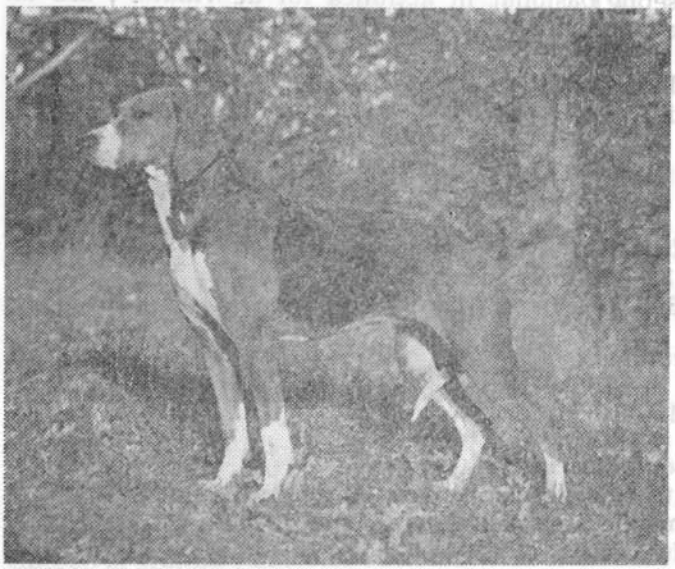

Cîine îndrăzneţ, rezistent, neobosit, afectuos şi curajos.

Este folosit la vînătoarea de căprioare şi mistreţi în terenuri grele.

Înălţimea :
M. 50—60 cm ; ideal : 57 cm
F. 46—57 cm ; ideal : 53 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru la gît şi pe spate ; brun la cap şi picioare ; alb la piept, labe şi vîrful cozii

197

129

COPOI SMALAND
Smalandsstövare
SUEDIA

Înălțimea :
M. 45—54 cm ; ideal : 50 cm
F. 45—50 cm ; ideal : 46 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru cu pete maron la ochi, picioare și coadă : pete mici albe la piept și labe

Este cea mai veche dintre cele trei rase de copoi suedezi, originară din provincia Smaland din Sudul Suediei, de unde a căpătat și numele.

Mai mic decît ceilalți copoi suedezi, mai scund, totuși suplu și viguros, cu înfățișare nobilă. Capul este uscat, botul bine dezvoltat însă nu prea greoi ; ochii de culoare deschisă pînă la brun închis au privirea calmă, inteligentă ; urechile frumos prinse sus, plate, atîrnînde, sînt rotunjite la margine ; trupul este scurt, drept și viguros, pieptul profund, spatele lung, destul de musculos ; picioarele puternice, cu osatură solidă, sînt drepte și paralele ; coada, cînd este lungă este dreaptă sau ușor curbată ca o sabie, iar cînd este scurtă din născare este atașată sus și apare ca un ciot ; părul este format dintr-un puf scurt, des și moale și un păr exterior, des, adesea aspru, scurt și lucios.

Cîine suplu și elegant, cu simțul olfactiv excepțional, calm, devotat și prietenos.

Este folosit la vînătoarea de iepuri și vulpi. Este și un bun însoțitor.

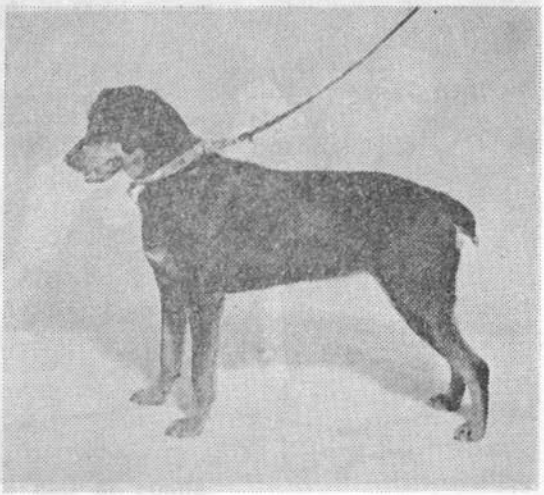

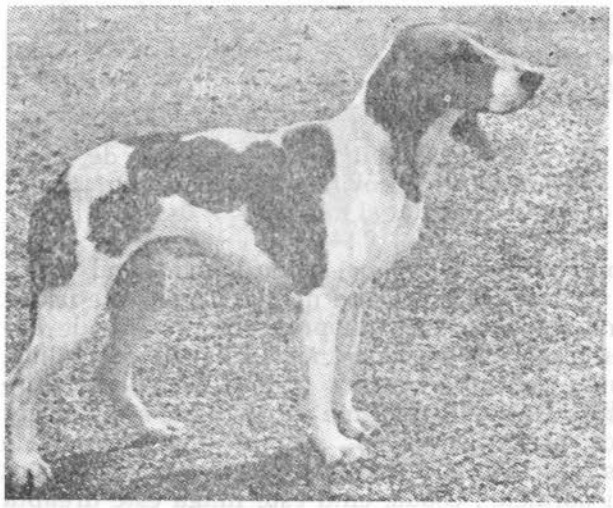

59

198 COPOI ELVEȚIAN
Schweizer Laufhund ; Chien courant Suisse
ELVEȚIA

Înălțimea :
M. minim 40 cm ; ideal : 45—55 cm
F. minim 40 cm ideal 45—55 cm

Greutatea :
M. 27—30 kg
F. 27—30 kg

Culoarea părului :
Alb și portocaliu ; fond alb cu pete portocalii, galbene sau roșii-galbene ; manta roșie

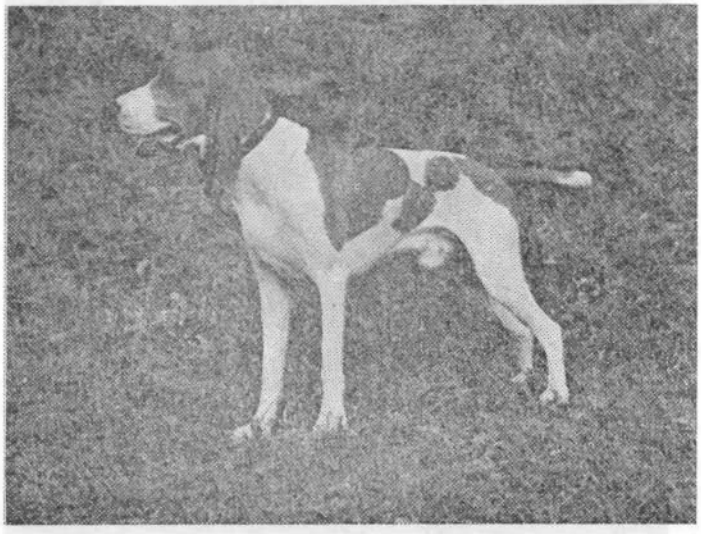

Asupra originii Copoiului elvețian sînt mai multe păreri. Unii susțin că strămoșii rasei ar fi cîinii de vînătoare din regiunea Nilului, aduși în insulele Mediteranei înaintea erei creștine de negustorii fenicieni și greci ; de aici au fost duși pe continent și în Elveția de legiunile romane. Alții susțin că strămoșii sînt cîinii albi de vînătoare de St. Hubert. Această teorie nu contrazice ipoteza precedentă, deoarece și cîinele alb de St. Hubert se trage tot dintr-un cîine asiatic adus în sudul Franței de legiunile romane. Copoii elvețieni sînt cunoscuți încă din secolul al 12-lea din picturile aflate la catedrala din Zürich în care sînt prezentați urmărind cerbi. Erau căutați datorită vitezei, rezistenței și simțului lor olfactiv foarte dezvoltat. Începînd cu secolul al 15-lea, s-au efectuat mai multe încrucișări cu diverse rase franceze : Petit bleu de Gascogne, Gascon de Saintongeois etc. Copoii elvețieni n-au primit niciodată aport de sînge englezesc, spre deosebire de cîinii francezi și, probabil, datorită acestui fapt și-au conservat mai bine caracterele generale ale vechilor lor strămoși.

Cîine de talie mijlocie, bine construit, vioi, cu înfățișare nobilă. Corpul este potrivit de lung și viguros, capul este uscat, lung, îngust și proporționat, botul lung, cu nas negru, bine dezvoltat ; ochii de culoare închisă sînt blînzi ; urechile atașate jos și înspre spatele capului sînt lungi și atîrnă în pliuri bine rotunjite la extremități, înguste, suple și acoperite cu păr fin ; corpul este puternic, pieptul adînc, nu prea lat, spatele destul de lung, compact și drept ; picioarele sînt drepte, cu osatură puternică, cu tendoane bune ; coada nu prea lungă. este purtată orizontal sau ușor curbată, bine acoperită cu păr ; părul este des, foarte bogat, scurt și aspru.

Cîine vioi, inteligent, pasionat pentru vînătoare. Depistează și urmărește vînatul cu mare siguranță datorită simțului său olfactiv deosebit.

Este folosit la vînătoarea de iepuri, căprioare și mistreți în terenuri dificile.

199

COPOI DE LUCERNA

Luzerner Laufhund ; Chien courant de Lucerne

ELVEȚIA

Are aceeași origine, caractere morfologice și utilizări ca și Copoiul obișnuit elvețian de care se deosebește numai prin structura și culoarea părului : la această rasă părul este totdeauna scurt, lucios și bine culcat pe corp.

Înălțimea :
M. minim 40 ; ideal 45—55 cm
F. minim 40 ; ideal 45—55 cm

Greutatea :
M. 12—16 kg
F. 12—16 kg

Culoarea părului :
Albastru sau cenușiu pestriț ; pete roșii sau brune, gălbui pe cap, pe corp și labe

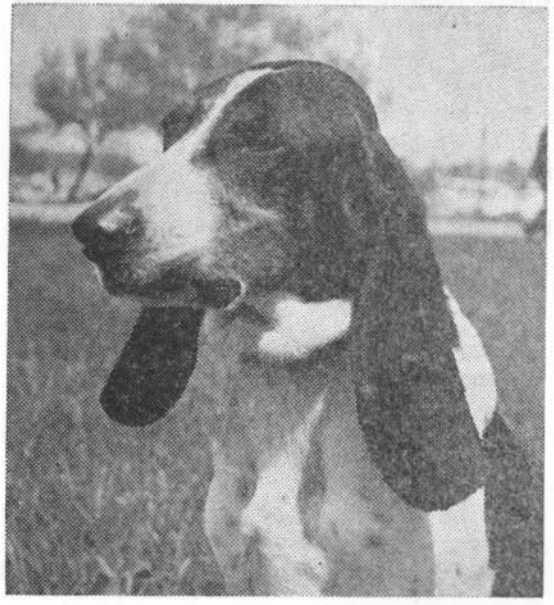

200

COPOI DE BERNA

Berner Laufhund ; Chien courant bernois

ELVEȚIA

Ca și celelalte rase de copoi elvețieni are aceleași origini, caractere morfologice și utilizări ca și Copoiul obișnuit elvețian, de care se deosebește prin structura și culoarea părului : la Copoiul de Berna părul este potrivit de scurt și bine lipit de corp.

Înălțimea :
M minim 40 cm ideal 45—55 cm
F. minim 40 cm ideal 45—55 cm

Greutatea :
M. 12—16 kg
F. 12—16 kg

Culoarea părului :
Tricolor : fond alb cu pete mari negre și pete roșii la cap și coadă

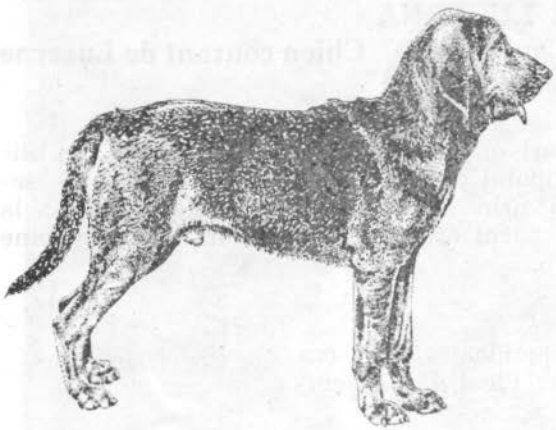

201

COPOI DE JURA — TIP BRUNO

Jura Laufhund; Chien courant de Jura type Bruno

ELVEȚIA

Înălțimea :
M. minim 40, ideal 45—55 cm
F. minim 40, ideal 45—55 cm

Greutatea :
M. 30 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Unicolor : brun-gălbui ; brun-roșcat sau cu o manta neagră sau negru cu pete roșii la ochi, la fălci și pe părțile inferioare ale corpului ; o pată albă pe piept

Rasă veche elvețiană avînd ca strămoș cîinele de Saint Hubert. La începutul erei noastre exemplare de cîini Moloss, urmînd legiunile romane, s-au răspîndit în sudul Franței. Saint Hubert a adus la mînăstirea sa din Ardeni cîțiva cîini care, prin selecționări repetate, au devenit „Cîinii Regelui" din care s-au format haite folosite la vînătoare numai de regii francezi. De la mînăstirea Saint Hubert cîțiva cîini au trecut în ținutul Jura unde au dat naștere raselor de cîini tip Bruno.

Se disting două tipuri — cîine de Jura tip Bruno și cîine de Jura tip Saint Hubert. Cu timpul, tipul Saint Hubert aproape a dispărut și a rămas numai tipul Bruno.

Cîinele tip Bruno este cel mai greu dintre toți copoii elvețieni. Masiv, are craniul lat și boltit, botul lung și lat, ochii întunecați, cu privirea melancolică ; urechile prinse mult în spate, sînt foarte mari, grele, îndoite și sucite, rotunjite la margini ; trupul este puternic, cu salbă la gît, pieptul tare și adînc, spatele lung și lat ; picioarele sînt lungi, cu osatură puternică, musculoase ; coada prinsă destul de sus, potrivit de lungă, ascuțită la vîrf, nu este purtată niciodată rulată deasupra spatelui ; părul este scurt, aspru și des.

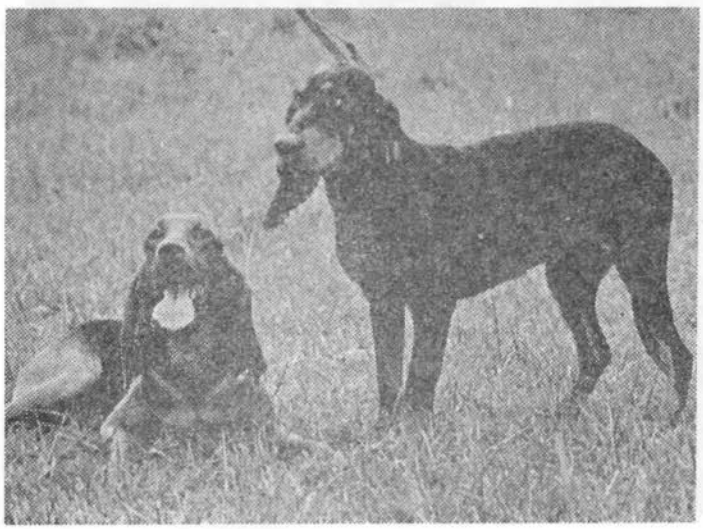

Cîine robust, puternic, tenace, cu simț olfactiv bine dezvoltat. Posedă o extraordinară siguranță în urmărirea vînatului după urmele de sînge. Are un lătrat puternic, deosebit, lung ca un urlet.

Este folosit la vînătoarea de iepuri, vulpi, căprioare și mistreți.

202

COPOI DE JURA TIP SAINT-HUBERT
Jura-Laufhund-tip Saint Hubert ; Chien courant de Jura-type Saint Hubert
ELVEȚIA

Rasă aproape dispărută. Are aceeași origine și caractere morfologice și utilizări ca și cîinele Jura tip Bruno de care se deosebește doar prin greutate, fiind puțin mai ușor decît tipul Bruno. Ca și tipul Bruno are un lătrat deosebit, ca un urlet, fiind cunoscut la începutul secolului sub numele de „Urlătorul de Argovia".

—

Înălțimea :
M. minim 40 cm
F. minim 40 cm

F. sub 30 kg
M. sub 30 kg
Greutatea :

Culoarea părului :
Unicolor : brun-gălbui, brun-roșcat sau cu o manta neagră ; negru cu pete roșii la ochi, la fălci și pe părțile inferioare ale corpului ; o pată albă pe piept

---

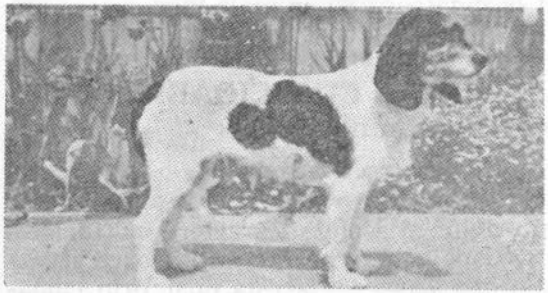

203

COPOI ELVEȚIAN CU PĂR ASPRU
Rauhaarlaufhund
ELVEȚIA

Are aceleași origini, caractere morfologice și utilizări. Se deosebește de ceilalți copoi doar prin culoarea și structura părului care este aspru și des. Are un lătrat foarte sonor care se aude de la mare distanță, fără să fie strident.

—

Înălțimea :
M. minim 40 cm ; ideal : 45—55 cm
F. minim 40 cm ; ideal : 45—55 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Toate culorile în afară de negru complet și brun-șocolat

204

COPOI MIC DE BERNA CU PICIOARE SCURTE ŞI PĂR ASPRU
Berner Niederlaufhunde Rauhaar
ELVEŢIA

60

Înălţimea :
M. 30—38 cm
F. 30—38 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu pete negre, manta neagră ; pete roşii la cap şi coadă

Ca şi ceilalţi copoi elveţieni, şi acesta este descendent al cîinilor de vînătoare egipteni, din ţinutul Nilului, aduşi în Europa de negustorii fenicieni şi greci şi, mai tîrziu, de legiunile romane. Aici, prin diferite încrucişări între copoii elveţieni şi basseţi, s-au obţinut aceşti cîini de talie mică care au toate calităţile copoilor de talie mare.

Copoiul mic de Berna este un cîine gonitor, tipic, de dimensiune mică, bine proporţionat. Capul este uşor boltit, botul potrivit de lung, ochii de culoare închisă, destul de mari, urechile bine prinse, mari şi lungi, ajungînd pînă la vîrful nasului, sînt rotunjite la margini ; trupul este potrivit de lung, spatele scurt, proporţionat cu talia, pieptul potrivit de adînc ; coada de lungime mijlocie, subţire la vîrf, este prinsă nici prea sus şi nici prea jos ; picioarele sînt scurte, drepte, uscate şi puternice ; părul este scurt, aspru şi lucios.

Cîine viguros, rezistent la intemperii, vioi, inteligent, cu o înfăţişare nobilă. Posedă un simţ olfactiv bine dezvoltat. Pasionat vînător în toate terenurile, este neobosit în activitatea lui. Are un lătrat puternic şi sonor.

Este folosit la vînătoare de animale mici.

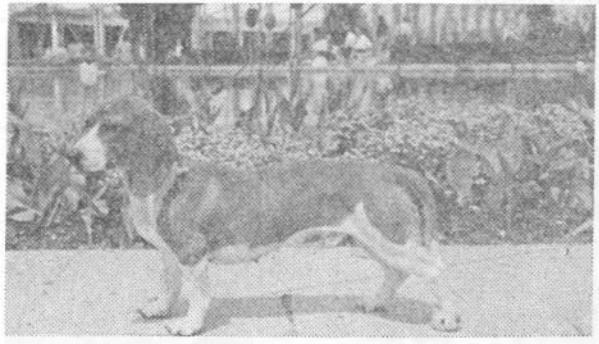

205

COPOI MIC ELVEŢIAN CU PICIOARE SCURTE
Schweizer Niederlaufhunde
ELVEŢIA

—

Înălţimea :
M. 30—38 cm
F. 30—38 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu pete portocalii ; galben portocaliu sau roşu gălbui ; manta roşie

Are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Copoiul mic bernez cu picioare scurte şi păr aspru. Se deosebeşte de acesta doar prin culoarea părului care este asemănătoare cu aceea a copoilor elveţieni de talie mai mare.

206

COPOI MIC DE BERNA CU PICIOARE SCURTE ŞI PĂR NETED
Berner Niederlaufhunde Glatthaar
ELVEŢIA

Copoiul mic de Berna cu picioare scurte şi păr neted are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Copoiul mic de Berna cu picioare scurte şi păr aspru, de care se deosebeşte doar prin structura părului — care este neted şi bine lipit de corp — şi prin culoarea acestuia.

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 30—38 cm M. —
F. 30—38 cm F. —
Culoarea părului :
Fond alb cu pete şi picăţele negre ; manta neagră ; pete roşii la cap şi coadă

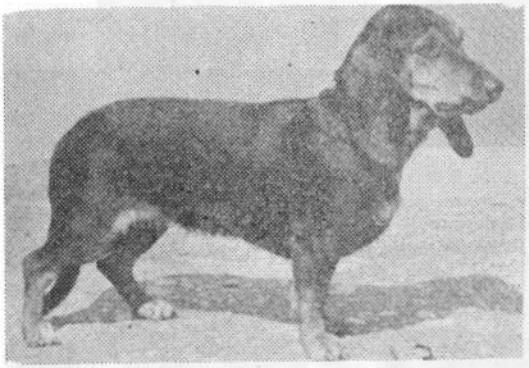

207

COPOI MIC DE JURA CU PICIOARE SCURTE
Jura Niederlaufhunde
ELVEŢIA

Rasa face parte din marea familie a copoilor elveţieni de talie mică. Are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi copoii mici de Berna sau de Lucerna, de care se deosebeşte numai prin culoarea părului, care se aseamănă cu aceea a Copoiului de Jura de talie mare.

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 30—38 cm M. —
F. 30—38 cm F. —
Culoarea părului :
Albastru sau cenuşiu pestriţ ; albastru sau negru ; pete roşii sau brun-gălbui la cap şi labe

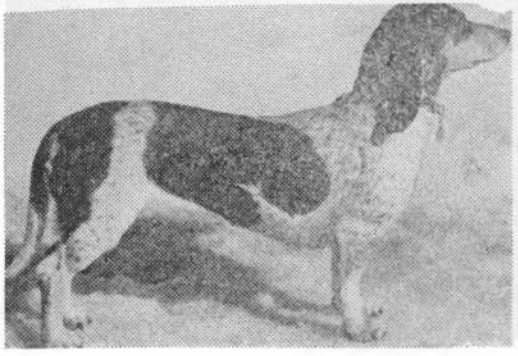

208

COPOI MIC DE LUCERNA CU PICIOARE SCURTE
Luzerner Niederlaufhunde
ELVEŢIA

Copoiul mic de Lucerna cu picioare scurte are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi ceilalţi copoi mici bernezi cu picioare scurte, de care se deosebeşte prin culoarea părului, care este asemănătoare cu aceea a copoilor de Lucerna cu talie mare.

Înălţimea : *Greutatea :*
M. 30—38 cm M. —
F. 30—38 cm F. —
Culoarea părului :
Unicolor : brun-gălbui, brun-roşcat ; manta neagră, pată albă pe piept sau negru cu pete roşii la cap şi picioare

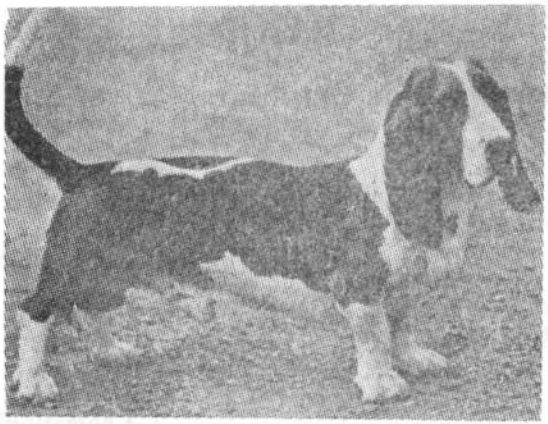

209

COPOI BASSET
Basset Hound
S.U.A.

Deşi este înregistrat „american", Basset Hound descinde direct dintr-o veche rasă franceză — Basset de Artois. Se presupune că a fost cunoscut în timpul lui Shakespeare care l-a descris exact în opera sa „Visul unei nopţi de vară". De asemenea, George Washington amintea într-o scrisoare că a primit în dar un basset de la generalul La Fayette. Creşterea sistematică a rasei a început abia în ultimul secol, în Anglia, unde Lordul Onslow şi Sir Everett Millais au importat din crescătoriile franceze cîteva exemplare de basseţi, formînd haite

163

Înălţimea :
M. 35,5 cm ; maxim : 38 cm
F. 35,5 cm ; maxim : 38 cm

Greutatea :
M. circa 23 kg
F. circa 23 kg

Culoarea părului :
Toate culorile copoiului

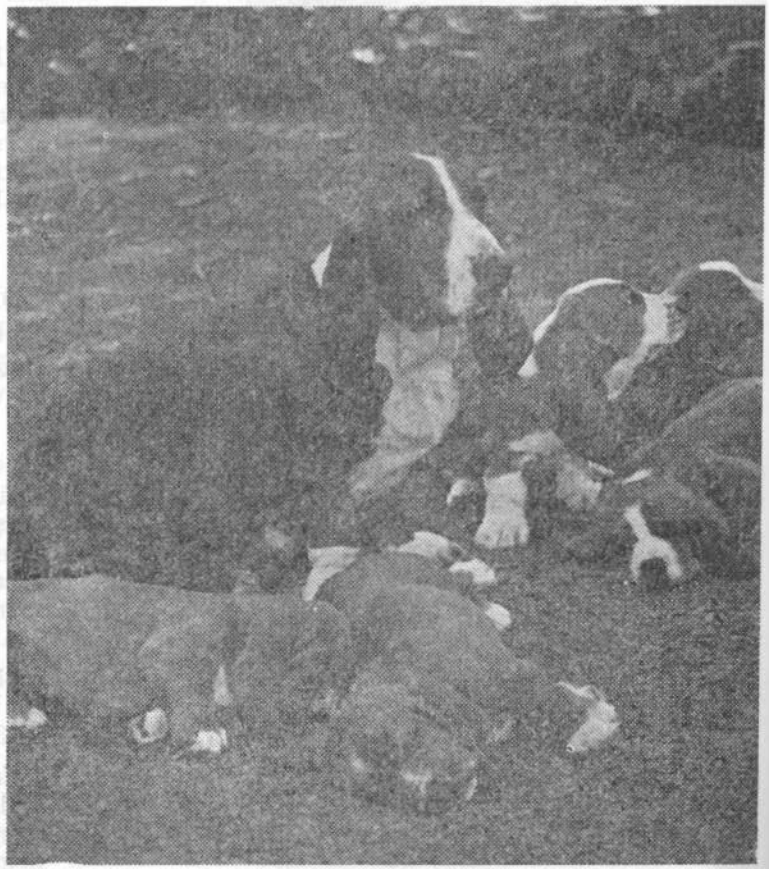

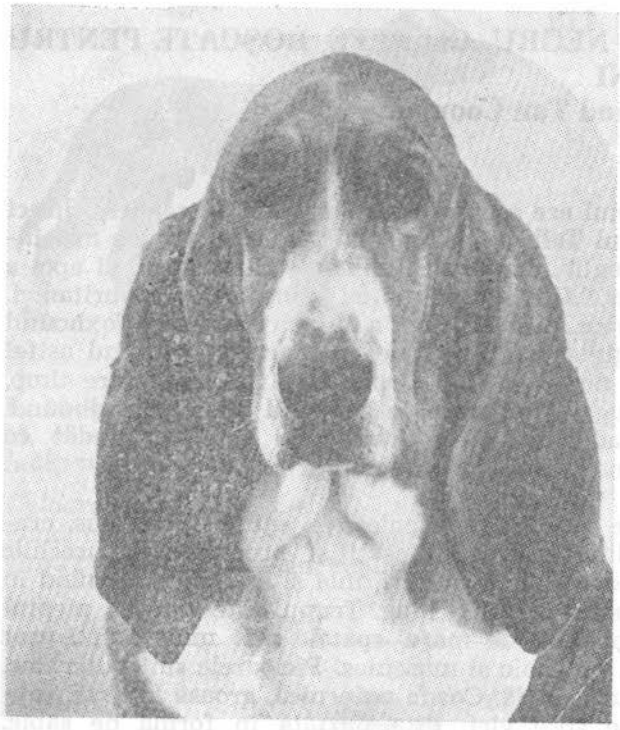

pentru vînătoare. Însă aici, în Anglia, cîinele basset a primit caracteristicile cîinelui Bloodhound, prin aportul de sînge al acestuia. Abia în 1883 au fost importaţi primii cîini din Anglia în America, unde au servit la constituirea unor crescătorii proprii. Mai tîrziu, acest basset a devenit unul dintre celebrii cîini de lux şi de expoziţie, nu numai în America, ci şi în alte ţări.

Cîine scund, cu osatură puternică şi grea faţă de talia lui, cu capul mare, bine proporţionat, craniul bombat, botul adînc şi greu, nasul negru, „salbă" puternică la gît, ochii de culoare maron, urechile mari, lungi, prinse adînc, culcate în falduri libere, atîrnînd uşor îndoite spre interior. Corpul este masiv, gîtul puternic, curbat, pieptul adînc şi plin, cu un stern proeminent. Picioarele sînt scurte, cu osatură puternică, musculoase. Coada prinsă în linie cu spatele este uşor curbată şi purtată vesel. Părul este neted şi destul de des pentru a rezista la intemperii.

Cîine liniştit, prietenos, inteligent, devotat, iubeşte copiii. Posedă un simţ olfactiv bine dezvoltat, o mare siguranţă la urmărirea vînatului, este tenace şi neobosit în lucrul său, deşi cam domol.

Este folosit la vînătoarea de iepuri, căprioare, vulpi, fazani şi mistreţi. De asemenea, ca un delicios cîine de însoţire.

210

300

Înălțimea :
M. 63—68 cm
F. 58—63 cm

Greutatea :
M. 22,5—27 kg
F. 22,5—27 kg

Culoarea părului :
Negru de cărbune cu pete roșcate la ochi, bot, piept și picioare ; pete negre pe labe

COPOI NEGRU CU PETE ROȘCATE PENTRU RATONI

Black and Tan Coonhound

S.U.A.

Copoiul are o origine antică, fiind descendent direct al cîinelui Talbot din Evul Mediu, care a ajuns mai întîi în Anglia, odată cu Guillaume Cuceritorul și apoi a trecut în S.U.A. împreună cu primii coloniști britanici. În America, cîinele Talbot a fost încrucișat cu Foxhound de Virginia cu părul negru și roșu, rezultînd astfel Copoiul negru și roșu Coonhound, la care, între timp, s-a adăugat și aportul de sînge al rasei Bloodhound. Astfel, adeseori, acest Coonhound este confundat cu Foxhound sau cu Bloodhound.

Cîine puternic, musculos, cu capul purtat sus, craniul boltit, ochii întunecați și proeminenți, urechile prinse jos, înguste, subțiri, moi și catifelate atîrnînd în pliuri, botul pătrat și lung. Trupul este viguros, pieptul adînc, potrivit de mare, spatele mai mult scurt, ușor bombat, puternic și musculos. Picioarele sînt puternice, cu osatură solidă. Coada puternică, groasă la bază, subțiindu-se spre vîrf, este purtată în formă de sabie. Părul este neted, strălucitor, destul de des pentru a rezista la intemperii.

Este un vînător nocturn deoarece ratonii se vînează numai noaptea. Posedă un simț olfactiv remarcabil.

Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat și, în special, la vînătoarea de ratoni.

211

279

F. 45—55 cm
M. 45—55 cm
Înălțimea :

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond negru cu pete roșu închis sau ruginiu ; o pată albă sau cenușie pe piept

COPOI IUGOSLAV DE MUNTE
Jugoslavenski planinski gonič
IUGOSLAVIA

Cîine robust, de talie mijlocie, cu cap mare, lat dar proporționat față de corp, nasul negru, ochii întunecați, cu o privire inteligentă. Urechile subțiri și adînci, destul de depărtate una de alta, cad în falduri pe lîngă cap, rotunjite la vîrf. Trupul este viguros, lung, cu aspect simetric și armonios, pieptul adînc, spatele drept, musculos. Coada în formă de sabie atașată în linie cu spatele, atîrnă de-a lungul picioarelor pînă la articulație. Picioarele sînt drepte, puternice, cu osatură solidă. Părul este scurt, neted, destul de gros, cu un puf bogat.

Cîine calm, îndrăzneț, afectuos, cu un simț olfactiv deosebit, tenace și perseverent în urmărirea vînatului, cu lătrat puternic, armonios.

Excelent cîine de vînătoare, mai ales în munți.

212

150

Înălțimea :
M. 46—54 cm
F. 44—52 cm

Greutatea :
M. circa 20 kg
F. circa 20 kg

Culoarea părului :
Roșu-gălbui sau brun-ruginiu ; manta neagră ; o stea albă pe piept

COPOI BALCANIC
Balkanski gonič
IUGOSLAVIA

Copoiul balcanic face parte dintr-o rasă autohtonă iugoslavă de înaltă clasă.

Cîine de talie mijlocie, puternic, cu capul lung și osos, ochii de culoare brun deschis, cu expresie inteligentă. Urechile de lungime medie, nu prea late, prinse sus, atîrnă de-a lungul capului. Trupul este simetric, potrivit de lung, spatele lat și lung, pieptul adînc. Coada destul de scurtă, prinsă nu prea sus, puternică la bază, este purtată dreaptă sau puțin curbată. Picioarele sînt musculoase și puternice. Părul este scurt și des, cu puf moale.

Este un cîine viguros, cu mișcări nervoase și vioaie, energic, rezistent la intemperii, tenace. Posedă un lătrat puternic.

Fiind un bun vînător în toate formele de teren și pe orice vreme, este folosit la vînătoarea de iepuri și căprioare.

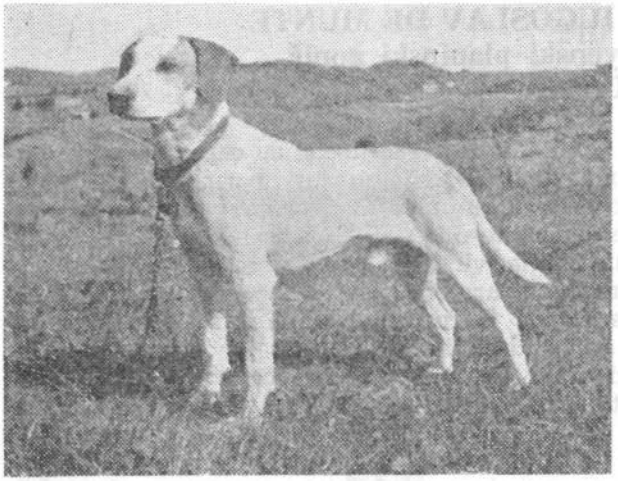

213

COPOI ISTRIAN CU PĂR ASPRU
Istrski Estrodlaki gonič
IUGOSLAVIA

Este una din rasele favorite ale vînătorilor din Iugoslavia.

Cîine gonitor cu corpul svelt, capul lung, uscat și îngust, nasul negru, botul lung, bine dezvoltat, ochii de culoare închisă, cu privirea vioaie și atentă. Urechile fine, atașate mai sus de linia ochilor, atîrnă plat de-a lungul fălcilor. Trupul este viguros, bine construit, pieptul bombat, nu prea mare dar destul de adînc, spatele mare și drept. Coada de lungime mijlocie, prinsă sus, mai puternică la bază subțiindu-se spre vîrf este purtată ușor curbat în sus însă niciodată deasupra spatelui. Picioarele sînt drepte, solide și musculoase. Părul este scurt, des, aspru, lucios.

152

Cu aspect sobru, inteligent, este un excelent cîine de lucru. Posedă un instinct de vînător înăscut, vînează pe orice vreme și în terenuri stîncoase.

Este folosit la vînătoarea de iepuri, vulpi și căprioare.

Înălțimea :
M. 46—58 cu ; ideal : 52 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 16—24 kg ; ideal : 20 kg
F. 16—24 kg ; ideal : 20 kg

Culoarea părului :
Alb ca zăpada ; mască galben-portocalie ; stea albă pe frunte sau picățele portocalii pe urechi

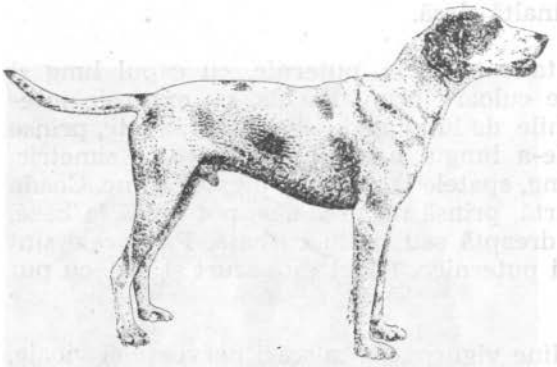

214

COPOI ISTRIAN CU PĂR SCURT
Istrski Kratkodlaki gonič
IUGOSLAVIA

Are aceleași caractere morfologice și utilizări ca și Copoiul istrian cu păr aspru. Se deosebește numai prin structura părului, care este scurt, fin și des și prin forma corpului, care este ceva mai zvelt și mai ușor.

151

Înălțimea :
M. 46—58 cu ; ideal : 52 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 14—20 kg ; ideal : 18 kg
F. 14—20 kg ; ideal : 18 kg

Culoarea părului :
Alb ca zăpada ; mască galben-portocalie ; o stea albă sau portocalie pe frunte

215

154

COPOI DE PE VALEA SAVEI
Sawe Bracke
IUGOSLAVIA

Rasă autohtonă iugoslavă,, răspîndită în Valea rîului Sava.

Copoi de talie mijlocie, puternic, cu capul alungit şi îngust, nasul negru, ochii de culoare închisă, cu privire vioaie. Urechile atîrnînde, rotunjite la margini, sînt destul de lungi. Trupul este puternic, cu schelet solid, pieptul adînc şi spatele lat, drept şi puternic. Coada destul de scurtă prinsă nu prea sus, mai puternică la bază, subţiindu-se spre vîrf, este purtată drept sau uşor curbată însă niciodată deasupra spatelui. Picioarele sînt drepte, musculoase, cu osatură puternică. Părul este scurt, des şi destul de aspru.

Cîine ascultător, robust, rezistent la intemperii, viguros, cu aspect simpatic, vioi. cu mers uşor.

Este folosit la vînătoarea de iepuri şi căprioare.

Înălţimea :
M. 46—58 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. circa 18 kg
F. circa 18 kg

Culoarea părului :
Fond roşcat, galben-auriu ; auriu sau roşu-arămiu ; peste albe pe cap, piept, burtă, labe şi vîrful cozii

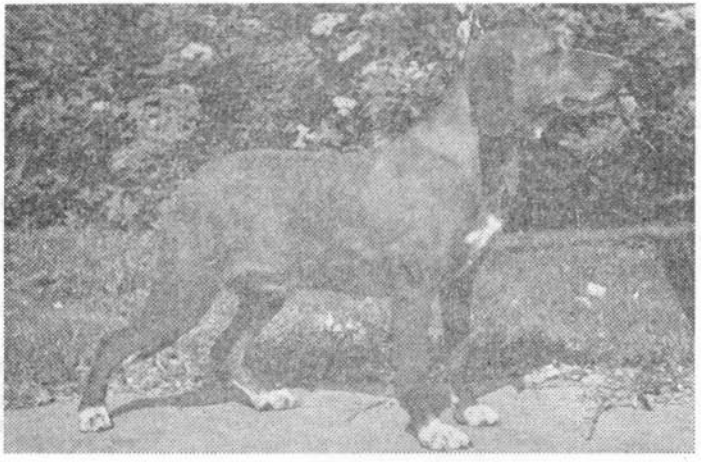

216

241

COPOI ARDELENESC
Erdely Kopo
UNGARIA

Înălțimea :
M. cu picioare lungi : 55—65 cm
M. cu picioare scurte : 45—50 cm
F. cu picioare lungi : 55—65 cm
cu picioare scurte : 45—50 cm
Greutatea :
M. 30—35 kg
F. 30—35 kg
Culoarea părului :
Pentru varietatea cu picioare lungi : fond negru cu o pată albă pe frunte, piept, picioare și vîrful cozii
Pentru varietatea cu picioare scurte : fond brun-roșcat, mască neagră, o pată albă pe frunte, piept, picioare și vîrful cozii

Se disting două varietăți : Copoiul ardelenesc cu picioare lungi și Copoiul ardelenesc cu picioare scurte. Au aceleași caractere morfologice deosebindu-se prin talia lor — Copoiul cu picioare lungi fiind mai mare — și prin structura părului — la Copoiul cu picioare lungi părul este mai lung, mai des, mai strîns pe corp, mai aspru și lucios și cu puf, în timp ce la Copoiul cu picioare scurte părul este scurt, tare și drept.

Caracterele morfologice sînt comune la ambele varietăți.

Este un cîine voinic, cu trup viguros, cu capul mai lung însă nu ascuțit și craniul puțin bombat ; ochii sînt de mărime medie, ovali, puțin oblici, de culoare brun închis. Urechile plasate nu prea sus atîrnă fără falduri, cu marginile rotunjite. Trupul este aproape pătrat, pieptul mare și nu prea adînc, spatele drept. Coada prinsă jos, cu vîrful puțin curbat, atîrnă în jos ; la vînătoare coada este ridicată și sucită deasupra spatelui ; membrele sînt puternice și destul de musculoase.

Este un cîine îndrăzneț, cu simț olfactiv excelent, foarte ascultător, ușor de dresat, curajos, tenace, cu simț de orientare deosebit. Excelent vînător ; în acțiune latră ascuțit. Foarte devotat stăpînului pe care îl apără cu îndîrjire.

Copoiul cu picioare lungi este utilizat, în special, la vînătoarea de cerbi, mistreți și vulpi.

Copoiul cu picioare scurte este utilizat, cu predilecție, la vînătoarea de iepuri și vulpi.

204

217 PREPELICAR SPANIOL
Sabueso Espanol
SPANIA

Are aceeaşi origine ca şi ceilalţi copoi europeni, avînd ca strămoşi cîinii egipteni aduşi în Europa de negustorii fenicieni şi greci. Rasa este însă răspîndită în Spania din timpuri atît de îndepărtate încît este privită ca o rasă autohtonă. Se disting două varietăţi de prepelicar : de talie mare şi de talie mică. Ambele varietăţi au aceleaşi caractere morfologice şi utilizări, deosebindu-se prin talie, culoarea părului şi aspectul general.

Prepelicarul spaniol de talie mare este un cîine puternic, totuşi svelt, cu o expresie gravă, serioasă. Varietatea de talie mică este mai uşor, cu mişcări mai vioaie, cu aspect de cîine sprinten şi vesel. Capul este lunguieţ, craniul bombat, botul destul de lung şi fin, ochii castanii, urechile lungi, fine şi suple, cu marginile rotunjite. Trupul este viguros, pieptul mare, lung şi adînc, spatele drept şi orizontal. Picioarele sînt drepte, musculoase, cu osatură puternică. Coada conică prinsă jos atîrnă cînd cîinele este în repaus şi este puţin ridicată, în formă de sabie însă niciodată rotunjită pe spate, cînd cîinele este în mişcare. Părul este scurt, fin, neted şi lucios.

Cîine cu aspect impunător, curajos, energic, cu simţul olfactiv bine dezvoltat. Are un lătrat plăcut.

Este folosit la vînătoare, pentru orice animal, în orice teren.

Înălţimea :
M. talie mare : 51—56 cm
talie mică : sub 51 cm
F. talie mare : 49—52 cm
talie mică : sub 49 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
La talie mare : fond alb, cu pete mari rotunde, portocalii sau negre
La talie mică : fond alb cu pete roşii sau negre

199

218 COPOI SICILIAN DE ETNA
Cirnenco dell'Etna
ITALIA

Rasă de origine foarte veche. Se pare că strămoşii ar fi ogarii aduşi din Asia şi Africa de negustorii fenicieni în arhipelagul grecesc şi în Sicilia unde, ca urmare a încrucişărilor cu cîinii indigeni, au rezultat exemplarele actuale. Rasă autohtonă siciliană. În Adrano se află un templu închinat unei zeităţi locale,

Înălţimea :
M. 46—50 ± 2 cm
F. 42—46 ± 2 cm

Greutatea :
M. 12—14 kg
F. 10—12 kg

Culoarea părului :
Unicolor : arămiu ; arămiu şi alb ; bandă albă pe cap şi piept ; pete albe pe burtă, picioare şi vîrful cozii ; manta albă unicoloră sau cu pete portocalii

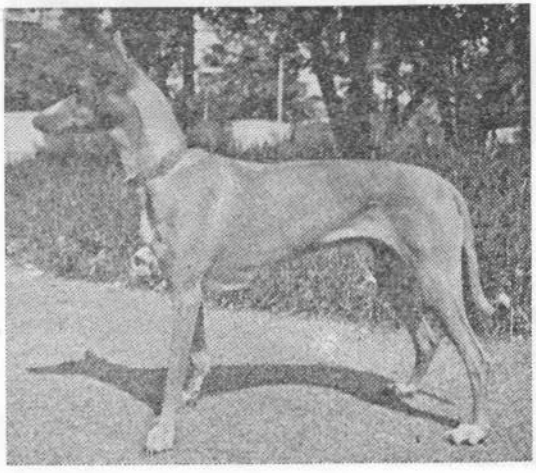

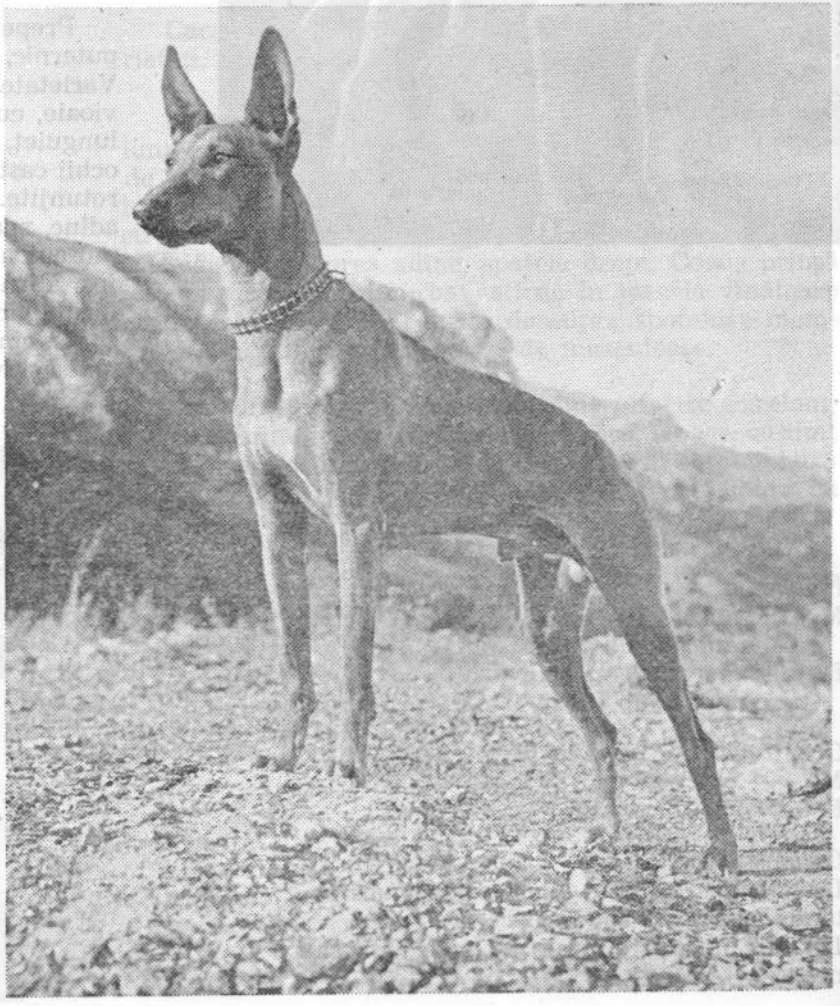

templu care, după scriitorul Elianus, era păzit de acești câini cunoscuți ca având calități supranaturale : erau prietenoși numai cu credincioșii ; pe dușmani, pe necredincioși îi atacau necruțător.

Câine cu linie clasică de ogar, cu trup armonios ce se înscrie într-un perfect pătrat, cu osatură ușoară. Capul fin, delicocefal, cu bot lung, subțire, cu ochii mici, puțin ovali, de culoare cenușie, cu privire vioaie ; urechile de formă triunghiulară atașate sus și purtate drept în sus sînt rigide. Trupul este svelt, de lungime egală cu înălțimea, pieptul destul de îngust, spatele lung și îngust. Coada prinsă jos, uniformă ca grosime pe toată lungimea ei, este purtată ca un iatagan în repaus, iar în acțiune este purtată deasupra spatelui ca o trompetă. Picioarele sînt lungi, uscate, subțiri, cu osatură fină. Părul este scurt pe cap, urechi și picioare, mai lung, neted și bine aderent pe trunchi și coadă.

Câine svelt, cu o mare rezistență la oboseală, inteligent, credincios, liniștit și grațios.

Este folosit la vînătoarea de iepuri în terenuri dificile, stîncoase.

COPOI NORVEGIAN PENTRU VÎNAT PĂSĂRI
Lundehund
NORVEGIA

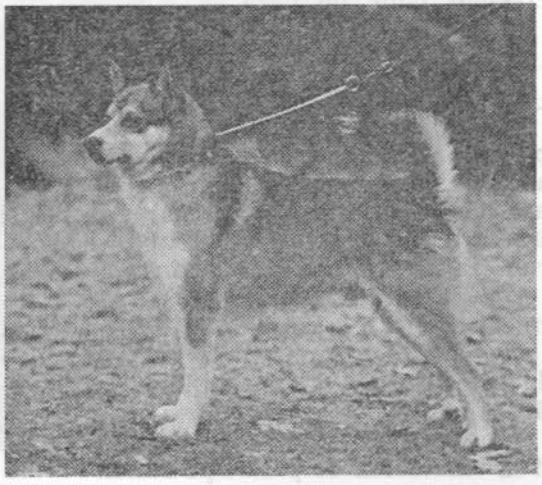

219

265

Rasă veche norvegiană, răspîndită mai ales în nordul țării. Tip de câine deosebit ce se caracterizează prin cîteva anomalii, ca urmare a unui stil de vînătoare folosit în Nord : are cinci gheare, iar a șasea este îndoită ; în timp ce alți câini au patru gheare și a cincea îndoită ; are 7 pînă la 8 perinițe la picioare, pe cînd alți câini au numai cinci perinițe. Datorită acestor caracteristici și a taliei mici, este un cățărător versat : se strecoară între crăpăturile stîncilor de unde ia cu grijă puii de pasăre din cuib și-i aduce, nevătămați, stăpînului. Și urechile acestor câini au o particularitate deosebită : cartilajul părții superioare se poate închide, chiar dacă urechile sînt purtate pe jumătate drepte. Probabil, câinele se apără astfel împotriva picăturilor de apă ce cad în grote.

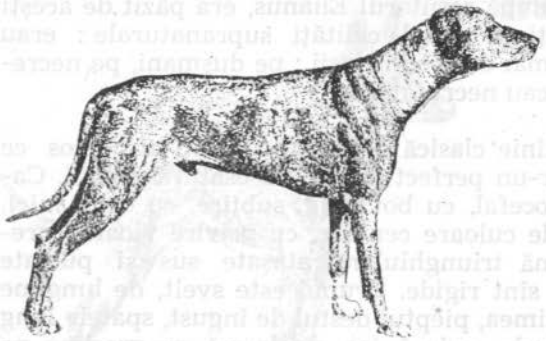

220

146

BRAC RHODESIAN
Rhodesian Ridgeback
AFRICA DE SUD

Înălțimea :
M. 63,5—68,5 cm
F. 61—66 cm

Greutatea :
M. 33,9 kg
F. 29,4 kg

Culoarea părului :
Galben deschis ; auriu pînă la roșu arămiu ; pete albe pe piept și labe

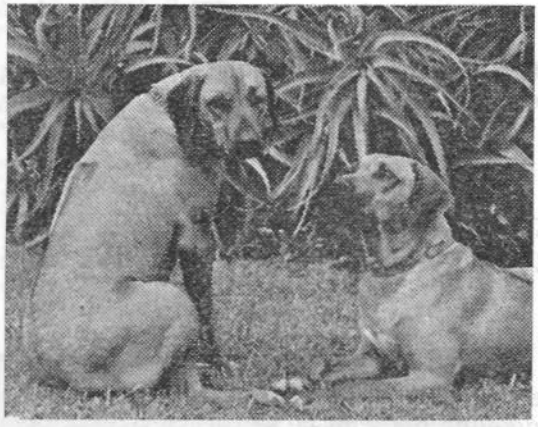

Rasă veche africană, rezultată din încrucișarea vechilor cîini de vînătoare din Rhodezia cu cîini mai robuști, de tipul Bloodhound. Este puțin cunoscută și răspîndită în alte țări.

Cîine solid, musculos, cu forme simetrice. Caracteristica rasei este cresta de pe spate formată din păr ce crește în direcție opusă de restul părului. Are capul destul de lung, cu craniul plat, botul lung și puternic, ochii rotunzi, strălucitori, plini de inteligență. Urechile atașate sus, de mărime mijlocie, mai late la bază, îngustîndu-se spre vîrfuri, sînt purtate strîns lipite de cap. Trupul este vînjos, pieptul profund, cu o bună capacitate, spatele drept. Coada, nu prea groasă, atașată nici prea jos nici prea sus, este purtată puțin curbată. Picioarele sînt perfect drepte, musculoase, cu osatură puternică. Părul este scurt, des, fin și lucios.

Cîine plin de vitalitate, vioi, iute, rezistent ; suportă foarte bine clima Africii rezistînd și 24 de ore fără să bea apă.

Este folosit la vînătoarea de lei. Celebrul vînător Cornelius von Rooyn îl consideră ca un cîine deosebit de dotat la vînătoarea regelui animalelor : el provoacă leul prin lătrat și îl atrage în bătaia puștii vînătorului. Este și un excelent cîine de pază.

Înălțimea :
M. 32—36 cm
F. 30—34 cm

Greutatea :
M. circa 6 kg
F. circa 6 kg

Culoarea părului :
Negru ; cenușiu ; brun-diverse nuanțe ; brun amestecat cu alb

Este un tip de spitz mic, vioi, cu trup viguros, capul de formă piramidală, botul subțire și fin, ochii cu privire prietenoasă, de culoare brună : urechile drepte și ascuțite la vîrf sînt purtate vertical. Trupul este armonios construit, cu pieptul nu prea lat însă musculos și cu spatele drept. Coada este ondulată pe spate. Picioarele puternice, cu osatură solidă, sînt drepte. Părul poate fi scurt sau lung, de grosime mijlocie ; este neted la exemplarele cu păr scurt, aspru și lînos la exemplarele cu păr lung.

Cîine vioi, atent, cu foarte mult temperament.

Este folosit la vînătoarea de păsări pe stînci.

221

89

BRAC DE BALEARE
Podengo-Ibicenco
SPANIA

Înălțimea :
M. 60—66 cm
F. 57—63 cm

Greutatea :
M. circa 22,5 kg
F. circa 19 kg

Culoarea părului :
Unicolor : alb, roșu sau arămiu ; bicolor : alb și roșu ; alb și arămiu

Este o rasă rustică originară din insula Ibira, cunoscută și răspîndită în insulele Baleare, mai ales în insula Majorca unde se găsesc cele mai frumoase exemplare. De asemenea, este răspîndită și în regiunea Cataloniei și Valenciei purtînd diferite denumiri : Malorqui, Xarnelo, Cîine de Baleare. Există trei varietăți : cu păr neted, cu păr aspru și cu păr lung ; toate au aceleași caractere morfologice și utilizări.

Cîine sprinten și vioi, cu schelet puternic, cap lung și îngust de formă tronconică, craniu lung și turtit, bot proeminent, ochi mici și oblici, de culoare maronie, cu privire inteligentă. Urechile mobile, fine, mai mult scurte, sînt fără păr în interior. Trupul este suplu, pieptul adînc, îngust și lung, spatele drept. Coada lungă atașată destul de jos este suplă ; în repaus atîrnă în jos pe lîngă coapse ; în acțiune este ridicată, dreaptă sau în formă de seceră. Picioarele sînt lungi, uscate și puternice. Părul este, după varietate, neted, aspru sau lung. Părul lung este aspru și bogat, mai scurt pe cap și urechi, și mai lung la coapse și coadă.

Este un cîine șiret, inteligent, docil și reținut. La alergare face salturi mari, vînează condus mai mult de miros și auz decît de vedere. Atacă cu rapiditate și este un excelent urmăritor și aportor al vînatului. Vînează în terenuri dificile, în tufișuri de nepătruns, mai ales în haite.

Este folosit la vînătoarea de iepuri și prepelițe ; de asemenea, la vînătoarea de animale mari de pradă.

222

43

BASENJI
Terrier du Congo
AFRICA DE SUD

Rasă foarte veche cunoscută încă de acum 3000 de ani, rezultată din vechii cîini de vînătoare egipteni. Se cunosc două tipuri : unul care se numeşte „Cîine de cîmpie", de culoare roşcat-deschis, cu un mare plastron alb pe piept (care se întinde şi la gît formînd un colier alb) şi pete albe la picioare. Celălalt, numit „Cîine de pădure", are o talie ceva mai mică şi este de culoare roşcat-închis, aproape arămiu, cu mici pete albe.

Este un cîine suplu şi sprinten, bine clădit, cu capul frumos conturat, de mărime mijlocie, cu craniul plat, botul destul de lung şi subţire, nasul negru. Cînd ure-

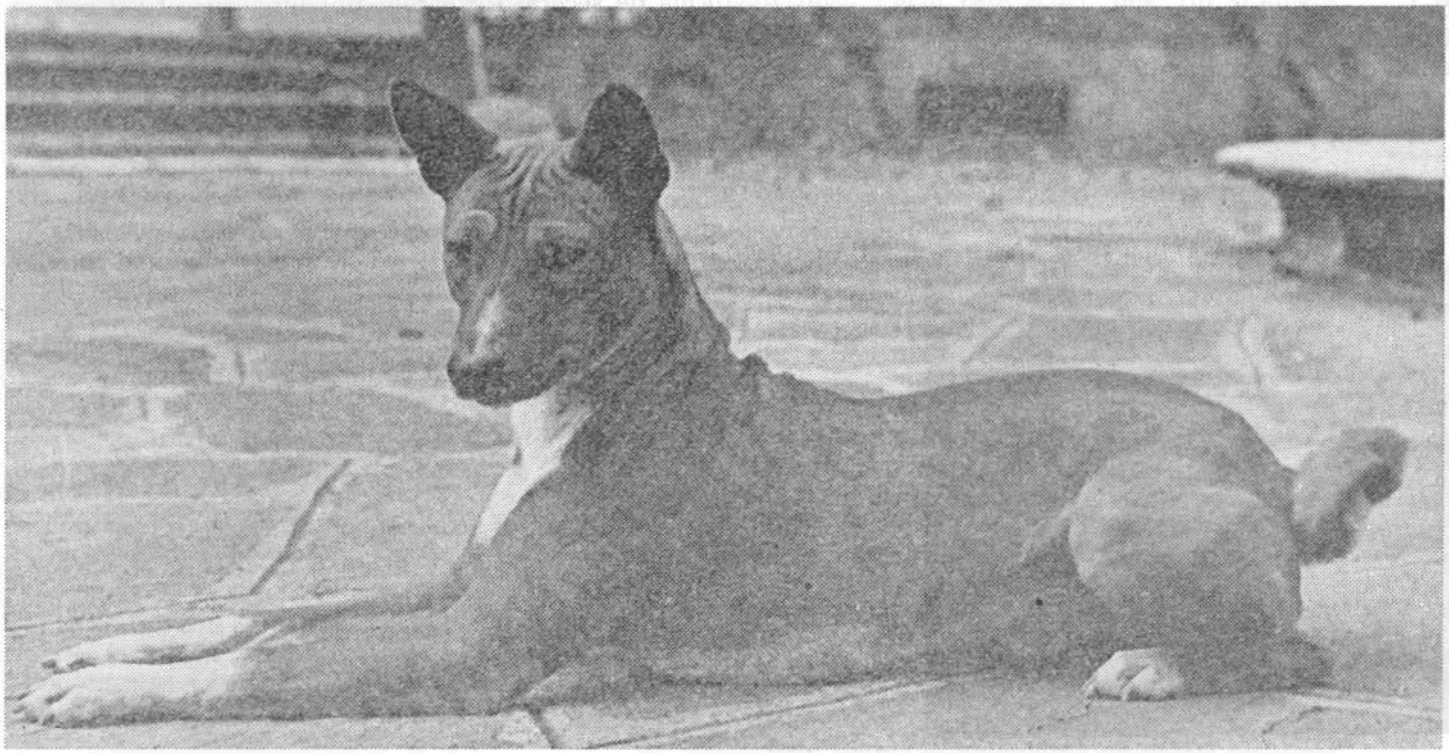

Înălțimea :
M. 40 cm
F. 40 cm

Greutatea :
M. 9—10 kg
F. 7,5—8,5 kg

Culoarea părului :
Negru ; negru-cenușiu sau brun-deschis cu pete brun-roșcat deschis ; pete albe pe piept și labe

chile se ridică în sus se formează pe frunte niște cute-riduri — caracteristica rasei — care-i dau un aspect vesel și copilăros. Ochii mici, migdalați, de culoare castaniu-închis, sau mai deschis, chiar galben, au o privire pătrunzătoare. Urechile scurte, ascuțite, fine, sînt purtate drept. Trupul este scurt și drept, pieptul de mărime mijlocie, spatele drept. Coada plasată sus este rulată deasupra spatelui formînd unul sau două inele. Picioarele sînt drepte, musculoase, cu osatură solidă. Părul este scurt și mătăsos. Acest cîine nu latră niciodată ; totuși nu este mut : scoate niște sunete care seamănă cu un jodler elvețian sau cu cîntecul cocoșului.

Este cel mai curat cîine, se curăță ca o pisică, este inteligent, vioi, afectuos și foarte devotat. Iubește mult copiii.

Expert în depistarea vînatului, este folosit la vînătoarea de animale sălbatice. Este și un excelent însoțitor.

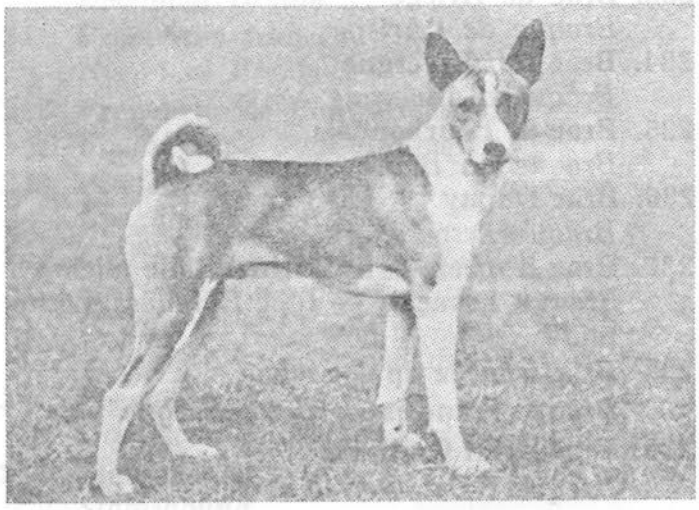

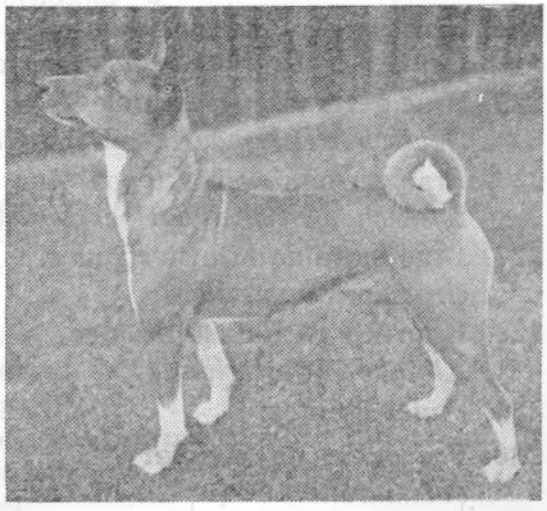

a) Cu probe de lucru

223. Brac german cu păr scurt
Deutscher Kurzhaariger Vorstehhund

224. Brac german cu păr aspru
Deutscher Drahthaariger Vorstehhund

225. Brac german cu păr lung
Deutscher Langhaariger Vorstehhund

226. Brac german cu păr țepos
Deutscher Stichelhaariger Vorstehhund

227. Brac mare de Münsterländer
Grosser Münsterländer

228. Brac mic de Münsterländer
Kleiner Münsterländer

229. Pudel-Pointer

230. Prepelicar de Weimar
Weimaraner

231. Prepelicar danez
Gammel Dansk Hosenhund

232. Brac de Burgos
Perdiguero de Burgos

233. Brac de Ariège
Braque de l'Ariège

234. Brac de Auvergne
Braque d'Auvergne

235. Brac de Bourbonnais
Braque du Bourbonnais

236. Brac Dupuy
Braque Dupuy

237. Brac francez — tip Pirinei, talie mică
Braque Français — type Pyrènées, petite taille

238. Brac francez tip Gascogne
Braque Français — type Gascogne

239. Brac Saint Germain
Braque Saint Germain

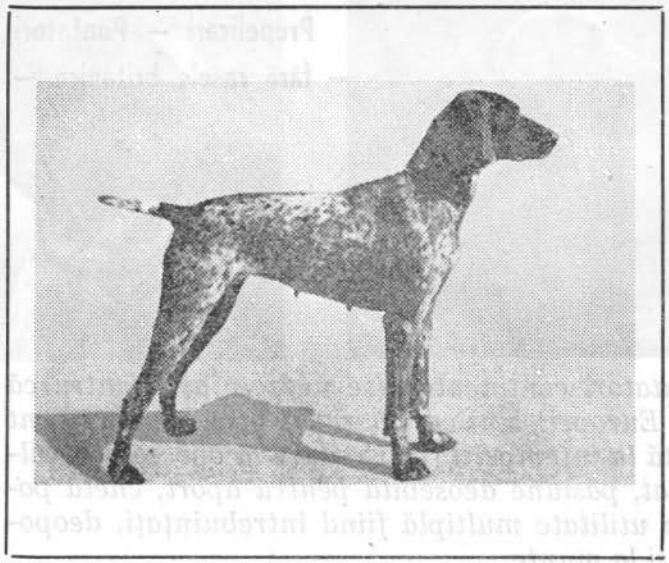

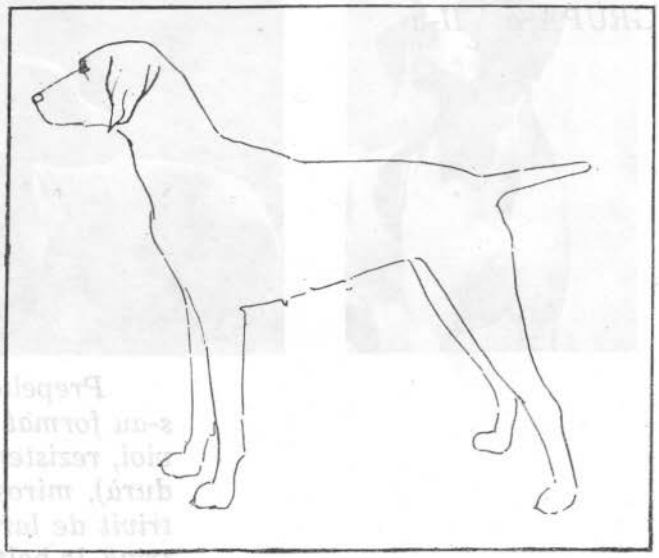

240. Prepelicar breton
Epagneul Breton

241. Prepelicar francez
Epagneul Français

242. Prepelicar de Pont Audemere
Epagneul de Pont Audemere

243. Prepelicar Picard
Epagneul Picard

244. Griffon cu păr lînos — Boulet
Griffon à poil laineux

245. Griffon cu păr aspru
Griffon d'Arret à poil dur

246. Prepelicar olandez
Drentsche Patrijshond

247. Staby Hond
Stabijhound

248. Spaniel olandez
Wetterhound

249. Brac maghiar cu păr scurt
Viszla

250. Brac maghiar cu păr aspru
Viszla

251. Brac italian
Bracco Italiano

252. Griffon italian — Spinone
Spinone Italiano

253. Brac portughez
Perdigueiro Portugues

254. Prepelicar de Boemia, cu păr aspru
Cesky Fousek

255. Prepelicar albastru de Picardia
Epagneul bleu de Picardie

256. Barbet

Prepelicari — Pontatori
— fără rasele britanice —

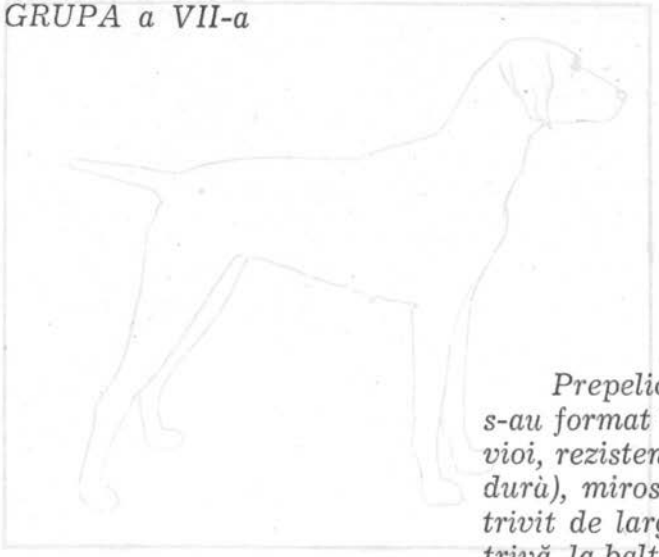

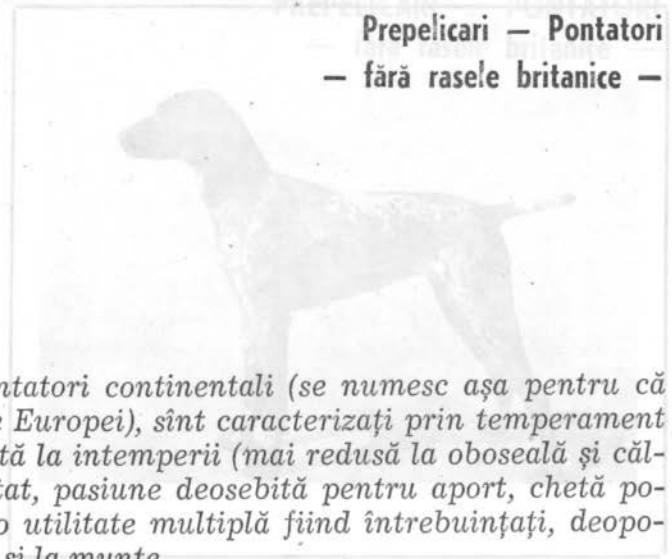

Prepelicarii pontatori continentali (se numesc aşa pentru că s-au format în ţările Europei), sînt caracterizaţi prin temperament vioi, rezistenţă mărită la intemperii (mai redusă la oboseală şi căldură), miros dezvoltat, pasiune deosebită pentru aport, chetă potrivit de largă. Au o utilitate multiplă fiind întrebuinţaţi, deopotrivă, la baltă, la şes şi la munte.

Xenofon vorbeşte în lucrările sale despre aceşti cîini obişnuiţi care, apropiindu-se de vînat, se opresc nemişcaţi, tremurînd de excitare, în loc să urmărească vînatul.

Ceea ce pe atunci era un defect, pe parcursul anilor şi, mai ales, în perioada vînătorii cu puşca, a devenit o calitate.

Într-adevăr, cîinii pontatori sînt instruiţi pentru cercetarea terenului. Ei se caracterizează prin faptul că în momentul cînd simt vînatul „îl pontează", se opresc şi „rămîn în aret", adică încremenesc în poziţia în care au prins mirosul vînatului şi rămîn nemişcaţi, „stană de piatră", cu o labă ridicată şi cu botul în vînt. Această atitudine constituie semnalul care indică vînătorului că vînatul se găseşte la mică distanţă, în direcţia indicată de botul cîinelui. Prepelicarii pontatori sînt instruiţi să stîrnească vînatul numai la comanda vînătorului şi, după focul de armă trebuie să aştepte comanda de „aport" pentru a aduce vînatul ucis sau numai rănit. La aceşti cîini, auzul este foarte dezvoltat. Ei pot percepe chiar ultrasunete, vibraţii de înaltă frecvenţă, pe care urechea omenească nu le poate auzi. Dar mirosul este simţul cel mai dezvoltat la prepelicarul pontator. Pentru el, lumea se compune din zeci şi zeci de mirosuri şi adieri care se încrucişează, se amestecă sau se transformă. Într-o astfel de multitudine de mirosuri, bune şi rele, puternice şi slabe, cîinele recunoaşte perfect efluvii pe care omul este incapabil să le distingă.

Prin comportarea lor față de vînat, prepelicarii se împart în pontatori (de aret) și scotocitori (stîrnitori). Pe plan internațional se folosesc diferite clasificări. În literatura franceză de specialitate, toți prepelicarii sînt numiți „cîini de aret", deși unele rase (spanielii, retrieverii), nu pontează. Federația Chinologică Internațională îi împarte în prepelicari continentali și prepelicari de origine britanică. Prepelicarii pontatori continentali sînt reprezentați prin rasele : Brac german, Brac francez, Brac Saint Germain, Pudel Pointer, Müsterländer, Grifon, Barbet, Viszla maghiară, Bracul italian, Prepelicarul francez, Prepelicarul german.

Prepelicarii se caracterizează, în general, prin cap și ochi expresivi, urechi mari și blegi, nas foarte bun și deosebită pasiune pentru căutarea vînatului viu, în unele cazuri pentru căutarea și chiar aportarea (aducerea) vînatului viu, împușcat. Prin temperament, prepelicarii pontatori sînt activi, ascultători, fideli, blînzi.

Apreciați pentru aceste calități și pentru eleganța lor, mulți au devenit cîini însoțitori.

Nr. curent Nr. standardului F.C.I.

Denumirea rasei. Țara de origine. Istoric, descriere morfologică, utilizare

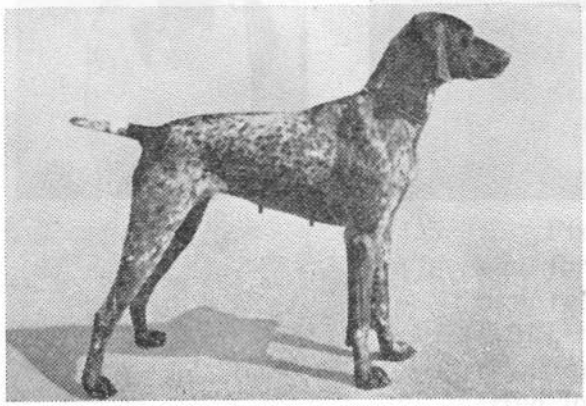

223

BRAC GERMAN CU PĂR SCURT
Deutscher Kurzhaariger Vorstehhund
GERMANIA

Ca toți cîinii continentali de aret cu păr scurt și acest brac german descinde din vechii braci spanioli care în secolul al 17-lea au apărut în Germania, Franța și Anglia. Pentru ameliorarea rasei și obținerea unui tip de cîine mai ușor s-au efectuat mai multe încrucișări cu rasele englezești Pointer și Foxhound. După alte selecționări au rezultat exemplarele actuale de braci germani cu păr scurt, cunoscuți și apreciați în America, Franța, Anglia și, mai ales, în Germania.

119

Cîine cu constituție puternică și proporții armonioase. Aspectul său general denotă forță și tenacitate. Corpul este solid, capul uscat, bine modelat, craniul lat,

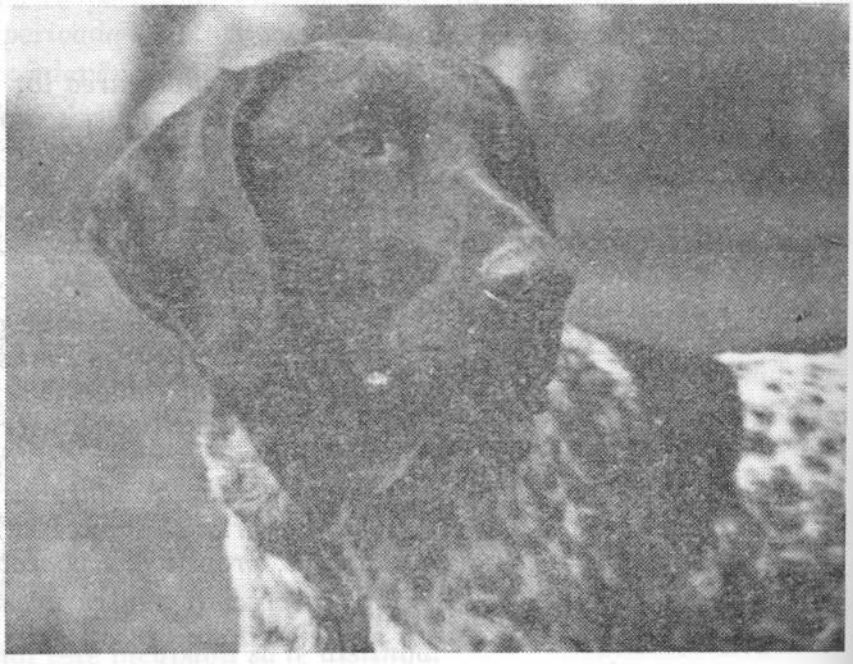

Înălțimea :
M. 62—64 cm
F. minim 58 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Brun ; crem cu alb la piept și picioare ; mască brună : puțin alb pe fălci ; galben-roșcat ; roib-întunecat ; capul brun

ușor bombat, nasul mare, de culoare maron, bine deschis, lat și mobil ; botul este lung și puternic, ochii mici, nu prea proeminenți, cu privire vie, inteligentă și blîndă. Urechile netede, de lungime mijlocie, rotunjite la margini, sînt prinse sus, bine lipite de cap și atîrnate. Trupul este musculos, gîtul foarte puternic, pieptul mai mult adînc decît lat, spatele scurt, lat, bine împachetat cu mușchi. Coada prinsă sus, mai puternică la bază, este amputată cu o treime sau jumătate. În repaus este purtată atîrnînd, în mișcare este orizontală, însă nu ridicată spre spate. Picioarele, cu osatură puternică, sînt drepte și musculoase. Părul este scurt, des și tare, bine lipit de corp.

Este un cîine inteligent, liniștit, nu prea iute, elegant, cu simțul olfactiv excelent (caută cu nasul ridicat) și aret ferm, este ușor de dresat, însă trebuie o mînă energică. Atașat și credincios stăpînului.

Pretutindeni este folosit cu preferință la orice vînat, în orice teren. Este și un însoțitor minunat.

224

98

BRAC GERMAN CU PĂR ASPRU
Deutscher Drahtaariger Vorstehhund
GERMANIA

Înălțimea :
M. 60—67 cm
F. 56—62 cm

Greutatea :
M. 35—40 kg
F. 35—40 kg

Culoarea părului :
Brun întunecat ; brun cenușiu ; negru castaniu

Rasă de origine destul de recentă, rezultată la începutul secolului nostru din mai multe încrucișări și selecționări anevoioase, efectuate de crescătorii germani, francezi și englezi Korthals, Contele Braunfels și Hagewald. Pentru obținerea exemplarelor superbe de astăzi au fost încrucișate exemplare din rasele selecționate de griffoni din Olanda, Germania, Elveția și Franța cu exemplare de braci germani și exemplare din rasa Barbet. Ulterior, sub impulsul „Societății germane de rase cu păr aspru" s-au efectuat încrucișări între Bracul german și cîini din rasele Caniche, Pointer și Airedale, obținîndu-se niște exmplare de braci cu păr aspru deosebit de dotați, cîini fără asemănare.

Cîine de aret cu înfățișare distinsă, cu corp proporționat, cap moderat de lung, bot lat și lung, cu mustăți, ochii vii, întunecați, cu o expresie vioaie. Urechile de lungime medie, prinse sus, plane, rotunjite la margine, sînt purtate atîrnînd. Trupul este solid, pieptul moderat de lat și adînc, spatele drept și lung. Coada prinsă sus este amputată, însă nu prea scurt. Picioarele sînt drepte și puternice. Părul este aspru, de lungime mijlocie, mai scurt pe picioare, foarte des pe urechi. Are sprîncene stufoase și barbă.

Cîine vioi, energic, inteligent, curajos, elegant. Se dresează ușor, însă are nevoie de o mînă energică. Este devotat, credincios, foarte ascultător.

Cîine pontator și aportor al vînatului ideal în pădure și mlaștini. Este și un excelent cîine de însoțire.

225

117

BRAC GERMAN CU PĂR LUNG
Deutscher Langhaariger Vorstehhund
GERMANIA

Se cunosc puţine lucruri despre originea acestui brac. Se presupune că ar fi descendentul cîinilor din Evul Mediu folosiţi la vînătoarea cu uliu şi la vînătoarea de prepeliţe, care au fost încrucişaţi cu Prepelicarul francez. În prezent este pe cale de dispariţie, fiind înlocuit de Bracul german cu păr aspru, cîinele multilateral.

Cu conformaţie robustă şi corpul musculos are, totuşi, o înfăţişare elegantă, cu o expresie de inteligenţă şi nobleţe. Capul este lunguieţ, craniul uşor boltit, nasul nu prea ascuţit, de culoare brună ; ochii de culoare castanie sînt expresivi şi vioi ; urechile late, lipite pe cap, rotunjite la margini, sînt acoperite cu păr uşor ondulat. Trupul este solid, pieptul adînc, spatele solid şi scurt. Coada bine prinsă este purtată orizontal sau puţin ridicată, însă bine întinsă. Picioarele sînt drepte, musculoase. Părul este tare, lucios, uşor ondulat, mai lung pe gît, piept şi burtă ; pe cap părul este mai scurt şi neted ; prezintă franjuri bogate pe picioare, coadă şi urechi.

Înălţimea :
M. 63—70 cm
F. 63—70 cm

Greutatea :
M. 30 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Brun fără pete ; brun cu alb la piept şi picioare ; mască brună ; roib întunecat, capul brun

Cîine vioi, inteligent, tenace, ascultător şi blajin, devotat şi credincios.

Este folosit la vînătoare pentru orice vînat, în orice teren şi în special pentru scotocirea în desiş şi mlaştini. Este şi un bun însoţitor.

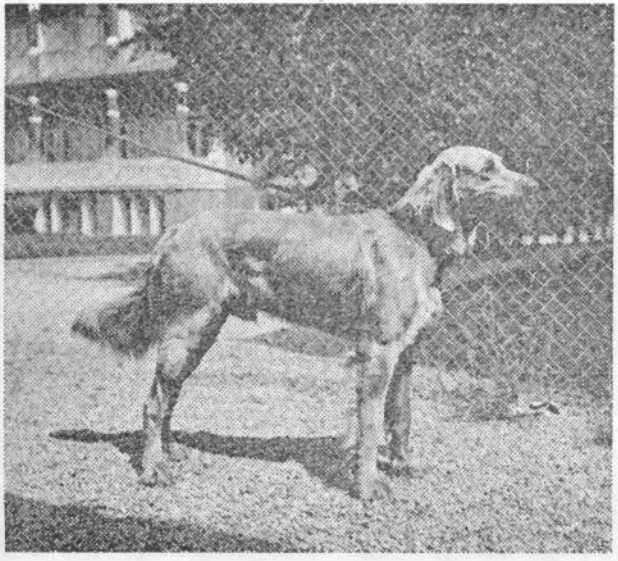

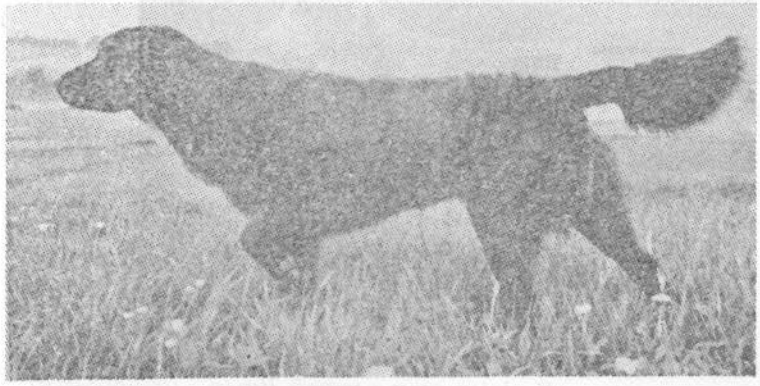

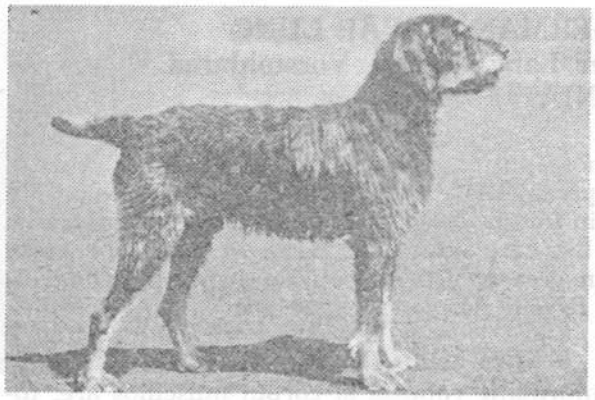

226

232

BRAC GERMAN CU PĂR ȚEPOS
Deutscher Stichelhaariger Vorstehhund
GERMANIA

Este considerat ca fiind cel mai vechi dintre bracii germani. Totuși, a fost selecționat relativ de curînd în Frankfurt pe Main. Este pe cale de dispariție, fiind puțin cunoscut și răspîndit chiar în Germania.

Cîine de talie mijlocie, cu conformație puternică, însă nu greoi, cu înfățișare mîndră și serioasă. Capul este de mărime medie, cu botul potrivit de lung, nasul mare, musculos, de culoare brună ; ochii ușor ovali, de culoare maron, mai închis sau mai deschis după culoarea blănii, au sprîncene bogate și stufoase. Urechile atașate sus de lungime și mărime mijlocie, sînt rotunjite la margini și atîrnă de-a lungul capului. Trupul este robust, pieptul adînc, spatele drept și mare ; coada, de lungime mijlocie, atașată nu prea jos, este dreaptă sau ușor curbată. Picioarele sînt drepte și musculoase. Părul, în general, trebuie să aibă lungimea de cca. 4 cm, dispus în aceeași direcție ; pe cap este mai scurt, aspru și bine aderent ; are mustăți și barbă bogată ; sprîncene puternice și stufoase ; la picioare părul formează franjuri ; coada este acoperită cu păr bogat și mai lung.

Înălțimea :
M. 60—66 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 30 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Brun și alb ; cenușiu ; pete mari brune, izolate

Cîine curajos, inteligent, cu caracter ferm. Este energic, vioi, ascultător și devotat.

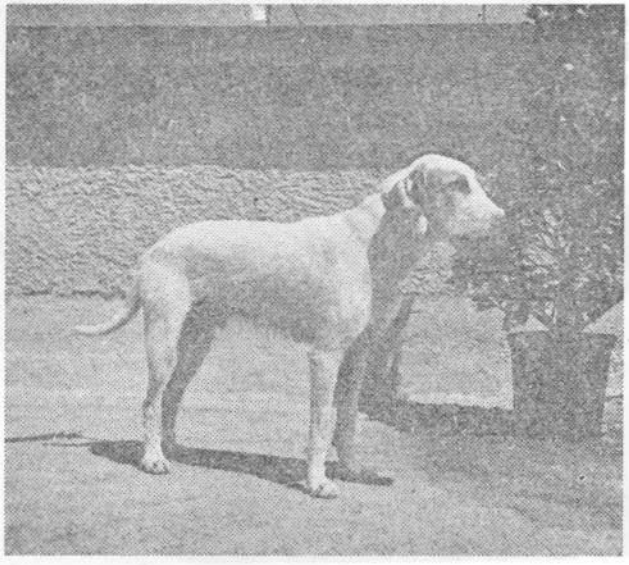

Bun pontator și aportor în pădure și în mlaștini, este folosit la vînătoare pentru orice animal și în orice teren. Este și un bun însoțitor.

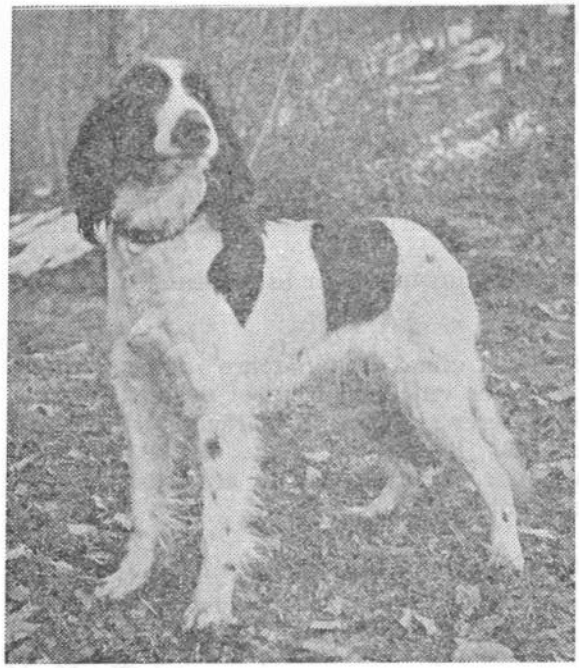

227

BRAC MARE DE MÜNSTERLÄNDER
Grosser Münsterländer
GERMANIA

Este urmaşul „Cîinelui de uliu" al Evului Mediu şi o rudă apropiată a Prepelicarului francez cu care se aseamănă foarte mult. S-a dezvoltat mai ales în ţinutul Münster, de la care a primit şi numele. Un timp a fost pe cale de dispariţie, pînă cînd crescătorul Edmund Löns s-a ocupat mai îndeaproape de el. Prin selecţionări dirijate, acesta a obţinut exemplarele actuale apreciate în Germania şi, mai ales, în Elveţia.

Cîine solid, plăcut la vedere, cu înfăţişare elegantă şi conformaţie echilibrată. Capul este lunguieţ, craniul nu prea mare şi puţin rotunjit, botul potrivit de lung, nasul de culoare brună, ochii de culoare deschisă, vii şi expresivi ; urechile, ataşate sus, triunghiulare, sînt lipite de cap. Trupul este viguros, pieptul potrivit de adînc, spatele drept. Picioarele sînt drepte, solide şi musculoase ; cele din faţă au franjuri. Coada, purtată uşor atîrnînd este acoperită cu păr bogat. Pe tot corpul, părul este lung şi plat, puţin ondulat pe urechi şi pe coapse.

102

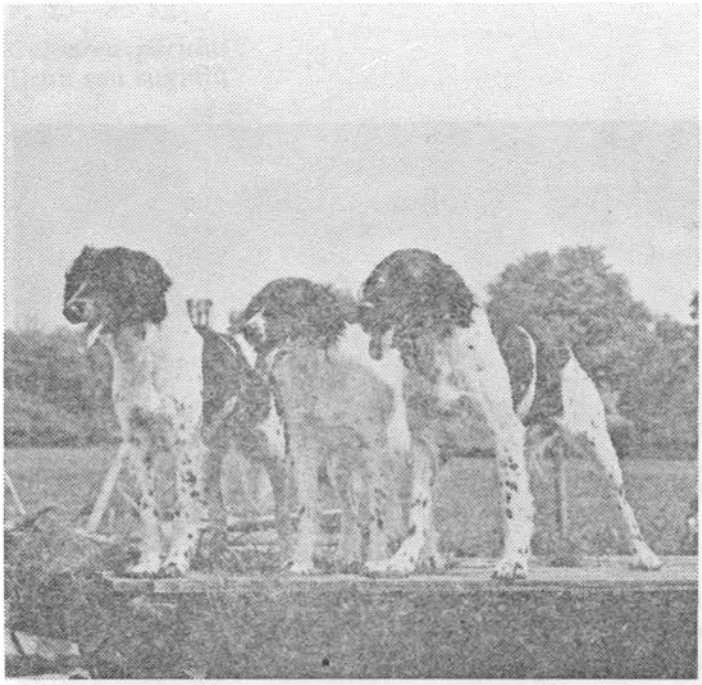

Cîine inteligent, isteţ, blînd, devotat, ascultător. Un excelent pontator. Vînează pe orice teren, în cîmpie, în munţi, în desiş sau în mlaştini. Toate aceste însuşiri îl fac să fie un cîine de vînătoare multilateral. Vînează şi în haită.

Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat, în orice teren. Este şi un excelent cîine de însoţire.

Înălţimea :
M. 60—65 cm
F. 58—63 cm

Greutatea :
M. 20 kg
F. 20 kg

Culoarea părului :
Alb cu pete mari sau picăţele negre ; negru-cenuşiu ; capul negru ; pete mici albe

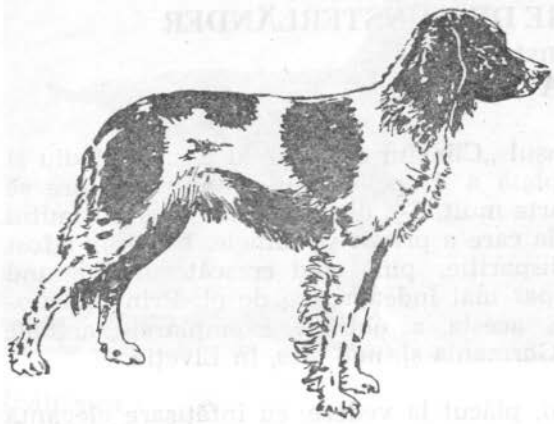

228

BRAC MIC DE MÜNSTERLÄNDER
Kleiner Münsterländer
GERMANIA

Înălţimea :
M. 52—56 cm
F. 50—54 cm

Greutatea :
M. circa 16 kg
F. circa 16 kg

Culoarea părului :
Brun deschis ; capul brun cu pete ; pete albe deasupra ochilor şi la bot

Are aceeaşi origine, aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Bracul mare de Münsterländer, deosebindu-se numai prin mărimea taliei şi culorile părului.

Bracul mic de Münsterländer este cel mai mic cîine german pontator.

Acest excelent cîine de vînătoare dă satisfacţie celui mai pretenţios vînător : are aret perfect, vînează pe orice fel de teren, scotoceşte mărăcinişurile şi, ca oricărui prepelicar, îi place să înoate, nu se dă înapoi în faţa mlaştinilor. Energia lui nu are egal decît în marea lui rezistenţă.

Frumoasele lui urechi fremătătoare, ţinuta distinsă, blana îngrijită şi coada purtată vesel îi dau o alură deosebit de plăcută. Toate acestea fac din el un cîine de companie foarte apreciat care ştie să ia parte, cu discreţie, la viaţa de familie pe care o apreciază mult.

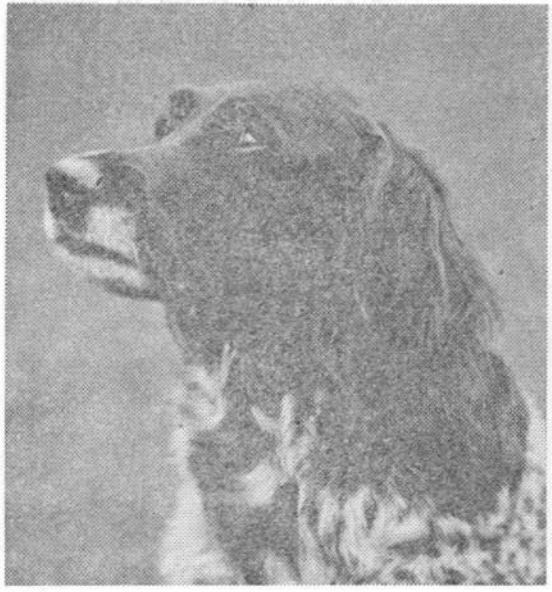

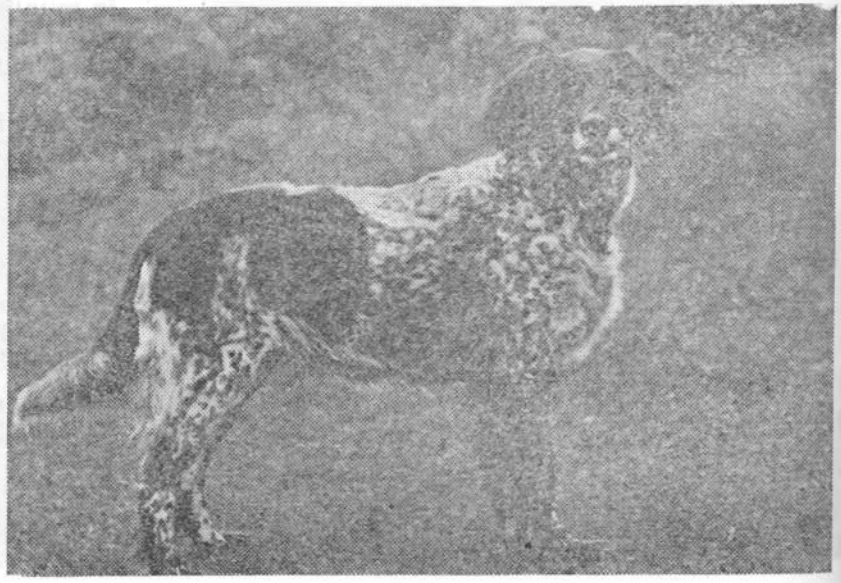

229

PUDEL POINTER
GERMANIA

După cum îl arată şi numele, este rezultatul unei încrucişări între Pudelul german şi Pointerul englezesc.

Cîine solid, cu constituţie puternică. Capul de lungime mijlocie este lat, cu sprîncene stufoase şi barbă ca un cioc ; ochii sînt mari, rotunzi, vii, de culoare deschisă. Urechile de mărime mijlocie, sînt plate, lipite de cap, mai mult ascuţite, bine acoperite cu păr. Trupul este viguros, pieptul destul de mare şi adînc, spatele drept şi scurt. Coada cupată, purtată drept, fără franjuri, este acoperită cu păr aspru. Picioarele sînt drepte, musculoase, cu tendoane bine dezvoltate. Părul este aspru, des, de lungime mijlocie.

Cîine inteligent, energic, devotat şi credincios. Vînează în orice teren — mlaştini, pădure, cîmpie — orice fel de vînat. Este un excelent aportor. Are un miros deosebit.

Este folosit la vînătoare pentru orice vînat şi în orice teren. Este şi un bun însoţitor.

216

Înălţimea :
M. 60—65 ; minim 56 cm
F. 60—65 ; minim 54 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Brun sau ruginiu

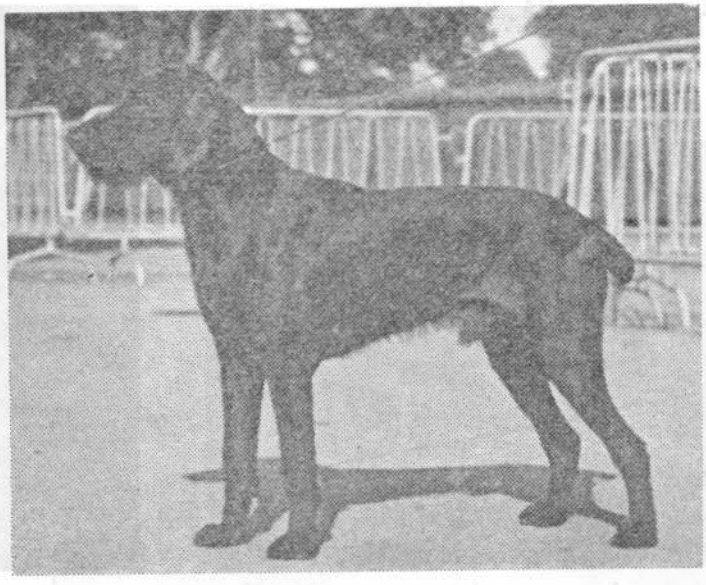

230

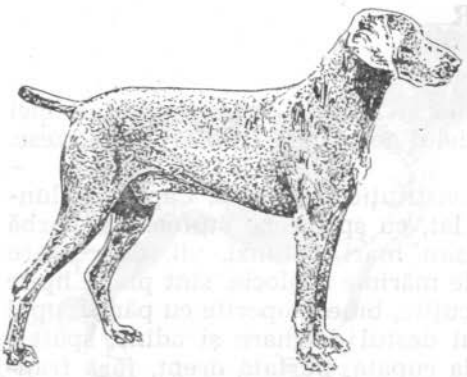

99

PREPELICAR DE WEIMAR
Weimaraner
GERMANIA

Aparţine unei rase vechi de cîini brac formată din încrucişarea Bracului german cu păr scurt cu Limieri; a fost creat la mijlocul secolului al 17-lea, fiind proprietatea exclusivă a nobilimii din regiunea Sachsen-Weimar din Germania. Mai tîrziu, s-a răspîndit şi în restul Germaniei, iar în 1929 ajunge şi în America unde este foarte mult apreciat.

Este un cîine robust, tenace, cu conformaţie simetrică şi musculatură puternică. Capul este de lungime mijlocie, mai mare la mascul decît la femelă ; botul este lung şi puternic, nasul de culoare închisă. Ochii de culoarea chihlimbarului sînt ovali, expresivi, inteligenţi. Urechile late, destul de lungi, rotunjite la margini, sînt ataşate sus. Trupul este solid, pieptul adînc şi spatele destul de lung. Picioarele sînt uscate, puternice, cu tendoane solide. Coada se amputează pînă la o lungime de 4 cm la căţeii în vîrstă de 2 zile ; la varietatea cu păr lung se amputează 2 pînă la 3 vertebre cînd căţelul are vîrsta de 14 zile.

Înălţimea :
M. 59—70 cm
F. 57—65 cm

Greutatea :
M. 23—28 kg
F. 23—28 kg

Culoarea părului :
Gri-argintiu ; arămiu sau cenuşiu ; capul şi urechile au nuanţe mai deschise ; adeseori pe spate are o dungă de culoare mai închisă numită „linia ţipar"

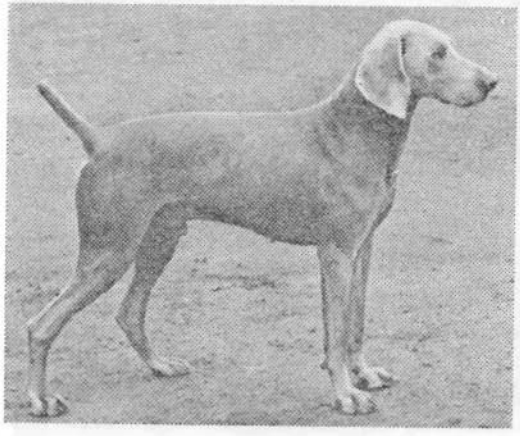

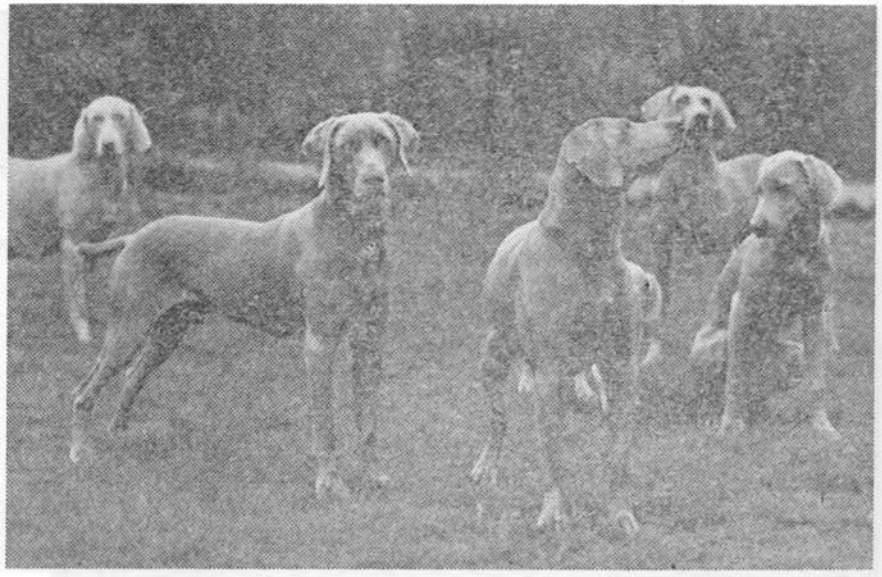

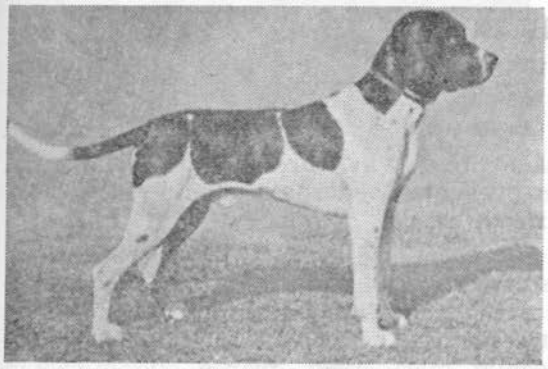

231

281

PREPELICAR DANEZ
Gammel Dansk Honsehund
DANEMARCA

Înălțimea :
M. 52—58 cm ; ideal peste 54 cm
F. 48—54 cm ; ideal peste 50 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb cu pete acaju deschis pînă la acaju închis

În cursul secolului al 17-lea, cîteva exemplare de cîini de vînătoare au trecut din Spania în Danemarca, unde s-au înmulțit, devenind o rasă daneză bine cunoscută și răspîndită în toată țara.

Este un cîine calm, atent, cu corpul viguros a cărui lungime depășește înălțimea ; capul este mare, relativ scurt ; craniul lat ; botul nu prea îngust ; ochii nu prea mici, de culoare castaniu deschis pînă la castaniu închis au privirea vie, iscoditoare ; urechile lungi și late, atașate jos, cu marginile rotunjite, atîrnă pe lîngă cap ; trupul este solid, pieptul bine dezvoltat, lat și adînc, spatele musculos și drept. Coada de lungime mijlocie, mai groasă la bază, subțiindu-se spre vîrf, este fixată destul de sus și atîrnă aproape dreaptă. Picioarele sînt drepte, vînjoase și solide. Mișcările îi sînt libere, elastice. Părul este scurt, des și bine lipit de corp.

Cîine rezistent la intemperii, inteligent și muncitor.

Este folosit la vînătoare în cîmpiile daneze pentru toate tipurile de vînat.

Există două tipuri de cîini Weimaraner : cu păr scurt și cu păr lung. Părul scurt este fin, des și bine lipit de corp. Părul lung este mătăsos și puțin ondulat; catifelat pe urechi, mai lung pe gît și pe piept.

Cîine inteligent, cu un bun simț olfactiv și aret sigur, devotat și ascultător. Ușor de dresat. Perseverent în urmărire, este un pontator și aportor excelent. Vînează orice vînat, în orice fel de teren și în apă.

Este folosit la vînătoare pentru orice vînat, în orice fel de teren. Este un foarte bun cîine de însoțire și un excelent paznic.

232

90

BRAC DE BURGOS
Perdiguero de Burgos
SPANIA

Este o rasă veche de vînătoare spaniolă cu însuşiri deosebite : perseverenţa, modestia şi stăpînirea sînt calităţile de bază ale rasei.

Cîine bine construit, musculos, cu capul masiv, lat, nasul de culoare întunecată, botul potrivit de lung, ochi de culoare închisă, cu privire inteligentă şi melancolică ; urechile mari, lungi, prinse sus, atîrnă în falduri pe lîngă cap. Trupul este viguros, pieptul lat şi adînc, spatele drept şi puternic ; coada, mai groasă la bază, se subţiază spre vîrf ; este ataşată sus şi purtată vesel ; se amputează o treime din lungimea ei. Picioarele sînt puternice, drepte şi musculoase. Părul este scurt, des şi bine aderent.

Rezistent la intemperii, poate vîna în orice teren. Este devotat şi ascultător, uşor de dresat. Cu simţul olfactiv foarte dezvoltat, este un excelent aportor la vînatul cu pene.

Este folosit la vînătoarea de păsări şi, în special, la fazani. De asemenea, la vînătoarea de veverite.

Înălţimea :
M. 65—75 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. ceva mai uşoară

Culoarea părului :
Alb cu picăţele sau pete acaju

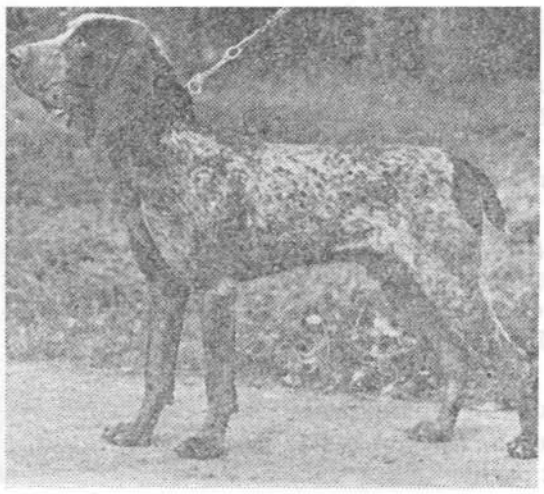

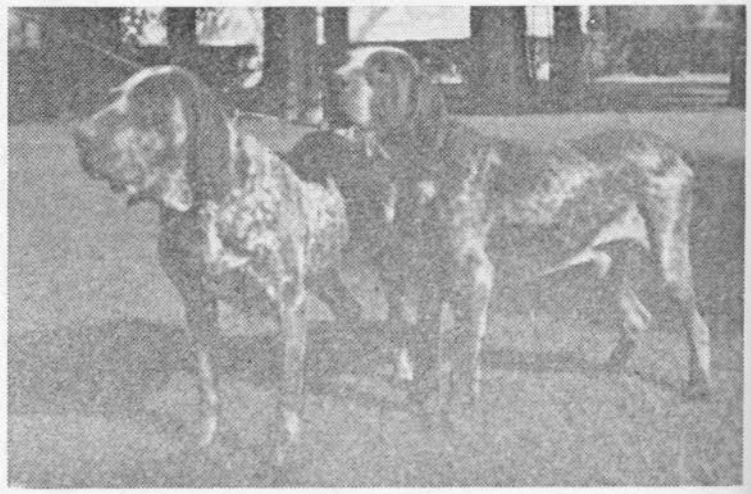

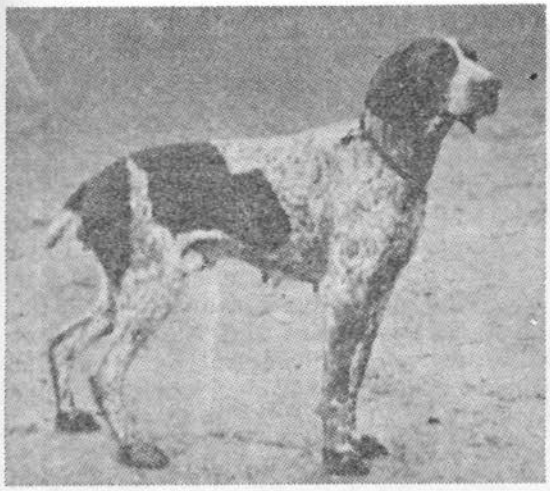

233 **BRAC DE ARIEGE**
Braque de l'Ariège
FRANŢA

Este urmaşul vechiului Brac francez folosit în exclusivitate de regii Franţei. Pentru a-i da o formă mai uşoară şi mai suplă a fost încrucişat cu Bracul St. Germain obţinîndu-se exemplarele actuale care s-au dezvoltat, mai ales, în regiunea Ariège.

117 Cîine de talie mare, cu înfăţişare elegantă, distinsă. Corpul prezintă o construcţie solidă ; capul este lunguieţ, mai mult îngust decît rotund ; craniul bine modelat este uşor boltit ; botul este lung şi drept ; nasul este roz sau de culoare maron-castaniu ; ochii de culoarea chihlimbarului-închis sînt expresivi şi vii ; urechile fine, lungi, îndoite, sînt prinse sus în linie cu ochii. Trupul este viguros, pieptul lat şi adînc, spatele lung şi drept. Picioarele sînt drepte, puternice şi musculoase. Coada lungă, prinsă adînc, mai groasă la bază, este purtată drept sau uşor îndoită ; deseori este amputată. Părul este neted, scurt, bine culcat pe corp, lucios, cu o tentă argintie.

Înălţimea :
M. 60—67 cm
F. 60—67 cm
Greutatea :
F. 25—30 kg
M. 25—30 kg
Culoarea părului :
Alb pătat cu pete sau picăţele maron sau portocalii, nesimetrice

Este un excelent pontator şi aportor, inteligent, cu multă pasiune pentru vînătoare.

Este folosit la vînătoare de păsări, în special la potîrnichi. Vînează şi în munţi.

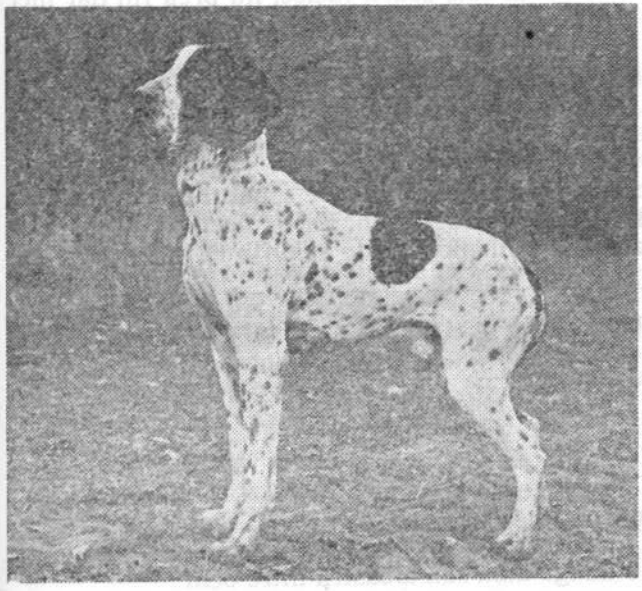

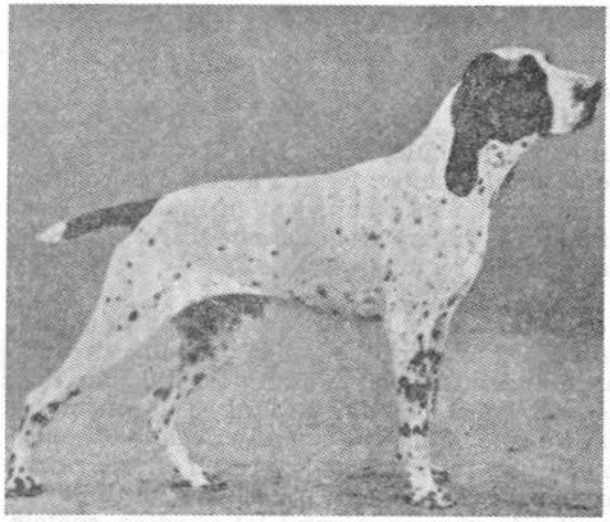

234

BRAC DE AUVERGNE
Braque d'Auvergne
FRANȚA

Este părintele tuturor bracilor, fie francezi, fie germani. Asupra originii sînt mai multe păreri. După unii, acest cîine a fost adus în Auvergne în Evul Mediu de către cavalerii templieri, numeroşi în acest ţinut. După alţii, provine de pe insula Malta de unde a fost adus în Auvergne, în anul 1798, de cavalerii ordinului de Malta, cînd insula a fost cedată împăratului Napoleon. Cert este că Bracul de Auvergne este urmaşul vechiului Brac francez. S-a ameliorat, cu timpul, prin aport de sînge al cîinilor Pointer albi-negri.

180

Este cel mai iubit cîine pontator al francezilor, un scotocitor vioi, cu mişcări foarte iuţi. Cîine puternic dar nu greoi, suplu, cu înfăţişare frumoasă datorită şi blănii sale admirabile ; capul este lung, botul cam pătrat, nasul puternic şi negru. Ochii mari, de culoare castaniu închis, au privirea francă. Urechile prinse adînc, în linie cu ochii, sînt puţin îndoite şi destul de lungi. Trupul este viguros, pieptul adînc, spatele scurt şi drept. Picioarele sînt bine împachetate cu muşchi, drepte şi puternice. Coada prinsă în linie cu spatele, nu prea groasă, este purtată orizontal : se amputează la 15—20 cm. Părul este scurt, lucios, nu prea fin dar nici aspru.

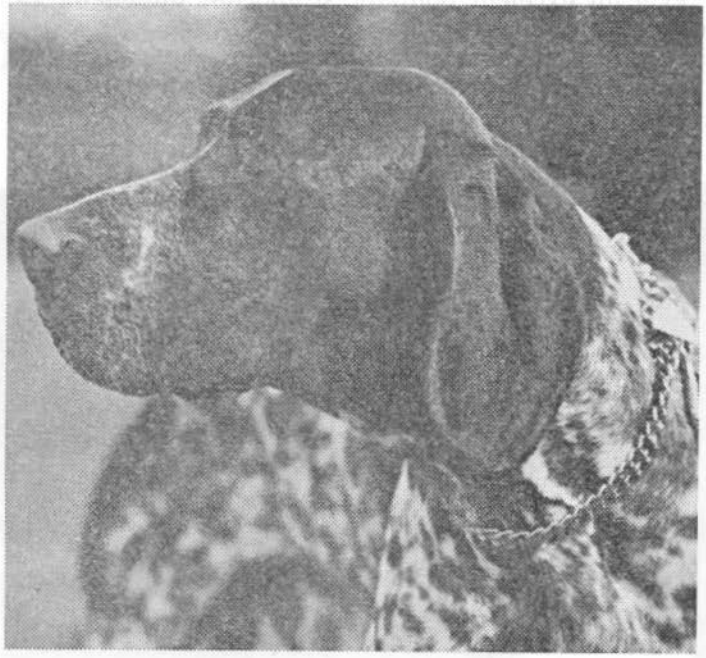

Este un cîine inteligent, tenace, docil, afectuos, rezistent, cu miros fin, devotat şi credincios. Este uşor de dresat.

Excelent cîine de aret ; aduce vînatul în faţa puştii ; vînează în orice fel de teren. Este folosit, în special, la vînătoarea de potîrnichi. Este şi un bun însoţitor.

Înălţimea :
M. ideal 57—63 cm
F. ideal 55—60 cm

Greutatea :
M. 22—25 kg
F. 22—25 kg

Culoarea părului :
Alb cu pete mari negre ; cenuşiu ; cap negru cu o dungă albă sau albastră între ochi

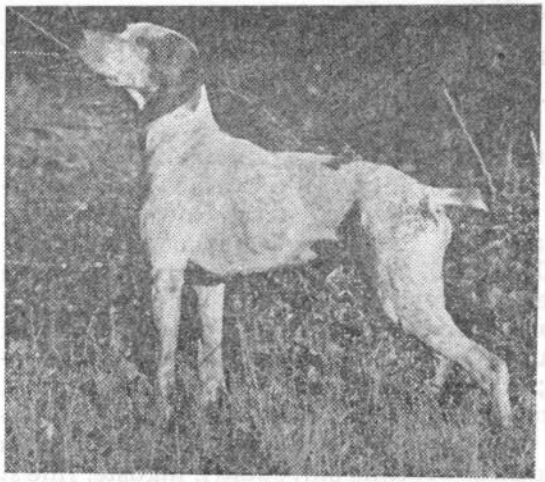

235

179

BRAC DE BOURBONNAIS
Braque de Bourbonnais
FRANȚA

Înălțimea :
M. 55 cm
F. 55 cm

Greutatea :
M. 30 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Alb și maron deschis cu multe picățele închise, ușor arămii, uniform pe tot corpul

Foarte puțin răspîndit în afara regiunii sale de origine, acest brac are o particularitate deosebită : este singurul cîine continental care se naște cu coada extrem de scurtă, de 5—7 cm. Asupra originii sale sînt mai multe păreri. După unii, ar fi urmașul direct al vechiului Brac francez cu infuziuni de sînge al Pointerului englez. După alții, ar fi o rasă pură, fără nici un amestec de sînge britanic.

Cîine robust, cu capul mare, craniul bombat, botul potrivit de lung, nasul tare și lat, ochii mari, vii, de culoare castanie, urechile de lungime mijlocie prinse sus, puțin îndoite și bine lipite de cap, trupul solid, pieptul adînc, bine lăsat în jos, spatele destul de scurt și drept, picioarele osoase, cu musculatură puternică, coada scurtă, prinsă destul de jos, părul scurt, fin și des, ceva mai lung și mai gros pe spate.

Cîine elegant, iute, tenace, inteligent, cu simț olfactiv foarte bun, blînd, ascultător, ușor de dresat.

Excelent pontator, este folosit la vînătoarea de păsări, în special de sitari și becaține.

Standardul. *Pentru fiecare rasă de cîini s-a stabilit un model ideal. Aceste modele ideale sînt numite standarde sau canoane. Prin mijlocirea cifrelor și comparațiilor, fiecare tip de cîine este descris amănunțit. Standardul este întocmit în așa fel încît să poată pune în evidență, să dezvolte și să fixeze caracteristicile și calitățile cerute de specializare în activitatea practică a cîinelui.*

Primul standard, întocmit în 1876, a fost consacrat Bulldogului și a servit ca model pentru toate celelalte standarde britanice. (La omologarea de Federația Chinologică Internațională, nr. 1 a fost atribuit standardului Pointerului).

Standardul fiecărei rase prezintă, de regulă, la început, aspectul general al animalului și principalele caracteristici morfologice și de comportament, după aceea, regiunile corporale — capul, trunchiul și membrele — și termină cu blana, culoarea și aspectul părului, înălțimea și greutatea, și, pe scurt, defectele.

Desigur, modul de întocmire a standardelor nu este unitar, unele sînt mai largi, altele succinte, în unele nu sînt trecute înălțimea și greutatea sau alte date morfologice, terminologia nu este identică etc. (În prezent, există preocupare din partea Federației Chinologice Internaționale pentru unificarea modului de întocmire a standardelor și traducerea lor unitară pentru toate țările).

Totuși, așa cum sînt întocmite, standardele actuale reprezintă modelul ideal spre care trebuie să tindă toți cei interesați în creșterea și selecția cîinilor de rasă, pentru îmbunătățirea calității utilitare a acestora.

236

178

Înălțimea :
M. 67—68 cm
F. 65—66 cm

Greutatea :
M. 22 kg
F. 22 kg

Culoarea părului :
Fond alb cu pete sau manta maron ; multe picățele brune pe membrele din față.

BRAC DUPUY
Braque Dupuy
FRANȚA

Se presupune că ar descinde dintr-o linie pură de cîini crescuți, generații întregi, de marchizul de la Rochelambert în ținutul Mayenne. Un crescător, M. Dupuy, a ameliorat rasa prin diverse selecționări și i-a dat numele său. După alții, ar fi rezultatul încrucișării între Bracul francez și Greyhound.

Este un brac francez tipic, mare, elegant, nobil amestec de suplețe și putere. Capul este fin, lung, îngust și uscat ; craniul lung, drept și boltit, botul destul de lung și ascuțit, nasul ușor ascuțit, de culoare maron-închis. Ochii de culoare aurie sau bruni au privirea blîndă, melancolică. Urechile sînt subțiri, înguste, fine și suple, mai mult lungi decît scurte, fluturînde și prinse în linie cu ochii. Trupul este solid, pieptul înalt și adînc, spatele bine construit. Picioarele sînt lungi, drepte și musculoase. Coada de mărime mijlocie, destul de lungă, ajungînd pînă la jaret, uneori acoperită cu păr des, este purtată drept sau ușor îndoită. Părul este neted, mai mult sau mai puțin scurt, în afară de cap și urechi unde este deosebit de fin și scurt, iar pe spate și coapse este aspru.

Cîine inteligent, distins, cu miros fin.

Excelent aportor, este folosit la vînătoarea de păsări.

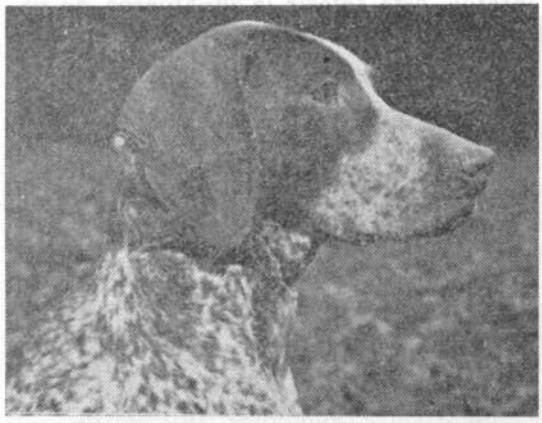

237

134

Înălțimea :
M. 47—56 cm ; ideal 50—55 cm
F. 47—56 ; ideal 50—55 cm

Greutatea :
M. 17—25 kg
F. 17—25 kg

Culoarea părului :
Fond alb cu pete maron ; complet maron sau maron cu alb pe cap și pe piept

BRAC FRANCEZ TIP PIRINEI DE TALIE MICĂ
Braque Français type Pyrenées de petite taille
FRANȚA

Are aceleași caractere morfologice și utilizări ca și Bracul francez tip Gascon, de care se deosebește în următoarele puncte : este un cîine rustic, impetuos și foarte iute, cu talie mai mică, suficient de musculos, cu capul mai scurt, urechile atașate mai sus, puțin mai scurte și fără falduri, spatele mai scurt, picioarele mai ușoare și uscate, părul mai scurt și mai fin.

238

133

M. 56—65 cm
F. 56—65 cm

Greutatea :
M. 25—32 kg
F. 25—32 kg

Culoarea părului :
Alb cu pete sau picăţele maron ; pete roşu deschis deasupra ochilor, pe bot şi pe picioare

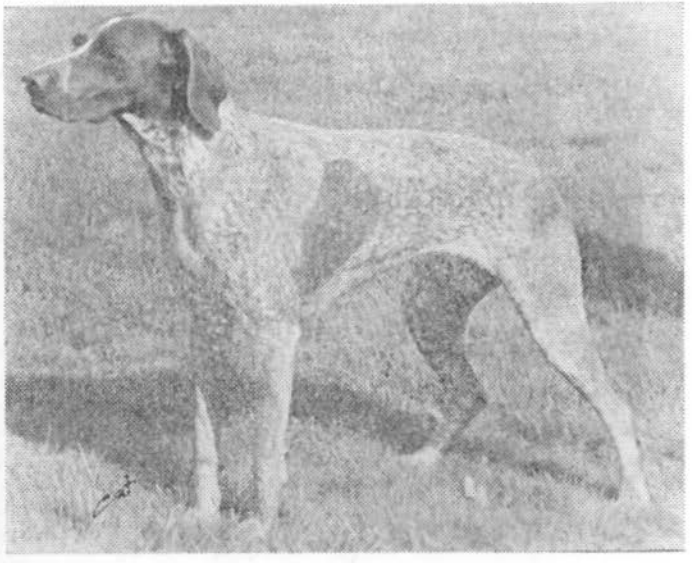

BRAC FRANCEZ TIP GASCON
Braque Français — type Gascogne
FRANŢA

Este strămoşul tuturor cîinilor pontatori francezi, urmaş al cîinelui italian „Cane de Rete" (cîine de plasă) adus în Franţa la sfîrşitul secolului al 16-lea odată cu Pointerul spaniol, cu care s-a încrucişat. Bracul francez a fost cunoscut şi apreciat în secolele al 17-lea şi al 18-lea fiind reprezentat în multe picturi şi descris în cărţile vechi de vînătoare sub numele de *Braque Charles*. În secolul al 19-lea şi începutul secolului al 20-lea a fost puţin apreciat de crescători ; interesul pentru această rasă a crescut din nou la sfîrşitul celui de-al doilea război mondial.

Cîine de constituţie puternică însă nu greoi, cu înfăţişare elegantă, nobilă. Capul, asemănător cu al Pointerului, nu este prea greu ; craniul este oval şi puţin bombat ; botul drept, lat, dreptunghiular, cu comisurile în cute atîrnînde ; ochii sînt de culoare închisă, maron sau galben ; urechile de lungime mijlocie prinse la înălţimea ochilor, cu vîrful rotunjit, atîrnă în falduri. Trupul este solid şi viguros, cu „salbă" la gît, pieptul lat şi adînc, spatele lung, drept şi lat. Picioarele sînt drepte şi musculoase. Coada, în general amputată, este prinsă în linie cu coapsa. Părul este aspru şi bogat, mai fin pe cap şi pe urechi.

Cîine cu caracter blînd, inteligent, cu excelente calităţi de vînător pontator despre care se spune că „a venit pe lume gata dresat". Totuşi, este necesar să fie instruit pentru a învăţa disciplina şi a i se tempera vioiciunea-i prea mare. Nu este sensibil la căldură şi frig, suportă bine setea.

Folosit la vînătoare de păsări, are un aret excelent şi un miros foarte fin. Vînează atît în munţi cît şi în cîmpie.

115

239 **BRAC SAINT GERMAIN**
Braque Saint Germain
FRANŢA

Este rezultatul încrucişărilor efectuate între Bracul francez şi Pointerul englezesc.

Cîine bine proporţionat, de talie mare, cu corp solid, cap puternic, craniu boltit şi uşor ascuţit ; nas mare, de culoare roz închis, ochii mari, galben-auriu, cu expresie blîndă, dulce şi francă ; urechile, ataşate în linie cu ochii, depărtate de cap, sînt subţiri şi suple. Trupul este puternic, musculos, pieptul lat şi adînc, spatele scurt şi drept. Coada ataşată sus, lungă ajungînd pînă la jaret, este purtată orizontal. Picioarele sînt drepte, lungi şi puternice. Părul este scurt, nu prea fin, însă niciodată aspru. Cîine elegant, de o mare finețe. Sistemul muscular este însă cam moale, osatura nu prea dezvoltată.

Este blînd, inteligent, devotat şi ascultător. Se dresează uşor, are simţ olfactiv bun însă nu are energie şi rezistenţă.

Este folosit la vînătoare de păsări. Este şi un bun însoţitor.

Înălţimea :
M. 50—62 cm
F. 54—59 cm

Greutatea :
M. 20—25 kg
F. 20—25 kg

Culoarea părului :
Alb mat cu pete portocalii, viu colorate

240 **PREPELICAR BRETON**
Epagneul Breton
FRANŢA

Rasă foarte veche, originea ei putîndu-se urmări pînă în timpul cruciadelor cînd s-au efectuat schimburi între cîinii francezi şi cei arabi. Acest prepelicar a fost rezultatul încrucişărilor între ogarul arab Slughi şi cîinii gonitori ai cruciaţilor, vechi prepelicari spanioli proveniţi din rasa Barbet. A apărut deseori în picturile şi tapiseriile franceze. În secolul al 16-lea s-a răspîndit în toată Franţa sub denumirea de *Prepelicar francez*. Mai tîrziu s-a stabilit în Bretania unde a primit şi infuzie de sînge englezesc, irlandez şi scoţian de la rasele de setteri respective.

95

Înălţimea :
M. 40—51 cm ; ideal 48—50 cm
F. 40—51 cm ; ideal 47—49 cm
Greutatea :
M. 15 kg
F. 13 kg
Culoarea părului :
Alb şi portocaliu ; alb şi brun ; alb şi negru

Cîine elegant, cu înfăţişare inteligentă şi mereu trează. Are un corp scurt şi îndesat, capul rotund, craniul de lungime mijlocie, botul destul de ascuţit, nasul maron sau roz, după culoarea blănii ; ochii de culoarea chihlimbarului închis, sînt vii şi expresivi ; urechile sînt ataşate sus, mai mult scurte decît lungi, uşor rotunjite, bine garnisite cu păr ondulat. Trupul este viguros, pieptul adînc, spatele drept, scurt şi compact ; coada este foarte scurtă din născare — ciot — iar cînd este mai lungă se amputează la 10 cm. ; este purtată drept sau atîrnîndă, deseori puţin sucită ; are în vîrf un smoc de păr. Picioarele sînt drepte, cu franjuri, musculoase şi osoase. Părul este fin, întins sau uşor ondulat pe întregul corp, puţin mătăsos, foarte des şi cu franjuri ondulate pe gît, pe burtă şi pe partea posterioară a picioarelor.

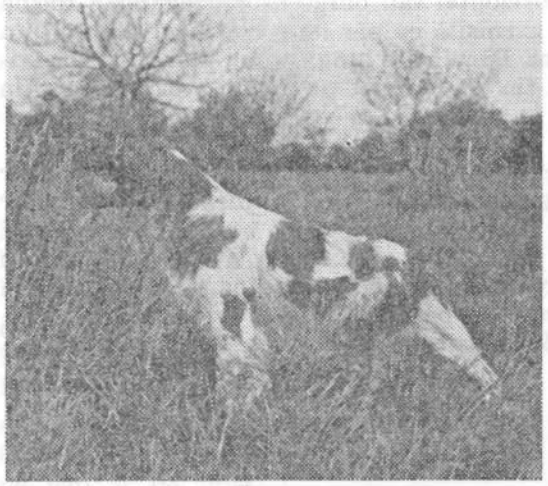

Este un cîine plin de temperament, simţitor, duios, tenace, cu miros foarte dezvoltat, devotat, iubeşte copiii. Se dresează uşor, cu blîndeţe. Este unul din ceî mai prietenoşi şi ascultători cîini.

Un excelent pontator şi aportor. Este folosit la vînătoarea de iepuri, potîrnichi şi sitari. Vînează în pădure şi desiş. Este şi un excelent însoţitor şi un bun paznic.

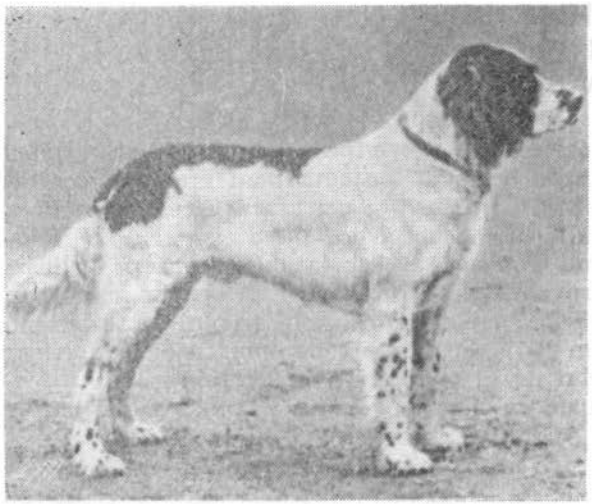

175

241 PREPELICAR FRANCEZ
Epagneul Français
FRANȚA

Urmaș direct al rasei „Chien d'Oysel", care a rezultat din încrucișarea efectuată cu mult timp în urmă între ogarul arab Sloughi, și Bracul Perdiguero spaniol ; este strămoșul tuturor ciinilor francezi de aceeași rasă. Încă din secolul al 16-lea s-a răspîndit în toată Europa. Reprezentări ale acestui cîine găsim în numeroase scene de vînătoare ale școlii de pictură flamande și olandeze. Pînă la sfîrșitul secolului al 18-lea a fost mult iubit și apreciat. Începînd însă din secolul al 19-lea, Prepelicarul francez a fost aproape complet uitat, interesul vînătorilor îndreptîndu-se către ciinii englezi. Mai tîrziu, către secolul al 20-lea, a fost restabilit așa cum fusese inițial, și prin selecționări diferite, s-au obținut exemplarele actuale.

Cîine robust, cu înfățișare nobilă, cu constituție puternică dar suplă ; capul foarte expresiv nu este prea mare, craniul este rotund și ușor convex, botul mai mult lung și destul de lat, nasul tare, bine deschis, ochii, destul de mari, de culoarea chihlimbarului închis, exprimă inteligență și bunătate ; urechile lungi, prinse destul de jos, în linie cu ochii, rotunjite la margine și puțin îndoite, sînt garnisite cu păr lung mătăsos și ondulat. Trupul este atletic, pieptul adînc, spatele destul de lung. Picioarele sînt musculoase și puternice, cu labe ovale și tari. Coada prinsă destul de jos, uneori lungă, este purtată orizontal sau oblic, ușor curbată în formă de „S" ; este garnisită cu păr lung mătăsos formînd un panaș minunat. Părul este lung, suplu, plat sau ușor ondulat, des și fin în special pe cap ; are franjuri la urechi, la gît, la picioare și la coadă.

Este un cîine inteligent, prietenos, ascultător, ușor de dresat, devotat, foarte vioi și jucăuș, cu caracter blînd.

Cîine polivalent, excelent pontator și aportor, folosit la vînătoare de păsări. Rezistent, vînează în terenuri dificile, în mlaștini și în ape repezi. Este și un perfect însoțitor.

Înălțimea :
M. 55—60 ± 2 cm
F. 54—58 ± 2 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Fond alb cu pete maron, cu sau fără picățele

242

114

Înălțimea :
M. 52—58 cm
F. 52—58 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Maron și cenușiu-roșcat cu reflexe ruginii

243

108

Înălțimea :
M. 55—60 cm ; maxim 62 cm
F. 55—60 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Gri pătat cu pete maron ; pete mici roșcate pe cap și pe labe

PREPELICAR DE PONT AUDEMER
Epagneul de Pont Audemere
FRANȚA

Este produsul încrucișării între Spaniel Normand și Irish Walter Spaniel. Puțin răspîndit, este folosit mai ales de vînătorii din regiunile mlăștinoase din Normandia și Picardia.

Cîine rustic, cu constituție puternică, cu osatură solidă ; capul este bine proporționat fără a fi prea greu, craniul rotund, nasul de culoare brună, destul de ascuțit ; ochii de culoarea chihlimbarului închis sau castanii, destul de mici, au privire blîndă ; urechile de mărime medie, plane, prinse mai mult jos, sînt acoperite de păr lung mătăsos și foarte creț care, împreună cu moțul de păr bogat din vîrful capului, tot așa de creț, formează o frumoasă perucă creață care încadrează minunat capul cîinelui. Trupul este viguros, pieptul profund și lat, spatele drept sau ușor convex. Picioarele cu musculatură puternică sînt drepte. Coada prinsă aproximativ la înălțimea coapselor, amputată de obicei 1/3, este purtată drept ; mai groasă la bază, este acoperită cu păr creț ; cînd este lungă, este puțin curbată. Părul este gros, aspru și creț, cu aparență de hirsut, foarte bogat pe urechi și moțul din vîrful capului.

Cîine vioi, inteligent, curajos, devotat. Iubește copiii, fiind foarte afectuos, blînd și răbdător cu ei.

Execelent pontator și aportor în stuf, mlaștină și în special în apă, mediul lui favorit ; este folosit la vînătoare în orice teren și mai ales în apă. De asemenea, este un excelent cîine de însoțire și un bun paznic.

PREPELICAR PICARD
Epagneul Picard
FRANȚA

Este o varietate a Prepelicarului francez. S-a dezvoltat mai ales în Picardia și valea rîului Somme, unde este cunoscut de mult timp. Are aceleași caractere morfologice și utilizări ca și Prepelicarul francez de care se deosebește numai prin culoarea părului.

244

174

Înălțimea :
M. 55—60 cm
F. 50—55 cm

Greutatea :
M. 25 kg
F. 25 kg

Culoarea părului :
Maron-ruginiu cu sau fără pete albe

GRIFFON CU PĂR LÎNOS
Boulet ; Griffon à poil laineux
FRANȚA

Acest vechi Griffon francez este urmașul mult îmbunătățit al rasei Barbet. A fost creat de un comerciant, Boulet. În prezent această rasă este aproape complet dispărută.

Cîine robust, inteligent, cu înfățișare hirsută, cu capul potrivit de mare, botul lung și lat, garnisit cu o mustață puternică. Ochii de culoare galben-deschis, prevăzuți cu sprîncene stufoase, au o privire inteligentă și bună. Urechile atașate destul de jos, atîrnate, sînt ușor sucite și bine acoperite cu păr neted sau ondulat. Trupul este viguros, pieptul adînc și lat, spatele drept și puternic. Picioarele sînt musculoase, drepte, acoperite cu păr lung. Coada dreaptă, bine purtată, este acoperită cu păr însă fără panaș. Părul este neted sau puțin ondulat, însă nu creț și nu prea mătăsos.

Este rezistent, energic, tenace, ascultător, afectuos, inteligent. Are caracter bun, este devotat stăpînului.

Excelent vînător, cu miros fin, este folosit la vînătoare în teren mlăștinos. De asemenea, este un bun cîine însoțitor.

Chinofilia, *în sensul dragostei și preocupării pentru cîinele de rasă, care a condus la organizarea expozițiilor de frumusețe, a concursurilor de selecție, a campionatelor de lucru pentru cîinii utilitari, a manifestărilor sportive canine, este creație britanică.*

Expozițiile canine de frumusețe au ca scop selecționarea reproducătorilor în vederea ameliorării calității raselor existente. În expoziții, arbitrul apreciază nu frumusețea în sine (în fond toți cîinii sînt frumoși), ci compară cîinele cu cerințele standardului, deci apreciază caracteristicile lui morfologice și de comportament, corespunzător utilității practice. În expozițiile canine se apreciază continuitatea rasei și se atribuie fiecărui cîine o evaluare, crescîndă, pînă la titlul de campion, decernat acelor exemplare menite să participe la perpetuarea rasei.

Făcînd proba unei activități intense, calificate și perseverente, desfășurată, adesea, timp de ani și ani de zile, crescătorii de cîini de rasă folosesc expozițiile canine în vederea îmbunătățirii continue a calității produșilor și adaptarea la cerințele sociale.

Prima expoziție de cîini a avut loc la 28—29 iulie 1859, în localitatea Newcastle din Anglia. Au fost prezenți peste 50 de cîini de aret, setteri și pointeri. 14 ani mai tîrziu, la 1 aprilie 1873, a fost fondat, la Londra, English Kennel Club — Clubul englez al crescătorilor de cîini. Exemplul a fost urmat și de alte țări : în 1884 a fost fondat American Kennel Club, iar în 1898, Kennel Club italian.

În Statele Unite ale Americii, prima expoziție canină a fost organizată în 1875 și, timp de un secol au fost prezentați, într-o expoziție, în medie, cam 50 de cîini, în timp ce astăzi participă mai mult de 7 000 de cîini la aceiași manifestație.

Mai amintim că primul club al cînelui de rasă a fost al Bulldogului, înființat în 1875.

245

107

Înălțimea :
M. 55—60 cm
F. 50—55 cm

Greutatea :
M. 25 kg
F. 25 kg

Culoarea părului :
Cenușiu-albăstrui ca oțelul cu pete brune ; brun complet ; alb și maron ; alb și portocaliu

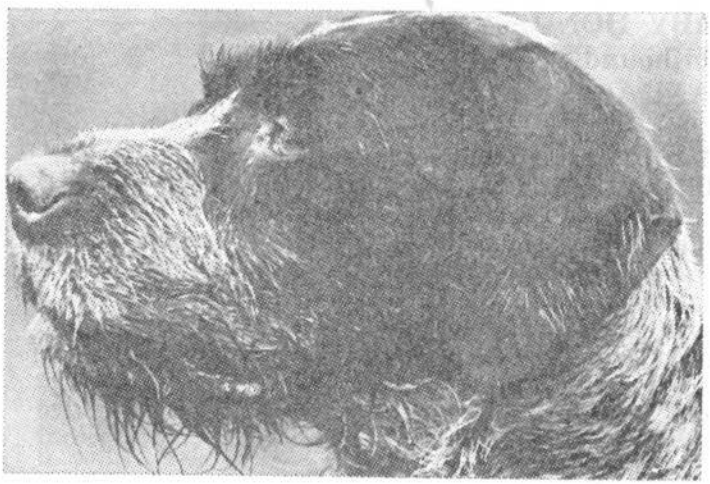

GRIFFON CU PĂR ASPRU
Griffon d'Arret à poil dur
FRANȚA

Rasă veche cunoscută încă din timpul lui Xenofon, cu 400 de ani înaintea erei noastre, care l-a descris în operele sale. Exemplarele de azi provin din cîinii cu păr aspru pontatori — prepelicarii europeni — ca rezultat al unei creșteri îngrijite, efectuată de crescătorul E. K. Korthals care, printr-o selecție anevoioasă a cîinilor pontatori din Olanda, Elveția, Germania și Franța și prin încrucișare cu diferitele tipuri de cîini din rasele germane cu păr aspru, a obținut un cîine omogen — Griffonul cu păr aspru. Răspîndit și iubit în toată lumea, Griffonul este singurul cîine pontator-prepelicar, continental, căruia nu i s-a efectuat infuzie de sînge englezesc.

Tipic pentru acest cîine este soliditatea și severitatea sa. Are corpul alungit, capul lung acoperit de păr aspru însă nu prea des, sprîncene stufoase și o mustață pronunțată. Craniul de lățime medie este mai mult rotund, botul la fel de lung ca și craniul, de formă pătrată, nasul întotdeauna maron, bine deschis. Ochii mari de culoare gălbuie sau maronie au o expresie inteligentă. Urechile de lungime mijlocie, plane, lipite de cap, prinse nu prea adînc, sînt bine acoperite cu păr scurt, amestecat cu păr lung, mai puțin aspru decît pe restul corpului. Trupul este viguros și lung, pieptul adînc și nu prea lat, spatele puternic, mai mult lung. Picioarele sînt drepte și puternice, acoperite cu păr mai des pe pulpe, care poate fi sau lățos, sau neted, sau ușor zbîrlit. Coada nu depășește jaretul ; este purtată orizontal, deseori cu vîrful puțin ridicat ; amputată 1/3 sau 1/4, este acoperită cu un păr bogat, fără panaș. Părul este tare și țepos, asemănător cu al porcului mistreț. Unii cîini au guler din păr moale, lînos ; sub părul țepos care îi acoperă corpul se află un puf fin și ușor. În general, părul este bine lipit de piele formînd un acoperămînt impermeabil, ceea ce îi conferă cîinelui o rezistență remarcabilă la intemperii, la vînătoarea în mlaștini și în apă.

Cîine robust, inteligent, vesel, devotat și credincios. Foarte afectuos, iubește mult copiii.

Excelent vînător în toate terenurile și în orice climă, cu simțul olfactiv deosebit. Este folosit la vînătoare pentru orice fel de vînat. Este și un minunat cîine de însoțire și un excelent paznic.

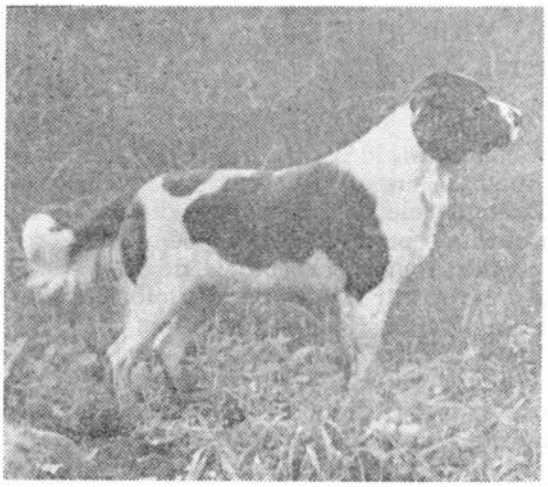

246

224

PREPELICAR OLANDEZ
Drentsche Patrijshond
OLANDA

Înălţimea :
M. 56—63 cm
F. 56—63 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb cu pete brune sau portocalii

De o vechime considerabilă ce urcă mult înaintea erei noastre, este originar din provincia neerlandeză Drentsche, de la care a luat şi numele.

Cîine bine proporţionat, cu trupul puţin mai lung decît înălţimea, capul scurt, de formă dreptunghiulară, craniul mai mult lat şi plat, cu bot tronconic şi nas bine dezvoltat, de culoare brună. Ochii de culoarea chihlimbarului au o expresie inteligentă. Urechile ataşate sus atîrnă lipite de fălci, fără falduri, mai late la bază, subţiindu-se spre vîrfuri ; pe partea exterioară sînt acoperite cu păr bogat, ondulat, formînd franjuri ; la partea inferioară au un păr mai scurt. Trupul solid, pieptul adînc şi spatele puternic îi dau o înfăţişare de forţă, de vigoare. Coada ataşată mai mult sus este purtată în jos sau ca o sabie ; în mişcare este purtată aproape orizontal. Nu se amputează. O caracteristică a acestei rase este că atunci cînd prepelicarul mişcă din coadă, în special cînd a depistat vînatul, coada are o mişcare rotundă, de cerc. Picioarele sînt drepte şi musculoase. Părul este des, de lungime mijlocie ; prezintă franjuri bogate şi frumoase pe urechi, pe picioare şi pe coadă.

Este un cîine inteligent, afectuos.

Excelent pontator şi aportor, cu miros deosebit, perseverent în atacarea vînatului, este folosit la vînătoarea de prepeliţe şi mai ales la vînătoarea în apă. Este şi un minunat cîine de însoţire.

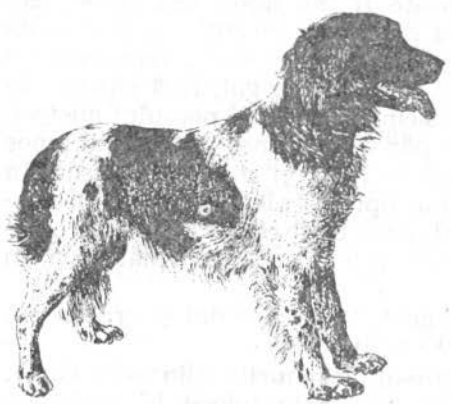

247

222

STABY HOND
Stabijhound
OLANDA

Este o rasă autohtonă olandeză.

Cîine foarte puternic, mai mult lung decît înalt, cu cap uscat, proporţionat faţă de corp, mai mult lung decît lat, craniul uşor bombat, nu prea îngust, bot puternic care se subţiază spre nas. Ochii rotunzi plasaţi orizontal, de mărime mijlocie, au privirea blîndă. Urechile ataşate jos, de lungime mijlocie, în formă de spatulă, sînt acoperite cu o blană de păr care constituie particularitatea acestei rase : un păr destul de lung la baza urechii, care însă se scurtează din ce în ce, pînă ajunge să fie scurt de tot la partea inferioară a urechii. Trupul

248

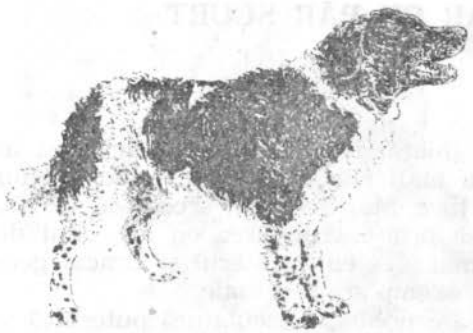

221

SPANIEL OLANDEZ
Wetterhound
OLANDA

Înălțimea :
M. circa 55 cm
F. 52 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru ; brun-alb sau albastru-alb

Rasă autohtonă olandeză.

Cîine modest, solid construit fără a fi greoi. Are capul puternic, uscat, proporționat față de corp, craniul ușor bombat, mai mult lat decît lung, botul puternic, bine triunchiat, nasul drept, bine dezvoltat. Ochii de mărime mijlocie sînt ovali, puțin oblici, inteligenți și expresivi. Urechile de lungime medie sînt în formă de spatulă. Ca și la Staby Hond, o particularitate a rasei o constituie faptul că la baza urechii părul este lung și ondulat, apoi se scurtează tot mai mult pînă ce la partea inferioară ajunge scurt de tot. Trupul este viguros, pieptul mai mult lat decît adînc, spatele scurt și drept. Picioarele sînt puternice și drepte. Coada este rulată în spirală, curbată deasupra coapsei : această spirală constituie podoaba cîinelui. Părul ce acoperă întregul corp este format din bucle dese, în afară de cap unde este scurt ; părul buclelor este ferm, des și destul de gros, puțin gras la pipăit.

Cîine puternic, voluntar, vioi și foarte curios, vrea să știe și să vadă totul. Este agresiv, curajos și devotat.

Excelent vînător în apă, este folosit la vînătoarea de vidre, În ultimul timp, este tot mai mult folosit ca un foarte bun paznic.

Înălțimea :
M. maxim 50 cm
F. 48 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Multicolor : alb, negru, albastru, brun, portocaliu

este viguros, pieptul mai mult lat decît adînc, spatele drept și lung. Picioarele sînt puternice, cu osatură solidă, drepte și musculoase. Coada lungă pînă aproape de călcîi este purtată cu o mică curbură la vîrf, acoperită cu păr lung, neondulat și nici mătăsos. Părul este lung și plat pe trup, ușor ondulat pe coapse, scurt pe cap ; păr bogat pe picioare și coapse, însă nu mătăsos.

Este un cîine inteligent, calm, blînd, afectuos și devotat, vigilent, ascultător, iubește mult copiii.

Este folosit la vînătoare și ca un bun cîine de însoțire.

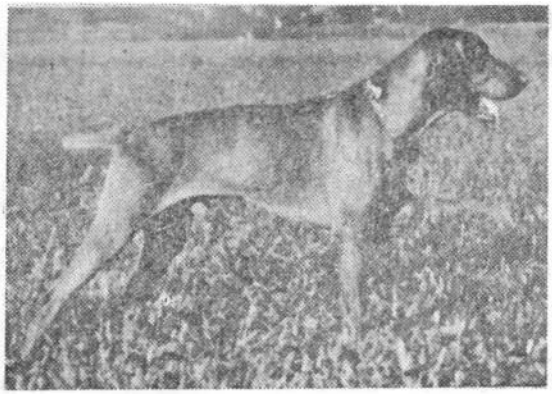

249

57

Înălţimea :
M. 57—62 cm
F. 53—58 cm

Greutatea :
M. 22—28 kg
F. 22—28 kg

Culoarea părului :
Toate nuanţele de galben închis cu reflexe roşiatice fără nici o pată ; se preferă tonurile închise

BRAC MAGHIAR CU PĂR SCURT
Viszla
UNGARIA

Rasă veche maghiară. Provine din încrucişarea în secolul al 18-lea a unui cîine gonitor maghiar cu un cîine de vînătoare turc. Mai tîrziu, în secolul al 19-lea, rasa se ameliorează prin încrucişarea cu alţi cîini de vînătoare străini, mai ales cu Pointerul şi Bracul german, obţinîndu-se exemplarele actuale.

Cîine cu înfăţişare nobilă, musculatură puternică şi osatura fină, cu tendoane de oţel, cap nobil, uscat, craniul lat, uşor bombat şi musculos, nasul drept, botul lat, bine dezvoltat. Ochii nu prea mari, dar destul de proeminenţi, de culoare închisă, au o privire vie şi inteligentă. Urechile rotunjite la margini şi în formă de „V", atîrnă pe lîngă cap. Trupul este viguros, pieptul bombat, de înălţime medie, cu muşchi bogaţi ; spatele drept, scurt şi musculos. Picioarele sînt drepte, musculoase, uscate, cu tendoane puternice. Coada ataşată puţin mai jos, de grosime medie, amputată 2/3 din lungime, este purtată orizontal cînd animalul se mişcă. Părul este scurt şi neted, bine lipit de corp şi fără puf.

Este un cîine inteligent, calm dar cu temperament viu. Afectuos, ascultător, uşor de dresat, activ.

Foarte bun cîine de aret. Vînează în orice teren. Aportează magistral. Lucrează şi în apă. Este folosit la orice fel de vînătoare. Este şi un bun cîine însoţitor.

250

239

Înălţimea :
M. 57—64 cm
F. 53—60 cm

Greutatea :
M. 22—30 kg
F. 22—30 kg

Culoarea părului :
Toate nuanţele de galben închis cu reflexe roşiatice fără nici o pată

BRAC MAGHIAR CU PĂR ASPRU
Viszla
UNGARIA

Are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Bracul maghiar cu păr scurt, deosebindu-se de acesta numai la structura părului care este aspru, tare şi mat. Părul de pe fălci este scurt ; la bărbie, părul lung de cca. 2 cm. formează o barbă ; părul de pe cap este scurt şi aspru, neted şi mat ; ceva mai lung este părul de pe urechi ; pe corp, părul scurt, aspru şi mat este bine lipit de piele ; pe părţile inferioare părul este des, mai lung şi bine aderent.

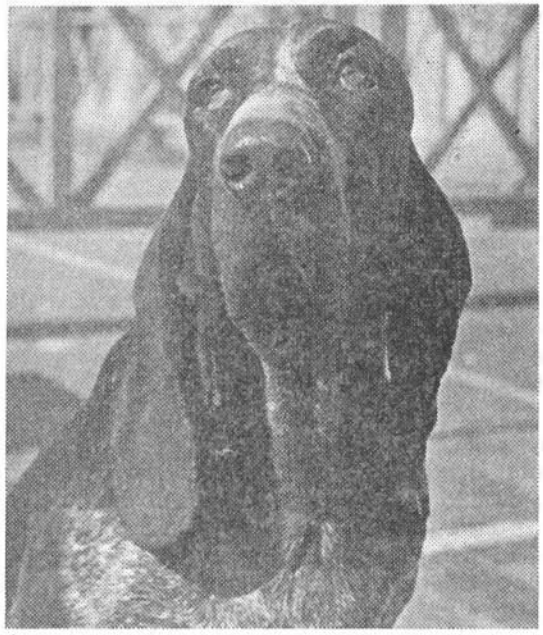

251

BRAC ITALIAN
Bracco Italiano
ITALIA

După opinia mai multor chinologi, Bracul italian este cel mai vechi dintre toţi cîinii de rasă brac din Europa. Se găseşte pe efigiile egiptene de pe timpul faraonilor, se vorbeşte despre el în operele lui Pliniu şi Xenofon. Dante îl menţionează, de asemenea. Vechi marmore romane reprezintă cîini foarte asemănători cu acest brac. A devenit nemuritor prin sculptura lucrată de Benvenuto Cellini, aflată azi la Louvru. Bracul italian a cunoscut vîrsta de aur în Evul Mediu şi în epoca Renaşterii. Se presupune că ar proveni din încrucişarea cîinilor gonitori cu asirianul Mastiff. În secolul al 19-lea a cunoscut un declin, interesul vînătorilor fiind îndreptat către rasele englezeşti. În secolul al 20-lea rasa reînvie, se dezvoltă iarăşi şi devine cunoscută şi răspîndită.

202

Cîine viguros, cu aspect armonios, cu capul potrivit de mare purtat sus, nasul şi botul bine dezvoltate. Ochii cu expresie inteligentă şi serioasă sînt de culoare gălbuie sau crem, după culoarea părului. Urechile prinse adînc, mari, fine, atîrnă pe lîngă cap, uşor sucite şi puţin rotunjite la margini. Trupul este solid, pieptul adînc şi lung, spatele drept şi musculos. Picioarele sînt puternice, drepte, cu osatură solidă. Coada ataşată adînc, de grosime medie, amputată la 13—15 cm., este purtată orizontal sau uşor oblic. Părul este scurt, des şi lucios.

Înălţimea :
M. 55—67 cm
F. 55—67 cm

Greutatea :
M. 25—40 kg
F. 25—40 kg

Culoarea părului :
Alb ; alb cu pete portocalii sau aurii ; alb cu pete mari brune ; alb tărcat cu brun ; gri-albastru cu brun

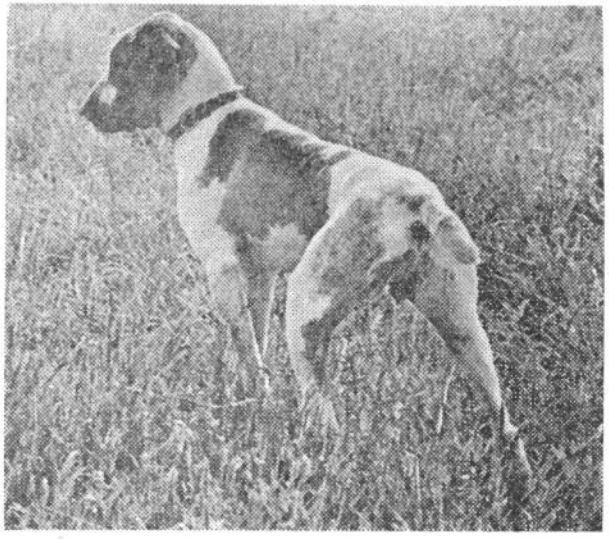

Un cîine calm, docil, inteligent, cu mişcări libere şi salturi lungi şi rapide.

Bun cîine de aret şi excelent aportor, este folosit la orice fel de vînătoare. Este şi un admirabil paznic şi un bun cîine de însoţire.

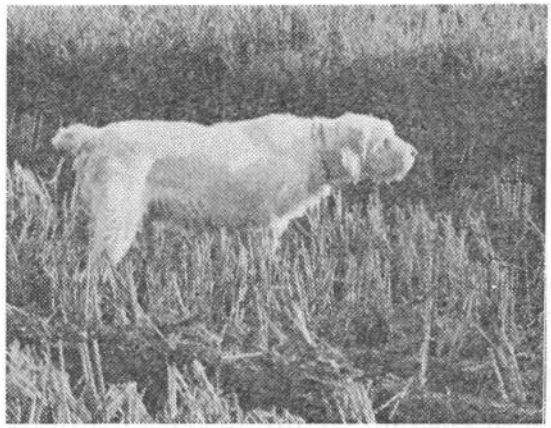

252

GRIFFON ITALIAN SPINONE
Spinone Italiano
ITALIA

Rasă foarte veche a cărei origine nu este prea clară. Se presupune că ar fi cunoscută înaintea erei creştine ; unii susţin că ar fi originară din Rusia, iar alţii îi atribuie ca ţară de baştină Piemontul, de unde a emigrat în Franţa şi ar fi devenit strămoşul grifonilor francezi. Această ultimă opinie ar fi confirmată prin existenţa unui tablou de Mantegna, aflat la Palatul ducal din Mantua, unde este reprezentat un cîine foarte asemănător cu Griffonul italian.

165

Are o structură ce se apropie de aceea a Bracului italian, ceva mai greoi însă. Griffonul italian este un cîine puternic, cu cap greu şi hirsut, craniul uşor bombat, botul destul de lung şi uşor rotunjit ; ochii sînt mari, de culoare brună sau gălbui deschis, cu privire inteligentă şi pătrunzătoare ; urechile moderat de lungi sînt ataşate în linie cu ochii. Trupul este destul de solid, pieptul bine coborît, linia spatelui puţin curbată ; picioarele sînt robuste, drepte, nervoase şi musculoase. Coada, amputată la 20 cm., este acoperită cu păr scurt ; părul este aspru şi zbîrlit, lung de cca 4 cm. pe corp, mai scurt pe picioare ; este mai lung şi ciufulit la sprîncene şi la fălci, formînd barbă şi mustaţă la bot. Un puf lung, des, stufos, acoperă întregul corp protejînd animalul de frig.

Înălţimea :
M. 60—70 cm
F. 58—65 cm

Greutatea :
M. 32—37 kg
F. 28—32 kg

Culoarea părului :
Alb ; alb cu pete portocalii sau brune

Este inteligent, ascultător, uşor de dresat, devotat.

Cu simţul olfactiv bine dezvoltat, este un bun cîine de aret şi excelent aportor. Foarte bun înotător, rezistent la intemperii, este folosit la orice fel de vînătoare : vînează în mlaştini, în păduri şi desişuri, în terenuri stîncoase. Este şi un bun cîine de însoţire.

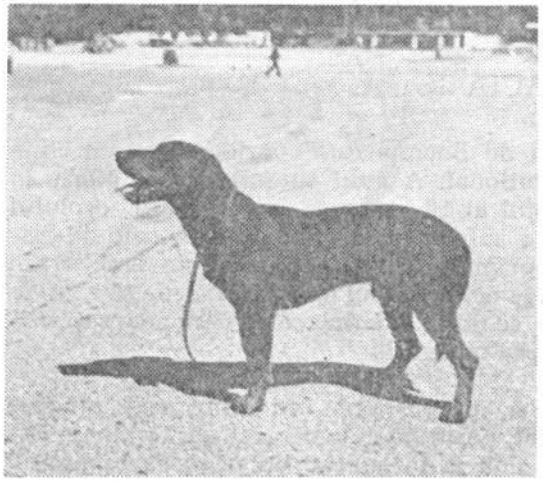

253

187

Înălţimea :
M. 56 ± 4 cm
F. 52 cm ± 4 cm

Greutatea :
M. 20—27 kg
F. 16—22 kg

Culoarea părului :
Galben şi maron ; unicolor sau pătat

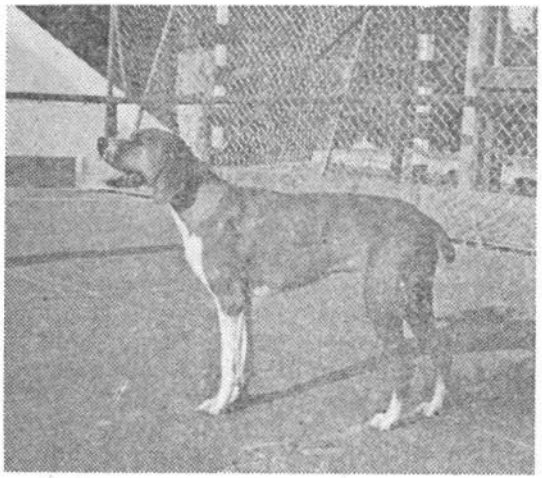

BRAC PORTUGHEZ
Perdigueiro Portugues
PORTUGALIA

Rasă autohtonă portugheză a cărei origine foarte veche este cunoscută încă din primele decade ale secolului al 14-lea.

Cîine de talie medie, tip bracoid, construit proporţionat, cu aspect armonios, cu structură solidă, dublată de o mare supleţe în mişcări. Capul de formă pătrată, echilibrat faţă de mărimea corpului, este destul de mare însă nu greoi ; craniul este uşor bombat. Ochii simetrici, mari, castanii sau întunecaţi, ovali, au privirea vie şi expresivă. Urechile de lungime mijlocie, subţiri, suple, acoperite cu păr fin şi scurt, mai late la bază, atîrnă de-a lungul capului. Trupul este viguros, pieptul înalt şi mare, destul de adînc, spatele scurt, lat şi drept. Picioarele sînt puternice, elastice şi musculoase. Coada amputată un sfert din lungime, dreaptă, puternică la bază, subţiindu-se puţin spre vîrf, atîrnă în lungul coapselor ; în mişcare este purtată orizontal sau ceva mai sus însă niciodată vertical sau deasupra spatelui. Părul este scurt, tare şi des ; mai scurt şi mai fin pe cap şi în special pe urechi, unde este foarte moale la pipăit, catifelat.

Cîine tenace, neobosit la lucru, afectuos, subtil, ascultător, sociabil, graţios şi calm. Plăcerea lui este să aducă vînatul.

Excelent la aret, cu o atitudine spectaculoasă, este folosit la orice fel de vînătoare. Este şi un foarte bun cîine de însoţire.

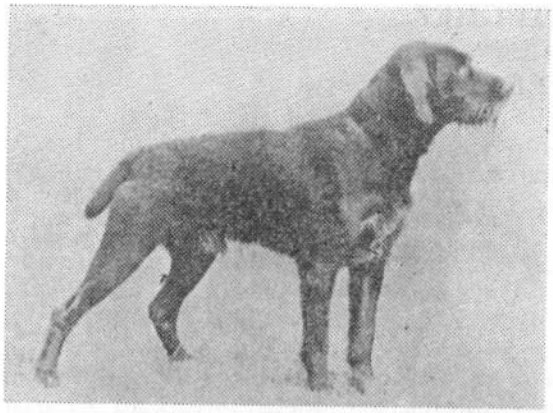

254

245

Înălțimea :
M. 60—66 cm
F. 58—62 cm

Greutatea :
M. 28—34 kg
F. 22—28 kg

Culoarea părului :
Cenușiu întunecat cu sau fără pete brune ; brun cu pete pe piept și picioare ; brun fără pete

PREPELICAR DE BOEMIA CU PĂR ASPRU
Cesky Fousek
CEHOSLOVACIA

Prepelicarul de Boemia este considerat ca un cîine de vînătoare național. A avut timpul său de glorie la mijlocul secolului al 19-lea pînă la începutul secolului al 20-lea, cînd a suferit un declin fiind pe cale de dispariție. După primul război mondial, prin ameliorare cu aport de sînge de la Bracul german, începe să reînvie și, prin selecție, se obțin exemplare de cîini adaptați mai bine la vînătoarea modernă.

Cîine viguros, proporționat, cu capul osos, îngust și lung, botul lat, nasul de culoare închisă. Ochii de culoare castanie pînă la întunecat au privirea blajină și calmă. Urechile prinse foarte sus, mai late la bază, îngustîndu-se spre vîrfuri, sînt rotunjite la margini ; lungimea lor ajunge la 2/3 din fălci. Trupul este puternic, pieptul oval și potrivit de lung, spatele scurt și solid. Picioarele sînt drepte, musculoase, cu osatură puternică. Coada prinsă în linie cu spatele este amputată 3/5 din lungimea ei. Părul este de trei feluri : un puf moale și des, lung de 1,5 cm. ; părul de protecție, lung de 3—4 cm., tare și aspru ; părul lung de 5—7 cm., dur și neted, acoperă pieptul, burta, linia spatelui și umerii ; la bot formează barbă.

Este un cîine de lucru neobosit, vînează în orice teren, lucrează cu vigoare, într-un mod aristocratic.

255

106

PREPELICAR ALBASTRU DE PICARDIA
Epagneul bleu de Picardie
FRANȚA

Provincia lui de baștină este Picardia.

Cîine foarte frumos, elegant, cu înfățișare distinsă. Corpul este proporționat, capul impunător, purtat vesel, craniul rotund și mare ; ochii sînt de culoarea chihlimbarului închis, privirea francă și expresivă. Urechile lungi, destul de joase, acoperite cu păr lung, suplu și mătăsos, încadrează minunat capul. Trupul este viguros, pieptul adînc și destul de lat, spatele de lungime mijlocie este solid. Picioarele sînt drepte, musculoase, acoperite cu păr lung, în franjuri. Coada nu prea lungă

256

105

BARBET
FRANȚA

Este o veche rasă franceză a cărei origine nu este prea clară. Acest cîine a contribuit prin aport de sînge la îmbunătățirea multor rase — Griffon, Caniche, prepelicari, ciobănești, Briand etc. La toate aceste rase se regăsesc calitățile sale deosebite : echilibru, vigoare, temperament viu.

Cîine viguros, îndesat, puternic, cu capul micuț, craniul rotund și destul de lat, botul relativ scurt, de formă pătrată, nasul de culoare brună sau neagră. Ochii sînt rotunzi, acoperiți de sprîncene lungi, dese și stufoase. Urechile atașate jos, lungi, plate, sînt împodobite cu un păr lung și creț, formînd șuvițe. Trupul este lung, pieptul adînc, lat, destul de dezvoltat, spatele ușor convex. Picioarele sînt drepte, puternice și musculoase, cu osatură solidă : cele din față sînt acoperite cu păr lung. Coada atașată jos are vîrful puțin ridicat în formă de cîrlionț. Părul este lung, ondulat și chiar creț, formînd șuvițe care adesea sînt unite. Blană bogată, moale și creață este caracteristica rasei Barbet.

Este un cîine inteligent, curajos, insensibil la frig, excelent înotător, bun vînător în apă. Foarte afectuos și devotat stăpînului, iubește mult copiii.

Este folosit la orice fel de vînătoare. De asemenea, este un minunat cîine de însoțire.

Înălțimea :
M. 45—55 cm
F. 45—55 cm

Greutatea :
M. 20—25 kg
F. 20—25 kg

Culoarea părului :
Gri ; negru ; cafeniu deschis ; alb murdar ; alb și maron ; alb și negru

---

Înălțimea :
M. 57—60 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Gri-negru pătat cu pete mari maron cu reflexe albăstrii ; pete roșcate pe cap și pe picioare

formînd două curbe convexe și concave este împodobită cu păr bogat, mătăsos ; este purtată cu distincție. Părul este fin și scurt pe cap, mai lung și ușor ondulat pe restul corpului.

Cîine vesel, inteligent, blînd, ușor de condus, foarte rezistent la intemperii.

Avînd nas fin și fiind un excelent cîine de aret, este folosit la vînătoare de animale mici și mari, dar în special la iepuri și rațe sălbatice. Lucrează în orice teren.

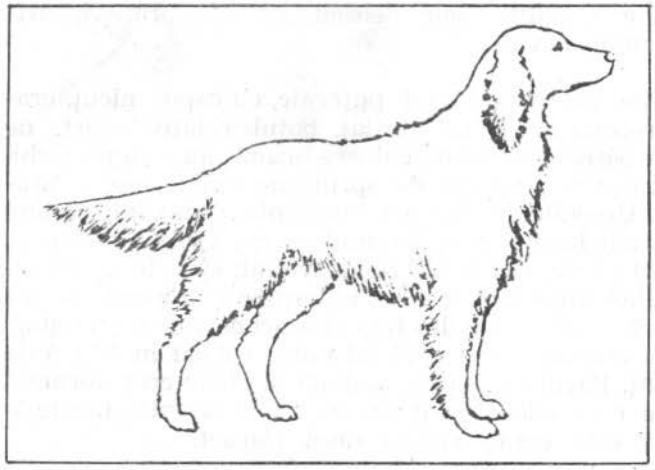

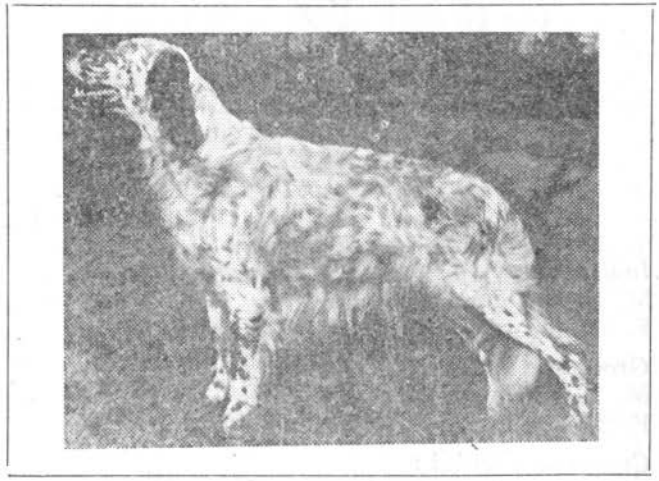

a) Cu probe de lucru

257. Pointer
258. Setter englez
English Setter
259. Setter roșu irlandez
Irish Red Setter
260. Setter Gordon
Gordon Setter
261. Retriever cu blana buclată
Curly Coated Retriever
262. Retriever cu blana netedă
Flat Coated Retriever
263. Retriever auriu
Golden Retriever
264. Labrador Retriever
265. Cîine de aport din Chesapeack Bay
Chesapeack Bay Retriever
266. Clumber spaniel
Epagneul Clumber
267. Cocker spaniel
English Cocker Spaniel
268. Field spaniel
Epagneul Field
269. Spaniel de apă, irlandez
Irish Water Spaniel
270. Spaniel săritor englez
English Springer Spaniel
271. Spaniel Sussex
272. Spaniel de apă, american
American Water Spaniel
273. Welsh spaniel săritor
Welsh Springer Spaniel

b) Fără probe de lucru

274. Cocker spaniel american
American Cocker Spaniel

Această grupă cuprinde cîinii de vînătoare insulari (formați în Anglia, Scoția, Irlanda și Țara Galilor), cu excepția terrierilor din grupa a 3-a și a cîinilor de vînătoare obișnuiți din grupele a 5-a și a 6-a. În cadrul grupei se găsesc prepelicarii pontatori specializați la vînatul mic de șes, caracterizați printr-un temperament foarte vioi, cheta largă și miros excelent, pasionați pentru a căuta, blînzi și atașați, reprezentați prin rasele : Pointer, Setter alb (Setter englez), Setter Gordon (Setter scoțian) și Setter roșu (Setter irlandez) și cîinii care caută dar nu rămîn în aret ci stîrnesc vînatul simțit, cîini de utilitate multiplă, caracterizați prin temperament vioi, chetă strînsă, rezistenți la oboseală, la căldură și intemperii, miros bun și pasiune pentru aportare, reprezentați de Springer-spanieli și Cocker spanieli, folosiți pentru vînatul mic din desișuri, bălți, terenuri mlăștinoase.

Instruirea în materie de vînătoare a dezvoltat considerabil, la diferite rase de cîini, capacitățile latente ale strămoșilor. Crescătorii englezi au excelat în această direcție. Ei au considerat și consideră că după ce cîinele a asimilat un anumit nivel de antrenament pentru vînătoare, a devenit necesară specializarea. Conservatori, britanicii au mers pe linia creerii de rase „profilate" pe puține specii de vînat, rase cărora li se cereau puține moduri de a acționa, dar de o manieră perfectă.

Din instinct, orice bun cîine de vînătoare ajuns în teren este gata să caute și să doboare sălbăticiunile. În comparație cu oricare alt animal din preajma omului, cîinele este capabil să fie modelat și adaptat. Mai mult, el a fost întotdeauna apt nu numai să asculte și să învețe, ci și să transmită progeniturii sale, generație după generație, ceea ce a învățat.

Dar acest lucru nu era de ajuns și omul l-a învățat și altele : astfel, a fost creat cîinele de aret care, atît prin aptitudini cît și prin instruire, trebuie să se oprească în momentul cînd a găsit vînatul. Crescătorii englezi au creat, cu un secol și jumătate în urmă, Pointerul, care a devenit repede celebru în toată lumea. În secolele al 17-lea și al 18-lea, cînd vînătoarea s-a transformat în eveniment monden, cu amplă și fastuoasă punere in scenă, s-a dezvoltat în Anglia, pentru vînătorile de cerbi și vulpi, mari și nobile rase, apte să lucreze în haite, acompaniate, în sunetele cornului, de vînători. Pictura a ilustrat, cu precădere, dragostea pe care omul a purtat-o cîinelui său și, totodată, ne-a oferit imaginea calităților pe care le aveau rasele preferate în acele vremuri.

Nr. curent	Nr. standardului F.C.I.	Denumirea rasei. Țara de origine. Istoric, descriere morfologică, utilizare
1	257	**POINTER** ANGLIA

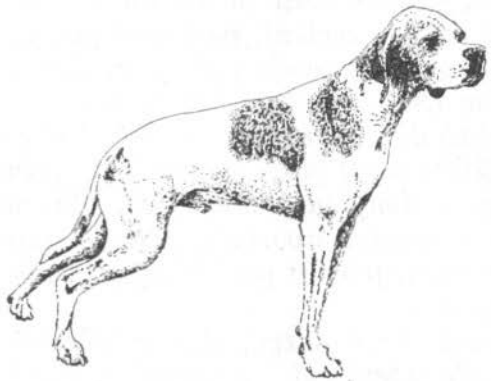

Înălțimea : *Greutatea :*
M. 63—68 cm M. 20—30 kg
F. 61—66 cm F. 20—30 kg ; ideal 25 kg

Culoarea părului :
Galben și alb ; portocaliu și alb ; maroniu și alb ; alb-negru ; negru-roșcat ; alb cu pete castanii, negre sau galbene, mai mici sau mai mari, tipice fiind cele așezate pe cap și la baza cozii

Asupra originii Pointerului părerile chinologilor nu sînt unitare. Bazîndu-se pe unele indicații ale naturaliștilor Xenofon și Pliniu cel Bătrîn și pe asemănarea Pointerului de astăzi cu unele sculpturi anterioare erei noastre, unii susțin că ar fi fost cunoscut încă din antichitate ; alții că ar fi fost format mult mai recent prin încrucișări între Bracul francez și ogarii englezi. Cert este că strămoșul acestei rase a fost Bracul spaniol adus în Anglia în anul 1713 de ofițerii englezi. Prin mai multe încrucișări cu cîinii din rasele Brac francez și Brac italian cu Copoiul pentru vulpi, cu Buldogul și cu Ogarul, printr-o selecție atentă, severă și îngrijită, s-a format Pointerul de astăzi. Marele chinolog William Arkwright a contribuit mult la fixarea omogenității acestei rase ; a scris și o biografie a Pointerului. Numele cîinelui provine de la „Pero de punta" — „Cîine pontator" care, în engleză a devenit „Pointer". Prin aportul său de sînge a contribuit foarte mult la îmbunătățirea altor rase de cîini.

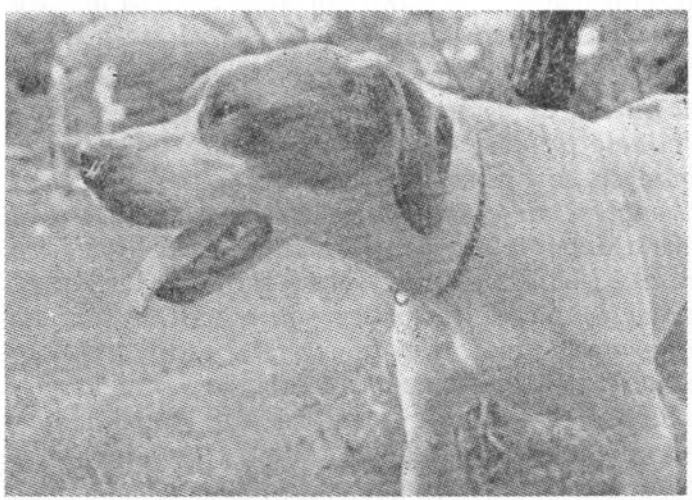

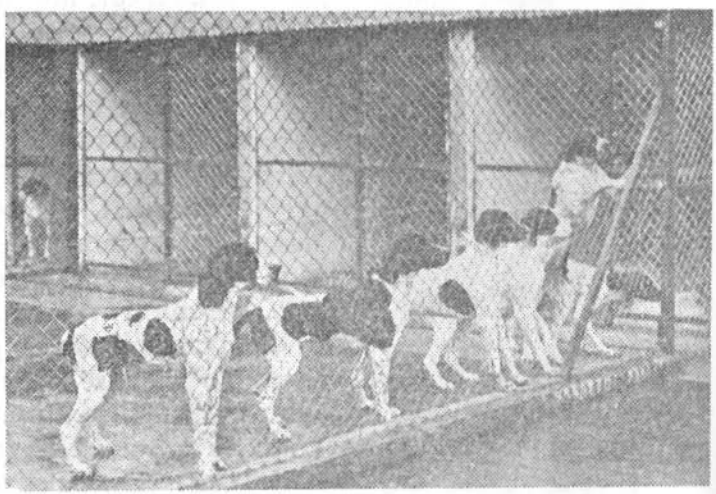

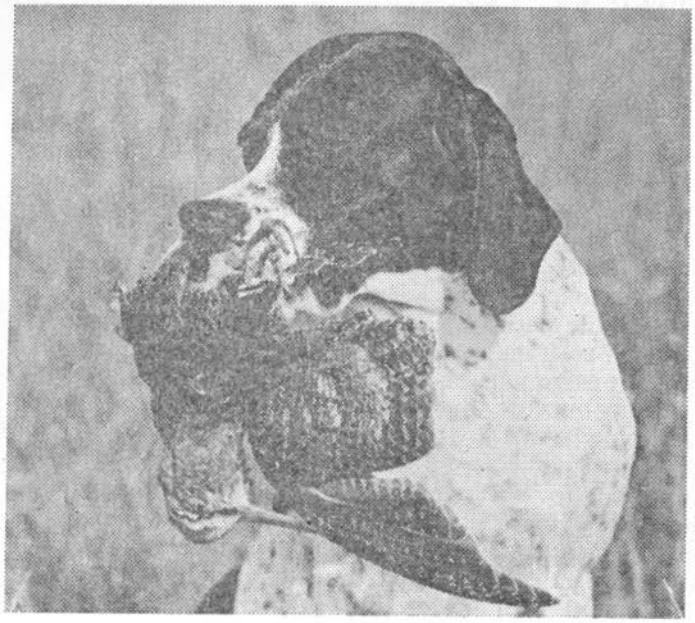

Este cel mai frumos cîine pontator cu păr scurt : mîndru, elegant, zvelt, cu musculatură puternică — un adevărat cîine nobil. Are corpul bine construit, foarte simetric, cu o înfăţişare ce dă impresia de forţă, rezistenţă şi iuţeală. Capul este proporţionat faţă de mărimea corpului, pătrat şi uscăţiv ; craniul de lăţime potrivită ; stopul bine pronunţat ; nasul lat, cu nările bine dezvoltate şi deschise ; botul de formă dreptunghiulară este în vînt (pointerin) şi teşit. Ochii, de culoare brun sau castaniu, după culoarea blănii, cu privire strălucitoare şi blîndă, sînt mari, rotunzi, uşor bulbucaţi. Urechile prinse normal atîrnă pe lîngă cap lipite, de lungime mijlocie şi puţin ascuţite la vîrfuri însă subţiri şi moi. Trupul este solid, pieptul larg şi adînc, gîtul lung, musculos, uşor curbat, umerii lungi, oblici, spatele perfect drept şi puternic. Picioarele din faţă sînt drepte, ferme, cu osatură ovală, de bună textură ; picioarele din spate elastice, puternice şi musculoase ; jaretul bine dezvoltat, pulpele lungi şi musculoase. Coada, de lungime mijlocie, mai lată la bază, subţiindu-se spre vîrf, este purtată la înălţimea spatelui, dreaptă sau în formă de sabie, uşor curbată. Părul este scurt, fin, neted, lucios şi bine lipit de corp.

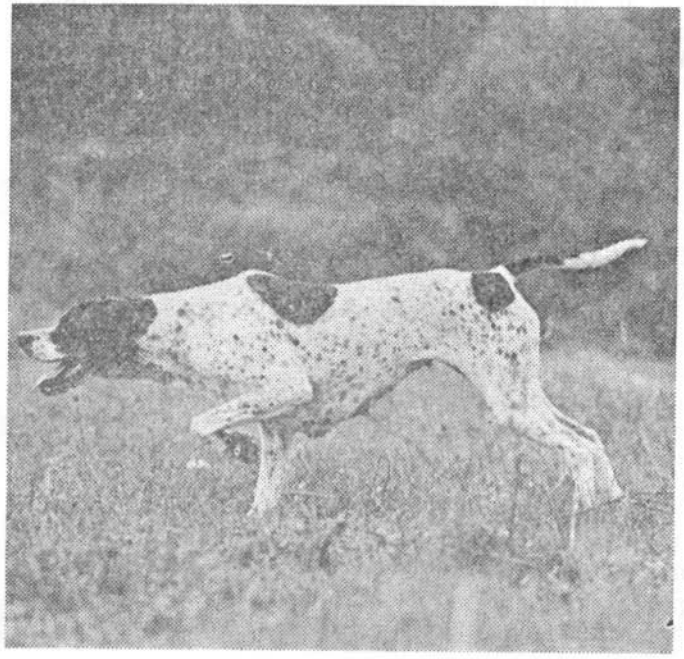

Este cel mai bun cîine pontator de cîmpie, poate vîna însă şi în pădure şi în mlaştini, cu o pasiune extraordinară pentru vînătoare, în special pentru vînatul mic, viu. Are un temperament foarte vioi, mobilitate, viteză, rezistenţă la oboseală şi căldură, aret bun, ferm, nas excelent, adulmecă urmele vînatului la o distanţă de 500 m., este blajin şi ascultător.

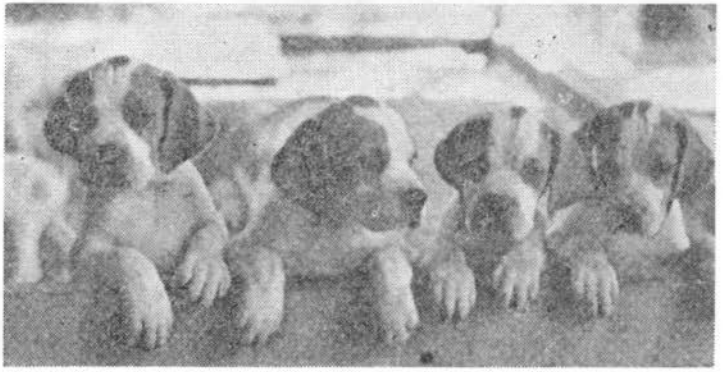

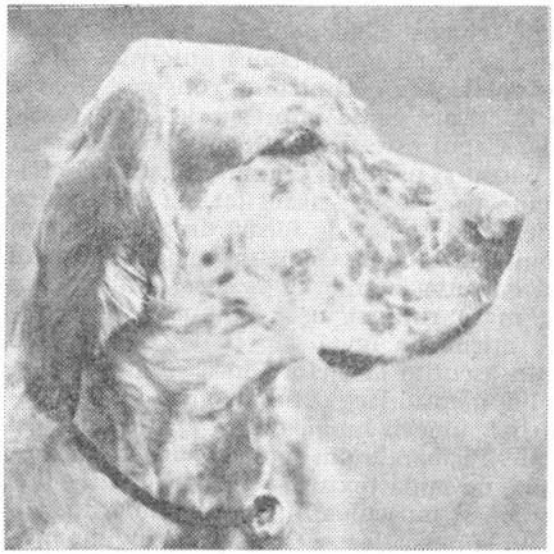

258

2

SETTER ENGLEZ
English Setter
ANGLIA

Înălţimea :
M. 65—68 cm
F. 61—65 cm

Greutatea :
M. 27—30 kg
F. 25—28 kg

Culoarea părului :
Alb cu pete şi pigmentaţii galbene, portocalii, maronii, roşu-castaniu, negre ; unicolor : alb, negru, roşu-castaniu, galben ; tricolor : alb-negru, brun-gălbui, roşu-castaniu

Rasă foarte veche. Asupra originii Setterului alb englezesc nu există date precise. Se presupune că este urmaşul cîinelui *Pointers Perdigueros* şi al Spanielului cu păr lung. Este cunoscut de foarte mult timp în Anglia : în 1570 a fost amintit de Dr. I. Cajus în scrierile sale ; a fost reprezentat pe numeroase gravuri englezeşti din secolul al 16-lea. Denumirea de „seter" (şezător) i se trage, probabil, de la rolul atribuit la vînătorile din vremurile vechi : cînd simţea prezenţa vînatului mic trebuia să se aşeze, să se culce şi să fie acoperit odată cu vînatul de plasa cu care se vîna pe atunci. Cunoscutul crescător şi selecţioner englez, Sir Edward Lawerack, folosind încrucişarea dirijată şi o severă selecţie a reuşit, în decurs de mai multe decenii, să creeze, pornind de la un exemplar deosebit de valoros, o varietate cu caractere foarte utile, varietatea „lavresc" a Setterului alb englez.

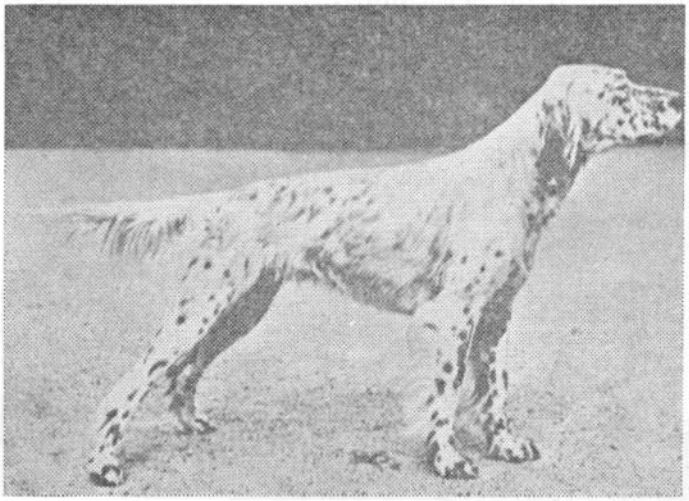

Prin aspectul său, acest cîine pontator uneşte puterea cu eleganţa formelor iar prin stilul său de a vîna, caracterizat printr-un galop suplu şi razant, face ca lucrul cu el să fie plăcut şi spectaculos. Este elegant, puternic însă nu greoi. Capul este potrivit de lung şi uşor ; craniul este puţin lat şi de formă ovală ; stopul pronunţat, botul potrivit de lung, drept şi uşor teşit la vîrf ; nasul are nările largi. Ochii sînt relativ mari, expresivi, strălucitori, blînzi, inteligenţi, de culoare galben-închis sau castaniu. Urechile de lungime medie, prinse jos, atîrnă în falduri regulate pe lîngă fălci ; au vîrfurile rotunjite, catifelate ; pe partea superioară sînt acoperite cu păr fin, mătăsos. Trupul este viguros, de lungime medie, spatele drept, puternic, scurt, pieptul adînc şi larg. Picioarele sînt drepte, solide, musculoase, elastice. Coada prinsă în linie cu spatele, de lungime mijlocie, uşor curbată sau în formă de sabie, este acoperită cu păr lung, moale, puţin ondulat şi lucios formînd franjuri care încep nu de la baza cozii ci puţin mai jos ; este purtată orizontal în mişcare, în jos în repaus şi oblic în sus, la emoţii puternice. Părul, pe tot corpul, cu excepţia capului, este lung, des, semiaspru, neîncreţit sau uşor ondulat formînd franjuri bogate şi lungi pe partea posterioară a membrelor, pe partea inferioară a cozii şi pe urechi.

Cîine inteligent, calm, vesel, credincios, adaptabil, ascultător. Are temperament vioi, mare mobilitate, viteză și rezistență la oboseală și căldură.

Cu nas foarte fin, chetă largă și aret ferm, este un excelent cîine pontator. Vînează în orice teren, mai cu seamă la cîmp deschis, în special la sitari. Este și un splendid cîine însoțitor.

259

120

SETTER ROȘU IRLANDEZ
Irish Red Setter
ANGLIA

Setterul irlandez este unul din cei mai frumoși și eleganți cîini englezești de vînătoare. Provine din Spaniel continental care în secolul al 19-lea a fost încrucișat, printr-o selecție dirijată, atentă, cu Setterul englezesc și cu Pointerul, în Irlanda, de unde s-a răspîndit în toate țările europene și în America.

Este un atlet distins dînd impresia unui cîine pur sînge, suplu, svelt și cursiv în mișcări. Ținută mîndră și nobilă; cap fin, lung, uscat și ușor, bine modelat, caracterizat printr-un paralelism perfect între fălci și craniu ; craniul oval, nasul negru cu nările bine deschise, botul aproape dreptunghiular, ușor ascuțit ; ochii de culoare castanie, brun închis sau negru, de mărime mijlocie, expresivi, au o privire inteligentă și vie ; urechile de mărime mijlocie, fine, atașate destul de jos și mai înspre spate, cu vîrfurile rotunjite, atîrnă ca un fald net, strînse pe lîngă obraji. Trupul este de construcție armonioasă, pieptul adînc dar nu suficient de larg, spatele destul de lat, drept și puternic, coapsele musculoase, ușor boltite, umerii oblici și lungi, membrele din

Înălțimea :
M. 56—64 cm
F. 54—62 cm

Greutatea :
M. 20—30 kg
F. 20—30 kg

Culoarea părului :
Roșu-acaju, închis pînă la nuanța mahonului ; castaniu strălucitor ; roșu viu ; se tolerează înspicările ușoare, albe, pe frunte, pe piept și pe labe ; nu sînt admise petele albe pe cap, pe membre sau pe coadă.

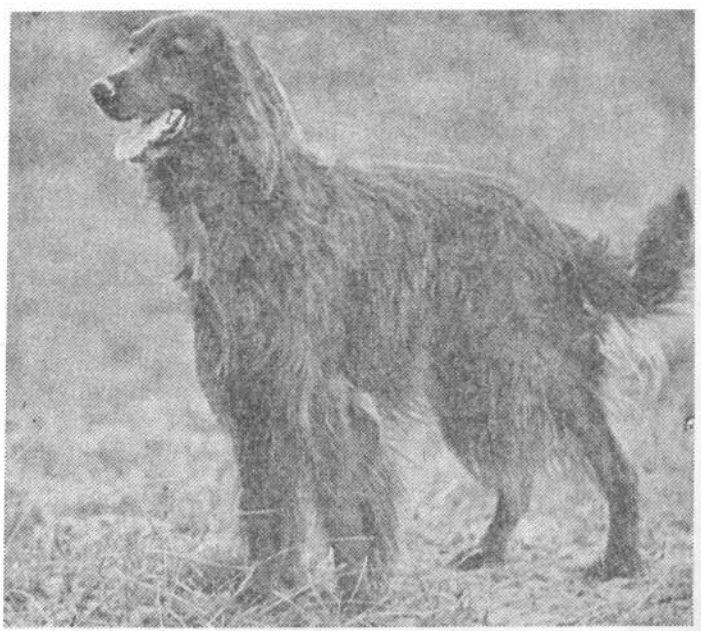

față drepte și nervoase, elastice, cu osatura puternică ; cele din spate lungi și musculoase ; jaretul și articulațiile bine dezvoltate ; labele mici și puternice. Coada de mărime mijlocie, prinsă adînc, mai groasă la bază, fină la vîrf, este purtată la înălțimea liniei spatelui sau puțin mai jos, ușor curbată însă niciodată ridicată. Părul este scurt și fin pe cap ; pe partea din față a picioarelor și la vîrful urechilor este de lungime mijlocie ; neted și nu ondulat sau buclat pe restul corpului ; are franjuri bogate, lungi și mătăsoase pe partea superioară a urechilor, pe partea posterioară a picioarelor, pe burtă, pe piept și pe gît. La fel ca la Setterul alb englezesc, coada este împodobită cu franjuri de lungime mijlocie, mai scurte spre vîrf.

Este un cîine inteligent, energic, duios, devotat, cu temperament vioi, cu mare mobilitate, viteză și rezistență la oboseală și căldură. Galopul său este suplu și aerian, extraordinar de ușor.

Avînd simțul mirosului foarte dezvoltat, vînează în orice fel de teren, fiind și un excelent înotător. Este folosit la vînătoarea de păsări, în special la sitari, ca și pentru alte specii de vînat ; dar adevăratele aptitudini ale Setterului roșu irlandez sînt valorificate utilizîndu-l ca pontator la vînatul mic de șes, la cîmp deschis. Datorită înfățișării sale elegante, a blănii roșii, excelente, a calităților lui firești, Setterul irlandez este folosit tot mai mult ca un rîvnit cîine însoțitor.

260 **SETTER GORDON**
Gordon Setter
ANGLIA

6

Înălţimea :
M. 66 cm
F. 62 cm

Greutatea :
M. 29,4 kg
F. 25 kg

Culoarea părului :
Negru strălucitor ; pete roşii acaju-închis la ochi, bot, gît şi picioare ; se tolerează o pată mică albă pe piept

De origine scoţiană, provine, ca şi ceilalţi setteri, din Spanielul continental şi Pointerul englezesc. O contribuţie importantă la crearea Setterului negru o are ducele de Gordon, care i-a dat şi numele. Mai tîrziu, prin încrucişări şi selecţii dirijate între Setterul cu păr negru, Bloodhound, Collie şi Irish Setter s-au obţinut exemplarele actuale.

Este un cîine elegant, construit pentru galop deşi este mai puţin iute decît ceilalţi setteri. Bine dezvoltat, cu conformaţie simetrică, are capul puternic, destul de masiv, craniul uşor boltit, bine dezvoltat, botul drept, destul de lung şi cu linii paralele, nasul mare şi lat, cu nările foarte largi de culoare neagră. Ochii sînt mari, de culoare brun-închis, expresivi, cu o privire vie şi inteligentă. Urechile de mărime mijlocie ataşate jos, fine şi subţiri, cu vîrfurile rotunjite, atîrnă pe lîngă cap. Trupul este de lungime potrivită, puternic, pieptul adînc şi lat, spatele drept şi puternic. Picioarele din faţă sînt viguroase, drepte, nu prea lungi, cu osatură plată, acoperite cu franjuri bogate ; picioarele din spate sînt potrivit de lungi, elastice, puternice şi musculoase. Coada destul de scurtă, dreaptă sau uşor curbată ca un iatagan, purtată orizontal sau mai jos de linia spatelui, mai groasă la bază, subţiindu-se spre vîrf este

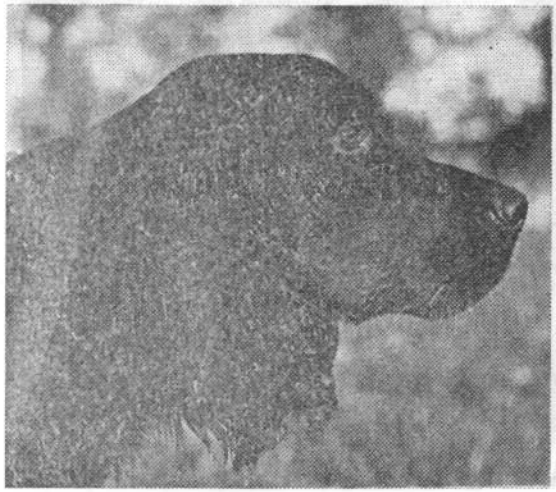

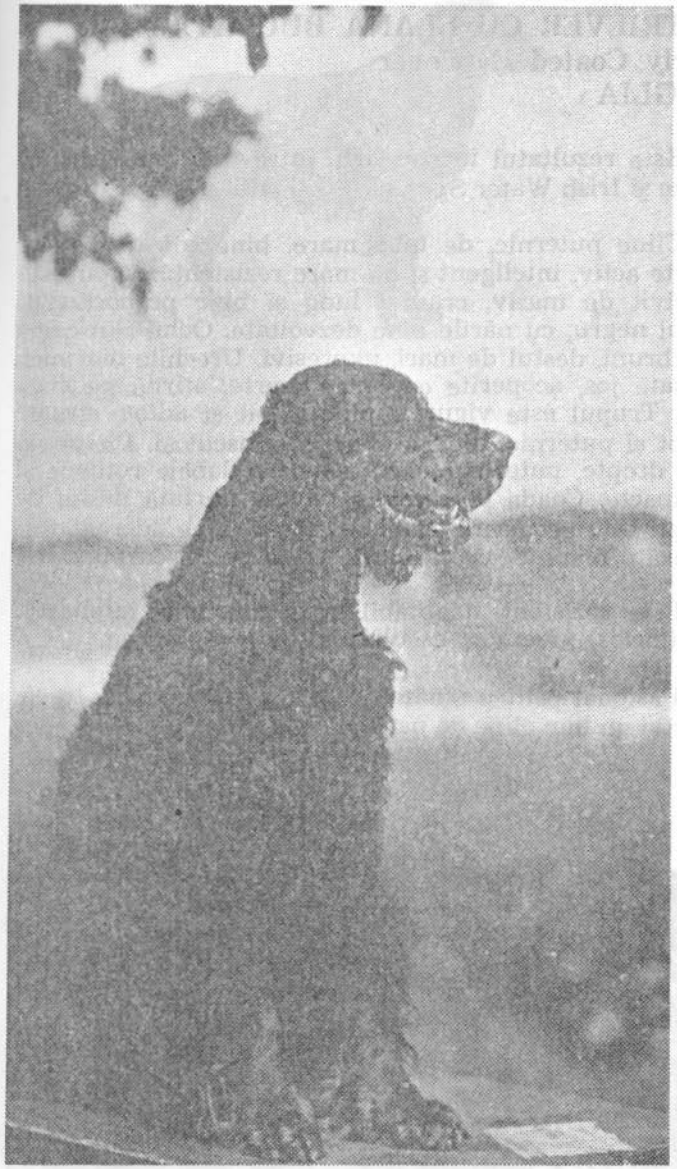

împodobită cu franjuri bogate, lungi și netede care se scurtează uniform spre vîrf. Părul este fin și scurt pe cap, vîrful urechilor și pe părțile anterioare ale picioarelor ; este potrivit de lung și neted și nu ondulat sau buclat pe restul corpului ; franjuri bogate, netede, fine și mătăsoase pe partea superioară a urechilor, pe burtă, pe piept, pe gît și pe partea posterioară a picioarelor.

Este un cîine plăcut, duios, inteligent, ascultător, devotat, iubește copiii. Se dresează ușor, este curajos, este un îndrăzneț înotător.

Vioi, avînd o mare mobilitate și viteză, suficientă rezistență la oboseală și căldură, nas bun, cheta largă și aret ferm, este folosit la vînătoarea de păsări, în special la sitari, dar și a altor specii de vînat. Este mai larg întrebuințat în comparație cu ceilalți setteri, specializați. Este și un bun însoțitor și un paznic excelent.

261

110

RETRIEVER CU BLANA BUCLATĂ
Curly Coated Retriever
ANGLIA

Înălțimea :
M. 66 cm
F. 66 cm

Greutatea :
M. 31,5—36,2 kg
F. 31,5—36,2 kg

Culoarea părului :
Negru sau brun maroniu

Este rezultatul încrucișării între Terra-Nova, Caniche și Irish Water Spaniel.

Cîine puternic, de talie mare, bine construit, vioi, foarte activ, inteligent și de mare rezistență. Capul este potrivit de masiv, craniul lung și bine proporționat, nasul negru, cu nările bine dezvoltate. Ochii sînt negri sau bruni, destul de mari, expresivi. Urechile mai mici, atașate jos, acoperite cu bucle scurte, atîrnă pe lîngă cap. Trupul este viguros, pieptul lat și adînc, spatele drept și puternic, umerii oblici și musculoși. Picioarele sînt drepte, puternice și musculoase, labele rotunde și compacte. Coada potrivit de scurtă, purtată destul de drept, este acoperită cu bucle. Părul bine aderent formează o blană deasă de bucle creț pe tot corpul.

Este rezistent, adaptabil la orice climă, inteligent, credincios, afectuos, ascultător, ușor de dresat.

Pasionat pentru vînătoare, este folosit în orice teren. Este și un bun cîine de pază.

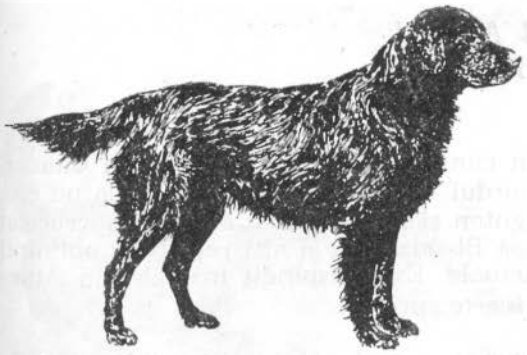

262

RETRIEVER CU BLANA NETEDĂ
Flat Coated Retriever
ANGLIA

Ca şi ceilalţi cîini retriever este urmaşul cîinelui Terra-Nova adus în Anglia în secolul al 19-lea şi încrucişat cu Irish Setter. Este puţin răspîndit şi cunoscut în alte ţări.

121

De talie mijlocie, vioi, cu o expresie inteligentă, este bine proporţionat, puternic. Capul este lung şi frumos modelat, craniul plat şi lat, cu cute uşoare între ochi, nasul mare, cu nările bine dezvoltate, urechile mici şi bine ataşate, lipite de cap. Trupul este viguros, pieptul adînc şi destul de lat, spatele scurt şi pătrat. Picioarele din faţă sînt perfect drepte, cu o bună osatură, bine acoperite cu franjuri ; cele din spate sînt musculoase şi, de asemenea, bine acoperite cu franjuri ; labele sînt rotunde şi puternice. Coada scurtă şi dreaptă, bine prinsă, este purtată vesel însă niciodată deasupra liniei spatelui. Părul este des, fin ca textură şi neted ; părul protector este ceva mai lung şi lucios. Are franjuri pe picioare, pe piept şi pe coadă.

Înălţimea :
M. 65 cm
F. 65 cm

Greutatea :
M. 27—31,5 kg
F. 27—31,5 kg

Culoarea părului :
Negru sau brun maroniu

Este un cîine inteligent, ager, activ, blajin, prieten cu copiii, ascultător. Se dresează repede.

Excelent aportor cu nas fin, este folosit la vînătoare în cîmpie şi în păduri. Este şi un bun cîine de însoţire.

111

263

RETRIEVER AURIU
Golden Retriever
ANGLIA

Provine din cîinii de hărțuială ruseşti din Caucaz, cumpărați de lordul Tweedmonth în 1858 de la un circ instalat la Brighton şi pe care, mai apoi, i-a încrucişat cu cîinii de rasă Bloodhound şi alți retrieveri obținînd exemplarele actuale. Este răspîndit mai ales în America unde este foarte apreciat.

Cel mai frumos şi mai nobil cîine dintre rasele retriever. Are o construcție armonioasă, simetrică, este puternic însă cu mişcări uşoare. Capul este proporționat față de corp, craniul lat, gîtul musculos fără salbă, botul puternic şi lat. Ochii de culoare închisă au expresie blîndă. Urechile proporționate, de mărime mijlocie, sînt bine prinse şi lipite de cap. Trupul este echilibrat, scurt, pieptul adînc şi bine coborît, spatele drept. Picioarele din față sînt drepte, cu osatură puternică ; cele din spate sînt puternice şi musculoase. Coada dreaptă este purtată nu prea vesel. Părul este lung, neted sau uşor ondulat, puful des şi impermeabil.

Cîine vioi, inteligent, credincios, cu memorie bună, uşor de dresat, devotat şi tenace. Iubeşte copiii.

Foarte rezistent la apă rece, este folosit în special la baltă, la vînatul cu pene. Este un bun cîine însoțitor şi un paznic excelent.

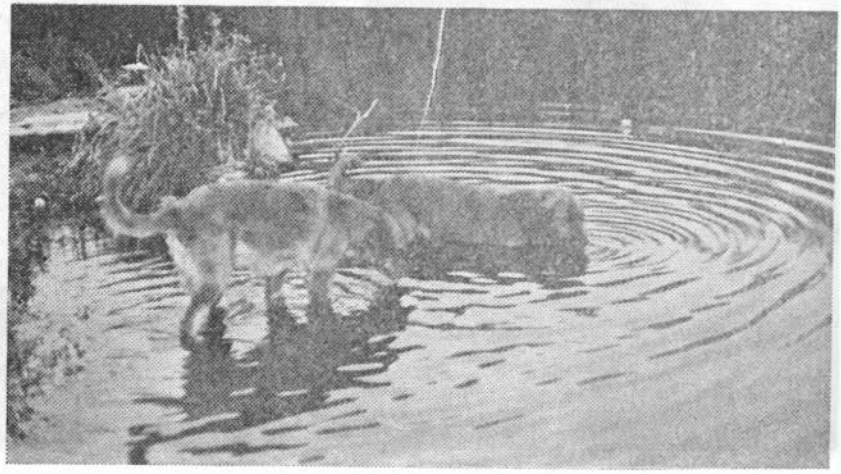

Înălțimea :
M. 56—61 cm
F. 51—56 cm

Greutatea :
M. 29—31,5 kg
F. 25—27 kg

Culoarea părului :
Toate nuanțele de auriu sau crem ; puțin alb pe piept ; nasul negru

122

264 LABRADOR RETRIEVER
ANGLIA

De creaţie relativ recentă — mijlocul secolului al 19-lea — îşi trage numele de la provincia canadiană Labrador de unde a fost adus în Anglia de pescarii de moruni care îl foloseau la recuperarea peştilor căzuţi din plase în apă. Mai tîrziu, prin diverse încrucişări şi selecţii serioase cu Terra-Nova şi Pointerul englezesc s-au obţinut exemplarele excepţionale de retrevier, excelenţii aportori de astăzi.

Solid, scurt, cu o constituţie puternică, cu forme masive, are capul potrivit de mare, craniul lat şi rotund, nasul lat şi nările bine deschise. Ochii de mărime mijlocie, de culoare maron-castaniu, au o privire inteligentă. Urechile nu prea mari şi nici prea grele, lipite de cap, sînt purtate înspre spate. Trupul este viguros, pieptul adînc şi destul de lat, spatele scurt şi solid. Picioarele din faţă sînt drepte, cu osatura puternică, cele din spate puternic dezvoltate şi musculoase ; labele rotunde şi compacte. Coada este caracteristica rasei : mai groasă la bază, subţiindu-se spre vîrf, de lungime mijlocie, fără franjuri, este acoperită cu păr scurt, aspru, des şi strîns lipit de piele dîndu-i astfel o formă particulară, rotunjită, asemănătoare cu a vidrei. Cu ajutorul acestei cozi, cîinele poate înota perfect în apă. Părul, o altă caracteristică a rasei, este scurt, neted şi foarte des, fără ondulaţii, cu puf rezistent la apă, extrem de aspru şi tare.

Cîine inteligent, vioi, foarte rezistent. Excelent înotător, cu simţul olfactiv excepţional. Iubeşte copiii. Se dresează uşor, este ascultător şi devotat.

Excelent aportor, este folosit la vînătoare în orice fel de teren şi în toate condiţiile de climă. Este şi un bun însoţitor.

Înălţimea :	*Greutatea :*
M. 55—57 cm	M. 25—30 kg
F. 54—56 cm	F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Negru-maroniu sau galben ; o mică pată albă pe piept

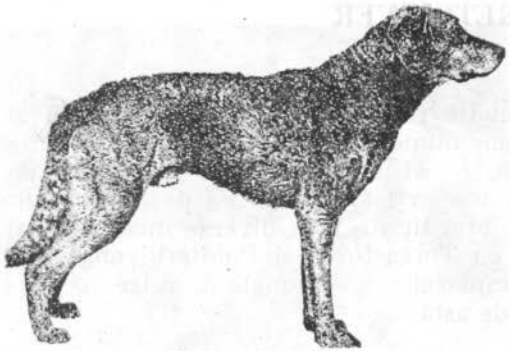

265

263

CÎINE DE APORT DIN CHESAPEAK BAY
Chesapeake Bay Retriever
S.U.A.

Este provenit din încrucișarea cîinilor de Terra-Nova cu Irish Water Spaniel. S-a dezvoltat mai ales în golful Chesapeak în Maryland unde este folosit pentru aportul vînatului, mai ales al rațelor sălbatice.

Cîine de talie mare cu conformație puternică. Capul este proporționat față de corp, craniul masiv și rotund, nasul mijlociu, botul scurt, îngust dar nu ascuțit. Ochii sînt de mărime mijlocie, de culoare deschisă, cu privire blîndă. Urechile mici, bine atașate pe cap, atîrnă de-a lungul obrajilor. Trupul este viguros, pieptul puternic, adînc și lat, spatele scurt, solid și bine proporționat. Picioarele din față sînt drepte, cu osatură puternică ; cele din spate foarte musculoase și viguroase pentru a avea puterea necesară la înot. Labele, ca cele de iepure, bine palmate, cu pielițe între degete, sînt destul de mari. Coada de lungime medie, groasă la bază, este acoperită cu franjuri. Părul este scurt, des și drept pe picioare și pe cap ; pe restul corpului este des, cu o lungime nu mai mare de 3—4 cm., cu puf bogat și moale ; părul de pe umeri, gît și spate este ușor ondulat și, în general, are un aspect uleios.

Este un cîine robust, foarte rezistent, vioi, inteligent, ascultător. Se dresează ușor. Excelent aportor, foarte harnic, poate aduce 200—300 gîște sălbatice într-o zi. Vînează în apă, pe gheață și zăpadă.

Înălțimea :
M. 58—66 cm
F. 53—61 cm

Greutatea :
M. 29—34 kg
F. 25—29 kg

Culoarea părului :
Toate nuanțele de la brun la roșu închis sau galben deschis ; ruginiu pînă la roșu

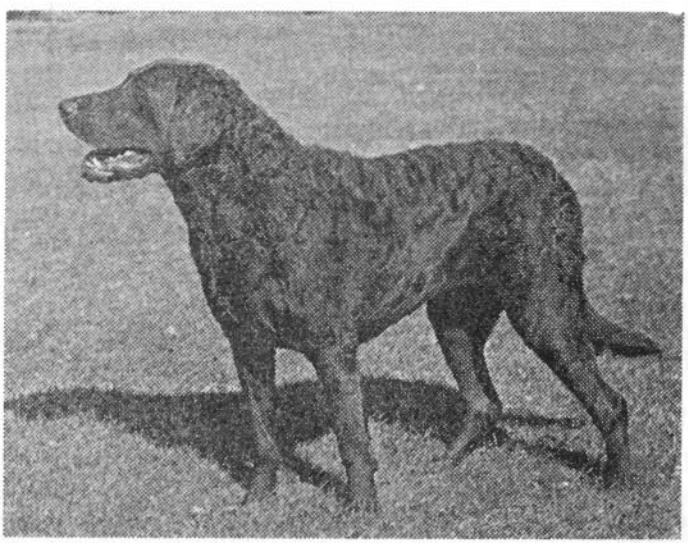

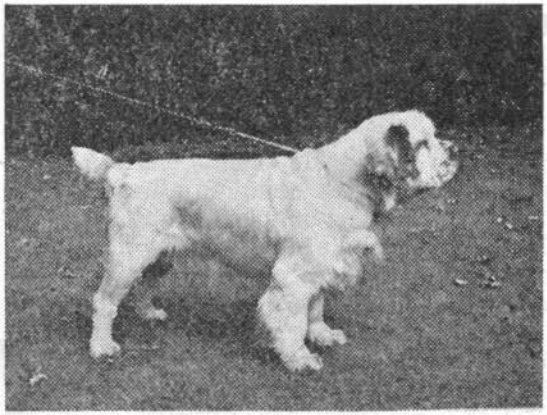

266

CLUMBER SPANIEL
Epagneul Clumber
ANGLIA

În legătură cu originea acestui cîine părerile sînt împărţite ; unii susţin că ar fi o rasă foarte veche engleză, cunoscută de secole ; chinologul englez Stonehenge afirmă, în cartea „Cîinii Islandei", că este de origine franceză. În secolul al 18-lea, ducele de Noailles a făcut cadou ducelui de Newcastle cîteva exemplare de cîini din crescătoria sa, cîini ce proveneau indirect din rasa St. Hubertus. Iar ducele de Newcastle a fondat o crescătorie canină la castelul său din Clumber, de unde vine şi numele acestei rase. Iubit şi apreciat la curţile regale britanice şi mai ales în timpul reginei Victoria şi a regilor Eduard al VII-lea şi George al V-lea, astăzi Clumber-spanielul este foarte rar.

109

Înălţimea :
M. 30—35 cm
F. 30—35 cm

Greutatea :
M. 25—32 kg
F. 20—27 kg

Culoarea părului :
Alb curat cu pete galbene ca lămîia ; portocaliul este permis dar nu-i dorit ; pete roşcate pe cap şi pe bot

Cîine greu, masiv, cu picioare scunde şi blană frumoasă, mătăsoasă. Corpul este lung şi greu, capul mare, pătrat şi masiv, craniul lat, botul cu comisurile atîrnînd în falduri, nasul pătrat, de culoare deschisă. Ochii de culoarea chihlimbarului închis sînt expresivi. Urechile mari, late, acoperite bine cu păr drept, destul de lung, în franjuri, atîrnă pe lîngă cap. Trupul este viguros, gîtul gros şi puternic cu guler frumos, pieptul adînc şi lat, spatele drept, lat şi lung, coapsele puternice. Picioarele anterioare sînt scurte şi drepte, cele posterioare puternice şi musculoase, labele late şi rotunde. Coada prinsă adînc, purtată în linie cu spatele, este bogată în franjuri. Părul este lung, bogat, moale şi neted, cu franjuri graţioase pe urechi, pe gît, pe partea inferioară a trupului, pe picioare şi pe coadă.

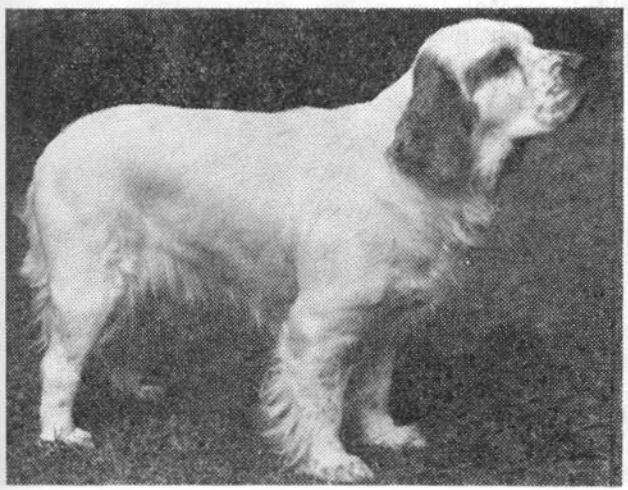

Cîine aristocrat prin linia nobilă a capului, inteligent, curajos, activ, blînd, afectuos, devotat, tenace. Rasa este însă sensibilă, dificilă la creştere.

Cu simţul mirosului bine dezvoltat, vînează în orice teren ; este folosit la vînătoarea de păsări şi ca un bun însoţitor.

5

267 **COCKER SPANIEL**
English Cocker Spaniel
ANGLIA

Aceşti mici Cockeri nu sînt de origine engleză, după cum îi arată numele, ci au fost creaţi în alte ţări. Unii dintre ei au fost utilizaţi la vînătoare în Irlanda încă din secolul al 10-lea. În secolul al 14-lea, Gaston Phoebus face menţiune despre ei în lucrarea sa „Tratatul de vînătoare" numindu-i *„Cîini d'Oysel şi Espainholz"* şi dînd explicaţii interesante asupra utilizării lor ; în acele vremuri, vînătorii nobili posedau haite numeroase de cîini puternici folosiţi la vînătoarea cu şoimi ; cîinii ajutau aceste păsări să urmărească vînatul pe pămînt ; de aici şi denumirea de *„Cîine d'Oysel"*. Iar denumirea de *„Espainholz"* ar proveni de la originea acestor cîini veniţi din Spania. După un dresaj serios, aceşti Espainholz au învăţat să ponteze şi, în momentul lansării vînatului să se culce automat la pămînt. Astfel, nu riscau să fie răniţi de gloanţele puştilor.

Cockerul spaniel este urmaşul direct al acestor cîini d'Oysel. Timp de secole au fost utilizaţi atît în Anglia cît şi în Franţa la vînatul pe apă. Dovada aprecierii lor se găseşte în numeroasele lucrări care le-au fost consacrate, ca şi în frecventa lor menţionare în diferite opere ale unor mari scriitori. Încă din secolul al 18-lea existau dincolo de Canalul Mînecii două varietăţi de cockeri mici şi anume : Spinger-spaniel, folosit mai ales la vînatul de apă, pe care îl făcea să sară între trestii, şi Cocker-spaniel, folosit mai ales la vînătoarea de gîşte sălbatice. Mai tîrziu, prin diverse încrucişări cu alte rase, s-au obţinut exemplare variate. Astfel, ducii de Malborough au obţinut un exemplar de cocker pitic,

Înălţimea :
M. 39,5—41 cm
F. 38—39,5 cm

Greutatea :
M. 12,7—14,5 kg
F. 12,7—14,5 kg

Culoarea părului :
Unicolor negru fără nici o pată ; castaniu, galben, roşu-acaju, oranj. Se admite o mică pată albă pe piept ; multicolor : alb cu pete mari din culorile menţionate ; toate culorile

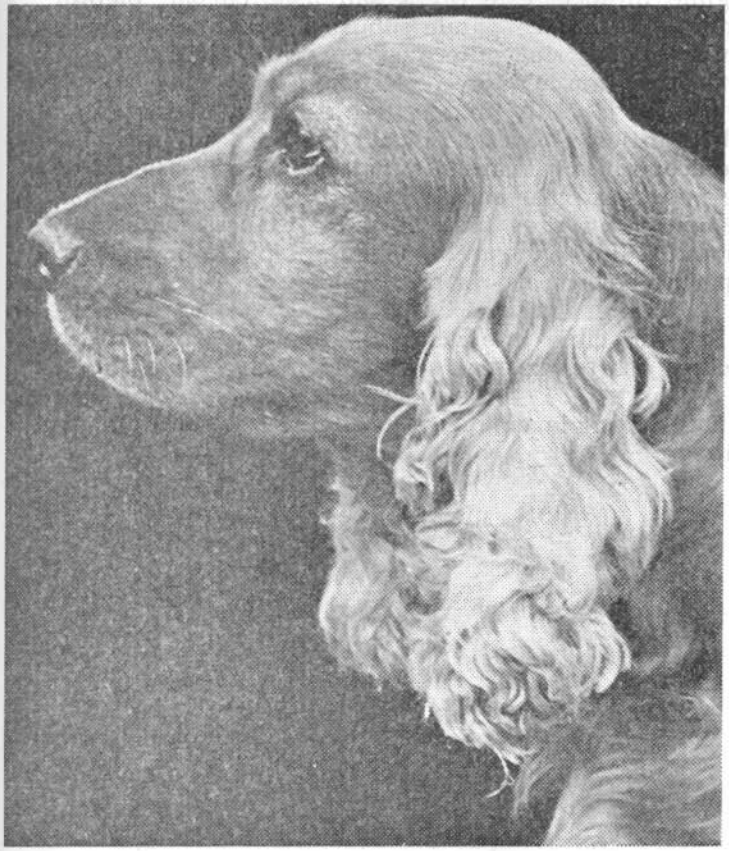

pe care l-au numit *„Cocker Malborough"*, din încrucișarea unui prepelicar mare de vînătoare cu un Toy spaniel care rezultase, la rîndul său, din încrucișarea unui King-Charles cu un Blenheim. Exemplarele actuale de Cocker spaniel sînt foarte apreciate nu numai în Anglia ci și în alte țări și, în special, în S.U.A.

Cockerul spaniel este cel mai vesel, mai sprinten și mai mic prepelicar de vînătoare. Cu toată talia lui mică are o energie și o rezistență remarcabilă. De mărime mijlocie, este un cîine puternic. Capul este destul de ușor, bine modelat, stopul puțin marcat, craniul rotund, lat între urechi și bine dezvoltat, botul pătrat, comisurile lipite și subțiri, nasul bine dezvoltat și lat. Ochii sînt mari, bine deschiși, de culoare maron închis sau castaniu, expresivi și vioi, cu privire prietenoasă, inteligentă și veselă. Urechile prinse destul de adînc, cu lungimea nedepășind vîrful nasului, sînt fine, suple și mari, foarte rotunjite, încadrînd bine fizionomia cîinelui ; sînt atașate în prelungirea liniei orizontale a ochilor și acoperite cu păr lung, mătăsos și des, ușor ondulat însă nu buclat sau creț ; ele atîrnă lipite de obraji, conferind cîinelui o frumusețe deosebită. Gîtul este lung și musculos. Corpul este compact, robust ; dînd o impresie de forță și de activitate neobosită ; spatele este scurt, drept și puternic, pieptul mare, adînc, bine coborît. Coapsele sînt puternice, musculoase și compacte. Umerii foarte lungi și oblici. Greabănul, îngust. Membrele anterioare drepte, elastice și solide, sînt acoperite cu franjuri bogate : membrele posterioare sînt solide, scurte, elastice ; pulpele, musculoase. Jaretul este lung, bine dezvoltat, aproape de pămînt. Labele sînt ferme, rotunde, nu prea mari. Coada este caracteristica rasei : atașată destul de jos, purtată în linie cu spatele, este amputată 2/3 din lungime ; neastîmpărul ei, fiind veșnic în mișcare, constituie o caracteristică a rasei. Părul neted, des, fin, mătăsos, adesea ondulat, este scurt pe cap, nu prea lung pe corp ; are franjuri bogate pe urechi, pe piept, burtă și pe picioare.

Este un cîine plin de viață, rezistent, viguros, inteligent, blînd și ascultător. Cel mai vesel cîine de vînătoare. Afectuos, devotat, iubește copiii.

Excelent pontator și aportor. Are un temperament vioi, mobilitate bună, rezistență la oboseală și căldură, la intemperii, nas bun, chetă strînsă, cu alură vioaie și frumoasă. Este utilizat multilateral la vînătoare. Lucrează cu mare plăcere la baltă, în stufărișuri. Este și un foarte bun cîine însoțitor și de apartament.

268

123

FIELD SPANIEL
Epagneul Field
ANGLIA

Are aceeaşi origine ca şi ceilalţi spanieli.

Cîine cu o conformaţie puternică, construit pentru activitate şi rezistenţă. O combinaţie de frumuseţe şi de utilitate. Corp puternic, cu cap caracteristic ce dă impresia unui cîine de rasă cu personalitate, plin de noblețe. Craniul este bine dezvoltat, botul lung, uscat şi nu prea lat ; nasul cu nările bine deschise. Ochii nu prea mici, de culoare castaniu-închis sau brun, au o expresie gravă. Urechile potrivit de lungi şi late, acoperite cu franjuri frumoase, cad în falduri graţioase de-a lungul capului ; părţile inferioare sînt puţin îndoite spre interior şi spate. Gîtul este lung, puternic şi musculos. Trupul de lungime mijlocie este drept sau uşor curbat, pieptul adînc, nu prea lat, spatele robust şi musculos. Picioarele anterioare sînt puternice, cu osatură solidă ; cele posterioare musculoase şi elastice. Coada bine prinsă, purtată în jos sub linia spatelui, dreaptă sau uşor curbată în jos, niciodată ridicată deasupra spatelui, este bine acoperită cu franjuri ondulate şi mătăsoase. Părul este neted sau uşor ondulat, destul de des, rezistent la intemperii, nu prea scurt, cu o textură mătăsoasă, lucioasă şi fină are franjuri bogate pe piept, pe burtă şi pe părţile posterioare ale picioarelor.

Este un cîine inteligent, abil, perseverent, liniştit, afectuos, foarte rezistent, sprinten şi activ.

Este folosit la vînătoare în cîmpie şi ca un bun însoţitor.

Înălţimea :
M. circa 46 cm
F. circa 46 cm

Greutatea :
M. 16—22,5 kg
F. 16—22,5 kg

Culoarea părului :
Unicolor : negru, maroniu-auriu, acaju-roşcat ; cenuşiu cu pete gălbui la ochi şi la picioare

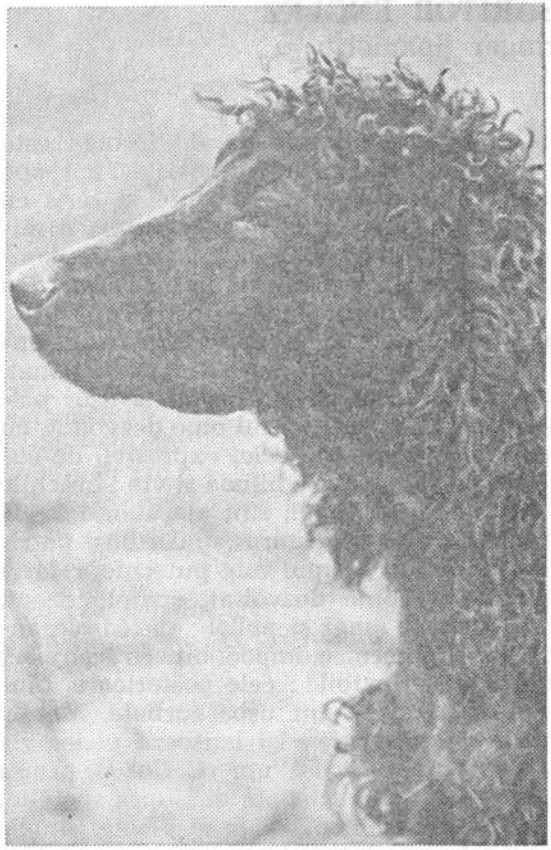

269

124

SPANIEL DE APĂ IRLANDEZ
Irish Water Spaniel
ANGLIA

Are o origine foarte veche : se presupune că în timpul revoluţiei franceze emigranţii au adus în Irlanda cîini Caniche de talie mare, iar aici, prin încrucişare cu Setterul irlandez, s-au obţinut exemplarele actuale. Nu a fost recunoscut de Kennel Club decît în anul 1862 şi de abia în 1890 a luat fiinţă primul club Irish Water Spaniel.

Prin blana sa buclată, ce aminteşte de blana unei oi, cu corpul armonios şi robust, se deosebeşte complet de ceilalţi spanieli englezeşti. Are o înfăţişare cu totul particulară, la care se adaugă aspectul capului, acoperit cu păr scurt şi bine lipit de piele ; pînă la frunte şi în vîrful capului are un moţ bogat de păr buclat. Botul este puternic, bine dezvoltat, nasul mare şi lat, de culoare maron-castaniu. Ochii sînt destul de mici, de culoare maron-închis, vii şi strălucitori. Urechile foarte lungi, de formă lobată, ca frunza, prinse jos, acoperite de bucle lungi de păr, atîrnă pe lîngă obraji. Corpul este bine construit, compact, robust, pieptul adînc, spatele scurt şi lat. Picioarele anterioare sînt drepte, cu o bună osatură, cele posterioare puternice şi musculoase. Coada, caracteristică rasei, se aseamănă cu coada şobolanului ; este scurtă şi dreaptă, mai groasă la bază, subţiindu-se la vîrf, prinsă jos şi purtată sub linia spatelui ; este acoperită cu bucle strînse care se opresc brusc la 8—10 cm de la bază, iar restul cozii este fără păr sau cu un păr fin, drept. Părul, în bucle dese, strînse, scurte şi creţe, formînd o blană caracteristică rasei, este uleios ; prezintă franjuri bogate, în bucle, pe picioarele din faţă şi pe părţile posterioare ale picioarelor din spate.

Este un excelent înotător, perseverent, foarte rezistent la frig ; lucrează în mlaştini şi chiar în apa mării. Îndrăzneţ, energic, activ.

Este folosit la vînătoare de păsări, în special a gîştelor sălbatice.

Înălţimea :
M. 53—58 cm
F. 51—56 cm

Greutatea :
M. 25—29,5 kg
F. 20,5—26 kg

Culoarea părului :
Caracteristic rasei : maroniu închis cu nuanţe violacee numită *culoarea purecelui*

125

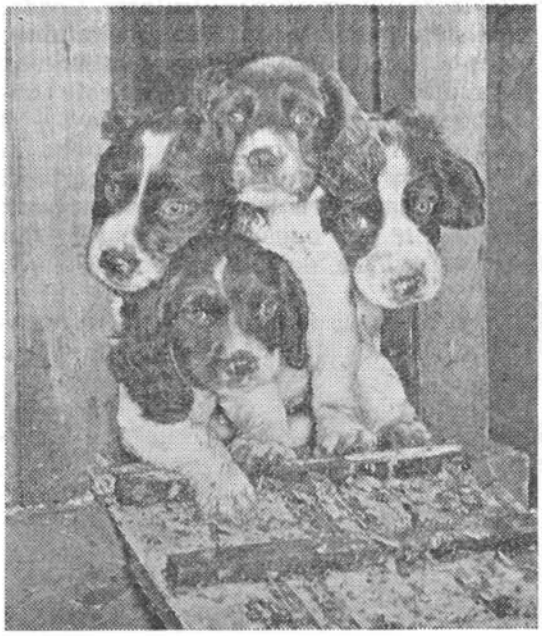

270

SPANIEL SĂRITOR ENGLEZ
English Springer Spaniel
ANGLIA

Rasă veche englezească cunoscută de secole : este descendentul vechiului Field spaniel care astăzi aproape că nu mai există. Despre Springer spaniel a scris cu mare talent Jacqueline de Bargedé care posedă o minunată crescătorie cu acești cîini la Ternay. Denumirea de Springer (săritor) i se trage de la însușirea de a face vînatul să sară, din locul unde a fost găsit.

Este un cîine solid, puternic și activ, construit pentru rezistență și lucru. Capul este mare dar proporționat, craniul de lungime mijlocie, destul de lat și ușor boltit, botul lat și adînc, ușor teșit, nasul bine dezvoltat, cu nări largi ; ochii de mărime mijlocie, expresivi, de culoare castaniu închis, au o privire blîndă și vie ; urechile de formă lobată ca frunza, lungi, sînt atașate adînc, la înălțimea ochilor. Gîtul este viguros, musculos, potrivit de gros și de încărcat. Trupul este puternic, relativ lung, pieptul adînc și bine dezvoltat, spatele drept, lung și puternic, umerii lungi și oblici ; picioarele anterioare sînt drepte și puternice, împodobite cu franjuri ; au glezne puternice și flexibile ; cele posterioare, bine lăsate în jos pînă la jaret, sînt ușor curbate. Mersul acestui cîine este caracteristic : își lansează picioarele anterioare în linie dreaptă, din umeri. Coada prinsă adînc, purtată vesel în jos, niciodată deasupra spatelui, este potrivit de lungă. Prin mișcarea ei vioaie, cîinele indică stăpînului tot ce se întîmplă cu vînatul ; printr-o mișcare mai mult sau mai puțin rapidă, indică vînătorului dacă vînatul este gata să zboare sau stă ascuns. Părul este des, neted, impermeabil, dar nu aspru.

Este un cîine tenace, rezistent, vesel, activ, afectuos, devotat, cu simțul olfactiv bine dezvoltat.

Excelent scotocitor și aportor. Vînează în pădure și desiș. Este folosit la vînătoarea de păsări, mai ales la sitari, dar lucrează cu aceeași mare plăcere și la baltă.

Înălțimea :	*Greutatea :*
M. 51 cm	M. 22—24 kg
F. 50 cm	F. 22,5 kg

Culoarea părului :
Toate culorile admise spanielilor; sînt preferate culorile : maroniu și alb ; negru și alb sau aceste culori amestecate, cu însemne roșii

271

127

SPANIEL SUSSEX
S.U.A.

Această rasă şi-a făcut apariţia în Anglia la mijlocul secolului al 18-lea în timpul domniei regelui George al III-lea. După unii, ar proveni din Clumber spaniel de care se deosebeşte numai prin talia puţin mai mică şi prin felul de a lătra — un cheunit deosebit — lătrat moştenit, probabil, de la cîinii gonitori şi de hărţuială cu care s-a încrucişat. Primul crescător al acestei rase a fost dr. Fuller din Brightling, o localitate mică din Sussex, regiune din Anglia. De aici a primit şi denumirea.

Înălţimea :
M. 38—40 cm
F. 38—40 cm

Greutatea :
M. 20 kg
F. 18 kg

Culoarea părului :
Brun-roşcat-auriu ; predomină auriul

Este un cîine masiv şi puternic construit, a cărui mişcare caracteristică este o balansare pronunţată care nu se întîlneşte la nici un alt spaniel. Capul este proporţionat faţă de corp, craniul lat şi lung, cu o cută pe frunte, botul pătrat, nasul de culoare deschisă, cu nările bine dezvoltate. Ochii foarte mari, de culoare castanie, au expresie blîndă. Urechile, de formă lobată şi moi, groase, destul de mari, ataşate mai jos de linia ochilor, purtate pe lîngă cap, sînt acoperite cu păr moale ondulat, nu prea bogat. Corpul este viguros, gîtul destul de lung şi puţin curbat, cu o uşoară salbă şi guler pronunţat, pieptul adînc şi lat, spatele şi coapsele lungi şi musculoase. Picioarele anterioare scurte şi puternice sînt împodobite cu franjuri ; cele posterioare, cu osatură puternică şi musculoase, au franjuri bogate deasupra jaretului ; labele sînt late şi rotunde. Coada prinsă jos, amputată la 12—17 cm., este purtată drept, în linie cu spatele şi acoperită bine cu păr. Părul este bogat, neted sau uşor ondulat, niciodată în bucle, cu puf abundent, rezistent la intemperii, formînd o blană frumoasă, aurie.

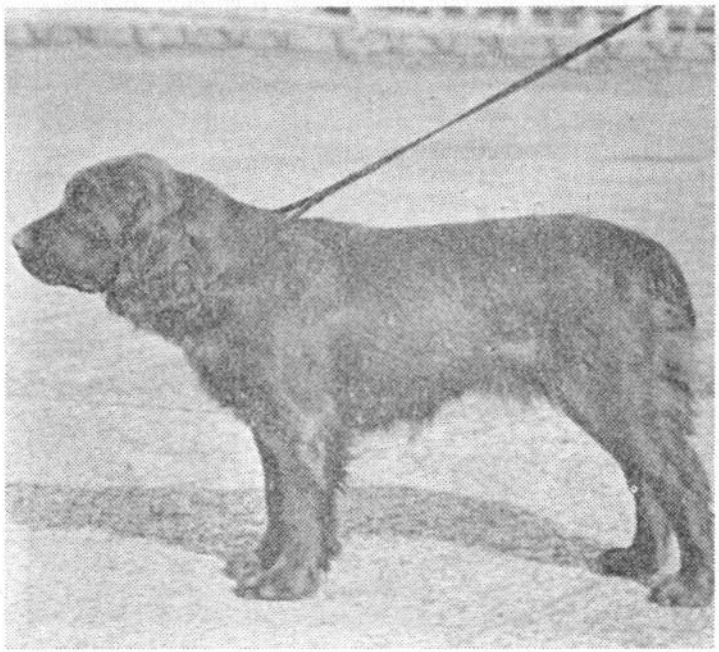

Cîine vioi, activ, inteligent, devotat, ascultător şi ataşat, jucăuş şi certăreţ.

Fiind un scotocitor neobosit, este folosit la vînătoarea de păsări ; vînează în pădure şi în mărăciniş. Este şi un bun însoţitor.

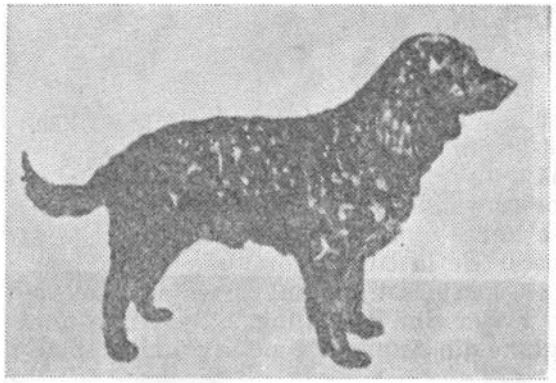

272

301

SPANIEL DE APĂ AMERICAN
American Water Spaniel
S.U.A.

Are o origine deosebită ; experţii cred că s-a format în America pe la mijlocul secolului trecut şi că provine din încrucişarea dintre Spaniel de apă irlandez şi Retriever cu blana buclată. Clubul Kennel American l-a recunoscut oficial de-abia în anul 1940.

Este de talie mijlocie, robust — un cîine tipic spaniel. Are capul de lungime mijlocie, craniul lat şi compact, fruntea acoperită cu păr scurt şi neted, botul de lungime mijlocie de formă pătrată, nasul destul de lat, cu nările bine dezvoltate. Ochii sînt bruni sau de culoare închisă, după culoarea blănii, cu o privire inteligentă şi vioaie. Urechile lungi şi late, în formă de pară, ataşate în linie cu ochii, acoperite cu bucle dese de păr, atîrnă pe lîngă cap. Gîtul este rotund, de lungime medie, puternic şi musculos. Trupul este viguros, pieptul adînc dar nu prea lat, spatele drept şi puternic. Picioarele anterioare sînt puternice şi perfect drepte, cele posterioare robuste şi musculoase. Coada de lungime mijlocie, uşor curbată, purtată vesel, ceva mai jos de linia spatelui, este acoperită complet cu păr des. Părul formează o blană bogată şi deasă, din bucle, care permite cîinelui să reziste în apă şi la intemperii.

Înălţimea :
M. 38—45 cm
F. 38—45 cm

Greutatea :
M. 13—20 kg
F. 12—18 kg

Culoarea părului :
Brun-roşcat sau brun-cafeniu ; puţin alb pe piept şi pe labe

Cîine activ, cu temperament pronunţat, inteligent, vioi, devotat şi afectuos. Se dresează uşor.

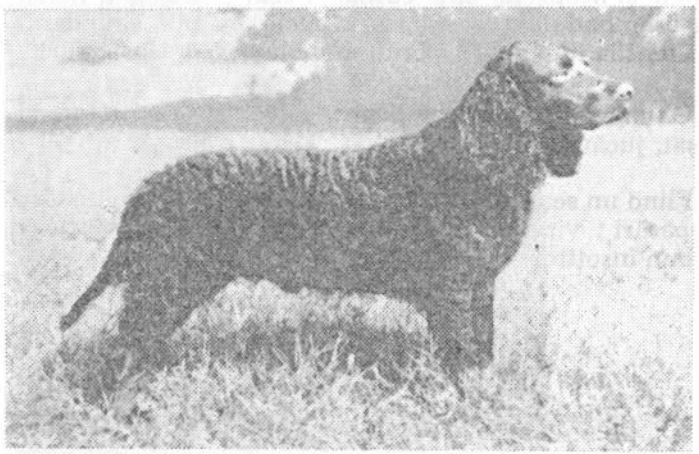

Cu simţul olfactiv bine dezvoltat, este un excelent cîine de vînat, polivalent, utilizat la vînătoare în orice fel de teren, un perfect cîine aportor, mai ales în apă. Este şi un excelent însoţitor şi un bun paznic.

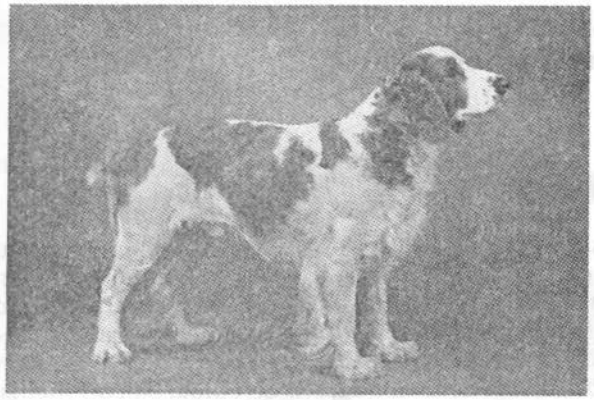

273

126

WELS SPANIEL SĂRITOR
Welsh Springer Spaniel
ANGLIA

Înălțimea :
M. 48 cm
F. 46 cm

Greutatea :
M. 15,75—20,25 kg
F. 15,75—20,25 kg

Culoarea părului :
Roșu viu și alb

Este descendent direct al cîinelui Field spaniel și rudă apropiată cu English springer spaniel, cu care este asemănător. Cunoscut în Țara Galilor sub denumirea de *„Starter"*, are o origine foarte veche.

Cîine cu o constituție simetrică, compactă, puternică și armonioasă. Capul este proporționat, craniul potrivit de lung și puțin bombat, botul de lungime medie, drept și pătrat. Ochii de mărime mijlocie, de culoare maron-castaniu sau maron-închis, sînt expresivi și vii. Urechile atașate destul de jos, mici, de formă lobată ca frunza, acoperite de franjuri, atîrnă de-a lungul obrajilor. Gîtul este lung și musculos ; trupul viguros, nu prea lung, musculos, pieptul adînc, spatele drept. Picioarele anterioare, de lungime medie, drepte, sînt dotate cu osatură puternică și cu puține franjuri ; cele posterioare, musculoase, bine dezvoltate, sînt împodobite cu multe franjuri. Labele sînt rotunde, cu perniță tari. Coada atașată jos, purtată vesel, este acoperită ușor cu franjuri. Părul este neted și des, cu o textură mătăsoară, nu însă aspru și nici buclat.

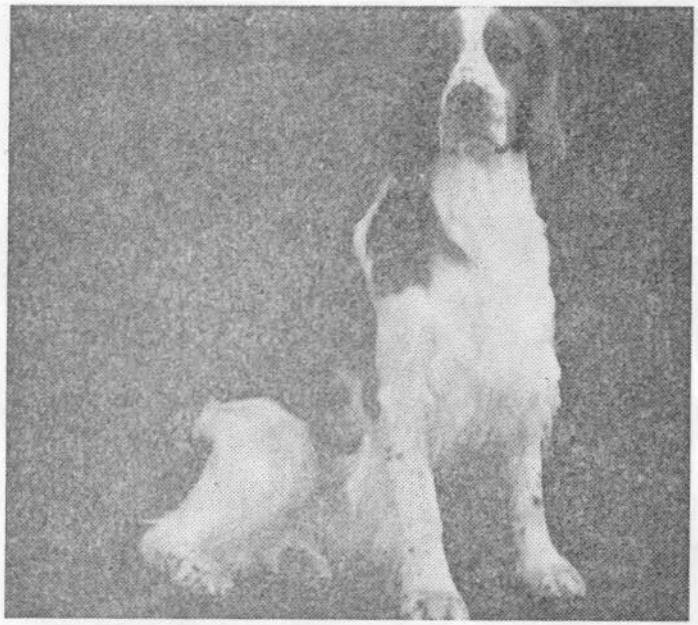

Cîine blajin, plăcut, activ, rezistent, devotat și credincios. Iubește copiii.

Excelent scotocitor și aportor, este folosit la vînătoarea de păsări ; vînează și în ape înghețate. Este și un bun însoțitor.

274

167

COKER SPANIEL AMERICAN
American Cocker Spaniel
S.U.A.

Rasă autohtonă americană. Şi-a făcut apariţia în Europa în anul 1956.

Este un cîine seducător prin eleganţa şi mersul său deosebit dar mai ales prin blana lui splendidă. Are un corp robust şi compact, cap fin, cizelat, craniu rotund fără exagerare, bot lat şi adînc, cu fălci pătrate şi regulate, nas proporţionat faţă de bot, cu nările bine dezvoltate. Ochii sînt uşor migdalaţi, de culoare brun închis, cu o expresie inteligentă, vie şi blîndă. Urechile de formă lobată şi moi, lungi, cu o piele fină, bine acoperite cu păr mătăsos, sînt ataşate nu mai sus de linia ochilor. Gîtul este destul de lung şi musculos, umerii oblici, bine dezvoltaţi. Trupul scurt, compact, dă o impresie de forţă ; spatele robust coboară uşor şi pogresiv de la umeri pînă la baza cozii ; pieptul este adînc şi destul de lat. Coada este ataşată şi purtată în prelungire cu linia spatelui sau ceva mai sus ; în acţiune nu încetează să se mişte. Picioarele anterioare sînt

Înălţimea :
M. maxim 39,7 cm ; ideal 38,1 cm
F. maxim 36,8 cm ; ideal 35,6 cm

Greutatea
M. 10—12 kg
F. 10—12 kg

Culoarea părului :
Negru ca smoala ; pete albe pe piept sau pe gît ; negru şi roşu ; multicolor, cu semne roşii

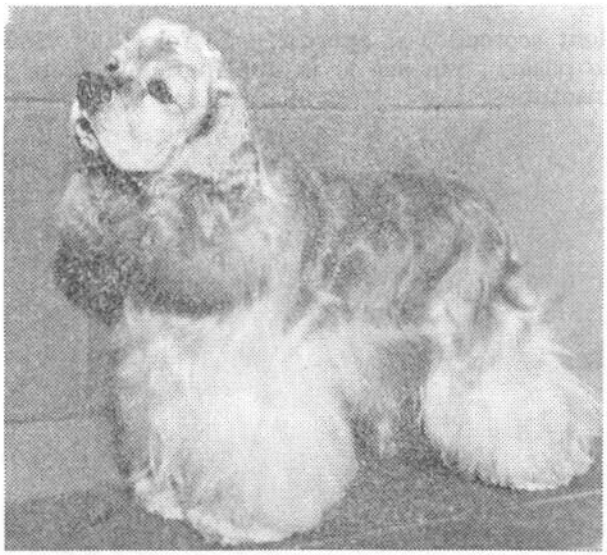

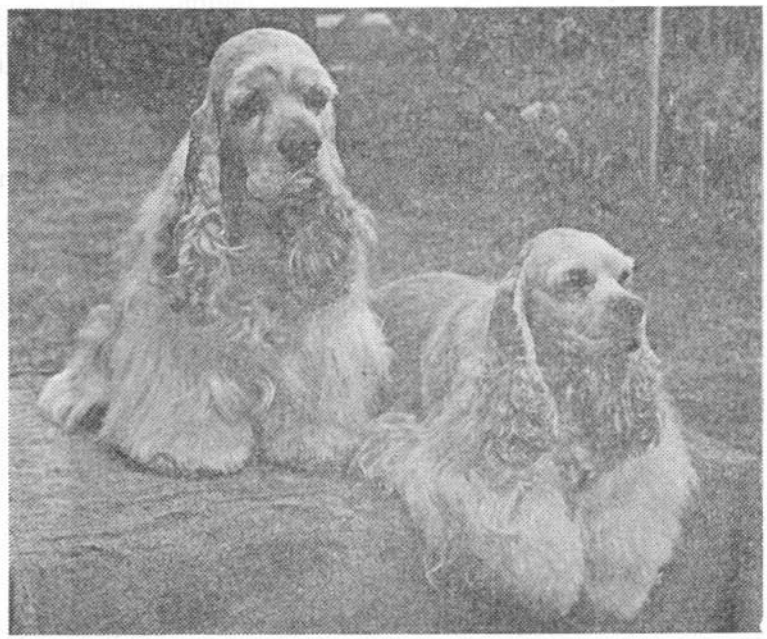

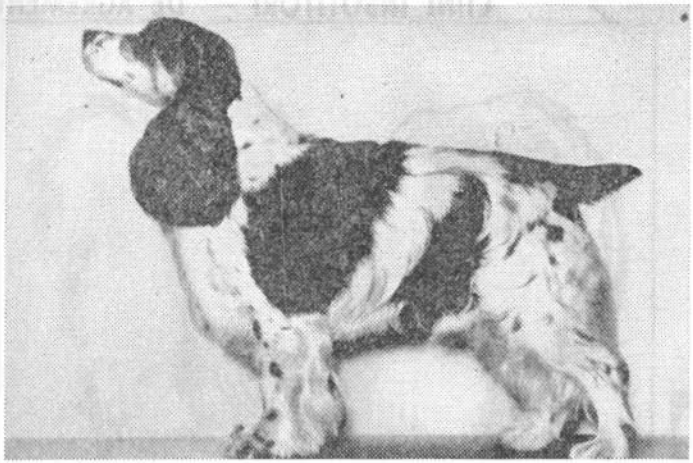

drepte, paralele, musculoase, cu osatura puternică ; cele din spate sînt musculoase şi osoase ; jaretul puternic şi bine coborît, labele compacte şi rotunde. Părul este mătăsos, neted sau uşor ondulat şi foarte fin ; pe cap este scurt şi fin, pe corp este de lungime mijlocie, cu puf des care asigură protecţia ciinelui ; prezintă franjuri bogate însă nu exagerate pe urechi, pe piept, pe burtă şi pe picioare.

Cîine foarte elegant, cu mers nobil ; totuşi aleargă cu o viteză excepţională. Rezistent, activ, vesel, inteligent şi prietenos, devotat şi ataşabil, iubeşte mult copiii.

Este un bun cîine de vînătoare şi un excelent însoţitor.

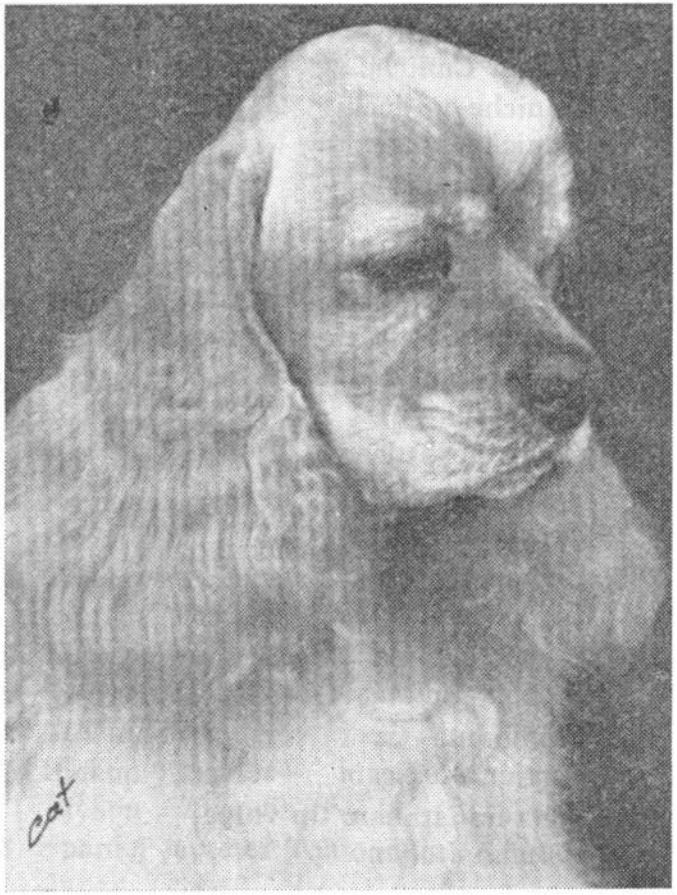

275. Pinscher tip maimuță
Affenpinscher
276. PINSCHER ARLECHIN
Harlekinpinscher
277. Kromfohrländer
278. Spitz mic german
Deutscher Kleinspitz
279. Pinscher pitic
Zwergpinscher
280. Schnauzer pitic
Zwergschnauzer
281. Schipperke
282. Griffon belgian
Griffon Belge
283. Griffon Brabançon mic, cu păr scurt
Petit Brabançon
284. Griffon bruxellez
Griffon Bruxellois
285. Bichon cu păr creț
Bichon à poil frisé
286. Bichon mic, tip leu
Bichon — Petit Chien Lion
287. Buldog francez
Bouldogue Français
288. Caniche mare
Grand Caniche
289. Caniche mijlociu
Caniche Moyen
290. Caniche pitic
Caniche Nain
291. Spaniel pitic continental
Epagneul Nain Continental-Phalène
Epagneul Nain Continental-Papillon
292. Ciine japonez mic
Shiba Inu
293. Coton de Tulear
294. Spitz japonez
Japanese Spitz
295. Bichon bolognez
Bichon Bolognais
296. Bichon maltez
Bichon Maltais
297. Chihuahua
Terrier Mexicain
298. Spitz mic italian, tip vulpe
Volpino Italiano

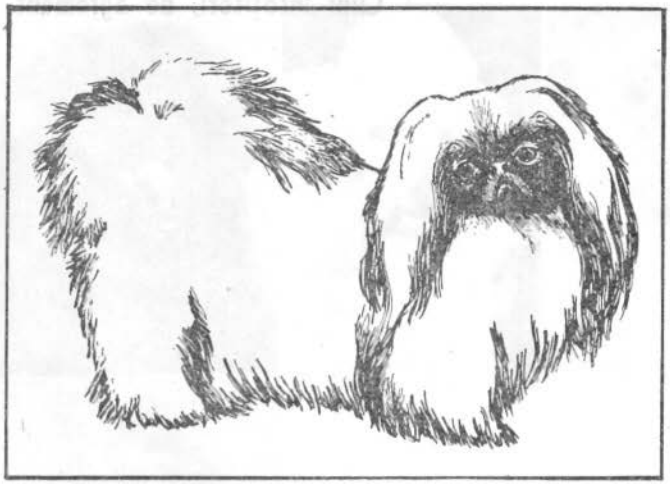

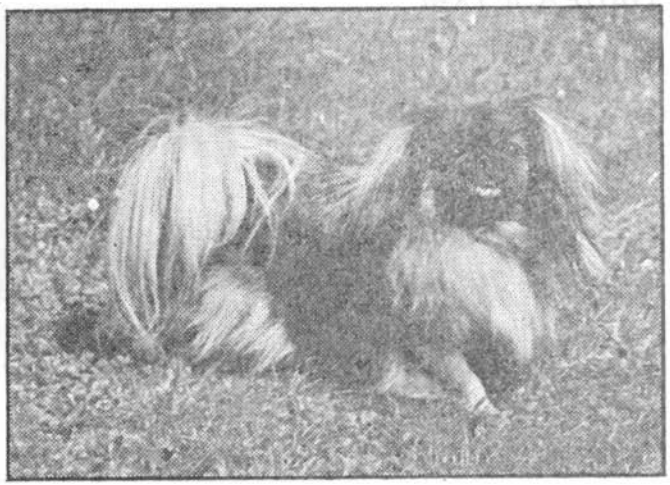

299. Cîine golaş mexican
Xoloitzcuintle
300. Dalmaţian
Dalmatinac
301. Chow-Chow
302. Pekinez
Pékinois
303. Shih-Tsu
Chih Tzou
304. Terrier de Tibet
Tibetan Terrier
305. Lhassa-Apso
306. Spaniel de Tibet
Tibetan Spaniel
307. Bichon havanez
Bichon Havanais
308. Spaniel japonez Tchin
Japan Tchin
309. Spaniel King Charles
Epagneul King Charles
310. Spaniel Cavaler King Charles
Epagneul Cavalier King Charles
311. Terrier de Boston
Boston Terrier
312. Mops-Pug-Carlin
Mops-Pugg-Carlin
313. Toy Terrier negru cu pete de foc
Black and Tan Toy Terrier
314. Terrier de Yorkshire
Yorkshire Terrier
315. Spitz mijlociu german
Deutscher Mittelspitz
316. Spitz pitic german
Deutscher Zwergspitz
317. Eurasier
318. Cîine chinezesc cu moţ
Chinese Crested Dog

Ciini însoțitori, de agrement

Ciinii din această grupă formează o paletă foarte variată. Ei aparțin unui număr mare de rase pe care omul le-a creat din dorința de a-i avea ca tovarăși în cadrul familiei sale.

Unele rase au o talie mare, impozantă, de exemplu Dalmațianul, Chow-Chow, Caniche mare, Spițul german de talie mare ; altele reprezintă forma pitică a unor rase de talie mare sau mijlocie și reproduc, în mic, conformația, caracterul și personalitatea acestora : Schnauzerul pitic, Pinscherul pitic, Spitzul pitic etc.

Mulți ciini de companie de astăzi sînt proveniți din rase utilitare. Sînt ciini „ex", precum Barbet, ex-cîine de aret, Dalmațianul, ex-cîine de vînătoare și pază, Terrierul, ex-cîine de vînătoare etc.

Alții sînt produsul imaginației și fanteziei crescătorilor și au un format caracteristic, propriu scopului pentru care au fost create : Pechinezul, Maltezul etc.

O foarte mare fantezie domnește și în aspectul lor exterior și al coloritului : unii dintre ei au părul foarte creț, alții sînt acoperiți complet de păr des, alții, dimpotrivă, sînt adevărați nudiști care nu au decît un mic moț de păr pe vîrful capului, sau nici atît.

Unii crescători, în dorința de a obține exemplare mai grațioase (Toys — ciini jucărie), au redus excesiv talia și greutatea lor ajungînd la produși foarte mici, ce cîntăresc un kilogram sau chiar mai puțin, cu conformație delicată și nevrotică. Asemenea practici au fost condamnate.

Încă din antichitatea greacă și romană, dar mai ales în pragul Renașterii, a poseda cîini foarte frumoși a devenit un fel de snobism. Femeile, și în special cele din aristocrație, cărora le era indiferentă vînătoarea, și-au revărsat afecțiunea asupra raselor de cîini mici, cîini însoțitori, de agrement, pe care îi răsfățau, îi găteau cu panglici, creînd astfel moda cîinilor de lux.

Revoluțiile, consolidarea democrației au transformat pretutindeni viața cîinilor, așa cum au transformat și viața oamenilor.

În zilele noastre, urbanizarea crescîndă, îndepărtarea omului de natură, înstrăinarea și însingurarea lui, stresul au dus, într-o măsură tot mai mare, la nevoia de a avea un cîine însoțitor. Fiind, în general, vioi, veseli, ageri, inteligenți și foarte devotați, cîinii însoțitori umplu astăzi un gol resimțit în foarte multe cămine. Omul îi datorează o vie recunoștință în domeniul afectiv. Cîte persoane singure nu au fost însuflețite de prezența unui cățeluș, în cîte familii cu necazuri nu a adus el căldură, cîtor deznădăjduiți nu le-a redat gustul de viață datorită prezenței lui vii, afecțiunii și devotamentului pînă la sacrificiu ?

Mare sau mic, de rasă pură sau bastard, cîinele a fost și va fi, întotdeauna, tovarășul bun, cordial și onest al omului de pretutindeni.

Nr. curent Nr. standardului F.C.I.

Denumirea rasei. Țara de origine. Istoric, descriere morfologică, utilizare

275

PINSCHER TIP MAIMUȚĂ
Affenpinscher
GERMANIA

Face parte din familia Pinscher-Schnauzer și provine din încrucișarea Schnauzerului cu Griffonul pitic belgian. Denumirea de Affenpinscher (affen=maimuță) nu vine de la faptul că ar avea vreo rudenie cu maimuța, ci de la asemănarea cu ea datorită aspectului său ciufulit, a fizionomiei extrem de vioaie, a neastîmpărului și, mai ales, a mișcărilor sale comice, poznașe.

Mic și îndesat, cu capul rotund și ciufulit, cu craniul boltit și botul scurt însă nu ridicat în sus ca la Griffonul pitic ; nasul este negru, ochii sînt rotunzi, proeminenți, de culoare închisă ; sprîncenele sînt stufoase, în smocuri, încîlcite și zburlite ; urechile drepte, purtate în sus și ascuțite, în formă de „V", pot fi sau nu amputate. Trupul este compact și îndesat, gîtul scurt și curbat, pieptul adînc, spatele drept. Picioarele anterioare sînt drepte, cu osatura bună, cele posterioare sînt destul de drepte și puternice ; labele mici și rotunde. Coada amputată scurt, cu păr mai scurt decît pe restul corpului, este purtată în sus. Părul de pe corp este aspru și des, pe cap este mai puțin aspru și în șuvițe formînd o podoabă deosebită ; are o coroniță de păr aspru în jurul ochilor, o barbă țepoasă, moț pe frunte, obrajii plini cu păr în smocuri. Toate acestea contribuie la asemănarea cu o maimuță.

Cîine isteț, inteligent, plin de viață. Este cel mai iute din familia Pinscher. Delicat, mofturos, îndrăzneț, curajos, devotat și jucăuș, un cîine poznaș.

Este folosit la vînătoarea de șobolani. Este și un excelent cîine de însoțire și un paznic sigur al casei.

186

Înălțimea :
M. 25—28 cm
F. 25—28 cm

Greutatea :
M. maxim 4 kg
F. maxim 4 kg

Culoarea părului :
Negru curat ; negru-cenușiu ; cenușiu-albăstrui ; galben-roșcat și alte nuanțe

276

210

PINSCHER ARLECHIN
Harlekinpinscher
GERMANIA

Originea acestei rase este aceeaşi cu a Pinscherului cu păr scurt : o rasă veche germană înrudită cu rasa Schnauzer. Numai că Harlekinpinscherul are înălţimea mai mică.

Are corpul îndesat, de formă patratică, puternic şi musculos, capul îngust şi moderat alungit, nasul negru, botul proporţional cu capul. Ochii potriviţi ca mărime, de culoare închisă, după culoarea blănii, sînt expresivi şi vioi. Urechile mici şi ascuţite sînt purtate drept. Gîtul este uscat şi musculos. Trupul este viguros, pieptul destul de robust şi adînc, spatele tare şi drept. Coada amputată scurt este purtată în sus. Picioarele din faţă sînt drepte şi paralele, cu osatura puternică ; cele din spate sînt musculoase şi puternice ; labele sînt mici şi robuste. Părul este scurt, lucios, aspru şi bine lipit de corp.

Este un cîine cuminte, credincios, atent, ager, afectuos.

Este folosit la prinderea şoarecilor şi şobolanilor. Poate fi şi un agreabil însoţitor şi un bun paznic al casei.

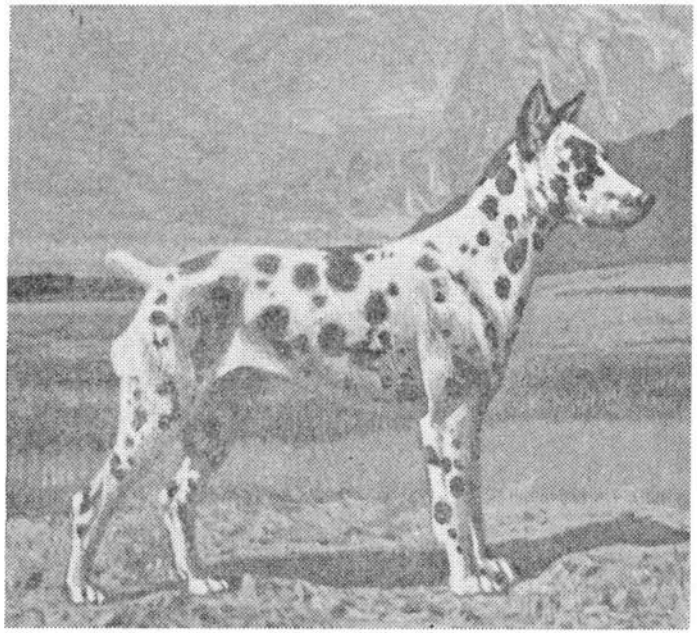

Înălţimea :
M. ideal 30—35 cm
F. ideal 30—35 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Pestriţ cu alb sau culori deschise ; cenuşiu cu negru ; vărgat cu sau fără semne roşii

277

192

KROMFOHRLÄNDER
GERMANIA

Provine din încrucişarea între Griffonul roşcat de Bretania şi Fox Terrierul cu păr aspru, care a avut loc în Germania după cel de-al 2-lea război mondial, în regiunea Kromfohrland, de la care a primit şi numele.

Cîine elegant, de talie mijlocie, cu corp puternic, cap alungit, de lăţime mijlocie, aspect armonios, craniul rotunjit şi plat, botul drept, de mărime mijlocie, nasul negru, ochii ovali şi puţin oblici, de mărime medie, de culoare închisă. Urechile ataşate sus au formă triunghiulară, cu vîrfurile rotunjite şi plate ; gîtul este musculos şi puţin curbat. Trupul este uşor alungit, simetric, pieptul adînc, de lăţime mijlocie, spatele puternic şi musculos. Coada, de lungime mijlocie, uşor curbată, mai groasă la bază şi subţiindu-se spre vîrf, este acoperită bine cu păr. Picioarele anterioare sînt drepte şi verticale, umerii potrivit de lungi şi musculoşi ; picioarele din spate sînt musculoase, cu osatură puternică ; labele scurte şi rotunde. Sînt cunoscute trei varietăţi : cu păr scurt şi aspru ; cu păr lung şi aspru ; cu păr aspru. Tipul preferat : cu păr aspru şi compact.

Este un cîine inteligent, vioi, ascultător, afectuos şi credincios.

Utilizat pentru pază şi apărare, este şi un excelent cîine de însoţire.

Înălţimea :
M. 38—46 cm
F. 38—46 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Fond alb cu pete brun-deschis pînă la brun-închis

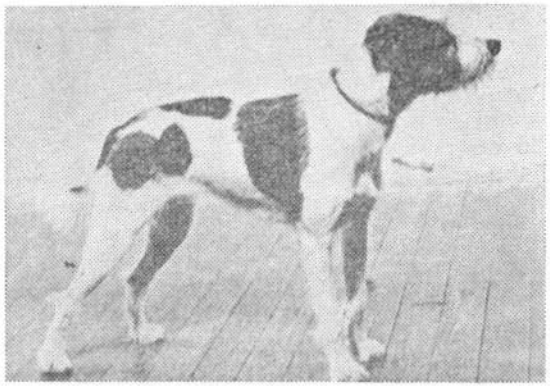

278

97

Înălțimea :
M. 22—28 ; maxim 28 cm
F. 22—28 ; maxim 28 cm

Greutatea :
M. ideal 3,75 kg
F. ideal 3,75 kg

Culoarea părului :
Negru ; alb curat ; brun ; portocaliu ; cenușiu ca lupul

SPITZ MIC GERMAN
Deutscher Kleinspitz
GERMANIA

Există mai multe varietăți de spitz și anume : Spitz mic german, Spitz mijlociu german și Spitz pitic german. Toate au aceleași caractere morfologice. De fapt, sînt forme micșorate ale Spitzului mare german. Au aceeași origine veche, din epoca de piatră și lacustră, provenind din *Canis familiaris palustris.* Fosilele neolitice găsite au aceleași caractere cu spitzii actuali. Varietățile de spitz mic și pitic au fost identificate în imaginile egiptene din epoca faraonilor. Este răspîndit în toate țările. Adeseori, spitzul mic și pitic a fost numit „Loulou de Pomerania" deoarece în această regiune rasa s-a ameliorat prin selecții atente, obținîndu-se exemplarele de astăzi.

Spitzul mic german este un cîine de lux, cu păr lung, cu corpul scurt și îndesat, capul asemănător cu cel al vulpii — mic și de formă triunghiulară —, cu craniul aproape plat, botul nu prea lung, în proporție cu craniul, nasul mic, negru și rotund. Ochii sînt de mărime mijlocie, alungiți, puțin oblici și de culoare închisă. Urechile sînt mici, scurte, drepte, de formă triunghiulară. Gîtul, potrivit de lung. Trupul este compact și pătrat, pieptul înalt, spatele scurt și orizontal. Picioarele sînt drepte și verticale ; labele mici și rotunde. Coada, caracteristică pentru rasă, este prinsă sus și purtată curbat, în inel, deasupra spatelui. Părul este lung și moale, cu puf des ; pe pulpe și coadă părul este deosebit de bogat ; prezintă guler bogat la gît ; pe cap, părul este scurt și neted.

Cîine vesel, vioi, inteligent, ascultător, jucăuș, ușor de dresat, mai ales pentru circ. Atașat, credincios, vigilent ; nu este sensibil la ger și zăpadă.

Excelent însoțitor și paznic al casei, agreat cîine de salon.

279

185

Înălţimea :
M. 25—30 cm
F. 25—30 cm

Greutatea :
M. circa 4 kg
F. circa 4 kg

Culoarea părului :
Unicolor : roşu-ruginiu ; galben ; roşcat.
Bicolor : negru cu semne brune sau roşii ; brun, gri şi albăstrui

PINSCHER PITIC
Zwergpinscher
GERMANIA

De origine germană, cu o vechime de peste 300 de ani, rasa aparţine familiei „Pinscher-Schnauzer". Este apreciată şi răspîndită în toate ţările, cu deosebire în Germania, Anglia, Franţa şi, mai ales, America, unde s-a fondat şi un club „Miniature Pinscher Club of America".

Pinscherul pititc este copia micşorată a Pinscherului. Cîine mic, vioi, elegant şi armonios, cu musculatură bine distribuită. Capul este lunguieţ, robust şi drept, craniul plat, botul potrivit de lung, însă nu ascuţit, nasul rotund şi negru. Ochii ovali, de mărime mijlocie şi culoare închisă, sînt vii şi expresivi. Urechile ascuţite sînt ataşate şi purtate drept în sus ; ele sînt amputate. Trupul este viguros, lungimea este egală cu înălţimea ; spatele scurt coboară uşor spre baza cozii, pieptul este adînc şi puternic. Coada prinsă sus, purtată vesel, este amputată pînă la 3 vertebre. Picioarele sînt fine însă cu osatură puternică : cele din faţă sînt perfect drepte, cele din spate oblice şi musculoase ; labele sînt scurte şi rotunde. Părul este scurt, des, lucios, bine lipit de corp.

Un cîine mîndru, inteligent, isteţ, plăcut, activ, ascultător, devotat. Se dresează uşor. Latră cu orice ocazie.

Folosit la prinderea şoarecilor şi şobolanilor, este şi un excelent paznic al casei şi un foarte bun însoţitor.

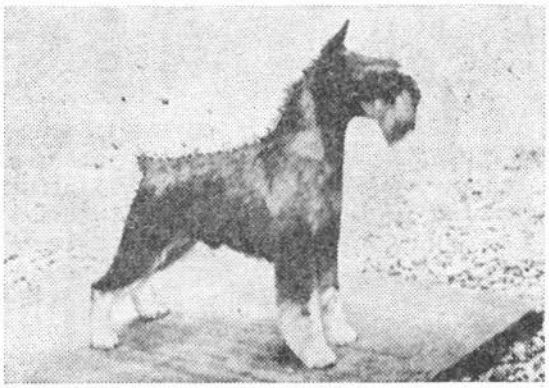

280

183

SCHNAUZER PITIC
Zwergschnauzer
GERMANIA

Schnauzerul pitic este copia micşorată a Schnauzerului de talie mare avînd aceleaşi caracteristici : proporţie armonioasă, mişcări echilibrate, inteligenţă, perseverenţă, vigilenţă. În 1977, la Herning, F.C.I. a modificat standardul acestei rase îmbogăţindu-l cu o nouă varietate, deosebită de celelalte prin culoarea părului — negru-argintiu : părul de protecţie, aspru, şi puful sînt negre, iar petele de la ochi, bot, gît, piept şi picioare sînt de culoare argintie pînă la alb.

Cu toată talia mică are un corp masiv, capul robust şi lung, de formă triunghiulară, botul proporţionat cu capul, nasul rotund şi negru. Ochii sînt ovali, proeminenţi, de culoare închisă. Urechile ascuţite, purtate drept în sus, sînt amputate. Gîtul arcuit cu noblețe nu este nici prea scurt şi nici prea mare. Trupul este solid, de lungime egală cu înălţimea, pieptul puţin lat, spatele scurt coboară uşor spre baza cozii. Coada prinsă sus, amputată pînă la 3 vertebre, este purtată drept. Picioarele din faţă sînt drepte, bine dezvoltate ; cele din spate sînt foarte musculoase ; labele sînt scurte şi rotunde. Părul este ciufulit, aspru şi des : pe corp este ceva mai lung, hirsut şi cu puf ; pe frunte şi urechi este puţin mai scurt ; la bot formează o barbă aspră şi zbîrlită, caracteristică rasei ; sprîncenele stufoase umbresc uşor ochii.

Cîine rezistent, cu un curaj excepţional, perseverent şi vigilent, inteligent şi devotat. Iubeşte copiii, iubeşte mişcarea, latră intens cu orice ocazie.

Este un excelent paznic al casei şi al fermelor, un foarte bun însoţitor. Distruge cu pasiune insectele.

Înălţimea :
M. 30—35 cm
F. 30—35 cm

Greutatea :
M. 5—6 kg
F. 5—6 kg

Culoarea părului :
Negru curat şi cenuşiu ; gri-fer pînă la gri-argintiu ; negru-argintiu

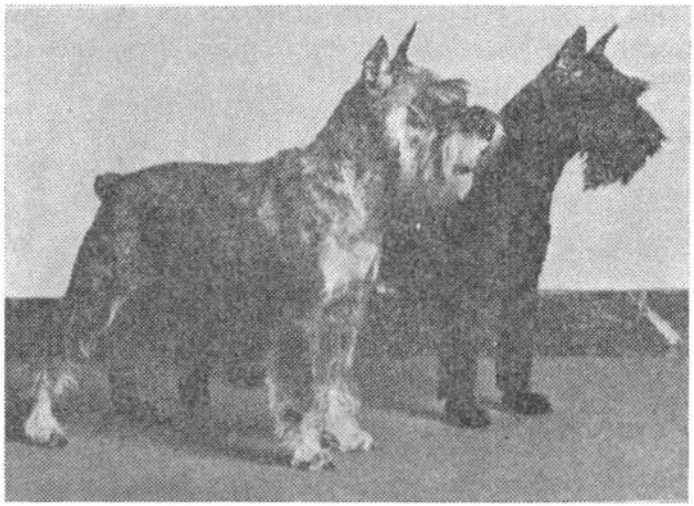

281

83

Înălţimea :
M. talie mică : 25—35 cm
F. talie mică : 25—35 cm
Greutatea :
M. I : 3—4 kg ; II : 4—5 kg III : 5—9 kg
F. I : 3—4 kg ; II : 4—5 kg ; III : 5—9 kg
Culoarea părului :
Negru curat

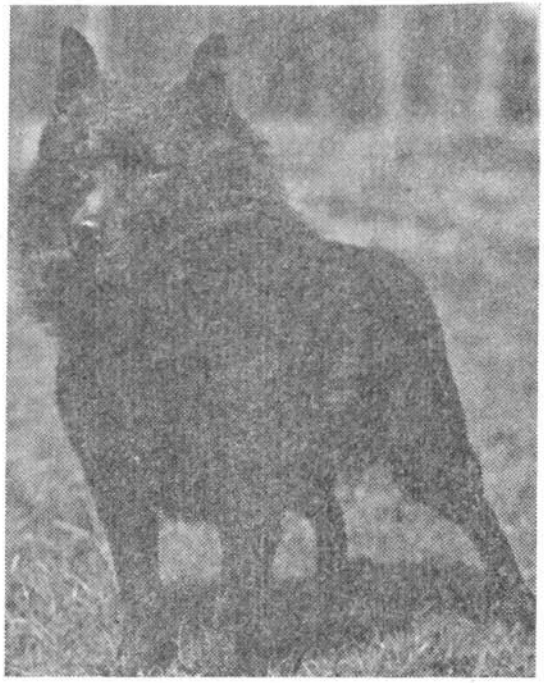

SCHIPPERKE
BELGIA

Numele acestei rase vine de la cuvîntul „scheperke" care, în flamandă, înseamnă „cîine ciobănesc mic". Este de origine belgiană şi provine din încrucişări între spitzul lup Keeshond şi cîinii ciobăneşti belgieni, urmaşi ai cîinelui Leuvenaar, o rasă foarte veche belgiană, cîini cu păr negru şi urechile ridicate, asemănătoare cu ale vulpii. Prima menţiune despre Schiperke o avem din anul 1690 : a fost favoritul pantofarilor din Bruxelles care organizau întreceri pentru confecţionarea de zgarde din cupru cizelat pentru gîtul cîinilor. S-a numit şi *Spitz al navigatorilor,* fiind folosit de aceştia la prinderea şobolanilor de pe şlepuri şi vapoare.

Este cunoscut în trei varietăţi : Schipperke de talie mică, de talie mijlocie şi de talie mare.

Ca aspect seamănă cu lupul : corpul scurt, de constituţie armonioasă, capul asemănător cu al vulpii, craniul uşor rotunjit, fruntea lată, botul ascuţit, nu prea lung, nasul mic şi negru. Ochii mici, ovali, de culoare maron închis, au o privire vioaie şi pătrunzătoare. Urechile mici, drepte, triunghiulare, foarte mobile, sînt ataşate sus. Trupul este viguros, gîtul puternic, purtat drept, pieptul lat şi adînc, spatele drept şi orizontal. Picioarele sînt drepte, cu osatură fină, pulpele late, lungi şi puternice, jaretul bine lăsat în jos, labele mici şi rotunde. Coada lipseşte ; dacă apar cozi-ciot, se amputează. Părul este bogat şi tare ; la urechi este neted, pe cap, pe partea din faţă a picioarelor şi pe jaret este mai scurt ; pe gît, unde formează un guler bogat ce se prelungeşte pînă la picioarele din faţă, este mai lung ; este, de asemenea, mai lung pe partea din spate a coapselor.

Cîine iute, vioi, neobosit, curajos, foarte curios, ataşat, credincios. Se împacă bine cu caii; latră strident ; iubeşte copiii.

Un foarte bun însoţitor, un excelent paznic al casei şi al fermelor. Vînează cîrtiţe şi iepuri.

282

81

GRIFFON BELGIAN
Griffon Belge
BELGIA

Înălțimea : *Greutatea :*
M. mică 21—28 cm M. mică : 3 kg ; mare : 3—5 kg
F. mică 21—28 cm F. mică : 3 kg ; mare : 3—4,5 kg

Culoarea părului :
Negru ; negru-roșcat sau negru și roșu amestecate

Rasa griffonilor de origine belgiană cuprinde trei tipuri de cîini :

Griffon belgian de talie mică și talie mare ;

Griffon brabançon mic cu păr scurt ;

Griffon bruxellez de talie mică și talie mare.

Toate aceste tipuri au aceeași origine și aceleași caractere morfologice și utilizări. Se deosebesc numai prin structura și culoarea părului și taliile respective.

Griffonul este cîinele național al Belgiei. Originea lui este foarte veche. Astfel, pe un tablou din anul 1434 al pictorului flamand Jan van Eyck este reprezentat un cîine mic care seamănă perfect cu Griffonul bruxellez. Deci, rasa este cunoscut încă din secolul al 15-lea. Totuși, de abia în 1880 s-a început prelucrarea ei prin selecționări și încrucișări cu King-Charles și Carlin, obținîndu-se exemplarele actuale. A fost apreciat la curtea reginei Marie Henriette, care poseda mai multe exemplare.

Este un cîine mic, îndesat ca formă, cu alură și structură elegantă : atrage atenția prin expresia figurii, caracteristică : capul este lat și rotund, fruntea bine boltită este acoperită cu păr aspru și zbîrlit, mai lung în jurul ochilor, nasului, fălcilor și bărbiei formînd barbă și mustață ; nasul este negru și scurt, maxilarele puternice ; ochii mari, negri, rotunzi, proeminenți și bine distanțați sînt vioi și foarte expresivi ; urechile drepte și ascuțite sînt amputate. Trupul este destul de viguros și scurt, pieptul lat și adînc, spatele drept. Picioarele sînt drepte și puternice, de lungime mijlocie, labele scurte, rotunde și compacte. Coada purtată în sus este amputată la 3/5 din lungime. Părul este aspru, zburlit și des, de lungime mijlocie.

Este un cîine inteligent, vioi, afectuos, foarte vesel, ascultător : o rasă de elită.

Este un excelent cîine de însoțire și un foarte bun paznic.

283

GRIFFON BRABANÇON MIC CU PĂR SCURT
Petit Brabançon ; Kleine Brabander
BELGIA

Are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Griffonul belgian. Se deosebeşte de aceasta prin structura părului, care este scurt, şi prin culoare : roşcat sau negru cu roşu. Nu are barbă şi mustăţi.

Înălţimea :
M. 21—28 cm
F. 21—28 cm
Greutatea :
M. maxim 3 kg
F. maxim 3 kg
Culoarea părului :
Roşcat ; negru cu roşu

82

284

GRIFFON BRUXELLEZ
Griffon Bruxellois

Are aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări ca şi Griffonul belgian. Se deosebeşte numai prin culoarea părului — care este roşu sau roşu-ruginiu, cu puţin negru la mustaţă şi bărbie.

Se prezintă în două varietăţi : Griffonul bruxellez de talie mică şi Griffonul bruxellez de talie mare.

Înălţimea :
M. mică 21—28
F. mică 21—28
Greutatea :
M. I. max. 3 ; II. 3—5
F. I. max. 3 ; II. 3—4,5
Culoarea părului :
Roşu sau roşu-ruginiu cu puţin negru la mustaţă şi bărbie

80

285

215

Înălțimea :
M. maxim 28—30 cm
F. maxim 28—30 cm

Greutatea :
M. maxim 5 kg
F. maxim 5 kg

Culoarea părului :
Alb curat ; uneori prezintă pete cafenii la urechi

BICHON CU PĂR CREȚ
Bichon à poil frisé
FRANȚA-BELGIA

Rasă franco-belgiană, cu origine destul de veche, provenind din încrucișarea dintre Maltez și Pudel-pitic. Adus din insulele Baleare de către navigatorii spanioli, a ajuns apoi în Franța în secolul al 15-lea, sub denumirea de „Teneriffe". A devenit, datorită gingășiei și farmecului lui, un favorit al doamnelor franceze și italiene din epocă. Răsfățatul saloanelor, frizat și împodobit cu panglici, a fost înconjurat de atîta atenție încît a primit numele de „Bichonner" (ferchezuit). A fost apreciat la curțile regale din timpul lui Ludovic al XIV-lea și Ludovic al XV-lea. Pictorii Boucher și Fragonard l-au imortalizat în picturile lor. Astăzi, însă, nu este prea răspîndit.

Este un cîine mic, vesel și jucăuș, cu înfățișare vioaie. Corpul este acoperit de păr lung și răsucit în bucle alungite. Capul este proporționat față de corp, craniul mai lung decît botul și ușor boltit, nasul rotund și negru, comisurile fine, pigmentate cu negru. Ochii nu prea mari și nici proeminenți, rotunzi, de culoare închisă, sînt expresivi și vioi. Urechile destul de lungi, cap. Trupul este robust, gîtul destul de lung, purtat fine, bine acoperite cu păr lung, buclat, atîrnă pe lîngă ridicat în sus și mîndru, pieptul bine dezvoltat și adînc ; șalele sînt late și puternice, ușor curbate, umerii oblici, spatele drept. Picioarele sînt drepte, cu osatură fină, nervoase ; pulpele late și bine acoperite cu mușchi. Coada este purtată în sus, curbată grațios, însă nu rulată pe spate ; părul care o acoperă este lung și cade deasupra spatelui ; nu se amputează. Părul este fin, mătăsos, răsucit în bucle alungite, largi, cu o lungime de 5—7 cm ; se aseamănă cu blana caprei de Mongolia.

Este un cîine vioi și vesel, devotat, afectuos, bănuitor față de străini.

Excelent cîine însoțitor.

286

233

BICHON MIC TIP LEU
Bichon-Petit Chien Lion
FRANȚA

Ca toți ceilalți cîini bichon, și acesta are origine mediteraneană — Insulele Baleare. Ca rasă, a fost definitivat în secolul al 16-lea. A cunoscut o mare faimă în Belgia. Astăzi este răspîndit mai ales în Franța, în celelalte țări fiind puțin cunoscut.

Este un cîine de talie mică, vioi, cu corpul proporționat, capul scurt, craniul destul de lat, nasul negru și bine dezvoltat. Ochii sînt rotunzi, mari, de culoare închisă, cu privire inteligentă. Urechile lungi, bine acoperite cu franjuri, atîrnă de-a lungul capului. Trupul este scurt, armonios, bine construit, pieptul adînc, spatele drept. Coada de lungime mijlocie are la vîrf un smoc de păr lung în formă de panaș. Picioarele sînt drepte și fine, labele mici și rotunde. Părul este destul de lung și ondulat. Partea posterioară a corpului și coada se tund. Blana, formată din păr scurt pe partea din spate a corpului și o parte a cozii, este, în schimb, foarte bogată pe cap, pe umeri, pe picioare și vîrful cozii, dîndu-i astfel un aspect de mic leu.

Este un cîine inteligent, vioi, vesel, afectuos.

Excelent cîine de însoțire.

Înălțimea :
M. 20—35 cm
F. 20—35 cm

Greutatea :
M. 2—4 kg
F. 2—4 kg

Culoarea părului :
Toate culorile, unicolor sau pătat ; alb, negru și galben sînt cele mai căutate

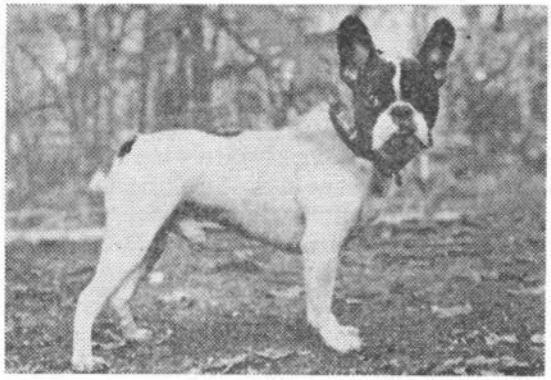

287

101

BULDOG FRANCEZ
Bouldogue Français
FRANȚA

Înălțimea :
M. 25—34 cm
F. 25—34 cm

Greutatea :
M. 8—14 kg
F. 8—14 kg

Culoarea părului :
Vărgat : negru și roșu cu puțin alb la cap și piept ; pestriț : fond alb cu pete vărgate

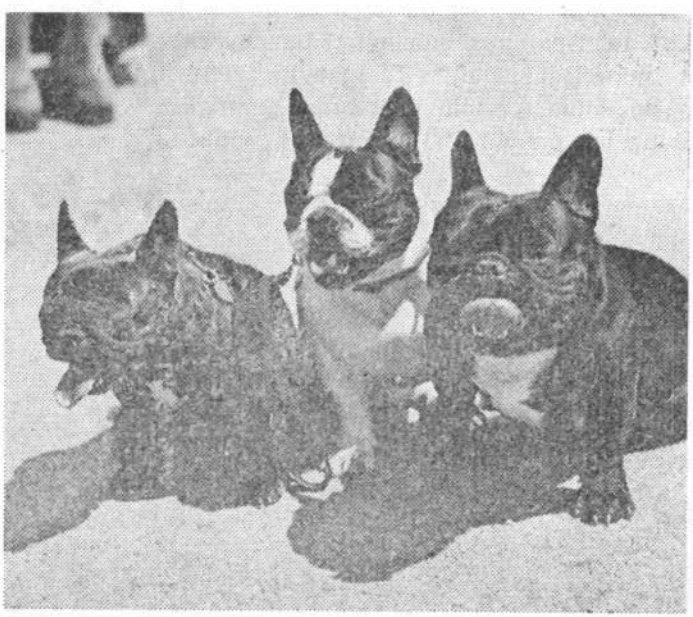

Rasă cunoscută de peste 100 de ani. Tipul actual a fost fixat la începutul acestui secol. Buldogul francez se înrudește cu toate tipurile de dogi — de Bordeaux, de Burgos, cu Dogul german dar, mai ales, cu Buldogul englez. Toate aceste rase au ca strămoș Dogul de Tibet adus în Europa de navigatorii fenicieni. În secolul al 19-lea, rasele canine nu erau prea bine stabilite. Buldogul englez, favoritul măcelarilor, era crescut mai ales pentru lupte cu taurii sau cu alți cîini. Avea un curaj nebun, lupta pînă la moarte, era aproape fioros. Astfel de exemplare au pătruns în Franța și în Belgia, aduse, în special, de lucrătorii din sectorul manufacturier rămași șomeri în urma modernizării producției industriale. Aici, prin diverse încrucișări cu alte tipuri de cîini s-au obținut exemplarele actuale.

Cîine de talie mică, puternic, cu corpul scurt și osatura compactă, cu capul puternic, lat și pătrat, craniul lat, aproape plat, fruntea ușor boltită, cu o cută între sprîncene, nasul lat, scurt și turtit, negru, cu nările bine deschise, comisurile groase și negre, maxilarele late și foarte puternice. Ochii de culoare închisă, destul de mari, rotunzi, ușor proeminenți, au privirea vioaie. Urechile de mărime mijlocie, atașate sus, purtate drept, mai late la bază și rotunjite la vîrfuri, seamănă cu urechile liliacului. Gîtul este scurt, ușor curbat. Trupul este robust, pieptul cilindric ca formă și destul de adînc, spatele lat și musculos, șalele scurte și îndesate, umerii proeminenți și puțin mobili. Membrele anterioare, scurte și distanțate mult între ele, sînt drepte și musculoase ; cele posterioare, puternice și musculoase, sînt ceva mai lungi decît membrele anterioare ; jaretul este bine coborît, labele mici și compacte, cu perniță tari și negre. Coada este scurtă, prinsă jos, lipită de pulpe, groasă la bază, subțiindu-se la vîrf, rahitică. Părul este fin, scurt, lucios și moale.

Este un cîine inteligent, extrem de curajos și activ, disciplinat, afectuos și gelos pe alți cîini preferați de stăpîn, cu care luptă pînă la moarte. În ciuda înfățișării sale este, totuși, un cîine duios și blajin. Iubește mult copiii. Este sensibil la căldură.

Bun cîine însoțitor, bun paznic și bun vînător de șoareci.

288

172

CANICHE MARE
Grand Caniche
FRANȚA

Înălțimea :
M. 45—55 cm
F. 45—55 cm

Greutatea :
M. 20—25 kg
F. 20—25 kg

Culoarea părului :
Negru, alb, maron, portocaliu, argintiu

Rasă foarte veche. Deşi astăzi este un excelent cîine însoţitor, de agrement, în trecut a fost folosit la vînătoarea la baltă. Chiar denumirea de „caniche" derivă de la aptitudinile cîinelui de înotător şi vînător. Asupra acestei denumiri sînt mai multe păreri : unii susţin că acest cuvînt, „caniche", ar fi rădăcina latină de la „canis", încă o dovadă că acest cîine este descendentul primilor cîini domestici. (S-au găsit basoreliefuri egiptene care prezentau cîini tunşi tip leu, asemănători Canicheului de azi). Alţii susţin că numele de „caniche" derivă de la „canichon", care înseamnă boboci de raţă, vînaţi cu predilecţie de Caniche. Denumirea lui în germană — Pudel — provine de la cuvîntul „puden" care înseamnă a se juca în apă. Toate aceste diferite denumiri arată că acest cîine iubeşte apa şi vînătoarea, de unde şi utilizarea lui în timpurile vechi la vînătoarea în mlaştini. Originea sa se contopeşte cu aceea a Barbetului, strămoşul mai multor rase de cîini de vînătoare. Caniche-ul are origine africană : s-a născut în Nord-Estul Africii, unde triburile nomade de ciobani îl foloseau la paza turmelor. Din Africa a trecut în Spania, odată cu triburile arabe, iar aici a fost încrucişat cu diferite rase indigene, mai ales cu Cao de Aqua, cîinele pescarilor portughezi, care era tuns tip leu pentru a fi mai uşor la vînatul în apă. Mai

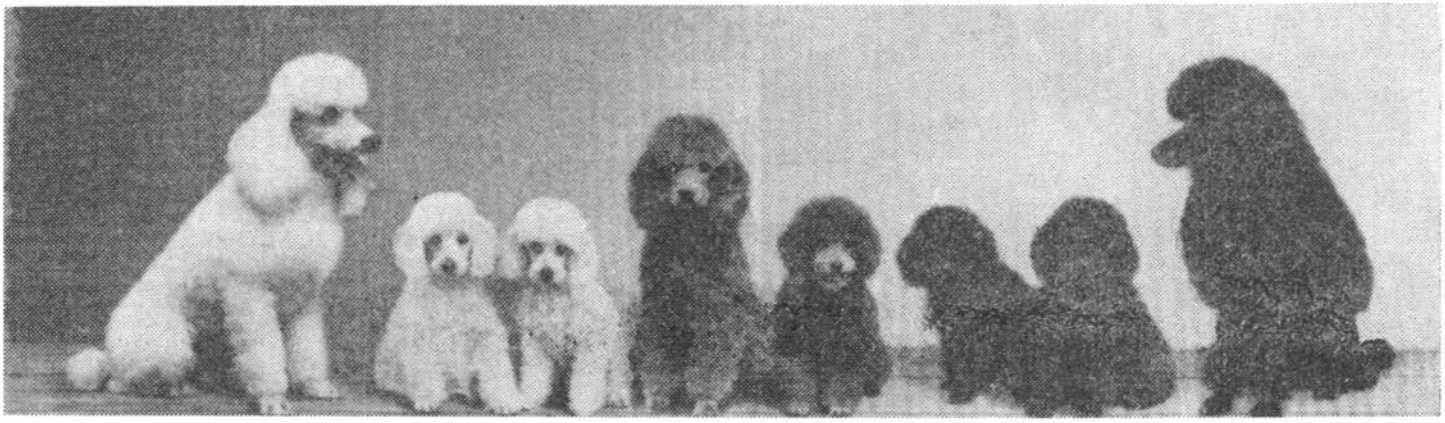

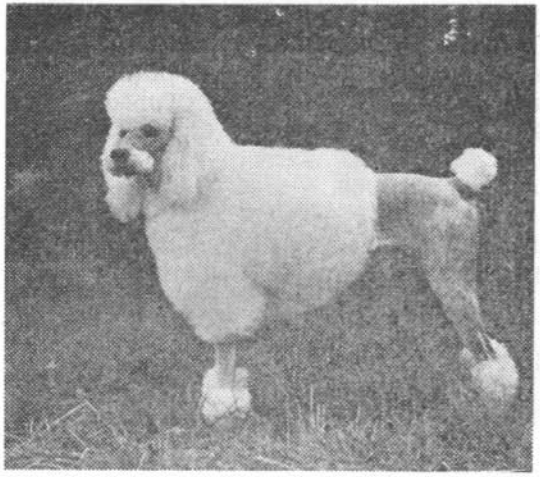

tîrziu, tot cu triburile arabe a trecut munţii Pirinei şi a ajuns în Franţa. Ulterior s-a răspîndit în toată Europa. În Franţa a fost foarte apreciat. Prin îmbunătăţiri sucesive a ajuns să fie un cîine naţional, folosit mai ales la vînătoare. În această situaţie a rămas pînă la mijlocul secolului al 18-lea cînd, în timpul domniei regelui Ludovic al XV-lea a devenit un cîine de salon. După mai multe selecţiuni atente şi severe, în timpul regelui Ludovic al XVI-lea au apărut şi Caniche pitic şi mijlociu, faima lor crescînd mereu la toate curţile regale şi în familiile nobile. În Anglia şi America calitatea lui de vînător de raţe în mlaştini este şi astăzi apreciată şi utilizată.

Cîine de construcţie armonioasă, cu blana creaţă, caracteristică, buclată sau şnur, tunsă tip leu, care-i dă o înfăţişare elegantă şi mîndră, sau, în ultima vreme, tunsă modern. Capul este distins, drept, proporţionat faţă de corp, craniul bine modelat, nasul bine dezvoltat, cu nările deschise ; botul are culoarea blănii. Ochii cu expresie arzătoare, de culoare închisă, după culoarea blănii, sînt vii, uşor oblici, migdalaţi. Urechile destul de lungi, atîrnînd de-a lungul obrajilor, mai late la bază şi rotunjite la margini, sînt acoperite cu păr foarte lung, ondulat. Gîtul solid, uscat, uşor curbat, este de lungime medie. Trupul este robust, proporţionat, lungimea depăşind înălţimea, pieptul ce ajunge pînă la coate este destul de lat, spatele scurt şi drept, foarte armonios ; şalele ferme şi musculoase. Picioarele din faţă sînt perfect drepte şi paralele, elegante, musculoase, cu osatură puternică ; cele din spate robuste şi musculoase ; labele mici, ferme şi ovale. Coada este ataşată destul de sus, la înălţime cu linia şalelor ; trebuie amputată o treime din lungime ; totuşi, o coadă lungă şi bine purtată nu este un defect ; cînd animalul este în mişcare, coada se ridică oblic. În privinţa părului, există două varietăţi : Caniche cu păr buclat şi Caniche cu păr şnur. La Caniche cu păr buclat acesta este bogat, cu textură fină, lînos, creţ, elastic, rezistent şi des, de lungime uniformă, formînd bucle egale.

La Caniche cu păr șnur acesta este bogat, cu textură fină, lînoasă și strînsă, formînd un fel de șnururi (șuvițe) caracteristice, de lungime egală : cel puțin 20 cm., cu cît mai lungi cu atît mai apreciate. Tunsoarea, la ambele varietăți, este obligatorie. Sînt admise la expoziții două modele : tunsoarea clasică — tip leu ; tunsoarea moderna — model 1960.

Caniche este un cîine cu aspect frumos și mîndru. Este inteligent, îndrăzneț, vioi, sensibil, devotat, ușor de dresat.

Excelent cîine de însoțire.

---

289 **CANICHE MIJLOCIU**
Caniche Moyen
FRANȚA

Are aceeași origine, aceleași caractere morfologice și utilizări ca și Caniche mare, deosebindu-se de acesta numai prin talia și greutatea sa.

Nu a fost folosit la vînătoare, fiind numai un excelent cîine de însoțire.

Înălțimea :
M. 35—45 cm
F. 35—45 cm

Greutatea :
M. 10—15 kg
F. 10—15 kg

Culoarea părului :
Negru, alb, maron, argintiu și portocaliu

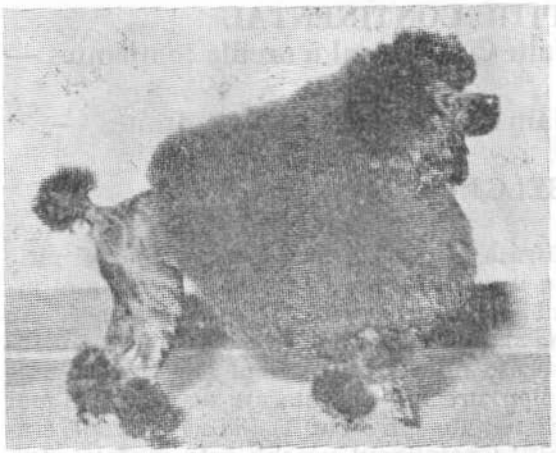

290 **CANICHE PITIC**
Caniche Nain
FRANȚA

Este varianta mică a Caniche-ului. Animal gingaș, alintat, cu mișcări foarte grațioase. În general, caracterele morfologice sînt asemănătoare cu ale celorlalte varietăți de Caniche, de care se diferențiază numai prin mărime.

Este dresat și folosit în special pentru reprezentații de circ.

Înălțimea :
M. maxim 35 cm
F. maxim 35 cm

Greutatea :
M. 4—6 kg
F. 4—6 kg

Culoarea părului :
Negru, alb, maron, argintiu și portocaliu

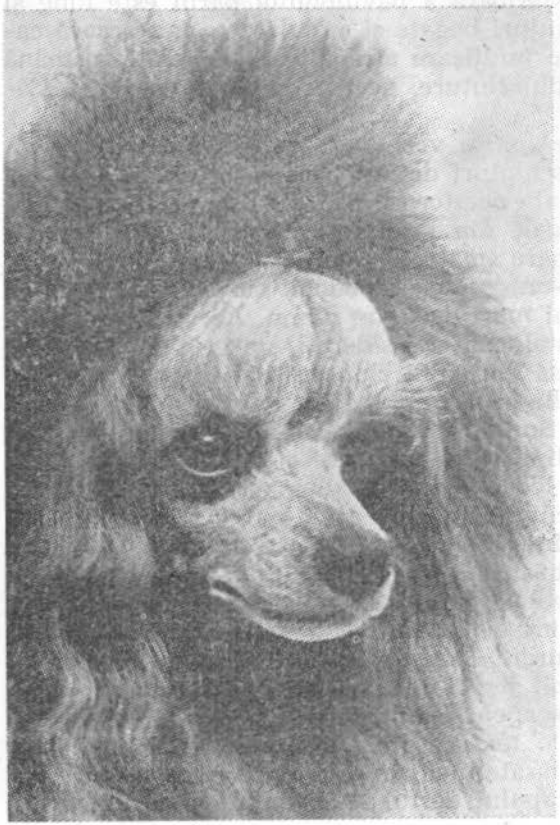

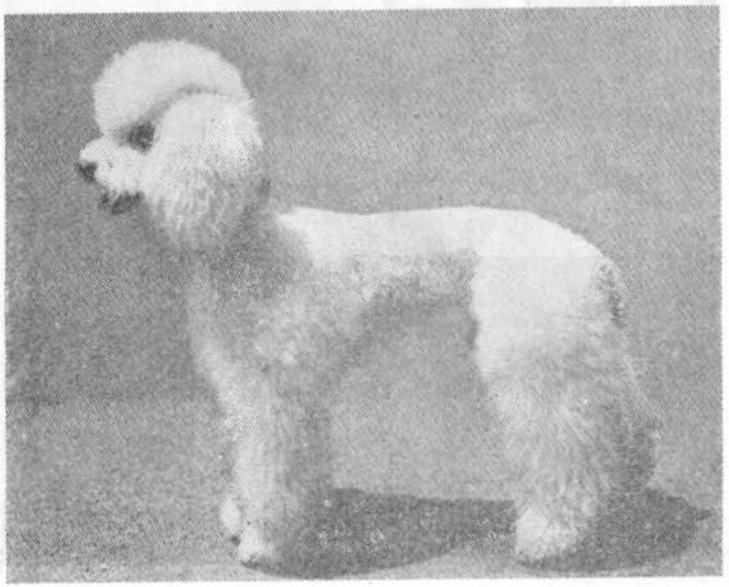

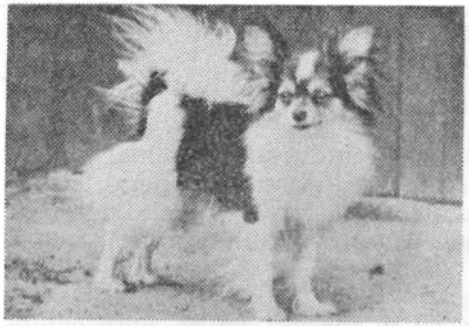

291

77

SPANIEL PITIC CONTINENTAL

Epagneul Nain Continental à oreille tombantes — Phalène

Epagneul Nain Cotinental à oreilles droites — Papillon

FRANŢA-BELGIA

Înălţimea :
M. maxim 28 cm
F. maxim 28 cm

Greutatea :
Sînt două categorii :
M. I : maxim 2,5 kg
F. I. : maxim 2,5 kg
M. II : 2,5—4,5 kg
F. II : 2,5—4,5 kg
M. minim 1,5 kg
F. minim 1,5 kg

Culoarea părului :
Toate culorile ; botul, buzele şi pleoapele sînt foarte pigmentate

La această rasă se disting două tipuri : Spaniel pitic continental cu urechi drepte — Papillon şi Spaniel pitic continental cu urechi căzute — Phalène. Au aceeaşi origine şi aceleaşi caractere morfologice şi utilizări. Se deosebesc numai prin modul de a purta urechile. La Papillon, urechile sînt ataşate sus pe cap şi mai către spate, distanţate între ele, lăsînd să se vadă craniul puţin boltit ; pavilionul urechii este complet deschis şi îndoit lateral ; urechile nu stau drepte în sus, ci aruncate înapoi ; partea interioară a pavilionului este acoperită cu păr fin, ondulat, nu prea lung ; în schimb, pe partea exterioară a pavilionului părul este lung şi formează franjuri bogate şi ondulate ce încadrează capul dîndu-i o înfăţişare atrăgătoare. Urechile seamănă cu aripile unui fluture, de aici şi denumirea de „Căţeluş fluture".

Rasa este foarte veche : pînzele lui Tiţian şi Van Dyck, ca şi sculpturi datînd din secolul al XV-lea atestă existenţa acestor cîini, foarte apreciaţi mai ales la curţile regale din Franţa şi Anglia. Regele francez Henric III, mare amator de cîini din această rasă, purta cu sine, într-un coşuleţ împodobit cu panglici, Spanieli pitici, nu mai mari decît un pumn. Aceşti Spanieli-pitici continentali sînt consideraţi de origine franceză. Ei provin însă din cîinii chinezeşti şi tibetani aduşi în Italia şi Anglia în secolul al 15-lea. După mai multe încrucişări cu Spitzul mic şi cu Chihuahua s-au obţinut tipurile de cîini cu urechile ridicate, Papillon, care s-au bucurat de o mare faimă.

Este un cîine de constituţie armonioasă şi graţioasă, cu ţinută mîndră şi mers elegant. Totuşi, are un corp destul de robust, mai lung decît înalt, cu capul uşor şi scurt, proporţionat faţă de corp, cu craniul uşor boltit, botul mai scurt decît craniul, fin şi subţire, nasul mic, negru şi rotunjit, comisurile fine, strînse şi foarte pigmentate. Ochii destul de mari, migdalaţi, de culoare închisă, cu pleoapele pigmentate, sînt foarte expresivi. Urechile cu o textură fină însă rezistentă atîrnă pe lîngă cap ; ataşate mai sus de linia ochilor şi mai mult spre spatele capului, destul de distanţate între ele pentru

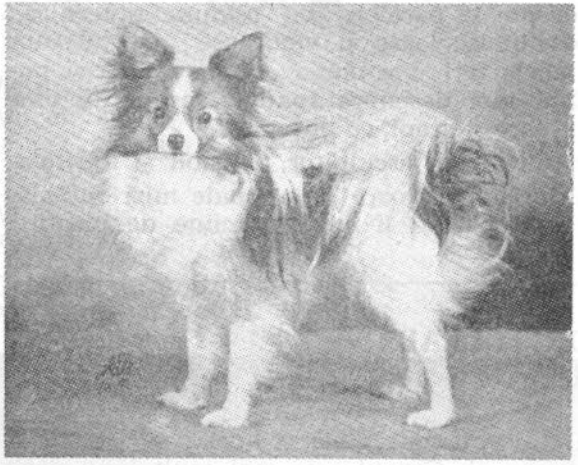

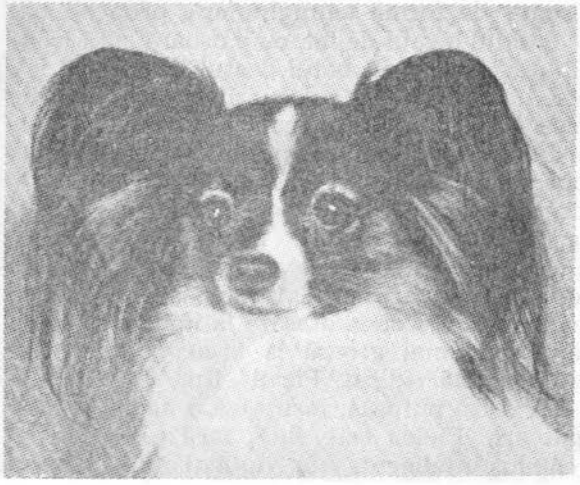

ca să apară forma rotunjită a craniului, sînt acoperite cu franjuri lungi. Trupul este destul de lung şi bine format, gîtul uşor curbat, de lungime mijlocie, pieptul lat, destul de adînc, şalele puternice, umerii bine dezvoltaţi, spatele drept. Picioarele sînt drepte, ferme şi fine, jaretul bine dezvoltat, labele relativ lungi — labe de iepure. Coada ataşată sus, potrivit de lungă, mîndru ridicată în sus, este acoperită cu franjuri bogate formînd un frumos panaş. Părul este abundent, lucios, uşor ondulat, mătăsos ; pe cap, pe bot, pe latura anterioară a picioarelor şi mai jos de jaret este scurt ; pe corp părul este de lungime mijlocie, mai lung pe gît, unde formează guler şi jabot ; pe urechi, pe picioare şi pe pulpe are franjuri lungi şi bogate.

Cîine foarte vioi, jucăuş şi neastîmpărat, inteligent, devotat, curajos : nu ezită să atace cîinii mari.

Este un excelent cîine de apartament, un cîine de elită, de salon.

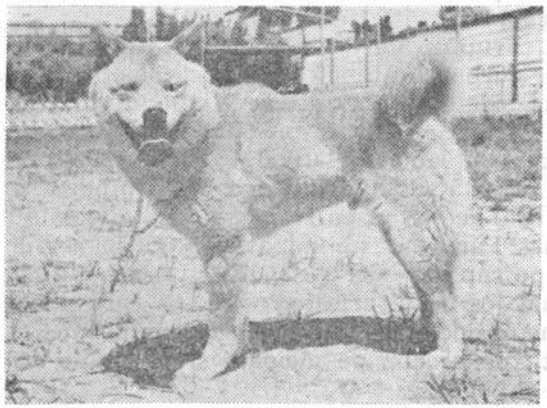

292

257

CÎINE JAPONEZ MIC
Shiba Inu
JAPONIA

Rasă foarte răspîndită în Japonia, cu origine veche.

Cîine de talie mică (Shiba Inu în japoneză înseamnă cîine mic), bine construit, robust şi musculos. Capul este mic, proporţionat faţă de corp, botul ascuţit, nici prea gros şi nici prea lung, nasul de culoare închisă, fălcile puternice, fruntea lată, ochii mici, triunghiulari, de culoare închisă şi expresivi, urechile mici, de formă triunghiulară, drepte ; gîtul gros şi robust ; trupul viguros, pieptul adînc, spatele drept şi scurt ; picioarele anterioare drepte şi paralele, cu osatura puternică ; cele din spate musculoase şi viguroase ; jaretul bine dezvoltat ; labele tari şi rotunde ; coada groasă şi puternică, rulată inel deasupra spatelui, acoperită bine cu păr ; părul tare şi drept, cu puf moale.

Cîine energic, vioi, ascultător, sensibil şi afectuos.

Este utilizat la vînătoare de animale mici vătămătoare. Este bun paznic şi excelent cîine de însoţire.

Înălţimea :
M. 37,9—40,9 cm
F. 34,9—37,9 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Roşu ; cafeniu-deschis ; cenuşiu-roşcat ; negru ; maron, vărgat sau alb

---

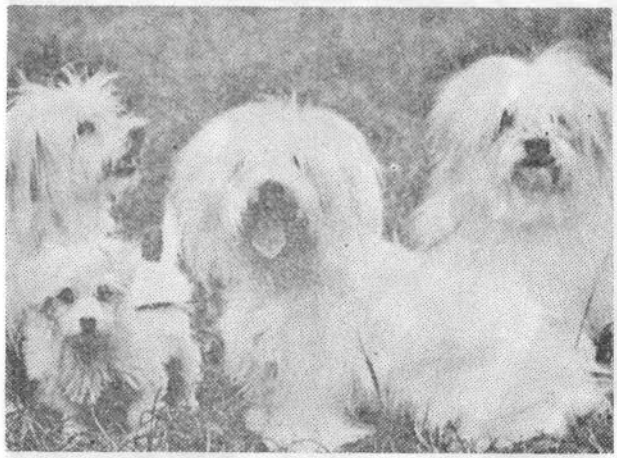

293

283

COTON DE TULEAR
MADAGASCAR

Este un cîine de talie mică, acoperit cu păr lung, pufos ca bumbacul. Corpul este mai mult lung decît înalt, capul scurt, de formă triunghiulară, proporţionat faţă de corp, craniul destul de lat, cu o uşoară cută frontală, stopul puţin accentuat, botul destul de lung şi lat, fălcile drepte, nasul mic, de culoare închisă, cu nările puţin deschise. Ochii sînt întunecaţi, vioi, bine distanţaţi între ei. Urechile subţiri, triunghiulare, ataşate sus pe cap, acoperite cu păr, sînt destul de lungi şi late. Gîtul este drept, uşor curbat, trupul destul de viguros, pieptul lung, lat şi adînc, spatele foarte uşor, arcuit, musculos. Picioarele anterioare, verticale, au osatura puternică, cele posterioare sînt musculoase, jaretul în unghi ; labele rotunde. Coada ataşată la înălţimea liniei şalelor, fină, lungă, mai groasă la bază, subţiindu-se spre vîrf, este purtată ridicat. Părul fin, lung, uşor ondulat, cu o textură pufoasă, formează o blană bogată, foarte atrăgătoare. Pielea este fină, fără pigmentaţie.

Este un căţeluş inteligent, vioi, vigilent.

Înălţimea :
M. maxim 32 cm
F. maxim 28 cm

Greutatea :
M. 4 kg
F. 3,5 kg

Culoarea părului :
Alb, cîteva pete galbene mai mult sau mai puţin închise, în special la urechi

294

262

SPITZ JAPONEZ
Japanese Spitz
JAPONIA

Are aceeaşi origine ca Spitzul ce trăieşte la Polul Nord. După ce a fost adusă în Japonia, rasa a fost îmbunătăţită prin selecţii atente. S-a adaptat la clima Japoniei şi s-a răspîndit foarte repede în toată ţara, devenind foarte apreciată. Numele său derivă de la cuvîntul „spitz" care, în germană, înseamnă ascuţit, denumire pe care o datorează botului ascuţit, în formă de „colţ".

Corpul viguros şi armonios al Spiţului japonez este acoperit cu blană bogată de păr alb curat care îi dă o înfăţişare elegantă, este fin, destul de lat şi uşor rotunjit ; botul ascuţit, nici prea gros şi nici prea lung, bine proporţionat faţă de frunte ; nasul mic, rotund şi negru ; ochii destul de mari, în formă ovală şi puţin oblici, de culoare închisă, au privirea inteligentă. Urechile sînt mici, ridicate în sus, drepte, ascuţite, ataşate sus pe cap. Gîtul de lungime mijlocie este musculos şi robust, totuşi suplu, pieptul lat şi adînc, spatele drept şi scurt. Coada de lungime mijlocie, ataşată sus şi rulată deasupra spatelui, este acoperită cu păr lung, bogat. Picioarele anterioare sînt drepte, cele posterioare paralele şi musculoase ; labele mici şi rotunde — labe de pisică. Părul drept şi uşor ridicat este dublat de puf scurt, moale şi bogat ; este mai scurt pe cap, urechi, pe partea din faţă a picioarelor şi sub jaret ; celelalte părţi ale corpului sînt acoperite cu o blană bogată de păr foarte lung ; cel mai lung păr se găseşte în jurul gîtului, la piept şi la umeri.

Cîine inteligent, vesel, iute, îndrăzneţ, cu înfăţişare mîndră şi elegantă.

Excelent cîine de însoţire.

Înălţimea :
M. 30—40 cm
F. 25—35 cm
Greutatea :
M. —
F. —
Culoarea părului :
Alb curat

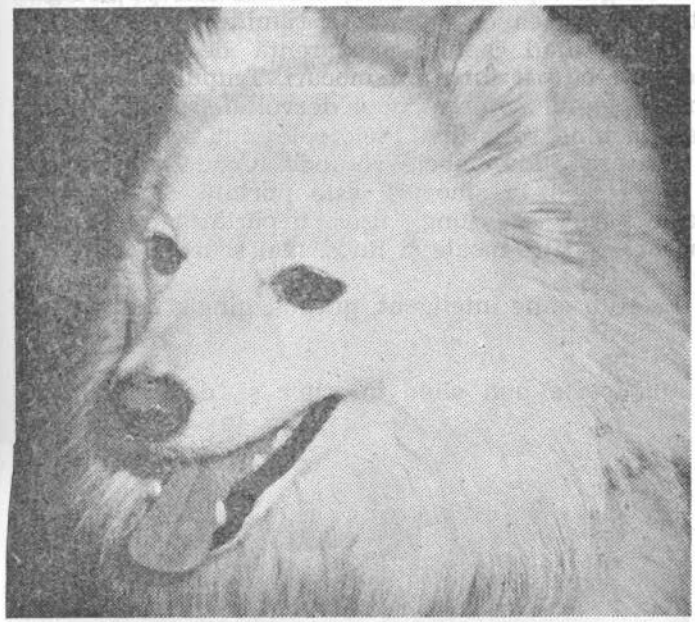

295

196

BICHON BOLOGNEZ
Bichon Bolognais
ITALIA

Înălţimea :
M. 27—30 cm
F. 25—28 cm

Greutatea :
M. 2,5—4 kg
F. 2,5—4 kg

Culoarea părului :
Alb curat

Acest cîine este catalogat ca o varietate a Bichonului cu păr creţ. Ca şi acesta, a fost adus în Italia în secolul al 15-lea de navigatorii spanioli şi s-a dezvoltat mai ales în regiunea Bologna, de unde a luat şi numele. Datorită graţiei şi frumuseţii lui a fost foarte multe apreciat, mai ales la curţile regale din Italia, Spania şi Rusia. Familia Medicis a trimis opt exemplare din această rasă în Belgia, pentru a fi oferite notabililor bruxelezi, fapt ce confirmă marea valoare şi apreciere atribuită acestor cîini. Multe tablouri ale Renaşterii, în Franţa, Italia şi Spania reprezintă cîini foarte asemănători cu Bichonul bolognez.

Cîine graţios, cu corpul compact acoperit de păr lung, ciufulit, în smocuri ; are capul potrivit de lung ; craniul lat şi uşor boltit pare, datorită urechilor foarte distanţate între ele, mai mare decît este ; stopul este bine marcat, botul scurt şi puternic, nasul negru. Ochii rotunzi şi mari, de culoare închisă, au privirea vie şi inteligentă. Urechile lungi, ataşate sus atîrnă de-a lungul capului ; la bază, urechea este puţin rigidă astfel că partea ei superioară rămîne uşor depărtată de craniu dînd capului o aparenţă de lăţime ; sînt acoperite cu păr lung, în smocuri. Trupul este proporţionat, pieptul adînc şi bine dezvoltat, spatele drept, coastele bine rotunjite. Picioarele sînt scurte, drepte, cu osatură bună, labele rotunde. Coada ataşată sus, cu păr bogat în smocuri, este purtată în rulou pe spate. Părul este lung, uşor depărtat de corp, în smocuri bogate, moale şi lînos, mai scurt pe bot.

Este un cîine inteligent, graţios, gingaş, blînd, liniştit şi devotat.

Un foarte bun cîine însoţitor şi de apartament.

296

65

BICHON MALTEZ
Bichon Maltais
ITALIA

Înălțimea :
M. 21—25 cm
F. 20—23 cm

Greutatea :
M. 3—4 kg
F. 3—4 kg

Culoarea părului :
Alb curat sau sidefiu

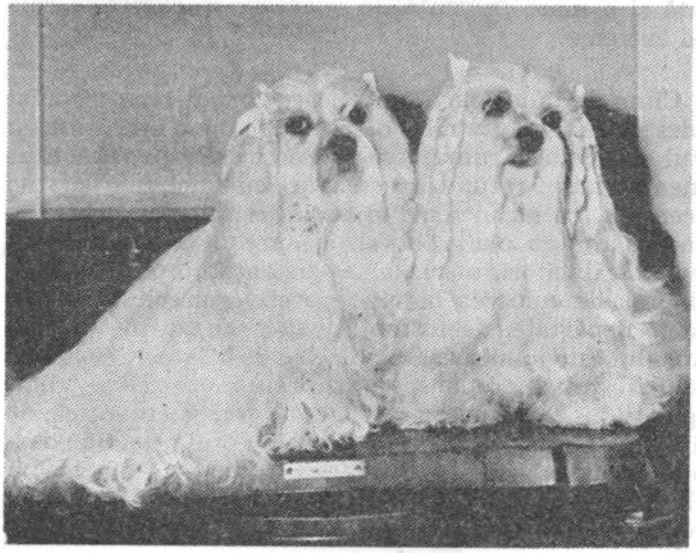

Între rasele bichon, Maltezul este cel mai vechi. Exista în epoca faraonilor. Urme ale acestor cîini s-au găsit în Egipt și Grecia cu 350 de ani înaintea erei noastre. În mormîntul lui Ramses al II-lea s-au găsit statuete care reprezentau acest tip de cîine. Sînt atestări din care rezultă că era cunoscut în Italia în epoca împăratului Claudius, în anul 45 înaintea erei noastre. Aristotel îl numea „favoritul doamnelor". În privința originii sînt mai multe păreri. Astfel, către anul 150 înaintea erei noastre, Strabon descria acest cîine sub numele de „Cîine de Melita" (Melita fiind numele latin al insulei Malta). Mulți specialiști susțin că Maltezul actual ar fi descendentul cîinelui descris de Strabon. Un tablou al lui Tițian, pictat în 1576, reprezintă un Bichon maltez foarte asemănător, atît cu cîinele descris de Strabon, cît și cu Maltezul de astăzi. A fost cîinele cel mai îndrăgit în Evul Mediu, în epoca Renașterii și continuă să fie și astăzi.

Cîine extrem de elegant, avînd întregul corp, capul, coada și picioarele pînă la labe acoperite cu păr lung. Capul este proporționat față de corp, craniul lat și plat, stopul marcat, botul destul de lung, proporționat față de cap, acoperit cu păr lung, nasul negru, bine dezvoltat, cu nările deschise. Ochii sînt foarte expresivi și inteligenți, rotunzi și mari, de culoare închisă, Urechile de formă aproape triunghiulară, atașate sus, de lungime mijlocie, atîrnă lateral, acoperite cu păr lung, ondulat, care ajunge pînă la umeri. Trupul este de formă pătrată, pieptul adînc, ajungînd pînă la coate, spatele drept. Picioarele anterioare sînt drepte și scurte, cu osatura fină, cele posterioare puternice, musculoase, cu jaretul în unghi ; labele rotunde. Coada este destul de lungă, purtată rulat deasupra spatelui, acoperită cu franjuri bogate. Părul lung, fin, mătăsos, des, strălucitor și foarte bogat este, uneori, ondulat.

Cîine inteligent, vioi, isteț, atașat, vigilent.

Un excelent cîine de apartament și un bun însoțitor. Se poate dresa pentru reprezentații de circ.

CHIHUAHUA
Terrier Mexicain
MEXIC

Recunoscut de toată lumea ca fiind cel mai mic cîine dintre toate rasele existente, asupra originii lui sînt mai multe păreri. Astfel, American Kennel Club susţine că leagănul acestei rase este Mexic, şi că actualul Chihuahua ar proveni din încrucişarea între micul Cîine golaş chinezesc şi *Techichi*, o varietate locală de cîine indigen. În secolul al 16-lea, preotul franciscan Sahagun menţionează în scrierile sale despre azteci, printre rasele de cîini domestici şi existenţa unui mic cîine galben, foarte asemănător cu Chihuahua. Numeroase oseminte şi statuete reprezentînd aceşti cîini, găsite în morminte, atestă că ei jucau un rol important în viaţa religioasă a aztecilor. Se pare că aceşti cîini erau sacrificaţi de preoţii azteci pentru ca ei să conducă sufletele morţilor în lumea cealaltă. Chihuahua a pătruns în America de-abia în secolul al 19-lea, adus de turiştii americani. În 1923 a fost fondat Clubul American „Chihuahua" datorită crescătorilor americani care, prin selecţii severe şi îngrijite, au obţinut exemplarele actuale, cu normele stabilite de American Kennel Club. Deşi mai puţin cunoscut în Europa, Chihuahua aparţine uneia dintre cele mai interesante şi atrăgătoare rase. Este un cîine de apartament, prin excelenţă. Totuşi, sub aspectul lui delicat se ascunde o mare rezistenţă şi o mare uşurinţă de adaptare la climatele cele mai extreme.

Înălţimea :
M. 15—23 cm
F. 15—23 cm

Greutatea :
M. 1,3—1,8 kg
F. 1,3—1,8 kg
Există exemplare cu o greutate de 0,500 kg

Culoarea părului :
Toate culorile şi orice amestec de culori : arămiu, cafeniu, vărgat, alb, crem, argintiu negru-roşu, negru

Cîine de talie foarte mică ; are corpul bine modelat şi destul de solid. Capul îi dă acestui cîine o înfăţişare cu totul deosebită. Frumuseţea lui se bazează pe corectitudinea formei : rotund ca un măr, cu fălci fine şi stop accentuat, cu nasul scurt şi puţin ascuţit, pigmentat în concordanţă cu blana, botul de lungime mijlocie, ochii foarte strălucitori, mari, bine distanţaţi, puţin proeminenţi, de culoarea blănii respective, urechile mari şi foarte depărtate, de formă „liliac", purtate drept cînd animalul este în mişcare şi aplecate uşor lateral cînd animalul este în repaus, maxilarele subţiri cu dinţi regulaţi, gît mai lung decît înalt, de formă cilindrică, dă cîinelui o alură zveltă şi graţioasă. Pieptul este bine dezvoltat, înalt şi rotund, spatele drept, umerii fini. Picioarele sînt delicate, cele din faţă, de înălţime medie şi drepte, se admit a fi puţin curbate, cele din spate mus-

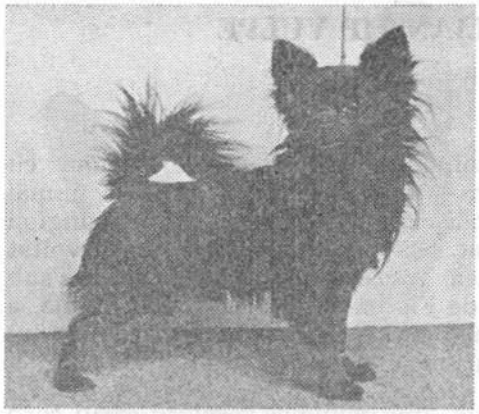

297

culoase, cu jareţii distanţaţi între ei. Coada de lungime mijlocie, purtată rulat pe spate sau uşor lateral, este acoperită cu păr la fel de des şi scurt ca pe restul corpului.

Sînt două varietăţi : cu păr lung şi cu păr scurt. Varietatea cu păr lung şi ondulat este foarte rară ; mai numeroasă este varietatea cu păr scurt şi lucios, bine lipit de corp. Aceasta are la gît un mic guler din păr puţin mai rar decît pe restul corpului. La varietatea cu păr lung, acesta este moale, plat sau ondulat, cu puf moale, mai lung pe coapse şi pe gît unde formează un guler mare ; are franjuri bogate pe urechi şi pe coadă.

218

Este un cîine foarte inteligent, cu mişcări iuţi, deosebit de curajos şi agresiv cu cîinii mai mari ca el şi cu orice intrus, foarte ataşat de stăpîn şi casă, credincios, vioi şi energic, foarte vigilent. Rezistent, se acomodează pretutindeni şi suportă climatul cel mai aspru.

Este prin excelenţă un cîine de apartament, un vigilent paznic.

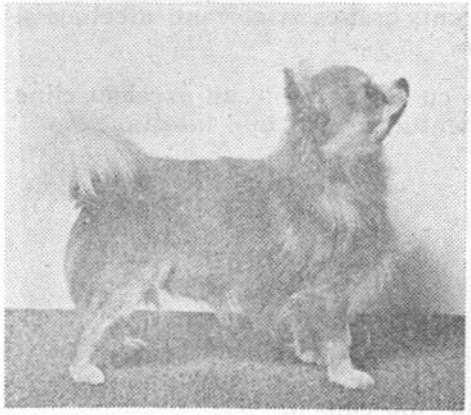

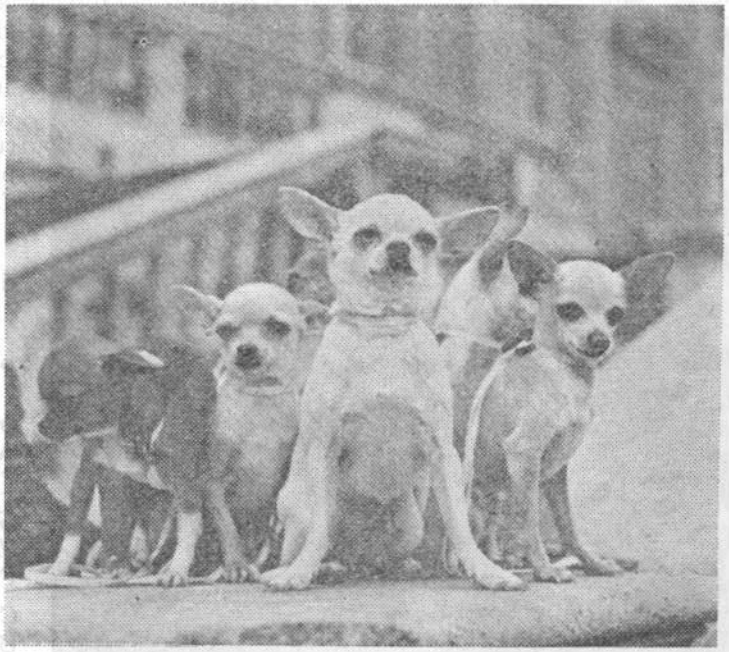

195

298

SPITZ MIC ITALIAN TIP VULPE
Volpino Italiano
ITALIA

Rasă veche autohtonă italiană. Se aseamănă cu micul Spitz german — Loulou de Pomerania — numai că are ochii ceva mai mari, urechile puţin mai lungi şi craniul uşor bombat. Spitzul mic italian s-a dezvoltat mai ales în regiunea Toscana, unde era cunoscut sub numele de „Spitz de Florenţa". Mai tîrziu, la Roma, a fost cunoscut, o lungă perioadă, ca un cîine al Palatului Quirinal şi favorit al saloanelor.

Este un cîine mic, zburdalnic şi vesel, al cărui corp se încadrează perfect într-un pătrat, cu înfăţişarea armonioasă, cu capul de mărime sub mijlociu, de formă piramidală, craniul potrivit de mare şi lat, nasul negru, cu nările bine deschise, fălcile dezvoltate, botul scurt, proporţionat faţă de mărimea capului. Ochii de mărime normală, de culoare închisă, cu privire vie şi inteligentă, cu pleoapele bine pigmentate cu negru, ca şi nasul. Urechile scurte, de formă triunghiulară, drepte, sînt acoperite cu păr fin şi scurt. Trupul de lungime egală cu înălţimea este robust, pieptul destul de adînc, spatele drept şi puternic. Picioarele anterioare sînt drepte, cu osatura bine dezvoltată, cele din spate musculoase şi puternice. Coada ataşată în linie cu coapsele, lungă, rulată şi purtată mereu deasupra spatelui (vîrful atinge gîtul), este acoperită cu păr bogat şi lung. Părul este des, lung şi de cele mai multe ori neted şi drept ; pe gît şi pe întregul corp este aşa de lung şi des încît face impresia unui manşon.

Cîine vioi, inteligent, graţios şi elegant, afectuos şi devotat faţă de stăpîn.

Vigilent şi nervos cu străinii, este un excelent cîine pentru paza apartamentului şi un bun însoţitor.

Înălţimea :
M. 27—30 cm
F. 25—28 cm

Greutatea :
M. maxim 3,5 kg
F. maxim 3,5 kg

Culoarea părului :
Unicolor : alb sau roşu ; alb-galben.

299

CÎINE GOLAŞ MEXICAN
Xoloitzcuintle
MEXIC

Se deosebeşte de toţi ceilalţi cîini prin faptul că nu are păr, este golaş. Înainte de sosirea spaniolilor în Mexic, indienii acestui ţinut îl foloseau drept hrană, cîinele golaş fiind foarte apreciat din acest punct de vedere. Unele triburi indiene îl considerau ca un reprezentant al zeului Xolote, care conducea sufletele celor morţi la locul destinat pe lumea cealaltă. Astăzi, printre locuitorii Mexicului modern el are reputaţia de a preveni şi chiar a tămădui diferite boli, începînd cu obişnuita răceală, pînă la astm sau friguri. O particularitate caracteristică a rasei este temperatura, constantă, de aproape 40° Celsius.

234

Este un cîine vesel şi inteligent, cu corp armonios şi mişcări graţioase. Capul este proporţionat, craniul destul de lat, botul lung şi subţire, stopul mic, nasul de culoarea pielii. Ochii de mărime mijlocie, migdalaţi, de culoare închisă, au privirea vie şi inteligentă. Urechile mari, de circa 10 cm lungime, cu o textură fină, delicată, asemănătoare ca formă cu urechea liliacului, sînt ataşate puţin lateral şi purtate drept. Gîtul este destul de lung, flexibil, uşor curbat, graţios. Trupul mai lung decît înalt, este viguros, pieptul adînc însă destul de îngust, spatele drept şi suplu, coapsele bine rotunjite şi musculoase. Coada prinsă jos, netedă, potrivit de lungă, se subţiază la vîrf şi este rulată inel deasupra spatelui. Picioarele drepte, proporţionate şi relativ lungi permit un mers elegant. Pielea este netedă şi moale la pipăit. De obicei, pe cap are un smoc de păr scurt, drept şi nu prea des ; de asemenea, extremitatea cozii are cîteva fire de păr scurt şi creţ.

Cîine cu aspect armonios, timid, atent, rezervat, inteligent.

Este un foarte bun cîine de însoţire.

Înălţimea :
M. 30—50 cm
F. 30—50 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Uniform : auriu închis, cenuşiu-închis cenuşiu-negru ; sînt admise pete maron sau roşcate

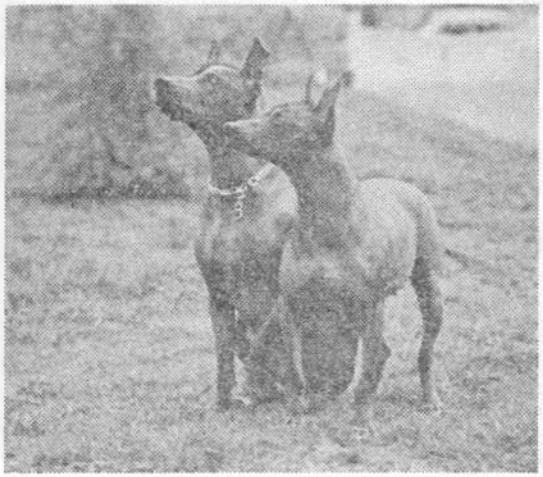

300

153

DALMAȚIAN
Dalmatinac
IUGOSLAVIA

După clasificarea marelui naturalist Buffon, acest cîine ar descinde din Bracul de Bengal, rasă care aparține grupului de cîini gonitori. Alții susțin că Dalmațianul ar fi de origine relativ recentă. Totuși s-au găsit în mormintele egiptene din Teba reprezentări ale acestui cîine, ceea ce dovedește vechimea originii lui. În genere, se admite că Dalmațianul ar proveni din încrucișarea între Bracul de Bengal și Bull-Terrierul sau Pointerul englez. Toate acestea nu explică, totuși, denumirea de Dalmațian, deoarece în Dalmația nu a existat niciodată un strămoș al acestei rase. Se presupune că denumirea lui provine din faptul că a fost folosit, datorită rezistenței și vitezei sale, ca un cîine de război în Balcani și mai ales în Dalmația. În secolul al 17-lea acest cîine a reprezentat, în Italia, simbolul papal, iar în secolele al 18-lea și al 19-lea a devenit, în Franța și în Anglia, cîine de însoțire a doamnelor elegante, a căror trăsuri se plimbau în Bois de Boulogne. Apariția automobilului a marcat declinul și apoi dispariția aproape totală a acestei rase. În urma prezentării filmului de desene animate „101 Dalmațieni", celebrul Walt Disney a renăscut interesul pentru acest cîine, dîndu-i locul ce i se cuvine.

Este un cîine echilibrat, puternic, musculos, cu linii simetrice, robust, fără a fi greoi, cu capul destul de lung, craniul plat și mai lat între urechi, botul lung și puternic, nasul bine dezvoltat, de culoarea petelor respective ale blănii — negru sau brun. Ochii rotunzi, de

Înălțimea :
M. 55—60 cm
F. 50—55 cm

Greutatea :
M. 25 kg
F. 22,5 kg

Culoarea părului :
Fond alb curat cu pete clare și rotunde negre sau brun-cafenii

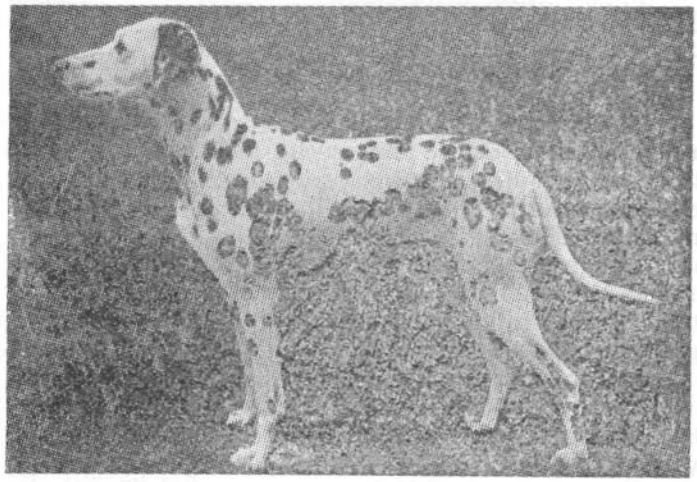

mărime mijlocie, vii și strălucitori au, de asemenea, culoarea petelor blănii. Urechile, cu textură fină, atașate sus, de mărime mijlocie, mai late la bază, subțiindu-se la vîrfuri, au marginile rotunjite și atîrnă pe lîngă cap. Gîtul este suplu, ușor curbat, trupul viguros, pieptul adînc, mare, nu prea lat, spatele solid, șalele puternice și musculoase, ușor curbate, umerii oblici, cu musculatură bună. Picioarele anterioare sînt drepte, puternice, cu osatură solidă ; cele posterioare, bine împachetate cu mușchi ; jaretul este lăsat în jos, labele sînt rotunde și compacte, degetele viguros îndoite, pernițele groase. Coada de lungime medie, mai puternică la bază, ascuțindu-se într-un vîrf fin, este purtată orizontal cu o ușoară curbură în sus însă niciodată rulată în inel pe spate. Părul este scurt, neted, fin, des, tare și lucios.

Este un cîine inteligent, calm, blajin, activ, iute, disciplinat, vigilent, rezistent.

Cu aspectul lui nobil, cu blana splendidă, unică, este un animal de lux, dar și foarte bun însoțitor și un bun paznic al casei ; în America este folosit ca un excelent cîine de poliție.

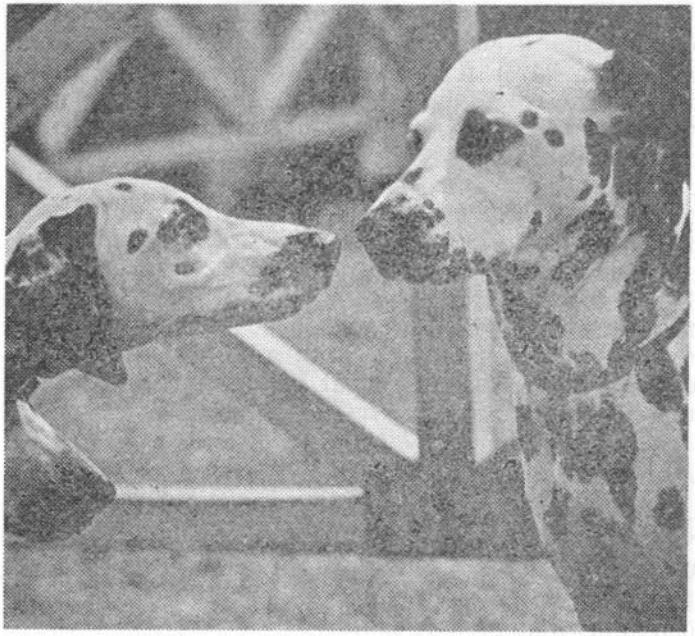

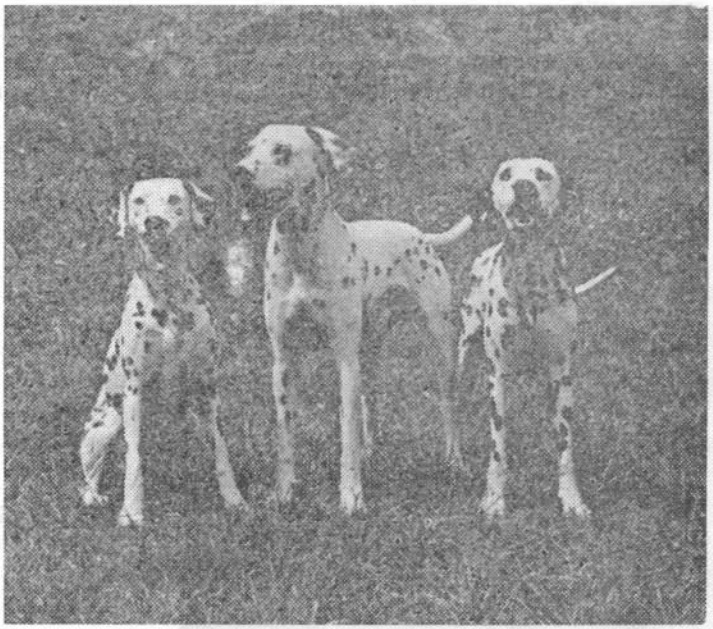

301

205

Înălțimea :
M. minim 45,5 cm
F. minim 45,5 cm

Greutatea :
M. 20—25 kg
F. 18—20 kg

Culoarea părului :
Negru complet ; roșcat-albăstrui-arămiu ; alb sau crem

CHOW-CHOW
CHINA

Acest cîine descinde din lupul Nordului și aparține familiei spitzilor. Este o rasă veche chinezească, cunoscută de peste 2 000 de ani, fapt dovedit de basoreliefurile chinezești care prezintă scene de vînătoare cu acești cîini. Chow-Chow trăia în temple și era investit cu misiuni religioase, pentru alungarea spiritelor rele. Cărăușii chinezi îl foloseau la paza șlepurilor și a căruțelor. Numeroși chinezi făceau comerț cu blana lui bogată, pe care o vindeau pe piețele europene, sub diferite denumiri fanteziste, iar carnea o consumau, fiind considerată o delicatesă. În Europa a apărut în anul 1880, în Anglia, unde a fost apoi crescut și selecționat, devenind repede un cîine de lux foarte apreciat în întreaga Europa cît și în S.U.A.

Chow-Chow, împreună cu Shar-Pei, un cîine de luptă, ciudat ca înfățișare, cu corpul plin de cute, veche rasă de origine chineză astăzi aproape dispărută, sînt singurele rase de cîini din lume cu limba de culoare albastru-violet. Chow-Chow se diferențiază de ceilalți cîini prin forma labelor membrelor din spate care sînt asemănătoare cu acelea ale pisicii — labe rotunde.

Este un cîine de tipul spitz, de mărime mijlocie, nobil, cu constituție robustă, compactă, cu capul foarte puternic, craniul larg și plat, nasul întotdeauna negru, mare și lat, botul nu prea ascuțit, potrivit de lung. Ochii sînt mici, migdalați, de culoare închisă. Are o cută verticală pe frunte. Urechile sînt mici, ascuțite, ușor rotunjite, purtate drept și prinse în față, în dreptul ochilor. Gîtul este puternic, plin și puțin curbat, trupul viguros, pieptul adînc și lat, spatele scurt, drept și puternic, șalele solide. Picioarele din față sînt perfect drepte, de lungime medie, cu o bună osatură ; cele posterioare sînt musculoase și puternice, cu jaretul bine coborît și perfect drept. Coada este atașată sus și purtată rulat deasupra spatelui, acoperită cu un păr bogat. Părul este abundent, des și drept, cu puf moale și lucios. Are o coamă bogată, blana foarte frumoasă, stufoasă.

Există și o varietate de Chow-Chow, numit Smooth Chow, cu păr scurt. Este mai puțin răspîndit.

Chow-Chow este un cîine nu prea sociabil, demn, care amintește, prin comportarea lui, de un mandarin chinez. Este devotat stăpînului și agresiv cu străinii.

Excelent cîine de însoțire, un foarte bun paznic. Este folosit și la vînătoarea de samur.

207

302 **PECHINEZ**
Pékinois
CHINA

Înălțimea :
M. 15—25 cm
F. 15—25 cm

Greutatea :
M. 2—8 kg
F. 2—8 kg

Culoarea părului :
Toate culorile în afară de albinos și cafeniu ; de dorit, masca neagră.

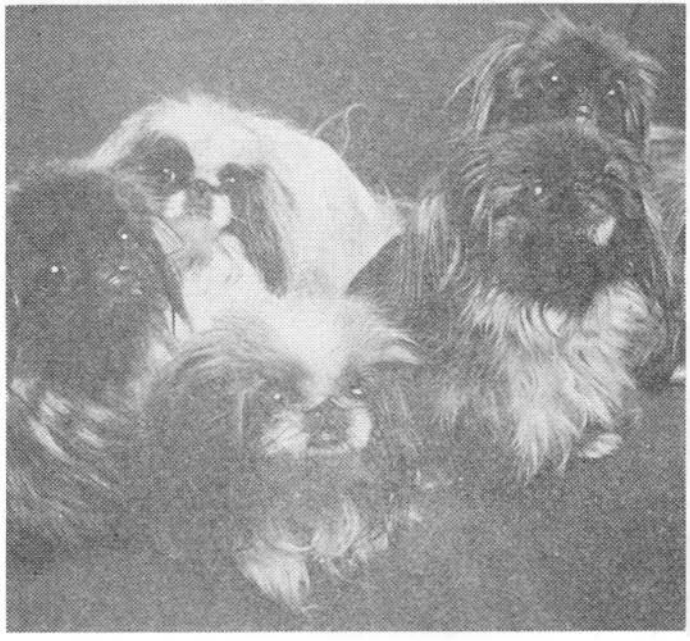

Acest micuț cîine este rezultatul încrucișării între Lhassa-Apso și cîinele chinezesc de rasă foarte veche „Micul cîine leu de Pekin" sau „Pai". Pechinezul este cunoscut de peste 2000 de ani înaintea erei noastre. Pictori și sculptori din acea epocă l-au reprezentat în operele lor așa cum este și astăzi. În China străveche a fost rezervat în exclusivitate palatului împărătesc, exportul lui fiind interzis iar furtul pedepsit cu moartea. În Europa a ajuns către sfîrșitul secolului al 19-lea ; niște ofițeri englezi au adus în țară, după războiul din China din 1860, cîteva exemplare pe care le-au dăruit reginei Victoria. Cîțiva ani mai tîrziu apare la expoziții și se răspîndește repede în toată Europa.

Este un cîine mic, bine construit, demn și curajos ; corpul este compact și acoperit cu păr bogat ; capul este solid, craniul lat între ochi și plat între urechi, ușor bombat ; nasul foarte scurt, lat, turtit, de culoare neagră, cu nările bine deschise, plasat între ochi ; botul este lat și foarte cutat, stopul adînc, maxilarul inferior lat și puternic. Ochii mari, rotunzi, proeminenți, strălucitori, de culoare închisă au privirea vie și inteligentă. Urechile de forma unei inimi, atașate la nivelul craniului, garnisite cu franjuri bogate, sînt purtate lipit de cap. Gîtul este scurt, trupul solid, nu prea lat; în schimb, pieptul este destul de lat, spatele drept. Picioarele sînt scurte, cele anterioare sînt strîmbe din umeri, scurte și groase, cu osatura solidă ; cele din spate sînt mai puțin groase, verticale. Labele sînt plate, bine proptite pe degete. Cele anterioare au deseori vîrfurile orientate spre exterior. Coada atașată sus, purtată ferm și ușor curbată deasupra spatelui, este garnisită cu păr foarte lung, formînd un panaș. Părul este lung, drept, neted, fără ondulație sau bucle, mai mult aspru decît moale, cu puf des ; la gît formează o coamă bogată care se întinde dincolo de umeri, sub forma unui guler în jurul gîtului ; are franjuri bogate pe urechi, pe picioare, pe coapse, pe degete și pe coadă.

Este un cîine inteligent, vioi, cu o mare doză de încăpățînare, rezervat și răutăcios cu străinii, credincios stăpînului, curajos și vigilent.

Excelent cîine de apartament și un bun vînător de șoareci.

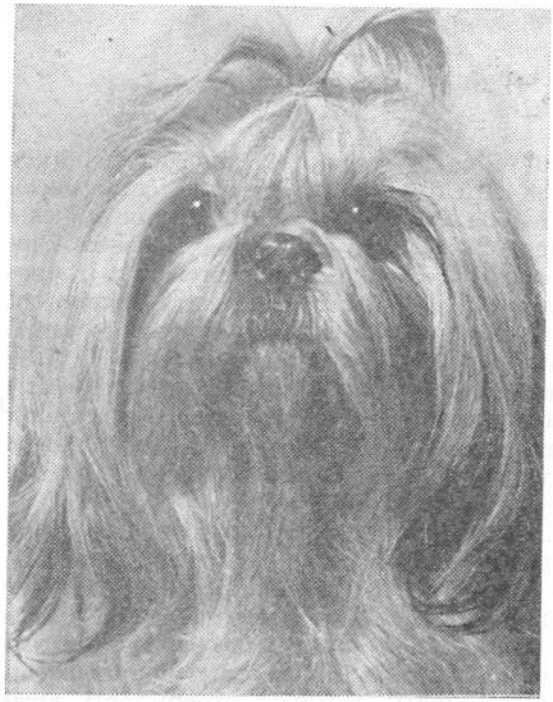

303

SHIH-TSU
Chih-Tzou
TIBET

Ca și Pekinezul, descinde din Lhassa Apso și este originar din China. Preoții budiști din Tibet arătau acestui cîine o considerație religioasă deosebită, datorită asemănării lui cu un leu — animal sfînt la ei. (Numele de Shih-Tzu, în limba chineză, înseamnă „leu"). Și-a făcut apariția în Anglia în jurul anului 1930 ; de aici s-a răspîndit apoi în toată Europa.

Cîine cu atitudine mîndră, cu corpul viguros, de constituție armonioasă, cu capul larg și rotund, craniul lat între ochi, cu păr zbîrlit, mustăți, barbă și favoriți foarte bogați ; părul ce crește pe nas este îndreptat în sus dîndu-i un aspect asemănător florii de crizantemă ; botul este pătrat și scurt, plat și păros ; nasul negru. Ochii sînt mari, rotunzi, de culoare închisă, nu proeminenți, privirea vie. Urechile mari sînt strîns lipite de cap ; sînt acoperite atît de abundent cu păr bogat încît par a se uni cu părul de pe gît. Trupul este mai mult lung decît înalt, bine construit, pieptul adînc și lat, umerii fermi, spatele drept. Picioarele anterioare sînt scurte, musculoase, cu o bună osatură ; cele posterioare sînt drepte și puternice, coapsele rotunde și musculoase, labele ferme. Coada prinsă sus, purtată vesel și rulat deasupra spatelui, este bogată în păr lung. Părul este lung și des dar nu buclat, cu puf moale.

208

Este un cîine blînd, plăcut, devotat, rezistent, foarte activ, cu înfățișare grațioasă și mîndră.

Un excelent cîine de însoțire.

Înălțimea :
M. maxim 27 cm
F. maxim 27 cm

Greutatea :
M. 4,1—7,2 ; maxim 8 kg
F. 4,1—7,2 ; maxim 8 kg

Culoarea părului :
Toate culorile, cu o dungă albă pe frunte și puțin alb la vîrful cozii

304

209

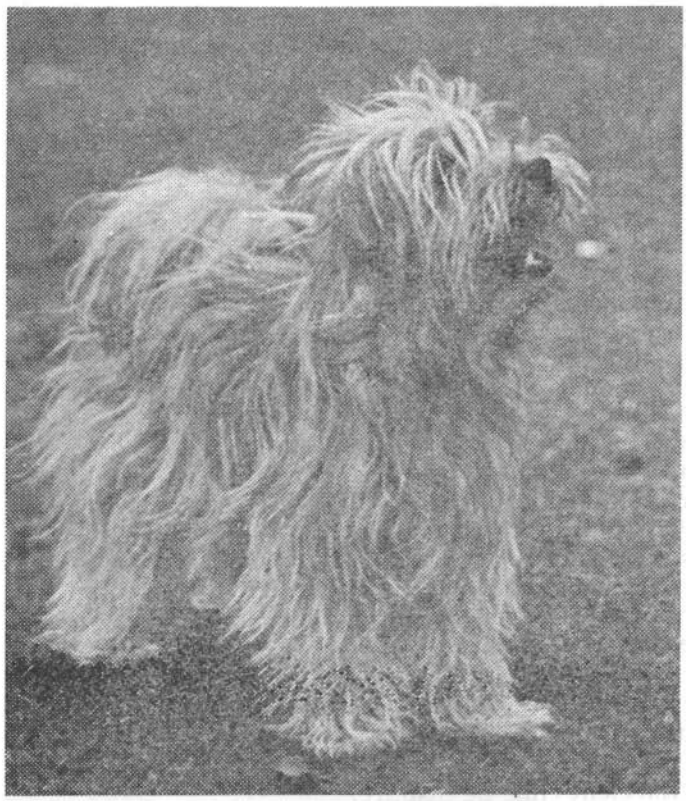

TERRIER DE TIBET
Tibetan Terrier
TIBET

Se înrudeşte cu Lhassa Apso, fiind originar din Tibet. A apărut în Anglia în jurul anului 1930 datorită unei doctoriţe, Grieg care, vindecînd o prinţesă tibetană, aceasta i-a dăruit, drept recunoştinţă, cîteva exemplare din această rasă.

Cîine vioi, de talie mijlocie, cu corpul robust, capul proporţionat faţă de mărimea corpului, craniul de mărime mijlocie, nu prea lat ; capul este acoperit cu păr lung ce cade în faţă peste ochi ; o mică barbă este ataşată la maxilarul inferior ; nasul este negru ; ochii mari, de culoare închisă, sînt destul de distanţaţi între ei ; urechile în formă de „V", nu prea mari, atîrnă însă nu lipite de cap ; sînt acoperite cu franjuri bogate. Trupul este compact şi viguros, şalele uşor curbate, pieptul destul de adînc şi lat. Picioarele anterioare sînt drepte şi bine acoperite cu păr ; cele posterioare sînt puternice complet acoperite cu păr bogat, jaretul este coborît. Coada de lungime medie, ataşată destul de sus, purtată într-o buclă veselă deasupra spatelui, este acoperită cu franjuri bogate. Părul abundent, fin, nici mătăsos şi nici lînos, este lung, drept sau ondulat.

Cîine inteligent, vioi, afectuos, blînd, devotat.

În ţara de origine este folosit la paza turmelor de oi. În Europa este folosit ca un bun cîine de însoţire.

Înălţimea :
M. 35—40 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Alb, auriu, crem, gri, negru, tricolor, multicolor ; toate culorile în afară de cafeniu

305

227

LHASSA APSO
TIBET

Înălțimea :
M. 22,5—25 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 6—7 kg
F. 6—7 kg

Culoarea părului :
Auriu, crem-gălbui, cenușiu, cărămiziu, vărgat, negru-alb sau brun

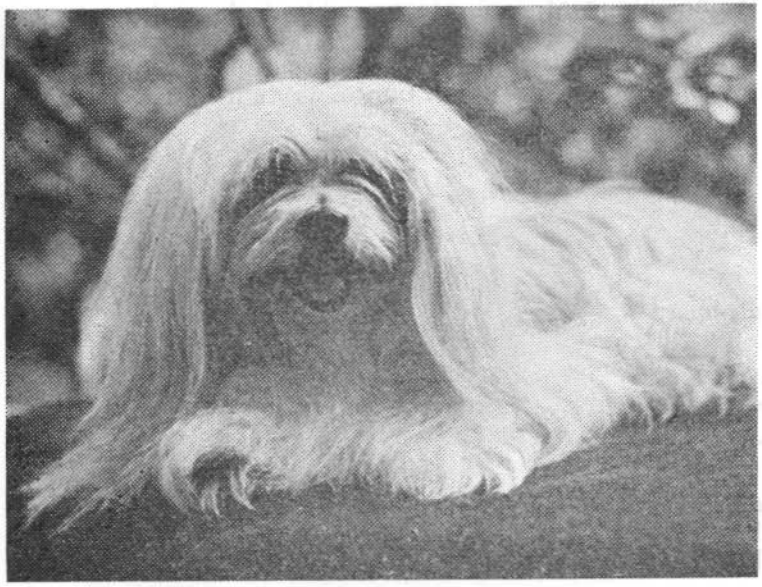

Este cea mai veche rasă tibetană : de la ea provin cei mai mulți cîini mici din Orient și cei mai mulți terrieri din Europa. Lhassa Apso este cunoscut de peste 2000 de ani. Crescut de preoții lui Lama în mînăstirile lor din „Valea pierdută", este considerat animal sacru, fiind privit ca reîncarnarea lui Lama. Acești cîini păzeau tezaurul lui Budha și participau la ceremoniile religioase. Populația tibetană i-a numit „cîini leu", datorită blănii lor care amintește blana leului. În Europa, primii cîini din această rasă au apărut în jurul anului 1922, aduși de cîțiva exploratori în urma trecerii lor prin Lhassa, orașul sfînt al Tibetului.

Este un cîine robust : născut la 3 500 m. altitudine, poate trăi ușor și la 6 000 m. altitudine. Cunoscutul specialist în ascensiuni pe Himalaia, Sherpa Tensing, a fost întotdeauna întovărășit în ascensiunile sale de o pereche de cîini Lhassa, căci acești cîini, veșnic atenți și vigilenți, simt pericolele muntelui și mai ales avalanșele.

Cîine puternic, cu blană bogată din păr lung ; urechile și franjurile ce le acoperă conferă capului aspectul unei frumoase flori de crizantemă. Capul este destul de mare, cu barbă și mustăți abundente, craniul drept, potrivit de îngust, stopul puțin marcat, nasul mare, ascuțit, botul lung ; ochii de mărime mijlocie, de culoare maron închis, sînt expresivi și vii ; urechile atașate adînc, atîrnă, largi, pe lîngă cap ; au franjuri grele și bogate. Trupul este lunguieț, gîtul destul de scurt, spatele ușor curbat deasupra șalelor. Picioarele anterioare sînt drepte și destul de scurte, cele posterioare sînt puternice și bine dezvoltate ; jaretul adînc, labele rotunde, acoperite cu păr lung. Coada lungă, atașată sus, este purtată rulat deasupra spatelui sau lateral ; este acoperită cu franjuri bogate. Părul este abundent, lung și des, foarte bogat pe cap, unde se desface printr-o cărare ; picioarele sînt îmbrăcate cu păr abundent ; pe corp părul este foarte lung, atinge pămîntul, este moale, drept însă nu mătăsos.

Este un cîine delicat, vioi și drăgălaș, mîndru, liniștit, devotat ; iubește copiii ; este agresiv cu străinii.

Excelent cîine de însoțire.

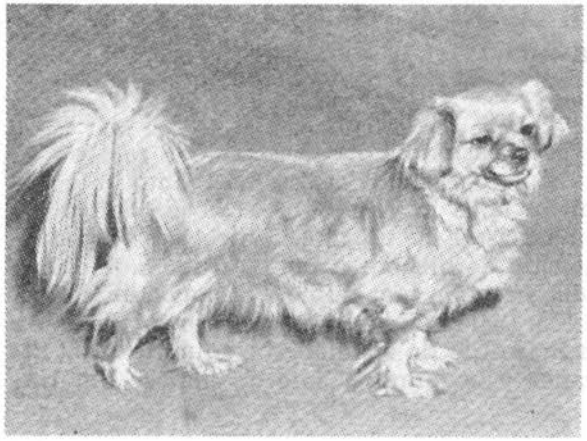

306 **SPANIEL DE TIBET**
Tibetan Spaniel
TIBET

231

Înălțimea :
M. 27 cm
F. 24 cm

Greutatea :
M. 2,5—6 kg
F. 2,5—6 kg

Culoarea părului :
Auriu, crem, gălbui, negru, alb, brun, negru-roșcat toate nuanțele

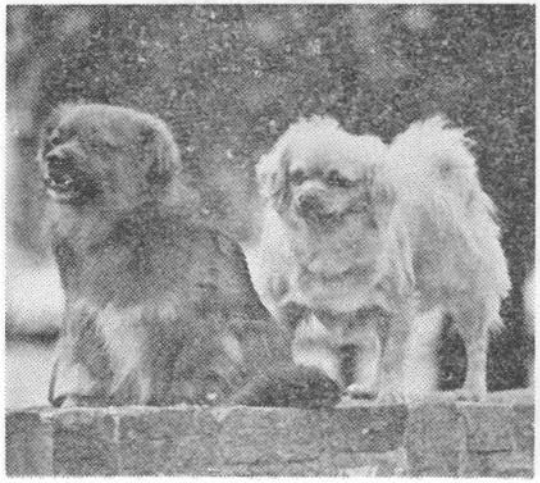

Rasă veche tibetană. Provine din încrucișări între Lhassa Apso și peckinezii dăruiți tibetanilor de curtea imperială din China. Desene și picturi vechi reprezintă acest cîine crescut în mînăstiri și folosit în scopuri religioase. Încă din secolul al 8-lea era cunoscut în regatul lui Silla, care avea legături cu Japonia și a oferit în dar împăratului japonez cîteva exemplare de Spaniel tibetan. Se găsesc, de asemenea, multe obiecte de artă medievală și picturi chinezești vechi, din secolul al XV-lea, care reprezintă acest Spaniel. În Europa și-a făcut apariția în anul 1905, în Anglia, însă interesul crescătorilor pentru această rasă s-a manifestat mult mai tîrziu. Acum, în Europa este puțin răspîndit.

Este un cîine mic, robust, cu capul de mărime mijlocie, craniul boltit, botul drept, stopul nu prea accentuat, fața scurtă, nasul negru, ochii migdalați, de culoare maron, nu proeminenți, urechile atîrnînde, acoperite cu păr bogat, purtate lateral, aproape de cap ; trupul este mai mult lung decît înalt, gîtul acoperit cu păr bogat, pieptul potrivit de lat, șalele curbate, crupa plină și rotundă, picioarele anterioare egale și ușor curbate acoperite cu mult păr ; cele posterioare drepte ; labele de mărime mijlocie ; coada atașată sus, purtată vesel și rulat deasupra spatelui, este acoperită cu păr bogat ; părul abundent formează o coamă pronunțată pe umeri și gît ; are franjuri bogate pe partea posterioară a picioarelor și păr scurt pe cap, în afară de urechi care sînt acoperite cu păr lung, în franjuri.

Cîine micuț și drăgălaș, vioi, mîndru, inteligent, liniștit ; iubește copiii ; este agresiv cu străinii.

Este un foarte bun cîine de apartament.

307

250

BICHON HAVANEZ
Bichon Havanais
CUBA

Înălțimea :
M. 28—32 cm
F. 28—32 cm

Greutatea :
M. maxim 6 kg
F. maxim 6 kg

Culoarea părului :
Crem deschis sau închis ; gri sau alb cu pete din aceste culori ; culoarea havanei ; rar, alb curat

Nu este prea răspîndit. Asupra originii sale nu se știe prea mult. Se presupune că, cu mult timp în urmă, cîțiva țărani au adus în Argentina cîini de rasă bolonеză care, încrucișați cu un mic Caniche, au dat naștere unui nou tip de bichon. Ajuns în Cuba, sub dominația spaniolă, acesta a luat numele de havanez. O altă ipoteză este că Bichonul havanez ar proveni dintr-un maltez adus în Antile de spanioli. În anumite țări, Bichonul havanez este numit „Cîine de mătase din Havana".

Cîine de talie mică, cu corpul potrivit de robust, capul proporționat, botul destul de subțire, nasul negru, obrajii plați, craniul plat, fruntea puțin ridicată : ochii destul de mari, de preferință negri, ușor migdalați, sînt foarte expresivi ; urechile ascuțite atîrnă pe lîngă cap formînd un fald ușor, puțin ridicat. Trupul este mult mai lung decît înalt, pieptul adînc, spatele drept. Coada este ridicată, purtată în formă de crosă, garnisită cu păr lung mătăsos. Picioarele sînt drepte și uscate, labele destul de alungite. Părul neted, potrivit de moale, se prezintă în smocuri care tind să se unească la extremități.

Este un cîine inteligent, vioi, cu mers grațios, atașat și credincios. Este cel mai popular cîine din Havana.

Excelent cîine de apartament și însoțire.

308

206

SPANIEL JAPONEZ TCHIN
Japan Tchin
JAPONIA

Înălțimea :
M. 30 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 2—6 kg
F. 2—6 kg

Culoarea părului :
Alb cu pete negre sau roșii

Din antichitate, japonezii au avut o mare pasiune pentru cîinii mici. Japan Tchin are proveniență coreeană. În anul 1732, un demnitar; Seimu, a oferit împăratului japonez, ca tribut din partea lui Shiragni — Coreea de astăzi — un exemplar din această rasă, provenind din încrucișarea Spanielului pitic din Tibet cu Pechinez. În Japonia, prin selecții severe și atente, s-au obținut exemplare foarte mici, încît puteau fi purtate în mîneca kimonoului, foarte apreciate la curțile regale și în casele marilor demnitari. Pe continentul nostru a fost adus în 1853 de un șef de escadră britanic și oferit în dar reginei Victoria. În Anglia a fost repede apreciat și în curînd i-s-a fixat și standardul respectiv. De aici s-a răspîndit în toată Europa. Este singura rasă japoneză răspîndită pe continentul nostru.

Cîine micuț, plăcut și drăgălaș, acoperit cu o blană bogată, care îi dă o înfățișare elegantă și de mare distincție. Capul este relativ mare în comparație cu corpul, craniul lat și rotunjit în față, stopul bine pronunțat, nasul larg și plat, botul foarte scurt, puternic și lat, dentiția puternică, cu prognatism inferior, fălcile late și scurte, alungite ; ochii sînt foarte mari, migdalați, cu distanță mare între ei, proeminenți, de culoare închisă, foarte expresivi ; urechile destul de mici, depărtate între ele, atîrnă pe lîngă cap ; sînt acoperite cu păr lung. Trupul, a cărui lungime este egală cu înălțimea, este compact și musculos însă suplu ; gîtul ridicat grațios este acoperit cu păr bogat ; pieptul este lat și adînc, spatele scurt și drept, șalele late și ușor rotunjite. Picioarele sînt drepte, subțiri, cu osatură fină ; labele mici, lunguiețe — labe de iepure — sînt acoperite cu mult păr. Coada de lungime mijlocie, purtată rulat pe spate, este acoperită cu păr bogat formînd un panaș. Părul este drept, lung, moale, des și mătăsos ; tot corpul este acoperit cu păr bogat și lung ; pe cap părul este scurt ; gîtul, coapsele și coada sînt acoperite cu păr foarte bogat și lung.

Este un cîine inteligent, vesel și vioi, blajin, devotat, elegant și distins, credincios stăpînului. Cu străinii este răutăcios.

Este un excelent cîine de apartament.

309 SPANIEL KING CHARLES
Epagneul King Charles
ANGLIA

128

După culoarea părului, există patru varietăţi grupate în prezent într-o singură rasă, sub denumirea de Spaniel King Charles. Numele îi vine de la regele englez Charles II Stuart care, în multe tablouri, este reprezentat înconjurat de aceşti cîini. Rasa a fost mult apreciată la curţile regale. În secolul al 17-lea, celebrul portretist Van Dick îl reprezintă pe regele Charles I înconjurat de un grup de cîini Spaniel King Charles. În decursul secolelor, prin diverse selecţionări, s-au obţinut patru varietăţi din aceşti cîini, care se deosebeau numai prin culoarea părului şi denumirile ce le aveau. Astfel, la început a fost o varietate, selecţionată de către Ducele de Norfolk, de culoare neagră cu pete roşii, numit King Charles. Apoi s-a obţinut o varietate de culoare roşu-castaniu şi alb, numită Blenheim. Mai tîrziu au apărut încă două varietăţi : Ruby, de culoare roşu-castaniu uniform şi Prinţul Charles, tricolor : alb, crem cu pete roşii. Originea acestor cîini este foarte veche. Se presupune că provin din încrucişarea între Spaniel japonez cu Bichon, Carlin şi alte rase mici.

Înălţimea :
M. 26—32 cm
F. 26—32 cm

Greutatea :
M. 3,6—6,3 kg
F. 3,6—6,3 kg

Culoarea părului :
Sînt patru varietăţi :
King Charles : negru cu pete acaju
Ruby : roşu-castaniu uniform
Prinţul Charles: tricolor: alb, crem cu roşu
Blenheim : fond alb cu pete roşu castaniu

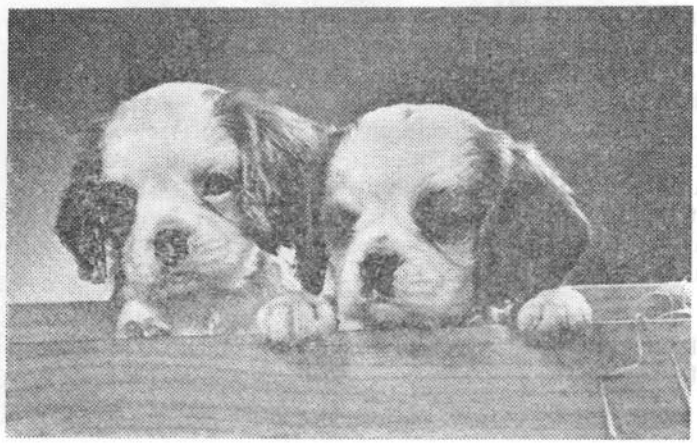

Este un căţeluş graţios şi plăcut, cu corpul compact şi viguros, dar cu contur fin ; capul este masiv şi rotund, craniul bombat, botul pătrat şi bine ridicat în sus, nasul negru, cu nările deschise, foarte scurt şi turtit, stopul este profund, maxilarul inferior lat ; ochii foarte mari şi întunecaţi, depărtaţi bine între ei, au expresie plăcută, vie şi inteligentă. Urechile ataşate jos, foarte lungi, atîrnă pe lîngă cap ; sînt acoperite cu franjuri bogate. Trupul este destul de viguros, pieptul proeminent, spatele drept, picioarele scurte şi drepte. Coada destul de lungă, bine acoperită cu franjuri, atîrnă pe lîngă coapse. Părul este lung, mătăsos şi neted ; o uşoară ondulaţie este admisă însă fără bucle ; are franjuri bogate pe picioare, pe urechi şi pe coadă.

Este un căţeluş timid, blînd, dornic de a fi mîngîiat, foarte graţios, devotat.

Excelent cîine de apartament.

310

SPANIEL CAVALER KING CHARLES
Epagneul Cavalier King Charles
ANGLIA

Este o varietate a lui King Charles de care se distinge prin onorificul nume „Cavaler". De creație relativ recentă, această rasă a fost recunoscută de Kennel Club de-abia în anul 1945, deși exista încă din timpul lui Charles II Stuart care a dat numele său acestor rase. Foarte popular în Anglia.

Este un cîine vioi, grațios, bine construit, vesel, liber în mișcări ; capul este aproape plat între urechi ; nu este de loc boltit ; stopul este puțin profund, nasul este negru, cu nările bine dezvoltate ; botul are formă conică. Ochii mari, rotunzi, întunecați, fără să fie proeminenți, bine distanțați între ei, au o expresie vie și inteligentă. Urechile lungi, atașate sus, sînt acoperite cu franjuri bogate. Gîtul de lungime medie este ușor curbat. Trupul este solid, scurt, bine proporționat, spatele drept, pieptul potrivit de lat. Picioarele sînt drepte, cu osatură potrivită, labele compacte și cu multe franjuri. Coada amputată — amputarea este facultativă — însă nu mai mult de un sfert din lungime. Părul este lung, mătăsos, fără a fi buclat ; este admisă o ușoară ondulație ; are franjuri bogate pe coadă, pe labe și pe urechi.

136

Cîine cu instinct de vînător, vioi, vesel și activ, devotat. Iubește copiii.

Un foarte apreciat cîine de apartament.

Înălțimea :
M. 25 cm
F. 25 cm

Greutatea :
M. 4,5—8.8 kg
F. 4,5—8.8 kg

Culoarea părului :
Negru cu semne roșii pe cap, piept și labe ; roșu uniform ; alb cu pete castanii la cap ; negru și alb cu pete roșii

311

410

TERRIER DE BOSTON
Boston Terrier
S.U.A.—ANGLIA

Rasă nu prea veche. A fost creată în ultimul secol, la Boston, din încrucişarea între Bull Terrier şi Bulldogul englez. Mai tîrziu, s-au amestecat şi alte rase de cîini americani care au adus aportul lor de sînge obţinîndu-se exemplarele actuale. Foarte răspîndit în S.U.A., unde s-a înfiinţat şi Clubul Boston Terrier of America, a fost recunoscut oficial de Kennel Clubul American în 1893. În Europa a apărut numai în anul 1927. Este destul de puţin răspîndit pe continentul nostru. În pofida numelui său de „terrier", nu este corespunzător pentru lucru la vizuină. Nu are pasiune pentru vînătoare.

Este un cîine care dă impresia de forţă şi rezistenţă. Are corpul compact şi destul de scund, capul proporţionat, craniul lat, plat, de formă pătrată, fără riduri, fruntea dreaptă, stopul bine marcat, nasul negru şi lat, botul scurt, pătrat, lat şi adînc, fără riduri, comisurile late şi adînci, maxilarele late şi pătrate. Ochii sînt mari, rotunzi, destul de distanţaţi între ei, de culoare închisă, cu o expresie vioaie, plăcută şi inteligentă. Urechile de obicei amputate, sînt mici, fine, subţiri şi ascuţite, purtate erect. Trupul este destul de scurt, totuşi solid, gîtul fără salbă, uşor curbat, pieptul lat, spatele scurt şi drept, şalele puternice, crupa musculoasă. Picioarele anterioare sînt drepte, uscate, musculoase; cele posterioare sînt tari, puternice, cu pulpele bine îmbrăcate în muşchi, labele mici şi rotunde. Coada prinsă jos, scurtă, nu prea groasă, este dreaptă sau încîrligată şi purtată orizontal. Părul este scurt, strălucitor, cu textură fină. Semne caracteristice : o şuviţă de păr alb pe frunte şi craniu, fălcile acoperite cu păr alb, un guler alb şi semne albe la picioare şi labe.

Este un cîine inteligent, vioi, curat, vigilent, prietenos, devotat.

Excelent cîine de apartament, un bun însoţitor şi un foarte bun paznic.

Înălţimea :
M. 35—38 cm
F. 35—38 cm

Greutatea :
M. maxim 11,3 kg
F. maxim 11,3 kg

Sînt 3 varietăţi :
M. mică sub 6,75 kg
mijlocie 6,75—9 kg
mare 9—11,3 kg
F. mică sub 6,75 kg
mijlocie 6,75—9 kg
mare 9—11,3 kg

Culoarea părului :
Negru vărgat cu alb sau negru cu pete albe

312

Înălțimea :
M. 30—35 cm
F. 30—35 cm

Greutatea :
M. 6,3—8 kg
F. 6,3—8 kg

Culoarea părului :
Argintiu, portocaliu, galben, negru ; mască neagră, pete negre pe cap și urechi, semne negre intense pe frunte ; alunițe negre pe fălci

253

MOPS-PUG-CARLIN
Mops-Pugg-Carlin
DIVERSE ȚĂRI

Rasă veche, de proveniență chineză, urmașă a lui „Pai", cîinele mic al împăraților chinezi. A fost adus în Europa de negustorii olandezi din Compania Indiilor. S-a răspîndit repede, devenind preferatul nobililor și curților regale din Anglia, Olanda, Franța și Italia. Faima lui a devenit și mai mare după ce, în războiul cu spaniolii, a scăpat viața regelui Wilhelm Taciturnul, dînd alarma la apropierea dușmanului. Numele de „Carlin" i-a fost dat de Carlino, un artist de la „Comedia dell'Arte" care interpreta rolul lui Arlequino, purtînd pe față o mască neagră, care semăna exact cu capul lui Carlin. Germanii l-au numit Mops, iar englezii Pugg și, astfel, a devenit Mops-Pugg-Carlin.

Este un cîine cu figura urîtă, adesea supărăcios, însă foarte duios. Nu cere decît puțină dragoste de la stăpînul său față de care este extrem de afectuos. Are corpul robust, bine legat, de formă pătrată, capul foarte mare și rotund. Craniul este plat, fără riduri, botul scurt și pătrat dar nu ridicat în sus, puțin turtit, fruntea foarte lată, cu cute adînci și mari. Ochii de culoare închisă, sînt mari, proeminenți, rotunzi, cu o expresie blîndă, strălucitoare dar focoasă cînd cîinele este excitat. Mască neagră. Urechile de textură fină sînt mici, moi la pipăit, catifelate ; sînt de două feluri : în formă de „trandafir" și de „nasture" ; ele sînt atașate sus pe cap și atîrnînde. Trupul este scurt și compact, lat și îndesat, de formă pătrată, pieptul lat, gîtul scurt și gros, șalele puternice. Picioarele sînt drepte și viguroase, bine atașate, labele nu prea mari și nici prea rotunde. Coada dublu inelată — „goarnă de poștă" — este purtată pe spate. Părul este neted, scurt, des, moale și lucios.

Este foarte prietenos, expansiv, devotat, își iubește mult stăpînul, însă este agresiv cu străinii. Respiră greu și zgomotos, ca un astmatic. Naturalistul Brehm spunea despre el că „este cîinele tipic pentru fetele bătrîne".

Un bun cîine de pază și de însoțire.

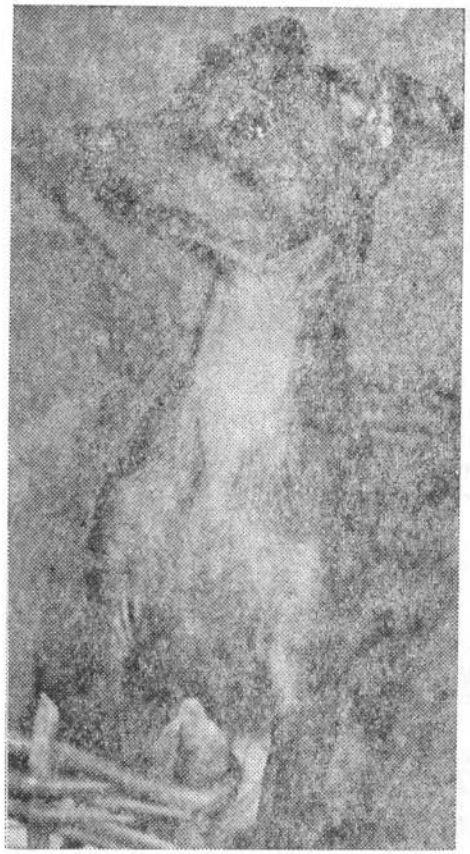

313

12

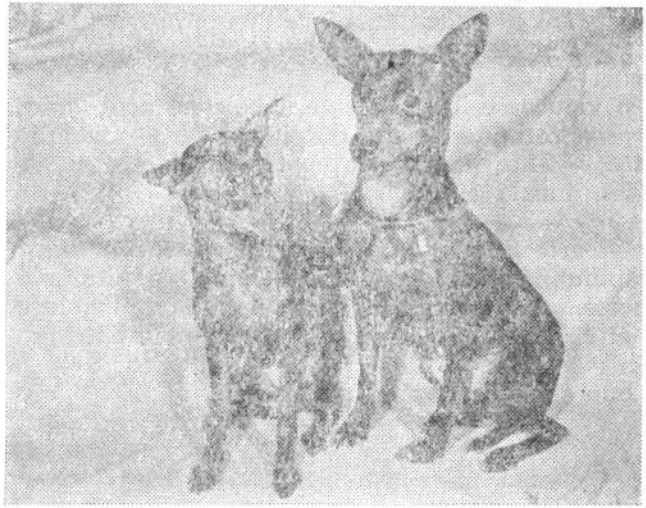

TOY TERRIER NEGRU CU PETE DE FOC
Black and Tan Toy Terrier
ANGLIA

Este forma micşorată a Terrierului de Manchester, redus de crescători la proporţii inferioare limitei. Aşa de redus, că bietele animale, fiind foarte delicate şi friguroase, sufereau. În secolul al 19-lea, epoca lor de glorie, erau purtaţi de doamnele nobile în manşoane. Atunci s-au luat măsuri şi s-a hotărît să nu se mai accepte la expoziţii prezentări de „miniaturi de terrieri" cu o greutate mai mică de 2,5 kg. Datorită acestor măsuri, rasa s-a îmbunătăţit obţinîndu-se exemplare de cîini cu dimensiunile stabilite de standard.

Este un căţeluş de talie mică, armonios, cu capul îngust, fin cizelat, cu pielea întinsă, fără cute ; craniul este plat şi îngust, botul lung, fin, de formă conică, nasul negru. Ochii mici, negri, strălucitori, nu sînt proeminenţi. Urechile mari, drepte, sînt purtate în sus. Gîtul este uşor, graţios, umerii oblici, nu prea musculoşi, pieptul adînc dar nu prea lat, spatele scurt, coastele plate, nu rotunjite, şalele puternice şi musculoase. Picioarele sînt drepte, cu osatură fină, netă, labele rotunde. Coada lungă, dreaptă, subţire, este purtată în jos sau uşor curbată, ca sabia. Părul este neted, scurt, strălucitor şi des.

Mic, ca o jucărie („toy" în engleză înseamnă „jucărie"), inteligent, vioi, duios şi afectuos, cu ochii strălucitori ca nişte paiete.

Este un excelent cîine de apartament şi un vînător pasionat al şoarecilor : unde îi simte îi caută cu perseverenţă şi îi atacă cu ferocitate.

Înălţimea :
M. 25—30 cm
F. 25—30 cm

Greutatea :
M. 2,7—3,6 kg
F. 2,7—3,6 kg

Culoarea părului :
Negru, roşu şi acaju

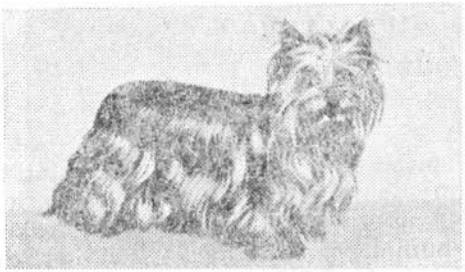

314

86

TERRIER DE YORKSHIRE
Yorkshire Terrier
ANGLIA

Înălțimea :
M. 19—22 cm
F. 19—22 cm

Culoarea :
M. 3—5 kg
F. 3—5 kg

Culoarea părului :
Albastru închis ca oțelul, roșu intens pe piept

Este o rasă veche englezească. Provine din încrucișarea Manchester Terrier-ului cu Skye Terrier, cu aport de sînge al cîinelui Dandie Dinmont Terrier. A fost crescut mai ales de minerii din ducatul York care aveau o deosebită dragoste și grijă pentru acest mic animal. Mai tîrziu, prin diverse selecții, crescătorii au îmbunătățit rasa și au obținut exemplarele actuale, foarte apreciate în Anglia și în alte țări. Este un exemplar miniatură a lui Skye Terrier, de la care a moștenit blana de păr minunată care-l îmbracă, de la nas pînă la coadă, într-o manta de păr lung și mătăsos. Părul de pe cap și mai ales de pe frunte este așa de bogat și lung, încît se impune să fie strîns și legat cu o panglică deasupra capului pentru a-i putea degaja ochii.

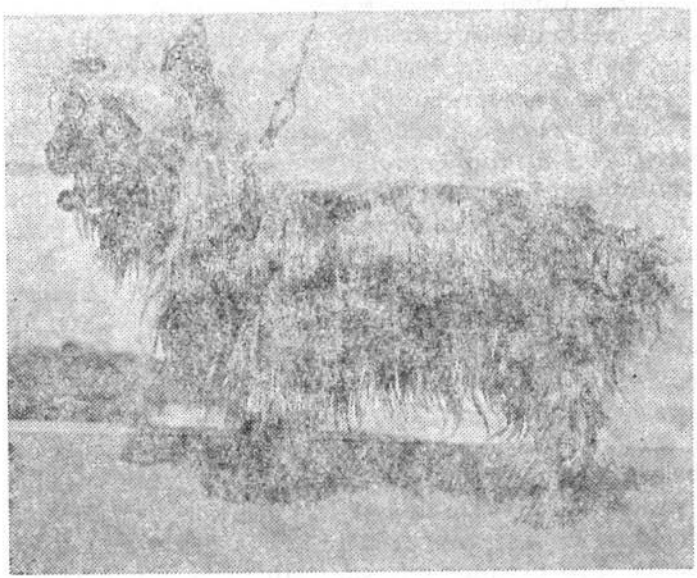

De construcție compactă și foarte proporționat, în pofida taliei sale mici, dă impresia unui cîine puternic. Are capul mic și plat, craniul nu foarte dezvoltat, botul relativ lung, lat, acoperit cu păr foarte lung, de culoare roșu-închis, nasul negru, comisurile subțiri, maxilarele puternice. Ochii de culoare închisă, de mărime mijlocie, strălucitori, au o privire vie și inteligentă. Urechile mici, în formă de „V" purtate drept, nu prea distanțate, sînt acoperite cu păr scurt, de culoare roșu viu. Trupul este robust, șalele puternice, pieptul proporționat, spatele drept și tare. Picioarele sînt drepte, musculoase și bine acoperite cu păr, labele potrivit de rotunde. Coada, amputată la jumătate din lungime, este purtată puțin mai sus de linia spatelui ; este acoperită cu păr bogat, de culoare albastru, mai închis decît pe restul corpului, mai ales spre vîrf. Părul este lung, drept, perfect neted, mătăsos, lucios, cu textură foarte fină.

Este un cățeluș mic, încîntător, foarte îndrăgit, mai ales de stelele de cinema, vesel și extrem de vioi, neobosit, inteligent. Este foarte sensibil, trebuie tratat cu multă blîndețe. Este devotat și ascultător. Suferă de frig ; iarna trebuie să aibă o mică haină de protecție.

Excelent cîine de apartament, un foarte bun paznic și admirabil însoțitor ; pasionat vînător al șoarecilor și șobolanilor.

315

97

Înălțimea :
M. 28—36 ; ideal 32 cm
F. 28—36 ; ideal 32 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru, alb, brun, portocaliu, cenușiu ca lupul

SPITZ MIJLOCIU GERMAN
Deutscher Mittelspitz
GERMANIA

Familia cîinilor spitz cuprinde patru varietăți : Spitz mare, Spitz mijlociu, Spitz mic și Spitz pitic. Toate au aceeași origine și aceleași caractere morfologice, deosebindu-se numai prin mărimea taliei. Spitzul mare face parte din grupa a II-a — cîine de pază, apărare și serviciu. Celelalte trei tipuri fac parte din grupa a IX-a — cîini însoțitori, de agrement. Strămoșul lor este „Canis familiaris palustris" din epaca de piatră. Scheletele neolitice găsite în Asia septentrională, meridională și orientală, pînă în insulele Oceanului Pacific, în Madagascar și chiar în Africa, prezintă aceleași caracteristici cu ale Spitzului actual. Acești cîini au fost reprezentați și în picturile egiptene din epoca faraonilor. La început, s-a dezvoltat mai mult în Germania și în U.R.S.S. Se crede că provine din Pomerania, de unde a fost adus cu secole în urmă în Germania, de unde și denumirea de „Loulou de Pomerania". Apoi Spitzul s-a răspîndit repede fiind foarte apreciat în toate țările. A fost însoțitorul marelui pictor și sculptor italian Michelangelo și prietenul devotat al marelui muzician Mozart. „Laika", un Spitz pitic, a călătorit prima în lume, în cosmos, devenind cîinele național al U.R.S.S. Cîinii Spitz de talie mică nu sînt decît copia fidelă, micșorată ca proporție, a cîinilor Spitz de talie mare. Sînt foarte iubiți și apreciați în toate țările.

Cîine de statură scundă și compactă, cu capul asemănător cu cel al vulpii, proporționat, purtat mîndru, cu craniul puțin bombat, botul nu prea lung, nasul rotund și mic, negru sau brun, comisurile regulate, fără cute. Ochii de mărime mijlocie, de formă lunguiață, ușor oblici, de culoare închisă, sînt vioi și expresivi. Urechile sînt mici, triunghiulare, apropiate între ele, atașate foarte sus, purtate erect în sus, rigide. Gîtul de lungime medie este drept, trupul viguros, pieptul înalt și ușor bombat, spatele drept, coastele rotunde. Picioarele sînt de lungime mijlocie, perfect drepte și musculoase, labele foarte mici, rotunde, cu degetele arcuite — „labe de pisică". Coada este de lungime mijlocie, atașată sus ; plecînd de la bază, este curbată în sus deasupra pulpei, purtată spre dreapta sau spre stînga și rulată circu-

lar ; este bogat acoperită cu păr lung. Părul este scurt și bine lipit de piele pe fălci, pe urechi și pe picioare ; este lung, neted și bogat pe restul corpului. O particularitate a rasei este părul de pe gît și umeri, foarte suplu, răspîndit de la rădăcină în toate direcțiile, formînd un guler ca o coamă de leu, des și bogat. Părul cel mai lung este sub gît și pe coadă.

Este un cățeluș cu ținută mîndră, serios și bănuitor, vigilent și credincios ; iubește mult copiii.

Este un excelent însoțitor și un foarte bun paznic.

316

SPITZ PITIC GERMAN
Deutscher Zwergspitz
GERMANIA

Face parte din rasa spitzilor mici, germani, numiți și „Loulou de Pomerania". Au aceeași origine și aceleași caractere morfologice și utilizări ca și ceilalți spitzi mai mari, deosebindu-se numai prin mărimea taliei.

Înălțimea :
M. maxim 22 cm
F. maxim 22 cm

Greutatea :
M. —
F. —

Culoarea părului :
Negru, alb, brun, portocaliu, cenușiu ca lupul

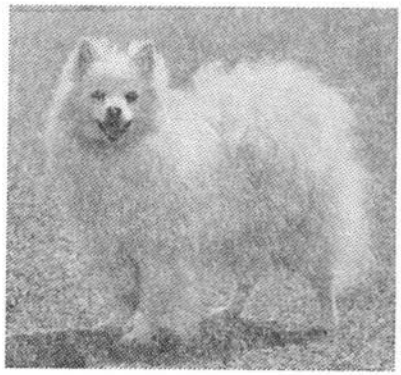

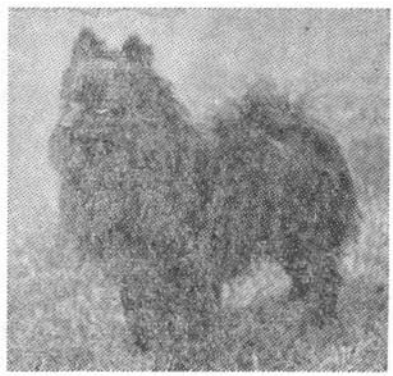

317

291

EURASIER
GERMANIA

Este o rasă veche germană provenită din încrucişarea Chow-Chow şi Wolf-Spitz. Prin selecţii severe şi atente s-a ajuns, în decursul anilor, să se obţină exemplarele de astăzi, apreciate nu numai în Europa, ci şi în America şi U.R.S.S.

Cîine de talie mijlocie, foarte asemănător Spitzului, cu un contur mai lung decît pătrat, cu osatură solidă. Capul este puternic, asemănător cu cel al lupului, de formă conică, cu craniul plat, cu o cută frontală ; nasul este drept şi negru, botul destul de lung, cu maxilarele puternice, în formă de foarfece. Ochii sînt întunecaţi, uşor migdalaţi, cu expresie serioasă. Urechile de mărime mijlocie sînt purtate în sus, drepte şi ascuţite, nu prea distanţate între ele ; gîtul este destul de musculos, trupul viguros, lunguieţ, spatele drept şi solid, pieptul bine conturat şi adînc, de mărime mijlocie. Picioarele sînt drepte, puternice, musculoase, cu osatură solidă, labele destul de mari, cu degetele curbate şi strînse, coapsele musculoase şi puţin oblice. Coada atîrnă pînă la jaret cînd animalul se odihneşte, iar cînd este în mişcare o poartă rulat pe spate sau lateral. Părul este neted şi drept. Gura, maxilarele şi părţile inferioare ale corpului sînt acoperite cu păr scurt ; pe coadă şi pe picioarele anterioare părul este lung şi formează fanion la coadă şi, respectiv, un fel de manşon în jurul picioarelor ; pe gît, părul este mai lung dar nu formează coamă ; pe restul corpului este semi-lung.

Cîine bine proporţionat, cu aspect elegant, calm, cutezător, inteligent, sensibil, bănuitor, devotat, vigilent şi atent.

Este un foarte bun însoţitor şi un bun paznic al casei.

Înălţimea :
M. 52—60 cm
F. 48—56 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 20—26 kg

Culoarea părului :
Roşu pînă la crem sau galben deschis ; gri-negru ; negru cu pete gri-brune la ochi, picioare şi coadă

318

288

Înălțimea :
M. 28—33 cm
F. 23—30 cm

Greutatea :
M. 4,5 kg
F. 4,5 kg

Culoarea pielii :
Toate culorile cu păr numai pe capcreastă, pe labe și pe vîrful cozii

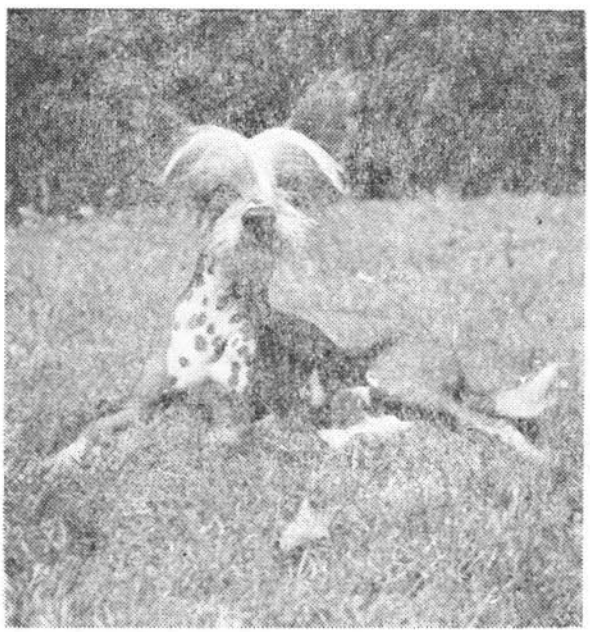

CÎINE CHINEZESC CU MOȚ
Chinese Crested Dog
ANGLIA

Este un cîine golaș, fără păr. Se înrudește cu cîinele pleșuv — Nackthund. Rasă veche, creată și dezvoltată în Africa Centrală, de unde a ajuns apoi și în alte țări cu climă caldă.

Mic, zvelt, cu osatură fină, activ și grațios, cu corpul neted, fără păr, cu excepția capului, labelor și cozii. Capul este grațios, proporționat față de mărimea corpului, neted și fără riduri, craniul ușor alungit și rotunjit, stopul marcat dar nu prea accentuat ; botul neted, se subțiază spre vîrf fără a fi ascuțit, nasul îngust, în aceeași linie cu botul. Ochii proeminenți, de culoare închisă, migdalați și foarte distanțați între ei, au expresie vioaie și inteligentă. Urechile sînt mari, fine, purtate în sus, cu franjuri. Gîtul este fin, fără fanion, lung și elegant. Trupul este suplu, neted, golaș, cu piele netedă, caldă la pipăit, umerii fini și înguști, pieptul destul de lat și adînc, spatele drept. Lungimea corpului este cu puțin superioară înălțimii. Picioarele sînt lungi și fine, cu osatură solidă, jaretul bine coborît. Coada atașată sus este lungă și subțire ; cînd animalul este în mișcare, este purtată în sus sau orizontal iar cînd animalul este în repaus atîrnă între coapse. Pielea este suplă, netedă, lucioasă. Părul este astfel distribuit : creasta sau moțul de păr începe de la depresiunea frontală (stop) pînă la baza craniului și este din păr lung și suplu, formînd o coamă ; textura este moale și mătăsoasă ; șosete din păr la labe ; franjuri rare pe urechi, mai lungi și suple pe coadă, mai ales spre vîrful ei.

Este un cățeluș vioi, zvelt, inteligent, vesel, afectuos, mîndru, vigilent, niciodată agresiv.

Un bun însoțitor și un admirabil paznic.

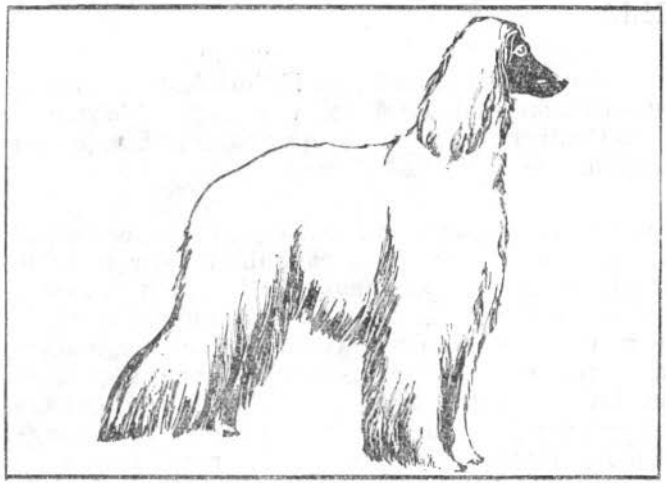

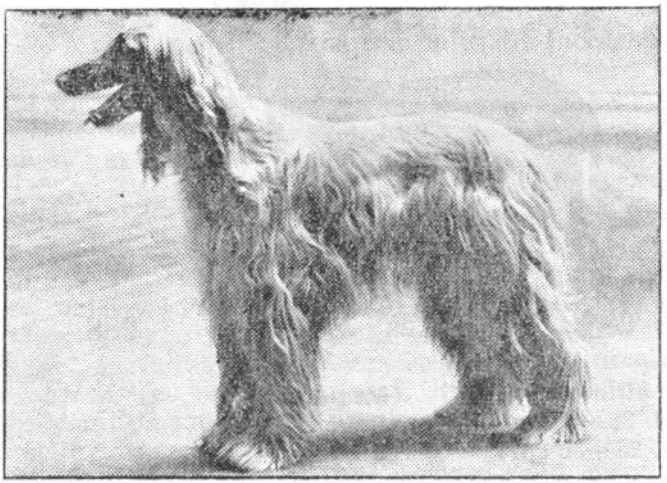

319. Ogar afgan
Afghan Hound ; Levrier Afgan
320. Ogar rusesc
Barzoi ; Psowaya Barsaya
321. Ciine scoțian pentru cerbi, cu păr aspru
Deerhound
322. Ogar englez cenușiu
Greyhound
323. Ogar irlandez
Iris Wolfhound
324. Ogar spaniol
Galgo Español
325. Whippet
326. Ogar persian
Saluki
326. Ogar Maghiar
Magyar Agar
328. Ogar arab
Sloughi
329. Ogar pitic italian
Picolo levriero italiano
330. Pharaon Hound ; Levrier de Pharaon
Levrier de Baleare

Reprezintă aristocrația raselor canine. Indiferent de rasă, toți levrierii se aseamănă foarte mult între ei : toți au conformația corporală adaptată vitezei — capul strîmt și ascuțit, corpul alungit, svelt, picioare înalte și subțiri, mușchi puternici.

Sînt primii cîini pe care omul i-a creat pentru vînătoare, după o tehnică cu totul deosebită față de ceilalți cîini, deoarece ogarii vînează exclusiv după vedere, fără să depisteze urma vînatului.

Pentru creșterea eficienței vînătorii, ogarii au fost puși să lucreze împreună cu cîinii obișnuiți (copoii) căci aceștia stîrnesc vînatul și îl împing în cîmp deschis. Ajuns în teren deschis, vînatul este preluat de către ogari, care îl hărțuiesc pînă la epuizare. În acest fel se practica, de exemplu, vînătoarea lupilor. Astăzi, ogarii, de orice mărime și greutate, sînt folosiți foarte puțin la vînătoare ; în schimb, sînt folosiți foarte mult la curse. Cursele de cîini au devenit un sport nobil și civilizat. Ele erau organizate, deja, în Galia preromană. În timpurile moderne, primele curse de cîini au fost autorizate, cu peste 400 de ani în urmă, sub domnia lui Henric al VIII-lea, dar numai în Anglia elisabetană au fost normalizate regulamentele de cursă, au fost fondate asociații, au fost construite piste și crescuți cîini specializați pentru alergări.

În trecut, cîinii alergau după un iepure viu (cursing) și primul cîine care îl captura era socotit învingător. În 1876 au fost construiți primii iepuri mecanici (racing). Pe la 1900 inginerul american Owen Smith a perfecționat iepurele mecanic. După această dată au apărut, concomitent, în Anglia și Statele Unite, primele cinodromuri. Pe aceste cinodromuri, cîinii pornesc din bloc-starturi anume construite și aleargă pe piste de nisip ; distanța variază între 400 și 1000 m ; greutatea cîinelui nu trebuie să depășească 30 kg și trebuie să fie capabil să alerge 400 de m în 22 de secunde. Dar un bun levrier poate atinge 70—80 km pe oră. Greyhoundul și Sloughi sînt cei mai iuți dintre ogari, dar cel mai bun sprinter este Whippetul, imbatabil pînă la 180—200 de metri. Pe distanțe medii, de 4—500 metri, cel mai bun este Greyhoundul, iar în regim de efort, pe distanțe de peste 600 de metri, în frunte rămîne, singur, Sloughi.

Datorită siluetei lor elegante, în zilele noastre, de multe ori însă levrierii își trec zilele mai mult în apartamente unde, este adevărat, creează un decor deosebit, dar străin de menirea lor reală.

Nr. curent Nr. standardului F.C.I.

Denumirea rasei. Țara de origine. Istoric, descriere morfologică, utilizare

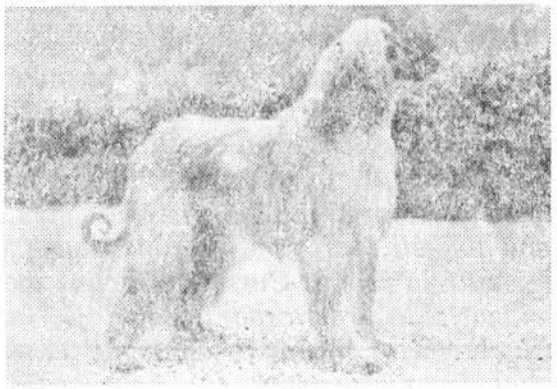

319

288

Înălțimea :
M. 68,5—73,6 cm
F. 62,5—66,1 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Toate culorile ; sînt preferate culorile crem și galben auriu

OGAR AFGAN
Levrier Afgan ; Afghan Hound
AFGANISTAN

Rasă de o supremă și perfectă frumusețe în care farmecul fascinant al Orientului se îmbină cu romantismul originii sale misterioase și atît de vechi. Originar din Afganistan, este un descendent al marelui Ogar egiptean : pe pereții unor grote din regiunea Balk, din nord-estul Afganistanului, s-au găsit diferite inscripții și desene reprezentînd Ogari afgani ce existau cu 4000 de ani înaintea erei noastre. După legendă, este cîinele luat de Noe în arca sa. Cele mai bune exemplare ale rasei se găsesc pe munții înalți din Afganistan unde, datorită condițiilor climaterice, pentru a fi protejați împotriva frigului și gerului, blana lor trebuie să fie bogată și deasă. Exemplarele ce cresc în cîmpie sînt mai slabe ; blana lor nu mai este așa de bogată.

După regiunile în care s-a dezvoltat, Ogarul afgan a primit diferite denumiri : *Levrier Balk*, după regiunea Balk unde s-au găsit desenele din grote atestînd originea lui foarte veche ; *Levrier de Kaboul*, după denumirea capitalei domnitorilor afgani unde se găsesc multe exemplare din această rasă ; *Levrier Baruky din Kurram Valley*, după numele văii ce constituie una din principalele rute ale caravanelor de comerț între Asia și India unde, de asemenea, se găseau mulți Ogari afgani ce întovărășeau caravanele.

Este foarte apreciat în țara sa ; exportul Ogarului afgan a fost interzis mult timp, sub pedeapsa cu moartea. Abia în 1888 maiorul Mac Kensie a reușit să aducă, prin contrabandă, în Anglia, o pereche de Afgani dar prezentarea la expoziții canine nu s-a făcut decît în 1907, la Londra, unde a făcut senzație. Primul club a fost înființat în Anglia în 1926. Astăzi este iubit și răspîndit atît în Europa cît și în America. O documentare bogată și interesantă asupra Ogarului afgan a fost făcută de scriitorul englez M. Clifford L.B. Hubbard în cartea sa „The Afghan Hound".

Ogarul afgan este un cîine deosebit, cu înfăţişare trufaşă, cu ţinută demnă, cu o anumită mîndrie temerară. Corpul armonios dă impresia de forţă şi demnitate. Expresia exotică şi mersul suplu, elastic şi maiestuos, de un stil aparte, constituie caracteristica rasei. Capul proporţionat faţă de mărimea corpului este purtat sus şi mîndru ; craniul este lung dar nu prea îngust, acoperit cu bogate şuviţe de păr lung, de forma unei bonete ; botul este lung, cu maxilare puternice ; nasul, de preferinţă negru, poate fi şi brun ; ochii de culoare închisă, de formă triunghiulară, uşor oblici, au privirea melancolică ; urechile ataşate jos şi îndărăt sînt purtate lipite de cap, acoperite cu păr lung, mătăsos ; gîtul este lung şi puternic, trupul viguros, pieptul adînc, spatele plat, de lungime mijlocie, musculos şi înclinat puţin spre coapse ; umerii lungi, oblici şi puternici, coastele bine dezvoltate, pieptul adînc ; picioarele anterioare sînt drepte, uscate, cu osatură bună, cele posterioare puternice, bine dezvoltate, cu o mare distanţă între şold şi jaret ; labele sînt ovale, puternice, lungi şi late, acoperite cu păr lung şi des ; degetele bine curbate, ghearele bine sprijinite de pămînt ; coada nu prea scurtă, terminată la vîrf într-o spirală, este acoperită, în general, cu păr puţin, lung la vîrful cozii, cu fanionul rar. Părul foarte lung şi mătăsos, cu o textură fină, caracteristic Afganului, acoperă şalele, picioarele, pieptul, capul şi urechile ; spatele, începînd de la umeri pînă la baza cozii, este acoperit cu păr scurt şi bine lipit de corp ; partea superioară a botului este acoperită cu păr scurt şi bine aderent ; pe frunte părul este mai lung, cu un moţ abundent, mătăsos, pe creştet.

Este un cîine foarte inteligent, curajos, puternic, iute, rezistent la intemperii, devotat, afectuos însă nu expansiv, bănuitor cu străinii. Iubeşte spaţiile largi şi, deci, nu este indicat pentru locuinţă.

Ogarul afgan este un cîine sportiv. În ţara sa de origine este folosit nu numai la întovărăşirea transportului mărfurilor, ci şi ca un admirabil cîine de vînătoare, mai ales la vînarea leoparzilor, a gazelelor, a cerbilor, a şacalilor şi a lupilor. De asemenea, în unele regiuni este folosit şi la paza turmelor, mai ales a turmelor de capre, renumitele capre de Afganistan, cunoscute prin coada lor enormă şi grasă, din care locuitorii prepară un fel de unt.

În Europa este folosit ca un admirabil cîine de însoţire şi la cursele de alergare a ogarilor.

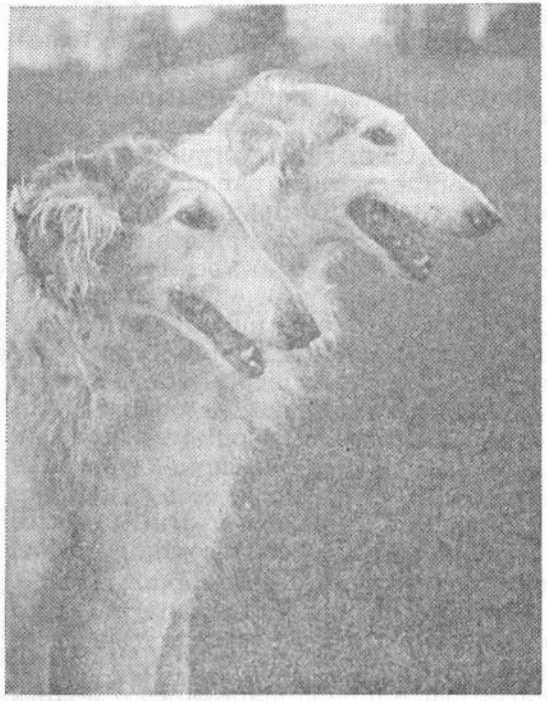

320

193

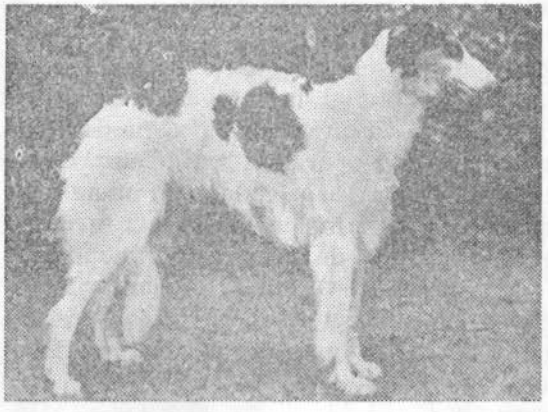

OGAR RUSESC

Barzoi ; Psowaya Barsaya

U.R.S.S.

Rasă veche, selecţionată de nobilii ruşi care posedau echipaje întregi cu astfel de cîini pentru a vîna lupi, vulpi şi iepuri. Originea lor este foarte veche : peste 4000 de ani înaintea erei noastre. După unii specialişti ruşi, Barzoiul ar rezulta din încrucişarea unui cîine nordic, lapon, cu un levrier din Tartania, venit în Rusia cu sute de ani înainte. Alţi experţi susţin că în cursul secolului al 17-lea un mare duce rus a importat cîteva exemplare de levrier Salouki din Arabia şi i-a încrucişat cu cîini de tip Collie. Mai tîrziu, rasa a primit modificări şi îmbunătăţiri în urma încrucişărilor efectuate cu cîinele de sanie lapon şi cu ogarii din Crimeea şi Caucaz. Barzoiul a fost cîinele preferat al ţarilor. Au existat mai multe varietăţi de ogari care aveau acelaşi strămoş, deosebindu-se numai prin textura părului: Ogari cu păr aspru, păr lînos, păr neted, păr ondulat şi mătăsos. După mai multe selecţionări s-a ajuns să se obţină un tip mai definit. Cea mai renumită crescătorie a acestei rase a fost crescătoria din Perchino a marelui duce Nicolae al Rusiei, care avea peste 200 de ogari Barzoi, exemplare deosebit de frumoase. În Europa occidentală, Barzoiul a apărut de-abia la jumătatea secolului al 19-lea. Regina Victoria a Angliei a fost prima care a posedat un exemplar. Mai apoi, a devenit foarte popular şi s-a răspîndit şi în Franţa, Germania, Belgia, Olanda şi în alte ţări unde a fost crescut ca un cîine de însoţire, punîndu-i-se în evidenţă caracterul aristocratic, armonia mişcărilor, frumuseţea sculpturală şi blîndeţea. Prin incomparabila lui distincţie şi prin înfăţişarea atrăgătoare, ogarul Barzoi se situează în prima linie a tuturor raselor canine.

Aspectul său general se caracterizează prin talia impozantă, bogăţia blănii şi frumuseţea culorilor ei, echilibrul proporţiilor, eleganţa mişcărilor şi armonia formelor. Toate acestea îi conferă o distincţie deosebită, o incontestabilă noblete. Caracterul său se distinge printr-un calm deosebit, printr-o mare siguranţă şi stăpînire de sine. La curse este rapid şi foarte rezistent ; la luptă este un adversar temut, căci în ciuda eleganţei şi aparenţei somnolente, este un cîine puternic, curajos,

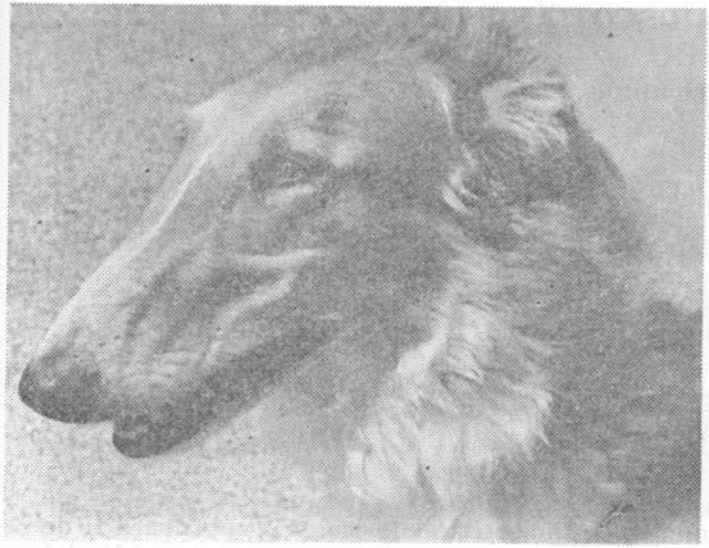

Înălțimea :
M. 70—82 cm
F. cu aproximativ 5 cm mai mici
Greutatea :
M. 35—45 kg
F. 35—45 kg
Culoarea părului :
Alb, auriu, auriu-argintiu, roșcat cu reflexe negre ; cenușiu-argintiu, vărgat, auriu, roșcat, negru roșcat, cu toate nuanțele lor intermediare.

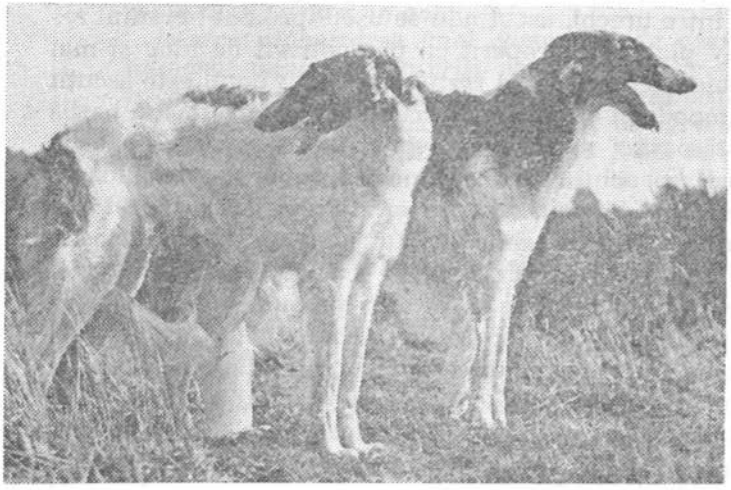

necruțător ; la vînătoare se distinge prin iuțeală și văz pătrunzător, prin asprimea lui față de vînat. Corpul foarte puternic se înscrie într-un dreptunghi ușor alungit : lungimea este superioară înălțimii cu circa 1—2 cm ; capul este lung, îngust, uscat și fin cizelat, îngustîndu-se spre vîrful nasului ; craniul este plat, ușor alungit și pare foarte îngust din cauza pometilor slab dezvoltați ; osul occipital este foarte accentuat, botul puternic, drept, lung, îngust, uscat, puțin adînc, nasul relativ mare, întotdeauna negru, indiferent de culoarea blănii ; ochii mari, migdalați, destul de apropiați, de culoare brună, cu pleoapele puțin oblice și mărginite cu negru, au expresia vie și blîndă ; urechile atașate sus înspre spate sînt relativ mici, fine, subțiri, ascuțite la vîrf ; cînd animalul se odihnește stau deasupra gîtului sub formă de trandafir, iar cînd animalul este în acțiune sînt purtate drept cu vîrful îndreptat în față. Gîtul este lung, musculos, cu partea superioară ușor curbată, acoperit cu păr bogat și lung. Trupul este viguros, pieptul relativ lung și foarte adînc, proporționat de îngust și plat, cu coaste ușor rotunjite ; spatele este destul de scurt, musculos și în curbă lungă și plăcută, rotunjindu-se spre partea șalelor ; la femele spatele este mai puțin curbat, șalele lungi, foarte musculoase și curbate. Picioarele anterioare sînt drepte, lungi, uscate, musculoase ; cele posterioare sînt drepte, paralele, lungi și mai musculoase ca cele din față, cu osatură puternică ; labele înguste și ovale ; umerii lungi și înguști. Coada atașată jos este în formă de seceră sau sabie, foarte lungă ; cînd animalul este în repaus, coada atîrnă între coapse ; cînd animalul este în acțiune, este purtată ridicat însă nu deasupra spatelui. Părul este lung, mătăsos, ondulat sau cu bucle mari ; este foarte abundent în jurul gîtului, pe partea inferioară a pieptului, pe partea posterioară a picioarelor și pe coadă ; este scurt pe cap, pe urechi și pe partea anterioară a picioarelor.

Barzoiul este un cîine cu caracter blînd, rezervat, liniștit ; inteligent, devotat, curajos și energic ; pășește lung și degajat, atît la pas cît și la trap. La vînătoare este foarte rapid, cu un galop tipic, în salturi mari.

Este folosit la vînătoare de lupi, vulpi și iepuri. De asemenea, este un foarte rapid cîine de curse, un foarte bun însoțitor și un excelent paznic al casei.

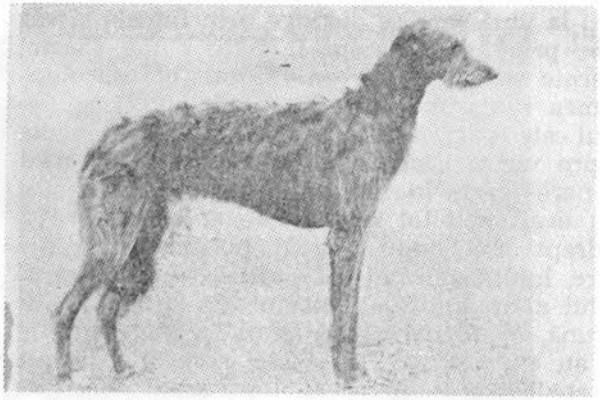

321

164

OGAR SCOȚIAN PENTRU CERBI, CU PĂR ASPRU
Deerhound
ANGLIA

Înălțimea :
M. 76 cm maxim
F. 71 cm maxim

Greutatea :
M. 38,5—48 kg
F. 30—36 kg

Culoarea părului :
Cenușiu-albastru, gălbui, crem-roșcat, roșu viu cu puncte negre ; puțin alb pe piept și pe labe

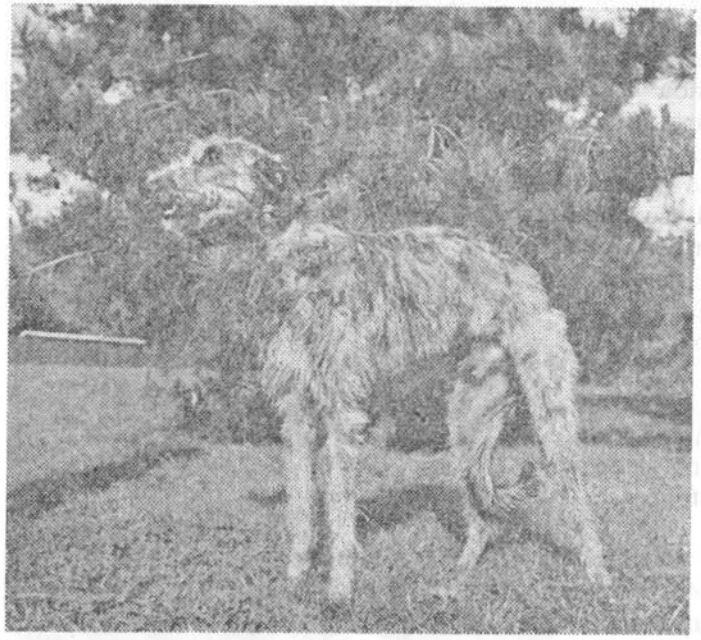

După unii, această rasă ar fi veche de peste 1000 de ani ; pe baza siluetelor reprezentînd acești cîini, găsite pe unele pietre sculptate din Scoția, se presupune că ar avea o vechime de peste 2000 de ani și chiar mai mult. Rezultat din încrucișarea între Wolfhound-ul irlandez și Greyhound, de la care a moștenit mărimea taliei, a fost folosit, datorită iuțelii sale, la vînătoare de cerbi, de unde îi vine și numele de Deer-cerb. Din epoca Evului Mediu pînă în secolul al 18-lea, a fost însoțitorul credincios al nobililor scoțieni. Celebrul scriitor Walter Scott, posedînd o cățeluşă, „Moida", din această rasă, a imortalizat-o prin celebrul epitaf pe care l-a scris pe mormîntul ei. În secolul al 16-lea, prințul Eduard II de York a scris o carte de poezii în care a cîntat și lăudat calitățile acestor cîini. Deerhound-ul a fost foarte apreciat mai ales în Canada și Australia, unde sînt spații vaste pentru organizarea de vînători de cerbi și coyoți. Mai tîrziu a suferit un declin, iar prin aportul de sînge al Fox Terrierului și al Bull Terrierului, exemplarele obținute ne mai posedînd pasiunea de vînător au devenit simpli cîini de însoțire.

Deerhound este un cîine frumos, cu păr aspru, încîlcit, cu sprîncene pronunțate, cu privire inteligentă, mîndră și sigură. Cîine puternic, cu capul lung, destul de lat între urechi, ascuțindu-se ușor spre bot ; craniul relativ plat, este acoperit cu păr potrivit de lung și mai moale decît cel de pe restul corpului ; botul este ascuțit și împodobit cu mustață accentuată și o frumoasă barbă mătăsoasă ; nasul este negru, la cei cenușii poate fi albastru ; ochii de culoare închisă, bruni sau de culoarea alunelor, de mărime mijlocie, au privirea vie și pătrunzătoare ; urechile sînt atașate sus, moi, lucioase, cît mai mici, catifelate, negre sau de o nuanță cît mai închisă ; cînd animalul este în repaus, sînt îndoite cu un pliu ușor spre spate iar cînd animalul este în acțiune sînt ridicate deasupra capului, fără a-și pierde pliul. Gîtul este lung și puternic, trupul viguros, pieptul adînc, nu prea îngust și plat, spatele ușor curbat, șalele puternice și curbate, umerii oblici. Membrele an-

terioare sînt late şi plate, cele posterioare puternice, musculoase şi lungi ; jaretul lat şi plat ; labele compacte şi solide, cu degetele bine strînse. Coada este lungă, mai groasă la bază ; cînd ogarul este liniştit, atîrnă dreaptă sau curbată ; în mişcare este uşor ridicată însă nu rulată deasupra spatelui ; este acoperită bine cu păr aspru şi mici franjuri la vîrf. Părul este des, strîns, încîlcit, aspru şi dur la pipăit ; lung pe corp pe gît şi pe picioare ; mai lung şi mai puţin aspru pe cap, pe piept şi pe burtă.

Cîine rezistent, puternic, energic, neobosit, sprinten, mîndru, inteligent, afectuos, devotat, blînd, iubeşte copiii.

Folosit la vînătoare de cerbi şi antilope ; este, de asemenea, un excelent cîine de însoţire.

Cursele de ogari *au devenit în multe ţări la fel de populare ca şi cursele de cai.*

În principiu, la curse sînt admise toate rasele de ogari. Vîrsta minimă pentru rasele mari este de 18 luni, pentru Whippet şi Ogarul pitic italian de 15 luni. La aceste două rase sînt prevăzute şi restricţii de înălţime : pentru Whippet înălţimea admisă este de 50 cm., pentru Ogarul pitic italian de 28 cm. Vîrsta maximă pentru toate rasele este de 8 ani.

Pentru organizarea unei competiţii de ogari numărul minim de înscrişi pe rase este de 6, numărul minim de participanţi pe cursă este de 3, iar numărul maxim este de 4 la cursele cu obstacole şi de 6 la cursele plat. Dacă la o rasă sînt înscrişi minimum 8 cîini de acelaşi sex, atunci masculii şi femelele aleargă în curse diferite ; dacă sînt înscrişi mai puţin de 8 cîini de acelaşi sex, masculii şi femelele aleargă împreună.

O competiţie de ogari presupune curse preliminarii — care constau din cursa de recalificare, sfertul semifinale şi cursa finală. Fiecare cîine trebuie să participe la cel puţin două curse. Finaliştii se stabilesc fie pe baza locului obţinut în cursele preliminare, fie a timpului individual (dacă există instalaţie automată de cronometrare pentru fiecare participant în cursele preliminare).

Startul se dă din boxe de pornire, ale căror uşi trebuie să se deschidă concomitent.

Distanţa de alergare pentru rasele mari este de 350—900 m, pentru Whippet şi Ogarul pitic italian de 300—550 m.

Competiţiile internaţionale de ogari pot fi organizate numai pe piste cu gazon ireproşabil sau pe piste de nisip, cu lăţimea minimă de 6 m.

Iepurele artificial (mecanic) trebuie să fie din blană de iepure sau un înlocuitor, de culoare deschisă, şi să fie tras pe pistă, în mod constant, la o distanţă de circa 20 de m. faţă de primul cîine.

În ţara noastră, Ogar Club român, înfiinţat în 1970 la Arad, cu sediul actual la Timişoara, format din membrii Asociaţiei Chinologice din R.S. România, cu caracter sportiv, ştiinţific şi social, are ca scop protejarea, promovarea şi ameliorarea raselor de ogari prin selecţia şi creşterea dirijată, precum şi organizarea activităţii cu aceşti cîini.

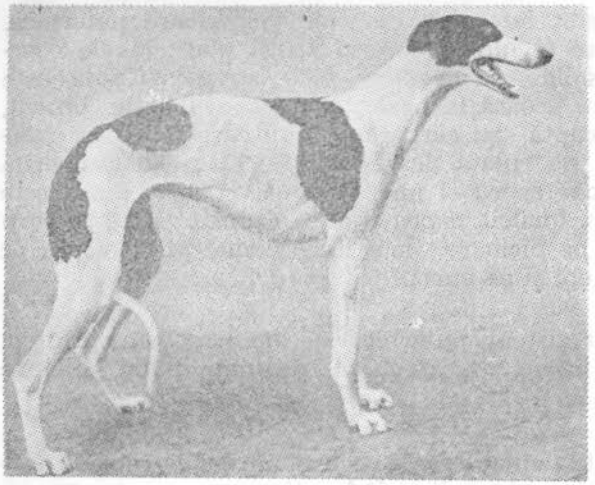

158

Înălțimea :
M. 71—76 cm
F. 68,5—71 cm

Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 25—30 kg

Culoarea părului :
Negru, alb, roșcat-albastru, cenușiu, brun, arămiu, brun-gălbui, vărgat sau una din aceste culori pe fond alb

322 OGAR ENGLEZ CENUȘIU
Greyhound
ANGLIA

Are aceeași vechime ca și Ogarul afgan. Morminte egiptene și monumente asiriene ne fac cunoscut faptul că Ogarul englez există de mai bine de 4000 de ani. În hieroglifele egiptene, un ogar cu coada ridicată înseamnă „curaj și victorie" ; un ogar cu coada atîrnînd înseamnă „înfrîngere și teamă". Regele David a afirmat că „mișcările ogarului sînt la fel de frumoase ca mișcările unui cal sau ale unei femei". Greyhoundul este un urmaș al Ogarului egiptean și al Ogarului arab Sloughi. Și-a făcut apariția în Europa de-abia în Evul Mediu, fiind adus din Țara Sfîntă de către regele Ludovic cel Sfînt. În această epocă erau folosiți la vînătoarea de cerbi, lupi, vulpi și iepuri. De-abia în Anglia, după selecții îngrijite, Greyhoundul își capătă noblețea.

Greyhoundul este privit ca prototipul și idealul ogarului. Dacă pe distanțe mari nu este cel mai tenace, este, totuși, cel mai iute. Forma sa aerodinamică, în care umerii sînt culcați atît de oblic încît membrele anterioare pot cuprinde, în alergare, spații destul de mari — permite Greyhoundului o viteză și o rezistență remarcabilă. De construcție simetrică și viguroasă, cu o musculatură formidabilă, are corpul proporționat, simetric, bine echilibrat, capul lung, potrivit de lat, craniul plat, stopul ușor, botul lung și uscat, nasul ascuțit și negru, maxilarele puternice și musculoase ; ochii sînt strălucitori și inteligenți, de culoare închisă, focoși ; urechile mici, cu textură fină, așa-zise „urechi de trandafir", atașate mult în spatele capului, de forma unui trandafir, sînt împăturite și culcate pe ceafă. Gîtul este musculos, lung și suplu, bine curbat, corpul lung și musculos, umerii foarte oblici pentru ca membrele anterioare să aibă o mare mobilitate, pieptul adînc și spațios, spatele puternic, bine dezvoltat, ușor încovoiat, șalele late, adînci și viguroase. Picioarele anterioare sînt lungi, sigure, cu osatură puternică, cele posterioare mai lungi ca cele anterioare, foarte musculoase, destul de distanțate între ele ; jaretul este puternic, bine dezvoltat și destul de lung, pulpele musculoase și ferme, labele lungi și închise, solide, cu degetele compacte, bine apropiate. Coada lungă, fină, atașată destul de jos, mai groasă la bază, subțiindu-se spre vîrf, este purtată în

jos, uşor curbată, cu un cîrlig la vîrf. Părul este fin, des şi bine aderent pe corp.

Este un ciine inteligent, cu o iuţeală excepţională, de o mare vioiciune, cu o remarcabilă forţă de rezistenţă şi perseverenţă, suplu, curajos, mîndru, rezervat. Deşi este devotat stăpînului, nu este corespunzător pentru copii, fiind nervos.

Este folosit la vînătoare de cerbi şi lupi şi, în special, la concursurile de alergări, datorită vitezei lui excepţionale.

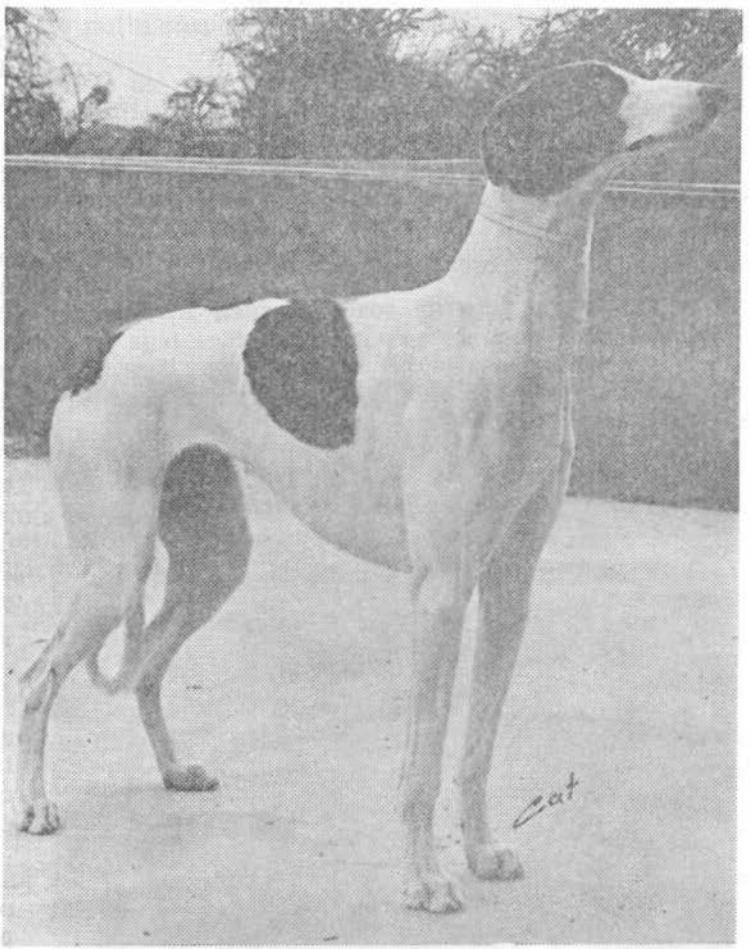

323

160

OGAR IRLANDEZ
Irish Wolfhound
ANGLIA

Rasă veche ; Ogarii irlandezi au ajuns în Irlanda şi Anglia aduşi de Celţi, care îi foloseau la vînătoarea de lupi ; au jucat un rol important în evoluţia civilizaţiei engleze. Oliver Cromwell a adunat toţi cîinii din această rasă şi a organizat vînători gigantice pentru distrugerea lupilor care năpădiseră Anglia şi decimau populaţia. După dispariţia lupilor, aceşti cîini, ne mai fiind folositori, au început să decadă şi aproape au dispărut. De abia în secolul al 19-lea, datorită căpitanului englez Graham, care s-a ocupat intens cu dezvoltarea şi perfecţionarea rasei, după mai multe selecţionări atente şi prin aport de sînge al unor cîini din rasele Levrier irlandez şi danez, s-au obţinut nişte exemplare puternice, apte pentru vînătoarea animalelor mari.

Cîine de talie foarte mare, masiv, ce inspiră respect, construit puternic, totuşi suplu în mişcări : capul lung este purtat sus şi mîndru, cu o mică cută între ochi ; craniul nu este prea lat, botul este lung, potrivit de ascuţit, maxilarele deosebit de lungi şi puţin ascuţite, nasul negru ; ochii de culoare închisă, cu păr aspru deasupra, sînt vioi şi expresivi ; urechile sînt mici, în formă de trandafir, cu textură fină. Gîtul destul de lung este puternic şi musculos, bine curbat, fără fanon ; corpul este viguros şi puternic, pieptul foarte adînc şi lat, spatele destul de lung, şalele curbate, burta bine ridicată. Picioarele sînt lungi, puternice, musculoase ; labele potrivit de lungi şi rotunde, cu degete bine curbate şi închise ; jaretul coborît. Coada este lungă şi uşor curbată, de grosime potrivită, acoperită bine de păr. Părul este aspru şi lung pe corp şi pe labe ; foarte aspru şi mai lung pe cap unde formează sprîncene stufoase şi barbă sub maxilarul inferior.

Este un cîine deosebit de inteligent, cu simţul mirosului foarte dezvoltat pentru un levrier, curajos, energic, iute, puternic, sensibil şi devotat : moare de tristeţe dacă este separat de stăpînul său. Iubeşte mult copiii.

Este folosit la vînătoare de lupi — după cum îl arată şi numele — şi la vînătoarea de animale mari, cerbi, porci mistreţi. De asemenea, este folosit ca un excelent paznic, cîine de însoţire şi de apărare.

Înălţimea :
M. minim 79 cm ; ideal 81—86 cm
F. minim 72 cm.

Greutatea :
M. minim 45 kg
F. minim 40 kg

Culoarea părului :
Cenuşiu, pestriţ, roşcat, negru, alb curat, brun, arămiu

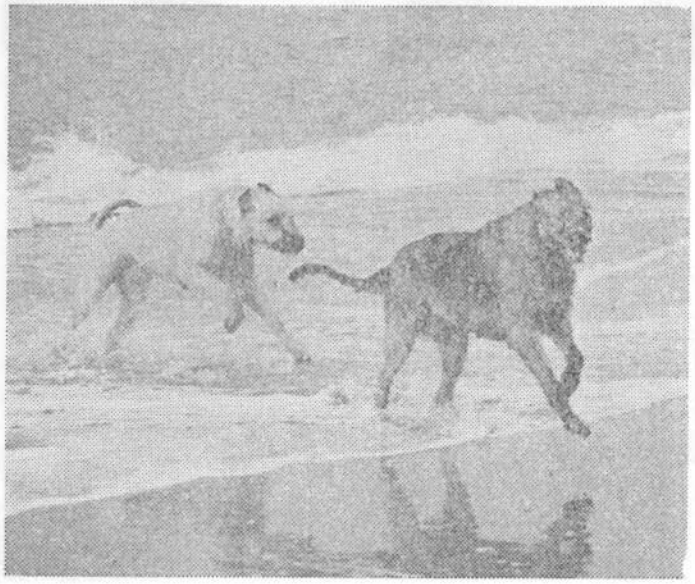

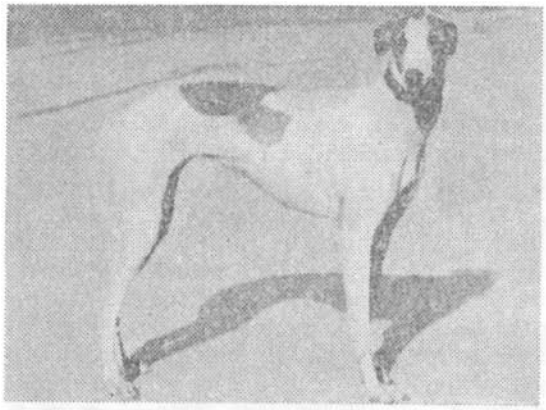

324

OGAR SPANIOL
Galgo Español
SPANIA

Acest Galgo este de origine arabă ; în Evul Mediu, cînd maurii, în expansiunea lor, au ocupat Spania, au adus un levrier arab Sloughi care, încrucişîndu-se cu cîinii de vînătoare indigeni, a dat naştere acestui Levrier spaniol, folosit pe atunci la vînătoarea de iepuri. Mai tîrziu, prin diverse selecţionări şi prin aport de sînge al ogarului Greyhound, rasa s-a îmbunătăţit, Levrierul spaniol a căpătat un alt caracter, fiind folosit în mod special la curse de alergări cu ogarii. A fost favoritul regilor spanioli şi a avut o perioadă de glorie aristocratică, fiind folosit la vînătoare în haite. În prezent, rasa este puţin răspîndită, exemplarele sînt rare.

285

Înălţimea :
M. 65 cm
F. 60 cm
Greutatea :
M. 25—30 kg
F. 20—25 kg
Culoarea părului :
Roşcat cu mască neagră ; alb-negru ; castaniu ; vărgat cu roşu pe bot, pe burtă şi pe picioare

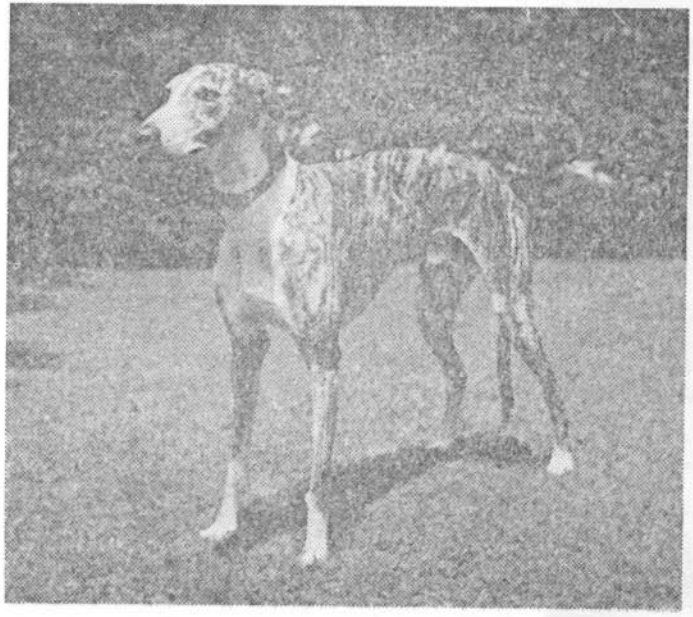

Este un cîine mare, frumos, elegant şi nobil. Are o constituţie puternică, capul destul de lung, stopul puţin marcat, craniul îngust între urechi, botul lung şi ascuţit, nasul negru, maxilarele înguste şi lungi, dentiţia puternică şi albă, în foarfecă. Ochii de culoare închisă sînt foarte strălucitori şi vii, mari şi pătrunzători. Urechile subţiri, fine, ataşate sus, sînt purtate apropiat şi atîrnînd pe jumătate. Gîtul este zvelt, lung şi musculos, aproape drept, trupul viguros, pieptul îngust, adînc şi spaţios, spatele tare, musculos şi uşor curbat, şalele puternice şi uşor arcuite. Picioarele anterioare sînt lungi, uscate, paralele, drepte şi viguroase, cele posterioare, ca şi coapsele, sînt foarte musculoase, cu osatură solidă ; labele sînt rotunde şi închise, cu degetele bine îndoite — labă de pisică. Coada lungă, uneori aproape pînă la pămînt, este, în general, dreaptă şi atîrnă între coapse ; uneori este încîrligată — coada tirbuşon. Părul este scurt, fin, des şi lucios.

Cîine puternic, nobil, rezistent, inteligent, cu galop iute şi suplu.

Este folosit la vînătoarea de animale mici şi la cursele de alergări ; este şi un bun cîine de însoţire.

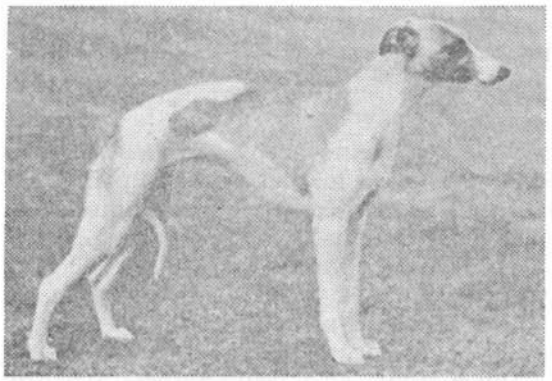

325

162

WHIPPET
ANGLIA

Rasă veche englezească, rezultată din încrucișarea Greyhoundului cu Fox Terrierul, cu aportul de sînge al Bull Terrierului.

Este un cîine de talie mică, extrem de apreciat în Anglia pentru cursele de ogari. Are o viteză extraordinară : poate atinge 65 km. pe oră. Distanța de 183 m. pe pistă dreaptă, folosită la cursele de ogari, o poate străbate în 12 secunde. Este cîinele cel mai rapid din lume, o bijuterie a artei de creștere și selecție engleze. Cu înfățișare distinsă și grațioasă, are o forță musculară deosebită. În Anglia se spune că trebuie să aibă capul unui șarpe, gîtul de lebădă, spatele de pește, laba de pisică și coada de șobolan. Totuși, este extrem de armonios și simetric, cu mișcări vioaie și mîndre, alergînd în galop sărit cu pas mare — acestea sînt caracteristicile sale principale. Capul este lung și uscat, craniul plat, destul de lat între urechi, îngustîndu-se spre bot, maxilarele uscate și solide, botul ascuțit, de formă conică, ochii strălucitori, cu expresie foarte vie, urechile mici, cu textură fină, subțiri, în formă de trandafir ; gîtul este lung, musculos, grațios arcuit, trupul

Înălțimea :
M. ideal 47 cm
F. ideal 44 cm

Greutatea :
M. 10 kg

F. 9 kg
Culoarea părului :
Toate culorile sau combinații de culori

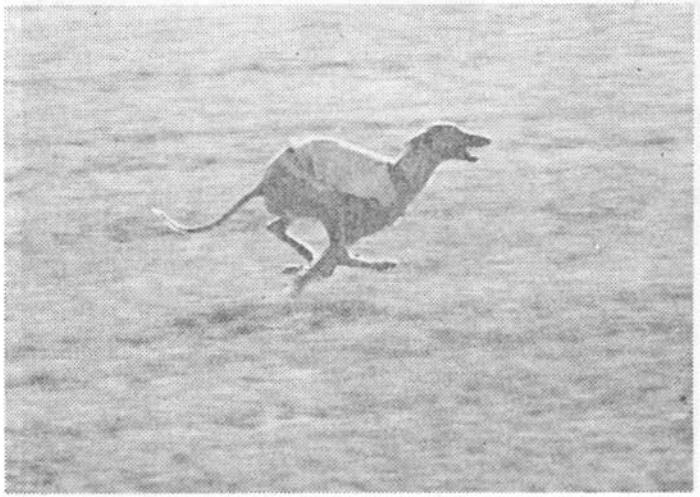

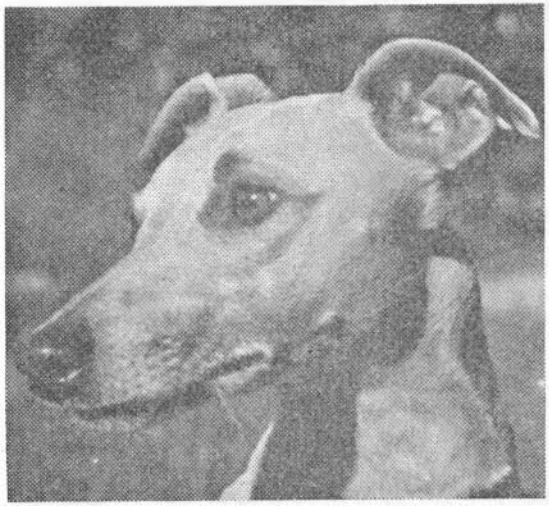

viguros, pieptul foarte adînc şi bine marcat, spatele lat şi puternic, mai mult lung, uşor curbat deasupra şalelor, labele puternice şi tari, picioarele anterioare drepte şi lungi, cu osatură puternică, umerii oblici şi musculoşi ; cele posterioare sînt mari, late şi puternice la pulpe, articulaţia genunchilor este bine curbată, jaretul puternic, labele rotunde şi închise, cu perniţe tari ; coada lungă şi subţire este curbată elegant ; părul este fin, scurt, bine culcat pe corp.

Este un cîine foarte vioi, curajos, inteligent, cu memorie bună, blînd, afectuos, ascultător, uşor de dresat, îndrăzneţ, jucăuş. Iubeşte copiii. Suferă de frig şi are nevoie să fie protejat iarna. Altfel, este rezistent la orice boală.

În Anglia este folosit în special la cursele de alergări. În celelalte ţări ale Europei şi în America este utilizat ca un excelent cîine de însoţire.

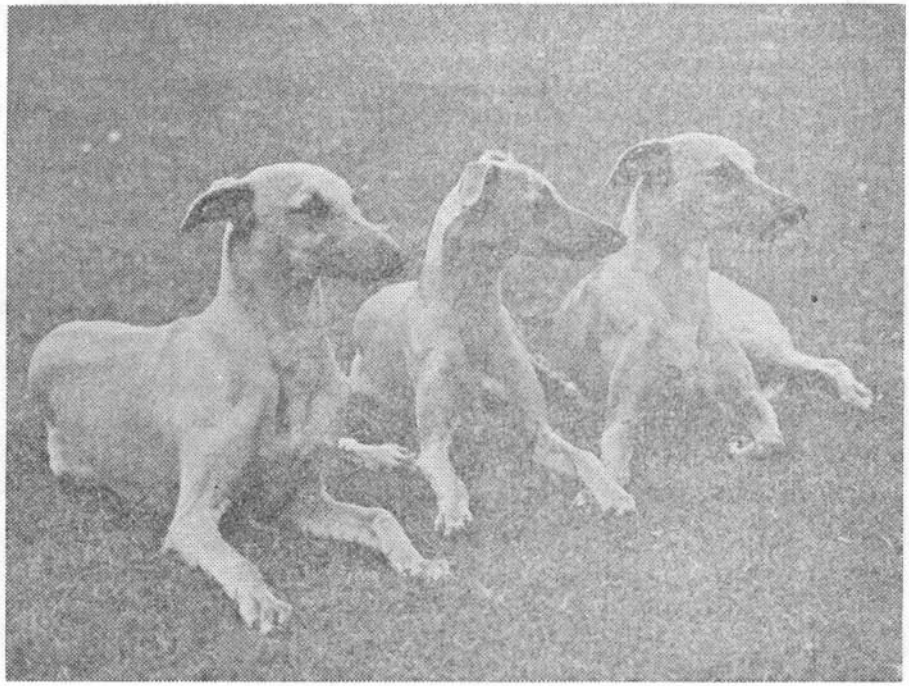

326

269

OGAR PERSAN
Saluki
PERSIA

Este o rasă foarte veche şi pură cunoscută de mii de ani, o rasă foarte curată, fără încrucişări, care şi-a păstrat de secole aceeaşi înfăţişare. Ogarul persan descinde din Ogarul egiptean. Inscripţii şi sculpturi ce împodobesc mormîntul lui Rachimice, un vizir al faraonului Thutmosis ce a domnit în secolul al 15-lea înaintea erei noastre, reprezintă exemplare de cîini din această rasă. A fost cîinele preferat al faraonilor, favoritul padişahului Mahomed, al reginei Cleopatra şi al regelui Solomon ; a însoţit triburile nomade arabe în peregrinările lor ; astfel a fost cunoscut în Siria, Mesopotamia, în Egipt şi în Persia. Numele de Saluki îi vine de la cetatea arabă, numită Saluk, astăzi dispărută. În Europa şi-a făcut apariţia cu circa 100 de ani în urmă, în Anglia, unde abia în 1900 a apărut la prima expoziţie canină. Pe continentul european s-a făcut cunoscut datorită contelui von Schullemberg de la ambasada germană din Teheran care a reuşit să aducă cîteva exemplare şi să le prezinte la expoziţia organizată în 1926 la Amsterdam.

Este un cîine suplu, elegant şi graţios, totuşi cu o musculatură foarte solidă. Corpul este perfect simetric, capul lung şi îngust, craniul potrivit de lat între urechi fără să fie boltit, stopul nu prea accentuat, botul lung, spatele nasului uşor curbat, nasul negru sau brun. Ochii de culoare închisă, castanie sînt strălucitori, mari şi

Înălţimea :
M. 58—71 cm
F. minim 54 cm

Greutatea :
M. 13—30 kg
F. 13—30 kg

Culoarea părului :
Toate culorile cu excepţia albului şi negrului curat ; unicolor sau pătat ; tricolor : alb-negru-roşcat ; albastru-cenuşiu cu pete deschise ; brun ; roşcat cu mască neagră

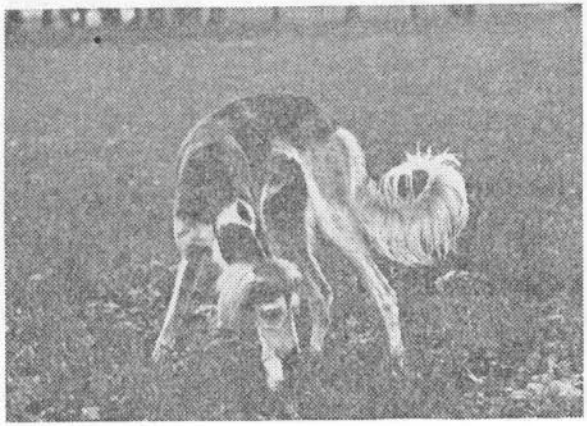

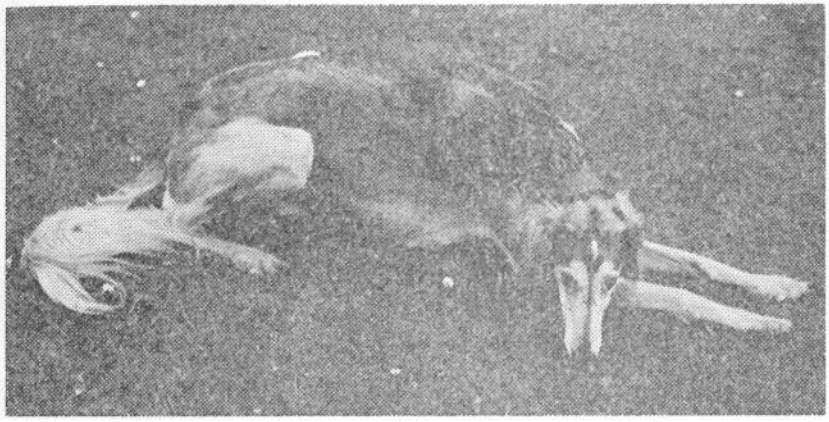

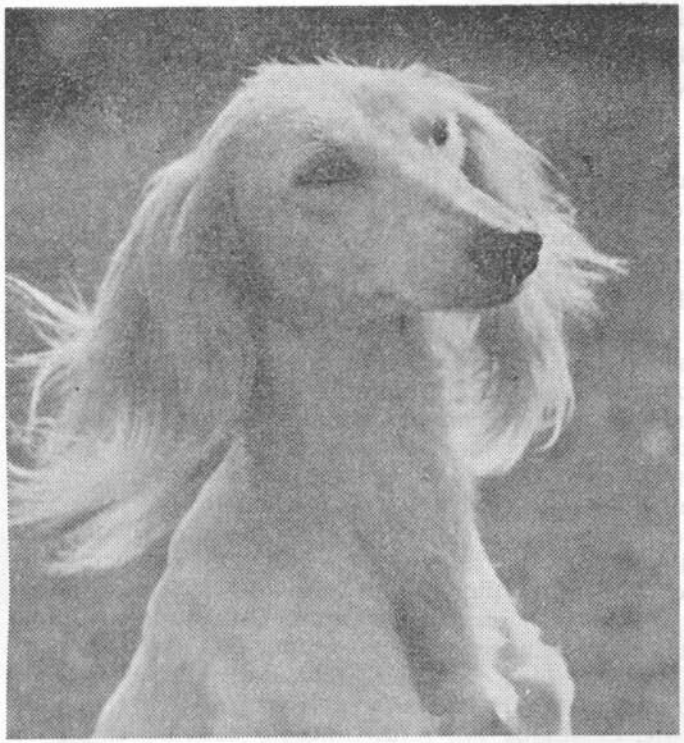

ovali însă nu proeminenţi, garnisiţi cu nişte gene extraordinar de lungi — caracteristica rasei. Urechile foarte lungi şi mobile sînt acoperite cu păr bogat lung şi mătăsos dînd impresia unor şuviţe de păr feminin ce atîrnă pe lîngă cap. Gîtul este lung, suplu şi musculos, trupul lung, pieptul adînc şi potrivit de îngust, spatele destul de lat şi uşor arcuit deasupra şalelor musculoase, abdomenul uşor ridicat, umerii oblici şi viguroşi. Picioarele sînt lungi şi drepte, puternice şi musculoase, cu osatură solidă ; pulpele puternice şi musculoase ; jaretul în unghi bine coborît, labele potrivit de lungi, cu degetele îndoite, garnisite cu mult păr. Coada este lungă, prinsă jos şi purtată arcuit, la vîrf cu franjuri lungi de păr mătăsos. Părul este neted, mătăsos şi lucios ; pe corp este scurt : are franjuri lungi pe urechi şi pe coadă ; uneori, are franjuri uşoare pe picioare şi pe partea posterioară a coapselor.

Este un cîine inteligent, vioi, energic, cu înfăţişare de mare noblеţe, cu simţul mirosului foarte dezvoltat, blînd, prietenos, devotat, foarte curat, afectuos şi delicat.

Este folosit la vînătoare de antilope şi gazele şi la cursele de alergări cu ogari ; este şi un bun cîine însoţitor.

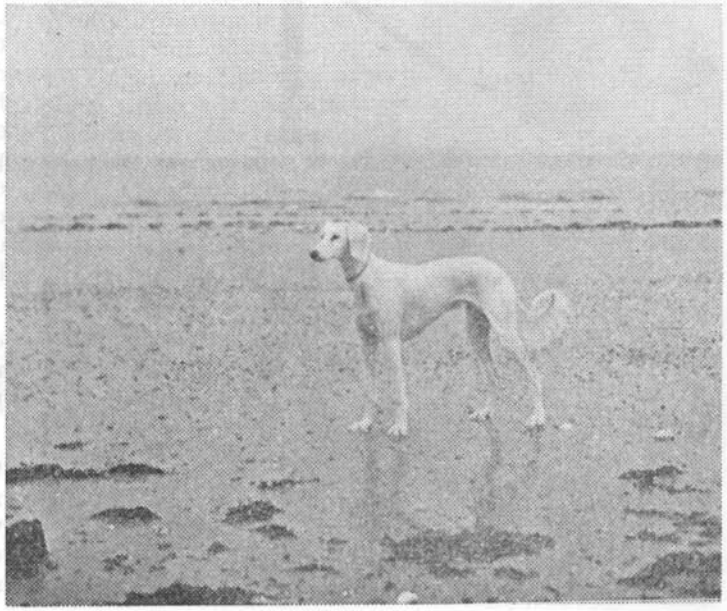

327

240

OGAR MAGHIAR
Magyar Agar
UNGARIA

Înălţimea :
M. ideal 65—70 cm
F. ceva mai mică

Greutatea :
M. 27—30 kg
F. 22—25 kg

Culoarea părului :
Toate culorile, uniforme, pătate sau vărgate

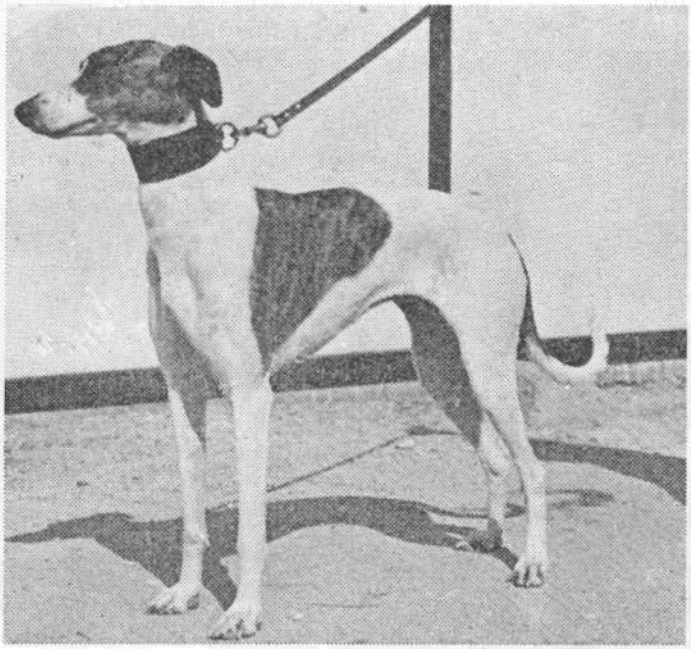

Acest cîine este de origine asiatică : a venit în Europa în secolul al IX-lea odată cu primii maghiari. În decursul secolelor a fost încrucişat cu Greyhound, ceea ce a dus la pierderea unor caractere tipice ; în schimb, silueta lui a devenit mai distinsă. Este puţin răspîndit.

Ogarul maghiar este un cîine tenace, rezistent şi neobosit la vînătoare. Corpul este viguros, totuşi zvelt, suplu, de formă dreptunghiulară ; capul este lung, în formă de triunghi alungit, craniul relativ lat, cu fălci puternice, botul lung, puternic, dar nu prea ascuţit, nasul şi comisurile bine pigmentate, de culoare închisă ; ochii de mărime mijlocie, de culoare brună, au o privire deschisă, vie şi inteligentă ; urechile de mărime mijlocie, nu prea fine, ataşate destul de sus, sînt purtate atîrnînd pe jumătate. în formă de „V" sau în formă de „trandafir", niciodată drepte. Gîtul, suplu, lung, este musculos, totuşi elegant ; trupul este lung şi musculos, pieptul adînc şi nu prea plat, destul de spaţios, abdomenul uşor ridicat, „burtă de ogar", spatele ferm dar elastic, destul de lat, relativ drept sau uşor curbat spre şale, coapsa lată, puţin căzută. Picioarele sînt lungi, uscate, puternice, cu osatură solidă şi articulaţiile bine marcate, labele ferme, bine sprijinite pe pămînt, degetele potrivit de lungi, pulpele lungi şi late, musculoase şi puternice, jaretul lung şi uscat, mersul calm şi elastic ; coada lungă şi subţire, nu prea fină, cu vîrful puţin arcuit, atîrnă pînă la jaret ; în stare de agitaţie este ridicată deasupra liniei orizontale dar niciodată deasupra spatelui ; în viteză, la schimbarea direcţiei, coada este folosită şi ca frînă. Părul este scurt şi neted, bine aderent ; în perioadele friguroase creşte mai lung.

Este un cîine inteligent, deschis, fidel, amabil, modest, rezervat însă prietenos, credincios, vigilent, curajos, sensibil la frig ; este ambiţios, dinamic şi neobosit pe pista de alergare.

Este folosit la vînătoarea de iepuri şi, uneori, la vînătoarea de vulpi. În comparaţie cu alţi cîini, nu are simţul mirosului dezvoltat ne fiindu-i necesar căci vînează la vedere : prinde iepurele din fugă. În prezent este folosit mai mult la cursele de ogari, la paza casei sau ca un bun cîine însoţitor.

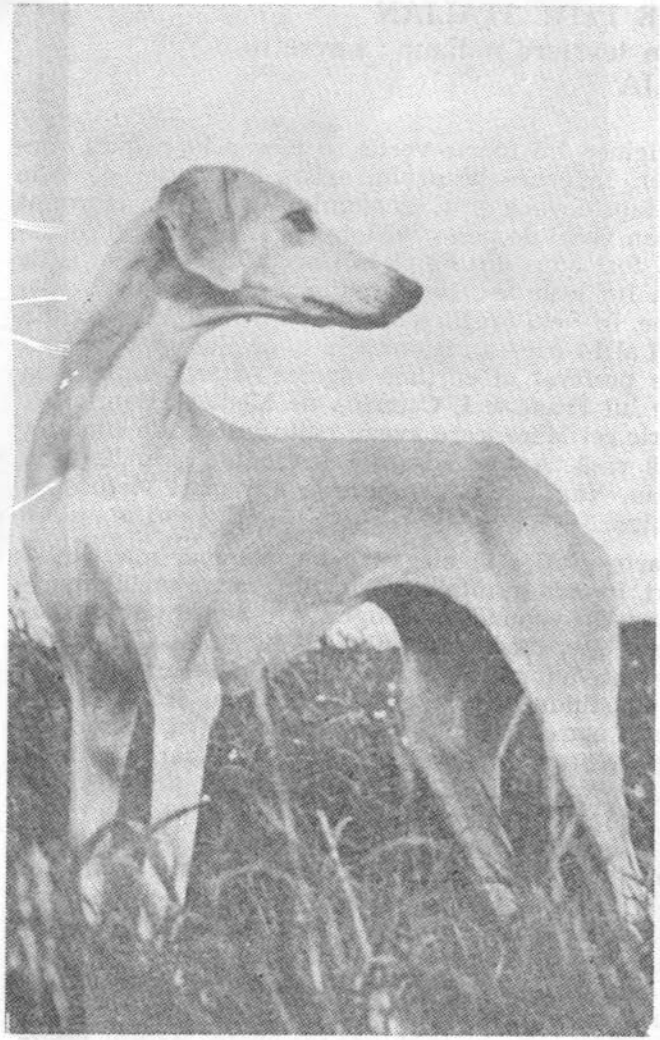

188

328 **OGAR ARAB**
Sloughi
ARABIA-MAROC

Provine din Africa de Nord. Este urmaşul marelui ogar egiptean Aboker, asemănător lupului, care a existat în Egipt cu mii de ani în urmă. Este reprezentat pe mormîntul lui Antef, regele Tebei, care a domnit în secolul al 17-lea înaintea erei noastre. În comparaţie cu alţi cîini care sînt priviţi ca fiind „impuri", cîinele Slough este pentru arabi animalul cel mai nobil şi mai preţios. Este îngrijit cu aceeaşi atenţie ca şi caii de rasă şi copiii. Era favoritul demnitarilor arabi care îl foloseau la vînătoare de gazele, porci mistreţi şi iepuri. În Europa şi-a făcut apariţia cu circa 50 de ani în urmă, în Franţa, fiind adus din Algeria. Nu s-a răspîndit şi nici azi nu este prea cunoscut.

Cîine elegant, energic şi iute, cu mişcări aristocratice. Totul la el este armonie, noblеţe şi frumuseţe ; în plină cursă parcă zboară. Are corpul viguros, capul lung, asemănător cu al şacalului, craniul plat, între urechi mai lat, uşor rotunjit la partea posterioară; stopul este uşor marcat ; botul are forma unui colţ alungit, ascuţit spre vîrf, nasul este negru sau brun închis ; ochii mari, întunecaţi, au privirea blîndă, amabilă, tristă, nostalgică. Urechile nu prea mari, plate, de formă triunghiulară, uşor rotunjite la margini, atîrnă lipite bine de cap. Gîtul este uscat şi puternic, pielea face cîteva cute. Trupul graţios este puternic, de mărime mijlocie, umerii sînt plaţi, uscaţi, uşor oblici, pieptul dezvoltat şi adînc, spatele scurt şi uşor arcuit, toracele mult ridicat, şalele late, cu musculatură puternică. Picioarele sînt drepte, lungi, uscate şi viguroase, jaretul bine coborît, labele lunguieţe şi ovale, degetele îndoite şi închise. Coada foarte lungă — atinge jaretul — este subţire, fără franjuri sau păr lung, foarte arcuită la vîrf ; cînd animalul este în mişcare este purtată ridicat dar nu mai sus de linia spatelui. Părul este scurt, des şi moale.

Este un cîine inteligent, fin, armonios, foarte delicat; are nevoie de multă afecţiune ; foarte rapid, dinamic, devotat stăpînului, bănuitor faţă de străini ; uneori este violent şi chiar sălbatec ; nu este prea uşor de dresat ; nu este corespunzător pentru însoţirea copiilor.

Este folosit la vînătoarea de gazele, porci mistreţi şi iepuri, în orice teren. Este şi bun paznic.

Înălţimea :
M. 60—70 cm ; de preferat 68 cm
F. 55—68 cm ; de preferat 65 cm

Greutatea :
M. 32 kg
F. 30 kg

Culoarea părului :
Toate nuanţele de crem sau arămiu cu sau fără mască neagră ; alb-cenuşiu ; negru cu semne roşii pe cap, pe piept şi pe labe

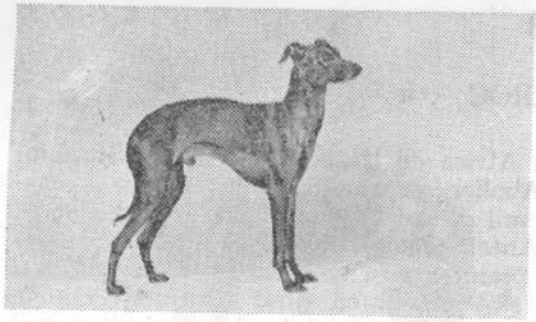

329

200

OGAR PITIC ITALIAN
Picolo levriero italiano ; Levrette
ITALIA

Înălțimea : *Greutatea :*
M. 32—38 cm M. maxim 5 kg
F. 31—38 cm F. maxim 5 kg
Culoarea părului :
Uniform : negru ; gri ; cărămiziu ; cafeniu în toate nuanțele ; alb pe piept și pe labe

Originea lui foarte veche se pierde în negura vremurilor. În epoca bronzului exista un levrier de talie mică, fapt dovedit prin scheletul găsit într-un mormînt egiptean vechi de peste 5000 de ani înaintea erei noastre. A fost adus din Egipt în Grecia de fenicieni și de aici în Italia unde a devenit favoritul frumoaselor patriciene. În Evul Mediu a ajuns în Franța ; începînd din secolul al 14-lea s-a răspîndit în toată Europa devenind cîinele preferat al curților regale. Astfel, îl găsim la curțile lui Francisc I, Caterina de Medicis, Henric IV, Frederic cel Mare, care aveau haite întregi de cîini din această rasă. A fost adesea reprezentat în pictură de Watteau, Van Eyck, Veronese și alți mari virtuoși ai penelului.

Foarte grațios și elegant, este cel mai mic dintre levrieri. Posedă în miniatură toate caracteristicile marilor ogari Greyhound și Sloughi. Are eleganță și armonie deosebite, model de finețe și distincție. Trupul se înscrie într-un pătrat cu contururi clare, capul este lung îngustîndu-se spre nas, craniul plat și drept, stopul puțin marcat, botul ascuțit, nasul negru, comisurile uscate. Ochii sînt mari și rotunzi, de culoare închisă, castanie, expresivi. Urechile atașate sus, mici, fine și moi, sînt îndoite și purtate spre spate. Gîtul este uscat, lung, maleabil și ridicat grațios. Corpul este viguros, lungimea lui fiind mai mică decît înălțimea, pieptul drept și adînc, destul de îngust ; spatele se întinde într-o curbă lungă de la greabăn pînă la crupă. Picioarele sînt fine, uscate, cu osatură delicată, umerii destul de oblici și musculoși, labele mici, uscate, ovale, cu degete bine îndoite și acoperite cu păr des și foarte scurt, pulpele musculoase și bine modelate, jaretul dezvoltat și înalt. Coada de lungime mijlocie, subțire, atașată jos, acoperită de păr scurt, este purtată atîrnînd în jos și arcuită la vîrf. Părul scurt, fin, moale, mătăsos acoperă uniform întregul corp.

Cîine delicat, fin, totuși foarte rezistent, vioi, vesel, inteligent, devotat și atașat stăpînului, lute la cursele de alergări. Are nevoie să fie protejat iarna împotriva frigului.

Este folosit la vînătoarea de potîrnichi și la cursele de alergări. Este și un excelent cîine de însoțire.

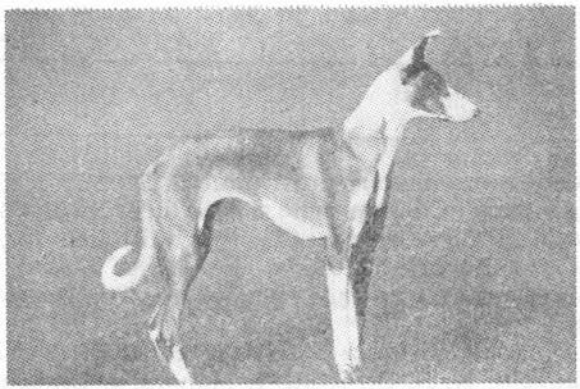

330

248

Înălțimea :
M. 63—70 cm
F. 57—66 cm

Greutatea :
M. 22,5 kg
F. 19 kg

Culoarea părului :
Alb cu pete sau puncte roșu viu, roșcat uniform ; roșcat-gălbui

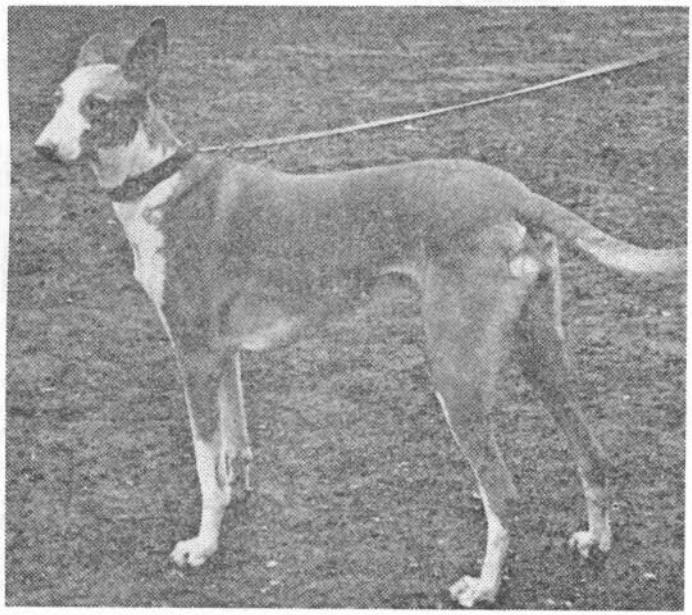

PHARAON-HOUND
Levrier de Baleare
SPANIA

Rasă foarte veche cunoscută încă de acum 3 000 de ani. Faraonul este tipul clasic al ogarilor : seamănă surprinzător de bine cu acei ogari cu urechile drepte reprezentați în desene și sculpturi de vechii egipteni. După înscripțiile și basoreliefurile găsite în mormintele egiptene rezultă că era favoritul faraonilor. De aici îi vine și numele. Cu prilejul diferitelor invazii a fost adus în insulele Baleare și în Spania. Prin repetate încrucișări a dat naștere la alte rase de cîini spanioli.

Ușor, cu mușchii lungi, uscățivi, de o extremă eleganță, este un săritor remarcabil. Datorită formei sale alungite, musculaturii și articulațiilor de la picioare, dezvoltă o viteză excepțională la curse. Corpul este de formă aproape pătrată, capul triunghiular, craniul plat și potrivit de lat, fălcile puternice, botul destul de lung și îngust, trufa de culoare galben-roșcată cu puncte roze ; ochii potrivit de mici, de culoare brun-deschis sînt luminoși și expresivi ; urechile mari, late, atașate sus, sînt purtate drept în sus. Gîtul este fin, destul de lung și musculos. Trupul este subțire, musculos și plat, pieptul îngust și nu prea adînc, coastele fine, ușor curbate, spatele drept și uscat, șalele lungi și musculoase, coapsa relativ lungă și ușor căzută. Membrele anterioare sînt lungi, uscate și musculoase ; cele posterioare sînt paralele, puternice, bine conturate, cu osatură solidă ; jaretul este destul de scurt, pulpele lungi și solide, labele viguroase, cu degetele bine strînse. Coada lungă și curbată atîrnă peste picioarele posterioare ; în acțiune este purtată ridicat. Părul este scurt, lucios și fin.

Este un cîine inteligent, curajos, devotat, activ, un săritor extraordinar, cu o foarte mare mobilitate și viteză.

Este folosit la curse de alergări cu ogari. Este și un bun cîine însoțitor. Vînător pasionat de iepuri, a fost dresat și pentru vînătoarea de păsări.

BIBLIOGRAFIE

Die grosse Enzyklopädie der Hunderassen, Flensburg, R. F. Germania

The Complete Dog-Book — The American Kennel Club, New York, 1977

Nemezetkozi Kutya-Enciklopédia, Dr. Sárkány Pál, Budapesta, 1976

Le Grand Livre d'Or — Revue „Chienes 2000", Paris, 1978

Das grosse Hundebuch, Weisbaden, 1974

Ana Gonderxon : **Hunderassen der Welt,** München, 1976

Dr. E. Schneider-Leyer : **Die Hunde der Welt,** Zürich, 1960

Novotny and J. Najman : **Dogs,** Praga, 1977

Cani, Instituto Geografico Agostini, Novara, 1976

Gino Pugnetti — Melina Napoli : **Guida ai Cani del Mondo,** Milano, 1976

R. Thenlot : **Guide International du Chien,** Paris, 1979

S. M. Lampson : **Dogs,** Londra, 1974

Leni Fiedelmeir : **Der Familienhund**

Leni Fiedelmeir : **Hunderassen**

Hans-Joachin Swarocsky : **Bi-Lexikon Hunderassen,** Vele Bibliographisches Institut, Leipzig, 1985

Ulrich Klever : **Knaurus Hundebuch,** Munchen, 1959

Walter Busack : **Das Neue Hundebuch,** Weisbaden, 1970

Kurt Strohmeyer : **Das Kleine Hundebuch,** R.F. Germană, 1960

Kurt Kellner : **Dem Hunde Wenn er Gut Gezogen,** Stuttgart, 1973

R. Menzel : **Hunde Ausbildung,** Wiesbaden, 1974

Dr. A. Fink : **Welcher Hund Past zu Mir ?**

A. von Creutz : **Die Dressur des Hundes,** 1921

David Gibbon : **Hunde,** Stuttgart

Eugen Seiferle, Willy E. Bar : **Unsere Hunde,** Zurich, 1975

Graf Wolf Bandissin : **Ein Hundebuch,** München, 1941

Radu Ciubuc : **Îndreptar de Arbitrare a ciinilor de vînătoare**, București, 1976

Dr. Ruxandra Niculescu, dr. Dumitru Dumitrescu, ing. Virgil Popa : **Ciinii, pisicile și noi,** București, 1978

E .Carnațiu, D. Stoenescu : **Ciinii și utilitatea lor,** Editura Ceres, București, 1979

Coriolan Neamțu : **Ciinele, prietenul nostru**, București, 1979

Aristide Popescu : **Semper Fidelis,** București, 1981

N. A. Străvoiu, N. N. Străvoiu, I. Mănoiu, I. Bratu : **Ciinii de vînătoare,** Editura Ceres, București, 1976

REVISTE :

Revista „Carpați", 1936

Ciinii noștri, Buletin documentar, 1980—1985

Revue „Chiens 2000" — Franța ; 1977, 1978 ; 1979 ; 1980 ; 1981 ; 1982

Amico Cane — Italia, 1979 ; 1980

I Nostri Cani — Italia, 1978 ; 1979

4 Zampe — Italia, 1977

Dogs — Canada, 1978

Der Hund — R. D. Germană, 1977

Hund — Suedia, 1977

Hunden — Danemarca, 1977

Pes — R. S. Cehoslovacia, 1977 ; 1978

Kennel Gazette — Londra, 1977

Schweizer Hundesport — Elveția, 1976 ; 1977

Unsere Hunde — Austria, 1976 ; 1977

Koiramme vara Hundar — Finlanda, 1972 ; 1973 ; 1975 ; 1978 ; 1979

Pies — R. P. Polonă, 1977 ; 1978

A. Kutya — R. P. Ungară, 1975 ; 1976 ; 1977 ; 1978

Terre-Neuve Magazin — Franța, 1973 ; 1974 ; 1978

Le Griffon Vendéen — Franța, 1970 ; 1970 ; 1979

Spaniels — Franța, 1974 ; 1975 ; 1976 ; 1978

Spaniels Retrievers — Franța, 1980

Revue du Berger Allemand — Franța, 1981

Bulletin Saint-Bernard — Franța, 1979, 1980 ; 1981 ; 1982

Revue Setter Gordon — Franța, 1981 ; 1982

Club Français du Bergers d'Ecosse — Franța, 1978 ; 1979

Club des Amateurs de Collies — Franța, 1977

Deutsche Dogge — R. F. Germană, 1980

OPIS

DENUMIREA RASEI	Nr. crt. din lucrare	Nr. grupei	Pag.
1	2	3	4
A			
Airedale Terrier	83	a 3-a	135
Anglo-francez tricolor, talie mijlocie	175	a 6-a	213
Anglo-francez, alb și negru, talie mijlocie	176	a 6-a	214
Anglo-francez, alb și portocaliu, talie mijlocie	177	a 6-a	214
Anglo-francez, talie mică	178	a 6-a	215
Ariègeois	164	a 6-a	202
B			
Barbet	256	a 7-a	281
Basenji	221	a 6-a	245
Basset Artesian Normand	171	a 6-a	209
Basset albastru de Gasconia	172	a 6-a	210
Basset Griffon Vendeian	173	a 6-a	211
Basset roșcat de Bretania	174	a 6-a	212
Beagle	183	a 6-a	218
Bedlington Terrier	102	a 3-a	143
Bichon bolognez	295	a 9-a	332
Bichon cu păr creț	285	a 9-a	321
Bichon havanez	307	a 9-a	346
Bichon maltez	296	a 9-a	333
Bichon mic, tip leu	286	a 9-a	322
Billy	133	a 5-a	177
Border Terrier	116	a 3-a	155
Boxer	44	a 2-a	78
Brac de Ariège	233	a 7-a	263
Brac de Auvergne	234	a 7-a	264
Brac de Baleare	222	a 6-a	247
Brac de Bourbonnais	235	a 7-a	265
Brac de Burgos	232	a 7-a	262
Brac francez tip Gascon	238	a 7-a	267
Brac francez tip Pirinei, talie mică	237	a 7-a	266
Brac german cu păr aspru	224	a 7-a	254
Brac german cu păr lung	225	a 7-a	255
Brac german cu păr scurt	223	a 7-a	252
Brac german cu păr țepos	226	a 7-a	256
Brac italian	251	a 7-a	277
Brac maghiar cu păr scurt — Viszla	249	a 7-a	276
Brac maghiar cu păr aspru — Viszla	250	a 7-a	276
Brac mare de Münsterländer	227	a 7-a	257
Brac mic de Münsterländer	228	a 7-a	258
Brac portughez	253	a 7-a	279
Brac Dupuy	236	a 7-a	266
Brac rhodesian	220	a 6-a	244
Brac Saint-Germain	239	a 7-a	268
Buldog englez	83	a 2-a	121
Buldog francez	287	a 9-a	323
Bullmastiff	84	a 2-a	123
Bull Terrier	96	a 3-a	138
Bull Terrier de Staffordshire	110	a 3-a	150
C			
Cairn Terrier	98	a 2-a	139
Caniche mare	288	a 9-a	324
Caniche mijlociu	289	a 9-a	326
Caniche pitic	290	a 9-a	327
Chihuahua	297	a 9-a	334
Chow-Chow	301	a 9-a	340
Ciobănesc de Beauce-Beauceron	6	1	34
Ciobănesc belgian — Groenendael	2	1	30
Ciobănesc belgian — Lakenois	5	1	33
Ciobănesc belgian — Malinois	4	1	33
Ciobănesc belgian — Tervueren	3	1	32
Ciobănesc de Bergam	24	1	52
Ciobănesc de Brie — Briard	7	1	35
Ciobănesc de Charplanina	32	1	60
Ciobănesc croat	34	1	62
Ciobănesc englez Bobteil	38	1	67
Ciobănesc german	1	1	28
Ciobănesc de Karst	33	1	61
Ciobănesc de Marammem-Abruzi	25	1	53
Ciobănesc norvegian	26	1	54

(continuare OPIS)

1	2	3	4
Ciobănesc olandez cu păr aspru	18	1	45
Ciobănesc olandez cu păr lung	17	1	45
Ciobănesc olandez cu păr scurt	16	1	44
Ciobănesc de Picardia	10	1	38
Ciobănesc de Pirinei cu bot normal	8	1	36
Ciobănesc de Pirinei cu fața rasă	9	1	37
Ciobănesc polonez de cîmpie	28	1	56
Ciobănesc polonez de Tatra	27	1	55
Ciobănesc scoțian — Collie cu barbă	35	1	63
Ciobănesc scoțian — Collie cu păr lung și aspru	36	1	64
Ciobănesc scoțian — Collie cu păr scurt și neted	37	1	66
Ciobănesc de Shetland-Sheltie	39	1	68
Ciobănesc slovac	31	1	59
Ciobănesc suedez	30	1	58
Cîine de Ainu	62	a 2-a	98
Cîine de apă portughez	70	a 2-a	106
Cîine de aport din Chesapeack Bay	265	a 8-a	296
Cîine de Artois	165	a 6-a	203
Cîine de Atlas — Aidi	66	a 2-a	102
Cîine de Canaan — tip Dingo	51	a 2-a	88
Cîine de Carelia pentru urși	149	a 5-a	188
Cîine de Castro Laboreiro	68	a 2-a	104
Cîine cenușiu norvegian pentru elani	150	a 5-a	189
Cîine chinezesc cu moț	318	a 9-a	357
Cîine eskimos	78	a 2-a	116
Cîine francez alb și negru	135	a 5-a	178
Cîine francez alb și portocaliu	136	a 5-a	179
Cîine francez tricolor	134	a 5-a	178
Cîine golaș mexican	299	a 9-a	337
Cîine de Groenlanda	79	a 2-a	117
Cîine de Hokkaido — Kyushu	61	a 2-a	98
Cîine japonez mic — Shiba Inu	292	a 9-a	330
Cîine de luptă — Tosa	63	a 2-a	99
Cîine Malamut de Alaska	82	a 2-a	120
Cîine mic albastru de Gasconia	162	a 6-a	200
Cîine de munte de Pirinei	58	a 2-a	95
Cîine negru norvegian, pentru elani	151	a 5-a	190

1	2	3	4
Cîine portughez din Valea Aireș	15	1	43
Cîine Rafeiro do Alentejo	69	a 2-a	105
Cîine de Saint-Bernard	76	a 2-a	112
Cîine de Saint- Hubert-Blood-hound	127	a 5-a	171
Cîine de stînă de Berna	72	a 2-a	108
Cîine de stînă de Entlebuch	73	a 2-a	109
Cîine mare de stînă elvețian	74	a 2-a	110
Cîine de turmă Appenzeller	71	a 2-a	107
Cîine de turmă de Ardeni	13	1	41
Cîine de cireadă australian	42	1	72
Cîine de turmă Catalan — Gos d'Atura	14	1	42
Cîine de turmă de Flandra	11	1	39
Cîine de turmă lapon	12	1	40
Cîine din Valea Estrella	67	a 2-a	103
Cîine pentru vulpi-Foxhound	141	a 5-a	183
Cîine pentru vulpi american	142	a 5-a	184
Clumber spaniel	266	a 8-a	297
Cocker spaniel american	274	a 8-a	306
Cocker spaniel englez	267	a 8-a	298
Copoi ardelenesc	216	a 6-a	240
Copoi austriac cu păr neted	159	a 6-a	198
Copoi austriac cu păr aspru pentru munți înalți	161	a 6-a	200
Copoi balcanic	212	a 6-a	237
Coopi basset — Basset Hound	209	a 6-a	234
Copoi bavarez pentru munte	153	a 5-a	191
Copoi de Berna	200	a 6-a	229
Copoi de Bosnia	186	a 6-a	220
Copoi bursucar din Alpi	154	a 6-a	196
Copoi bursucar de Westfalia	156	a 6-a	197
Copoi cenușiu, suedez — Grähund	148	a 5-a	188
Copoi de Hanovra	126	a 5-a	170
Copoi de pe Valea Savei	215	a 6-a	239
Copoi de vînătoare în haită, la iepuri — Moderner Harrier	179	a 6-a	215
Copoi elvețian	198	a 6-a	228
Copoi elvețian cu păr aspru	203	a 6-a	231
Copoi finlandez	158	a 6-a	198
Copoi grecesc	185	a 6-a	220
Copoi german cu picioare înalte	157	a 6-a	197

1	2	3	4
Copoi Hamilton	196	a 6-a	226
Copoi de Jura — tip Bruno	201	a 6-a	230
Copoi de Jura — tip St. Hubert	202	a 6-a	231
Copoi de Lucerna	199	a 6-a	229
Copoi istrian cu păr aspru	213	a 6-a	238
Copoi istrian cu păr scurt	214	a 6-a	238
Copoi italian cu păr aspru	188	a 6-a	221
Copoi italian cu păr scurt	187	a 6-a	221
Copoi iugoslav de munte	211	a 6-a	237
Copoi iugoslav tricolor	192	a 6-a	223
Copoi mare suedeze pentru elani	147	a 5-a	187
Copoi mic de Berna, cu picioare scurte şi păr aspru	204	a 6-a	232
Copoi mic elveţian, cu picioare scurte	205	a 6-a	232
Copoi mic de Berna, cu picioare scurte şi păr neted	206	a 6-a	233
Copoi mic de Jura, cu picioare scurte	207	a 6-a	233
Copoi mic de Lucerna, cu picioare scurte	208	a 6-a	233
Copoi negru cu pete roşcate, pentru ratoni	210	a 6-a	236
Copoi norvegian pentru vînat păsări	219	a 6-a	243
Copoi pentru iepuri de Somerset	180	a 6-a	216
Copoi pentru iepuri — Beagle Harrier	181	a 6-a	216
Copoi pentru vidră — Otterhound	184	a 6-a	219
Copoi polonez	143	a 5-a	185
Copoi mare portughez cu păr scurt şi neted	145	a 5-a	186
Copoi mare portughez, cu păr lung şi aspru	146	a 5-a	186
Copoi portughez, talie mijlocie	193	a 6-a	224
Copoi portughez, talie mică	194	a 6-a	224
Copoi Schiller	182	a 6-a	217
Copoi sicilian de Etna	218	a 6-a	242
Copoi suedez — Drever	195	a 6-a	225
Copoi slovac	144	a 5-a	185
Copoi Smaland	197	a 6-a	227
Copoi tirolez	160	a 6-a	199
Coton de Tulear	293	a 9-a	330
D			
Dalmaţian	300	a 9-a	338
Dandie Dinmont Terrier	99	a 3-a	140
Dobermann	45	a 2-a	80
Dog argentinian	152	a 5-a	190
Dog de Bordeaux	59	a 2-a	96
Dog german	52	a 2-a	89
Dog italian	60	a 2-a	97
Dog spaniol	56	a 2-a	93
Dog de Tibet	87	a 2-a	126
Dunker	189	a 6-a	222
E			
Eurasier	317	a 9-a	356
F			
Field spaniel	268	a 8-a	300
Fila Brasileiro	50	a 2-a	87
Fox Terrier cu păr sîrmos	92	a 3-a	133
Fox Terrier cu păr neted şi scurt	91	a 3-a	132
G			
Griffon belgian	282	a 9-a	319
Griffon Brabançon mic, cu păr scurt	283	a 9-a	320
Griffon bruxellez	284	a 9-a	320
Griffon cu păr aspru	245	a 7-a	273
Griffon cu păr lînos	244	a 7-a	272
Griffon italian — Spinone	252	a 7-a	278
Griffon nivernez	167	a 6-a	205
Griffon roşcat de Bretania	170	a 6-a	208
H			
Haldenstover	190	a 6-a	222
Hovawart	46	a 2-a	82
Husky siberian	86	a 2-a	125
Hygenhund	191	a 6-a	223

1	2	3	4
K			
Kerry Blue Terrier	101	a 3-a	142
Komodor	19	1	46
Kromfohrländer	277	a 9-a	314
Kuvasz	20	1	47
L			
Labrador Retriever	264	a 8-a	295
Lakeland Terrier	94	a 3-a	136
Landseer	81	a 2-a	119
Leonberger	54	a 2-a	92
Levesque	131	a 5-a	175
Lhassa Apso	305	a 9-a	344
M			
Marele albastru de Gasconia	129	a 5-a	173
Marele anglo-francez, alb şi negru	139	a 5-a	182
Marele anglo-francez alb şi portocaliu	140	a 5-a	182
Marele anglo-francez tricolor	138	a 5-a	181
Marele Gascon de Saintongeois	130	a 5-a	174
Marele Griffon Vandeian	137	a 5-a	180
Mastiff	85	a 2-a	124
Mastin de Pirinei	57	a 2-a	94
Mic Gascon de Saintongeois	163	a 6-a	201
Mic Griffon albastru de Gasconia	169	a 6-a	207
Mic Griffon Vandeian — Briquet	168	a 6-a	206
Miniature Bull Terrier	97	a 3-a	139
Mops-Pugg-Carlin	312	a 9-a	351
Mudi	21	1	49
N			
Norrbottenspets	75	a 2-a	111
O			
Ogar afgan	319	a 10-a	360
Ogar arab — Sloughi	328	a 10-a	375
Ogar englez cenuşiu — Greyhound	322	a 10-a	366
Ogar Irlandez — Irish Wolfhound	323	a 10-a	368
Ogar maghiar — Magyar Agar	327	a 101a	374
Ogar persian — Saluki	326	a 10-a	372
Ogar pitic italian — Piccolo levriero italiano	329	a 10-a	376
Ogar rusesc — Barzoi	320	a 10-a	362
Ogar scoţian pentru cerbi, cu păr aspru — Deerhound	321	a-10-a	364
Ogar spaniol — Galgo Español	324	a 10-a	369
P			
Pechinez	302	a 9-a	341
Pharaon-Hound — Levrier de Baleare	330	a 10-a	377
Pinscher	88	a 2-a	127
Pinscier arlechin	276	a 9-a	313
Pinscher austriac cu păr scurt	55	a 2-a	93
Pinscher pitic	279	a 9-a	316
Pinscher tip maimuţă	275	a 9-a	312
Pointer	257	a 8-a	284
Poitevin	132	a 3-a	176
Porcelaine	166	a 6-a	204
Prepelicar albastru de Picardia	255	a 7-a	280
Prepelicar de Boemia, cu păr aspru	254	a 7-a	280
Prepelicar breton	240	a 7-a	269
Prepelicar danez	231	a 7-a	261
Prepelicar francez	241	a 7-a	270
Prepelicar german	155	a 6-a	196
Prepelicar picard	243	a 7-a	271
Prepelicar olandez	246	a 7-a	274
Prepelicar de Pont Audemere	242	a 7-a	271
Prepelicar spaniol	217	a 6-a	241
Prepelicar de Weimar	230	a 7-a	260
Pudel-Pointer	229	a 7-a	259
Puli	22	1	50
Pumi	23	1	51
R			
Rastreador Brasileiro	128	a 5-a	172
Retriever auriu	263	a 8-a	294

Retriever cu blana buclată 261 a 8-a 292
Retriever cu blana netedă 262 a 8-a 293
Rottweiler 47 a 2-a 83

S

Samoiede 80 a 2-a 118
Sanshu 65 a 2-a 101
Schapendoes 43 1 73
Shipperke 281 a 9-a 318
Schnauzer mijlociu 53 a 2-a 91
Schnauzer pitic 280 a 9-a 317
Schnauzer uriaș 48 a 2-a 84
Sealyham Terrier 107 a 3-a 147
Setter englez 258 a 8-a 286
Setter Gordon 260 a 8-a 290
Setter roșu irlandez 259 a 8-a 288
Shih Tsu 303 a 9-a 342
Skye Terrier 108 a 3-a 148
Spaniel Cavaler King-Charles 310 a 9-a 349
Spaniel de apă american 272 a 8-a 304
Spaniel de apă irlandez 269 a 8-a 301
Spaniel King Charles 309 a 9-a 348
Spaniel Japonez Tchin 308 a 9-a 347
Spaniel pitic continental 291 a 9-a 328
Spaniel olandez 248 a 7-a 275
Spaniel săritor, englez 270 a 8-a 302
Spaniel Sussex 271 a 8-a 303
Spaniel de Tibet 306 a 2-a 345
Spitz finlandez — Loulou finois 49 a 2-a 86
Spitz japonez 294 a 9-a 331
Spitz japonez — Akita-Inu 64 a 2-a 100
Spitz lapon — Lapphund 29 1 57
Spitz mare german 89 a 2-a 128
Spitz mijlociu german 315 a 9-a 354
Spitz mic german 278 a 9-a 315
Spitz pitic german 316 a 9-a 355
Spitz mic italian, tip vulpe 298 a 9-a 336
Staby Hound 247 a 7-a 274

Teckel german standard, cu păr aspru 119 a 4-a 162
Teckel german standard, cu păr lung 118 a 4-a 161
Teckel german standard, cu păr scurt 117 a 4-a 158
Teckel iepurar cu păr aspru 125 a 4-a 165
Teckel iepurar cu păr lung 124 a 4-a 165
Teckel iepurar cu păr scurt 123 a 4-a 165
Teckel pitic cu păr aspru 122 a 4-a 164
Teckel pitic cu păr lung 121 a 4-a 164
Teckel pitic cu păr scurt 120 a 4-a 163
Terra Nova 77 a 2-a 115
Terrier alb din Vestul Țării de Sus 112 a 3-a 152
Terrier australian 113 a 3-a 153
Terrier ceh din Boemia 115 a 3-a 155
Terrier cu blana moale, aurie 109 a 3-a 149
Terrier cu păr mătăsos 114 a 3-a 154
Terrier de Boston 311 a 9-a 350
Terrier de Manchester 103 a 3-a 144
Terrier de Norfolk 104 a 3-a 144
Terrier de Norwich 105 a 3-a 145
Terrier de Tibet 304 a 9-a 343
Terrier de vînătoare german 95 a 3-a 137
Terrier din Welsh 111 a 3-a 151
Terrier irlandez 100 a 3-a 141
Terrier scoțian 106 a 3-a 146
Terrier de Yorkshire 314 a 9-a 353
Toy Terrier negru cu pete de foc 313 a 9-a 352

W

Welsh Corgi Cardigan 40 1 70
Welsh Corgi Pembroke 41 1 71
Welsh Spaniel săritor 273 a 8-a 305
Whippet 325 a 10-a 370
Wolfspitz — Ex-Keeshound 90 a 2-a 129

SUMAR

	Pag.
Cuvînt înainte	3— 4
Introducere	5— 6
Exteriorul ciinelui	7— 15
Ciobănesc românesc Carpatin	16— 19
Ciobănesc românesc Mioritic	20— 23
Grupa I : Ciini ciobănești, de pază, de protecție și utilitari	24— 73
Grupa a II-a : Ciini de pază și apărare	74—129
Grupa a III-a : Terrieri — ciini de vizuină	130—155
Grupa a IV-a : Teckeli	156—165
Grupa a V-a : Ciini gonitori pentru vînat mare, ciini pontatori și de hărțuială	166—191
Grupa a VI-a : Ciini gonitori pentru vînat unic, ciini pentru hățișuri	192—247
Grupa a VII-a : Prepelicari — pontatori ; fără rasele britanice	248—281
Grupa a VIII-a : Ciini de vînătoare, pontatori-aportori, scotocitori ; rase britanice	282—307
Grupa a IX-a : Ciini însoțitori de agrement	308—357
Grupa a X-a : Ogari	358—377
Bibliografie	378
Opis	379—383

Nr. colilor de tipar : 32
Bun de tipar : 1.IX.1986

Com. nr. 50 460
Combinatul Poligrafic
„CASA SCÎNTEII"
București — R.S.R.